

دریژترین سال

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیرهی روشنییری

*

خاوهنی ژیمنتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسیار: بهدران شههمهه حبیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

زوهدى داودى

دريژترين سال

رؤمان

وهرگيرانى:

سهباح ئيسماعيل

ناوى كتيب: دريژترين سال - رؤمان

نووسينى: زوهدى داودى

وهرگيرانى: سهباح ئيسماعيل

بلاوكراره ئاراس - ژماره: ۷۳۸

پيت ليدان و ههلهگري: بۆكان نوورى + تريسكه ئهممه + كارزان كانه بى

دهرهينانى هونه ريبى ناوه وه: ئاراس ئه كره م

به رگ: مريم م موته قيبان

چاپى به كه م، هه ولير ۲۰۰۸

له به رتوه به رايه تيبى گشتيى كتيبخانه گشتييه كان له هه ولير ژماره ۱۱۴۲ ي سالى ۲۰۰۸ ي

دراوه تى

پيشه‌کى

زوهدى داوڊى رۆماننوس سالى ۱۹۴۰ز له خورماتوو هاتووته دنياوه. سى سال له كهركووك مامۆستاي سه‌ره‌تاي بووه، دواى ئەوهش سى سالى له ژوره تاريك و نووته‌كئين زيندانه‌كاني باقوبه و رومادى و حيلله‌دا گوزهراندوو. پاشان خوڤندنى ميژوو و فهلسه‌فه‌ى له زانكۆى لايپزگى ئەلمانيا ته‌واو كرد و له سالى ۱۹۷۶دا بروانامه‌ى دكتوراي له فهلسه‌فه‌ى ميژوو به‌دهست هيناوه. له ۱۹۸۱ - ۱۹۹۲ هه‌ر له زانكۆيه له بهشى ميژوو مامۆستاي ياريدهدهر بووه.

له سالى ۲۰۰۴دا گه‌رايه‌وه كهركووك و بۆ ماوه‌يه‌ك له زانكۆى كهركووك وانه‌ى گوته‌وه. له سۆنگه‌ى ناآرامى رهوشى كهركووكه‌وه بۆ يه‌كجاري گه‌رايه‌وه ئەلمانيا. تا نووكه «۱۴» كتيبي به‌عه‌ره‌بى و ئەلمانى له نيوان كۆمه‌له‌ چيرۆك و رۆمان و ميژوو و وه‌رگيتران داناون. زوهدى داوڊى يه‌كيك له نووسه‌راني چالاكى گروپى كهركووك (جماعه‌ كركووك) بووه، كه له سالانى شه‌سته‌كاني سه‌ده‌ى رابردودا گوڤ و تينيكيان خستبووه به‌ر ئەده‌بى قه‌تيسماوى عيراقى و ئەو كۆمه‌له‌نگه‌يان شه‌لقاند. له‌ميژه‌ ئەو كه‌سكى گۆشه‌نشينه و له په‌راويزدا به‌بيده‌نگى داهينانى خوڤى ده‌كات. په‌نگه‌ ئەمه‌ش بۆ ئەو سى سالى زيندانىكردنه‌ى بگه‌رپيته‌وه.

سه‌ره‌تا به‌چيرۆك ده‌ستى پى كرد و پاشان له‌سه‌ر رۆمان گيرسايه‌وه. ديارترين رۆمانيشى سىيينه‌ى دۆلى كفرانه (دريژترين سال)، (سه‌رده‌مى هه‌لاتن)، (وه‌رچه‌رخانه‌كان). نووسه‌ر له‌م سىيينه‌يه‌دا باس له ده‌قه‌رى گه‌رميان به‌تاييه‌تى و چه‌قى شارى كهركووك به‌گشتى ده‌كات. ده‌كرت بليين رۆمانىكى ميژووييه و جار جاريش به‌فانتازيا ماركيزيه‌كه‌ى له رووداوه ميژووييه‌كان دوور ده‌كه‌ويته‌وه، تا زياتر به‌واقيعه‌كه‌مان ئاشنا بكات.

رۆماننوس هه‌ولى داوه ميژوو بكات به‌كه‌ره‌سته‌ى رۆمانه‌كه‌ى، نه‌ك رۆمانه‌كه‌ى بكات به‌كه‌ره‌سته‌ بۆ ميژوو. واتا له پيناوى ئاينده‌دا مامه‌له‌ له‌گه‌ل رابردودا ده‌كات.

نووسه‌ر له‌م رۆمانه‌ى به‌رده‌ستتاندا باس له زولم و زۆردارى و گه‌نده‌لى ده‌سه‌لاتدارانى توركه‌ عوسمانيه‌كان له ناوچه‌ كوردنشينه‌كاندا ده‌كات، كه چۆن له هه‌ولى ئەوه‌دا بوونه دووبه‌ره‌كى و ناكۆكى له نيوان هۆزه‌ كورد و عه‌ره‌ب و توركمانه‌كاندا بچين و ده‌رگيرى دوژمندارى و شه‌رپىكى بى ئامانى هه‌ميشه به‌رده‌واميان بگه‌ن. نووسه‌ر ژيرانه له ناو گونده‌وه به‌كوچه و كۆلانه‌كاندا شوڤر بووته‌وه و ده‌مانباته ناومالى يه‌ك به‌يه‌كى كه‌سايه‌تياه سهره‌كويه‌كان، تاكو به‌نه‌پييه‌ تاكه كه‌سييه‌ چه‌پينراو و متبووه‌كانيان ئاشنا ببين.

زۆربه‌ى زۆرى كاراكته‌ره‌كاني رۆمانه‌كه‌ له لايه‌نى سىكسيه‌وه چه‌پينراون و ئەوى به‌بهر و خه‌يالماندا نايه‌ت به‌دزيبه‌وه ده‌يكه‌ن. نازانيت نه‌فه‌رتيان لى بگه‌يت، ياخود به‌زه‌بيت پيياندا بيته‌وه؟ داخۆ ئەو شته‌ تابويانه‌ى ده‌ستى بۆ ده‌به‌ن، په‌وان ياخود نه‌فه‌رتليكر؟ ئاسايين ياخود دژ به‌دابونه‌ريت؟ به‌گشتى ئافه‌رت له‌م رۆمانه‌دا رۆلى دامركينه‌ره‌وه‌ى حه‌زه‌كاني پياو و قوربانى و ئاگركوژينه‌ره‌وه‌ى ناكۆكويه‌كاني ناو خياله‌كان ده‌گيترت. لى ئەوى مايه‌ى ئوميدده، به‌ئاشكرا بيت ياخود به‌په‌نه‌ان، نارهبازى له‌و دابونه‌ريت و گوڤرايه‌ليه‌ى به‌سه‌رياندا سه‌پينراون، به‌دى ده‌كرت.

زوهدى داوڊى له‌م رۆمانه‌شيدا وه‌كو چه‌په‌ويك، هاوشيوه‌ى رۆماننوس (غائب توعمه‌ فه‌رمان)، سه‌ره‌راى گه‌ران و سووران و ئاواره‌بون و دووركه‌وتنه‌وه‌ى، ئينجاش له هه‌موو رۆماننوسه‌ عيراقيه‌كان زياتر به‌خاك و كيشه‌كاني و لاتنه‌كه‌يه‌وه په‌يوه‌سته. يه‌كيك له‌و خه‌سه‌له‌تانه‌ى كاره‌كاني زوهدى داوڊى پى دناسرپته‌وه، تيه‌له‌كىشكرديه‌تى له نيوان ديكۆمپنتى ميژوويى و بنياتى گيرانه‌وه‌ى هونه‌رى چيرۆكى فانتازى. خالى به‌هيزى رۆمانه‌كه‌ له‌وه‌دايه، نووسه‌ر له په‌نجه‌ره‌كاني لاتنه‌نيشته‌وه له ميژوو ده‌روانيت، نه‌ك له ده‌ركه‌ى له‌سه‌ر گازى پشت والاي ميژووي به‌فه‌رمى نووسراوى توومارى رووداوه‌كاني ده‌سه‌لاتداره به‌هيزه‌كان، چونكه‌ ته‌نيا به‌م شيوه‌يه ده‌كاريت، پانتايى راستى ژيان بى سانسۆر و كۆت و به‌ند و ساخته‌كارى بگيترت.وه.

زوهدى، محيدين زه‌نگنه و يه‌شار كه‌مال و سه‌ليم به‌ره‌كات و ده‌رويشيان ئاسا، به‌زمانىكى دى ئيش و ئازارى نه‌ته‌وه‌كه‌ى ده‌نوسپته‌وه و له ميلله‌تانى ديكه‌ى ده‌گه‌يه‌نيت.

ماوه ته وه بلیم نووسهر سه ره تا ئەم پۆمانه ی له سالانی ۱۹۸۷ - ۱۹۸۹ دا به زمانی ئەلمانی نووسیوه و له سالی ۱۹۹۳ دا به چاپی گه یاند. پاشان هه ر به خویشی سالی ۱۹۹۴ وه رگیتراوه ته سه ر زمانی عه ره بی.

له وه رگیتراونی ئەم پۆمانه دا نووسه رانی دلسۆز و به ئەمه ک، حه مه سه عید زهنگنه و ئەدیپ نادر و به کر ده رویش یارمه تییه کی زۆریان دام، به ده قه کور دییه که دا چونه وه و به مه به سستی ده وله مه ندردی پیش نیاز و تیبینی جوانیان ویدام، سوپاسیان ده که م و منه تباریانم.

وه رگیترا

هەردوو رەخى ڕووبارەكە بەجۆرەها ڕووەك و دەوێن و دارى بەرز داپۆشرا بوون. ژالە بەگۆلى سى و پەمەيبیەوه، بنە بەلەك، ئاژدەوێن، هەنجیر و هەرمى كۆپیلە، جگە لە هیلانە كەو و كۆتر و مراوى. زۆر جاریش ڕووە قەتتى مینا پەلە هەورى كۆچەرى بەسەر ڕووبارەكەدا دەفرین دا ئا و بخۆنەوه.

هەر یەكێك لەو سى كۆرپژگانە، دەزووى خۆى بەكلكى دوویشكەكانییهوه بەستبوو، هەر كۆلاژدمیكیش ئەگەر پێوهى درا، یاخود ویستی مەیدانەكە جى بهیلت، ئەوا بریارى مەرگی بەسەر خۆیدا داوه. لە دوا ساتى گەمەكەشدا هەریەكە و كۆلاژدمیكى چزو براو بۆ خۆى دەهیلتتەوه. كاتیک دوویشكەكانى قادر بەزین، سەرە زلە پانەكەى بەرز كردهوه و بەبێزاریبەكەوه سەیرى كرد و لە چالى نا. كەچى هەندەى نەبرد كۆنیکى دى دۆزیبەوه و دوویشكەكەى نایە زارى كۆنەكەوه، تا بچیتە ژوورەوه. دەمیک لە نیو كۆنەكە بزر بوو، چاوى لە جوولەى دەزووێكە برى، كە خەریك بوو كرژ دەبوووه. پاشان هیدی هیدی دەزووێكەى ڕاكیشا، هەستى كرد قورسە، ئاوى لە هاوێلەكانى دایەوه و بەشادییهوه گەفى لى كردن:

– ئیستا یارى دەست پى دەكەینەوه. با بزانی لە كۆتاییدا كى دەبەزى.

كاتیک كۆلاژدمەكەى لە نیو كۆنەكە هاتە دەرى، كۆلاژدمیكى زەبەلاح و پرى و پرای خۆى هینا بوو، مقەستەكانى لى گیر كردبوون و بەنەرمى كلكى دەجүүлاند. هەینی كۆنەكەى دەرماند، تا پى گەرانهوه لە دوویشكە تازەكە بگرى، گوتى:

– پەلەت نەبى حیاتم، شەرىكى تەرت لە پێشە.

بەسەرى دارەكەى دوویشكەكەى بەرز كردهوه و خستییه بان ئەوانى دى. وا دیار بوو ئەوانى تر شەكەت و ماندوو بووبوون، هیزیان لەبەر برا بوو، كەچى ئینجاش لە شەر نەدەكەوتن. كاتى ڕۆستەم تیبینی ئەوهى كرد دوویشكەكەى قادر دى و دەچى، لە شوینەكەى دانیشت و گوتى:

– ئەم شەرە بەرامبەر نییه. كۆلاژدمەكانى ئیمە شەكەتن و دەمیکە خەریكى شەرن، كەچى تۆش بەسەربازىكى تازەوه دیتە مەیدان!

عەباس لە جیگەكەى خۆى بلند بوووه و جلەكانى چاك دەكردن، گوتى:

– قادر تۆ ئەم ماته دۆرای. دەتوانى سەربازەكەت بۆ ماتهكەى تر هەلگریت.

سى كۆرپژگە بەلاپالى گردهكەوه بەدەورى قۆرتە بچووكەكەدا لەسەر دەم ڕاكشابوون، چاودیری كۆمەلێ زەردە كۆلاژدمیان دەكرد، كە ئالۆزكا بوون بەیەكدا و لە شەرىكى بى ئاماندا بوون. جار جار یەكیان لەخۆوه سەرى هەلدهبى نەكو بەرخىك، یاخود بزنىك لە ڕانە پەرتبوووهكەى دەم شیوه بەسەوزەلانییه داپۆشراوهكەى بەر تیشكى خۆرى نیمچە گەرمى مانگی گۆلان، دابرا بى.

دۆلەكە ڕووبەرووى زنجیره شاخى مازووخ، كە لەپەر دواى دەهات، دەبوووه. تا كەندەلانیكى قوولى سام لى نیشتوو چى بكات، لە بەرى ئەوبەرىشەوه هەورازى بەرز و بلندی جەوێل قاجر بەرهو ڕووى دەبوووه. زى ئاوسپیش بەبەرەنگاربوونەوه و خۆ خەملاندنەوه دەیکردن بەدوو لەتەوه و خۆى دابوو بەر سىبەرى چەندین جۆرە درەخت و ڕووهكى پیا هەلقزوى گۆل و پونگە و ڕیحانەوه، كە بۆنیان بەدەرەبەندە شیدارەكەدا بلاو دەبوووه، نەمى بەئاسمانا چووى تاڤگە چكۆلەكان و ئاوى كانى، كە لەملا و لەولای دەربەندەكەوه هەلدهقۆلین، لە شیوهى ئاونگ، یاخود پرووشە دەرژانە دۆلەكەوه و لەگەل شیبوونەوهدا دەبوونە پەلكە زىرینە.

هەر ئەوهندەى ڕووبارەكە دەربەندەكە دەداتە پاشى خۆى ڕێرەوهكەى فراوانتر دەبیتەوه، تا دۆلە ئا و بلوورینەكەى دەلێى نیو لەپى دەستە، لە ئامیز بگرى. ئیدی ڕووبارەكە بەهیمنى و ڕوونى شۆر دەبوووه و وردە شەپۆلەكانى خۆیان بەكەنارەكەدا دەكیشان و تیک دەشكان، زیخ و چەوه رەنگاوپرەنگەكانیان دەشۆردنەوه و دەنكە لەكانیان دەهاویشتنە كەنارەكەوه، تا جارێكى دى بیگەرپننە زىیهكەوه.

لە هەندىك شوینیشدا وردە شەپۆلە هەلاتووكان خۆیان بەدیواری كەندەلەكەدا دەدا، تا چالى قوولى لى بكەن و بەئاوى شینی تژی بكەنەوه، یا پىچى توند بەدەنەوه و هۆمەنى گەورەى رەق و تله تاویر بەدەر بكەون. لە بەرى ئەوبەرىشەوه بنى ئاوهكە دیار بى و بەردە گرکانیكان و دەوێنە ژالەكان بەدەر بكەون.

قادر دوویشکه‌که‌ی له مه‌یدان کشانده‌وه و خستییه جابخیکی چکۆله‌وه و ئەوجا هه‌لیدایی:

- باشه. ئەوا من سەربازەکه‌ی خۆم کشانده‌وه، با بزانی ماتی داهاوو کی دەبیاته‌وه.

هه‌ردووکیان له گه‌مه‌که‌یان به‌رده‌وام بوون، دوویشکه‌کان تا بلیی ماندوو بوون، جووله‌یان له‌بەر برا بوو، بۆیه به‌یه‌کجاره‌کی وه‌ستان و یارییه‌که به به‌رامبه‌ربوون کۆتایی هات. قادر تا ئەو کاته له شوین خۆی وه‌ستابوو، چاودیری میگه‌له‌که‌ی ده‌کرد و له‌سه‌رخۆ پارووه نانیکی ده‌جاوی، به‌گالته‌پیکردنه‌وه گوتی:

- کولژدمه‌کانتان له چال نین و منه‌ی هی تر بکه‌ن.

رۆسته‌م و عه‌باس دوا‌ی ئەوه‌ی دوویشکه‌کانیان له چال نا، به‌رزهی هه‌ستان و به‌پیتان کوتایانه‌وه. رۆسته‌م له کاتیکدا هیشتا ده‌په‌سته‌یه‌وه، گوتی:

- با رانه‌که به‌ره‌و شوینیکی تر بجوولین.

قادر پارووه‌که‌ی ده‌جوی و چون چاوی له شتیک بیت، له دووری ده‌روانی:

- رۆسته‌م، له‌گه‌لما سه‌یر که. واپزانم ئەو سیانه نه‌ناسن.

رۆسته‌م و عه‌باس به‌لاپه‌سه‌نییه‌وه له هه‌مان شوینیان ده‌نۆری. سی خالی ره‌ش له ئاسۆ ده‌جوولانه‌وه، پتی گوندی «بانشاخ»، که که‌وتبووه سه‌ر بلندیترین به‌رزایی ده‌م چه‌می ئاوه‌سپییان، گرتبووه به‌ر. رۆسته‌م دوا‌ی ئەوه‌ی به‌ده‌ستی راستی سێبه‌ری بۆ چاوه‌کانی کرد، گوتی: سی سوارێ نه‌ناسراون.

عه‌باسیش هه‌لیدایی: دووانیان جلکی جه‌ندرمه‌یان پۆشیوه.

قادر له جاوین وه‌ستا، له کاتیکدا ترس به‌پروویه‌وه دیار بوو، گوتی:

- خیراکه‌ن با برۆین تا به‌باپیره زۆراب بلیین.

رۆسته‌م رووخساره لاکیشه‌یییه‌که‌ی زه‌رد هه‌لگه‌را و گوتی:

- ئیوه لیره بمین. من هه‌وال به‌باپیره زۆراب ده‌دم.

سوارێ پشتی ئەسه‌په‌ سپی بوو، وه‌کو با به‌ره‌و گوندی بانشاخ تیی ته‌قاند. کوپخا زۆراب خۆی دا‌بووه سه‌ر سه‌رینیکی له په‌ر دروستکراودا و، وێرای په‌مه‌زان و

میرزای هاوه‌لی قسه و هه‌کایه‌تیان گه‌رم و قاوه‌ی چیشته‌نگاویان ده‌خواردوه. به‌قامکه باریکه‌کانی ده‌نکی ته‌زبێحه درێژه‌که‌ی ده‌ژماردن و له ژیر لێوه‌وه ناوی خوی دینا. هه‌نگینی رۆسته‌می دیت له‌سه‌ر پشتی ئەسه‌په‌که‌یه‌وه خۆی هه‌لدا، ئەویش گورج راسته‌پی به‌شێوه‌یه‌ک وه‌ستا، که له‌گه‌ل ته‌مه‌نه هه‌شتا سالییه‌که‌یدا نه‌ده‌گونجا. ته‌زبێح و دارجگه‌ره‌که‌ی تووردايه لاه و به‌ده‌نگیک خالی نه‌بوو له ترس، گوتی:

- په‌نا بۆ تو خودایه، یاستار.

رۆسته‌م به‌شله‌ژاوییه‌وه گوتی:

- بابا. سی سوارێ نه‌ناس به‌ره‌و گوند دین. دووانیان جلوبه‌رگی جه‌ندرمه‌یان پۆشیوه.

په‌مه‌زان ترس و تۆقین رووخساری داگیر کرد، گوتی:

- یاخوا قه‌ت به‌خیر نه‌یه‌ن.

میرزاش که شله‌ژاویی پێوه دیار بوو، له شوینه‌که‌ی هه‌لستا و گوتی:

- هه‌رگیز له ده‌ستیان قوتار نابین، ئەگه‌ر بچینه ئەوه‌په‌ری دونیاش.

زۆراب ده‌ستی رۆسته‌می گرت و بله‌ز له‌گه‌لیا به‌ره‌و پێبلقه له گل دروستکراوه دا‌پماوه‌که ملی نا. په‌مه‌زان و میرزاش به‌دوایانه‌وه بوون. ده‌می گه‌یشته‌نه سه‌ربه‌نه‌که رۆسته‌م به‌ده‌ستی ئاماژه‌ی بۆ سی سواره‌که کرد، که له دووره‌وه سی خالی ره‌شیان ده‌نواند. زۆراب گوتی:

- ئا ئەوه‌تان، بینیانم.

په‌مه‌زان بۆی ته‌واو کرد:

- خۆیان، یوزباشی و قۆلچی و چاوش.

زۆراب له کاتیکدا به‌نه‌رمی له پێبلقه‌کان ده‌هاته خوارێ، گوتی:

- بوونی یوزباشی له‌گه‌لیاندا نیشانه‌ی شوومه، گومانی تیدا نییه زه‌لامیان لیمان ده‌وی.

کاتی گه‌یشته‌نه ئاستی دیوه‌خان، به‌واقورماوییه‌وه له یه‌کیان ده‌روانی، بیده‌نگی

دايگرتببون. زۆراب دەستی بەسەری رۆستەما هینا و بەهیمنییەوه پێی گوت:

- کورم، بەسەر هەموو گوندەکاندا بسوورپۆه، پەلە مەکە. زۆریان ماوه بگەن. تەنیا ژن و مندال بمین، هەرچی زەلامەکانن، ئەوانەى له ژوور چوارده سالییەوهن با گوندەکانیان بەجی بهیلن. تا تاریکی دادیت کەس نەگەریتەوه دى، تێگەشتى؟ رۆستەم خۆى هەلدايه سەر پشتى ئەسپەكەى و وەكو تیر دەرپەرى...

زۆراب فنجانی قاوهى تری هەلقوراند، خۆى بەژووریکدا کرد و دیار نەما. دواى ئەوه داواى له ژنەكەى کرد جلوبەرگی بۆنەکانى بۆ ئاماده بکات، کە پێکھاتبوو له کەوا و سەلتە، قوڵى دڕیژ و پان له قوماشى لووسى خەتدار دوورا بوو، پشتینەكەشى له قوماشى رەنگاورەنگ دروست کرابوو. بەپریاسکەیهكى بچووکەوه له ئۆدەكەى بەدەرکەوت. بى ئەوهى پریاسکەكە بخاتە لاه، بلەز جلهکانى له بەر کردن و مشکیکەى لەسەرى بەست و خەنجەرە دەبانەكەى بەپشتینەكەیدا کرد. خۆى بۆ پیشوازى میوانە نابەدلەکانى ئاماده کرد. ژنەكەى رایەختى هینا و بەتەنیشت لبادەكەوه له بەر سێبەرەكەى بەرامبەر مالل رایخست. کاتى شێخۆى کورە گەرەوى کوپخا زۆراب هەوالەكەى ژنەفت، بەپەله قاترەکانى بەستنهوه و خیرا بەرەو دیوهخان کەوتە رى، ژنەكەى گاز کرد، کە لهو کاتەدا سەرقالى مەشکەژەنین بوو، تا له پاککردنەوه و گواستنەوهى رایەخ بۆ ناو دیوهخانەكە یارمەتى سنجانى باوهژنى بدات.

زۆراب دەستەکانى خستبوونە پشتییهوه و بەشلەژاوییهوه له بەر دەرکە دەهات و دەچوو. هەرچی رەمەزان و میرزاش بوون له شوینی خویان ویستا بوون، چرکەیان له خویان برى بوو. میرزا ویستی کاریک بکات شلەژاوییهكەیان بشاریتەوه، گوتى:

- چی ئەلین؟ دەوارەكە هەلدم؟

رەمەزان بەبێزارییەكەوه باگۆى داوه:

- چادر بۆ خووشى و ئیقەومان هەلەدرى، نەك بۆ ئەم هەرچی و پەرچییانه. ئەودەمى سنجان دوو بالیفى هینان، بەسەرسورماوییهوه له مێردەكەى روانى، چونکە هیچ کات ئاوا بەو شلەژاوییهوهى نەدیتبوو، گوتى:

- زۆراب، چیتە بۆ شپرزە بوویته و ئۆقرە ناگرى؟ دەلێى کێچ کەوتووته کەولتەوه.

زۆراب قەیرى له رپووخسارى ژنەكەى رامای، کە تا ئیستا شوینەوارى جوانییەكەى پێوه ماوه، گوتى:

- ئەم سیانەى دەبنە میوانمان زۆر له کێچ خراپترن.

بەدەنگیکى گەرمى پر له شوخی و گوێ پى نەدانەوه گوتى:

- ئەوه له کەیهوه گرفت و تەگەرە له دەستت گیرى خواردوووه کوپخا؟ شێخۆ بەرخیکى دایه عەرزا، بەر له نیوهرۆ خواردن ئاماده دەبیت، ئیتر ترسى چیتە؟ چۆن هاتن ئاواش دەگەریتەوه.

زۆراب بەزمانیک کە شێوه بى ئومیدییهكى له خۆ گرتبوو، گوتى:

- یوزباشى سنجان، یوزباشى... نازانین له چ توخمیکە.

سنجان لهو دەمەى بەجى هیشتن، رپووى له هەرسىکیان کرد:

- ترسم له ئەنگۆ نییه، ئیوه زۆر له یوزباشى بەهێزترن. چۆن دەبى پیاو لهو تەمەنەى ئیوهدا بترسیت؟

هەرسىکیان بەخەنینەوه و له رپوودامانەوه له یەکیان روانى. زۆراب هەستى بەجۆره بەخۆنازین و دلنیاوییەك کرد، چونکە هەر کات ژنەكەى گەشبین بوایا، ئەوا سەرەنجامى ئەو کارە بەخیر دەگەرێ. جیگە له حەوشە راخرا، شێخۆ لهگەڵ ژنەكەى و باوهژنەكەى راخەریان داخست و ئەو ناوهیان ئاورشین کرد و قاوهیان جۆش دا. کاتى هەرسى سوارەكە نزیک بوونەوه شەكەتییان پێوه دیار بوو. زۆراب و رەمەزان و میرزا و شێخۆ بۆ پیشوازییان چوون. هەرکە له ئەسپەکانیان دابەزین، چەند زەلامیک ئەسپەکانیان له دەست وەرگرتن، زینەکانیان لى دامالین و بردیان بۆ گەرەكە. شەكەتى و ماندووییەتى بەئەسپەکانیشەوه دیاربوون. ئارەقەى هەندیک شوینیان کەفى دەکرد. بەپەله ئاو و ئالیکیان له بەر خستن. کاتى شێخۆ کاسه دوى دەدانى، زۆراب گوتى:

- دۆ له ئاو چاتر تینووییەتى دەشکینى. وهلى زۆر خواردنەوهى باش نییه.

کە له دۆ خواردنەوه بوونەوه، جاریکى دى له لایەن زۆرابەوه بەخیرهاوتیان لى کرایهوه. هەموو توانایەكى خستە گەر تا بەتورکییهكى باش بدویت، لى هەر شێوه کوردی قسەکردنەكەى پێوه دیار بوو. دەمى له سوپای عوسمانى خزمەتى دەکرد

زۆربەى ئەو جەندىرمانەى لەگەڵدا بوون كورد بوون، ئەگىنا لەگەڵ فەرماندەكەى نەبوايا، بەتوركى قسانى نەدەكرد. زۆربەى ئەو وشانەى فېرىشى بووبوو، جوئىنى پىس و قسەى لابلە بوون، لە سۆنگەى ھەلاتنىيەو ھىند لە ناو سوپادا نەمايەو. ئەو ھىندە توركىيەش كە دەيزانى، دەگەرئىتەو بۆ ئەو سەودا و مامەلەيەى لە كاتى لاويدا لەگەڵ قاچاخچىيە توركەكاندا ھەيبوو. ئەو كات ئەسپ و تفەنگيان لە سەربازگەكانى سوپاي عوسمانى دەدزى و بەھۆزە عەرەبەكانى دەرووبەر شاخى ھەمرين، ياخود بەفارس و كوردانى كرماشان و قەسرى شيرينيان دەفرۆشت و لە بەرابەردا جگە لە قوماش و مافوور، خورما و خوئ و قاوھ و خواردەمەنى تريان دەھىتان.

لە ناوچە يىليك دەيانفرۆشتن، ھەتا دياربەكر دريژ دەبوونەو. بەپىچەوانەى بۆچوونەكانى كوئىخا زۆراب، يوزباشى تا بلىي پروخۆش و لەسەرخۆ بوو. لەو كەسانە بوو دەكرا ليك حالى بن. رووناسىي زۆراب ھەميشە لە جىي خۆيدا بوو، بۆيە ھەر زوو دركى بەوە كرد، ئەم پياوھ لە مامەلەكردندا پىويستى بەشىوازى تايبەتە. چونكە ئەم جياوازيى زۆرى لەگەڵ ھاوتاكانى ديكەيدا ھەيە. ئەوانەى دەنەريئن و ھەلدەچن و بەتەقەكردن لە خەلك و لە سەگەل، ترس و تۆقین لە گوندەكاندا بلاو دەكەنەو و چى بەردەستيان بكەوئ دەستى بەسەردا دەگرن و بەھۆ و بەبى ھۆ بەردەبنە گيانى جووتياران. وا ديار بوو زۆراب ئەم كابرايەى دەناسى، ھەرچەندە لە رووخسارى ورد دەبوو و گوئى لە قسەكانى دەگرت، ئەو قەناعەتەى زياتر لە لا دەچەسپى، كە ئەم پياوھ دەناسىت، بۆيە بىرگەى خستە گەر. يوزباشى پشنىنى لى كردهو و لاقىچەكانى ترانادن، پىلاوھەكانى داكەندن و پشتى دايە دوو سەرينە پەرەكەى لەسەر يەك دانرابوون، تا شوئىنەوارى ماندووئەتى ئەو ريگە دوورە لە جەستەى داماليت. بەدەم قاوھ فرکردنەو و گوئى:

– كوئىخا زۆراب واماندەزانى ئەمىرۆ ناتوانين بگەينە لاتان و لەم ريگە سەختە لە تىنوواندا دەخنكئين.

كوئىخا زۆراب بەو پروخۆشبيەى پىي ناسرا بوو، گوئى:

– خوا نەكا پياوئى وەك ئىوھ بمرن، پاشان نابى شتى وا لە دۆلى كفران^(۱)

(۱) شايانى باسە تا ئىستاش خەلكەكەى بە «كفرە دۆل»ى ناو دەبن. (وەرگىز)

رووبدات، خوا و پىغەمبەرانى، بەدرىژايىي ميژوو دۆلە كفرانيان لە ھەموو خراپىيەك پاراستوو.

كوئى خۆم لە دىرزەمانەو ھەمىلەتتىكى كافر لەم دۆلەو تىپەرين، ويرانيان كرد، لى يەزدانى مەزن تۆلەى لى سەندنەو و لە رەگ و ريشەى دەرهىتان. لەم دۆلەدا لە خىر و بەرەكەت زياتر ھىچ نابىنىت، دەيشىيىنى. دەنگى زۆراب بەگور و پتەو بوو، بروا و متمانەى دەخستە دلى گوئگرەو.

كاتىك لە قسەكانىدا چەند ناوئىكى پىروۆزى برد، يوزباشى چون رىزىك راستبوو و پۆنىشت. ھەستى كرد كاتى ئەو ھاتوو دەست بەو بابەتە فەرمىيانە بكات، كە بۆى ھاتوون، تاكو پاشان بتوانى قسە و باسيان لەسەر بكا و راپۆرتى پىويست لە بارەى رەوشى كۆمەلەيەتى و گوزەرانى دەقەرەكەو بنووسىت.

يوزباشى لە كاتىكدا چاوى لە زەوييەكە برى بوو، چون بىھەوئ ئەوى لە مېشكىدايە كۆى بكاتەو، بەپەنجەى راستى دۆشاومژەى كوپە قاوھ خالىيەكەى دەلەراندەو، گوئى:

– كوئىخا زۆراب، ھاتنى ئەمىرۆمان جودايە لە سەردانەكانى قۆلچى و جەندرمەكانى دى، ئەوانەى وا ناوبانگى دەولەتى پايە بلندى عوسمانيان زراندوو. ئىستا دنيا گۆراوھ و دەبى ولاتە مەزنەكەمان شوئىنى شياوى خۆى بگريت. ئالاي ولاتەكەمان دەبى بگاتە ھەموو كون و قوژبنىك، فەرموو تەماشاكەن، ئىوھ لەم دۆلە دوورە دەژين بى ئەوھى كەسىك شتىك لە بارەتانەو بزانىت، ئىوھش ھىچ لە بارەى جىھانەو نازانن... ولاتىك ھەيە ناوى ئەوروپايە، ئامىرى وای تىدايە بەھەلم ئىش دەكات و گالىسكە لەسەر ئاسنەرى دەروات، چەندىن جوۆرە تەلىسكۆبىيان ھەن، تەماشاي مانگ و ئەستىرانى پى دەكەن و نەيىبيەكانيان دەزانن...

زۆراب دىقەتى رووخسارى ئەوانى دى دا و بەنارەزايىيەكەو گوئى:

– استغفرالله رب العالمين، ئەوان دەست لە كارى خوداش وەرەدەن...

پاشان بەداوى بىرکردنەو دا شوۆر بوو، چونكە بەسەلىقەى خۆى دەيزانى قسەى لەم بابەتە شتى دى لە دوايە، بەھەرھال ئەم تىشتە نوئىە دۆلى كفرانىش دەگرىتەو لە باجدان بەدەولەت، چ بەرۆح يا بەمال. ناردنى يوزباشىيە فەندىش، كە

ئىستا بەزىمانىكى نەرمونيان لەگەلئاندا دەدوئىت، چ نىيە جگە لەو ترس و بىمەى
هەمبەر جوولەى مېرە كوردەكان هەيانە، ياخود ناردنى رۆلەكانى دۆلى كفران
جارىكى تر وەكو سووتەمەنى شەرى، بۆ شوئىنئىك. دەستى راستى كرده گىرفانى
سەلئە پانوپۆرەكەيەو و دەستى لە پراسكەكە دا، لەسەرخۆ دەستى كىشايەو و
سىنگە تووكنە بەموو سىپى داپۆشراوەكەى خوراند و لە دەموچاوى يوزباشى ورد
بوو. يوزباشى بەردەوام بوو لەو قسانەى كە زۆراب هيجيان لى تىنەدەگەيشت.
كاتىك يوزباشى كاغەزەكانى لە چەمەدانەكەى دەرھىنا و لەسەر زەويەكە بلأوى
كردنەو، زۆراب لە بىرکردنەو وەستا و ترس داىگرت، چونكە دەرھىنانى ھەر پارچە
كاغەزىك دەستبەسەر اگرتنى پياوان و مال و مولكى ھۆزەكەيان دەگەيەنئىت.
بەمەبەستى پەراوئىزخستنى بابەتەكە، بى وىستى خۆى گوتى:

– جەنابى يوزباشى، وابزانم نان ئامادەيە، با ئەم سەرىشەيە بۆ دواى نانخواردن
ھەلگىرين.

يوزباشى بى ئەوھى سەر لەسەر كاغەزەكان ھەلبرئىت، گوتى:

– وا باشترە بەر لە نانخواردن لەم سەرىشەيە ببىنەو. دەمەوئى تۆش بەتەبىعەتى
كراوھو بەخوئىت، چونكە ھەوالى دلخۆشكەرم لايە.

نىشانەى سەرسوورمان بەرووى ھەموويانەو دەبىنرا، زۆراب ئاورپىكى لە
كورەكەى دايەو، كورەكەى تىگەيى دەبى ئەم بابەتە بەھىنانى خواردن بىردىرئ،
چونكە تىبىنيەكەى يوزباشى لە تەوس بترازئ هيجى تر نىيە، ئەگىنا دەبى چ
ھەوالىكى دلخۆشكەر لە بابلعالىيەو بى؟. شىخۆى تەمەن پەنجا سال، گەشاوھىي
رووخسارى داگرتبوو، دوو چاوى تىژى لە چەشنى چاوى باز، رەنگ ھەنگوئى
تىكەل بەشىنى كال، بەرووخسارىيەو دەدرەوشاو. براكانى جار جارە
بەچاوشىنيان گاز دەكرد.

يوزباشى لە بىرى ئەو مزگىنيەدا بوو، كە لەم موژدە خۆشەى دلى ھەموو ھۆزە
كوردەكانى خۆش كرد، بۆى بئىت. ئەو بوو لە ھۆزەكانى دىيەو پاداشت و ديارىي
بەنرخى بەسەردا بارىن و دلسوژىيى خۆيان بۆ دەولەت نىشان دا. بەدەم
بىرکردنەوھو گوتى:

– كوئىخا زۆراب فەرمانئىك لە بابلعالىيەو دەرچوھ، بەپىي ئەو فەرمانە دەبى
زەويى ھۆزە كوردەكانى گەرميان دەستنىشان بكرين و سنوورىان ديار بكرى و
بەسەر سەرۆك ھۆزدا تاپۆ بكرىت. لاي زۆربەى ھۆزەكان ئەم فەرمانە پيادە كراو و
خۆشحالى و پشتگىرىي تەواوى خۆيان بۆ دەولەت دەربريو.

باوك و كور سەرنجە پر لە گومانەكانيان ئالوگۆر كرد، تژى بوون لە پرسىار و
شتىكىش لە دلخۆشى و ترسىان تىدا بەدى دەكران. كوئىخا زۆراب بەويقارەو وتى:

– ھەلئەت ئەمە شتىكى دلخۆشكەرە. واى لى ھات بابلعالى بىر لە دۆلى كفران و
خەلكەكەى بكاتەو. ھەرچى سنوورى دۆلى كفرانە لە ئەزەلەو ديارە. ئىمە دەزانين
كام بستە زەوى بۆ ئىمە و كامىشيان بۆ دراوسىكانمان دەگەپتەو، نە ئىمە
سنوورىان دەبرين، نە ئەوانىش. خۆ ئەگەر بەھەلە مەرومالائيان لە پاوھنى ئىمەدا
بلەوھرين، ئەوا بەرىككەوتن گرفتەكە لە نىوان خۆماندا كوئىي پى دىنين. تا ئىستاش
شتى وا لە نىوانماندا رووى نەداو. ھەرچى پرسى خاوندارىەتى زەويە بۆ سەرۆك
ھۆز، لە راستىدا من لەمە تىناگەم. چونكە دۆلى كفران مولكى ھەموو ھۆزەكەمانە،
ھۆزى ئىمەش سەرۆكى نىيە و ناشىەوئى سەرۆكى ھەبئىت. بەتەمەنترىن پياو لە
نىوانماندا بۆ يەكلاکردنەوئى شتەكان پرسى پى دەكرئ. لە ئەزەلەو ياساى دۆلى
كفران ئەمە بوو، خواش ئەمەى پى خۆشە، ئىتر بۆ دەست لە كارى خودا وەربدەين؟

يوزباشى بەو ساويلكەيىيەى كوئىخا زۆراب بزەيەكى ھاتى، پىي گوت:

– ئاپۆ گيان، ئەم كارە لە بەرژەوھندى تۆ و ھۆزەكەتدايە. بروا دەكەى، كفران ئەم
دەقەرە دوورە دەستە جوان و دلرفىنەى، ئەو رووبارە شەنگە دوو لەتى دەكات، ئاوى
دۆلى كفران لە نەخشەدا نەھاتوو، كەواتە ئەم دۆلە بوونى نىيە، جا وايە؟

– بىگومان وا نىيە. بۆيە ئەگەر دۆلى كفران لە كاغەزدا تۆمار كرابئىت يان نا، لە
ئەزەلەو ھەر ھەبوو.

كوئىخا زۆراب بى بىرکردنەو ئەم ولامەى داو. يوزباشى خەنيەو و گوتى:

– كوئىخا زۆراب تۆ نازانى ئەوى رەتى دەكەيتەو بەھاي چەندە؟ تۆ وەك ئەو كەسە
واى بارە ئالتوونى لە پيش دادەنئىن، رەتى دەكاتەو. ئەگەر دۆلى كفران بەناوتەو
تۆمار بكرىت، ئەوا ھەتا بۆ نەو و ھۆزەكەت دەمئىنئىتەو. ئىتر بۆ خۆشيت بەو

به خششهی بابلعالیدا نایه توهه؟

کوئخا زۆراب به زمانیکی توندوتیژ ئامیزانه وه گوتی:

– دهتهوئ به پارچه کاغه زیک که بابلعالی دهمداتی دلخۆش بم؟ دۆلی کفران دیارییه که له خواوه نه که له کهسیکی تره وه.

چاوی به ناو دانیشتوه کاندایا گپرا و پرسى:

– توخوا خه لکینه بۆ خوا بلین، بابلعالی دهیهوئ زهویی هۆزه که مم پى ببه خشیت، شتی وا دهچیته عهقلتانه وه؟ جهنابی یوزباشی، بینه بهرچاوی خۆت، ئه سپه کهت له گه وره که به ستره وه توه، من له شوین خۆم هه لده ستم، جلهوی دهگرم و دهیه نیم بۆ ئیره و پیت ده لیم، فهرومو جهنابی یوزباشی دههه وئ ئه م ئه سپهت به خه لات بدهمى، توخوا خه لکینه گالتهم پى ناکهن؟

گش ده میان پهل کرده وه، لى یوزباشی به دهنگی بهرز له قاقای پیکه نینی دا. کوئخا زۆراب ئه مهی پى خۆش بوو، گه شبنینییه که ی زیاتر بوو. له وردبوونه وهی زۆری بۆ سیمای یوزباشی زانی ئه م کابرایه کتیه. ئیدی دلنیا بوو. ئه مهی بۆ کاتی نانخواردن جى هیشت. چونکه کاتی نانخواردن پیاو میزاجی باشتتر ده پیت.

پاش قهیرى شیلگیری به پرووی یوزباشییه وه دیار بوو، گوتی:

– کوئخا زۆراب ئیمه ده بی له چاره کردنی ئه م کاره ببینه وه، فه رمان فه رمانه، که سمان ناتوانین سه ریچی له فه رمانی سولتان بکهین. بۆیه ده مه وئ گویم له دوا قسه ت بی، ده تهوئ فه رمانه که به ناوی خۆته وه، یاخود به ناوی یه کی له کوره کانتته وه تۆمار بکهین؟ ورده کاریه کانی دی ده توانین له دواى خواردن باسیان لى بکهین.

ئاوړی له رهمه زان و میرزا دایه وه و گوتی:

– ئیوه خۆتان بریار بدن، بریار لای ئیویه، ئه وه شتان بیر نه چی ئیمه هه موومان مسکینی ئه م دهو له تهن و بابلعالیش له سه رووی هه موومانه وه یه، خواش له سه رووی هه مووانه وه یه.

رهمه زان وتی: ئه گه ریکو هۆزه کانی دی هه موویان به م فه رمانه قایل بووین، دۆلی کفران بۆ له وان جیا بیت. بۆیه من وای ده بینم به ناو خۆته وه یانیش به نیوی شیخۆوه تۆمار بکریت.

رهمه زانیش گوتی: من لاریم نییه. یه کلاییکر نه وه شی لای خۆته.

زۆراب بی ئه وهی سل له بریاره که ی بکاته وه، گوتی:

– با به ناو شیخۆوه تۆمار بکریت.

یوزباشی کاتی تیبینیه کانی له ده فته ریکی کوئی گوشه خوراودا تۆمار ده کرد، ئه ایکی پندا هاته وه، پاشان سه ری هه لبری و پرووی له شیخۆ کرد:

– شیخۆ تو رازیت؟

ئه م ورته ی نه کرد، به لکو چاوی له بابی کرد و چاوه پتی ئاماژه یه کی وی بوو.

– قسان بکه شیخۆ.

شیخۆ به شه رمه وه ده ستی به سمیله مه یله و ره شه کاله که پندا هینا و گوتی:

– ئه وی بابم گوتی به رسفی منه.

یوزباشی سه ری له قاند و له تۆمار کردن به رده وام بوو:

– وابزانم له شته سه ره کییه که بووینه وه، هه روه ها له گرفتی سنووریش له نیوان ئیوه و دراوسیکانتاندا، بووینه وه.

دواى ئه وهی لوله یه کی له چه مه دانه که ی ده رهینا، له شوینه که ی هه ستا و گوتی:

– ده واتم سه رکه وینه سه ربان، یاخود به رزترین شوینی گونده که، تاکو سنووری دۆلی کفران بینم.

کاتی گه یشتنه سه ربان، کوئخا یه ک یه ک ناوی هۆزه کانی ده وروبه ری دۆلی کفرانی ده هینا. له و ده می به ده ستی هیماى به جه وه ل قاجر کرد، یوزباشی دووربینه که ی هه لبری و سه رنجی جه وه ل قاجر و ده ربه ندی خۆرنه وه زانی دا، به سه رسامیه وه گوتی:

– خودایه ئه م دیمه نه چه ند جوانه!

به درپژایی ئه و کاته زۆراب بیرى لای ئه و لوله سه مه ریه بوو، به واقوړماوییه وه گوتی:

– ئه ری ئه مه هه مان ئه و شته یه، که له و ولاته دووره سه یری مانگ و ئه ستیرانی پى ده که ن؟

یوزباشی به شانازییه وه گوتی: به لئی، شتیکه وهک ئەمه.

دووربینه که ی دایه دهستی: ها کوپخا زۆراب، به خۆت ته ماشاکه.

دووربینه که ی له دهست وهرگرت و له ناو دهستی ئەمدیو و ئەودییوی پێ دهکرد، به سه رسامیییه وه سهیری کونه کانی کرد: سوپحانه لالا.

پاشان دووربینه که ی بهرز کرده وه و وهکو یوزباشی چاوی راستی خسته سه ر یه کئی له کونه کانی، به سه راسیمه بوونه وه گوتی:

– سوپحانه لالا، جه نابی یوزباشی جه وه ل قاجر زۆر بچوک بووه وه!!

یوزباشی به پێکه نینه وه دووربینه که ی ئەمدیو ئەودییو کرد:

– کوپخا زۆراب ئەم کونه یانه، بگره ئیستا سهیر بکه...

– سوپحانه لالا، سوپحانه لالا، ده لئی به قهه پالی جه وه ل قاجر وهه م. نه مرین شتی سهیر و عهنتیکه ده بینین.

سه ره نووێ هه ر که سه و چوو وه شوینی خوێ، زۆراب گوتی:

– وابزانم هه وکه هه مووتان برسین و خواردنیش ئاماده یه.

یوزباشی له کاتی هه لدا نه وه ی کاغه زه کاندای گوتی:

– ئەوهنده ماوه هه ندیک رینوینی پیوستی ترتان له باره ی باج و سه ر یازگیرییه وه پێ را بگه یه نم. تا کو سنووریک بو هه ل سوکه وت و رهفتاری قو لچی و پیاوانی جه ندرمه

دابننن. هه ر هۆزیک له سه ره یه تی یه ک له ده بداته ده ولت، ئیدی له به رو بوومی زستانه بیت یا هاوینه، یاخود له و ناژه لانه ی که هه یه تی. ده ولتیش ئەمسال له دو لی

کفراندا به لای که مه وه پیوستی به حه وت زه لامه. چونکه تا ئیستا ئیوه هه یج که سه یکتان به سه ربازی بو سوپای عوسمانی نه نار دووه. بو ریکه وتن له سه ر

ورده کارییه کانی ئەم مه سه له یه ده بی شیخو به خو ی بو ناوه ندی سه نه جق بیت، ئیتر له وێ فه رمانه کان به سه روک هۆزه کان ده درین و هه ما هه نگی کاریان له گه لدا

ده کریت. له کاتی هاتنیشیدا حه وت زه لام له گه ل خویدا دینی، تا کو پشکنینیان بو بکری و ناویان تو مار بکریت، به مه به ستی گواستنه وه یان له کاتی تردا بو یه که

سنوورییه کان.

زۆراب ئاوړیکی له کورپه که ی دایه وه، به ئامازه یه ک تتی گه یاند خواردن بینیت.

پاشان سهیری یوزباشی کرد و له بیرا چوو، تا پلانکی نوێ بو به رهنگار بوونه وه ی ئەو پیشهاته نوێیه دابنیت:

– جه نابی یوزباشی ئیمه هه موومان مسکینی ده ولتین. ئیمه حکومه ت چی لیمان بوێ بو جیبه جیکردنی ئاماده یین. ئیستاش کاتی ناخواردنه، چونکه زۆر خویندنه وه

و نووسین و رووگیژی کردن.

هالوی قاپی پر له برنج و گوشت بو ئیکی به تامیان لی هه لده ستا، زۆراب به دهستی خو ی قاپه سه روپیکه ی له به رده م یوزباشی دانا. جگه له کورپه که ی که به پیوه

وه ستابوو، هه مووان ده ستیان به خواردن کرد. کوپخا ورده ورده نانی ده خوارد و له سیمای یوزباشی ورده ده بووه وه، گوتی:

– من خو شحالم به هاتنتان، سوپاس بو خوا توانیمان شته کان به هیمنی چاره سه ر بکه یین. جه نابی یوزباشی پرسیاریکی تایبه تم هه یه، ده توانی به دروستی و لام

بده یته وه؟

یوزباشی له کاتیکدا خو ی به گرتکه گوشتیکی گوره وه خه ریک کرد بوو، گوتی:

– بیگومان کوپخا زۆراب به راستی پیت ده لیم.

– تو کوری سه عید نالی نیت؟

پارووه که له زاری یوزباشی وشک بوو، له جاوینی وه ستا، دهستی به پارچه گوشته که وه به ئاسمانه وه را گرت بوو، به سه رسوورمانه وه گوتی:

– کوپخا زۆراب تو ئەمه ت له کو ی زانی؟ باو کم له کو ی ده ناسیت؟

– کورم له کاتی گه نجیدا باوکت خو شه ویستترین برادره م بوو، وه لی زه مان لیکی کردینه وه و هه ریه که مانی به لایه کدا برد. باوکت کابرایه کی چاونه ترس و ها وه لیکی

باشی شه و بوو، له هه یج دلی نه ده ترسا. ئەری ده نگوباسی چییه؟

یوزباشی چون خه م بو شتی بخوات ده کرا خو ی لی بیاریزی، گوتی:

– پیش چه ند سالیک به غه در کوژرا. ئەو تا دوا هه ناسه ی له ماین و تفه نگه که ی جیا نه بووه وه.

كوپخا زۆراب به خه مباريه وه گوتى:

- خوا له گوناحى خوڤ بيت. پياويكى ئازا بوو، به راستى قاره مان بوو. له م سهرده مه دا پياوى وا كوا ههيه؟ وهكو تير هه لى دهكوتايه سهر سهر بازگه كان و تا چه ند تفهنگيكي نه هاوردايا ناگه رايه وه.

كاتى له خواردن بوونه وه، شيخو به مه سينه يه كى مسى نه خشينراو ئاوى به ده ستياندا كرد، پاشان يوزباشى هه لسا تا ده ست به ئاو بگه يه نيته، دواى ناسيني به ته واوى گۆرا، لى جوړيك له وړى و هيمنى داىگرت. كوپخا له گه ليا هه ستا تا بيگه يه نيته ته ويله كه، كه بۆ ئه و مه به سته ته رخا ن كر ابوو. مه سينه يه كى گۆزه ي دا يه ده ست و پيى گوت:

- تا له سهر ئاو دنيته وه ليتره ده بم، پاشان ده چين بۆ حه ره مسه را، تاكو به پوور و خوشكه كانت بناسينم، تۆ ئيستا له مالى مامى خو تى.

يوزباشى به زمانىكى ليوانليو له راستگويى، گوتى:

- مامه هه ر له سهره تاوه دلّم بو ت لى ده دا. هه وكه به بينينت وا هه ست ده كه م باوكم سهر له نووى ژيا وه ته وه.

زۆراب هه ستى كرد نوكه وه ختي تى، ده ستى بۆ گيرفانى برد، پرياسكه كه ي ده ره ينا و گوتى:

- كورپى خو م، تۆ ئه مړو به م هاتنه ت دلخوڤت كردم، پاشان مافت به سه ره مه وه هه يه، تۆ برا زامى، ئه مه ش دياريه كى بچووكه له مامته وه، داوا ده كه م قبو لى بكه يت و ده ست به روومه وه نه نيته. وه لى تكام وايه به بابله عالى بلتيت، هو زى كفران زه لامى لى ده رچى، ئاماده يه هه موو شتى ببه خشيت. جا داوا ده كه م ئه م پياوه تيه بۆ ئاپو ت بكه يت.

يوزباشى ده ستى مامه زۆرابى رامووسى و له و ده مه ي قامكه كانى به لي ره زي ره كانى تو پى پرياسكه كه دا دينا، گوتى:

- من هه ر شتيك له مامه وه بيت ره تى ناكه مه وه، له باره ي زه لامه كانيشه وه ده توانى له پيش هه ردوو يا وه ره كه م به هانه بينيته وه و منيش لاي خو مه وه پشتگيريت

ده كه م و ده يگه يه نم به حكوومه ت..

زۆراب سه رى ما چ كرد و گوتى: چاوت روون كردمه وه كور كه م. به راستى كورپى بابى خو تى. ئيستا ش برۆ به ئاسووده يى ده ست به ئاو بگه يه نه.

ئيدى يوزباشى له كوخته تاريكه كه دا ون بوو.

يوزباشى دواى ئه وه ي قاوه كه ي هه لقا ورا ند، گوتى:

- فه رمانه كان دواى چه ند حه فته يه ك له مه لبه ندى سه نه جقه به سه ر سه رو ك هو زه كاندا دا به ش ده كر ين. ده بى شيخو به خو ي بيته ئه وى و له سه ر كاغه زه كان په نه مه مو ر بكا ت. ئيدى له و ينده ر له سه ر ورده كار يه كانى دى ريك ده كه وين، وه كو ژماره ي ئه و زه لامانه ي هو زه كه ده يان ني ريت، تا له سوپا ناو نووس بكر ين.

ئاوړپى له كوپخا دا يه وه، تا ولامى حازر به ده ستى لى ببسي تى. ئه ميش دواى ئه وه ي ريشه چه رمو وه كه ي خورا ند، گوتى:

- من پيشتر گوتم، كه ئيمه مسكينى ده وله تين و ئاماده ين سه رمان له پينا ويدا ببه خشين. مه ردوم ده توانى ئه وه ببه خشى كه هه يه تى، ئه وى ده يبه خشى ده بى ناته وا و نه بى، تاكو نه بيته بار، چ سوود يكى هه يه تفه نگيكي له كار كه وتوو ببه خشيته برادره كه ت. تۆ به و دياريه ت ده يكو زيت. باشه من ده توانم چى به ده ولت ببه خشم؟... حه وت كورم هه ن. مليان ده ده مه ده ستته وه و هه ر حه وتيان ببه. ئه گه ر ده ته وى هه ر ئه مړو بيان به، داخو ئوردووى عوسمانى شانازيان پيوه ده كات؟

ئه وه تا شيخو له به رامبه رتانه، له هه موويان گه وره تره، ئه مړو كردمان به سه رو ك هو ز، كه وا ته ئه م سه رو كه و نابى بيوه ن.

دوو هه ميان كه چه له و سه رى تووشى گه رى ها تووه، مه وه نه ي.

سييه م شپته، مه وه نه ي.

چوارم كو يره، مه وه نه ي.

پينجه م كه ري كه به دوو پا، مه وه نه ي.

شه شه م شه له، مه وه نه ي.

حه وته م گيله، مه وه نه ي.

زۆراب دەستی راستی بڵند کردووه و بهجووڵهیهکی ئەکتەرانه دیاردی بۆ لایهک کرد و گوتی:

– جهنابی یوزباشی، ئەمانەن کورەکانی من، ئەگەر مکووپن لەسەر بردنیان، ئەوا دەبێ چەند رۆژیک چاوه‌پروان بن، تا لە گوندەکانیانەوه دەیانھێنم، لەگەڵ خۆتدا بیانبە و با چاوی بابلعالی بەمانە روون بێتەوه.

بێدەنگی دایگرتن، چونکە زمانی زۆراب غەم و کەسەری لێ دەباری. یوزباشی چاوی لە هاوڵەکانی کرد، تا بزانی کاریگەری قەسەکان لەسەریان چەندە، دیار بوو قەسەکانیان بەمیشکدا چوو، پاشان ئاوڕیکی لە کوێخا دایەوه و گوتی:

– چارەنووسی خەڵکی لە دەستی ئەواندا نییە کوێخا زۆراب. لە ناوچەوان نووسراوه، ئەوی خوا دایناپی دەسەلاتمان بەسەریدا نییە... وابزانم ئیستا شتەکان روون.

دوا تیبینی نووسی، کاغەزەکانی کۆ کردنەوه و پەستانییە چەمەدانەکیەوه. رۆژی گرگرتووی ناوچەرگەیی ئاسمانە شینەکی گەرمییەکی خۆشی دەبەخشییە دەورووبەری دۆلی کفرانی داپۆشراو بەسەوزایی، جار جاریش رەنگی گەش و درەخشانی وەک سوور و زەرد بەدەر دەکەوتن. رەنگی سەوزی قەراغ رووبارەکی کال دەبوووه و دەگۆرا بۆ شینی تەمومژاوی و هەندە نابد لە هەندیک پێچدا دەگۆرا بۆ پەمەیی کال و ئینجاش بۆ وەنەوشەیی، جەوڵ قاجری کە سێبەرە شینە پەراویز تەماوییەکی لەبەر کردبوو، دادەپۆشی.

ئاو دەوشاوه زیوینەکەش تیشکی رەنگاورەنگی دەنارد و لە ئاسمانی دۆڵەکەدا دەشکانەوه. ئینجا لەگەڵ تیشکی خۆرەکەدا تیک دەچرژان و دەچوونە قوولایی خەلەندەکەوه. لە دوورەوه رانە مەرەکان، کە نزیک بوون لە روه ئاسکەکانەوه بەئاسوودەیییەوه دەلەوهران. یوزباشی لە دەرەوهی گوند لەسەر بەرزترین شوینی کەندەلانەکە لەگەڵ کوێخا زۆرابدا وێستا بوو، دیقەتی دۆڵەکیان دەدا، گوتی:

– پەحمەتی باوکم دەرپارەیی دۆلی کفران زۆری قسان بۆ کردووم، لێ من نەمدەزانی بەم جوانی و دلگێرییە.

زۆراب بەئاگادارییەوه گوتی:

– کوپری خۆم، ئەوی دەرپارەندی خۆرەوهزان ببینی چ دەلێی؟ ئەوی جوانترین شوینی سەر رووی زەویە. هاوین سەردانیکمان بکە. چادریکی گەورە لەوی هەلەدەین و هەموو رۆژیک دەچین بۆ راو...

بەدەم قەسەوه رۆیشتن، لە هیکرا زۆراب وەستا و ئاماژەیی بەقەلشتی بچووکی زەویەکی کرد، بەخۆشییەکی مندالانەوه گوتی:

– ئەوه دوماڵانە... ئەمڕۆ نانی شێوانمان دوماڵان و پەنیرە...

لەسەرخۆ بەنووی خەنجەرەکی زەویەکی هەلقەند و دوماڵانێکی دەرھینا، هیندەیی هیلکەکی دەبوو... «پروانە ئەم دەقەرە پرە لە دوماڵان...».

یوزباشی لە جێیەکی دی بوو و بیری لە شتیکی دی دەکردەوه، لە پاش وەرگرتنی پریاسکە بەماویەکی کەم هەستی بەجۆریک لە روودامان و ئازاری وێژدان کرد، نەخوازە لا دوا ئەوی پیکەوه قەسەیی زۆریان کرد. پاش ئەوی دوماڵانەکی لە کوێخا وەرگرت، گوتی:

– راستییەکی ئاپۆ من کاتی کە دیارییەکەم لە جەنابت وەرگرت، نەمویست دەست رابگری و لە روو دابمینی، چونکە تۆ لە شوین باوکمی. حەوت لیرە پارەیی گەلی زۆرە، چی لێ بکەم. تەنیا یەک لیرەم بەسە و ئەوی دیت بۆ دەگێرمەوه.

کوێخا بەسەر لەقاندنەوه کە نیشانەیی رەتکردنەوه بوو، گوتی:

– هەرگیز شتی وا نابێ کوپم، من پارەیی زۆرم هەیه و پێویستم پێ نییە، چی لێ بکەم؟ تۆ گەنجی و هیشتا ژیانیت لە پێشە، ئەگەریش ژنت نەهیناوه ئەوا ژن بێنە. ئەگەریش خێزانت هەیه، ئەوا خانووی پێ بکەر، ئەگەر خانووست هەیه، ئەوا ماینیکی پێ بسێنە، ئەگەریش ماینیت هەیه، ئەوا تەهنگیکی چاکی پێ بکەر، ئەگەر تەهنگیشت هەیه، ئەوا بۆ رۆژی رەشی هەلگرە. باوکت برام بوو، خوا دەیزانی حەلالمانی لێ دەرچی، هەموو شتیکمان هاوێش بوو.

جاریکی دی یوزباشی سوپاسی کرد و دلنای کردەوه، تاکو لە سەنجەق بمینی، ئەوا کەس ناتوانی ئازار بەدۆلی کفران بگەنیت. پاشان ئامۆژگاری کرد، کە بایەخ بەشێخۆ بدا و ئیدی لەمەودوا بەناوی خۆیەوه بانگی نەکەن و دەبێ پێی بلین شێخۆ بەگ. تەنانەت براکانیشی دەبێ بەو نازناووه گازی بکەن. پێویستە کە دەروا بۆ

ناوهندی سهنجهق باشتترین جلوبه‌رگ بپۆشی و هه‌ندی دیاریی وهک به‌رخ و پۆن، یاخود ئەگەر بکری مافوور له‌گه‌ڵ ده‌ست خۆیدا بۆ به‌رپرسه‌کان ببات. ده‌بی له قایمقام سل نه‌کاته‌وه، پاشان ئەگەر نو‌ق‌می دیاریی بکات، ئەوا ده‌می داده‌خا و ده‌توانی به‌ئاره‌زووی خۆی بکات.

به‌هیوری گه‌رانه‌وه گوند، خانوووه قوره نزمه‌کان له دووره‌وه به‌سه‌ره نو‌یلک و ستوونی دووکه‌ل و شه‌نگه‌بیه‌کانی چواره‌دوره‌یه‌وه رووناک و هیمنیان ده‌نواند و ژیانیان به‌به‌ر دۆلی کفراندا ده‌کرد. یوزباشی زۆری هه‌ز ده‌کرد چه‌ند رۆژیک له دۆلی کفراندا بمینیتیه‌وه، چونکه گوته‌کانی کوپخا زۆراب و که‌شوه‌ه‌وای گوند، مندالی و لاویان بیر ده‌هینایه‌وه، که له گوندی به‌سه‌ر برد.

لی ئەو به‌رپرسیاریه‌تییه زۆره‌ی خراوته نه‌ستۆی و پپووستی به‌په‌له گه‌رانه‌وه‌ی بۆ ناوه‌ندی سه‌نجه‌ق وای لی کرد هه‌ر ئەو رۆژه بیر له گه‌رانه‌وه بکاته‌وه، لی هه‌رچی کوپخا بوو به‌هیچ شتیه‌یه‌ک رینگه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی نه‌دا و دلنای کرده‌وه، که خه‌لکی ناوچه‌که خۆیان به‌شه‌وه له دۆلی کفران هاتوچۆ ناکه‌ن. چونکه دیو و درنج و جنۆکه رینگه ده‌گرن، پیاو تا به‌یانی له بازنه‌یه‌کی داخراودا ده‌خولیته‌وه بی ئەوه‌ی بگاته شوینی مه‌به‌ست. دواي ئەوه‌ش ئازهلکی درنده‌ی ره‌ش هه‌یه له پلینگ ده‌جیت، پپی ده‌لین به‌ور، وه‌کو گولله باز ده‌داته سه‌ر پشتی ماین و قه‌پال له ملی سواره‌که ده‌دات. سه‌ره‌رای گورگ و ئازهللی درنده‌ی دی، که ته‌نیا به‌شه‌وه ده‌رده‌چن.

– کوپم ئەمشه‌وه پیکه‌وه ده‌بیه‌ینه سه‌ر، به‌لای منه‌وه ئەمرۆ جه‌ژنه، تۆ نازانی باوکی خوالیخۆشبووت چه‌نده براده‌رم بوو. ئەم ئیواره‌یه سه‌رگوزشته‌ی جوان و ئەو یاده‌وه‌ریانه‌ت بۆ ده‌گێرمه‌وه، که له‌گه‌ڵ باوکی خوالیخۆشبووت برده‌مه سه‌ر.

کوپخا دواي ئەوه‌ی شانی دادایه سه‌ر بالیفه‌که‌ی، ئینجا ئەمه‌ی گوت.

یوزباشی له دیوه‌خانه‌که له‌سه‌ر مافوووریکه‌ی نه‌رم هه‌لا‌یژابوو، هه‌نده‌ی برنج و گوشت خواردبوو، له په‌لوپۆ که‌وتبوو، گوتی:

– ئاپۆ، تۆ چۆن ده‌لێی با وایی، وه‌لی ده‌بی سبه‌ینێ زوو هه‌ستین، چونکه ئیشی زۆرمان له پێشه.

هه‌موویان سه‌رخه‌وی دواي نیوه‌رۆیان شکاند و چاویان گه‌رم کرد.

له دیوه‌خانه‌که‌ی کوپخا زۆراب ئیواران گه‌فتوگۆ گه‌رم ده‌بی، نه‌خاسمه له شه‌وانی زستان و به‌هارد، ئەو کاتی شه‌وگار درێژه، ئیدی هاتوچۆ له نیوان ئەندامانی هۆزه‌کانی ده‌ورو به‌ر ده‌ست پی ده‌کات. بابته زۆر ده‌بی بۆ قسه له‌سه‌ر کردن، زۆر جاریش هه‌مان بابته دووباره ده‌بیته‌وه، وه‌لی به‌شیاویکی دی و به‌زیاده خستنه سه‌ر. ئیتر کوپخا ده‌ست به‌گێرانه‌وه‌ی هه‌ندیک له سه‌رچلییه‌کانی خۆی و ئەو شارانه‌ی دیونی، ده‌کات. پاشان داوا له‌وانی دی ده‌کات ئەوانیش قسه‌ی خۆیان بکه‌ن. هه‌لبه‌ت هه‌ر ئەویش رۆله‌کان دابه‌ش ده‌کا و ده‌ستنیشانی ئەوانه ده‌کات، که قسان بکه‌ن. چونکه دابونه‌ریت وایه، نه‌ک ته‌نیا لای هۆزی کفران، به‌لکو لای سه‌رجه‌م هۆزه‌کانی دیش ئەوه‌یه، که گه‌وره‌ی هۆز ده‌ستنیشانی قسه‌که‌ر ده‌کات. خۆ ئەگه‌ر غه‌واره‌یه‌ک میوانیان بوو، ئەوا بۆی هه‌یه چه‌ند رۆژیک، بی ئەوه‌ی سۆنگه‌ی هاتنه‌که‌ی لی بپرسن، لایان بمینیتیه‌وه، ئەو کات رووی قسه‌کان له‌و ده‌بن و پرساری له باره‌ی تۆکردن و باران و مه‌رومالات و جووله‌ی بازار و نه‌ریت و شتی تره‌وه‌ی لی ده‌که‌ن. زۆر جارانیش وا له میوانه‌که ده‌که‌ن، باسی رابردووی خۆی و سه‌رچلییه‌کانی بکات. ئازادی ته‌واویشی ده‌ده‌نی چه‌ند قسان بکات. چه‌ندیکیش له به‌رامبه‌ریدا زیده‌رۆیی له گێرانه‌وه‌ی جه‌ربه‌زه‌بیه‌کانیان بکه‌ن، چ له‌گه‌ڵ مرۆف بی یاخود جنۆکه، ئیدی کابرا بیه‌وی یا نه‌یه‌وی، په‌تای ترس و زیده‌رۆیی ده‌یگریته‌وه و ئیسراحه‌تی خۆی له گێرانه‌وه‌ی وه‌رده‌گریت. دواي قه‌یرێ کوپخا روو له یه‌کێ له گێره‌وه‌کانی ده‌نیت تا له تۆقاندن و ترساندن، مملانی له‌گه‌ڵ کابرا‌دا بکات. ئیدی بۆر بۆرین و گۆبه‌ند ده‌ست پی ده‌کات و کابرا هه‌موو شته‌کان به‌راست وه‌رده‌گریت. کاتیکیش ده‌روا، تا درێژه به‌گه‌شته‌که‌ی بدات، چه‌ند جاریک جه‌ختی لی ده‌که‌نه‌وه له رینگه‌ی گه‌رانه‌وه‌یدا سه‌ریان لی بدات، تا باسی ئەو شته نو‌تیانه‌یان بۆ بکات، که له رینگه‌ی بینوونی. به‌م ئاوايه کابرا و سه‌رچلییه‌کانی چه‌ند حه‌فته‌یه‌ک ده‌بنه‌ بنیشته خۆشه و بابته‌ی قسه و باسه‌کانیان. تا خوا میوانیکه‌ی تازهیان بۆ ده‌نیرێ و ئەوی به‌که‌میان له بیر ده‌باته‌وه.

ده‌می نیوه‌رۆ، ئەو کاتی یوزباشی و قوڵچی و موواد چاوش له خه‌ونیکه‌ی قوولدا بوون، هه‌ریه‌که‌یان لای خۆیه‌وه به‌ری شه‌پۆلی پرخه‌ پرخی به‌ره‌لا کردبوو. کوپخا رووی له ره‌مه‌زان نا و گوتی: یوزباشی پیاوی چاکه و به‌راستی چووته‌ دلمه‌وه،

باوکیشی هەر وابوو، لئ دهنانی خوالیخۆشبووی باوکی، که درۆی دهکرد ئاسمانی بهدرۆکانی دههژاند؟

رهمهزان قومیککی له جگهره پێچراوهکهی دا و بههیمینییهوه گوتی:

– کورپهکهی قسووری نهکرد، تهنا نهت بهچه ند پله په کیش باوکی خوالیخۆشبووی تیپه پاند.

زۆراب گوتی: نا پروا ناکهم. من سهیرم دئ چۆن ئەمهی له باوکییهوه بۆ نه ماوه تهوه!

رهمهزان به چاوی سووکایهتی پیکردنهوه لئ پوانی:

– چیه زۆراب دهتووی به منیش رابویری؟ کهنده لانه که له دست درۆکانی ئەو خهریکبوو یهک پارچه ههرس بئنی و ئاوه سپی داپۆشیت. بیرت چوو له بارهی ئەو ولاتهوه چی گوت، که نامیری تیدا دروست دهکهن بهههلم ئیش دهکات و گالیسکه بهسهر ئاسنه پيدا دهروات و بهدووربین سهیری مانگ و ئەستیران دهکهن!! له مه زیاتر چیت گهرهکه، دهتووی ئەم ئیوارهیه کئ بۆر بۆرینی له گه لدا بکات؟ کئ... پیم بلی؟ به خوا هه موومان بهزهویدا ده دات.

زۆراب چون چاره سهیری پرسیکی گرنگ بکات، که په یوهست بئ به چاره نووسی دۆلی کفرانهوه، گوتی:

– شتهکانی دیم بیر نایهن، پهنگه زهینم پئ نه دابن. وهلی ئەم لووله نهعله تییه ئەفسووناوییهی چاوم به کونه که یهوه نا، جاریک جهوه ل قاجری وا دوور خستهوه دهتگوت له وسهری دنیا یه، کاتیکیش له کونه کهی دیم نۆری، قاجرم وا هاته پئشی، وام ههستکرد دهتوانم دهستی لی بدهم.

رهمهزان خه نینه یهکی کورتی بۆ کرد و به گالتهوه گوتی:

– بهرخهکانی لاپال جهوه له کهت نه ژمارد؟

– ئەمه پئویستی بهیهک و دوو نییه رهمهزان... لووله که له بهردهمتایه، ئەگهر یوزباشی بیدار بووهوه دهتوانی بهخۆت وهکاری بئیت.

رهمهزان گوتی: من ههز دهکهم سهیری مانگی پئ بکهم. بهههرحال، ئەم سیانه،

نهخوزه لاقۆلچیه خیره، تا ئیستا زاری نهکردوه تهوه، پئویستمان پئیا نه هفته یهکی تهواو لامان بمیننهوه، بئگومان هئند درۆ و سهرحلاییان هه ن بهشی سالیکمان دهکهن.

زۆراب به داخیکهوه گوتی:

– چه ندیم پئ ناخۆشه سبهی جیمان دئین، دهترسم ئیواری نهتوانم قۆلچی بئنه قسان.

رهمهزان به پروا بهخۆبوونیکهوه گوتی:

– مهترسه. زۆرمان ناز پئ دان، بمانهوی و نهمانهوی دهبنه هاوبهشی ژیا نمان، ههرچی قۆلچیه دهبینی چۆن ئەم ئیوارهیه گئژمان دهکات. لی و ابزانم کوری هاوه له کهت ریگهی قسه کردنی نادات.

– بهههرحال پهتی بۆ شل دهکهن، بزانی دهتوانی خوالیخۆشبووی باوکی بباتهوه یان نا؟

وهلی پیاو ههق بلئیت، باوکی بویر بوو، هئند بویر بوو سلی له شه و نه دهکردهوه...

ئەو دەمی پۆستەم بۆ دیووخان گەپرایەو، ھەرسێ میوانەکە لە گەرمەیی نیوەرۆخەودا بوون. بەسەر سامییەو چون بوونەو ھەری نامۆ بیینی سەرنجی دان. زۆراب بە دەستی ئاماژەیی بۆ کرد کە بەدوایدا بیت، ھەردووکیان لە دیووخانەکە دەرچوون. شەکەتی و کەنەفتی بەو کورپێژگەییەو دیار بوو. زۆراب ژنەکەیی پاسپارد، کە گۆشتیکی زۆری بۆ دابنێ، چونکە وەکو پیاو ئیشەکەیی بەجێ گەیاندوو. ھەر وەھا پێی گوت دواي پشوووان، لە پێگەیی گەرانەو ھەیی بۆ لای پانەکەیی، کێی بیینی پێی پابگەییەنیت کارەکان بەباشی بەرپۆە چون و دواي خۆراوا بگەپینەو گوندەکانیان.

دەمی خۆر ئاوا بوو و شەو پەردەیی رەشی بەسەر دۆلەکەدا دادایەو، تاریکی دەوری ھەموو شتەکانی دا. لەم کاتەدا بالندەکان دەگەپینەو ھیلانەکانیان. کەچی جیھانیکی دی دەست بەجوولە دەکات، جیھانیکی پەر لە سەراسیمە و نادیار، تاریکیەکی ئەنگوستەچاوی بی وینە دایدەگریت، پۆخەکان و دیو و درنج و خێو دواي خەوتنیکێ درپژ، کە پۆژیکێ تەواوی خایاندوو، ھەلەستەو و لە سەرتاپای دۆلەکە بەجوولە دەکەون. ئەم بوونەو ھەرانە لە شپۆە ترسینەری راستەقینەیی خۆیان بەدەر دەکەون، یاخود لە شپۆە گیانەو ھەری ئاسایی وەکو پێوی و کەمتیار و پشیلەیی کێوی، ئەم بوونەو ھەرانەش لە گۆرستان و ئەشکەوت و کاوولاشەکاندا دەژین. ھەموو خەلکی ھۆزی کفران ئەو باش دەزانن، کە زۆراب زۆری ئەم دەعبایانە دەناسی و بەزەوق و پەنھانەکانیان دەزانیت و شەرەنگیز و خێرخوازیان لیک جودا دەکاتەو، ھەر وەھا ئەو شوپنەنەشی کە لێی دەژین. جگە لە چۆنیەتی پزگار بوون لێیان و پاونانیان، تەنانت گرتنیشیان، لێ ئەو سەیرە ھەر یەکیک لەم دەعبایانە بەئاسانی لە دەست ھەلدین و ھەرگیز ناتوانی لای خۆت بیانھێلێتەو.

زۆراب پۆلەکانی ھۆزەکەیی ئاگادار کردنەو، لەم دەعبانیاوە نەترسن، چونکە ئەوان تەنیا لە دۆخی تۆقین و زەندەقچووندا بەسەر مرۆفدا سەر دەکەون و کۆتی دەکەن. لە حالەتی وادا ئەگەر مرۆفەکە دەست بەسەر خۆیدا نەگری و جەر بەزە نەبی،

شیت دەبی، یانیش شەپلە لێی دەدا. ئیدی ئەم دۆخە یا چارەسەر دەگریت، یاخود ھەر چارەسەری نابێ. بۆیە کوپخا زۆراب پۆلەکانی ھۆزەکەیی پاسپاردبوو، کاتی بەرەو پووی یەکی لەم دەعبایانە دەبنەو، دان بەخۆیاندا بگرن و جورئەتیان ھەبی و (بسم الله الرحمن الرحيم)، یاخود ئایەتی قورئانی بخوینن. ھەر وەھا لەسەر ھەر کەسیکە لە ھەر تەمەنیکدا بی، چەقۆیەک یاخود ھەر شتی لەگەل خۆیدا ھەلگری. چونکە ئەم دووانە دوژمنی سەرسەختی ئەم دەعبا نەبێنراوانەن. لە تاریکی شەودا لاوەکان گەرانەو گوند، دیووخانی گوندەکانی تریش جوولەیان تی کەوت.

شەش کورپەکەیی زۆراب زۆریان ھەز دەکرد سەردانی باوکیان لە دیووخانەکەیدا بکەن و ئەو سی زەلامەش بناسن، کە یەکەمین جاریانە بەشپۆەییەکی ئاشتیانە بینە ناو دۆلی کفرانەو. تاقە سەرچاوش بۆ گواستنەو ھەیی زانیاری و پێشکەشکردنی وینەییەکی تەواوی پووخساری ئەو سی پیاو و شپۆەیی جلوبەرگ و شپۆەیی قسەکردنیا پۆستەم بوو، کە بچووکتەری کورپە کەیمی ھەوتەمین کورپە زۆراب بوو، کە ناوی نابوو (کەرە مەوھنەیی).

بێگومان لە سۆنگەیی کەللە رەقییەکەییەو ئەم ناوہی لە کەریم نابوو. مەگەر تەنیا گویدرپژ ئەو سەرکیشییەیی ئەو ھەبووایا. کەریم چونکە کورپە بچووکی بوو و لە مندالییەو دایکی مردبوو، زۆر نازیان پێ دەدا و لە لایەن ھەمووانەو بایەخی تاییەتی پێ دەدا. لەو شەوہی پۆستەم لە دایک بوو، زۆراب بریاری دا ھەر بەخۆی تا بەیانی بەدیارییەو شەواری بگری. شەوێکی سەختی زستان بوو، زۆراب لەگەل جنۆکەیی نازدار و شوخ (فەیی)دا کەوتە شەپکی دەستەویەخەو. خۆشبەختی لەو دەدا بوو بەخۆی پاسەوانیی دەکرد و ئەم کارەیی بەلاوان نەسپارد، چونکە ئەو کات خۆیان دەدایە دەست تەفرە و فریوہکانی ئەم شوخە نەعلەتییەو، ئەو ھۆیەیی ریفاندنی کۆرپە ئاسان دەکاتەو.

ئەو شەو پوویاری ئاوەسپی ھەلسا بوو، بەئاو ھەلچووہ پەر لە قور و لیتەکەیی ھەموو کەندریکانی دۆلەکەیی پەر کردبوونەو، ھاژەیی ئاوەکە و وژەیی باوبۆران تیکەل بەوہرینی سەگ و لوورەیی ئەو گورگانە دەبوون، کە دەور و خولی گوندیان دابوو. زۆراب زانی کە دەبی (فەیی) ئەمشەو دەر بکەوت، چونکە سوورانەو ھەیی بەسەر پشتی

زریان و شه پۆله سه رشیتته کانه وه زۆر ساناتره له هاتوچۆ له وه شه وه هیمن و پر له دیو و درنجانه ی لێیان ده ترسیت.

له به ره وه ی ته نیا ئه وان ده توان بگرن به قژیا و ئه تکی بکه ن. جنۆکه فه ی به جوانیه بی وینه که ی ناسرابوو، قژیکێ کال، دوو چاوی شینی قوول و درشتی هه بوون، لێوه کانی پر و مینا هه نگوین بوون، قژه خاوه زهرده ئالتوونیه که ی به سه ر به ژنه زرافه خه رامانیه که یدا شه پۆلی ده دا. جووته مه مکۆلانی شی دور له یه ک سه ریان له شه پۆلی قژه ئاوریشمینه که یه وه ده ره ینا بوون. زۆراب ده یگوت ئه م جنۆکه ئه فسووناوییه ی به ریشی گه نجان پیده که نی و جگه رگۆشه کانیان ده بات، یه کیکه له وه پینچ سه د ئافره ته جنۆکه شوخ و شه نگانه ی سه رباره کانی شا سلیمان هینا بوونیان تا بیانخوازن. وه لی کاتی هینانیا ن بۆ لای، ئه و گیانی له ده ستدا بوو. سه ره نجام خۆیان خواستیانیا ن، ئه م کورده ی خو شمان له نه وه ی ئه وان. یه کیک له وه پینچ سه د ئافره تانه له به ر هۆیه کی نه زانرا و بی پیاو مایه وه، خودا کردی به جنۆکه یه کی جوان و به ده و، ئیدی له وه کاته وه ئه م جنۆکه یه به ناوچه کانی کورده ستاندا ده سوورپه ته وه و ناو به ناو کۆرپه ی تازه له دایکبوو ده رفیتیت.

ئه وه شه وه، دوای مندال بوونه که، دایکه له خه ویکێ قوولدا بوو، کۆرپه که ش دوای گریانیکێ زۆر شه که ت بوو و نوست. زۆراب پینشینی ده رکه وتنی جنۆکه که ی ده کرد. سه ره رای ئه و ترسه ی دایگرتبوو، خو شی و لاپره سه نییه ک سوۆزی داگرتبوو، سیبه ری پلته ی چرا رۆن گه رچکیه هه لواسراوه که ی ته نیشته لانکه که، که وتبووه سه ماکردن، ده تگوت تارما یین و له گۆشه تاریکه کانی ژووره که وه دین و ده چن. زۆراب چاوه کانی له تاریکیه که دا ده ره وشانه وه، کاتی له راست و چه پ و له و گۆشانه ی ده روانی، که پروناکیان ناگه یشتی. وای لی هات خه ونی به قژه ئالتوونیه که یه وه، که جه سه ته شلومه که ی دا پۆشیبوو، ده بین. له هیکرا هه ستی کرد وه تاغه تاریکه که بووه یه ک پارچه پروناکی، ده ستی که به سه ر مشتووی خه نه ره که یه وه هیشک بوو، ساپه ته داره را کراوه ره ش داگه راوه که بووه یه ک پارچه سپیه ته ی و سه دان چراوگ له شیوه ی ئه ستیران له شه وی بی تریفه دا شوۆر بوو بوونه خواره وه و بیده نگی هه موو شته کانی داگرت، نووکه هاژه ی پیله هه لچووه کان و لووره ی با نابیستران. جنۆکه که

وه کو شه پۆلی پروناکی به ده رکه وت، له ئاسمانی وه تاغه که دا به داخزانه وه خه رامانی ده دا، پروتوقووت به شه پۆلی قژه زیرینه که ی خو ی پچا بووه وه، زۆراب له شوینی خو ی تاسا، ناخی هه والی پی دا، که ئه م جنۆکه نازداره شه ره نگیز نییه و لئی ناوه شیتته وه ئازاری ئه م مه لۆتکه یه بدات، یا بیبات. چونکه ئه م چاوه گه وه شینانه، که ده لئی گۆمه قووله کانی ئاوه سپین، پاکژی و ناسکیان پتوه ده بینران و دیار بوو بۆ رفاندنی مندال که نه هاتوو، به لکو هاتبوو تا پیرۆزبایی بکا و خو شنوودی بۆ بخاویت. زۆراب هه ستی کرد بووه به کورپی چواره سال، بۆ ئه و لێوه هه نگوینیا نه لیکاو به زاریدا ده هات، خپوه که به زهرده خه نه وه لئی نزیک بووه وه، ددانه کانی ده تگوت بلوورن، بی ویستی خو ی ده ستی به رز کرده وه، تا ده ست به نیو شه پۆلی قژه ئاوریشمینیه که یدا بینیت، لی ئه و به جووله یه کی خیرا وه کو ماسییه کی زیوین له و ماسییا نه ی ئاوه سپیان پر کرده وه، خزا و هه نده ی چا و بتروو کینی به ده وریا سوورپه وه، قژی هه لپژا و قه دی باریکی فریو ده ری ئاوه زی ده برد، پاشان له کونجیکه وه چوار مشقی رۆنیشته، شه پۆلی قژی داپیوشی و ته نیا رووخساری ده بینرا، زهرده خه نه ی لی ده باری. به حه زیکێ شیتتانه وه ده یویست بیگری و ئامیزی لی بدات. لی وه بیبری هاته وه، که ئه و ئیشکگری مه لۆتکه که یه و ده بی به ته نیشتییه وه وه میتی. که چی جاریکی دییش دلێ خه به ری دایه وه ئه م خپوه بی تاوانه و هاتوو پیرۆزبایی ساواکه یان لی بکات و خه لکی له کۆنه وه به هه له و تیکه یشتوون له سوۆنگه ی بیبه ری بوونیه وه له پیاو پاش مردنی شا سلیمان و یار پی نه دانی، تا شوو به یه کیک له وه پینچ سه د سه رباره بکات، بووه ته جنۆکه یه کی خراپه کار. بۆیه تا نه و عه ودالی پیاویکی گونجاو به خو یه تی. خو ئه گه ر ریکه وتی پیاویکی وای کرد، ئه واکابرا ده با و تا هه تا به به خته وه ری ده ژین. لی پیاوی که وج له مه ناگات و نایشیه وی لئی بگات. به لکو وای داده نین جنۆکه یه کی شه رانگیزه، نا به لکو فیلبازیکی دزیوه و خو ی ده کاته ژنیکێ جوان، بۆیه پابه ند ده بن به ژنه ناشیرینه کانیانه وه. ئیدی هه ول ده دن به چه قو لئی بدن، ئه ویش به مه به ستی تۆله سه ندنه وه له ره فتاری نه زانانه ی پیاوی گیل و ده به نگ، شیتگی ر ده بی و هه لمه ت ده باته سه ر کۆرپه ی تازه زا و رۆخی ده رده کات.

له شوینه‌که‌ی خۆی دانیشتیوو، هەر ده ئەنگوستانی له‌سەر مه‌مکۆلانی دانا‌بوون. زۆراب تریه‌ی دلی خۆی ده‌بیست. هه‌ستی به‌خوینی گه‌رمی ده‌ماره‌کانی ده‌کرد، دامابوو له‌ نیوان باوه‌ری باوی خه‌لک له‌ باره‌ی ئەو کیژه‌ جنۆکه‌یه‌ و خه‌به‌ردانی دلی، نازانیت برۆا به‌ کامیان بکات، لی گومان و ترسی له‌مه‌ر کۆرپه‌که‌وه، زانتر بوو. ویستی له‌ شوینی خۆی هه‌ستیت، نه‌یتوانی، دۆش داما بوو. ده‌ویست قسان بکات، زوانی هه‌لنه‌ده‌هات. له‌ په‌لوپۆ که‌وتبوو. کیژه‌ جنۆکه‌که‌ له‌ شوینی خۆی هه‌ستا. ده‌تگوت په‌ریه‌که‌ له‌ په‌ریه‌کانی به‌هه‌شت. به‌هێوری به‌ره‌و بێشکه‌که‌ بزوا. وایده‌زانی کابرا له‌ شوینی خۆی مه‌یوه‌ و ته‌واو. کاتی به‌سەر کۆرپه‌که‌دا نووشتایه‌وه، شه‌پۆلی قژی بێشکه‌که‌ی داپۆشی. زۆراب ویستی ده‌ست بۆ خه‌نجه‌ره‌که‌ی ببات، نه‌یتوانی. ویستی ناوی خوا بێنیت، ئەوه‌شی نه‌توانی. ئیدی ئەو توانی جادووی لی بکا و له‌ شوینی خۆی وشکی بکاته‌وه. ئا لێره‌وه‌ هه‌ستی کرد، نا، به‌لکو باوه‌ری ته‌واوی هه‌بوو، که‌ جنۆکه‌که‌ به‌یه‌کجاری به‌سه‌ریا سه‌رکه‌وت و رۆحی منداله‌که‌ی سه‌ند و کۆی شته‌کان دوماه‌ییان هات. ئای له‌ به‌ده‌ختی خۆت زۆراب، سه‌به‌ینی چۆن چاوت به‌رامبه‌ر منداله‌که‌ت هه‌ل‌دینیت؟ هەر تۆ بووی ده‌ترسای جنۆکه‌ فریویان بدات، ئا ئەوه‌تا خۆت به‌داوییه‌وه‌ بووی و ئەقل و توانای بردی و بووی به‌هه‌رزه‌کارێکی هه‌ل‌شه‌. هێزێکی نادیار له‌ ناخه‌وه‌ هه‌ژاندی، بۆی چوو تا بیگرێ، لی جنۆکه‌که‌ وه‌ک ماسی له‌ ژیر ده‌ستیدا خزا و دواي ئەوه‌ی پشته‌ نه‌رم و شله‌که‌ی تی کرد، له‌ چاو ونبوو. ئاره‌قه‌ له‌ نیوچه‌وانی ده‌تکا، موچرکێک به‌گیانیدا هات، سه‌رله‌نوێ وه‌تاغه‌که‌ تاریک بووه‌وه‌ و سیبه‌ره‌کان وه‌کو تارمایی بزێو به‌سه‌ر دیواره‌که‌وه‌ سه‌مایان ده‌کرد. تا نه‌هۆش وایده‌زانی رۆحی مه‌لۆتکه‌که‌ی بر دووه‌. فرمی‌سکیک په‌ریه‌ سه‌ر گۆنای، پاشان له‌ کۆرپه‌که‌ نزیک بووه‌وه‌ و پشتی ده‌ستی خسته‌ سه‌ر ده‌موچاوی. روو‌خساری گه‌رم داها‌تبوو و له‌سه‌ره‌خۆ هه‌ناسه‌ی ده‌دا. ئاه‌ی به‌به‌ردا هاته‌وه‌، خه‌ریکبوو له‌ خۆش‌ییاندا هاوار بکات، لی دانی به‌خۆیدا گرت و بۆ رزگار‌بوونی کۆرپه‌که‌ سوپاسی خۆی کرد. دیسانه‌وه‌ دلی خه‌به‌ری دایه‌وه‌ و به‌ده‌نگی بیستراو چون زه‌لام بێ و قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات، گوتی:

- پیم نه‌گوتی کچه‌ جنۆکه‌که‌ بۆ ئەوه‌ هاتوو تا ده‌ست به‌سه‌ر کۆرپه‌که‌دا بێنی و

خۆش‌نوودی بۆ بخوازیت؟ ده‌توانی به‌هێمنی له‌گه‌لدا بجوولێته‌وه‌، ره‌نگه‌ ئەو کات تۆی به‌دلدا بجوایا و له‌گه‌ل خۆیدا بیبردیتایا و لاوی بۆ بگێریتایه‌وه‌ و تا هه‌تا بێکه‌وه‌ بژیانایا...

کاتیک داوی گزنگ به‌ره‌نگه‌ په‌مه‌یی و وه‌نه‌وشه‌ییه‌کانییه‌وه‌ لێواری جه‌وه‌ل قاجریان ده‌نه‌خشاند، ره‌وه‌ مراوییه‌ک به‌سه‌ر رووباره‌که‌دا تێپه‌ری، بێده‌نگییه‌کی قوول ئەو ناوه‌ی داگرتبوو، جگه‌ له‌ هه‌ژه‌ی شه‌پۆله‌کان، که‌ خه‌ریکبوون هێور ده‌بوونه‌وه‌، هێچ نایسترا. به‌ر له‌وه‌ی که‌ له‌شیر مژده‌ی رۆژێکی نوێ بدات، زیره‌ی کۆرپه‌که‌ ئارامییه‌که‌ی شله‌قاند، تاکو پێشوازی له‌ یه‌که‌مین رۆژی ژيانی بکات. دایکه‌ چون پێشبینی قیزه‌که‌ی کردبیت، به‌خۆشییه‌که‌وه‌ گوتی:

- ئی ئی، ده‌زانین لێره‌یت.

ده‌می به‌سینگییه‌وه‌ی نووساند، گریانێ نه‌ما. گوتی:

- مامه‌ تۆ تا ئیستا له‌ شوینه‌که‌ت دانیشتیوو؟ ئەزیتمان دایت. ئیستا ده‌توانی بنوویت، رۆژ بووه‌ته‌وه‌.

زۆراب له‌سه‌ر جێیه‌که‌ پراکشا و به‌رماله‌که‌ی به‌خۆی دادا:

- ئیستا ده‌توانم به‌ئاسووده‌بی بنووم.

له‌ خه‌ویکی قوولدا نوقوم بوو، هه‌نده‌ی نه‌برد کۆرپه‌که‌ش نووست، پاشان دایکیشی به‌داویدا... زۆراب خه‌ونی به‌کیژه‌ جنۆکه‌که‌وه‌ بینی. خۆی کرد به‌ژێر جێیه‌که‌یدا و به‌هه‌وری قژه‌ ناسک و زه‌رده‌ ئاوریشمینییه‌که‌ی داپۆشی و گوتی:

- خۆش‌نوودیم بۆ منداله‌که‌ خواست.

پاشان قامکه‌ نه‌رم و ناسکه‌کانی به‌ناو ریشیدا هێنان. هه‌زێکی به‌تین زۆرابی گرتبووه‌وه‌، که‌ له‌مه‌وبه‌ر به‌خۆیه‌وه‌ی نه‌بینیبوو. له‌ ته‌ماشاکردنه‌کانی کچه‌ جنۆکه‌که‌ش هه‌زێکی سه‌رشیتانه‌ی به‌دی کرد. سه‌ری خسته‌ نیوان مه‌مه‌که‌ تورتیه‌کانییه‌وه‌. بۆنی قه‌نه‌فلێان لی ده‌هات، قامکه‌ زه‌ره‌کانی به‌ناو قژه‌ زی‌پینه‌که‌یدا هێنان و ماچی کرد. پاشان باوشی لی دا و که‌وته‌ ماچکردنی گه‌ردن و کۆلم و لێوه‌ هه‌نگوینییه‌کانی. وایده‌زانی له‌و به‌هه‌شته‌دایه‌، که‌ له‌ دنیا‌ی فانیدا هه‌یه‌ و باسی لێوه‌ ده‌که‌ن. شه‌پۆلی قژی سه‌راپا جه‌سته‌ی داپۆشیبوو. کاتی ده‌ستی بۆ سکی درێژ کرد،

جوولہیہ کی کرد، قژی کہوتہ لاوه و گیانه شل و یهک پارچه سپییه کهی بهددرکهوت، بینی خویشی رووتوقووته، بهتوندی یهکتریان له ئامیز گرتبوو، جهستهی گری لی لهئدهستا، دهمی ئاوی گهرمی رۆ کرده سکییهوه، ئاهیکی لی لهئستا و له حهژمهتاندا وای بهخۆوه گووشی، خهریکبوو بیتاسینیت.

– هزار ساله من چاوه پروانی ئەم شهووم.

ههرچی زۆراب بوو یهک پارچه بووبوو کلپه، لی ههندهی نهبرد بووهوه خوۆلهمیش. ههموو شتهکان نه مان، بهرووتی خوئی بینیییهوه لهسهه جهوهل قاجر بهردهوام و بی پچران دهیمیزاند، میزهکهی بهتهریبی لهگهه ئاوهسپیدا شوپ دهبووهوه، تا دهپژایه ئاوی رۆخانهوه، که له پاوهنی دۆلی کفران دواپی دههات. که له خهو بیدار بووهوه دهتگوت دهستی لی وهشینراوه، مات و بیدهنگ، قسهی لهگهه کهس نهدهکرد، کورگهه وایانزانی دهستی لی وهشینراوه. میشکی خاموش بوو تهنیا له وینهی فهی نهبیت. دواپی چهند ههفتهیهک کاروانی قهرهجان هاتن، وهکو جاران بار و بنهیان له رۆخی ئاوهسپی خست، تاکو بهر له گهشتهکهیان بۆ ئهوپهیری خواروو، پشوویهک بدهن. شیخو چوو بۆ لای دهمسپییهکهیان و باسی حالی باوکی، بۆ کردن. پی گوت ئهگهه بابی بگهڕینیتهوه سهه باره سروشتیییهکهی، چی دهویت با بللی. گهوههی قهرهجان گوتی هیچی ناوی جگه له دابینکردنی نان بۆ دهست و پیوهندهکانی و پاراستنی سهه و مالیان لهو ماوهیهی که له دۆلی کفراندا دهمیننهوه. پاشان دایکه پیره جادووگههکهی لهگهه نارد. کاتی پیریژن زانی له شهوی شهوارهگرتن بهسهه کۆریهکهوه دهستی لی وهشینراوه، دواپی لهوانی دی کرد بهتهنیا جییان بهیلن. له یهکهه نیگاوه پیریژن زانی زۆراب دهستی لی نهوهشینراوه، بهلکو شتیک سوژ و خووشهویستی بردوووه؛ بویه تووشی نهخووشی ئهوین بووه. که ئەمه ی پی گوت، بۆ یهکهمین جار زۆراب دوا و بهدریژی باسی بۆ کرد. پیریژن قامکه رهقوتههکهی له نیوان مشتیک لدا جوولاند و یاری بهپارچه بهرد و ئیسقانهکان دهکرد، گوتی:

– نوقلانهی خووشییه کورهکهه، نوقلانهی خووشی... بهر له چهند سالیک ژنهکهت مرد بی ئهوهی ژن بهیتیهوه... بروانه کویتا زۆراب، وهچته دۆلی کفران دهبرئ و دهگاته رووباری رۆخانه، ئهو رووبارهش له میان هۆزهکهت و ئهوانی تردا دهبیته

جیاکه رهوه. تۆ تا نهۆ وهکو زهوی دۆلی کفران بهپیت و بهرهکهتی، تا رۆژی مردنیشته ههر وا دهمینیتهوه، وا چاکه له ئافرهتییکی باش بگهڕیت. ههرچی ئهو مندالهیه، که بهر له چهند ههفتهیهک شهوارهت بۆ گرت، دهبیته سوارچاکیکی ئازا و بوپر و ههموان دهچنه ژیر فرمانیییهوه. ههسته بچۆ و ناوی بنی رۆستهه. ههموان له دهرهوه بهحهسرهت و لاپرهسهنییهوه، چاوه پروان بوون داخو پیرهژن چ دهلی؟ ئهوه دهمی دهرچوون، سهیریان هات زۆراب وهکو جاران قسه دهکا و دهلی ههر هیچ نهبووه. دهنگی دههۆل و زورنا بهرز بووهوه. لهو کاتهدا شیخو دوو بهرخی دا بهههزدا. پاشان فرمانی دا له ههر گوندیک دوو کور بکوژنهوه و قهرهجهکانیش تا سوچهینی بهگۆرانی و موسیقا، پشکدارییان لهو خووشییه کرد. رۆستهه چهندی شوانهکان دۆمه لآن و قارچکیان گرد کردبووهوه، ههمبهه چهردهیهک زانیاری خیرا له بارهی سی زهلامهکهوه، لی سهندن و خستییه خورجهکهیهوه. چهندين جاریش جهختی لهسهه ئهوه کردهوه، که یوزباشی پیای چاکه و باوکی برادهری بابایهتی. ئەمهش مانای ئهوهیه جیاوازی لهگهه هیچ ئەندامییکی هۆزهکهیاندا نییه. سهههراپی ئهوهش با بگهڕینهوه گوندهکانیان، لهوهشی ئاگادار کردنهوه، که لاپرهسهنی وایان لی نهکات بچنه دیوهخانهکهی بابای، نهکو ئهوه دوو پیاهوی لهگهه ئین ئاریشه بۆ هۆز چی بکن. بۆنی دومه لآن و قارچک و پیوازی له کههدا سوورهوه کراو بهرز بووهوه و تیکهه بهبۆنی نانی گهرم بوو. زهلامهکان داچهمابوونهوه و بهلهزهتهوه دهیانخوارد. کویتا دواپی له رۆستهه کرد له نکی رۆنیشی و لهگهه لیدا بخوا. شیخو وهک عادهتی خوئی وهستا بوو دۆی بۆ تیدهکردن و لهگهه بهتالهکانی ههئدهگرتن، تا پریان بکاتهوه.

زۆراب هانی خواردنی دهدان و لهگهه نهکانی بۆ درپژ دهکردن و دهیگۆ:

– باشی بخۆن، دومه لآن زۆر بهتامه، ههمو کات دهست ناکهویت، سالی جاریک دهردهکهویت.

کاتی له خواردن بوونهوه، پشتینیان لی فری دا و له شوینی خویان راکشان و دهستیان بهقاوه خواردنهوه و جگهه کیشان کرد. رهمهزان سهیریکی زۆرابی کرد و گوتی:

- پەھمەتیی باوکی یوزباشی برادەریکی خۆشەویستت بوو، بەو ناسرا بوو، کە پیاویکی قارەمان و جەربەزە بوو، شتیکیمان لە بارەیی خۆت و ئەووە بۆ ناگیڕیتەو؟

یوزباشی جیی خۆی خۆش کرد و گوتی:

- بەراست کوێخا زۆراب، دەمویست ئەمەت لی بیرسم.

زۆراب گوتی: گیڕانەووی ئەم یادەوهرییانە چەند شەوئیکی درێژی دەوئیت، پاشان منیش دەمەوئ شتیکیتان لە بارەیی دنیاوہ لی بژنەوم، ئیمە لیڕەکانە لەم چیا و چۆلە وەکو کەمتیار و پتوی دەژین، نازانین لە دەورویەرمەمان چی روو دەدات... هەلبەت یەکتەر زۆر دەبینینەوہ، ئیتر لەمەودوا دەبی بەردەوام سەردانمان بکەن. پی دەچی ئیمەش لە ناوہندی سەنجەق میوانداریتان بکەین. ئەو کات بەتیروتەسەلی لە بارەیی ئەو یاداشتانەوہ قسانتان بۆ دەکەم. ئیستا کانی باسی ئەوہمان بۆ بکەن لە دنیا چ باسە؟

پەمەزان بەرەزەمانەندییەوہ سەری پراوہشان و گوتی:

- دروستە، قسەییەکی بەجییە، جەنابی یوزباشی تۆزیک چاومان بکەنەوہ، هەروہا دەمانەوئ شتیکی لە قۆلچیی برامان بیستین، ئەو تا ئیستا زاری هەلنەهیناوە.

یوزباشی چون لە فیڵەکە گەیشتبئی، دواي ئەوہی شیوہی دانیشتنەکەیی گۆری، پرووی دەمی لە قۆلچیی نا:

- حاجی پەمەزان راست دەکات، هیچ نەبی لە بارەیی حەج و سەردانەکەت بۆ مەککە شتیکیمان بۆ باس بکە.

یوزباشی باشی دەزانی، ئاخاوتن لە بارەیی حەجەوہ، بەدلی قۆلچییە و ئەگەر هەزار جاریش بیگیڕیتەوہ، بیزار نابیت. زۆراب گوتی:

- تا ئیستا چوونە حەج ئاواتی ژیانمە، وەلی نازانم چۆن برۆم؟

حاجی پەمەزان منگە منگیکی کرد و راست بووہوہ، بۆ یەکەمین جار زاری بەش کردەوہ:

- حەجکردن قسەت و نسیبە. ئیمە شەش مانگان بەرپیگەوہ بووین، ئەو کات لە کەرکووک دادەنیشتم، کاروانەکە لەوێوہ دەکەوئتە جوولە و بەتازە خورماتوودا تپپەری

دەبی، دواي تاوگ و دووز و چیاي حەمرین، ئەوجا دەلتاوا و پاشان بەغدا. ئەم هەموو پیگەییەمان بەسواری هیستەر و گویدریژ و ئەسپ دەبیری...

یوزباشی قسەکەیی بری و گوتی:

- ئەم پیگە درێژە چوار پینج رۆژ دەخایەنیت، خراپترین دەقەریش ئەو شوئینەییە، کە دەکەوئتە مابەین چیاي حەمرین و دەلتاواوہ، چونکە مەلبەندی دز و جەردەییە.

- بی شک وایە جەنابی یوزباشی.

قۆلچیی ئەمەیی گوت و بەردەوام بوو:

- هەرچی بەشی دووہمی گەشتەکە بوو، ئەوا لە بەغداوہ دەست پی دەکات تا بەسەر، لەو شوئینەیی کەلوپەل بار دەکری و دەخریتە بان کەلەک، لەسەر روویاری دیجلە.

یوزباشی گوتی: حاجی پەمەزان، بۆیان روون بکەرەوہ کەلەک چییە، ئەوان تشتی وایان نەدیتوہ.

قۆلچیی بەشانازییەکەوہ لەسەری پۆیی:

- بەلەمئیکە لە قەمیش و تەرکە و لقی درەخت دروست کراوہ، بەهۆی مەشکەیی پفدراوہوہ سەر ئاو دەکەوئت.

پەمەزان کە گومانای لە سەر جەم چیرۆکەکە دەکرد، گوتی:

- چەند کەس دەتوانن لەم کەلەکە پۆنیشن؟

- کەلەک جۆری زۆرە، گەورە و گچکەیی هەن. دەکری بچووک بی بەشیوہییەک سی کەسان هەلبیگرت، یاخود گەورە بیست سی کەس بەکەلوپەلەکانیانەوہ هەلبیگرت.

زۆراب گوتی:

- سوپحانەللا، ئیمە چەند نەزانین.

پەمەزان بەردەوام بوو:

- وایزانم ئەم جۆرە کەلەکانە، ئەگەر ئیمەش بەکاریان بیین، ئەوا لە رۆژانای زستاندا لە گرتی گواستەوہ لە نیوان ئەمبەر و ئەوبەری ئاوەسپی پزگارمان دەکات.

یوزباشی گوتی:

- من بزنام ئەم کەلەکانە بۆ ئاوهسپی دەست نادەن، چونکە لە هەندێ شویندا بەردی تیژی وای تێدایە مەشکەکان دەتەقینن، ئیدی ئەو کاتە کارەسات روو دەدات.

زۆراب گوتی:

- ئەعوزوبیلا، چیمان لەم کیشەییە داوہ؟ سەرمان نایەشی و پەرۆی تێو دەپێچن. ئیدی لەو ساتەوہ زاراوہیەکی نوێ هاتە فەرہەنگی زمانی دۆلی کفرانەوہ، وشەکە سەرہرای ماناکەیی خۆی بووہ هاوواتای درۆی ئاشکرا. لە بری ئەوہی بلین فلان درۆ دەکات، دەیانگوت فلان کەلەکچیہ. بەم ئاویہ گوێگر دەیزانی مەبەست لەوہ چیہ.

رہمەزان گوتی: حاجی رەزا قسەکەمان پیت بری، بەکەلەک گەشتنە بەسەر، ئەہی دواہی؟

قۆلچی حەزی لێ بوو درێژە بەوہسفی گەشتە دەریاییہکەہی نیوان بەغدا و بەسەرہیدا بدات. کەچی یوزباشی داوای لێ کرد لەو کەشتییە بدویت، کە لە بەندەری بەسەرہوہ کەوتە رێ و ئەو ماوہیہش، کە گەشتە دەریاییہکە بۆ مەککە خایاندی.

قۆلچی گوتی: کوێخا زۆراب سەیری سەیران کەشتییە، شتی وام نەبینبوو، درۆ نیہ گەر بلیم دە جار لە گوندەکەتان مەزنترہ.

رہمەزان ئاورپکی لە کوێخا دایەوہ، دوو کۆخەہی دروستکراوی کرد و گوتی:

- ماشەللا.

کوێخا گوتی:

- ئیمە چەند نەزانین!

قۆلچی بەشانازی و بەخۆنازینی زۆرتەرہوہ گوتی:

- دەتگوت یەکیکە لە نەفرەجاکانی ہزار و یەک شەوہ. بەدەیان کەس و ئازەل و گونہی لە ہەژمار نەہاتووی دانەوێلە و خورما ئاخرا بوونە کەشتییەکەوہ و لە کونج و کەلەبەرەکانییەوہ گوم دەبوون. سویندتان لەسەرم نیہ، تەنیا بارکردنی رۆژیک تەواوی خایاند.

رہمەزان بەسەرلەفاندنیکەوہ گوتی:

- ئەمە کەشتی نووح پیغەمبەرہ سلأوی خوای لێ بی.

یوزباشی ویستی کۆتایی بەقسەکانی بینیت، گوتی:

- پاش ئەوہی چوونە کەشتییەکەوہ و گەشتەکەہی مەککەتان سێ مانگی خایاند.

قۆلچی وازی بەقسان بوو، درێژہی دای:

- ہەرچی دەریایہ، مرۆ کە بۆ یەکەمین جار دەبینی، خەریکە میشکی تیک دەچیت. ئاوی بێ کۆتا لە ہەموو لایەکەوہ دەورت دەدات، سێ مانگ ئیمە جگە لە ئاو ہیچمان نەبینی.

رہمەزان گوتی: کەواتە گرفتی ئاو چارەسەر کرابوو، ئەہی خواردنتان چۆن؟

- نا رہمەزان ئاغا. ئاوی دەریا بۆ خواردنەوہ ناشیت، چونکە سویر و تالە. کەشتییەکە تژی بوو لە بەرمیلی پر لە ئاوی شیرین. ہەرچی خواردن بوو، ئەوا لە شوینی تاییەت لیمان دەنا.

رہمەزان لەگەل قسەکانیدا یەکی گرتبوو، بۆیہ گوتی:

- ئەمە کەشتی نیہ، ویلایەتہ.

کوێخا گوتی: ئەہی لە کویندەر دەستتان بەئاو دەگەیاندا؟

رہمەزان قسەہیەکی دایہ پال:

- منیش بیرم لەمە دەکردوہ.

یوزباشی بەشوخیہوہ گوتی:

- بیگومان بەشیوہیەک لە شیوہکان دەتانکردە ئاوەکەوہ.

قۆلچی بەراشکاویہوہ گوتی:

- ئەمە یەکی بوو لە گرتەکانمان. بەخۆتان دەزانن ئیمە فیترین لەو دەشتە دانیشین، ہەرچی ئەویندەر بوو، ژووریک زۆر بچووی لێ بوو، چەند کونیک تیدا بوون، بۆنیک بۆگەنیان لێ دەہات، خەریکبوو دەخنکاندین، لە کاتی دانیشندا رۆحی دەرہکردی.

رہمەزان دواي ئەوہی ہستی کرد تەنگاوہ، گوتی:

- من دەبی بۆ ئەو دەشتە بچم.

هه موویان پیکه وه چوونه ده ری.

یوزباشی گوتی:

– کوئخا زۆراب ئیستا نۆره ی تۆیه. باسی سه رکیشییه کانی خۆتمان بۆ بکه له گه ل
خوالیخۆشبووی باوکمدا.

ئویش قومیککی له دارجگه ره که ی دا و گوتی:

– باشه. کهنگی ویستتان به چاوان. لی من ئیستا جله وی قسان به ره مه زان
ده سپیتم.

ئهم تازه له پێچانه وه ی جگه ره که ی بوو بووه وه، له گه ل هاویشتنی جگه ره که یدا
به قۆلچیی گوت:

– به راستی قسه کانتیم به دل بوون. بۆیه شایانی ئهم جگه ره یه ی.

پاشان له قسه کانی به رده وام بوو:

– له به دبختی خۆم له ژیانمدا شتیکم نه بینوه نیوی که شتی، یاخود ده ریا بیت.
لی شتیکم بینی تا ئیستاش موچرک به گیانمدا دیت. جاریکیان به سواری ئه سپه که م
زه ویی هۆزی زهنگنه م ده بری. به خۆتان ده زانن ئه وه ده شه ره چه ند سه خته، شه که ت و
ماندوو بووم، خۆره که ئاگری ده باراند، منیش خۆم دابوو به ر سیبه ری ده وه نیکا، تا
خۆم له گه رمای رۆژه که به پاریزم، له و کاته دا قارچکیکی گه وره م بینی، شتی وام
نه بینیبوو. بۆنه خۆشه که ی وړ و کاسی کردم. دابه زیم و ئه سپه که م له ژیر
سیبه ره که یدا به سته وه، پشتینه که م کرده وه، له ژیریدا راکشام و بیرم له برده وه ی
ده کرده وه. چونکه به شی خواردنی شیوانی سه ره له به ری هۆزیککی ده کرد.

یوزباشی له مندا لیه وه ده یزانی بابه تی قسه ی ناو کورده واری چیه، باوکی یه کی
له پاله وانه کانی بوو. بینی قسه خۆش بوو و ئه ویش گه رمتری کرد، له وه ده می
به خه نینه وه سه یری قۆلچیی ده کرد، گوتی:

– ئیستا چی ده لئی حاجی ره زا؟ قارچکی وات له حیجاز بینی؟

قۆلچیی له نیوان بره واکردن و نه کردندا گوتی:

– خودی توانای دروستکردنی هه موو شتیکی هه س، هه رچی مه سه له ی ئهم

قارچکه شه، که سواریک به ئه سپه که یه وه له ژیر سیبه ری دا نوستبیت، ئه وا به عه قلمدا
ناچیت.

هه ریبه که له یوزباشی و کوئخا زۆراب له رووخساری ره مه زان وردبوونه وه،
ته ماشا کردنه که یان دنه دانی پتوه دیاربوو، ره مه زان گوتی:

– حاجی ره زا، ئه گه ر که شتییه که هه بیت ده یان زه لام و سه دان گونیه هه لگرتیت،
هه روها و لآخ و ئاشپه زخانه ی تیا دا بی، باشه بۆ قارچکی وا نه بی؟ خوا بتوانی
که شتی وا چی بکات، ده شتوانی قارچکی واش دروست بکات. ئیمه بره وامان
به هه موو قسه کانت کرد، ئه دی بۆ ئیوه بره وا به قسانی خه لکی ناکه ن؟

کوئخا زۆراب و یوزباشی به جووته گوتیان:

– ره مه زان ئاغا، ئیمه بره وامان به قسه کانت کرد، وه لی ته نیا حاجی ره زایه گومانی
له قسه کانت هه س.

قۆلچیی گوتی: ئه گه ره که ی ئیوه به م شته بره وا بکه ن، ده بی دروست بی. به لام بۆ خۆم
قارچکی وام نه دیتوو.

ره مه زان بۆ قه ناعه ت پیکردنی زیاتر گوتی:

– مه رج نییه پیاو شته که به چاوی خۆی بینی ئه وجا بره وای پی بکات، بۆ نمونه
ئیمه بره وامان به جه نابی یوزباشی کرد، کاتی باسی ئه و ولانه دووره ی بۆ کردین، که
ئه و شته سه یرانه ی تیدان، بی ئه وه ی ببینین. هه روها له هه کایه تی که شتییه که
بره وامان به تۆش کرد، بی ئه وه ی چاومان به که شتی که وتبیت، هه ره که چۆن بره وامان
به یه زدانی مه زن هه یه بی ئه وه ی ببینین.

قۆلچیی به قه ناعه ته وه گوتی:

– ره مه زان ئاغا بره وام به قسه کانت هه ن و چ گومانم نییه.

رۆسته م به وریا ییه وه گوپی بۆ قسه کان رادیرا بوو، له باره ی ده ریا و که له کی سه ر
ئاو و که شتی زه به لآخ و گلکۆی په یامبه ره وه بۆچوونی خۆی هه بوو.

هه رچی قسه کانی مامی ره مه زانیش بوون، له باره ی قارچکه به رزه که و میرووله
فیله ته نه که ی وه کو به ربه ست به رووی ئاوه سپیدا وه ستا، یاخود ئه و ورچه ی

ئافرهتهكهى دزى و لهگهليا ژيا.

ئهمانهى چهند جاريك بيستبوون، دهيزانى ههلبهستراوى خهياآن. بهدريژايى ئهو ماوهيهى بهتهنيشت بابايهوه دانيشتبوو، بيري لاي ئهو لوله جادووييه بوو، كه بهتهنيشت چهمهदानه چووكهكهى همبهر يوزباشيهوه بوو. بهگوپى باپيريدا چرپاند:

- بابا، خهوم دى، دهمههوى بنووم.

زؤراب گوتى: كهواته ههسته برؤ بنوو كورهكهه.

بهپارانوهوه گوتى: ئاخى مامه يوزباشى دههتلى بهر لهوهى بخهوم، لهو لولهيهوه سهيرى بكهه؟

كوپخا گوتى: مامه يوزباشى دههتلى بهدوورينهكهت سهير بكهين؟

يوزباشى گوتى: بهلى، بيگومان دهتوانى؛ بهلام بهشه و نا، چونكه بهتاريكى هيچ نابينى.

رهمهزان چون چاوهپيى ئهم ساته بكات، گوتى:

- جهنابى يوزباشى سهرتان لى شيواندووين، لهو ولاته دووره بويان ههيه سهيري مانگ و ئهستيران بكهن، كهچى له دؤلى كفران بو مان نييه، خهمت نهبى، ئهم كوره زؤر ئازايه، ئهگه لهسه مانگ، يا لهسه ئهستيرهكان ديو و درنجى بينى، ناترسيت، چونكه خو شهيانتيكى بچكولهيه.

دواى ئهو رينوئينيهى قهرجه جادووهگهكه له بارهى پتويستى ژنهينانى زؤرابهوه داى، پتوهنديى نيوان شيخو و قهرجهكان زياتر بوو. ههروهها زؤراب و دهمسپيى قهرجهكان بهردهوام سهريان له يهكتر دهدا. كاتيک شيخو بووه دهمراستى هؤزهكهى، لهگه هه شهش براكهيدا له مالى بچووكهكهيان كو بوونهوه و لهسه پرسى ژنهينان بو باوكيان و پتويستى ژنهينانى لهسه پيشنيارى قهرجه جادووهگهكه، دووان. ئهمهش بهپيى رؤژميري هؤز له سالى دووهمين ژنهينانى زؤرابدا بوو، واتا بهر له شازده سال له سهردانهكهى يوزباشى. هه شهش براكه له ديوهخانهكهى كهريمى برا بچووكان، كه بهمافوري گرانبههائى ئيرانى راخرابوو، سهرينى رهنگاورهنگى له پهردوستكراوى بهسهردا بلاو بوو بوونهوه، كو بوونهوه. بهئاگاييهوه گوپ قولاخى قسهكانى شيخوى برا گهورهيان بوون، ئهويش ههموو قسهكانى پيره قهرجى وهك خو بگيرانهوه. كاتى دلنباى كردنهوه، نهوهيان تا رؤخانه دهگات و بابيان تا ئيستا وهك زهويى دؤلى كفران بهپيته و تا دهمريت هه و باهريزهو دهمينتهوه. نيشانهى سهرسوورمان و دلخوشى به رووى كورهكانهوه ديار بوو و له خو شهياندا خهريكبوو بفرن. بهواقورمان و خوشحالييهوه له يهكيان دهروانى. له ناخياندا باوهريكى چهسپاو سهري ههلهدا، كه له باوكيانهوه ههمان هيز و بهپيتى بى سنوورمان بو دهمينتهوه. دواى گفتوگو و قسه لهسه كردنى زؤر دهبارهى ژنى چاوهروانكراوى باوكيان، برپاريان دا دواى ئهوهى چهندين پيشنيازيان دهبارهى بنهچه و هؤزى بوو كه و رؤزى گواستنهوهى خسته روو، برپاريان دا قسه لهگه باوكياندا بكهن.

له دانيشتنى دوو بهدودا لهگه باوكى، شيخو ههموو پيشنيازهكانى بهباوكى گوت. زؤراب پيشنيازي ژنه قهرجهكهى زؤر پى خوش بوو، وهلى برواى نهدهكرد ئاوا بهزوويى كورهكانى بوى بجوولين، چونكه چهند رؤژيكي نهبرد، ئيشهكه بوو بهراست. زؤراب دواى پيگهيشتنى لهگه ژنه قهرج، بهتهواوى گوپا، وهپسى و بى

هيوایی و ههستی پيربوون بهیه کجاری له ناخیا نه مان، گه شیبینی و شادی و ههست به به هیزی جییان گرتنه وه. چونکه دواى دوو رۆژ له چاوپیکه و تنی ژنه قهره ج، سواری ئه سپه که ی بوو و سهردانی ئامۆزاکانی له گونده پهرش و بلاوه کانیان له پشت شاخی مازووخه وه کرد و دوو شهو له وئى مایه وه، دواى ئه وه ی زیاد له دوو سال بوو سهری لى نه دابوون. ئه و کاته ی ئه وان دهستکورت بوون، زیاد له جاریک سهریان لى دا، بى ئه وه ی ئه م جاریک سهردانیان بکات. ئیدی ئه مانیش دواى ئه وه ی ئه و باوه رهیان لا چه سپی، کوپخا زۆراب له سۆنگه ی دهوله مند ی و شکووه له خوایی بووه. دواى ئه وه ی داواى لیبور دنی لى کردن، دلنیای کردنه وه ئیدی له مه ودا سهردانه کانیان به رده وام ده بی و پیویسته ئه دامانی خیزان له نیوان خوئیاندا یه کگرتوو بن. چونکه دنیا له گۆراندایه و ئاتاجی یه کتر ده بن. پاشان پیشنیازی ئه وه ی بۆ کردن، ئه م ته پۆلکه کاکى به کاکیه ی نه ئاوی هه یه و نه ژیان جى به یلن و بینه دۆلی کفران.

له راستیدا ئه و ناوچه یه تا بلتی جوان بوو و له وه رگه ی باشی هه بوو، لى زهوییه کشتوکالییه کانی که م و دژوار و ناهه موار بوون. گرنگترین شتیک ده فیره که ی پى بناسرایه ته وه ئه و کانییه بوو، که له ئه زه له وه نه وتی لى هه لده قولاً. سوودیان له م ماده یه ده بینی، له کونده بیان دهنه و به هۆزه کانی دییان ده فرۆشت. بۆیه پیشنیازی ئه وه ی بۆ کردن به یه کجاری جی نه هیلن، به لکو تاقه دییه ک به یلنه وه، چونکه پیویستیان به نه وت ده بیته. ههروه ها ناکرئ پاوه نی باش له ده ست بدریت، چونکه له هاوینان بۆ مه رومالات پیویستیان پى ده بیته. کوره مامه کانی پیشنیاز هه کیه یان به دل بوو، چونکه ئه و ساله زۆر دهستکورت و نه دارا بوون، نه خواز ه به رو بوومه که ی ئه و ساله یان زۆر خراب بوو. رانه مه ره کانیان که وتنه بهر په لاماری گه له گورگ، بى ئه وه ی بتوانن بیان پاریزن. سه ره نجام له سه ره پیشنیاز هه که ی ریککه وتن، به مه رجیک له ماوه یه کی که مدا جیبه جی بکه ن. خزم و خویشه کانی سهیریان هات، چۆن دوو سال به سه ره مردنی خیزانه که یدا تپه پروه و ژنی نه هیناوه. له کاتیکدا پیاوکی وه که ئه و هی ئه وه یه له م ته مه نه دا ئافره تیکى باش خزمه تی بکات. چونکه مالى بى ژن گۆرپیکه بۆ خوئى. پییان راگه یاند ئافره تیکى جوان و باشیان هه یه و له کچه مامه کانی

خوئیته ی، چل سالی تپه پره نه کردوه. هه نگینى چاوی پى که وت دلی به توندی لى دا، کچه جنۆکه که ی بیر هاته وه. جاریکى دییش داواى لیبور دنی لى کردن، که ئه م ماوه دریزه لییان بى ئاگا بووه، هه رچه نه ده له بهر هیچ نه بووه، ته نیا ئه وه نه ده نه بیته به کاروباری ژیان و کوره کانییه وه خه ریک بووه، پاشانیش پیری. دلنیایش کردنه وه راپۆزه که یان له باره ی ژنه یان هه وه به هه ند وه رده گریت، چونکه ژنه یان نیوه ی ئاینه. ئه و ماوه یه شی به سه ره مردنی ژنه که یدا تپه پروه به سه بۆ ئه وه ی بى ئازاری ویزدان ژن به یلته.

کوپخا زۆراب ئه و کات ته مه نی شه ست و پینچ سال ده بوو، لى پیوه ی دیار نه بوو و گور و تینی تیدا مابوو. سه رنه کانی ئه و ئافره ته ی له شوو کردن بى هیوا بوو بوو، تا نه و ش جوانیه له راده به ده ره که ی پاراستوو، قایل بوونی پیوه دیار بوو. نه خواز ه لا زۆری له باره ی ئامۆزاکه ی باوکییه وه بیستبوو، چونکه به ئازایه تی و شکومه ندی ناسرا بوو.

کوپخا سه ری دانه واند بوو و به توندی قومی له دارجگه ره که ی دهنه، به دیقه ته وه گوئی بۆ شیخۆ رادپرا بوو، که به هیمنی و قه ناعه ته وه دهنه. هه ردووکیان به ته نی له دیوه خانه که دانیشتبوون. ته نانه ت ره مه زان کاتی زانی هه ردووکیان قسه ی تایبه تیان هه یه، پى نه نایه دیوه خانه که وه، به لکو بى ئه وه ی هه سته ی پى بکه ن به ره و دوا کشایه وه. زۆراب به وه ناسرا بوو، که زۆر هه ست ناسکه و زووش دلی گه رد ده گریت. هه رچه نه ده گه ر ناچار بى ئه و بى چاوتر و کاندن پیاو ده کوژئى. ئه و کاتی شیخۆ له قسه کانی بووه وه و دلنیای کرده وه هه ر حه وت کوره که ی ئاواته خواز ن زه ماوه ندی بیین، هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا و دوو دلۆپ فرمیسک به روومه تیا خزین. قورگی گیرا، تاویک وه ستا و گوته:

– هه موو شت له ده سته ی خوادایه. ئه گه ر خوا شتیکى ویست، ئه و هه ر ده بی بیته.

شیخۆ گوته: خوا فرمان دهنه و ئیمه ش جیبه جی ده که ین... هه موو شته ته و او بوو، ماله که مان پیویسته به کابانیکى تره، خۆت باش ده زانی خوشک و خیزانم به ته نیا له حه ق نایه ن. ئیشوکاری ماله وه ش رۆژ به رۆژ روو له زیاده بووندایه. ده بی ژن

بېنیت. خۆت پیمان بلی بچین بۆ لای کام هۆز یان کام مال، تا داخوایت بۆ بکهین؟
خۆت نه بی ئیمه ناتوانین یه کلاهی بکهینه وه.

عادهت و ابوو، ئەگەر یه کیک بییوستایا ژن بهینیت، نه خوازه کویتا بیت، ئەوا له
که لینی خواستی رۆحی و سیکسییه وه بۆ ئافرهت ناچوون، به لکو به هانهی ئەوهی
پتویسته بۆ پیکه وه نانی خیزان، یاخود ماله وه پتویستی به ژنه و ئاینیش به ژنه پینان
کامل دهیت. هه موو له دلای خویاندا ئەوه یان باش ده زانی، هه موو ئەمانه ته نیا
پروپۆشیک بۆ پتویستی راسته قینهی دیکه، ئەویش پتویستی رۆحی و جهسته بییه
بۆ ئەوی تر.

کویتا و شیخۆ ئەوه یان باش ده زانی، خواستیکی راسته قینه هه یه بۆ ئافرهت، تا
جی ساردوسری گهرم بکاته وه. بهر له و پشبینیهی قهرجه که به چهند مانگیک،
کوریل ههستیان به وه کردبوو باوکیان زوو هه لده چی و خۆی دوور دهگری و جگهرهش
زۆر به با دعات، زۆر جاریش سواری پشتی ئەسپه کهی ده بی و رۆژیکی ته و او بزر
ده بی و شه وه کی ده گهر پته وه، بی ئەوهی قسه له گه ل کهدا بکات.

رۆژیکیان بی ئەوهی ههست بکات، که ریمی کوره گچکهی دووی کهوت. له دووره وه
بینی له سه ر تاویریک دانیشتوو و به دهنگیکی غه مناک گۆرانی ده چریت. که ریم
دهیزانی باوکی گۆرانی ده لیت، مه گهر له بۆنه یه کی زۆر گرنگ بووایا، ئەگینا گۆرانی
نه ده چری. له و رۆژه وه ههستی کرد بابی به دهست شتیکه وه ده نالینیت. کاتی ئەمه ی
به براکانی گوت، دلنایان کرده وه، تا کو ئیستا بۆ دایکیان غه مباره. لی که ریم
قه ناعه تی نه هینا، به لکو به راستی گوتی، بابیان پتویستی به ژنه و ده بی ژن بهینتی و
له سه ر یانه پیی بلین. براکانی قسه کانیا ن به هه ند نه گرت، به لکو به هه له شه یان دانا.
خۆ ئەگهر بابیان هه زی به ژن بیت پتویستی به راپویتی ئەوان نییه. سه ره رای ئەو
پتوهندیه به تینه ی له نیوان که ریم و بابیدا هه بوو و زۆر جار پیکه وه بۆ راپو
ده رده چوون، ئینجاش نهیتوانی پیی بلیت. بۆیه کاتی شیخۆ له گه ل براکانیدا کۆ
بووه وه، تا قسه له ژنه پینانی بابیان بکه ن، له خۆرا مالی که ریمی هه لنه بژارد. ئەوه
بوو له ده ست پیکی قسه کانیه وه چوو سه ر ئەو تیبینییه ورد و زیره کانه یه برا
بچوو که که ی له باره ی ئەو کۆژانه ی بابیان به ده ستییه وه دهینالاند، و رووژاندى. بۆیه

له و کاته وه له زۆریک له و کارانه ی پتووست به هۆزه که یانه وه یه راپویتی پی ده کات.
باوکی له میژوه گوتبووی بچووکی هۆز ئەگهر چی هه ندیک جار هه له شه ش بیت، وه لی
له هه مان کاتدا بیر تیژ و گورجوگۆله.

زۆراب له کاتیکدا ده یویست پی خۆشبوونه که ی بشاریته وه، به دلایکی کراوه وه
گوتی:

– که واته قسه تان له سه ر ژنه پینانم کردوو، شته کی جوانه مندال ئاوا بیر له باوکی
بکاته وه. کورم شیخۆ من شانازیتان پتو ده که م. خوا دهست به بالتانه وه بگریت.
ئه گهر باوک له کوره کانی رازی بیت، ئەوا خواش لیان رازییه. ئەگهر هه ر ده بی
ئافره تیک بیته ماله که مان، ئەوا ده بی یه کیک بی له ئاموزاکانی خۆمان. نه خوازه لا
کچیان پیشکش کردوین. چونکه ئەگهر رته ی بکهینه وه، ئەوا بۆ یه کجاری نیوانمان
ده بریت.

دابونه ریتی دۆلی کفران و هۆزه کانی ده ور به ری و ابوو، ئەگهر خیزانیک یاخود
هۆزیک کچیک پیشکش به هۆزه که ی دیکه کرد، ده بوو پا به ندی بوونایا، چونکه ئەوه
مانای وانییه له کچه بیزارن و ده یانه ویت لی پزگار بن، نه خیر، به لکو ریزلینان و
به گهره زانینی ئەوی دییه، هه ر به مه ش پتوهندی خوین و دۆستایه تی به تینتر
ده بیت.

زۆراب به ئازاره وه دریزه ی به قسه که ی دا:

– سالانیکه ئیمه ئاموزاکانمان له بیر کردوون و سه ر یان لی نادهین، وا دیاره
کاروباری دنیا خه ریکه خۆشه ویستانمان له بیر ده باته وه.

عاده تی کوره کان و ابوو، ئەگهر شتیکی زۆر پتویست نه بووایا، له حوزووری
باوکیان قسه یان نه ده کرد، یاخود ولامی پرسیاریان نه ده دایه وه، بۆیه شیخۆ ته نیا
گوتی ده گرت، هه ل بهت به ناگادارییه وه، چاوه روانی ده کرد تا بابی له قسه کانی
بیته وه. کاتیکیش باوک له قسه کانی ده بووه وه به نیگایه ک کوره که ی تیده گه یاند له
قسه کانی بووه ته وه و ئیستا ده توانی چی هه یه بیلیت.

ئهم نه ریته له نیوان براکانیشدا پترو ده کرا، هه میشه برا گهره حیسابی باوکی
بۆ ده کرا. ئەم شوینکه وتنه له ئەنجامی به زۆر یا به ترس سه پانده وه نه هاتوو، به لکو

له باب و باپيريانه وه و هريانگرتبوو. ئەم نەريتهش له ريگه‌ي نياگاردنه وه بوو.

شيخۆ ئەوه‌ي به‌بيردا هات، هەر به‌راستي ئەوان خزمه‌كاني خۆيان، ئەواني ئەوديو چي‌اي مازووخيان فەرامۆش کردوه. کاتي دانيا بوو بابي له قسه‌كاني بووته‌وه، گوتي:

- مایه‌ي خه‌مه ئيمه بيران له‌مه نه‌کردوه‌ته‌وه، ده‌بي له‌وه‌مه‌تره‌ميه‌ي نواندوو مانه به‌خۆماندا بگه‌ين، سه‌هيني ده‌چين سه‌ريان لي ده‌هين.

کويخا زۆراب خۆي له ورد و درشتي کاروباره‌كان هه‌لنه‌ده‌قورتاند، لايان ده‌گه‌را بۆ شيخۆ. چونکه له تواناي ئەو دانيا بوو. پۆله‌كاني هۆزي دۆلي كفران به‌وه ناسرابوون، ئەگه‌ر برياريكيان دا، ئەوا ده‌بوو به‌زوو ترين كات جي‌به‌جي بگرايا. ئيدي ئەمه لايان بووبوه نەريت و له باپيرانيانه‌وه بۆيان مابووه‌وه. ئەوان بروايان وابوو ئەو برياره‌ي دواخستن قبوول بگات، نابي ناوي بنريت بريار، به‌لكو شتيكي تر. ئەمه‌ش له‌وه‌وه هاتبوو، ده‌بيت ناسن به‌گه‌رمي بکوترت. پۆزي دوايي جووله‌كه‌وته دۆلي كفرانه‌وه، هه‌والي ژنه‌پناني باپيره‌گه‌وره‌كه‌س نه‌يزاني چۆن، وه‌ك ئاگر له پووش به‌ردرابي، ئاوا بلاو بووه‌وه. هه‌روه‌ها هۆزه‌كەيان به‌خۆشحالييه‌وه پيشوازبان له هه‌والي پيوهنديي نيوان كوراني ئامۆزاياندا كرد. هيس‌تر و گويدريزه‌كانيان له گونيه‌گه‌نم و جۆ و ساوهر و برنج بارکردن، هه‌وت به‌رخ و مانگايه‌كيشيان رووه‌و چي‌اي مازووخ به‌ره‌وپيش خۆ دا. له راستيدا سه‌ره‌راي ئەوه‌ي ئەم دياربانه يارمه‌تي بوون بۆ كوره‌ مامه‌كانيان، ماره‌بي بووکه‌ه‌ي زۆرايش بوون. شيخۆ به‌خۆي پيشه‌نگي کاروانه‌كه‌ بوو. په‌مه‌زان و كه‌ريم و ژنه‌كه‌ي و ژنه‌كه‌ي په‌مه‌زانيش، كه دواي دوو ساڵ مرد، له‌گه‌لياندا بوون. كوره‌كان قه‌ستي ئەوه‌يان ده‌کرد هه‌موويان پيکه‌وه‌ بپۆن، لي له‌سه‌ر ريتونييه‌كه‌ي باوكيان، له ترسي چاوي خراپ و ئيره‌يي، به‌كۆمه‌ل ده‌رنه‌كه‌ون. نه‌پويشتن. كوره‌ مامه‌كانيان په‌شماليكي گه‌وره‌يان بۆ پيشوازي ميوانه‌كان هه‌لدايوو. ئەو شه‌وه بووه‌ خوشترين شه‌وي هۆزه‌كەيان، چونکه په‌شمالي باب و باپيران سه‌ره‌له‌نوچي كۆي كردنه‌وه. شيخۆ و ميرزا ئاغاي ئامۆزاي كويخا زۆراب و په‌مه‌زان لاي پيشه‌وه‌ي په‌شماله‌كه‌ دانيشتن. هه‌ژاري و نه‌داری به‌ميرزاوه ديار بوو. هه‌رچه‌نده‌ باشترين پووشاكي خۆي له‌به‌ر كردبوو. په‌شماله

گه‌وره‌كه‌ ده‌پروانييه سه‌ر دۆليكي قوول، چي‌اي مازووخي هه‌ميشه سه‌وز به‌سه‌رييه‌وه ده‌پرواني. زستاني سه‌خت چووبوو و به‌هار به‌خۆري نيمچه‌گه‌رم و په‌نگه تابانييه‌كانييه‌وه، جي‌ي گرتبووه‌وه. ميرزا له‌وه‌ كاته‌ي له چي‌اي مازووخ كه رۆژه‌كه شارده‌بوويه‌وه، راما بوو، گوتي:

- ئەگه‌ر چيا به‌چيا نه‌گات، ده‌بي خزم و خويش به‌يه‌ك بگه‌ن. مادامه‌كي له ژير په‌شمالي باب و باپيراندا يه‌كمان گرتوه‌وه، ئيتز بشمرم قه‌يناكا.

ميرزا به‌ر له‌وه‌ي بنه‌ماله‌كەيان به‌رين بيته‌وه و بيته‌ هۆزيكي گه‌وره له دۆلي كفران و ده‌وربه‌ري چي‌اي مازووخ، له‌گه‌ل ئامۆزاکاني تريدا، به‌زۆراب و په‌مه‌زانيشه‌وه، له مالي بابايان له‌وه‌ گونده‌ي كه كه‌وتووته سه‌ر جه‌وه‌ل قاجر، ده‌ژيا. ئەو كات ئازله‌ليكي زۆريان هه‌بوون. کاتي خۆي باپيره‌گه‌وره‌يان ئەم په‌شماله‌ي، كه له تووكي بز چنرا بوو له باوكييه‌وه بۆ مابووه‌وه. ئەميش زۆر بايه‌خي پي دها و سالانه به‌ده‌ستي خۆي چاكي ده‌کرده‌وه و خه‌ريكي ده‌بوو. هه‌ميشه ده‌يگوت، بنياده‌م ده‌بي وه‌كو بالنده ئازاد بي، چونکه ئەم خانوانه‌ي له به‌رد و قورپان چي ده‌كه‌ين، ده‌مانكه‌ن به‌كۆيله‌ي زه‌وي. هه‌رچي په‌شماله ئەوا مالي بزۆكه و ده‌توانين بۆ ئەو شويته‌ي كه خير و فه‌ري ليه‌ي بيگوازينه‌وه.

ئەوان له به‌هار و زستان ده‌چوونه ئەوپه‌ري دۆلي كفران، لاي رووباري رۆخانه. هه‌رچي هاوين و پايز بوو، ده‌گه‌رانه‌وه گونده‌كەيان، ئەو كات له‌وه‌په‌گه‌ي زۆر ده‌بوو. باپيره‌گه‌وره‌يان تا بلبي كه‌مدوو بوو و شه‌و و رۆژ كاري ده‌کرد، بۆيه‌ كوره‌ل هيچيان له باره‌ي رابردوويه‌وه نه‌ده‌زاني. ئەويش هيچي له باره‌ي دنياوه نه‌ده‌زاني، به‌رده‌وام قاتر ئاسا كاري ده‌کرد. ده‌لين گوايه له هيس‌تريش به‌هيزتر بووه. جاريكيان نه‌نكيان گي‌رابوويه‌وه، پي ده‌چي ئەمه‌ش تاقه‌ زانياري بي له باره‌ي گه‌نجيي باپيره‌گه‌وره‌يانه‌وه. جاريكيان به‌گه‌نجي به‌كه‌ره‌كه‌يه‌وه، كه باري كردبوو له گه‌نم، چووبوو بۆ گوندي ده‌لتاواي نزيك به‌غدا، به‌باريک خورماوه گه‌رابووه‌وه، كاتيک گه‌پشتبووه به‌زاييه‌كاني شاخي حه‌مرين، كه‌ره‌كه‌ي له شه‌كه‌تيدا توپي بوو. گونيه‌كه‌ي به‌شان دادا بوو و كه‌وتبووه ري، کاتي گه‌پشتبووه مال، به‌ ژنه‌كه‌ي گوتبوو كه باره‌كه‌ي سه‌رشاني هينده‌ي ئەو درکه نه‌عه‌ليه‌ي به‌پيدا چوو ماندووي نه‌کردوو، داواي لي

كردبوو دپكه كه له پټي دهر بڼي، كاتيك دهری هیناوه دهر كه وتوو بزمار بووه نهك درك. وا دياره هم رووداوه نه چووته رۆژميرى هۆزه كه يانه وه. رهنكه له بهر بى بايه خى رووداوه كه بوو بڼت، يا خود پى دهچى رۆژميرى هۆز هښتا دهستى پى نه كړدبوو. هر چه نده نه وهى نه وه كان بروايان به راستى هم هه واله نه بوو بى و به خه يال ياندا نايڼت، وه لى زور كه س هم دوويات ده كه نه وه، كه له ورج به هيزتر بووه و رووداوى واى به سه ردا هاتوو كه له ك له باره خورماكه گرنكتر بووه، له بهر نه مهش ناويان نابوو (نال ه گوركه). به پټى قسه ي داپيره گه وره يان، ناله گوركه، له مالى باوك و براكانى هه لگه راو ته وه و جگه له و چادره ميراتيه هيجى پى نه بر اووه، چونكه له پاره كو كړدنه وه پشتى به خوى به ستبوو. هم گه ر يه كيكش له باره ي باوك و براكانيه وه پرسيارى لى بكر دابا، ده يگوت كه سى نيه و دومه لان ناسا له زمينه وه هه لتوقيه وه. هيج يه كيك به ژنه كه هيشيه وه نه ينى شانازي كړدى به ر ه شماله كه وه نه ده زانى. بويه كاتى مرد، مندا له كانى ميراتيه كه يان بهش كرد، دواى هم وهى خيزانه كه يان گه وره بوو بوو و نه يانده توانى له يه ك مالد ا پيكه وه بژين، باوكى ميرزا پټى له سه ر هم داگرت، ر ه شماله كه هه ر ده بى بو هم بى. له وه سيه ت كړدنه كه هيشيدا وتبووى هم ر ه شماله بار ته قاي هم مو سامانه كه يه تى.

چونكه ته نيا ميراتيه كه بوى مابڼته وه. يه كى له براكانى، كه ده كاته باوكى زوراب گويدر ژه كه ي خوى پى دا، تا بو كوئ بيه وى ر ه شماله كه ي بگواز ڼته وه. به م ناوايه ميرزا ر ه شماله كه ي له باوكيه وه بو مايه وه. شپخو له كاتيكدا چاوى له ر ه شماله گه وره كه بر بوو، كه پانتاييه كى گه وره ي داگير كړدبوو، له ميانه ي داوه ر ه شه زبره به يه كدا چوو ه كانيه وه بو نى باب و باپيرانى ده كړد، گوتى:

– هم ر ه شماله ي، كه باوه گه وره مان تا ر اده ي شپتى خو شى ويستوو، ده بى جوانترين جه ژن و زه ماوه ند ببينڼت، هم مه هم ر و هاتوو ين نه ك ته نيا به سه ر دان پتوه نديمان خو ش بكه ين، به لكو تا خو ينى نو يى به به ردا بكه ين. هاتوو ين خواز بڼي سنجانى ناموزمان بكه ين.

ميرزا به خو نازينه وه وه كو هم وهى له ميژه چاوه روانى هم ر وژه بوو بڼت، گوتى:

– هم نه مانويست سنجان بدهينه دهستى يه كى له دهر وهى هۆزه كه مان بڼت، وا

همه تا ده بڼته سو نكه ي سه ر له نو يى پيك شاد بوونه وه مان.

ر ه مه زانيش گوتى: ده بى سنجان خي ر و خو شى بو دوى كفران به يڼڼت، هيواخوازم هم ر وژه بڼت هم ر ه شماله له جوانترين شو ين هه لده ين و هه رسى به ره مام ژيانمان پيكه وه به رينه سه ر.

ميرزا سه ر پيچراوه به خوتره سپيه كو نه كه ي له قاند و به ده مه فلته كه يه وه گوتى:

– هم مه ناواتى منيشه، هه لبت ده بى ر وژه ك بڼت هم به ده ي بڼين. ر وحي بابامان هم كاته ي، كه به هه والى زه ماوه ندى سنجان و زوراب ده زانڼت، ناسووده ده بڼت.

ر ه شماله گه وره كه وه كو شانى هه نك جمه ي ده هات. قازانى گه وره گه وره له وه دشته ريز كرابوون، ناگر له ژيرياندا نيله ي ده هات، هالوى به رز بووه وهى خوار دن به لووتى هم وانده ده چوو، كه خه ونيان به گو شته وه ده بڼي. مندا له كان به جلى شر و پاى په تيبانه وه نانيان ده جاوى و به تامه ز ر و ييه وه چاوه ر يى به شه گو شتاوى گه رميان ده كړد.

شپخو له كاتيكدا له هم مو شت زياتر بيرى لاي ر ه شماله كه بوو، گوتى:

– دوى كفران نه ك جى هه ر پينج گونده بچو كه كانتان، به لكو جى زياد له سه د گونديشى تيدا ده بڼته وه. خير و فه رى له بن نايه ت.

ر ه مه زانيش پشتگيرى كړد: هه ر له بهر نه مهش بوو خو م و مال و مندا لم له به رزاييه كانى جه وه ل قاجر وه ليژ بوو ينه وه و له وى گير ساينه وه و دوا ر وژه كانى ته مه نم له نيو ر و له كانى هۆزه كه مدا ده گوزه ر ينم.

– باشه، ناموزايه ل، دي ين. له سه ر ورده كار يه كان له گه ل كو يخا زورابا دي پيكه وتوو ين. وه لى شپنه يى پى ده وى، چونكه په له كړدن له شه يتانه وه يه و نار اميش له يه زدانه وه.

دواى چه ند حه فته يه كه له زه ماوه ندى زوراب، ميرزا به ر ه شماله كه يه وه له گه ل هه نديك له كه سو كارى گواستيانه وه بو گوندى بان شاخ.

له يه كيك له ژوره بچو كه كانى ناوه وه، خالى له ده لاقه و له مپايه كى كزى زه يتى رووناكى ده كړدوه، ناو بو سنجان گه رم كرابوو تا كول بكات. په نديكى باو له ناو

هۆزی کفراندا بلأو بوو، دهیگوت (مرۆف سی جاران بهتهواوی خووی دهشوات، ئەو دەمی دیتە دنیاوه، ئەوجاریش که زهماوند دهکات، دواپیش بهر لهوهی بینژن).

هموو کاتیش دایەن ئەم کارە دەکرد، چ بۆ ئافرهت و چ بۆ پیاوان، ئەوانەهی تازە ژن دینن. ئەو له کاتی کرداری پیکهوه خهوتندا رینوینینی دیاریکراوی دهدانی، چونکه بهلای لاوانی کچ و کورپهوه ئالۆزترین کردار بوو. دواي ئەوهی بهگلەسهه قژی رهش و درێژیان شوست. ئەو گلەهی له ههندی شوینی چپای مازووخ دەریان دینا. پیرهژن بههاراوهی زهرنیخ تووکی بهر و بنبالی ههنگرت، پاشان سهلهکه سابوونهکهی، که تهنها له بۆنهکاندا بهکار دههینرا، خسته گهرووی لفکه زبره بهخوری چنراوهکهوه، بهنهرمی دهستی لاوازی بهشان و گهردن و پشت و لاقهکانی و هموو شوینیکی جهسته تهر و پرکههیدا هینا، که تا نهۆ نهرم و شلی و خهرامانی پاراستبوون. سنجان چاوه رهشه درشتهکانی لیک نابوون و چێژی لهو شیلانه وهردهگرت، که پیشتر نهیچهشتبوو. موچورکی لهزەت بههێوری بهدهمار و موورهگهکانیدا دههاتن، تا له شوینیکی نهزانراوی جهستهیدا کو بیتهوه. دواي ئەوهی پیرهژن له دست پیداهینانی ژیر بالی بووهوه، زۆر بهناسکی لفکه کهفاوییهکهی بهنیوان مهمکولانیدا هینا، دواتر له سکه لووسهکهیهوه دابهزی بۆ بهری، له کاتیکدا ههردوو لاقی پیکهوه نووساندبوون و کرژی کردبوونهوه، پیرهژن دهستی چهپی خسته ناو گهلییهوه و بهدهنگیکی گهرمی دایکانهوه، گوئی:

– پیویست بهخۆ گرژکردنهوه ناکات کچم، لاقهکانت خاو کهروهوه، ئاگادار به کاتیک له ئامیزی هاوسهرهکهتی نهکهی کورژیان بکهیتهوه و بیانیهیتیهوه یهک، ترسی ناویت. پیشوازی له خۆشترین ساتی ژیانته دهکهیت.

ئەو دەمی قاچهکانی خاو کردنهوه، پیرهژن ناو گهلی و دهوروبهری نهرمتر له جارن دهشیلان، له ههمان کاتدا بهدهستی چهپی ملی دهشیلان، پاشان بهرهو مهمکولانی دابهزی، سنجان ههستی کرد خوین بهچێژ و لهزهتیکی سهیرهوه له جهستهیدا قولپ دهوات و بهگیانیدا تهشهنه دهکات، بهر لهوهی موچورکی پیدا بیت، بی ویستی خووی پیرهژنی گرت و کهوته ئاخ و ئۆف، پیرهژن کاتیک بهدهستی راستی ناو گهلی دهگوشی و بهدهستی چهپیشی مهکی گرتبوو، گوئی:

– ئەمه نیشانهیهکی باشه کچم، تو تا ئیستا هیزی لاویت پاراستووه، دل له دل مهده، لهگهڵ کوخا زۆرابدا زۆر بهختهوهه دهبیت، ئەو پیاویکی بههیزه، گهورهکان گهلیک لهو مندالکاره پروتهپانه باشترن، که جیاوازی له نیوان زنی و ناوکدا ناکهن.

سنجان له ژیر کاریگهری موچورکهکهدا مابوووه. پیرهژن ههستا ناوی گهرمی بهگیانیدا کرد، پاشان بهپارچه قوماشیکی لۆکه وشکی کردهوه. لهو کاتی یارمهتی هدا جلهکانی له بهر بکات، گوئی: پیاوهکهت لهم مهسهلانه بهلهده، بۆیه هیچ گرفت و ئاریشهیهکت نایههه ری. گویریایهلی پیاوهکهت به و خزمهتی بکه، چی ویست بۆی بکه. کاتی خۆت ههزرت لی بوو ههراسانی نهکهیت، بهلکو ههندی خۆت گران بگره نهک بهرگری بکهی، لهگهلیا نهچیته جیکهوه ئەگهه له پاکیت دلنیا نهبیت، تهنیا ئەوهنده بهسه بهر و دواي سهرجینی بهئاوی گهرم بیشووی. رۆژانی بی نوێژی ئەگهه خۆشت ههزرت لی بوو، چهندیک داواي لی کردی نهکهیت توخنی بکهوی. دواي سی ههفته یاخود مانگیک، پاش ئەوهی بهیهکجار شهرمت لی دهسکی، خۆ رهنگیشه دواي چهند رۆژیک شهرم و فهدیت نهمین، دهبی تۆش یارمهتی بدهیت ئەگهه ههزرت له کردن بوو، چونکه ئەو بهتهمهنانه وهکو تازە لاویک نین، ئەوان پیویستیان بهدهست پیداهینان و شیلان ههیه. دهبی شوینه ههستیارهکانی جهستهی بدۆزیتهوه، دهشتوانی لی بپرسیت. ئەم شتانه شوورهیی نین کچی خۆم. خوا خووی جوانه و جوانیشی خۆش دهوی. ههموو پیغهمههر و خواپهستهکان خۆشهویستیان کردوو و ژنیان هیناوه و سهرجینیان کردوو و مندالیشیان هیناوه. ژیان بی کردن بهردهوام نابیت. بمانهوی و نهمانهوی ئەمه یاسای ژیان. بۆیه شهرم و فههیت لهم کاردا نییه.

له کاتی مارهبریندا نهريت وابوو، بووک و زاوا له پیش شایهدهکان و مهلا قسهیان بهیهکهوه نهدهکرد، بهلکو نزیکترین کهسی خوین رادهسپارد تاکو بهناویانهوه قسان بکن.

مامۆستا له ههردوو لای دهپرسی داخۆ بهراستی ئەو دووانهیان راسپاردوون. ههرچی زۆراب بوو دیار بوو شیخوی ههلبژاردبوو، تا بهناوییهوه قسان بکات، وهلی بهمه سوکنایی ناهات و دهیویست بهخۆی قسه لهگهڵ سنجاندا بکات. کاتیک

مامۆستا چووہ ژوورئ، سنجان تازہ له قاوہلتی بووبووہ. به لای مامۆستاوه سنجان بهو جلہ ورشہ داروہ، که ژنه کهی شیخو بوی هیئابوو، دهگوت کچه میری بابانه، مامۆستا زمانی تیکنالا، پاشان قسه کانی ریکخستن و به شه رمه وه چاوی له زهوی بری:

- تو میرزا ناغات راسپاردووہ به ناوته وه قسه بکات؟

به خو نازین و بروا به خو بوونی کهه گوتی:

- به لای مامۆستا.

- نهی رازیت نه گهر مارهت ببری؟

- به لای مامۆستا.

مامۆستا به شه رمی کهه سه ری له زهوی به کهه له نه ده بری، گوتی:

- کچی خو م نه مه دوا پرسیاره. تو به ناره زووی خو ت له جی خو ت دانا، یاخود به زور؟

- نه خیر مامۆستا، کهس زوری لی نه کردم.

دوای نه وهی ریورهمی ماره برین له ره شماله گوره که، که تیشکی خو ری به هار گهرمی کردبوو، ته و او بوو، هم مووان، ژنان و پیاوان ده ستیان له ملی به کدی کرد و نوقلی باده می شیرینیان دابهش کرد، نه سپه کانی ش تیار و ناماده کرابوون، تا له گه ل بووکدا برؤن. کاتی سنجان به یارمه تی شیخو سواری پشتی نه و ره خشه بوو، که بوی ته رخان کرابوو، دایکی و خرم و خویشه کانی فرمی سکیان بو رشت. نیشانهی شانازی و دلخویشی به میرزاوه دیار بوو، که ده بیینی شیخو جله وی ره خشی بووکی به ده سته وه گرتوو و به پی ری ده کات. نه ویش نه تروانی بهر به فرمی سکه کانی بگریت، که به سه ریشه چه رموو که پیدا ده رژان. تا له گرده کان تاویدو بوون ده ستیان هه لبریبوو و خوا حافظی زیان له به کتر ده کرد. دووری نیوان گوندی بانشاخ و مازوخ به پییان له نیو رؤژ تینا پهری. کاتی خه ریکبوو بگه نه دؤلی کفران، رؤژه که له نیوچه رگه ی ناسماندا بوو، گهرمای به هم مو لایه کدا په خش ده کرد. ستوونی دوو که ل له گوندی پر له جمه و ژاوه ژاوی بانشاخ بهر زه بووو ه.

چهن دین ره شمال له بهر ده رکه ی مالی زؤراب هه لدرابوون، پر بوون له مندال و نافرهت و پیاو، ده ورو به ری ره شماله کان بهو مه نجه لانه ته نرا بوون که بونی چیشتیان رؤژه ری به که ده رؤیی و زه ماوه ندی رانه گه به نراویان جار دها. چونکه نه ریت و ابو له حاله تی زه ماوه ندی بیو ه پیاودا، زه ماوه ندی که بی هه لپه رکی به ریو ه بچیت. نه مه ش بو ری زگرتن له ژنه له ده ستچوو ه که ی و بو نه ویش که منداله کانی دلگران نه بن. هه سته کانی زؤراب نامی ته ی خه م و خویشی بوون. لهو کاتی وینه ی بانه رؤژ و ژیانی نویی له گه ل سنجاندا ده هاته بهر چاو، وینه ی رابردوی له گه ل ژنه کوچکردوو ه که پیدا، که زوری خو ش ده ویست، قوت ده بووو ه، ده بوو به کی لهو دوو هه سته به سه ر نه وی تردا زال بیت، نه گینا مه سه له که به کلایی نابیته وه. کوره کانی بینی چهن ده خو ش حال و به خته وهرن.

نه وده می شیخو بینی جله وی نه سپه که ی راده کیشا، بروای پی به تینتر بوو، نه رخاین بوو، که مه سه له که خه یال نییه، نا نه وه تانی سنجان به ره لای دی، ده لئی په رییه و له ناسمانه وه دابه زیوه. دله کوته ی پی کهوت، بو یه که مین جاره له ژیانیدا وای هه ست ده کرد رؤژگار دریژ ده بیته وه، خواستی ته نیابوون له گه لیدا هه راسانی کردبوو.

- خو ت زور ماندوو مه که زؤراب، چونکه نیواری پیوستت به هیزه.

نه مه دوا قسه بوو نه مری له ره مه زانی ژنه فت، نه وه تا مالئاوایی له جه نجالیی رؤژه که ده کا و ده رگا که ی له سه ر کلوم ده دات، بی نه وه ی نه ویش خو ی ماندوو کرد بیت. نا نه وه تا به ته نی له گه ل سنجاندا ساپیته یه ک کو ی کردوونه ته وه. هه موو شته کان وه کو خه و دینه پیش چاوی.

یاده وهرییه کان له می شکیدا ده هاتن و ده چوون، چاوی له چاوه گوره کانی بریبوون، که له شه رماندا به رزی نه ده کردنه وه، له سه ر جییه نه رمونؤله فراوانه که ی سه ر زهوی به که، که له سووچیکی ژووره که ی راخرابوو، دانیشتبوو. مؤمی قه به ی ره نگا ورهنگ ژووره که یان رووناک ده کرده وه، بونی میخه ک و سو تکه ی لی ده هات. به په له نویژه که ی به کو تا گه یاند، پاشان می زه ره که ی سه ری دا که ند و پشتینه که ی کرده وه و به گورجی سه لته که ی فری دا. قزه چه رموو دریژه که ی فری دایه سه رشانی،

ههست و نهستی هه مان ئه وههست و نهسته بوون، كه شه وهكه (فه ی)ی كچه جنۆكه هاته لای. لای ته نیا جیاوازی له شیوه دا بوو، لیره چاو و قژی رهش له شیوه ی تاریکی شهوانی دۆلی كفران رهشتا له یه کی گهنم رنگ. زۆراب ده می سترانی ده چری، به خۆی هۆنرا وه كه ی ده هۆنیه وه. گه له ك جار انیش بۆ هاوه له كانی هۆنرا وه ی ده خوینده وه، زیاتر ئه و كاتی چپژی له دیمه نی خۆرئاوا بوون وه رده گرت، یا خود كه ره وه ئاسکی ده بینی له ئاوه سپی ده په پینه وه. قه تار و ئه لّا وه یسییه کی ده گوت كه س نه یده توانی خۆی له قه ره ی بدات.

ئه وده می شهوانی هاوین گۆرانیی ده گوت، له دۆلی كفران و هه موو ناوچه كانی ده ور به ره دهنگی ده داوه. به نه رمی ده سته سارد و له رزۆكه كانی گرتن و پپی گوت:

- سنجان زه مانه چهند دلّ ره قه، له هه مان كاتدا چه ندیش به به زه یییه. بیرم دی مندالبووی به هاران به دووی په پوله دا رات ده كرد. منیش گهنج بووم به ئه سپه كه م تیراسا ئاسۆم ده بری. ئه ی ئیستا... دنیا یه کی سهیره، ئه وه تانی تو دویتیه کی پیگه ییوی، له دۆلی كفران وه هه لدیت، ته نانه ت خۆریش ئیره ییت پی ده بات و مانگ به جوانیه كه ت شه رمه زار ده كه ییت، وا دیار ده دات كه ساس و غه مبار بی و فرمیسك بریژی؟. هه رچی منم چیم له ژياندا ماوه. ئامۆزا، ئه م ژيانه نوپیه له گه لندا بار ته قای هه موو ژيانه.

خه ریکبوو خوینی گه رم ده زایه ده سته ساردوسره كانی، لای هیشتا شه رم به ری نه دا بوو، هه موو شته كان به لای ئه وه وه په نه هان و ترسناك بوون، ئینجاش ئه و سربوونه ی له قامكه كانیه وه ختوو كه ی ناوله پی ده دا دلّ نیایی و هۆگریه کی پی ده به خشی. بۆنی سمل و میخهك ده یورووژاند، له وده مه ی سه ره پۆشه كه ی له سه ری ده كرده وه و ختوو كه ی گه ردنی ده دا، پپی گوت:

- ده مه وه ی ئه گریجه ئاوریشمینه قه ترانییه كه ت وه بینم، تا تیری بۆن بکه م و ته ماشایه کی چاوه جوانه كانت بکه م. بۆچی لیمیان ده شاریته وه؟

به بره و به خۆبوونیکه وه نیگای كرد، لای نه ی توانی بهر به ئه سرینه كانی بگریت، ئه ویش فرمیسكه كانی ژنی یه كه می له شه وی په رده دا بیر هاته وه. به ئاسپایی پالکی پیوه نا تا پشت بداته وه، ته ویلی رامووسی، پاشان دیده كانی، ئینجا لیوانی، سه ری

خسته سه ر مه مکی، به هه ناسه یه کی قووله وه گوتی:

- ئیستی بشمرم ئه وا وه كو به خته وه رترین كه سی سه ر رووی زه وی سه ر ده نیمه وه.

هه سته گه رمی و ئارامی و خۆشییه کی چپژی به خش سه رتا پای جه سته ی سنجانی داگرتبوو. ده سته ی له ملی كرد و مه مكدانه كه ی، كه توند مه مكه كانی گوشیبوون، تراناند. سه ری خسته نیوان مه مكانیه وه، ده سته ی به سکیا هیئا، جۆشخواردنه كه ی دامرکا بووه وه، هه سته ی كرد ئه ویش ده سته ی له ملی نا، بۆنی هه سته ی زوینی میخهك سه ری كردبوو، ده سته ی بۆ ناوگه لی برد، بۆنی پونگه كه له هه ناسه یه وه ده هات گری له ملی به ردا بوو، به ده نگیکی پر له تامه زوویییه وه گوتی:

- چه ز ده كه ی ئیستا ده ست پی بکه یین، یا خود شه كه تی؟

ده می خۆی رووت كرده وه، جه سته گهنم ره نگه كه ی له ژیر تیشکی مۆمه كه دا ده رده وشایه وه، جنۆكه (فه ی)ی بیر هاته وه، داخۆ ئیستا له كوپییه؟ ده بی كی به ده سته ییه وه بنا لینی؟

كاتیک به ده سته به هیزه كانی به توندی شانی گووشی، زانی له كچه جنۆكه كه گه رمتره. ئه وده مه شی خۆی خسته هه ناوییه وه، ئه ویش گرکان ئاسا گری لای ده باری. نه ئه م و نه ئه و هیچیان نه یانزانی، كه سه ره له به ری شه و به م ئاوا یه كورت ده بیته وه، ته نانه ت كاتیان به ده سته وه نه بوو سه ره خه ویک بشکینن، سوودی شه وی وا چیه ئه گه ر به خه و به پپی بگریت؟.

بەر له چەند رۆژتیک دروینەیان بەهەرەوێز ئەنجام دابوو، گیشە گەنمەکان کۆمەڵ کۆمەڵ پەرش و بلاو له نزیک گوندەکان دانرابوون، دەتگوت هەرەمە زەبەلاحەکانن، جەنجەر که هیستەر رایدەکێشان بەسەر کۆشەکاندا گیرەیان دەکرد. لەولاشەوێ تەبارە هەندرابوونەو، چاوەرپێ هەلکردنی شەمائیان دەکرد تا گەنمەکیان هەلاویژد بکەن.

کوێخا له ژێر کەپرەکه، که له هەموو لایە بەگەلاویژ دەورە درابوو، لبادیکی تەنکی راخت و گوتی:

– دەبێ شەو و رۆژ نەهەستین، تا له گیرەکردن دەبینەو و هەلی دەگرین، زۆری بەروبوومی ئەمسال گەلی دەمترسین. هەوای ژێر سێبەری ساباته که خۆش و بووژینەروو بوو، شیخۆ و رەمەزان و مەلا و میرزا له مەجلیسەکه بوون. جگە له جیکە جیکی پێچکەیی ئاسنینی جەنجەرەکان، که گیرەیان بەسەر قرشەکهدا دەکرد، لهگەڵ دەنگی رۆستەم و قادر و عەباس، که بەسەر هیستەرەکاندا دەیانقیژاند، هیچ دەنگیکی دی لهو نیوهرۆیهدا نەدەبیسترا.

رەمەزان لهو کاتی له مەشکەکهی بەسەر سندوقە دارینەکهوه درێژ کرابوو دۆی تێ دەکرد، گوتی:

– هەموو شتیک دەشیت. له گشت حالەتەکاندا دەبێ شیخۆ برۆا بۆ ناوەندی سەنجەق، تا فەرمانەکه وەرگریت. واشی بەباش دەزانم لهگەڵ دەستیدا هەندیک گەنم و سەوزە و چەند سەر مەریک لهگەڵ خۆیدا ببات، تا دەمی فەرمانبەرە گەرەکان دابخات. دەبێ له میانەیی دوو حەفتەیی داها تودا ئەوپەری توانامان بەگەر بخەین، تاکو زوو بەروبوومەکه مان هەلگرین و دوا دەنکی تەقەت بکەین و بیشارینەو. ئەو سەپانانەیی له هەورامانەوه دین باس له جموجۆلی نیو ئاغاگان دەکەن، خوا له بەلا بەدوورمان بخت.

زۆراب رۆوی دەمی له شیخۆ کرد:

– تۆش بەیانی ئەگەر قایمقام یاخود هەر بەرپرستیکی تەرت بینی پێی دەلێی، دۆلی کفران پیاوی نەماوه، لێرە جگە له پیر و ئافرەت و منداڵ زەلامان نین. خۆ ئەگەر هەر دەبێ چەند ناویک له سوپا تۆمار بکەین، ئەوا من و میرزا و مەلا رەمەزان

بەهار بەرامبەر چلەیی گەرماي هاوین، که له پێدا له دۆلی کفران قوت بوووه، خۆی نەگرت و بار و بنەیی پێچاپیهوه. له هەموو شوینان رەنگی سەوز بوووه زەردی زێرین. تیشکی سووتینەری رۆژەکهش زیاتری دەدرەوشاندەوه. گۆله شلیز و میخەک و هیرو و بەیبوون بەرەنگە سوور و پەمەیی و سپییەکانیانەوه چون بیانەوی بلین بەهار له بەرامبەر هاویندا نەبەزیوه، مابوونەوه. کەچی تووتیک بەدرووه زەردە تیز و سەر زبەرە قیتەکهیهوه پێچەوانەیی ئەمەیی دەگەیاندا. دوو ریزە داری سەوز تا ئەو سەر دەکشان، ئەو هی لێ دەرچی که ناوه ناوه، لێرە و لەوی، پەلەیی چەو و لمی نەرم، یان تەختە شاخی سپیی واش، روتەنە زەردەکهیان دەبری و تا خۆیان بەتەنگی خۆرنەوهزاندا دەکرد، ئیتر لەوی کۆتایییان دەهات و دەکوژانەوه.

چەندە خۆرەکه بەرەو ناوجەرگەیی ئاسمان دەکشای، هیندە پەلی گەرمی بەرزتر دەبوووه. ئەو دەمی رۆژەکه دەگەیشته ناوەندی ئاسمان، هەنگینی سێبەرەکان نەدەمان، تیشکی خۆریش وەکو تۆپەله گرێک که هەموو شتیک بسووتین، شاقوولی دادەبەزی. رەوه مرابوییە کۆیی و پۆلی بالندەیی ئاوی و کەو و قەتی خۆیان دەئاخنییه ژێر سێبەری لێرەکهوه، که پر بوو له دەوینی ژالە و رەگ بەلەک، له شیوهی دوورگەیی بچووی لیک نزیک له نیوان ئاوهکه و هەلدێرەکهدا بەدرێژایی هەردوو رۆخ، تەریک کهوتبوونەوه، بەشیوهیهک له جیهانی مرۆف و ئازەلان دابرا بوون.

هەرچی گورگ و کەمتیار و پێوی و چەقەل بوون، له ترسی گەرما له کونە شاراوەکانیاندا له کونای ئەشکەوت و تلیشی تاشە بەردەکانی دەم رۆوبارەکهدا لای باشووری دۆلهکهوه، خۆیان مات دابوو. تا رۆژ ئاوا دەبوو دەرناکەوتن. له هەندیک شوینی رۆخەکهدا، نەخوازەلا لای راست، بیستانی کالەک و شووتی و ترۆزی لهسەر قەرەغە لینیەکه، که له هاویناندا ئاوهکهی دادەکەوی، بلاو بووونەوه. لێرە و لەویش کۆختی له قامیش و لقه دار دروستکراو هەن. هەرچی له ناوچە نیمچە بەرزەکانی قەرەغ بوو، که ئاوی بەهاریان ناگاتی، ئەوا کێلگەیی کونجی و هەرزن پان بوونەتەوه و کشان، لای بەرامبەریشی که ئاوهکهی بۆ بەر درابوووه، پر بوو له گۆله مەرەز.

دەچىن، ئەو كات چەناقەلايان بۇ دەگرىن. (۲)

ئەو بىرپارەى دويىنى دايان، ئەوا ئەمىرۇ جىبەجىيى دەكەن. شىخۇ و رەمەزان و رۆستەم و قادر و عەباس باشتىن جىيان لەبەر كىرد و سوارى پشتى ئەسپەكانيان بوون، كۆمەلى مەر و گويدىرئىژ و هېستىرى باركراو لە دانەوئىلەيان دايە دواى خۇيان. بەرامبەر منارە كۆنەكە بى ئەوئەى ماندوويى و كەنەفتىيان پىوھ دياربىت وەستان، چون تاقىك بەرپۆھ نەبوون، شىخۇ و رەمەزان مقۇ مقۇيان بوو لەسەر ئەو رېگەيەى دەبى بۇ ناوھندى سەنجەقى بگرنە بەر. واى پى باش بوو بچنە خان و چەند ژوورىك بەكرى بگرن، بى ئەوئەى كەس بىزار بكەن. لى رەمەزان بەتوندى دژ بەمە بوو، لەو كاتەى ئەسپەكەى، كە لە كۆلانە تەنگەبەرەكانى شار دەسلەمىيەوھە هېور دەكردەوھە، گوتى:

– نا شىخۇ ئەمە سووكايە تىكردەنە بەخرمان، شىت دەبن ئەگەر شتى وا بگەين.

شىخۇ بەنارەزايىيەوھە گوتى: ئىمە كاروانىن مامە رەمەزان، لە خان نەبى جىمان لە هېچ شوئىنىكى دى نايىتەوھە.

– مالى ئەوان لە خان گەورەترە شىخۇ، دەتەوئى لەگەل خالەكانمدا تووشى گرفتەم بەكەى؟ نازانى ئەوان لەم شتانەدا لە كوردە لەكە دەمارگىرەكانن؟ با بەم ئاقارەدا برۆين، ئەم بابەتە مقۇ مقۇ ھەلناگرىت.

لەمىژ بوو بۇ ناوھندى سەنجەق نەھاتىبون، ئەمەش بەپى ئەو قەسەيەى كە دەلى: نە شەيتان بىنە و نە شەيتانىش بتىنى. ئەگەر شتىكانيان پىويست بويا وەكو قاوھ و كاغەزى جگەرە و قوماش، ياخود چەقۇ و دەرزى، ئەوا لە دپوهرە جوولەكەكانيان دەكرىن.

شارەكە بچووك بوو، شەقامە سەرەككىيە قىرتاوكراوھەكە دەيكرد بەدوو لەتەوھە. لەملا و لەولای شەقامەكە دار توو بەرز بووبوونەوھە. لە ھەردوو بەرى ناوھندى شاردا بىناى دوو نەۆمى تىادا بوون، بانىژەكانيان دەيانروانىيە شەقامەكە. چاخانەكانىش

(۲) ئاماژەيە بۇ ئەو شەرەى لە سەرەتاي بىستەكانى سەدەى رابردودا لە ئىوان سوپاي تورك و يۇناندا روويدا و تىايدا لەشكرى كەمالىيەكان پاش زىناتىكى گەورە توانىيان شارى چەناقەلا لە دەستى يۇنانىيەكان دەركەن و بۇ يەكجارى يۇنانىيەكانى لى دەرپەرتىن. (وەرگىز)

كورسىيەكانيان لەسەر شوستەكە رىز كىردبوون. كورپىل لەم ھەموو شتە تازانە، كە پىيان رانەھاتىبون واقىيان ورمە، رۆستەم ئەوئەى زۆر بەلاوھە سەير بوو، كاتى بىنى جۆگەلەيەك ئاوەكەى راستەوخۇ لە ژىر شەقامەكەوھە ھەلدەقولا، بەدەنگى بەرز ھاوارى كىرد: مامە شىخۇ سەير كە، كانى لە ژىر ئەم جادەيەدا ھەيە.

شىخۇ گوتى: ئەمە كانى نىيە رۆستەم، جۆگەيەكە لە رىوبارى رۆخانە بۆتەوھە، ئەمەيشى بەسەريا دەرپۆين پردە. دوايى ھەموو شارەت دەگەرپىنم.

ھەندى لە ھاموشۇكەران مندالەكانيان وەستاندن و بەزمانىكى تىكشكاوى كوردى لىيان پرسىن داخۇ كوتالەكانيان دەفرۆشن؟ رەمەزان باگوئى دانەوھە:

– برايان ئىمە بازىگان نىن. ئەمانە ديارىن بۇ كەسوكارمان.

جگە لە دوكانەكانى دەوروبەر چايخانەكە، مزگەوتىك بەرامبەرەكەى قەيسەرىيەك بوو، دوو دەروازەى گەورەى ھەبوون، نىكەى بىست دوكانى گرتىبووھە، زۆرەبىيان ھى جوولەكەكان بوون. لە ناوھندى شار بەرەو لارپىگەيەك پىچيان داوھە، تا گەيشتنە بازارى ئاسنگەران، لەوئى چەندىن زەلام بەقۇل و باسكى بەھىزيانەوھە، بەچەكووشە گەورەكانيان ئاسنى گەرمىيان دەكوتى. كورپىل بەدەمى داچەقاوھە لە ھەموو شتەكانيان دەروانى، تەنانەت يەككىيان خەرىكبوو بەوئىتە جۆگەكەوھە. شىخۇ لە كاتىكدا لەگەلەيان شتەكانى كۆ دەكردەوھە، گوتى:

– وابزانم دەبى چەند رۆژىك لىرە بىمىنەنەوھە، ئەسپەكان پىويستىيان بەنالكردەنە، خۇشمان پىويستمان بەكرىنى كۆمەلى شتە. دەترسم خالەكانت بىزار بگەين.

رەمەزان بە زمانىكى يەكلا كەرەوھەوھە گوتى:

– شىخۇ ئىمە لە قەسەكرىن لەسەر ئەم بابەتە بووينەوھە، ئىدى ئەم پىداگرتنەوھەى پى ناوئىت. وا دەزانى ئەوئەى لە شار ژيا، دابونەرىت لە بىر دەكات؟ دواى تۆزى بەچاوى خۆت دەيانىنى، ئەگەر وەزەكەت بەدل نەبوو، ئەوا دەركاى خانەكە شەو و رۆژ لەسەر پىشتە.

پىچيان دايەوھە كۆلاننىكى تەنگ، خانووەكانى نزم و لە قور دروست كىرابوون، پەنجەرەيان نەبوون و دەركاكانيان گەورە و لە دار دروست كىرابوون، چىرا بەسەريانەوھە ھەلواسىرابوون. رەمەزان وەكو رىبەر پىشيان كەوتىبوو، سەيرى ئەملا و

ئەولاي دەکرد، نەكو ئەو مالەى لىي دەگەپرى لىي تىك بچى. ھەرچى شىخۆ بوو دواوھى بەباشتر زانى. لەوسەرى كۆلان رەمەزان بەدەست ئاماژەى بۆ شىخۆ كرد، تا لەسەر پشتى ئەسپەكەى بىتە خوار، دەرگا كراوھكە زۆر لەوانى دى گەورەتر بوو. دەپروانىيە سەر ھەوشىكى فراوان، چەندىن ئەسپ و ھىستەر و گوئىدرىژى تىدا بوون، لەبەرى ئەوبەريشەوھ ژوورى نووستنە بەھۆلەوھ، نەۆمى دووھم پەنجەرەكانى دەيانروانىيە سەر ھەوشەكە. لە ھەردوو لاشەوھ رىزىك پشتىر و عەمارى دانەوئىلە و كادانى لى بوون، لە نۆوانياندا لەگەل دەرگا سەر داپۆشراوھكە، ژوورىكى گەورە درىژ بووھتەوھ، رىزىك دەلاقەى بچووكى لى كراوھ، دەيانروانىيە سەر ھەوشەكە.

خۆرى ناوجەرگەى ئاسمان ھىشتا كاتى نىوھرۆى رانەگەياندبوو، سىبەرى درىژبووھەى ديوارەكان بەسەر پووبەرىكى فراوانى ھەوشەكەدا، بەرگرى گەرماكەى دەكرد و ھەوايەكى خۆشى بەناو ھەوشە بىدەنگەكەدا پەخش دەكرد، كەچى ھىندەى نەبرد و ھرىنى سەگە سەرشىتەكان، كە ھەرا و زەناى ميوانەكان ھارىان كەردبوون، گۆمى بىدەنگىيەكەى شلەقاند.

كەبرايەكى سەر پرووت جلىكى سىبى درىژى لەبەردا بوو، بەپەلە لە دىوھخانەكەوھ دەپەريپە دەروھ و دوو كورپە لاوئىش بەدوویدا، سەگەكان لە وھرىن و ھستان. كەبرا بەرھە پىرى رەمەزان چوو و بەتوندى باوھشى پىادا كرد. دواى ئەوھى يەك يەك لە ئامىزى گرتن، ئاماژەى بەدوو لاوھكە كرد، بايەخ بەئەسپەكان بەدن و بارەكان داگرن. پاشان خىرا بەرخىكى ھىنا و لەبەر پىي شىخۆ داى بەعەردا و گوتى:

– كوئىخا زۆراب بەخۆى ئاواتى ژىنمى بەدى نەھىنا، بەلام گرىنگ نىيە، چ خۆى بىت بۆ ئىرە يان شىخۆ بەگى كورى، لای من وەك يەك واىە.

پاشان بەدەم دووبارە بەخىرھاتنكەردنىانەوھ بۆ دىوھخانەى بردن. دواى ئەوھى دانىشتن، لەو كاتى دوو كورپە لاوھكە ماستاويان بەميوانەكان دەدا، گوتى:

– سى رۆژە چاوم لە رىگەيە، چاوەرىي ھاتنتانم. يوزباشى باسى ھەموو شتىكى بۆ كردم. ياخوا بەخىر بىن، چاوتان پروون كەردمەوھ و سەرتان بلند كردم. من لىرە لە بەرامبەر پىاوماقوولانى شار شانازىتان پىوھ دەكەم، كەچى ئىوھ ھەر لىمان ناپرسنەوھ.

رەمەزان ئەو كاتى چاوى لە شىخۆ برىبوو، چونكە شىخۆ چاوەروانى ئەمە نەبوو، بۆيە سەرسورمانى پىوھ دەبىنرا، گوتى: ھاتنمان بۆ مالەكەت نىشانەى ئەوھىە لە بىرمان نەكردووى.

ئەو لە كاتىدا لە خۆشياندا گەرم بووبوو، گوتى:

– ئەمە مالى خۆتانە رەمەزان، مالى من نىيە. ئىوھ سەرتان بەرز كەردمەوھ، توخوا كوئىخا زۆراب چۆنە؟ ناتوانى تەنيا جارىك دۆلى كفران جى بەھىلى و بىت چەند رۆژىك لامان بمىنئىتەوھ؟

شىخۆ ناچار بوو قسە رىك بجا، گوتى:

– زۆر سلاوت لى دەكات و لە ئەحوالتان دەپرسىت. زۆرى ھەز لىيە سەردانىتان بكات، بەلانەكىنى چووتە تەمەنەوھ و بەرگەى رىگە ناگرىت. ھىوادارم ئەم سەردانەمان سەردانى دى بەدوادا بىت، ئىستا نۆرەى ئىوھىە بىن بۆ دۆلى كفران.

شىخۆ بەمنداى لەگەل رەمەزاندا چەند جارىك بۆ ئىرە ھاتوھ. دەمى پىگەى و بىست سالى تىپەراندا، لە ھىكرا پىوھندىيان لەگەلئاندا برا. ئەمەش دواى ئەو دەمەقائىيە بوو، كە لە نىوان جىھانگىر و زۆرابدا پرووى دا. ئەمەش لەو كاتەوھى جىھانگىرى خالى رەمەزان خەرىكى بازگانى بوو، ئەم شالۆوى كەردە سەرى و بەوھى تاوانبار كرد لەگەل جوولەكەدا مامەلە دەكا و سووخۆرە. ئىدى بەيەكجارى دواى ئەوھى برىارى دابوو لە ناوھندى سەنجەق نىشتەجى بىت، ئەم پىوھندىى خۆى لەگەلدا برى.

ئەم واى دادەنا ئەوى لە شاردا بژى خراپەكار و بى دىنە. بۆيە ھەزى ناكرد بچى بۆ شار و تىكەلى خەلكەكەى بىت. شىخۆ زانى رەمەزان لەخۆوھ بۆ ئىرەى نەھىتان، ياخود لەبەر ھەزى تاكەكەسى خۆى، ئەگىنا لە بەرامبەر باوكىدا نرخەكەى دەداتەوھ، كەواتە ديارە سەردانەكەيان بەرھەمەندى كوئىخا زۆراب بووھ. خۆ ئەگەر زۆراب خۆيشى سەرىشكىيان بگرداىا لە نىوان خانەكە و مالى جىھانگىر، ئەوا دەچوھ مالى جىھانگىر. ھەموو شت سنوور و دابونەرىتى خۆى ھەيە، ئەوئىش بەبىرپارە مەترسىدارەكەى، بەداوھتەكردنى جىھانگىر بۆ دۆلى كفران، سنوورىكى بۆ ئەو لىك دابراھە دانا. ئەمەش يەكەم برىارە شىخۆ بى ئەوھى بگەرىتەوھ بۆ باوكى، داى.

سەرۆك ھۆزانە و ھانیان بدات گوند لە نزیك ناوھندی سەنجەق بنیات بنین. بەمەرجیک دەولەتیش ئاسانکاری بۆ بنیاتنانی خانووی نوێ بۆ نیشتهجێکردنی دەرەبەگە نوێكان لەم گوندانەدا بكات.

جیھانگیر سەری خوراند و بە لەخۆ بووردووییەو گوتی:

– پێویست بەپەلەکردن ناکات، ئێوە لێرە لە مائی خۆتانان، با جارێ لە بیننیتان تێر بین. ئەمڕۆ پشوو بدەن، پاشان لەسەر ھەموو شتێک بەدووردیژی دەدوین. قایمقام و یوزباشی و دارودەستەكە لەسەر شەرفی ئێوە داوەت دەكەم. ھەرچی مەسەلەكانی ترن وەك وەرگرتنی فەرمان و ئیمزاكردن لەسەری، ئەوا رۆژیکی بۆ دانراو.

نیشانەى سەرسوورمان بە رووی شیخۆ و ڕەمەزانەو دیاربوو، ئەمیان بەواقورمانەو وتی:

– وا دیارە خالۆ باش دەستت دەروا، ئەمە مایەى دلخۆشییە.

جیھانگیر بەبروا بەخۆبۆنەو گوتی: ئەگەر پارەت ھەبێ، ئەوا ھەموو بەدواتدا ڕادەكەن، بەلام دەبێ بزانی چۆن پارە بەسەر ئەمانەدا دا بەش دەكەیت، تاكو بەخۆتیا بەستییەو و چۆنت بوێ ئاوا بیانجوولینیت.

ھەردووکیان بەسەراسیمەییەو تێیان دەروانی و بەوردی بیریان لە قسەكانی دەكردووە. ڕەمەزان بەسەرلەقاندنیکەو چون شیخۆ بدوینیت، گوتی:

– بینیت؟ ئەمەییە سوود و كەلكی تێكەلبوون لەگەڵ جوولەكەدا. خالم وەكو ئەو ئەفەندیانە قسە دەكات كە كلاوی سوور لەسەر دەنن.

جیھانگیر گوتی: قسە ھەزارە یەكی بەكارە. ئێستا با قسەى بەلگەدار بكەین و بابەتەكە وەرگیرین. بۆیە ھەزم دەكرد كوێخا زۆراب لە نیوماندا بوایا، تا بگەشتینایا بەبیراریلی یەكلاكرەو، كە ھیچ گفتوگۆ و لێكدانەو یەك نەگرنە خۆ.

ڕەمەزان گوتی: ئێمەش ھەر بۆ ئەمە ھاتووین، شیخۆ بەگ دەتوانی بێ ئەوێ بگەڕیتەو لای كوێخا زۆراب بیریاری خۆی بدات. ئێستا ئەو بەفەرمی سەرۆك ھۆزە، بۆیە دەتوانین لە ناو خۆماندا بەر لە چوونمان بۆ لای فەرمانبەرەكان لەسەر زۆر شت رێك بكەوین. كوێخا زۆراب رای وابوو ڕاویژ بەیوزباشی بكەین، خۆ ئەگەر خۆت

ئاگات لە ھەموو شتەكان بیت، ئیدی بۆ پەنا بۆ ئەوانی دی بەرین.

شیخۆ بۆ تەواوکردنی قسەكانی ڕەمەزان گوتی: خالە جیھانگیر، ئێمە دلنیاين مەبەستت تەنیا بەرژەوھەندی ئێمەییە.

جیھانگیر بەئاسوودەییەو گوتی: خواش دەزانێ و بەچاوی خۆتان ئەنجامەكان دەبین. با قسەكانمان ھەنگاو بەھەنگاو بكەین. دۆلی كفران ناتوانی بۆ یەكجاری دەرگاكانی بە رووی دەولەتدا داخبات. ئەو زەمانە رۆیشت. ئێوە بەپێی شوین و پایەتان دەبێ پال بدەنە لایەكەو، ئەگەر ھەر وا مانەو و دەرگاكانتان بە رووی بابەلعالیدا داخست، وا دەزانن دەتانهوێ پال بدەنە فارسەو. ئەگینا لەمەولا دوورەپەریزی یەكجاری دادتان نادا، ئێوە لە زەلامەكانتان دەترسین و بەھەموو شیوێك خۆتان لە چاوی دەولەت بەدوور دەگرن. ئەگەر دەولەت بیەوێت ئەوا دەتوانیت كەروێشك بەعەرەبانە بگریت. ئەمە ھیچ گرفت نییە، سوڵتان عەبدولحەمید خوا ببیاریزیت، خودا ویستی بیکاتە جینشین بەسەر موسلمانانەو، ئەو بەخۆی گرنگی بەم ئارێشەییە داو، كە ھەمووانی گێژ کردوو. بۆیە سەرلەنوێ سیستمی (تەنزیما)ی ژيانەو و داوای پیاوێكردنی سیستمی (خەرج)ی کردوو.

ڕەمەزان قسەكەى بری و گوتی:

– خۆزی ئێستا كوێخا زۆراب لەگەلماندا دەبوو، دەزانى چى دەگوت؟ دەگوت باشە جیھانگیر بۆچی تۆیان نەكردە موفتیی ویلاپەتى مووسل؟ بەھەر حال باسى سیستمى خەرمان بۆ بكە خالە، بەلام قیچەك لەسەرە خۆت، چونكە وەك تۆ بۆی چوویتە، ئێمە لە ھەموو شتەكان ناگەین.

جیھانگیر بەشانازی بەخۆبوونیکەو گوتی: خەرج جوړیکە لە باج بەدەولەتى دەدەین، تا لە خزمەتى سەربازى رۆلەكانتان خوش بن. ئەم یاسایەش تەنیا موسلمانەكان دەگریتەو. بەمە لە گرفتى شارەدەوى مندالەكانتان لە شاخ و دۆلەكان رزگار دەبن.

شیخۆ بەئاسوودەییەكەو گوتی:

– كوێر لە چاوی زیاترى دەوێت؟ ئێمە خۆمان ئەمەمان دەوێست.

ڕەمەزان سەرى لەقاند و گوتی:

- ئىمە لە دۆلى كفران وەك كۆيۈر واين، بەھىچ كلۆجىك نازانين چى لە دەوروبەرماندا پروو دەدات.

جىھانگىر وەكو چاوەرۋانى ئەم قەسەيە بووبى، گوتى:

- بىرم لەمە دەكردهو. بەلام شتى جوانە هيچ نەبى ئىستاش درك بەمە بكن. لەبەرئەمە منيش داوام لە جەنابى قايمقام كرد، كە لەم بوارەدا بەرھايى دەستى دەروا، بايەخى تايبەت بەدۆلى كفران بدا و وەكو ھۆزەكانى دى لىي نەروانىت. چونكە سەرھەراي ئەوھى ھۆزىكى گەورەيە، راستەوخوش دەكەويتە سەر سنوور، ھەرۋەھا گەفى ئەوھم لى كردوھ، كە دوور نىيە فشارىكى كەم لەسەر دۆلى كفران ياخيپوونى لى بىتتەوھ و بەدەنە پال فورسەكان. ئىوھش لاي خۆتانەوھ دەبى گرنكى بەم مەسەلەيە بدن و پىوھندىتان لەگەل دەولتەدا توندوتۆل بكن. تاكو ھۆزەكەتان لەو ناو شاخانە دەرگا لەسەر خۆى دانەخات، ئەنجوومەنى سەنجەق برىارى دا لەوھرگاكانتان، ئەوانى تا رۆخانە دەكشىن، بكرين بەزەويى كشتوكالى.

ھەرۋەھا لەسەرتانە گوندە پشتگوپخراوھەكى سەر رۆخانەتان نۆژەن بكنەوھ و دەستىكى پىدا بىن. ئەگىنا ھۆزەكانى تر نەخوازە بابايىيەكان، كە لەسەر حىسابى دراوسىكانيان گەرە بوونەتەوھ، چاويان تى برىون.

رەمەزان بەواقورماويىەوھ گوتى:

- خالە تۆ بەشئوھەيك دەدوپی دەلئى خۆت والىيت، ئەم ھەموو شتانە لە كوئ دەزانی؟

جىھانگىر بزەيەكى بۆ كرد و بەخۆنازىنىكەوھ گوتى:

- خوارزا، من بىست سالە لىرە دەرژىم، زەلامىك لە دەولت نەماوھ پىوھندىم لەگەلدا نەبەستبى، لەمانەوھ زۆر شت فىر بووم. ئىستاش وا شەش مانگە ئەندامى ئەنجوومەنى شارم. قايمقامىش لە ھەر شتىكى پىوھند بەھۆزەكانەوھ، كە بەلای ئەوانەوھ پەنى و پەنھان بوون، پەنا بۆ من دىنئىت. شىخۆ بەگىش فەرمانەكە وەربرگىت، ئەويش خوايار بى دەبىتە ئەندامى ئەنجوومەن.

شىخۆ و رەمەزان بەسەرسامى و واقورمانەوھ سەرنجەكانيان دەگۆرپىيەوھ و بەئامازەى تايبەتى چاويان، كە ئەستەمە كەسىك لىيان بگات، دەدوان. رەنگە كوئخا

زۆراب تەنيا كەس بىت لىيان بگات. ئەو سىانە پىكھاتەيەك دروست دەكەن لىك جيا نابنەوھ. ھەريەكيان دەيتوانى ئەوھى لە مئشكى ئەوھى دىكەدايە بخوئىتتەوھ. لەگوئىنە ئەمەش كەم كەس بىزانئىت و ئەوانى دى دركى پى نەكەن. شىخۆ لەو كاتەى بەدوودلى و سەرسامىيەوھ سەرنجى لە رەمەزان دەدا و ھەستى كرد ئەم پىكھاتە سى لايەنە خەرىكبوو دەپووكايەوھ، لەو ساتەى زەلامەكان قاوھلتىيان ھىنا، رەمەزان چاوى لەوانە نەبوو ھاتنە ژوورئ و پاشان سى ھەرزەكۆرپىش بەدواياندا، گوتى:

- سوبحانەللا، سوبحانەللا، قەرەجەكە راستى پىكا.

شىخۆش بەھەمان شىوھ بىرى لە پىشبنىنى قەرەجەكە دەكردهوھ. جىھانگىر ئەو كاتى لە رىكخستنى قاپەكاندا يارمەتى مندالەكانى دەدا، بى ئەوھى تەماشايان بگات، گوتى:

- چىرۆكى ئەو قەرەجە چىيە؟

رەمەزان كە خۆى بۆ ناخواردن نامادە دەكرد، گوتى:

- بەسەرھاتىكى كۆنە، لە دووھىن سالى زەماوھندى زۆرابدا پروویدا، ژنە قەرەجەكە دواى لىكدانەوھى خەونەكەى كوئخا زۆراب، پىشبنىنى ئەوھى كرد وەچەى دەگاتە رووبارى رۆخانە، ئا ئەوھتانى وا قەسە دەكەى دەلئى خەونەكەيە.

شىخۆش بۆى تەواو كرد: بەلى، ئەمە لەو سالەدا بوو، كە مەلا بچكۆلى برازام ھاتە دىناوھ.

ئەمەى لەو كاتەدا گوت، كە دەستى بەسەر رۆستەمدا دەھىنا، جىھانگىر بەسەراسىمەيىيەوھ چون بىر لە شتىكى دوور بگاتەوھ، لە بۆشايىيەكەى دەروانى، گوتى:

- سوبحانەللا، ئەم ژنە جادووگەرە قەت ھەلە ناكات. ئەو بەر لە بىست سال پىشبنىنى ئەمروى منى كرد. دەى فەرموو وەرەنە پىشەوھ.

بىسىمىلايان لى كرد. رەمەزان دواى ئەوھى نانئىكى گەرمى سىپى ئاودىو كرد، چونكە بەلايەوھ شتىكى سەير بوو، چاوى بەقاپەكاندا گىرا. ئەوان لەسەر خواردنى ناننى رەشى جو، ياخود ناننى تىكەل راھاتبوون. قاپەكان برىتیبوون لە كەرە و

ههنگوین و ماست و هیلکه و رۆن و شتیکی سپی کون کون نهیده زانی چییه، ههروهها خورمای خهستای و دۆشاو.

لهگه ل شیخۆ سه رنجه کانیان ئالوگۆر کرد و ههردووکیان بهراوردی قاوه لتییه که بیان لهگه ل نانی بهیانیی خۆیاندا کرد، که بریتی بوو له نان و رۆن، یاخود له باشتیرین حاله تدا هیلکه ی کولاو به ژیله مۆی پشقل. رهمه زان له و کاتی نهیده زانی کام له م خواردنه خۆشانه بخوات، گوتی:

– خاله ئه گهر شار هه موو به یانیانیک ئه م خواردنه تان بداتی، ئه وا من دۆلی کفران جی ده هیلم و لیره ده ژیم.

پاشان پارووه که ی له که ریکه وهردا. جیهانگیر گوتی:

– خاله رهمه زان ئه گهر لام بمینیته وه، ئه وا وات لی ده که م له به هاری هه میشه ییدا بژیت. ئه مه قاوه لتییه کی سووک و خیرایه. خواردنی باش دوایی ده بیینیت، ئیستا نانه که ت له ههنگوینه که هه لکیتشه.

رهمه زان گوتی:

– خالۆ ده ته وی گالته م پی بکه ی؟ چۆن که ره له گه ل ههنگویندا ده خوریت؟

شیخۆ سه رقالی پارچه هیلکه یه کی سووره وه کراو بوو، رۆنی لی ده چۆراوه، گوتی:

– تاقی بکه وه خۆ زهره ر ناکه ییت؟

رهمه زان تامی کرد: ئای خویبه ده لپی رۆحه له ده ممانا ده تویته وه. جیکه ت دباره کویتخا زۆراب.

هه رچی رۆسته م و قادر و عه باس بوون له سه ر خورماکه شه رپیان بوو.

رهمه زان گوتی: ئه ری خاله پیتم نالیی ئه م شته سپیه کون کونه چییه؟

جیهانگیر زهرده خه نه یه ک گرتی و گوتی: ویستم باسی ئه مه تان بۆ بکه م، به تورکی پیی ده لپن قه یماغ، له شیر ی گامیشی چی ده که ن.

– سوپحانه لالا.

جیهانگیر دلیا بوو تیر بوون، فه رمانی دا قاپه کان هه لگرن. کورپه که ی سه ماوه ریکی گه وره ی زهره و قوری و پیاله کانی هینان. وا دیار بوو ده یویست به م

خۆنیشاندا نه خۆی به دربخا و بۆیان سه له لینی، له م سه رزه مینه له دۆلی کفرانیش باشتتر هه یه.

رهمه زان و شیخۆ جاریک سه یری یه کدییان ده کرد و قه یریکیش سه یری سه ماوه ر و پاشکۆکانیان ده کرد. له ناخه وه گه یشتنه ئه و قه ناعه ته ی ئه م خاله له عنه تییه یان، چونکه له سه ر ده ستی جووله که پیگه ییوه، به ریشیان پیده که نی و له هه مان کاتدا به زه یی پیاندا دیته وه. رهمه زان به زمانیک پر بوو له نه گریسی و لاپره سه نی، گوتی:

– خاله جیهانگیر، هه موو شته کان تیگه یشتین، لی پیتم نالیی ئه م مووشه ده مه یه چییه؟ ئه ی ئه و ئامیره جادوو ییانه ی ده وره یه ی؟

– ئه مه سه ماوه ره رهمه زان. به ده ستی خۆم چاتان بۆ تیده که م و له گه ل قه نددا ده یخۆینه وه.

رهمه زان ئه و کاتی به ئاگادارییه وه ده یپشکنی، گوتی:

– سوپحانه لالا له ئیشت خودایه. که واته ئه مه یه سه ماوه ر.

به رده وام بوو له قسه کردنی له گه ل سه ماوه ره که دا:

– پیشتر ناوم ژنه فته بووی، ئه وا له نزیکه وه پیت ئاشنا بووم، با چاکه شت، که زۆرمان له باره وه بیستوه و تاممان نه کردوه، بجه رپینین.

جیهانگیر دوا ی ئه وه ی پیاله کانی بۆ ره وان کردن، گوتی:

– من له وه تی فیره چایخواردنه وه بوومه، وازم له قاوه هیناوه. له گه لتاندا هه ندی شه کر و چای بۆ کویتخا زۆراب ده نیرم. زۆر به تامه، نه خوازه لای دوا ی خواردن و جگه ره کیشان.

رهمه زان دووه مین پیاله ی به رز کرده وه و دیقه تی ره نگه سووره پالئوراوه که ی ده دا و ده یویست راستی به قسه کانییه وه دیار بیست، گوتی:

– شیخۆ به گ بینیت؟ نه مگوت زۆر شت له خاله جیهانگیرم فیتر ده بین؟ هیچ نه بی پیاو فیتری ئه وه ده بی ئه و لیرانه ی ده ستی ده که ون چۆنیان خه رج بکات. من یه که مین که سم له وانه ی له گه لتا دین بۆ گونده تازه که ی سه ر زیی رۆخانه. له وی ژیانیکی نوی ده ست پی ده که یین.

شیخو گوتی: ئەگەر بمزانیایه چای ئەم تامه‌ی هه‌یه، کارێکی وام ده‌کرد هه‌ر ده‌ستم بکه‌وتایا.

جیهانگیر ئه‌هێکی هه‌لکیشا، چونکه ئەوان په‌وشه‌که‌یان به‌دل بوو و له هه‌موو ئەو هه‌سه‌لانه‌ی خه‌ستنییه روو هاوړا بوون، بیرى له سه‌رچاوه‌کانى سامانى نوێ ده‌کرده‌وه، که له دۆلى کفرانى ناودار به‌گه‌نمی قه‌نده‌هاری، بۆی دین. په‌مه‌زان دواى ئەوه‌ی چایه‌که خاوی کردبووه‌وه، له شوینه‌که‌ی هه‌لاژا، گوتی:

– خاله‌ ده‌مه‌وێ پرسیاریکت لێ بکه‌م مێشکی تیکداوم، ئیمه له دۆلى کفران پێوه‌ری تابه‌تى کرپن و فرۆشتنمان هه‌یه، ئەگەر ویستمان تری، یاخود خورما له فرۆشیاره‌ گه‌رۆکه‌کان بکرین، ئەوا بۆ نمونه سه‌ر به‌سه‌ر به‌گه‌نم له‌گه‌لیاندا ده‌گۆرینه‌وه، یاخود یه‌ک به‌چوار به‌برنج، ئەگەر کچه‌که‌م ویستی ده‌رزیه‌ک و چه‌ند گه‌زه‌ جاویک بکریت، له به‌رامبه‌ردا چه‌ند هه‌لکه‌یه‌ک یاخود مریشکی ده‌دات، باشه پێم نالیی ئەم چایه سووکه بۆ کیشه به‌رامبه‌ر به‌چی ده‌گۆرینه‌وه؟

جیهانگیر خه‌نییه‌وه، سه‌ره تاشراوه‌که‌ی خوراند و گوتی:

– ولامی ئەم پرسیاره لای کوێخا زۆرا به. به‌لام ئەو نایه‌وێ له هه‌موو شته‌کان حالیتان بکات. هه‌لبه‌ت به‌لای ئەوه‌وه ئەم شتانه په‌وشت تیک ده‌دن. خاله‌ په‌مه‌زان، کرپن و فرۆشتن ته‌نیا به‌م ئاوايه نابیت. لیره‌ی ئالتوونی هه‌یه، ده‌بێ کوێخا زۆراب خوا لێ نه‌برێ برێکی زۆری هه‌بیت. هه‌ندێ شت هه‌ن به‌لیره نه‌بێ به‌ده‌ست نایه‌ن. بۆ نمونه تۆ به‌ته‌نیا لیره‌یه‌ک ده‌توانیت چه‌ندین سندوق چا بکریت، به‌راده‌یه‌ک به‌شى سالیکت بکات.

په‌مه‌زان چاویکی له شیخو کرد: شیخو به‌گ، ده‌بوو له زوه‌وه ئیمه سه‌ردانی خاله‌ممان بکردایا، به‌هه‌رحال ئەوی چوو چوو.

پاشان ئاورپکی له جیهانگیر دایه‌وه و به‌رده‌وام بوو: باشه ئەوی لیره‌ی زێری نه‌بێ، چای لێ هه‌رام ده‌بێ؟

– ئەگەر خاوه‌نی گه‌نم و مه‌ر و بز و خوری، یاخود ئەسپ بیت، ئەوا ده‌توانی به‌لیره‌ی زێر بفرۆشی و چیت بوێ پێی بکریت.

شیخو به‌گه‌لتوه‌وه گوتی: ئەگەر حیساب به‌م شیوه‌یه بیت، وابزانم نیترا ناتوانی

چایه‌که‌ت بخۆیته‌وه، مه‌گه‌ر لای خالمان جیهانگیر نه‌بێ.

په‌مه‌زان به‌سه‌ر راوه‌شاندنه‌وه، گوتی: شیخو به‌گ گیان، به‌دریژایی کات من بیرم له‌مه‌ ده‌کرده‌وه.

جیهانگیر په‌کسه‌ر تیگه‌یی، هه‌ر که‌سێک له هۆزی دۆلى کفران، بێ په‌زامه‌ندی کوێخا زۆراب ناتوانیت ده‌ست بۆ هه‌یچ شتێک ببات. بێ په‌نجکێشان گوتی:

– ئەمه هه‌ر گرفت نییه، له هه‌موو حاله‌ته‌کاندا من هه‌ندێ شه‌کر و چایتان له‌گه‌لدا ده‌نێرم. دواى هه‌ر ژه‌مێک خواردن چای ده‌نێ. با خۆی به‌راوردی نێوان چای و قاوه بکات، با ببینین.

په‌مه‌زان گوتی: ئەو کات لیره‌کان رووناکی ده‌بین.

کوړه‌کان له‌گه‌ل نه‌وه‌کانی جیهانگیر هه‌وشه‌که‌یان جێ هه‌شتبوو و بۆ بازار چوو بوون. ئەو سیانه‌یش له شوین خۆیان هه‌لاژان و خه‌و دایگرتن. هه‌رچی کوړه گه‌وره‌که‌ی جیهانگیر بوو، که له سه‌رووی چل ساله‌وه ده‌بوو، له‌سه‌ر پێ ته‌یار و ئاماده وهستا بوو، تا ئەوی بیان‌ه‌وێت جێبه‌جێی بکات.

- كورەكانم، ئەم رەشمالە دەبىن؟ ھەند كۆنە، شتاقمان تەمەنى راستەقىنەنى نازانين.

سەيرىكى مىرزى كورد و بەردەوام بوو: ئەمە ھى تۆيە، لە باوكتەوہ بوٽ ماوہتەوہ. كە ئەويش لەمە زياترى بۆ نەما بووہوہ، دەتوانى پيچم بلىتى تەمەنى چەندە؟
مىرزا بەشانازىيەوہ چون ژيانى بەھەموو ھۆزى كفران بەخشىيىت، سەرى ھەلپىرى و گوتى:

- نەخپىر كويخا زۆراب، ئەوہ نازانم. لى وايزانم ئەوہ ھەندەى پاراستنى رەشمالەكە گرنگ نىيە، دەزانى ئىستا رۆحى باب و باپيرانمان چەندە كامەران؟ چونكە ئىمە لە ژىر ئەم رەشمالەدا ھەناسەى ئەوان ھەلدەمژىن.
زۆراب دواى ئەوہى قومىكى لە قاوہ تالەكەى دا، گوتى:

- كەواتە گرنگ رەشمالەكەيە نەك تەمەنى. دۆلى كفران ئەم رەشمالەيە، ئەم رەشمالەش دۆلى كفرانە. رەنگە دواى چوونە تەمەنمانەوہ ئىنجا گەيشتبىنە ئەم راستىيە. جاران نرخى ئەم رەشمالەمان نەدەزانى. وا ديارە باب و باپيرانمان لە ئىمە زىرەكتر بوونە. نالە گورگەى باپىرە گورەمان، كە ھۆزەكەمان زەلامىكى وەك ئەو ناھىيىتەوہ، بەشىوہيەكى بى وىنە شانازىيە بەم رەشمالەوہ دەكرد. ھەلبەت تەنيا كور لە كورە زۆرەكانى مامە رۆستەم، باوكى مىرزى مامتان ئەو بوو دركى بەمە كرد و بەتەنيا رەشمالەكەى بۆ خۆى گل داىەوہ. باوكى رەحمەتىم گويدىرژىتىكى داىى تا بيگوازىتەوہ ئەو شوينەى دەيەويت. ئىدى مامە رۆستەم لە سۆنگەى ئەو رەشمالەوہ زۆرى لە كلۆلى و ھەژارى و برسىيەتى چەشت. واى لى ھات ناچار بوو وەكو جووہەكان نەوت بفرۆشيت. تەنانەت ئىمە نىكترىن كەسى بووين لە بىرمان كرد، چونكە شەيتان كارى خۆى دەكرد و درزى دەخستە دەروونمانەوہ. تاكو يەزدانى مەزن وەكو كارى ھەمىشەيى خۆى ھاتە ناوہوہ، شەيتانى لى دور خستىنەوہ و سۆز و بەزەيى خستە دلمانەوہ. بى خواستى پەرورەگار ھىچ شتىك نابى.

تاويك بىدەنگ بوو و دووجار كۆخى، پاشان بەلغەمىكى خەستى فريدايە پشتىيەوہ لەسەر زەوييەكە. دەمى سىرى و قومىكى لە سبيلەكەى دا و بەردەوام بوو:

رۆژەكە لەودىو كەل ھەنجىرەوہ، كە سىيەرەكەى بەسەر دۆلى كفراندا كشا بوو، ئاوا بوو. دۆلى كفران مائاوايى لە رۆژىكى گەرمى درىژى پر لە جوولە و چالاكى كرد. لە ھەرزى دروينەدا، لىرە لەگەل بەيان ئەنگاوتندا جوولە دەست پى دەكات و خۆرئاواش كۆتايى پى دىنىت. چونكە ھەر خەمساردى و دواكەوتنىك كارەساتى گەورەى بەدوادا دىت. ھەلمەتى دزى چ لە لايەن فەرمانبەرانى دەولەتەوہ بى، يا لە ھۆزەكانەوہ، ياخود مەترسى ئاگركەوتنەوہ، ھەموو ئەمانە لەم ھەرزەدا روو دەدەن. بۆيە كارەكان ھىچ كەمتەرخەمى و دواخستنىك ھەلناگرن. زۆراب بەخۆى سەرىرشتى ئىشە گەورە و بچووكەكانى دەكرد. ھەولى دەدا باشترىن جوورى خوارىن بەئەندامانى ھۆزەكەى و ئەو سەپانانەى، كە لە دەروەى دۆلى كفرانەوہ ھاتوون، پيشكەش بكات. ھەر لەو رۆژەى شىخۆ و رەمەزان بۆ ناوھندى سەنجەق چوون، ئەوان لە دوورىنەوہى نىوہى دەغلەكان بووبوونەوہ و چالە خەلەكانيان پاك دەكردەوہ، بۆ ئەوہى تا ئەوان لە سەنجەق دىنەوہ لە بەرچا و بزر بووين. چونكە دور نىيە قۆلچى و تەحسىلدار لەگەل شىخۆدا بىن. دەولت دەولتە، چەندە رووخۆشى و نەرمى بنويىت ناكرى پشتى پى بىستىت، شىوازى زۆرن و پىرن لە بادانەوہ. گورگىكە بۆ خۆى. زۆراب ھەمىشە ئەو پەندەى دەگوتەوہ (ئەوى گورگ ئاسا پەلامار نەدات، بەتۆلەكە شىو دەكاتەوہ).

رەشمالە گەورەكە لە نىك گوندى بانشاخ لەودىو خەرمانەكانەوہ ھەلدابوو، مىرزا و زۆراب و شەش كورەكەى گرتبوو خۆى، زۆراب بۆ كاروبارى گرنكى تايبەت بەچارەنووسى ھۆزى دۆلى كفران بەدوويانىدا نارەبوو. گەورەكەيان ئەوى لە دواى شىخۆ دى چل سالانى تىپەراندبوو، بچووكترىنشىيان كەرىم بوو، نەگەيشتبووہ سى سال. ماندوويى و كەنەفتى بەروويانەوہ دياربوو، ئەو خورما و رۆنە بەتامەى خواردىان، رۆحى بەبەردا كردن، نەخوازەلا ئەو كاتى قاوہى تالىان بەسەردا كرد. زۆراب بەدەستى چەپى ئاماژەى بۆ ساپىتەى رەشمالەكە كرد و گوتى:

- مەترسین کورم. من که قسه‌ی وا ده‌که‌م هیشتا نه‌خره‌فاوم. ئەم رەشماله پێوه‌ندییه‌کی گه‌وره‌ی به‌م یه‌کبینه‌ی ئەمرۆمانه‌وه‌هیه. شیخۆی برا گه‌وره‌تان، مامه‌ رەمه‌زانتان و منداله‌کان بۆ ناوه‌ندی سه‌نجه‌ق چوون، له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک له‌ ده‌روه‌ی توانامانه‌وه‌ن. نه‌مانده‌ویست نه‌ شه‌یتان ببینین و نه‌ شه‌یتانیش بمانبینی، لێ چارمان نییه، ئیمه‌ بمانه‌وی و نه‌مانه‌وی به‌مسکینی ئەم ده‌وله‌ته‌ داده‌نرین. وا دوو رۆژه له‌ ناوه‌ندی سه‌نجه‌قن. رهنه‌گه‌ چه‌ند رۆژیکی تریشیان پێ بچیت.

کورپه‌کان به‌ئه‌ده‌به‌وه‌ دانیشتبوون گوێیان گرتبوو، بێ ئه‌وه‌ی یه‌کیان پای درێژ بکات، وایان هه‌ستکرد قسه‌کانی بابیان جو‌ره‌ زینده‌گییه‌کیان به‌ده‌ماره‌ شل و شاوه‌کانیان دا.

- نازانین به‌چ پێشه‌هاتیه‌که‌وه‌ بۆمان ده‌گه‌رینه‌وه‌، رهنه‌گه‌ له‌گه‌ڵ گه‌رانه‌وه‌ی‌اندا یه‌که‌یه‌کی جه‌ندرمه‌یان بۆ ده‌ستبه‌سه‌را گرتنی هه‌موو به‌روبوومه‌که‌مان، یاخود گرتنی هه‌موو زه‌لامه‌کان، له‌گه‌ڵدا بن. دووریش نییه‌ فریایان بده‌نه‌ به‌ندیخانه‌وه‌ و به‌رامبه‌ر به‌ردانیان مه‌رجی خۆیانمان به‌سه‌ردا به‌سه‌پین. له‌م زه‌مانه‌دا هه‌موو شت جایزه. ئیمه‌ نازانین ده‌وله‌ت به‌ده‌ست چ ته‌نگوچه‌له‌مه‌یه‌که‌وه‌ ده‌نالی. لێ ئه‌وی باشی ده‌زانین ئه‌وه‌یه، که‌ ده‌وله‌ت وه‌کو بیریکی بێ بنه‌ و به‌رده‌وام پێویستی به‌پاره‌ و زه‌لامه‌. رۆله‌کانم، ئه‌وه‌ی ده‌مه‌وی پیتانی رابگه‌یه‌نم ئه‌وه‌یه، چۆن باب و باپیرانمان ئەم رەشماله‌یان پاراستوو، ئیوه‌ش ئاوا دۆلی کفران بپارێزن. براكه‌تان چوو به‌ بۆ ناوه‌ندی سه‌نجه‌ق، تاكو فه‌رمانی سولتانی وه‌رگرێ و ببی به‌به‌گ و ببیته‌ سه‌رۆکی فه‌رمی هۆزی دۆلی کفران. جه‌نابی یوزباشی ئه‌مه‌ی پێ گوتین. رهنه‌گه‌ قسه‌که‌ی راست بیت، دووریش نییه‌ ده‌وله‌ت سیاسه‌تی خۆی گۆرپیت. وه‌لی ده‌بی ئه‌وه‌ باش بزائن سیاسه‌تی خۆی له‌ به‌رچاوی ره‌شی ئیمه‌، یاخود له‌ ترسا ناگۆریت. ده‌بی شتی له‌ گۆرپیدا بیت، هیچ نه‌بی ده‌یانه‌وی بمانبه‌ستنه‌وه‌. فه‌رمان و ده‌ستوری ئه‌وان له‌و ئالفه‌ ده‌چی به‌ئه‌سپی به‌له‌سه‌ ده‌دریت، تا لغاوی بکه‌ن. ته‌نانه‌ت له‌م حاله‌ته‌ و حاله‌ته‌کانی دیشدا ده‌بی وه‌کو پێشوو ره‌فتار بکه‌ین. هۆزی کفران زه‌لامیک به‌هیچ لایه‌تیک نادات، هه‌ر چیه‌ک بێ. به‌هه‌ر هۆیه‌کیشه‌وه‌ بێ، ته‌نانه‌ت دلۆپه‌ خوینیکیش به‌فیرۆ نادات. مه‌گه‌ر ته‌نیا له‌ رێگه‌ی غه‌زاکردن له‌ پیتاوی ئایندا بیت. هه‌روه‌ها ده‌بی

خۆمان له‌ گرفت له‌گه‌ڵ هۆزه‌کانی دیدا، چ کورد، چ تورکمان، چ عه‌ره‌ب، به‌دوور بگرین. رازی نیم هیچ یه‌کیک له‌ رۆله‌کانی هۆزه‌که‌مان له‌ خۆیه‌وه‌ ره‌وتار بکات، ئەگه‌ر مردیشم که‌ ئەمه‌ چاره‌نووسی هه‌موومانه‌، ئەو کات شیخۆی برا گه‌وره‌تان ده‌ستبه‌کار ده‌بیت. کورپه‌کانم، من ئەمه‌تان به‌سه‌ردا ناسه‌پینم، هه‌ر یه‌کیک له‌ ئیوه‌ ئازاده، ده‌توانیت جیا بپته‌وه‌ و به‌شی خۆی وه‌رگریت، لێ ئەو کات نابیت له‌ ئیوماندا بمینیت، ده‌بی سه‌ر هه‌لگریت. رۆله‌کانم، چۆن پارێزگاری له‌ نامووستان ده‌که‌ن، ده‌بی بۆ دۆلی کفرانیش ئاوا بن. ئەم دۆله‌ مالتانه‌، بۆ به‌رگری له‌م ماله‌ ده‌بی ده‌ست به‌خوین و مالتانه‌وه‌ بگرن، ئەگه‌ر ماله‌کانتان له‌ ده‌ست دا وه‌کو ئه‌و قه‌ره‌جانته‌ان لێ دیت، که‌ سالانه‌ دووجار به‌م دۆله‌دا تیده‌په‌رن، بێ ئه‌وه‌ی بزائین له‌ کوپه‌ دین و بۆ کوێ ده‌رۆن. هه‌موو شت له‌ ده‌ستی یه‌زدانی مه‌زندایه‌. لێ ئەو ئه‌قلی پێ داوین، تا بیر بکه‌ینه‌وه‌، وا نییه‌ میرزا؟

دوای ئه‌وه‌ی ئاوری له‌ میرزا دایه‌وه‌ ئه‌مه‌ی گوت، میرزاش به‌و به‌رده‌ ئه‌ستیه‌ی به‌ده‌ستی چه‌پیه‌وه‌ی گرتبوو سه‌رقال بوو، ده‌یکیشا به‌چه‌خماخه‌ ئاسنینه‌ سیگۆشه‌که‌دا. میرزا بێ ئاگا له‌ قسه‌کانی زۆراب، که‌ ته‌نیا وشه‌ی قه‌ره‌جی له‌ هه‌زدا مابوو، گوتی:

- راسته‌ کوێخا زۆراب، ئه‌وی ده‌یلتی دروسته‌. قه‌ره‌ج جگه‌ له‌ سه‌ما و گۆرانی هیچی تر نازانن. بۆیه‌ خوا غه‌زه‌بی لێ گرتوون و زه‌وی لێ سه‌ندوو نه‌ته‌وه‌.

زۆرابیش گوتی: ئەگه‌ر خوا غه‌زه‌بی لێ گرتین ده‌مانکات به‌قه‌ره‌ج.

- ئیمه‌ له‌ به‌رامبه‌ر خوادا هیچ گوناخیکمان نه‌کردوو تا لیمان تووره‌ بیت، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ دلایه‌وه‌ نزیک بین، له‌سه‌رمانه‌ له‌ هه‌ر گوندیک مزگه‌وتیک بنیات بنین.

- وه‌لی له‌ کوێ مه‌لا بۆ ئەم هه‌موو مزگه‌وته‌ دابین بکه‌ین؟

- من وای ده‌بینم هه‌ر گونده‌ و یه‌ک دووانیک بۆ خویندن بۆ لای مه‌لا بنیڕیت. مه‌لا رۆسته‌م به‌ته‌نیا بۆ هۆزه‌که‌مان به‌ش ناکات.

زۆراب به‌رده‌وامی به‌قسه‌کانی دا:

- وایزانه‌م قسه‌کانمان ئه‌مشه‌و درێژه‌ ده‌کێشن، زۆر شت هه‌ن ده‌بی ئه‌مشه‌و باس بکړین. ده‌مه‌وی بگه‌ریمه‌وه‌ بۆ قسه‌که‌ی یوزباشی، ئەو فه‌رمانه‌ی نازناوی (به‌گ)

به‌برا گه‌وره‌که‌تان دهبه‌خشی، کلک و گوی زوره. هر یه‌کیک له ئیوه له دئییه‌که‌ی خویدا وه‌کو هۆزه‌کانی بادینان نازناوی (ئاغا)ی پی دهریت. بۆیه له‌سه‌رتانه به‌برا گه‌وره‌که‌تان بلین به‌گ و یه‌کتریش به‌ئاغا بانگ بکن. لی وا تینه‌گهن ئهم نازناوانه مافی ئه‌وه‌تان ده‌داتی خۆتان له رۆله‌کانی هۆزه‌که‌تان گه‌وره‌تر بگرن و وا ره‌فتار بکن هر به‌راستی ئاغان. بۆ ئاسانکردنه‌وه‌ی کاروباره‌کانی هۆز، که سوپاس بۆ په‌روه‌رگار زۆر فراوان بووه‌ته‌وه، ناچارین، ئهمه‌ش پیویستی پاشکۆی به‌ناو فه‌رمان ده‌خوای، زه‌وییه‌کانی دۆلی کفران به‌سه‌ر چه‌ند ناوچه‌یه‌که‌دا دابه‌ش بکه‌ین، به‌شپه‌یه‌که‌ هر یه‌کیک له ئیوه ئه‌و زه‌وییه‌ دیمه‌رۆکه‌نی ده‌ورو به‌ری گونده‌که‌ی خوی به‌رده‌که‌ویت. هه‌رچی زه‌وییه‌ به‌راوه‌کانی هه‌ردوو به‌ری رووباره‌که‌ و پاهن و دار و میوه و دره‌خته‌ بیه‌ره‌کانن دهنه‌ مولکی هۆز. مامتان میرزا و کوره‌کانیشی ناوچه‌یه‌کی به‌رفراوانیان به‌رده‌که‌ویت. به‌م ئاویه به‌شپه‌یه‌کی سه‌ره‌تایی له‌گه‌ل جه‌نابی یوزباشی له‌و قاقه‌زه‌ی بۆ ده‌وله‌تی نووسی، ریککه‌وتم. ئه‌گه‌ر پرسیاریک یا لیلابییه‌کتان لا دروست بووه، ده‌بی ئهم ئیواره‌یه‌ یه‌کلای بکه‌ینه‌وه. هر یه‌کیکیشتان مافی ناره‌زایی دهربرینی له‌سه‌ر ئه‌و شتانه‌ی وتم هه‌یه، به‌مه‌رجیک به‌دیلی شیایوی هه‌بیت.

چاوی به‌رووخساری منداله‌کانیدا خشان، پاشان ئاوری له میرزا و سنجانی ژنی دایه‌وه.

نیشانه‌ی له‌ناکاو و واقورمان به‌سیمای کوره‌که‌نه‌وه دیاربوون. ئه‌وان هر له مندالییه‌وه و راهاتبوون گوی له قسه‌کانی باوکیان بگرن و وا تیبگهن ئه‌وی ئه‌و بیلیت راسته و هه‌له‌ی تیدا نییه. خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌وی بویریت پرسیار بکات، یاخود سووکه ناره‌زاییه‌که‌ دهربریت، ته‌نیا که‌ریمی برا بچووکیانه. له ناخه‌وه هیچ پرسیاریکیان نه‌بوو، هینده‌ی ئه‌و لاپره‌سه‌نی و سه‌راسیمه‌یییه‌ی دهرباره‌ی ئه‌و دۆخه‌ نوییه‌ی وینایان ناکرد، هه‌یانبوو. هه‌ندیکیان سه‌یری که‌ریمیان کرد ده‌یانزانی هر چۆنیک بی قسه‌ی خۆی هر ده‌کات و ئه‌گه‌ریش قسه‌ بکات ئه‌وا نه‌ک بۆ قسه‌کردن، به‌لکو ره‌نگدانه‌وه‌ی ناخیان دهرده‌خات، یاخود شتیکی نوێ ده‌خاته سه‌ر قسه‌کانی باوکی. که‌ریم دواي ئه‌وه‌ی دلیا بوو که‌س قسه‌ی نییه، گوتی: خاوه‌خواسته‌ باوه

ئه‌گه‌ر به‌ رووی قسه‌کانتا بوه‌ستینه‌وه، خوا له ناومان بدات به‌ر له‌وه‌ی شه‌یتان ئه‌مه‌مان پی بکات.

سنجان گوتی: خاوه‌کا کورم. خوا دوژمنتان له ناو بدات.

که‌ریم به‌رده‌وام بوو: باوکه‌ تۆ فه‌رمان به‌چی بده‌یت ئیمه‌ به‌جیی ده‌گه‌یه‌نین. لی ئه‌وی له قسه‌کانت تیبگه‌م ئه‌وه‌یه، هر یه‌کیک له ئیمه‌ له ناوچه‌که‌ی خویدا سه‌ربه‌خۆ ده‌بیت، به‌مه‌ وه‌کو رانی بی شوانمان لی نایه‌ت؟

کوچا زۆراب قومییکی له دارجگه‌ره‌که‌ی دا و به‌ده‌م بزه‌وه سه‌ریکی له‌قاند و گوتی:
- راسته کورم که‌ریم. باش لیم گه‌یشتووی. من خۆم هه‌ستم کرد، ره‌نگه‌ ئیوه خۆشتان هه‌ستتان پی کردبیت، به‌ماوه‌یه‌که‌ پیش هاتنی یوزباشی و خستنه‌ رووی بیروکه‌ی فه‌رمان، کاره‌کانمان زۆر بوونه، نه‌خوازه‌لا له‌م سالانه‌ی دوایدا من و شیخۆ به‌گ زۆر ماندوو بووین، خۆ ئه‌گه‌ر سنجان و مامه میرزاتان نه‌بوونایا، ئه‌وا شه‌که‌تی ده‌یپساندین. له‌به‌رئه‌مه‌ هر یه‌کیک له ئیوه له به‌روبوومه‌که‌ی به‌رپرسیاره، ئه‌مه‌ش به‌ریککه‌وتن له‌گه‌ل رۆله‌کانی ناوچه‌که‌ی، چۆنتان بوئی ئاوا ده‌کن.

یه‌کیک له کوره‌کان گوتی: ئه‌ی کیشه‌ی کرین و فرۆشتن؟

- پیم گوتن چۆنتان بوئی ئاوا مامه‌له‌ به‌به‌روبوومه‌که‌تانه‌وه ده‌کن. هر ناوچه‌یه‌که‌ خۆی به‌رپرسیاری خۆی هه‌لده‌گریت. کیت پی باشه‌ ده‌توانی مامه‌له‌ له‌گه‌ل ئه‌ودا بکه‌یت. ته‌نیا شتیکی له ریکه‌ی شیخۆ به‌گه‌وه بیت، پیوه‌ندییه‌ به‌ده‌وله‌ته‌وه، له‌به‌ر هیندی، کورم که‌ریم ده‌بینی شوانه‌که‌ هه‌ر ماوه.

هه‌مووان وه‌کو ئه‌وه‌ی هه‌موو شت تیگه‌یشتب، سه‌ریان له‌قاند. زۆراب زانی زۆر شت هه‌ن پیویستیان به‌روونکردنه‌وه‌یه، یاخود رۆزانی داهاوو ولامی ته‌واویان ده‌داته‌وه.

دواي ئه‌وه‌ی له جییه‌که‌ی خۆی جوولا و پشتی دادایه‌ بالیفه‌که‌وه، گوتی:

- هه‌موو ئه‌مانه‌ مانای وا نییه‌ ئیمه‌ له دابونه‌ریت و چاره‌نووسی هۆزی دۆلی کفران دهرده‌چین. من که‌ گوتم هر ناوچه‌یه‌که‌ به‌رپرسیاری خۆیه‌تی، ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نی ئه‌گه‌ر پیویستی کرد خۆی له به‌رگریکردن له هۆز بدزیته‌وه، یاخود خۆی له بان دۆلی

کفرانهوه دابنیت... یان ئەگەر پێکهوتی کرد، خوا نهخواستە بەروبووم له ناوچهیهک خراب بوو، ئەوا ناوچهکانی دی لێ گه پێن دهستهوستان دانیشیت.

بێدهنگی ناو رهشمالهکهی گرتبووهوه، تاریکی دوای کفرانی داگرتبوو. زۆراب پێی زانی پرسیار تهواو بوو، گوتی:

- ئیستا دهتوانین بچینه بهر ئەو ههوا خووشه‌ی ده‌ری و ئەگەر هیلاک نین به‌زمه‌که‌مان له‌وێ درێژه پێ بدەین. لێ بهر له‌وه‌ی ئێره جێ به‌یڵین، ده‌مه‌وێ هه‌ندی قسه‌ی تر له‌ باره‌ی ئه‌رکی داها‌تو‌تانه‌وه بکه‌م. ئێوه ده‌زانن هه‌موو هۆزه‌که‌مان ته‌نیا مزگه‌وتیکی هه‌یه، ئەمه‌ش به‌ش ناکات. بۆیه له‌سه‌ر هه‌ر یه‌کێک له‌ ئێوه‌یه یه‌ک دوو مندال بۆ فێربوون بۆ لای مه‌لا بنی‌ریت، تا له‌ بانه‌روژدا بتوانن له‌ هه‌ر گونده و مزگه‌وتیک چێ بکه‌ن. هه‌رچی خه‌رجیه‌کانی شی‌خۆ به‌گه، له‌ سو‌نگه‌ی دیده‌نییه‌کانیه‌وه بۆ ناوه‌ندی سه‌نجه‌ق زیاد ده‌کات، ئیتر له‌مه‌ودوا ده‌بێ هه‌ر ناوچه‌یه و به‌رێژه‌ی له‌ سه‌دا ده‌ی بدات. ئەم یه‌ک له‌ ده‌یه‌ش راسته‌وخۆ له‌ دوا‌ی کۆکردنه‌وه‌ی دانه‌وێله‌ ده‌یدری‌تی. ئەگه‌ر منیش مردم، ئەوا خه‌رجیه‌ی سنجان له‌م ده‌یه‌که ده‌بیت و له‌ هه‌لبژاردنی شوینی نیشته‌جێبوونیشیدا ئازاد ده‌بیت. ده‌توانی له‌گه‌ڵ خێزانی شی‌خۆ به‌گ، یا به‌ته‌نی، یا له‌گه‌ڵ هه‌ر یه‌کێکتاندا بژیت، ئەو دوا‌یه‌ی خۆی بریار ده‌دات.

سنجان به‌ده‌نگیکی گه‌رموگوره‌وه گوتی: خوا قه‌ت ئەوه نه‌کات له‌ پێش منا بمریت کوی‌خا زۆراب، خوا ته‌مه‌نی منیش بخاته سه‌ر ته‌مه‌نت و پو‌چی من به‌ر له‌ مه‌رگی تو‌ بیات.

زۆراب به‌خه‌نینه‌وه گوتی: ته‌مه‌ن له‌ ده‌ستی خودایه سنجان.

له‌ شوین خۆی هه‌ستا و کۆتایی به‌دانیشته‌که هێنا. به‌ر له‌وه‌ی دوو هه‌نگاو بنی‌ت، میرزا دووی که‌وت و گوتی: ره‌شماله‌که هه‌لگرین، یان بیه‌یڵینه‌وه؟

زۆراب چاویکی له‌ تاریکیه‌ بێ کۆتاییه‌که بری و گوتی:

- لێی گه‌رێ میرزا، مادامه‌کی له‌ کۆکردنه‌وه و ته‌قه‌تکردنی به‌روبوومه‌که نه‌بووینه‌ته‌وه. ئەم ره‌شماله‌ خێر و به‌ره‌که‌تمان بۆ دینیت.

هه‌مووان گه‌رانه‌وه گونده‌کانی خۆیان. لێ نه‌یان‌توانی به‌سه‌ر خه‌وه نو‌چکه‌کانیاندا زال بن. هه‌رچه‌نده قسه‌کانی باوکیان شتیکی نو‌ی خسته دایانه‌وه، ئەو شته‌ی تا

پاده‌یه‌ک ترساندیانی و وای لێ کردن له‌ گێژنه‌نیکدا بسوورینه‌وه، که‌ پێشتر نه‌یان بینیبوو. توانای ویناکردنی داها‌تووی خۆیانیان نه‌بوو، ئەمه‌ش وای لێ کردن خه‌و زیاتر بیانگری‌ت. دووانیان بێ ئەوه‌ی خه‌و دایان بگری‌ت به‌بێداری مانه‌وه. زۆراب و که‌ریمی کوری نه‌خه‌وتن و باسی زۆر شتیان کرد، وه‌کو پێداگرتنی مه‌لا له‌سه‌ر وه‌رته‌گرتنی مندالی نو‌ی بۆ فێرکردن و سستی له‌ فێرکردنی رو‌سته‌م، زۆراب له‌ جێی خۆیه‌وه بایه‌خیکی زۆری به‌م بابته‌ دا‌بوو. ئەو کات که‌ سه‌رباز بوو، ویستیان له‌گه‌ڵ یه‌که‌یه‌کی سه‌ربازیدا بۆ شه‌ر بینین، شه‌وێ له‌گه‌ڵ چه‌ند هاوه‌لیکی کوردی گه‌رمیان پێکه‌وت و بریاری هه‌لاتیان دا. دوا‌ی ئەوه‌ی هه‌ریه‌که و ده‌ستی به‌سه‌ر تفه‌نگیکدا گرت، توانیان له‌ نیوه‌ی شه‌ودا له‌ خاله‌کانی پشکنینه‌وه دزه بکه‌ن و له‌ سه‌ربازگه‌که هه‌لبێن. به‌دریژایی ئەو شه‌وه به‌پێگه‌وه بوون، تا گه‌یشته‌ زه‌ویی هۆزیکه‌ی بچووک به‌ناوی به‌رزنجه، له‌وێ به‌خێره‌اتنی گه‌رمیان له‌ هه‌رسیکیان کرد، ئەوانی دییش ملی پێی شوینیکی تریان گرت به‌ر. کاتیک سه‌روک هۆز پێی زانی له‌ سوپای عوسمانی هه‌لاتوون، پشتگیری لێ کردن و پێزی لێ نان و داوا‌ی لێ کردن لای ئەو بمیننه‌وه. له‌وێ گه‌لی شتی بینی پێشتر به‌رچاوی نه‌که‌وتبوون. هه‌رکه ئیواره ده‌هات دیوه‌خانه گه‌وره‌که جمه‌ی ده‌هات و ژماره‌یه‌کی زۆر ده‌رویشی سه‌ر و ریش درێژ ده‌هاتن، ده‌که‌وتنه‌ ده‌ف لێدان و به‌جووله‌ی رێک له‌گه‌ڵیدا سه‌مایان ده‌کرد، هه‌نده‌ی نه‌ده‌برد حال ده‌یگرتن، شتیگیر ده‌بوون و شیر و خه‌نجه‌ریان پاده‌وه‌شاند و یه‌ک ده‌نگ (لا اله الا الله، لا اله الا الله...)یان ده‌وته‌وه. کاتی جوولانه‌وه‌کانیان په‌له‌تر و توندتر ده‌بووه‌وه، له‌هیکرا له‌ شوینی خۆیان پاده‌وه‌ستان، ده‌ستیان ده‌کرد به‌سه‌ر پاوه‌شاندن به‌راست و چه‌پدا و به‌خه‌ی‌راییی (الله حي، الله حي...)یان ده‌وته‌وه. دوا‌ی ئەوه شتی سه‌رسامکه‌ری له‌ ئەقل به‌ده‌ر ده‌ستی پێ کرد: دانیشتن به‌قنگی رووته‌وه له‌سه‌ر ساجی سووره‌وه بوو، خه‌نجه‌ر له‌ زگدان، به‌ده‌ست پشکو‌گرتن و خسته‌نه‌ ده‌مه‌وه... هه‌ر یه‌کێک له‌مانه‌ که‌ ده‌هاته ژووری ده‌چوو ده‌ستی شی‌خی ماچ ده‌کرد، که‌ له‌ په‌ره‌وه داده‌نیشت و ته‌زیه‌حیکی درێژی به‌ده‌سته‌وه بوو، به‌په‌نجه‌ گه‌وره‌ی ده‌نکه‌کانی ده‌ژماردن و چون به‌کۆمه‌لیک فریشته‌ی نه‌بینراو ده‌وره درابیت، قسه‌ی نارو‌شنی ده‌کرد. به‌یانیه‌کیان ئەم شی‌خه‌ پیرۆزه به‌دوویاندا ناردی. دوا‌ی ئەوه‌ی ده‌ستیان

رامووسی، هه‌ریه‌که و له ته‌نیشتییه‌وه شوینی خۆی گرت. یاریده‌ده‌ره‌که‌ی که پێیان ده‌گوت خه‌لیفه، ئه‌ویش ته‌زیه‌یه‌کی درێژی به‌ده‌سته‌وه گرتبوو، ده‌تگوت نوسخه‌ی دوومه‌ی شیخه. چونکه له هه‌موو شت لاسایی ده‌کرده‌وه، له جلوه‌یه‌رگی، قژه به‌ردراوه‌که‌ی و پیشه درێژه‌که‌ی. ته‌نیا جیاوازی له نێوانیاندا ئه‌وه بوو شیخ به‌هه‌یه‌تتر و پاک و پوخته‌تر بوو، می‌زهره‌که‌شی له‌وی خه‌لیفه گه‌وره‌تر بوو. سه‌ریان له‌و بایه‌خ پیدانه‌ی شیخ سوورما، وایان دانا‌بوو گوێیستی ده‌نگی ده‌بن، چونکه دوا‌ی زیاد له دوو‌هفته له مانه‌وه‌یان، ئینجاش گوێیان له ده‌نگی نه‌بوو. بۆیه شتیکی کتوپر نه‌بوو کاتیک ته‌نیا خه‌لیفه قسه‌ی له‌گه‌ڵ کردن.

قسه‌کانی خه‌لیفه تا نه‌وش له می‌شکیدا ده‌زرنگینه‌وه:

– کورم، ئیوه هه‌رسیکتان له‌م ماوه‌یه‌ی له‌گه‌ڵماندا بوون، ده‌رتان خست به‌راستی دلسۆزن، شیخ له پیغه‌مبه‌ری باپیره گه‌وره‌یه‌وه (د. خ) پێی راگه‌یه‌نرا ئیوه له که‌له‌ک و گزی و فزییه‌وه دوورن. ئیوه به‌هه‌لاتنتان له سوپا کاریکتان کردووه خزمه‌ت و راژه به‌ئاین و ویژدان ده‌گه‌یه‌نیت. چونکه ئه‌م ده‌وله‌ته له‌سه‌ر زۆلم و زۆرداری وه‌ستاوه، ئیمه‌ش ده‌بێ هه‌موو ده‌رگا‌کانیان به‌روودا کۆم بکه‌ین و نه‌هتێلین هیچ یه‌کێک له پیاوه‌کانیان پێیان بخه‌نه ده‌قه‌ره‌که‌مانه‌وه. ئیمه ده‌بێ پیاوی ئاینی له خۆمان خه‌لق بکه‌ین و هه‌ر مه‌لایه‌ک ده‌وله‌ت بینێری قای بده‌ین. له ئیستا به‌دواوه ئیوه ده‌رویشی شیخ. بۆ هه‌ر کوێ برۆن رووحی شیخ له‌گه‌ڵتاندا‌یه. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی هاواری بۆ ببه‌ن ده‌گاته هاناتان و ده‌رده‌که‌ویت، ئیدی یا له شیوه‌ی به‌ردیک له‌سه‌ر رینگه فری درابیت، یا رپۆی، یاخود بالنده‌یه‌که له بالنده‌کان. دووریش نییه رووحی تر بینه سه‌ر رینگه‌تان و وا نیشان بدن رووحی شیخ، به‌لام رهنه‌گه ئه‌م رووحانه شه‌ره‌نگیز بن، بۆیه ده‌بێ زۆر ناگادار بن و به‌ناوی خوا و پیغه‌مبه‌ر و شیخه‌وه به‌رهنگاریان ببنه‌وه. ئه‌گه‌ر هه‌ر بزر نه‌بوون ئه‌وا به شیر و خه‌نجه‌ر لێیان بدن. ئه‌وانه شیوه‌یان تا بلایی دزیو و تۆقینه‌رن. ترسان له‌م خپوه تۆقینه‌رانه به‌ره‌و شیت‌بوونتان ده‌بات، بۆیه ده‌بێ جورئه‌تتان هه‌بێ و نه‌ترسن. خۆ ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌واسته یه‌کیکتان تووشی شیتی هات، ده‌بێ به‌زوترین کات بگه‌یه‌نریته لای شیخ و چاره‌ی ته‌نیا لای ئه‌وه.

که‌ریم به‌لاپه‌سه‌نییه‌کی گه‌وره و بایه‌خداره‌وه ده‌پروانییه باوکی، کاتی مندال بوو

به‌رده‌وام ئه‌م یاده‌وه‌ریانه‌ی بۆ ده‌گێراوه، لێ ئه‌و کاته هیچ گرنگیه‌کی به‌م باسانه نه‌ده‌دا. که‌چی ئیستا هه‌ر رسته‌یه‌که له‌و رستانه‌ی بابی، لای ده‌بنه واقعیکی هه‌ست پێ کراو، ده‌بنه وینه‌ییلێک له به‌رامبه‌ریدا له هه‌ناوی تاریکی بێ کۆتایی نیشته‌وه به‌سه‌ر دۆلی کفراندا، به‌رجه‌سته ده‌بن.

– کورم، به‌راستی شیخ بوو، هه‌رکه هانات بۆ ده‌برد، له پێشت قوت ده‌بووه‌وه و داواکه‌تی به‌جی ده‌گه‌یاند.

که‌ریم گوتی: باشه به‌خۆی له به‌رامبه‌رت ده‌رده‌که‌وت؟ چۆن؟

زۆراب چون له به‌رامبه‌ر مه‌ته‌لیکدا بی‌ت، سه‌ری له‌قاند و گوتی:

– ئه‌مه نه‌هتیی مه‌سه‌له‌که‌یه کورم، ئه‌و ئاماده ده‌بێ، نه‌ک به‌جه‌سته‌ی، تۆ ناتوانی نه‌ بیبینی و نه‌ ده‌ستیشی لێ بده‌یت. لێ به‌ته‌نیشته‌وه هه‌ست به‌بوونی ده‌که‌یت، به‌چاو نایبینیت، به‌لکو به‌رووح. ئه‌م دۆخه‌ش ناتوانی تیدا بژیت، ته‌نیا مه‌گه‌ر ببیته ده‌رویش.

– ئه‌و دووانه‌ی تر چییان لێ هات؟ ئه‌ی بۆ لای شیخ نه‌مانه‌وه؟ من بوایه‌م لای ده‌مامه‌وه و به‌دریژایی ژیانم خزمه‌تم ده‌کرد.

– ئه‌و دووانه‌ی دی.. به‌لێ، ئه‌و دووانه‌ی دی. ویستم به‌ر له گه‌رانه‌وه‌ی شیخۆ به‌گ و په‌مه‌زان له ناوه‌ندی سه‌نجه‌ق، ئه‌مه‌ت بۆ باس بکه‌م. ئه‌و دووانه‌ی دی کورم، ده‌رویش سه‌عیدی په‌حمه‌تی باوکی یوزباشی و جیهانگیری خالی په‌مه‌زان بوون. ئیستا جیهانگیر له ناوه‌ندی سه‌نجه‌ق بازرگانی ده‌کات. بیگومان ئیستا په‌مه‌زان شیخۆ به‌گ و منداله‌کانی بۆ مالی بردوون، چونکه له‌میژ بوو دلی بۆیان لێی ده‌دا. خزم و خویش چه‌ند لیک دابری‌ن، ئه‌وا هه‌ر ده‌بێ پیک بگه‌نه‌وه. خوین هه‌ر خوینه و نابێ به‌ناو. جیهانگیر چه‌نده ناته‌واوی هه‌بیت ناتوانین تا سه‌ر لیک دابری‌ن. نه‌خاوه‌له‌ ئیستا زه‌مان گۆراوه و ئه‌گه‌ر خراپه‌یه‌کی هه‌بیت ئه‌وا خۆی هه‌لی ده‌گریت. که‌ریم به‌لاپه‌سه‌نییه‌کی مندالانه‌وه پرسى:

– خراپه‌کانی چین باوه؟

– خراپیی ئه‌وه‌یه به‌دووی پاره که‌وت و که‌وته بازرگانی و دۆستایه‌تی جووله‌که.

ئىستاش بوووتە قامكىك لە قامكەكانى دەستى دەولت. شىخ ئەم ھەموو شتانەى لى
 ھەرام كرىبووين، ئامۆژگارى ھەرسىكمانى كرد رابواردن و ھەوھس لە خۆمان
 ھەرام بىكەين و خۆمان بۆ كاروبارى ئاين تەرخان بىكەين. دەبوو ئنمان نەھىنا و
 ژيانى بەكۆمەل لەگەل دەيان دەرويشى تردا لە تەكەكەى بژايانيا. لى ئىمە خودان
 دەروونى لاواز بووين، چۆن بەرگەى ژيانى سەربازگەى سوپاى عوسمانىمان نەگرت،
 ئاواش بەرگەى ژيانى دەرويشىمان نەگرت. قورستىن شت بەلامانەو ەبەنى بوو.
 ژيان بى ئافرەت ئەستەمە. بەم ئاوايە تەكەكەمان جى ھىشت، بەو مەرجەى سالى
 جاريك سەرى لى بدەين. ئىدى تا چەندىن سالى سەردانمان دەكرد و ديارى و
 قوربانىمان بۆ دەبرد. واى لى ھات ديدەنيەكانمان كەم بوونەو، كاتىك شىخ ئەمرى
 خوى بەجى ھىنا، بەيەكجارى پىوھنديمان لەگەل تەكەدا برا، ھەرچەندە جىھانگىر
 چەند سالىك بەر لە مردنى شىخ پىوھندي خوى لەگەل تەكەدا پچراندبوو.
 بەئەمەكترىنمان بۆ شىخ و دەرويشى، دەرويش سەعيد بوو، ئەلھەق دەرويشىكى
 دلسۆز بوو.

– بىستومە دز و درۆزن بوو.

– ئەو شتىكى ترە كورم. ئەو بەئاگادارى شىخ دزى دەكرد و ئەوى دەيدزى بۆ
 تەكەى دەبرد. دەرويشەكانىش دەبوو بژين، ھەرچى درۆشە ئەو سىفەتتىكە لە
 سىفەتەكانى مروّف ناتوانى بەسەريدا زال بيت.

– باشە باوھ دەتوانىن پىوھنديمان بەتەكەوھ نوئى بىكەينەوھ؟

– بىگومان كورم. دووريش نىيە لە ناردنى چەند مەلايەك يارمەتىمان بدەن، چونكە
 مەلاكەى لەمەر خۆمان لە فيركردنى مندالەكانمان ھاوكارىمان ناك و پر بەدل
 لاپەنگىرى دەولتە. كە شىخۆ بەگ ھاتەوھ باسى ئەمەش دەكەين.

كەرىم ھەستى كرد شەونخوونى باوكى ھىلاك كرىوھ، لە پرسىاركردن وھستا و
 گوتى:

– با بىكەينە شەو، تۆ زۆر ماندووى باوھ.

– تۆش ماندووى، ياخود دتەوئى خولىك بەدەورى خەرمانەكەدا لى بدەيت؟

لە شوپنەكەى ھەستا و تفەنگە سى تىرە رووسىيەكەى لە شان كرد و گوتى:

– سوورپىكى خىرا بەدەورى خەرمانەكەدا لى دەدەم و بۆ ئاوايى دەگەپىمەوھ.
 بەورىاكردەنەوھە گوتى: نا كورم. ئەمشەو لامان دەمىنيتەوھ، كات زۆر درەنگە، لە
 كاتى وادا نابى لە رووبار بدەيت.

ئەوئىش بەشۆخىيەكەوھ گوتى: باوھ لە شەو دا چى ھەيە بمترسىنى؟ من خۆم خىوم
 و خىوھكانى دۆلى كفران لىم دتەرسىن. ئەگەرەكو خىوئىكى جەربەزە ھەيە با بيتە
 پىشەوھ.

زۆراب بەترسەوھ گوتى: كورم وا مەلى، مروّف ناتوانى لەگەل خىودا گالتە بكات.
 ئەوان زۆر لە ئىمە بەھىزترن.

بەسووربوونىكەوھ گوتى: بابە دەبى برۆم.

– ئەگەر ھەر سوورىت لەسەر پۆشنتن، ئەوا بەدرىژايى رىگە گۆرانى بلى.

گوندەكەى كەرىم دەكەوتە ئەوبەرى رووبارەكەوھ، لای ئەوسەرى و بەتەنىشت
 جەوھل قاجرەوھ. ھەر كات شەو درەنگان بگەرايەتەوھ مال، زۆرى لە ئەسپەكەى
 نەدەكرد تا رەوت بكات، ياخود بەخىرايى بروات، بەلكو لى دەگەرا بەئارەزووى دلى
 خوى رى بكات، خوىشى لە ئەستىرەكان ورد دەبووھ و تا دەگەيشتە گوند گۆرانى
 دەچرى. ھەرچەندە كەرىم ژنى ھىنابوو، كەچى زياد لە ئافرەتتىكى خۆشەوويست.
 زۆرابىش بەمەى دەزانى و نەك ھەر چاوى لى پۆشىبوو، بەلكو ئەو كاتى
 سەرچلىيەكانى لىرە و لەوئى دەبىست، ھەستى بەجۆرە شانازىيەك دەكرد.

چونكە لەودا لاوى خوى دەبىنيەوھ و باشى دەزانى ئەم خووانەى لە خوىوھ بۆ
 ماوھتەوھ. پاشان وەسىەتى ژنەكەى بىر ناچى ئەو كاتى لە سەرەمەرگدا بوو گوتى:

– زۆراب، من لەبەرئەوھ ناكرىم دنياى فانى جى دىلم، بەلكو لەبەرئەوھى كەرىم بى
 دايك دەھىلمەوھ. كى نازى كەرىم دەكىشىت؟ چى دەكەى بىكە، وەلى كەرىم پىويستى
 بەناز و خۆشەويستى ھەيە.

لەو كاتەوھ كەرىم لە لاين ھەمووانەوھ نازى دەكىشرا. زۆراب برواى وابوو، ئەمەى
 لە خەلكانى دىشەوھ بىستبوو، ئەگەر مروّف لە شەو دا گۆرانى بلىت، ئەوا دىو و درنج
 و ئازەلى درندەى توخن ناكەون.

زۆراب له شهوانی هاویندا له سهر سهكۆكه له ههوشه دهنوست. ئەم بهشه بهدیوار له ههوشه ی مأل دابرا بوو، بهشیوهیه که کەس ئەودییوی نەدەدی. زۆریه ی خیزانهکان بهم شیویه دهنوستن، دتگوت دورگهیه که بهمیگه له مهی دهوره دراوه، که ئەویش بهئاسوودهیی لهگهڵ خاوهن مألدا دهنوست. له سوودهکانی تری ئەم سهكۆیه، پاراستنی نوستوووهکان بوو له دوویشک و مار، که بهشهوان دهردهچوون.

زۆراب بهئاسپایی بهنیو مهپهکاندا دزه ی کرد، له بهر زۆری پهزهکان شوینیکی نادۆزیه وه پئی لی دابنیت. خوی خسته جیهه که ی سنجانه وه، سنجانیس بهئاگا بوو و خهوی ناها، بهپالییه وه پراکشیا و باسکی خسته سهر سینگی، دهستی بهماچکردنی گهردی کرد، بۆنی سملی بهلووتدا هات: وامزانی نوستووی سنجان. ئەگه نهنوستووی بۆ جیت هیشتین؟

– ویستم تۆ و کهریم بهتهنیا بن. ههندیک جار باوک و کور پیوستیان بهم پیکگه یشتنه هیه.

– وهکو چۆن من و تۆ پیوستمانه.

ئهنگوستهکانی بهنیو ریشیدا هینان و گوتی: ئەمشه و من هی تۆم.

– ئینجاش لیت تیر نام و هه میسه ههست دهکهم تینووم بۆت.

– ئای له و زمانهت زۆراب. وهکو ههرزه کاریک قسه دهکهیت. بهم زوانهت دهنوانی کچی تازه هه لچوو بخه له تینی.

– دهزانی ئەمرۆ چهند بهخته وهر بووم، ئەو کاتی له رهشماله که کورهکانم و تۆ و میرزا دهورتان دابووم؟ وامدهزانی ئەم دنیا یه هی منه. ئەو کاتی قسهت کرد ههستم بهحهزکی گهره ی پالختنت کرد.

ئهو کاتی ختووکه ی سکی دها، بهپیکه نینه وه گوتی: وا دیاره خورما و رۆنه که کاری خوی کردوه. بهتایبهت له بهر تۆ چوار هیلکه م تۆ کرد.

– شتی وام هه میسه پیوسته. نازانم دوا جار که ی بوو کردمان؟

– من بیرم ناچی، بهر له سی حهفته بوو.

دهستی بهرانیدا هینا و گوتی: ئەمی ئیستا، ههزت لی نییه؟

بهدهنگیکی گهرم و بهچرپه وه گوتی: که یفی خۆته.

له سهر پشت پراکشیا، بالیفه که ی خسته لاوه، قۆلی چهپی خسته ژیر سهری و گوتی:

– دلّم لای کهریمه، سوور بوو له سهر په رینه وه له رووباره که، تا ئیستاش دهستی بهگۆرانی چرین نه کردوه.

سنجان باوهشی لی دا و باگۆی داوه: لیتی مهترسه. کوری باوکی خۆیه تی. خوا دهزانی تا دهگاته لای ژنه که ی، به چ باوشیکدا تیده په ری.

کهریم بهئه سپه که ی خولیکی بهدهوری خهرمانهکاندا خوارد، پاشان ئەو ریگه تهنگه ی گرت بهر که به رهو دۆله که لیژ دهبووه وه، چهنین ریگه هه بوون بیبه نه وه گوند، که چی ئەم ریگه یه ی له هه موو ریگهکان پی باشتر بوو. چونکه لیژاییه کتوپره که و رۆیشتن بهقراغی رووباره که دا خۆشیان دهخسته دلّیه وه. له چند لایه که وه رووباره که ی دهبری، شوینه ته نکاو و قوولهکان و ئەو شوینانه ی بههوی

تاشه بهردی زۆره وه برینیان ئەسته م بوو، گشت پی دهزانی. هه مووان له وه ئاگادار بوون ئەگه ره شوینه دژوار و نا هه مواره که نه وه رهویشتبا دلّی دانه دهکوت.

هه میسه جهختی له سهر ئەوه ده کرده وه زهوی دۆلی کفران به بهراورد له گه ل دهقهرهکانی تری کوردستاندا تهختانییه. ئەو تهنیا کهس بوو له نیو براکانیدا باوکی بۆ رابه ری کاری بازرگانی، یاخود قاچاخچیتی له گه ل ناوچه و هۆزهکانی دیدا، هه لیده بزارد. ئەمشه بهمه بهستی دابینکردنی ئەو شتانه ی هۆز پیوستی پیانه.

بهحوکمی ئەم کاره ی گه یشته دیار به کر و به سه ره جم دهقهرین بادیناندا تیپه ری بوو. هه رچی قهسری شیرین و سنه و مه هاباد بوون ئەوا بهردهوام هاتوچۆی دهکردن.

ههروه ها تهنیا ئەو بوو له نیو براکانیدا دیالیکتی بادینی و زمانی فارسی باش دهزانی. کهنده لانه بهرزه که ی دهپروانییه سهر رووباره که تاریکیه که ی قوولتر دهکرد.

کهریم به پیچه وانه ی عاده تی خۆیه وه بیرری له قسهکانی بابی ده کرده وه. ئەمه یه که م جار بوو ئاواتی دهخواست ئەو شته ببینی، که هه مووان باسی لئوه دهکن. ئاخی بۆ

ئوه دهخوارد که بواری ئەوه ی نییه سهردانیکی شیخ بکات. بیرری له و خیوانه کرده وه جاریکیان ره مەزان بۆی باس کرد، که چۆن ریگه یان لی گرت و باز نه یه کیان

بەدەوریدا كېتىشا و بەرۈوخسارە تۇقىنەرەكانيانەوہ سەمايان دەكرد و قاقا پىدەكەنن. ئەو كات برۈاى بەقسەكانى رەمەزان نەكرد، چونكە پىاو لە نىوان گالته و راستىدا دۆش دادەما. ھەر چۆنىكە بىت دەبى ئەم رۆحە وىلانە ھەبن، ئەگىنا بۆ ئەوئندە باسيان دەكەن، پاشان باوكى قەت درۆ ناكات، ئەى بەچاوى خۆى لە شەوى لە دايكبوونى رۆستەمدا جنۆكەكەى نەبىنى؟

خورەى ئاۋەكە تەمومژىكى زياترى دەخستە سەر تارىكىيە قوللەكەوہ و دەيكردە مەتەلىكى نەپەنى. پىكدادانى سىمى ئەسپەكە بەوردە بەرد و لەكەدا زاىەلەيەكى دەردەكرد و دەبووہ زمانىكى نارۆشنى بوونەوهرىكى نامۆ، كەرىم وا تىگەيى وردە چەوكانن دەئاخىون. لە گوپىدا دەنگىكى نامۆ لە شىوہى قىژە و ھاوار لە دەمىن بەستراوہوہ، تىكەل دەبوون. تەزۈوى ترس دەتگوت تەوژمى ئاۋى ساردە بەگىانيدا ھورۈوژمى دەبرد. ئەسپەكە لە رەوتكردن ھىور بووہوہ، چون شتىك بەزەوييەوہى شەتەك بدات. گوپى لە دەنگىك بوو لە شىوہى سەدا.

- كەرىم...

ويستى ولام بداتەوہ تۆ كىتى؟ كەچى وشەكان بەھاناىەوہ نەھاتن. ئەسپەكە بەردەوام لە رۆيشتنەكەى ھىواشتر دەبووہوہ. كۆمەلە چاۋىكى بىنى ۋەك چراى شىن لە تارىكىيەكەدا دەدرەوشانەوہ و بەشىوہىيەكى سەير زىادىان دەكرد. حىلەى ئەسپەكەى پىدەنگى شەوى شەق كرد. پاشان لە شوپنەكەى خۆى رەق راوہستا، بىھوودە دەيويست بچولتتەوہ.

چاۋە درەوشاۋەكان بوونە ئەستىرەى گەرۆك بەسەر رۈوبارەكەوہ. كەرىم ويستى لە ئەسپەكەى دابەزى و بەپىيان برۈات، كەچى شتىك بەئەسپەكەوہى شەتەك دابوو. ئەستىرە گەرۆكەكان كە دريان بەتارىكىيەكەوہ دەدا، گەشاندىانەوہ. دەوئەكانى دەم رۈوبارەكەش تىشكىان دەداوہ، شوپنەكە رۈوناك بووہوہ و خۆى لە نىوان كۆمەلىك كورته بالاي بچووكى سىما سەيردا بىنييەوہ، بەدەورىدا ھەلدەپەرىن. يەككىيان گرتى بەلاقيا و گوتى:

- كەرىم ۋەرە شايىمان لەگەلدا بگە، ئەمرۆ ئاھەنگى زەماۋەندمان ھەيە.

لەسەر ئەسپەكەيان داگرت، ھەر ئەوئندەى چوۋە ناويانەوہ، ژنىكى كەتەى نىمچە

رۈوت، بەجلە شىرەكەيەوہ، كە ھەندى شوپنى جەستەى داپوشىبوو، خۆى ھاويشتە سەرپىشتى ئەسپەكەى. قژى بژ و كەپۈوى گەورە و چەماۋە، دەتگوت دەندووكى كونەپەپوۋە، ھەرچى مەمكەكانى بوون بەملا و بەولاي ئەسپەكەوہ شور بووونەوہ و لە زەوييەكە دەخشان. ئەسپەكە لە ژىرىدا رەق راوہستابوو، نەدەبزوا.

- كەرىم ۋەرە شايىمان لەگەلدا بگە.

بەدەم ھەلپەركى و بازدانەوہ برىانە ئەشكەوتى ژىر كەندەكە. ترسى نەما، لەگەل ئەو رۈوخسار ناباۋانە ئاشنا بوو و واى ھەست دەكرد يەككىكە لەوان. يەككىيان زمانە درىژەكەى لى دەركرد و بەشۋخىيەوہ پىتى گوت: لەگەلماندا بىمىنەوہ كەرىم، خۆشمان دەوتى، ئەگەر لەگەلماندا بىمىنەتەوہ كچە جنۆكە (فەى) شۆخ و شەنگت بۆ دەخوازىن. ئەويش تۆى خۆش دەويت. ئەو كاتى سەردانى رۆستەمى كرد، لە رۆژى ھاتنە دنيايەوہ، وايزانى تۆى ئىشكت گرتوہ.

دوۈ كورته بالا خۆيان ھاويشتە سەرشانى و بەيەك دەنگ بەگوپاندا چرپاند:

- برۈوانە كەرىم، ئەوہ جنۆكە (فەى) يە چاۋەرۈوانت دەكات.

جنۆكەكە بەجلە سىپىيەكەى و قژە زەردە بەردراۋەكەيەوہ لە كونجىكەوہ كە دەورۈبەرى بەسەرىن گىرا بوو، دانىشتبوو. ئەملا و ئەولاشى كورته بنەى شىوہ و قەبارە جيا جيا بوون. بچووكەكەيان ھەندەى قەلەرەشىك و، گەرەكەشيان ھىندەى مندالىكى ھەوت سالان بوو. كەرىم چونكە زمانى لە گۆ چوۋبوو، لە دلى خۆيدا گوتى:

- كەواتە ئەو كچە جنۆكەيەى خەلكى وپ و گىژ كردوۋە ئەمەيە.

كورته بنەيەك دەستى رادەكىشا و مراۋى ئاسا دەرپۆيى، گوتى:

- بىگومان لە ئەزەلەوہ لىرەدا دەژىت، ئەوا ئىمە لەسەر خواستى ئەو تۆمان بۆ ھانى.

كاتى چوۋە لايەوہ، كورته بالاكان نەمان. جنۆكەكە بەچاۋە شىنە قوللەكانىيەوہ بەبايىبونىكەوہ گوتى:

- بۆچى دەترسى كەرىم؟ ئەى كوا جەربەزەيىيەكەت؟

که‌ریم ویستی زمان هه‌لئینی، به‌لانه‌کینی نه‌یتوانی، له دلی خودا گوتی:

- من ناترسیم، وه‌لی شتی‌ک شه‌ته‌کی داوم و ده‌ستی به‌سه‌ردا گرتووم. من زۆر خو‌ش‌حالم که له نیوتاندام و هیوادارم هه‌تا هه‌تا به‌ته‌نیشتنه‌وه بمینمه‌وه.

جنۆکه‌که بزه‌یه‌کی بۆ کرد و ددانه بلوورینه‌کانی به‌ده‌رکه‌وتن، گوتی:

- ئە‌ی ده‌نکه‌کانت؟ ئاوا به‌زوویی له بیریان ده‌که‌یت که‌ریم؟

به‌قورسییه‌که‌وه ده‌ستی بۆ درێژ کرد، ئه‌ویش به‌نازه‌وه گوتی:

- نا که‌ریم. تۆ ناتوانی ده‌ستم لی‌ بده‌یت، ئە‌گه‌ر ده‌ته‌وێت ده‌ستم لی‌ بده‌ی، ئە‌وا ده‌بی بمخوازیت و ده‌رده‌چین له‌گه‌ڵ خ‌یوه قنجه‌کاندا شایه‌ ده‌که‌ین. ئە‌وان چاوه‌روانمان، ده‌ی، ده‌ی با پرۆین بۆ لایان.

کچه جنۆکه له چاو ونبوو، تاریکی ئە‌شکه‌وته‌که‌ی داگرت، به‌هه‌زاران ئە‌ستی‌ره دهره‌وشانه‌وه و به‌سه‌ر پووباره‌که‌دا ده‌فرین...

٦

هه‌ر چواریان له به‌رامبه‌ر ده‌رگا‌که ویستان و ته‌ماشای یه‌کدییان ده‌کرد، چون هه‌ر یه‌کیکیان چاوه‌ری بیت ئە‌وی تر قسه بکات. رۆسته‌م د‌نیا بوو هه‌ردوو خزمه‌کانی به‌ر له‌و قسه‌ ناکه‌ن، بۆیه‌ ر‌ووی ده‌می کرده براده‌ره تازه‌که‌ی، که‌وا دیار بوو ه‌یمن و شه‌رم‌ن و که‌مدوو، گوتی:

- من ناوم رۆسته‌مه.

پاشان ئاماژه‌ی بۆ هاوه‌له‌کانی کرد: ئە‌مه قادری ئامۆزانه، ئە‌مه‌ش ئامۆزای باوکمه‌ ناوی عه‌باسه.. ئە‌ی تۆ؟ ناوت چیه‌؟

- ناوم ر‌ه‌مزیه. به‌لام به‌هه‌له پ‌یم ده‌ل‌ین ر‌ه‌زمی.

رۆسته‌م زه‌رده‌یه‌کی بۆ کرد و به‌سه‌رسامیه‌وه گوتی: قه‌ت ناوی وام نه‌بیستوه. باشه ر‌ه‌زمی ده‌مانه‌وێ شارمان پ‌یشان بده‌یت.

ر‌ه‌زمی به‌شه‌رمه‌وه گوتی: رۆسته‌م تۆش له ناوه‌ینانی ناوه‌که‌مدا هه‌له‌ت کرد.

رۆسته‌م ده‌ستی نایه سه‌رشانی و به‌دۆستانه‌وه گوتی:

- بر‌وانه ر‌ه‌زمی. ته‌نیا ناوی من ناگۆ‌رد‌ریت، ئە‌مه قاده‌ره، وه‌لی پ‌یی ده‌ل‌ین قاله، ئە‌مه‌ش عه‌باسه پ‌یی ده‌ل‌ین عه‌به.

- ده‌تانه‌وێ له شار چیتان نیشان بده‌م؟

به‌ر له‌وه‌ی رۆسته‌م قسان بکات، قادر به‌ده‌ستی ئاماژه‌ی به‌چرایه‌کی هه‌ل‌واسراوی قه‌د دیواره‌که کرد:

- بۆچی ئە‌و چرایه‌تان له‌وێ هه‌ل‌واسیه‌وه؟

هه‌موو نیگایان خسته سه‌ر چراکه، ر‌ه‌زمی به‌ده‌نگی ه‌ی‌واش و به‌شی‌وه‌یه‌ک هه‌مووان پ‌یی بزانه‌ن باگۆی داوه:

- ئ‌یمه ئە‌م چرایه‌مان هه‌ل‌نه‌واسیه‌وه، ئە‌وه مو‌لکی شاره‌وانیه‌یه، پ‌یاویک هه‌موو ئ‌یوارانیک د‌یت و نه‌وتیان تی ده‌کات و دایان ده‌گیرس‌ین، تا کۆ‌لانه‌کان رووناک بکه‌نه‌وه.

مناره بهرزهکەیهوه، بازاری قەیسەری، دوکانە پڕ لە خواردەمەنی و قوماشەکان، پینەدۆز سەرقالی پیتاڵو چاککردن بوو، ئاسنگەر، بنکەیی پۆلیس، شەقامە بەردرێژ کراوەکە، ئەو خانوانەیی لە قور دروست نەکران، خەلکی و جلەکانیان. تاقە شەقامە سەرەکییەکیان بڕی، ئەوی کۆلانەکانی لێ دەبیتەوه، پاشان پردەکیان بڕی و چوونە ئەو بەرەوه، بۆ لای دەروازەیی خان جیهانگیر و مەزارە گوومەتدارەکە، رەمزی ئاماژەییەکی پێ دا و گوتی:

– ئەمە مەزاری پیرداو دە. کاتی خۆی تارمایییەکی بەناو کۆلانەکاندا پیاسەیی دەکرد و چرای کۆ دەکردەوه، تا لە شویتێکی نادیاردا بیانشاریتەوه.

بەتەنیشت جۆگەکەدا رۆیشتن، تا گەیشتنە باخێکی گەورەیی پڕ لە دارخورما. قادر بەگێلییەکی خۆیەوه گوتی: – رۆستەم سەیرکە ئەو شتە زەبەلاحانە چین؟

رەمزی پیکەنی و گوتی: ئەمە ئەو درەختانەن کە خورما دەگرن.

لەو کاتەیی سەریان هەلبڕیبوو گوتیان: سبحان الله، سبحان الله.

پشتیان دایە دیوارە نزمە لە خشت دروستکراوەکەوه و سەیری ناو باخەکیان دەکرد. زەویییەکی نزیکی دوو مەتر لە شەقامەکە نزمتر بوو، ملیان درێژ کردەوه، چون هەموو گیا و درەختەکان بپشکنن. لەپڕ کلاووەکی قادر کەوت و بەهەموو دەنگی هاواری کرد:

– کلاووەکەم کەوت... دەبێ بیهینمەوه، ناتوانم بەسەر رووتی بسوورپیمەوه.

ئەوانیش بێ ویستی خۆیان دەستیان نایە بان سەریانەوه، لە تریقەیی پیکەنییان دا. رۆستەم دنەیی دا دابەزیتە باخەکەوه، لە شویتێکی نزم دەگەرێن، هەرچی قادر بوو هەر لەوێوه چوو سەر دیوارەکە و بازی دایە ناو باخەکەوه. کلاووەکی هەلگرتەوه و سەیرێکی سەرەوهی کرد، دیوارەکە زۆر لەوه بەرزتر بوو، کە ئەو وینای دەکرد، پاشان سەیرێکی ئەملا و ئەولای خۆی کرد، شویتێکی نزم یا پەژەییەکی نەبینی، رۆستەم بەتوقینەوه گوتی:

– ئەی ئیستا چی بکەین؟ چۆن لەم بیرە دەردەچیت؟

رەمزی لە ترسی ئەوهی نەکو خاوەن باخ بیت، شەلەژا بوو، هەرچی عەباس بوو بەهیمنی لە قادری دەروانی، وەک ئەوهی هیچ نەبوو بیت. ویستی شتێکی پێ بلێت،

کەچی قادر خۆی لەودوو دارێکەوه مەلاس دا و لەوێوه گوتی:

– پێش هەموو شتێ با گوووەکەم بکەم.

هەرسێکیان بەشلەژانەوه سەیری یەکییان کرد، عەباس گوتی: منیش تەنگاوم.

رەمزی کاتیک چاوی لەوان و لە باخەکە بڕیبوو، گوتی: کەمێ چاوەرێ بکە. ئیستا دەگەرپینەوه بۆ مال.

قادر لەودوو دارەکەوه بەدەرکەوت: پشتینێکم بۆ شۆر بکەنەوه، دەی.

عەباس تەردەستانە پشتینە رەنگاوریەنگەکەیی لە خۆ کردەوه و سەیرێکی بۆ قادر شۆر کردەوه.

– پشتینەکە باش بگرن، بکەوم پشتم دەشکی.

عەباس سەیرێکی پشتینەکەیی لە دەستی ئالاند و پشتی دایە دیوارەکەوه و نەهیشت یارمەتی بەدەن، هاواری کرد: دەی قادر.

هەندەیی نەبرد قادر لە نیویاندا بوو. چەند لیمۆییەکی لە بەرکی دەرهینا و بەسەریاندا بەشی کردن، خۆیسی دانەییەکی بەتویکلەوه خوارد. رەمزی گوتی:

– ئەم بەرە پینەگەییوه مەیحۆن، پاشان تویکلەکەیی لەگەڵیا ناخوړیت.

خەریکی خواردنی بوون و مزرییەکیان لا خۆش بوو، کە شوینەواری بەدەموچاویانەوه جی دەهیلێت. عەباس پشتینەکەیی دایە دەست قادر و خۆی هەلداوە باخەکەوه. کاتی بەهەمان شیوه دەرچوو، بەتەنیشت دیوارەکەدا رۆیشتن، تا گەیشتنە کۆتایی باخەکە. دەشتێکی پان و بەرین یەک پارچە لەوەرگە بوو، لە دوورەوه دەتگوت گومبەزێکی گەورەیی و بەکۆمەڵە مالتیک دەورە دراوه، لە بەرزایییەوه بڕوانیتە سەر چۆمە پان و بەرینەکە. رەمزی بەدەستی ئاماژەیی بۆ گوندە دوورەکە کرد و گوتی:

– ئەو گومبەزە گەورەیی دەبینن؟ ئەوه نزرگەیی ئیمام زەینلەعابدینە. لە وهختی حەجدا ئەوی کوێر بیت بۆ ئەوێ دەبن، چەند شەویک لە ناوی دەنوون، تا چاویان چاک دەبیتەوه.

رۆستەمیش حەزی لێ بوو قسەیی خۆی بکات، گوتی: سوڤحانەللا. ئەمەم لە باپیرمەوه ژنەوتوو.

- باوهم زۆراب گشت شتی دوزانیت.

ئەمە قسەى قادر بوو، که بهشانانزیهوه وای گوت و خەریکی لیمۆکهشی بوو.

- هەرچی ئەو قوللەیهی لای چهپیشه، ئەو ئیمام هەوایه.

پۆستەم بەحەپەسانەوه پرسى: ئیمام هەوا؟ شتی وام نەبیستوو، چى چاک دەکاتەوه؟

- چارى ئەوانە دەکات، شتی پيس دەچیتە خوین و ئیسکیانەوه.

هەرسىکیان بى ئەوهى شتیک بلین سەریان لەقاند و ملی رپی مألایان گرتە بەر، لەنکاوپا قادر پر بەدەم هاواری کرد و رای کرد: جنۆکه، جنۆکه، تماشاکن، من جنۆکهەم بەرپۆژی روون نەبینیوه.

هەر لەخۆوه هەرسىکیان وەستان. کاتى پۆستەم و عەباس سەیری ئەو شوینەیان کرد، که قادر ئاماژەى پى کرد، کهوتنە بیسمیلا کردن. پۆستەم بەدەنگى نەبیستراوهوه ئایەتى دەخویند. رەمزی بى ئەوهى لە مانای ئەم کردارانە تیبگات، گوتى:

- چیبیه، قەت حوشترتان نەبینیوه؟

پۆستەم قاقا پیکەنى و بانگی قادری کرد: ئەمە حوشتره قادر، وەرە مەترسى.

پاشان رووی دەمى لە رەمزی کرد: گلەبیمان لى مەکه رەزمى، ئیمە حوشترمان بیستوو، وەلى نەمان بینیوه.

بەر لەوهى بگەنە مألەوه، خویمان بەکۆنە نزرگەپهکی نووتەکدا کرد، بەپاشماوهى گۆزى دارماو دەورە درابوو، پیللقەپهک بەژیرزەمینىکی قوللەوهى دەگەیاندن. رەمزی تیبینى ئەو ترسەى کرد، که بە رووی هەرسى هاوئەکانییهوه دیاربوو، ویستی ئازایەتییى خوى بسەلینى، بەر لەوهى زارى هەلینى کونەپهپوویهک لە شەقەى بالى دا و دوور کەوتەوه، هەرسىکیان شیت ئاسا بەرەو دەرگاکه ملیان نا. رەمزی لە قاقای پیکەنینى دا و هاواری کرد:

- بۆ دەرترس؟ باپهقوشیک بوو لە ترسى ئیمە هیلانەکهى جى هیشت.

قادر بەتوورپهبوونەوه گوتى: ئەوه رووحى ئەو پیاو خاسەپه که لیره نوستوو، بەهاتنە ژوورەوهەمان بۆ ناو مەزارگەکه قەلس بوو.

کاتى گەرانهوه مەزارگەکه، رەمزی گوتى: ئەوهى دەپهوى بەئاواتى خوى بگات، یاخود خواستىکی هەبى، ئەوا دەبى شەو لیره بمینیتەوه. ئیستا کهستان لە خوى رادەبینى دابەزیتە سارداوهکه؟

بەسەراسیمەپى و نیگای پرسىارنامیزهوه لە یهکتريان روانى، پۆستەم باگوى داوه:

- نەخیر. ناتوانین بچینه شوینیکهوه، که هیچى لە بارهوه نازانین. ئەى باشە تو دەتوانى؟

بەخۆنازینیکهوه گوتى: ئا، دەتوانم. بەلکو دەتوانم بەشەویش ئەمە بکەم.

قادر بەسووکایهتیکردنەوه گوتى: ئەگەر دەتوانى و ئەمەندە ئازای ئەى بۆ لەو کورپه شەپرانیه دەترسیت؟

پۆستەم سەرکۆنەى کرد: ئەمە شتیکه پتوهندى بەوهوه نییه.

عەباس بەبەرەنگارپوونەوهوه گوتى: ئەگەر رەزمى دابەزیت ئەوا منیش دادەبەزم.

قادر هیلاک و ماندوو گوتى: وابزانم باشتره ئەم مەسەلەپه بۆ شەو هەلگرین.

دەمودەست رەمزی پشتگیرى کرد: بیروکهپهکی باشە. شەو دین. ئیستا خواردن حازره و بیگومان چاوهریمان دەکن.

قادر دەستى بەورگه بچووکهکەیدا هینا و گوتى: وا دەزانم هەموو شتی لیره وەک جەژن، یان زەماوەندە. لە هەموو ژيانمدا برنج و گوشتى وەکو ئەوهى ئەمرۆم نەخواردوو.

پۆستەم سیخورمەپهکی لە ورگی دا: ئەگەر چەند پۆژىکی تر لیره بمینیهوه، ئەوا دەبیتە حوشتر.

قادر بەسنگ دەرپهپینهوه گوتى: ئەو کات دەپۆستى فیلش دیم.

رەمزی لى پرسى: فیلت دیوه؟

- من؟ ئە.

- ئەى لە کوى دەزانى لە وشر بەهیزتره؟

- بابام زۆراب هەمیشە دەگوت فیل لە وشر بەهیزتره.

رۆستهم ویستی دەری بخات، هەرچەندە بۆ قوتابخانە ناچۆ، کەچی شتیکی لى دەزانیت:

– (ألم تر كيف فعل ربك بأصحاب الفيل. ألم يجعل كيدهم في تضليل. وأرسل عليهم طيراً أبابيل...).

رەمزی پێی بری و بەخۆی ئایەتەکەى تەواو کرد: (ترمیهم بحجارة من سجيل فجعلهم كعصف مأكول. أمين).

پاشان گوتی: قورئانت خەتم کردوو؟

– جزوو تەبارەکم تەواو کردوو. مەلاکەم زۆر خاوه.

– فێری نووسینیشت دەکات؟

– نهخیر. تەنیا فێری خویندنهوهم دەکات. ئەو خۆیشی نووسین نازانیت.

رەمزی بەزمانیکی یەکلاکەرەووه گوتی: وازی لى بینه، وەرە لای ئیمه. تۆ دەبى بچیتە قوتابخانە.

قادر و عەباس بەشێوه ئیرەیی پى بردنیکەوه تەماشای رۆستەمیان کرد:

– خەنى دەبى رۆستەم، دەبیتە ئەفەندى.

– مەترسى، سى حەفته جارێک سەرت لى دەدەین، بەتەنى ناتەپلینهوه.

بیرۆکەکە بروسک ئاسا لە کەللەى رۆستەمى دا، لە ساتیکدا سەدان وینە بەمیشکیدا هاتن، لە شتیکیدا دەنگوت خەونه نقوم بوو، لە دەنگى رەمزی ئاگادار بوووه، دەیگوت:

– ئەوەتا هات. ئەوه ئیسماعیل لەمپەچییه.

پۆژەکە ئاوا بووبوو، تاریکییەکە هەموو کونج و کەلهبەرەکانى شارە بچووکهکەى لە خۆ گرتیبوو. کابرا لاوازه خیلەکە پەیزەبەکی دارینی دابوو بەشانیدا و کۆمەلێ چرای بەدەستەوه بوون. هەرسێکیان بەگرنگیدانەوه چاودیریان دەکرد، تا بزنان چۆن پەیزەکە بەدیوارەکەوه دەنى و چراکان پاک دەکاتەوه، چۆن نەوتیان تى دەکات و دەچیتە سەر چرایەکی تر و ئەم کۆلان و ئەو کۆلان دەکات؟ قادر سەرە گەرەکەى خوراند و گوتی: بیرتان نەچیت ئیمه وا ریک کەوتین رەزمى دابەزیتە سارداوەکەى

مەزارگەکە.

رۆستەم باگۆى داوه: ئەوه گالته بوو، تۆ هەموو شتی بەراستی وەر دەگریت.

رەمزیش یەکسەر ولامى داوه: نا، رۆستەم بەگالتهم نەبوو، من بەراست ئەو قسەیهەم کرد.

رۆستەم بەسەر سورمانەوه پرسى: ئەى ئیستا؟ لەسەر قسەى خۆت سوورى؟

رەمزی بەپیداگرتنەوه گوتى: ئەى چۆن رۆستەم، هەستە ئیستا با بچین.

قادر و عەباس بەچرپە راویژیان دەکرد، کاتى لە پیداکرێى رەمزی دلتیا بوون، قادر سەیریکى کرد و پێى گوت:

– بەر لەوهى بچیتە مەزارگەکە با گرتەکە چاره بکەین.

– گرتى چى قادر؟ رۆستەم پرسى.

– بچین بۆ گیان ئەو کورە شەرانىیەى لە رەزمى دەدات، لە مال دەریکەین و تۆبە خواردووی بکەین.

رەمزی قسەکەى بەدل بوو، کەچی هەستى ترس و تۆقین دایگرت. عەباس دەمۆدەست پيشنیازەکەى کرد. هەرچى رۆستەم بوو بیری دەکردهوه. لە دللى خۆیدا وای دانا بوو باسکردنى ئەم مەسەلەیه لە لایەن رەمزییەوه جوړه هانا بۆ هینانیکە، قادر لەم شتانهدا لەو وریاتر بوو، چونکە یەکەم جار مەسەلەکە سەرنجى ئەمى رانهکیشا، دەبى یارمەتى بدرى. لى لە سەرەنجامەکەى ترسا. دواى قەیریک گوتى:

– من لەگەل قادر دام، دەبى نەخشەیهک دابنێین و بەهیمنى و بى هەرا و زەنا تیللترینى بکەین.

قادر بەگەرموگورپییهوه گوتى: مەسەلەکە بۆ من لى گەرین. رەزمى تەنیا ئەوهندەى لەسەرە دەرکەى مألایانم نیشان بدات.

عەباس نارەزایى دەربرى: واز بینه با رۆستەم قسە بکات.

رۆستەم گوتى: ئازایەتى نییه بەهەموومانەوه لى دەین. ئیمه نەختى لە دوورى مألایانەوه دەههستین. رەزمى بچى لە دەرکەیان بدات، ئەگەر دەرچوووه دەرئى، ئەوا بگرى بەیهخەیا و داواى زۆرانى لى بکات، ئیمهش شایهە دەبین.

قادر ته ماشای کرد ئەمەى ئەوان دەیلێن یارییه نەك ته میگردن. پرسى:

– كۆ دەلى له هەقى رەزمى نایەت؟

– نا، دەرۆستم نایى، من لەو بەهێزترم، ئەو بى برادەرەكانى ناتوانى لىم نزیك بپتەوه.

دواى بیدەنگییهكى كورت، بەر دەوام بوو: من لەگەڵ قسهكهى رۆسته مدام.

دواى پێكردنىكى كەم چوونه كۆلانیكى تهنگهوه، كه دەپروانییه سەر بازارهكه. رەزمى له پێشهوه بوو. دەرگایهكى تهنگهكى ژهنگاوى نیشاندان و گوتى:

– ئەمە مالىانه...

بەر لەوهى قسهكهى تهواو بكات، قادر بەبەردى گهوره گهورهوه دەرگاكهى بەر دباران كرد. زرمەى بەر دەرگان بەدەرگاكهدا بیدەنگی كۆلانه تارىكهكهى شلهقاند. دەرگاكه لەسەر خۆ كرايهوه، جیرهيهكى دەر كرد و كورپهكه دەر چوو. توولانىكى تهمن حەفده سالان بوو، قژ گۆيى رەقهله، تيشكى چراكه كه راسته وخۆ دهكهوته سەر پروخسارى، سيمای ترسى به روويهوه دەر دى خست. رەزمى بەدەنگىكى هیمانهوه گوتى: ئەمشهوه ههموو شتهكان يهكلا دهكهينهوه قهحبه دايك، هاتووم زۆرانیته لهگەڵدا بگرم.

كورپه بهشلهژانىكهوه، كه له پاشهكشه خالى نهبوو، گوتى: رەزمى بۆجمان بەدایكه مردووهكه م دەدهى؟ خوا قبوول ناکات جوین به مردوو بدەیت.

رەزمى تىكچوو، لى هەر زوو گهرايهوه دۆخى پيشووى و ههستى كرد نهيارهكهى دهيهوى سۆزى بچوولنى:

– كهواته كورى سهگ دەرچۆو له شهودا نازايهتیی خۆت بنوینه، وەرە زۆرانى بگرين.

– ئەزانم رەزمى هەر خۆت نیت و عهشرهتت ههيه... من نامهوى دوژمنداریت لهگەڵدا بگم. ئەگهريش دهتهوى ئەوا لەم شهوهوه برادەرين.

– كهوابى رات كرد.

كورپه بهشینهیى خۆى خزانده ئەوديو دەرگاكهوه، چون بيهوى دەرگاكه دنگ دەر نهكات، لهسەر خۆ پشنگۆلى كرد، كهچى جیرهيهكى هەر ليوه هات. هەرسىكيان

له قاقای پێكه نینیان دا، هەرچى رەزمى بوو بى ئەوهى بزانی، نیشانهى كاریگهرى و نازار به روويهوه دیار بوون، قادر لهو كاتى سەرگهرمى سەر كهوتن دایگر تىبوو، گوتى:

– لەم گهرفتهش بووینهوه، جا با بزانی رەزمى چۆن دادهبهزیتته سارداوى مەزارگهكهوه.

رۆسته م بهتوندى به روویاندا وهستایهوه: نهخیر. مەزارگهى ئەولیا شوینی گالته و گرهوگردن نییه، له شوینی تر بگهڕین بۆ یاریکردن.

قادر بهقهشمهرييهوه گوتى:

– وا چاکتره دانى پيدا بنی دهرسى بهشهوان له مەزارگهكه نزیك ببیتهوه.

– نا رۆسته م، چوونه ناو مەزارگه كفر نییه، مەزارگهكان بهتایبهت بۆ زیارهت بنیات نراون، تاكو خهلكى له ریهوه له خوا نزیك بنهوه.

قادر بهشانازییهوه ههڵدایى: رۆسته م بینیت؟ مهلاى راستى رەزمییه. تۆ پتویستت بهزۆره تا بگهیت بهمهلا رەزمى.

رۆسته م بیدەنگ بوو. وای هاته بهرچاوه له عاست ئەم شهیتانهى پرسىار له دهستى دەرناچى، هیچ نازانىت. ناچار ما بلى: ئەگه ههمووتان رازین فەرموون با برۆین.

بهئاقارى مەزارگهكهدا رۆیشتن، تارىکییه ئەنگوستهچاوهكه ههموو شوینیكى گرتبووهوه. رووناکییهكى كز له ژیر زه مینه كهوه دههات، هەرسىكيان رەق راوهستابوون، بى ئەوهى كهسیان جورئەتى له دەرگا چوونه ژوورههوان ههبيت. رەزمى دوو پلیکان دابهزى و ملی بۆ قوولایی ژیر زه مینه ته رەكه درێژ كرد، پاشان بهئاسپای كشایهوه و بهچرپهوه گوتى:

– ناتوانین ئەمشهوه دابهزین، دەرۆشیک له ژوورهوه خهريكى خواپه رستیه.

نهياتوانى بهسەر لاپرەسه نییه كهياندا زال بن. ههريهكهيان خیرا سهرى كیشایه ژوورهوه و ديقهتى ئەو دەرۆشهيان دا، كه بهقژى درێژ و بهردراوییهوه دهتگوت تارمايیهكه و مهله له گهواله ههورى دووكهلى بوخورددا دهكات و شهپۆلهكانى دهور و خولى پلایتهى مۆمىك دهن، كه رووناکیى له دهلاقهيهكى بچووكى دیوارى ژیر زه مینه كهوه دهنارد.

سى رۆژ بەسەر مانەوہیان لە ناوہندى سەنجەقدا تىپەرى، ئەو کاتى لە بازارى دەسوورانەوہ شىخۆ بەرەمەزانى گوت: لەم سى رۆژەدا ھەند شت فىر بووم و بىستم و بىنيم لە ژيانمدا شتى وا نەبووہ.

رەمەزان لەگەڵ سەر راوہشانندا گاسنىكى ورد دروستکراوى بەدەستەوہ بوو ئەمدىو و ئەودىوى پى دەکرد، گوتى: شىخۆ گيان، تەمەنى راستەقىنە بەژمارەى سالاھەکان ناپيوريت، بەلکو بەئەزمون و عاجباتى بىنيم. تەماشاکە، بەر لە چەند سالىک جووتمان بەدار دەکرد، کەچى عەلەان ئاسن وا نەرم دەکەن دەلىتى ھەویرە بەدەستيانەوہ. زەمانى ئىمە بەسەرچوو. وەلى دەبى لە پىناو مندال و نەوہکانماندا کار بکەين، تاکو وەکو ئىمە کوپر نەبن.

شىخۆ لەو کاتەى پارەى دوو گاسن و سى داسى دەدا، گوتى:

– دەبى قەناعەت بەباوکم بىنم، تا رۆستەم لە شار بنىنە بەر خویندن.

– وازمان دەبى بەر لە ھەموو شت قەناعەتى پى بىنيم سەردانىكى شار بکات، دواى ئەوہ دەتوانين باسى شتەکانى دى بۆ بکەين. چونکە ئەو جارىک بلت نا، ئەوا ھەرگىز نايکات بەبەلى.

شىخۆ بى ئەوہى ھەرا و زەناى بازارى کارى لى بکەن، بەرى خەيالى بەردابوو، ھەستى کرد لەو رۆژەوہى قايمقامى بىنيوہ و لەگەلدا ھەلساوہ و دانىشتووہ، بووہتە کەسىكى تر. برواى نەدەکرد ئەو ھەموو ريز و حورمەتەى لە کەسى قايمقامەوہ، کە بەزمانىک قسەى دەکرد نەختىک جيا بوو لەو زمانە دەشتەکىيەى ئەوان، بەرامبەر بنويزت. کاتى لە بارەى بنەچەيەوہ پرسىارى لە جىھانگىر کرد، سەيرى لەو پرسىارە ھات و بەمىشکيدا نەھات پرسىارى وا بکات:

– چى لە بنەچەى بکەم؟ گرنگ ئەوہى بەباشى لەگەلماندا دەجوولتەوہ و ريزى زۆرمان لى دەنيت.

ئەو رۆژە بەلای شىخۆوہ رۆژىكى لە بىر نەکراو بوو. ديوہخانەکەى جىھانگىر

ھەموو جۆرە خواردينكى لى بوو. قايمقام بەچوارشانەيىيەکەى و فىستە لارەکەيەوہ، کە لەسەرخۆ ھىنايە خوار، لای پيشەوہى ديوہخان دانىشت و داواى لە شىخۆ کرد لای راستەوہ شوينى خۆى بگريت. ھەرچى يوزباشى بوو لای چەپى بۆ خۆى گرت. نىرراوى فەرمانگەى خەرج و قۆلچى و ئەوانى دى، لە دوو ريزى بەرامبەرەکەيدا دانىشتن. بەتالايىيەک بەتەنىشت شىخۆوہ ھەبوو، جار جار جىھانگىر لى دادەنىشت، ئەو لەگەل کورەکەى و ئەوانى تردا سەرقالى خزمەتکردنى ميوانەکان بوون. ھەر ئەو رۆژە شىخۆ فەرمانى لە قايمقام وەرگرت. لە دواى گۆرپنەوہى پىرۆزبايى و سوپاس و جەختکردنەوہ لەسەر خزمەتى دەولەتى عوسمانى، فەرمانەکە پىچرايەوہ و خرايە لوولەيەکى کانزايىيەوہ، کە بۆ ئەم مەبەستە دروست کرابوو. ھى تروش ھەبوون ھەمان فەرمانيان وەرگرت. شىخۆ سەيرى لەوہ ھات چۆن ھەندىکيان لە بەرامبەر قايمقامدا دەچەمانەوہ و دەستيان ماچ دەکرد و لە بەرامبەريدا خۆيان زۆر بچووک دەکردەوہ.

شىخەکان بىريان دا بەسەردانى بەردەوامى يەکتر پتوہنديان توندوتۆلت بکەن. کاتى قايمقام بەرپى کردن، جەختى لەسەر کردنەوہ راستەوخۆ دەستبەکار بن و لەو زەويانەى وەريان گرتوون، گوندى نوئى بنیات بنين. لەو کاتەى شىخۆ لە مىشكى خۆيدا سەرقال بوو بەدانانى نەخشە بۆ نۆژەنکردنەوہى زەوييە نوپکانى دەم رووبارى رۆخانە، رەمەزان چاوى بەشەکر و چايى ھەلداوہ کەوت، دای بەسەر شانیا و لەو بىررۆيىيەى بەئاگا ھىنايەوہ: بروانە. ئەمە باشترین ديارىيە دەتوانين بۆ بابتى بسەنين.

شىخۆ بىرۆکەکەى بەدل بوو. ھەر لەو دوکانە ھەندىک خورما و دوشاو و چەندىن جۆر قوماش و برىک مووروى بۆ ئافرەتان کرى. شىخۆ زانى ئەو ديارىيانەى پيشکەشى قايمقام و يوزباشى و ئەوانى دى کردن، زۆر لە ديارىى ئاغا کوردەکانى تر باشتر بوون. لە مەبەستى قايمقاميش باش گەيشت، کە دەيگوت جۆرى پەنير و کەرەى دۆلى کفران باشترین جۆرن. کەواتە ھەر بەتەنى گەنمیان باشترین جۆر نيە.

دواى ئەوہى يوزباشى پيشنيازى پتويستى خویندنى رۆستەمى لە شاردا کرد،

قایمقامیش جهختی لهسه ر کردهوه. ههروهها بهآینی ئهوهشی دا دواى تهواوکردنی خویندنهکههئى له کهرکووک یارمهتی بدا و بینیریتته ولایهتی مووسل بۆ خویندن له خانهئى مامۆستایانی سه رهتایی. خو ئه گهر لهوئیش نمرهئى باشى بهدهست هیئا، دهکری بنیریتته ئهستهنبوول.

- ئه مه زوره جهنابى قایمقام. ئه وهندهئى بهسه ببیتته مه لایهکی باش. ئیمه عهشایه رین، پیمان بهقهدهر بهرهکه مان رادهکیشین.

ئه مه قسهئى شیخو بوو، له خویرایی دهیویست ههستی شانازیکردن بهرۆسته م بشاریتتهوه.

دواى ئه وهئى له کرینی پیداو یستییهکانیان بوونهوه، لایاندایه لای خانى جیهانگیر، که لهوئى گهنم و جو هه لدر بوونهوه. ئه میش له ژورهکههئى خوئى چاوهروانیان بوو، تا برۆنهوه مال و نانی نیوه رۆ بخوئن. جیهانگیر زوری له گه ل هه ولدان هه ر هیچ نه بئى شهوئیکى تر بمیننه وه. شیخو به شیوهیهکی یه کلاکه روهه پئی لهسه ر ئه وه داگرت، ده بئى ئه مپرو برۆنه وه، چونکه زور مانه وه، ئیستا باوکی نیگه رانه و خه ریکه شیت ده بئى.

رهمه زانیش به دوایدا گوئى: مه ترسئى جیهانگیر گیان. ئیمه له مه ودوا ده بینه مه عمیلی هه میشه یییت.

- من هه میشه له خزمه تاندام و مالم بو تان کراوه یه. به هاتنتان وا ده زانم جارێکى دى له دایک بوومه ته وه.

هه رچه نده به ره و مالئى جیهانگیر ده بوونه وه، قادر به ئاسپایی دایه بان شانئى عه باسدا و داواى لئى کرد له سه رخو پروات، کاتئى ئاگادار بووه وه، قادر به گوئییدا چرپاند:

- بروانه، ئه مه م دزیوه.

عه باس به واقورماوییه وه گوئى: ئه مه چیه، بۆچى به کار دیت؟

قادر وه لامئى داوه: نازانم. به دلّم بوو و دزیم. ئهئى تو هیچت نه دزئى؟

به زمانئیک نارازیبوونئى پیوه دیار بوو گوئى: ته نیا پینچ شه کرۆکهئى نه عنا. خاوه ن دوکانه که به رده وام چاوى له من بریبوو.

دوو شه کرۆکهئى دایه دهستئى و پئی گوئى: پینم نالئى چئى له م شته ده که ییت؟

- له ره زمئى ده پرسین. ده بئى ئه و بزائئى ئه م شته چیه.

له م کاته دا رۆسته م دایه سه ریانا و به جو شخواردنه وه گوئى: ئه مه چیه قادر؟ له چ دوکانئیکت دزئى؟

به ر له وهئى قادر قسه بکات، عه باس به نارازیبوونه وه ده ستپیشکهرئى کرد:

- ئه م بوختانه چیه رۆسته م؟ له رینگه دۆزیمان ه وه، چون ده بئى یه کئى شتیک بدزئ بئى ئه وهئى بزائئى چیه؟

قادر به و یقارئیکه وه گوئى: ئاوا ده تهوئى ببیه مه لا به سه رمانه وه؟

رۆسته م ته له دارینه کهئى گرته ده ست و ئه مدیو و ئه ودیوی کرد، سه رهئى له قاند و به گومان بوو له وهئى له سه ر رینگه دۆزیبیتیان ه وه، چونکه له وهئى لیره ن ئه وان زیاد له شتیکیان دۆزیوه ته وه، که چئى ئه م هیچ. ره نگه ئه وان به ختیان با شتر بوو بیت. پای هه لگرت و له ره مه زان نزیک بووه وه و فاقه کهئى پئى نیشان دا:

- مامه ره مه زان. ئه م شته مان له رینگه دۆزییه وه، ده توانئى پیمان بلئى ئه مه چیه؟

به ر له وهئى ره مه زان وه لام بداته وه، جیهانگیر پئیشئى کهوت، شته کهئى به دهسته وه گرت و گوئى:

- ئه مه ته لهئى مشکه. ده توانئى له یه ک کاتدا سئى مشک پیکه وه بگرئیت، لیره له سه ر ئه م قولاپه به ز، یا خود هه ویرئى به رۆن چه ورکراوى پیوه ده کرئیت و ئه م تیله راده کیشرئته خواره وه، پاشانه کی به م زمانه وه گیر ده کرئى، که به قولاپه که وه به ستراره. کاتئى مشکه که له پاژه به زه که ده خوات، زمانه که راده کیشرئى و تیله که به توندئى ده چیتته سه رئى، ئه مه ش ده بیتته دوا گازئى مشکه که.

مندالّه کان سه ریان بۆ ئه م شته سهیره له قاند، ره مه زان گوئى: ته نانه ت مووشه کانئیش له ده ست فیئل و ته له کهئى بنیاده م قوتاریان نه بووه!

جیهانگیر گوئى: هه موو شتئى به عه قلّ ده بئى ره مه زان. خوا عه قلی پئى داوین تا به کارئى بینین، تا زور بژیت شتئى سه یرتر ده بینیت.

دواى لیبوونه وه له نانخواردن، جیهانگیر جارئیکى دبیش خوئقی مانه وهئى کردن.

شېخۆ منه تباریی خۆی بۆ ئەو میواندارییە دەربەری و جەختی کردەووە دەبێ ئەمرۆ
هەر پرۆنەووە و ئیستا لە دۆلی کفران چاوەرپی هاتنەوہیانن. پۆستەم بە زمانیک
غەمباریی چوونەوہی پێوہ دیاربوو، گوتی:

– مامە جیہانگیر توخوا بیرت نەچی پەرمزی لەگەڵ خۆتدا بێنە.

– ئەی چۆن کورم، گومانێ تێدا نییە دەهینم.

پراستەوخۆ دواى نیوہرۆ بارەکانیان ھەلدا یە سەر پشٹی ھێستەر و گویدرێژەکان.
جیہانگیر و کورپەکەى بەئەسپەکانیانەوہ ھاوشان لەگەڵیاندا وەرپێ کەوتن، تا
بیانگە یەنن. ئەمجاریان بەناو شاردرا پەت نەبوون، بەلکو لە پێگەى پشٹەوہ پۆشتن،
ھەرچەندیک شېخۆ و پەمەزان ھەولیاندا بیانگە پیننەوہ، کەچی جیہانگیر مکور بوو
لەسەر ئەوہی تا پۆخانە لەگەڵیاندا دەبیت. چۆمى پۆخانە چەند بەرہو خوار دەپۆی
فراوانتر دەبووہوہ و ئاوەکەى لێخن دەبوو. لە پۆژانی ھاوینیشدا دەبووہ جوگە لە و
بەملا و بەولادا بلاو دەبووہوہ. ھەرچی پۆژانی زستانیشە ئەوا برپینی ئاوەکە زۆر
ئەستەم دەبوو. بۆیە بۆ گەیشتن بەپردە ئاسنینهکە، کە رووبارەکەى لە شوینیکى
تەنگەوہ دەبرى، دەبوو پێگە یەکی سەختى شاخاوى بپریت. ئیدی لەو پێوہ دەتوانى لە
پۆشتن بەردەوام بیت و پێگەى ناوہندی سەنجەق، یاخود کەرکووک بگریتە بەر.

دواى پێکردنیکى کەم گەیشتە رووبارەکە و دابەزین، یارییان بە ئاوە سازگارەکە
دەکرد، ھێستەر و گویدرێژەکانیش بەشى خۆیان برد. کاتى جیہانگیر بەراستەى ئەو
ناوچە تازانەى لای خوارووی نیشان دەدان، کە دەخرینە سەر دۆلی کفران، پەمەزان
ویستى بیسەلینى بست بەبستى دەقەرەکە شارەزایە، گوتی:

– باشە ھۆ لەوئى گوندیکى بچووک ھەبە، لە پینچ مالان پیکھاتووہ، پراستەوخۆ
دەکەوینتە سەر جوگەى بنعیز، کە لە پۆخانە جیا دەبیتەوہ، ئەى چارەنووسى ئەوان
چییە؟

جیہانگیر دەمۆدەست ولامى داوہ:

– ئەمانە ھەموویان خزم و کەسوکارمانن، بەخۆم قسەم لەگەڵدا کردوون، ئەوان
حەز دەکەن ببنە بەشیک لە دۆلی کفران. ئەوان پێویستیان بەیەکیکە پشٹی پێوہ
بدەن.

شېخۆ بەسەر اسیمەیییەوہ گوتی:

– خالە وا دیارە شتەکانت لە ھەموو لاوہ تاوتوی کردوون.

پەمەزان لەسەرى پۆشت:

– خالت دەرى خست رێویى ئەسلە.

جیہانگیر بەشانازی بەخۆکردنەوہ گوتی:

– من ھەموو ئەمانەم لە پیناوی کویتا زۆراب و ئیوہدا کردوون، گرنگ ئەوہیہ کویتا
زۆراب لیم پازى بیت، تەنیا ئەوہندەم لى دەوینت.

– خالە گیان ئیمە ئەم پیاوہتییەى تۆمان بىر ناچیت. ھەلەت باوکم زۆر خۆشحال
دەبیت بەو خزمەتە لە بىر نەکراوہت، کە پێشکەشت کردین.

شېخۆ لەو دەمەى باوشى لە جیہانگیر و کورپەکەى دا، ئەمەى گوت. ھەمووان
دەستیان لە ملی یەکدی کرد و ھیواى پیکگەیشتنەوہیان بۆ یەکتەر خواست.
جیہانگیر و کورپەکەى لە شوینى خۆیان وەستان، تاکو چەمەکەیان برى و لەودىو
گردە قسلەکانى ھاوشانى رووبارەکە، ونبوون. ئەوانیش رووی ئەسپەکانیان وەرگێرا
و رووبارەکەیان لە دواى خۆیانەوہ جى ھیشت.

خۆرى جوژەردان بەرہو خوار لێژ دەبووہوہ و وردە وردە گەرمییەکەى کەم
دەبووہوہ، سەرەرای ئەوہى بەشیک لە کێلگە زێرینەکان دوورابوونەوہ، ئینجاش پەلە
و سەوزایی پر لە گۆل و گۆلزار مابوونەوہ و لێرە و لەوئى بەرچاوەکەوتن. پەوہ
قەتییەکان بەئاسمانەوہ دەتگوت پەلە ھەورى کۆچەرین، تاویک بەسەر کێلگەکاندا
دەفرین، تاویکیش بەشەپۆلدانى خیراوە بەرز دەبوونەوہ، تاکو ئاویزانى گەوالە
ھەوریکى دى بىن و لەودىو ئاسۆگەکەوہ ون بىن.

بێدەنگى ھەردووکیانى داگرتبوو، تەنیا دەنگى سمى ئەسپەکان گۆمى
بێدەنگییەکەیان دەشلەقاند. غەم و خۆشیی تیکەل بەیەک ناخى جیہانگیریان
داگرتبوو. بەدەم خەيال پۆشتنەوہ گوتی:

– ئاخیری توانیمان لەو دۆلیان دەربھینن، کە تێیدا وەکو چەقەل پەنایان بۆ
بردبوو. دەبینى چۆن بارە گەنم و جۆمان بەسەردا دەبارین. دەبى دەفتەریکی تاییەت

به‌دۆلی کفران ریتک بخهیت. به‌هه‌رحال خزمیلت پی چۆن بوون؟

په‌مزی له مناره دووره‌که رامه بوو و هه‌ستی به‌ته‌نیاییه‌که ده‌کرد، هاوه‌له تازه‌کانی بۆیان جی هیشته‌بوو. چه‌ندی هه‌ز ده‌کرد له‌گه‌لیاندا برۆیشتایا و له‌و حیساباته رۆژانه‌یییه قوتار بویا، که باوکی ماندوو نابی هه‌نده‌ی پی پر ده‌کاته‌وه. ئیره‌یی به‌هه‌رسیکیان ده‌برد، چونکه بالنده ئاسا بۆ خۆیان نازادبوون، نه‌ کۆکردنه‌وه و لای ده‌رکردن و دابه‌شکردن ده‌زانن و که‌سیش ناچاریان ناکات به‌یانیان و ئیواران به‌و هاوینه گه‌رمه‌ی ته‌واو نابی، له‌ خانه‌که دابنیشن. چوار مانگی پر له‌ کار له‌ به‌رده‌میدا بوون، دوا‌ی ئه‌وه ده‌گه‌ریته‌وه بۆ قوتابخانه‌که‌ی له‌ که‌رکوک. ئاواتی ئه‌وه‌ی ده‌خواست که‌سوکاری رۆسته‌م قایل بن و بۆ قوتابخانه‌ی بنیرن، ئه‌و کات براده‌ریکی ده‌بی داخی دلی خۆی بۆ هه‌لپه‌ژیت. زۆر قسه هه‌بوون به‌رۆسته‌میان بلای. وه‌لی قادر و عه‌باس دۆخه‌که‌یان لیخن ده‌کرد و تیکیان ده‌دا:

– خۆشحال بووم خزمه تازه‌کانم ناسین، ئیستاش به‌رۆیشتنیان غه‌م ده‌خۆم. به‌لام ته‌نیا یه‌ک شتی قادرم به‌دل نه‌بوو.

– کامیان قادر بوو؟ رۆسته‌م ده‌ناسی.

– قه‌له‌وه سه‌ر زله‌که‌یان.

جیهانگیر سه‌یریکی کرد و، به‌گویی پی نه‌دانه‌وه پرسی:

– باشه بۆ قدرت به‌دل نه‌بوو؟ من زوو چوو له‌مه‌وه. رۆوخۆش و ئیسک سووک بوو.

– ئه‌وی ده‌یلتی راسته‌بابه، به‌لام له‌ دوارۆژدا ده‌بیته‌ دزیکه‌ گه‌وره.

جیهانگیر قاقا پیکه‌نی و هه‌لی دای:

– هیچ شتیکی لی دزین؟

– له‌ مالی ئیمه هیچی نه‌دزی. چرای شاره‌وانی دزی. هه‌روه‌ها ئه‌و فاقه‌ی که‌ بینیت و به‌خۆت ده‌ستت لی دا، له‌ دوکانه‌که‌ی ئه‌حمه‌د دارتاشی دزی.

جیهانگیر جاریکی دی خه‌نییه‌وه و گوتی:

– ئه‌مه شتیکی ئاساییه‌ کورم. هه‌موو هۆزیک پێویستی به‌دزه، پاشان ئیمه

هه‌موومان دزین. من له‌ جووتیاره‌کان دزی ده‌که‌م، قایمقام و داروده‌سته‌که‌شی له‌ من ده‌دزن، والییش له‌ هه‌موومان ده‌دزیت، ئه‌و خه‌لیفه‌یه‌ی له‌ بابلعالی دانیشته‌وه له‌ والیه‌کان ده‌دزیت، ئیتر به‌و شیوه‌یه... تۆ ده‌دزی تا تۆله‌ی ئه‌وه بکه‌یته‌وه، که‌ لیت دزراوه.

په‌مزی به‌هیمنییه‌که‌ی خۆیه‌وه گوتی:

– به‌لام له‌م بازنه‌یه‌دا که‌سیک هه‌یه دزی ناکات.

جیهانگیر دیسانه‌وه پیکه‌نی:

– ده‌زانم، باش ده‌زانم مه‌به‌ستت کی‌یه. جووتیاره‌کانیش دزی ده‌که‌ن. ئه‌وان به‌شاردنه‌وه‌ی راستی بری ئه‌و به‌روبوومه‌ی به‌ره‌می دین، زه‌کاتی که‌متر ده‌ده‌ن، که‌واته له‌ ئیمه خراپترن. چونکه ئه‌وان راسته‌وخۆ له‌ خوا ده‌دزن، ئه‌مه‌ش پیسترین جووری دزیکردنه.

په‌مزی بیده‌نگ بوو. نه‌یویست وه‌لامی باوکی بداته‌وه، چونکه له‌ قسه‌کردندا لئی نابریته‌وه. خۆ ئه‌و باشی ده‌ناسی. ده‌زانی بۆ هینده‌ ریزی له‌ شیخۆ و په‌مه‌زان گرت. تا ئیستاش ئه‌وه‌ی له‌ بیره چۆن به‌ر له‌ دوو سال هه‌ندیک له‌ خزمه‌کانی داوای چه‌ند فه‌رده جوویه‌کیان لی کرد، چونکه عه‌شته‌بایان له‌ مالدانه‌بوو، که‌چی ده‌ستی به‌روویانه‌وه نا. خۆ له‌ شیخۆ و په‌مه‌زانیش بۆ ئه‌و نزیکتر بوون، ئه‌وه بوو شه‌ویک له‌ خانه‌که هیشتیانییه‌وه و به‌رامبه‌ر به‌و جوویه‌ی وی دان، له‌ دوو قاتر یه‌کی لی سه‌ندن. که‌سانی باش بوون، دلی پتیا کرایه‌وه و ئاواتی خواست جاریکی دی بیانینیته‌وه، به‌لام نه‌گه‌رانه‌وه. کاتی خزمه‌کانی ده‌یاندایه به‌ر گوپیا، که‌ باوکی وه‌کو جوو سوو له‌ خه‌لک ده‌سه‌نیت، بی ده‌نگ ده‌بوو و له‌ ناخه‌وه ده‌هه‌ژا، چونکه ده‌یزانی سوو هه‌رامه. نه‌ک هه‌ر ئه‌مه به‌لکو باوکی له‌مه‌ش خراتری ده‌کرد. باشه چی بکات؟ پتی بلیت؟ خۆ ئه‌گه‌ر پتیشی بلیت، ئه‌وا ئه‌سته‌مه له‌ سروشتی خۆی بگۆریت. هه‌ینی له‌گه‌لیدا ده‌چیته‌ مشتومریکی وا درێژه‌وه، ئه‌ویکی هیمن و بیده‌نگ به‌رگه‌ی ناگرئ. ئه‌و کاتی له‌ ژووره تایبه‌ته‌که‌ی له‌ خان، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ کاری ژمیاری ده‌بووه‌وه، ده‌ستی ده‌کرد به‌خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیروژ و کتیبی ته‌فسیر. سوپی ده‌بووه‌وه که‌ ده‌یبینی باوکی دوورویی به‌رامبه‌ر به‌جووتیاره‌کان ده‌کات و دزییان لی ده‌کات. له‌ میشتکی

خۆیدا بریاری دابوو ناتوانی لەم کارەدا و پیرای بەشدار بێ و دەبێ کارێک بکات کۆتایی بەو رەوشتە بێنی، کە قورئان رەتی دەکاتەو، ئیدی ئەگەر باوکی رازی بیت یان نا.

رۆژیکیان تا درەنگانێک لە خانەکەدا مایەو و لە ژێر تیشکی چرا زەیتیەکەدا دەخویند، تا خەو بردیەو. خەونی بەدیوارێکی بەرزى قورپووە بونی لەودیوەو پیرەمێردیکی ریش چەرمووی مێزەر لە سەری سەلار و سەنگین بەدەرکەوت، ئەو لە نیوەراستی زبڵدانێک دانیشتبوو، پیرەمێرد پێی گوت: کورم رەمزی تۆ شەو و رۆژ خەریکی قورئان خویندنی، کەچی لە نیوەراستی زبڵدان رۆنیشتووی. دەبێ لەم شوێنە دەرچیت و خۆت پاک بکەیتەو و لە نیو خەلکدا داوای یەكسانی بکەیت، ئەگینا واز لە قورئان بێنە و پیسی مەکە.

رەمزی بەزەحمەت لە شوێنەکەى خۆیدا وەستا، تا چۆکەکانی لە ناو پیسیدا بوو، سەری هەلبێرى شتێک بەپیرەمێرد بلی، کەچی ئەو نەما بوو. لە ترسا هەستا، گیانی شلپەى عارەقى دەهات، ئیدی لەو رۆژووە بریاری دا شتێک بکات. سالتیک بەسەر ئەو خەونەدا تێپەرى بێ ئەو شتێک بکات، تەنیا ئەو نەندە نەبێ خەونەکەى بۆ هاوێلێکی قوتابخانەى گێراپەو. ئەو برادەرەى خولیاى خویندەوێ کتیبى قەدەغەکراوى جادوویى و (تفسیر الاحلام) ی ئین سیرین بوو، پێی گوت، خەونەکە روونە و پێویستی بەلێکدانەو نییە، ئامۆزگاری کرد لای باوکی بمینتەو، تا خویندەکەى تەواو دەکات. داوای ئەو چۆنى دەوێ ئاوا بکات. ئیدی لە داوای ئەو داخی دل هەلرشتە، پێوەندیان بەتین بوو.

سائیب لە خیزانێکی دەولەمەندی تورکمان بوو، لە شارى کەرکووک دەژیان. زۆر بەباشى زمانى تورکی دەزانی. زۆر جار رەمزى دەبرده مالى خویان و میوانداری دەکرد و چەندین سەعات لە ژوورەکەى دەمانەو و گفتوگۆیان دەکرد. لە کاتی قسەکردندا لە نیوان دوو رستەدا و دەیگوت:

– عەدالەت یۆق، عەدالەت یۆق.

پاشان دژوینی بەسولتانی ستمەکار دەدا و باسى ئەوێ دەکرد، چۆن کۆمەلێک هەن دەیانەوێ دەولەت برووخیین. جارێکیان رەمزی داوای لێ کرد بەو کۆمەلەییە

بناسینی. سائیب بەزمانێکی یەکلاییکەرەو و لامى داو:

– نا رەمزی. وریابە پێوەندی بەهیچ یەك لەوانەو نەکەیت. مرۆف بەسروشتی خۆی نەینی ناپارێزیت. ئەگەر ناوت بگاتە دەزگاکانى دەولەت، ئەوا چارەنووست نادیار دەبێ. چونکە لە زیندان دەستت دەبرنەو و چاوت هەلەدەکۆلن.

رەمزی بەگوریکەو گوتی: ئەى چۆن دادپەرەرى بلاو بکەینەو، لە کاتێکدا لە زیندان دەترسیت؟ سائیب بەچاوه خوارەکانییەو لە ئاسمان راما و بەزمانێکی پر لە برۆا بەخۆبوونەو گوتی:

– کتیبى دانسقى جادووییم پەیدا کردووە، زۆر دەگمەنە. داوای جیبەجێکردنى رینوینی و دوکانى ناوی، دەتوانم بگم بەگەرەوى جنۆکان، داوای ئەوێ هەندیک نەینیم دەداتى، هەموو تواناکانى خۆیم دەخاتە ژێر دەست... تەنیا ئەو نەندەم لەسەرە فەرمانى بدەمى. دەتوانى تەنانهت سولتانیشم بۆ بێنى، ئەو کات دەتوانم دادپەرەرى لە هەموو شوێنێکدا بلاو بکەمەو. بەلام ئەگەر بگیریم و بخریتمە زیندانەو، ئەوا ناتوانم پرۆژەکەم بەئەنجام بگەینەم.

رەمزی بەم قسانە کز بوو، هیچی نەگوت، بەلکو خەیاڵی گواستەو بۆ پووچیەکانى ئەم جیهانە بێ کۆتا لە پەنھانە، بۆ جیهانى رۆحى جنۆکەى شاراو لەودیوى ملیۆنان ئەستیرە و تاریکیە جاویدانییەکەو. ئەو هەستەشى لا دروست بوو سائیب هەموو شت لە بارەى نەینییەکانى گەردوونەو دەزانیت. ویستی پرسیارى لى بکات جى بەخۆى نەگریت.

وہلى سائیب بیدەنگیەکەى شیواند و گوتی:

– بۆیە منیش پێویستم بەشوینیکە دوور بێ لە خەلکی و کەس نەبگاتى، باشتريشە ئەگەر ئەشکەوتیک بیت لەو ناو شاخانە چل رۆژ خواپەرستى تیدا بگم، وابزانم تۆش دەتوانى لەمەیاندا یارمەتیم بەدەیت.

رەمزی هەستى بەرۆحزلى و بەخۆنازىن کرد، چونکە ئەمە یەكەم جارە کە سێک پێویستی پى بیت. لەو کاتەى کە بیری لە شوینى گونجاو بۆ ئەم کارە ناباوە دەکردەو، بى ویستی خۆى گوتی:

– سائیب برۆا بکە دلّم لاتە، دەترسم کارەکان بەو شیوەیەى تۆ دەتەوێت بەرپۆه

پدیده‌شسته‌که و دهرینه‌نده‌ته‌نگه‌که‌ی‌ پروباره‌که دروست ده‌کرد. له‌گه‌ل‌ پروباره‌که‌دا
رئیان ده‌کرد، تا گه‌یشتنه‌گوندی بانشاخ، تاریکی خه‌ریکبوو به‌سه‌ر دۆله‌که‌دا
ده‌کشا.

بیده‌نگی و خامۆشی ره‌شماله‌که‌ی گرتبووه‌وه. شیخۆ به‌سروشتی خۆی هه‌ستی
کرد، شتی‌ک پرووی داوه، هه‌رچی ره‌مه‌زان بوو وای ده‌بینی ئه‌وان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی
ماوه‌یه‌کی زۆر له‌سه‌نجه‌ق ماونه‌ته‌وه رق و خه‌شم گرتوونی.

له‌می‌شکی خۆیدا هه‌ندی‌ک قسه‌ی خۆشی هه‌لگرتبوو، که‌چی هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و
دۆخه‌ی بینی هه‌موو شتی له‌بیر کرد. ده‌می له‌باوش لیدان بوونه‌وه، شیخۆ سه‌یری
هات که‌ریمی برای له‌شوینی خۆی جووله‌ی نه‌کرد. به‌لکو خه‌یالی رۆیشتبوو وه‌ک
ئه‌وه‌ی هه‌ر له‌ویش نه‌بی، جار جار به‌تووریه‌ی سه‌ری ده‌جوولاند، ئیتر زانی جنۆکه
ده‌ستی لێ وه‌شاندوو و تووشی فی‌هاتوو. لێی نزی‌ک بووه‌وه و له‌ته‌نیشتییه‌وه
دانیشت و ماچی کرد. سیمای باوکی هاته‌به‌رچاو، که‌رۆژی دوا‌ی له‌دایکبوونی
رۆسته‌م تووشی هه‌مان حاله‌ت بوو. هیشتا قه‌ره‌جه‌کان نه‌هاتوون، ناشکرئ
چاوه‌رئیان بکرئ، هه‌یچ نه‌بی دوا‌ی سی‌مانگ ده‌رده‌که‌ون. وا چاکه‌یا بچن بۆ لای
شیخی به‌رزنجه، یاخود بۆ لای سه‌ید جه‌وادی نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر بچن. مشتومر
له‌سه‌ر ئه‌وه‌کرا کامیان باشترن. زۆراب جه‌ختی له‌سه‌ر ئه‌وه‌کرده‌وه له‌میژه‌پایان له
شیخ بریوه، سه‌خله‌تییه‌ دوا‌ی ئه‌م ماوه‌یه‌ بۆ لای بچن.

پاشان به‌راوردی‌کیان له‌نیوان شیخه‌که‌ی به‌رزنجه و سه‌یده عاره‌به‌که‌دا کرد.
هه‌موویان له‌سه‌ر ئه‌وه‌کۆک بوون سه‌یده عاره‌به‌که‌ خودان شتی له‌سروشته‌به‌ده‌ر و
په‌رجووی زۆره. کو‌یخا زۆراب سنجانی سه‌رپشک کرد، که‌رای ئه‌و یه‌کلاییکه‌ره‌وه
بیت. ئه‌میش جه‌ختی له‌سه‌ر بایه‌خی سه‌ید جه‌واد کرده‌وه، که‌چه‌ندین جار بینراوه
به‌حه‌له‌له‌ی ئاسمانه‌وه ده‌فرئ و عه‌باکه‌ی به‌دوا‌یه‌وه ده‌سه‌کیته‌وه و ئه‌وی چووه بۆ
لای بی‌ئومید نه‌بووه. سه‌ید جه‌واد چادریکی له‌نزی‌ک گوندی بنعیز هه‌لدا‌بوو و
له‌گه‌ل‌ژنه‌که‌یدا ده‌ژیا. شیخۆ بینی ئه‌مه‌دهره‌فته‌یکی باشه بۆ ناسینی ده‌قه‌ره‌که‌و
خه‌لکی دێیه‌که، بریاری دا سپیده‌ی به‌یانی رۆژی داها‌توو بکه‌ونه‌رئ. شیخۆ و
ره‌مه‌زان چوونه‌سه‌ر جیگه‌که‌یان، تا خۆیان بۆ رۆژی دووه‌م ئاماده‌بکه‌ن. میرزا

ویستی شتی له‌باره‌ی ئه‌نجامه‌کانی گه‌شته‌که‌یا نه‌وه بۆ سه‌نجه‌ق بزانیته‌ت. وه‌لی
زۆراب به‌شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ سه‌رکۆنه‌ی کرد و وتی ته‌ندروستی که‌ریم لای ئه‌و
له‌پیش هه‌موو شتی‌که‌وه‌یه و توانای گو‌یگرتنی هه‌یچ شتیکی نییه. چونکه‌ ئه‌و
موسیبه‌ته‌ی به‌سه‌ر که‌ریمدا هاتوو، ئه‌نجامی ده‌رگا کردنه‌وه‌ی دۆلی کفرانه‌ له
به‌رامبه‌ر ئه‌و تاوانانه‌ی سه‌نجه‌ق و ده‌وله‌ته‌سته‌مکاره‌که‌یان.

ئیدی میرزا زانی سبه‌ی به‌دریژایی رۆژ به‌رێگه‌وه باسی سه‌فه‌ره‌که‌یان و
ئه‌نجامه‌کانی ده‌که‌ن، بۆیه‌ بریاری دا له‌گه‌لیاندا بروت. سنجان وای بینی چوار
که‌س بۆ گوندی‌کی بچووی و بچن، که‌سیکیانیشی لێ نه‌بی، کاریکی باش نییه.
دوور نییه‌ ناچار بن‌چهند رۆژی‌کی لێ بمیننه‌وه، بۆیه‌ پیوستیان به‌خواردن و
نووستنه، تاکو نه‌بنه‌بار به‌سه‌ر که‌سه‌وه. پاشان دانیشتووانی ئه‌و دێیه‌ پی‌په‌تی و
رووت و قووتن، چاویان له‌یه‌کی‌که‌ تیکه‌یه‌ک نانیان بدات. زۆراب گو‌ی قولاغی
قسه‌کانی ژنه‌که‌ی بوو، سه‌ری له‌قاند و گو‌تی:

- راسته‌که‌ی سنجان. تۆ به‌می‌شکی‌کی رۆونه‌وه‌بیر ده‌که‌یته‌وه، هه‌رچی ئیمه‌ین له
تاو که‌ریم می‌شک له‌که‌له‌ماندا نه‌ماوه. پیم بلی چی بکه‌ین؟

سنجان پێش‌نیازی ئه‌وه‌ی کرد، ره‌شماله‌که‌و خواردنی پیوست و چه‌ند
سه‌رمه‌رپک و جی و بان و قاپ و قاچاخ له‌گه‌ل‌خۆیاندا به‌رن، چونکه‌ که‌ریم هه‌یچ
نه‌بی ده‌بی حه‌فته‌یه‌ک لای سه‌ید بمینیته‌وه، هه‌روه‌ها پێش‌نیازی ئه‌وه‌شی کرد خۆشی
له‌گه‌لیاندا بروت.

زۆراب مژگی له‌دارجگه‌ره‌که‌ی سه‌ند و سه‌ری راوه‌شاند:

- راسته‌ سنجان. هه‌موو ئه‌وانه‌ی وتنت راستن. پیاوان بی‌ژن سه‌رلێشی‌واون...
چی ده‌لی و ده‌که‌ین.

دوا‌ی تاویک سبیله‌که‌ی خسته‌لاوه و له‌شوینی خۆی هه‌ستا، داوا‌ی لێ کردن هه‌ر
له‌ئیستاوه پیداو‌یستییه‌کانی سه‌فه‌ره‌که‌یان ئاماده‌بکه‌ن. میرزا له‌شوینی خۆی
راپه‌ری و گو‌تی:

- من وا ده‌چم ره‌شماله‌که‌ ده‌پێچمه‌وه.

به‌ر له‌وه‌ی بنوون، هه‌موو شتیان بۆ رۆیشتنه‌که‌یان ته‌یار و ئاماده‌کرد.

که‌ریم به‌پروونی شته‌کانی ده‌بیست و تیده‌گه‌یی. ئەوه‌شی باش دەزانی ئەم هه‌موو خۆتیکدانه له‌بهر ئەوه. هه‌زی ده‌کرد پێیان بۆی به‌م حاله‌ی ئیستایه‌وه زۆر به‌خته‌وه‌ر و کامه‌رانه و نایه‌وێت بۆ هیچ شوینیک له‌گه‌ڵیاندا بچیت. ده‌زانی ئەوان به‌م کاره‌یان ده‌یانه‌وێت جنۆکه‌که له‌گیانی ده‌ربه‌کن. ئەوی زیاتر بیزاری کردبوو ئەوه بوو به‌بان سه‌ریه‌وه بوون و چاوه‌پروانی ئەوه بوو ده‌وروه‌ری چۆڵ بکه‌ن و به‌ته‌نیا بمینیته‌وه، تاکو جنۆکه فه‌ی بۆ و بیاته جیهانه ئەفسووناویه‌که‌یه‌وه. به‌هه‌موو هه‌ولیکیه‌وه ده‌یویست شتیک بلیت، لێیان بپارێته‌وه برۆن و لێی گه‌رین، بۆ سوود بوو. شته‌کان به‌لایه‌وه جیا بوون له‌گه‌ڵ به‌ر له‌و شه‌وه‌ی بۆ یه‌که‌مین جار به‌فه‌ی و بوونه‌وه‌ره عاجباتیه‌کان بگات. هه‌موو شته‌کان لای ئەو به‌په‌راویزی پڕشنگدار و په‌نگی تابانییه‌وه چون چوری شیر ئاوا سپی و دیو دیار بوون. دوا‌ی ئەوه‌ی هه‌موویان رویشتن و ئەو هه‌را و زه‌نا وه‌رسکه‌ره‌ی نایانه‌وه‌نما، له‌ نوێنه‌که‌یدا مایه‌وه، شته‌کان ورده ورده ده‌گۆران. جنۆکه فه‌ی به‌ئاسپایی و به‌خه‌نده‌وه هات، سه‌یری ئەملا و ئەولای ده‌کرد، تا دێنیا بۆی که‌سی لێ نییه. به‌ته‌نیشتییه‌وه دانیشتن و قه‌زه زه‌رده ئالتوونیه‌که‌ی له‌سه‌ر شانی گرمۆله کردبوو و له‌ چاوه په‌شه‌که‌کانی ورد بووه‌وه و به‌توندی باوشی لێ دا. له‌و ساته‌دا هه‌ستی به‌خۆشیه‌کی په‌های وا کرد، که پێشتر به‌خۆیه‌وه‌ی نه‌بینیوو. وای ده‌زانی له‌و به‌هه‌شته‌دا، که زۆری له‌سه‌ر بیستبوو. ئەم خوده‌ش خودی دووه‌مه، که له‌ دوا‌ی مردن له‌ جه‌سته‌وه ده‌رده‌چیت. دیاره له‌و شه‌وه‌دا مردوووه و ئەمه‌ش رووحیه‌تی وا له‌و دنیا‌یه‌دا به‌(فه‌ی)ی په‌ری گه‌یشتوووه. به‌مه‌ش یه‌کسه‌ر چوو به‌هه‌شته‌وه، بۆ ئەوه‌ی به‌دۆزه‌خدا تیه‌په‌ریت. چونکه رۆژیکیان مامۆستا گوتی: بنیاده‌م چه‌نده پاک بێت، هه‌ر ده‌بۆ به‌دۆزه‌خدا په‌ت بێت.

لێ ئەم پێویستییه‌ی بۆ چییه؟ ئەو پێشتر هیچ کاریکی خراپی نه‌کردوووه، ئەو تانه‌ۆ سات به‌ساتی ئەو شه‌وه‌ی له‌ یاده، ئەو له‌ جیهانه تایبه‌ته‌که‌ی خۆیدا ده‌ژیت، نایه‌وێت لێی ده‌رچۆ. باشی ده‌زانی له‌ دانیشته‌که‌یاندا چیان گوت، زانی ده‌یانه‌وێت بیبه‌ن بۆ لای یه‌کێک، تا له‌م جیهانه جادوویییه‌ ده‌ریه‌نیت، ده‌یویست بۆی نایه‌وێت بۆ ئەو، ویستی جووله‌یه‌ک بکات تا تێیان بگه‌یه‌نیت، وه‌لێ به‌په‌چه‌وانه‌ی بیر تیژی و دل‌ه گه‌رمه‌که‌یه‌وه، نه‌یده‌توانی و هێزی له‌بهر برآ بوو، مجرۆ و له‌ په‌ل و پۆکه‌وتبوو.

به‌لایه‌وه فه‌ی هه‌موو شتیک بوو، چونکه به‌بوونی دنیا‌ی گرتبووه‌وه، جارێک ده‌ستی له‌ مل ده‌کرد و جارێکی به‌نیمچه رووتیه‌وه سه‌مای بۆ ده‌کرد. دوا‌ییش خۆی ده‌خزانه جیه‌که‌یه‌وه و هه‌ستی به‌هه‌ناسه‌ی گه‌رمی ده‌کرد چۆن قوڵی به‌خوینه‌که‌ی ده‌دا. ئەوی مایه‌ی سه‌رسوورمان بوو هه‌رکه فه‌ی ده‌رده‌که‌وت خۆر ئاسا تیشکی داویشتن. تاریکی نه‌ده‌ما و هه‌موو شته‌کان له‌ تۆپه‌لێک رووناکیدا نوقوم ده‌بوون. کاتیک بیده‌نگی هه‌موو شته‌کان ده‌گرێته‌وه، خۆی له‌ زه‌وی ئازاد ده‌کا و له‌ شیوه‌ی تارمایی به‌ئاسماندا ده‌چیت و به‌ده‌سته سافه ناسکه‌کانی ئاماژه‌ی بۆ ده‌کا دوا‌ی بکه‌وێت. ئەویش به‌جووله‌یه‌ک نازانی چۆن، ده‌رده‌په‌رێ تا پێی بگات، له‌ قوولایی ئاسمان و له‌ نیوان ئەستیره‌کاندا وێڵ ده‌بوون. له‌و شه‌وه‌ی که هه‌رگیز یادی ناچیته‌وه، دیسانه‌وه هاته لای و ویستی یارمه‌تی‌ی بده‌ و داوا‌ی لێ بکات له‌وینده‌ر نه‌مینێ، به‌لکو بچیته‌وه ماڵ، چونکه ژنه‌که‌ی و منداله‌کانی چاوه‌روانین. ئەویش به‌پیداگرته‌ی زۆره‌وه دێنیا‌ی کرده‌وه، نایه‌وێت بۆ هیچ شوینیک دی بچیت. به‌لکو ده‌یه‌وێت له‌و بۆ بمینیته‌وه، له‌و ئەشکه‌وته‌ی ده‌روانیته سه‌ر رووباری ئاوه‌سپیی. که‌چی ئەو به‌رده‌وام داوا‌ی لێ ده‌کرد بروات، ته‌نانه‌ت بوونه‌وه‌ره عاجباتیه‌کانی ده‌وروه‌ریشی داوا‌ی رویشتیان لێ ده‌کرد. هه‌رچی ژنه خێوه مه‌مک زله‌که بوو له‌ چاوه‌رێ بوو، چونکه نه‌یده‌توانی به‌سه‌ریدا زال بێت. فه‌ی پێی گوت:

– ئەو ژنه جادووگه‌ره نه‌عه‌تیه‌ بۆ به‌ده‌سته‌ینانی ئینکه‌به‌ری له‌گه‌ڵدا ده‌کرد. لێ ئەو توانی بیبه‌زینێ و بۆ یه‌کجاری له‌ دۆلی کفرانی بره‌تینێ.

که‌ریم زۆری له‌ دلا بوو پێی بۆی، لێ زاری هه‌لنه‌ده‌هات، که‌چی چی له‌ دلا بوو فه‌ی پێی ده‌زانی، ده‌یزانی ئاواتی ئەوه‌یه بیخواریت، تا بیکاته باشترین ژنی خۆی، ته‌نانه‌ت ئاماده‌یی تیا‌دا بوو ده‌ست له‌ ژنه‌که‌ی به‌ردات، هه‌رچی فه‌ی بوو دێنیا‌ی کرده‌وه ئەو داخوارییه‌ی گه‌لێک زه‌حمه‌ته و نایه‌ته دی. ئەگه‌ریکو ئەو خواسته‌ی به‌دی هات ئەوا بۆ یه‌کجاری له‌ جیهانی زه‌وی گوم ده‌بیت و تا ناکو‌تا وێڵ و سه‌رگه‌ردان ده‌خولیته‌وه، سه‌ره‌پای ئەمه‌ش که‌ریم داواکه‌ی دووباره کرده‌وه، ئەو ئاماده‌یه له‌ پێناویدا به‌رگه‌ی هه‌موو شتی بگریت.

– نا که‌ریم، نا. شتی وا نابیت. من رێگه‌م پێ نه‌دراوه شوو به‌بنیاده‌می سه‌ر زه‌وی

بکهم، لی بهردهوام سهرت لی ددهدم.

بهناسکییهوه ئه‌مه‌ی گوت، پاشان وه‌کو بلیسه‌یه‌ک له قوولایی ئاسماندا ون بوو. که‌ریم ده‌یزانی ئه‌گهر سبه‌ینی بیبه‌ن بۆ لای ئه‌و سه‌یده، ئیتر له ژیانیدا کچه جنۆکه‌که نابینیته‌وه، هه‌رچی فه‌ی بوو، ئه‌وی لیی ده‌ترسا سه‌ید جه‌واد و دارعه‌سا ئاسنینه‌که‌ی بوو، ئه‌وده‌می رای ده‌ه‌شاند.

ئینجاش ئه‌رخانی کرده‌وه، به‌رده‌وام سه‌ری لی ده‌دات، به‌و مه‌رجه‌ی ئه‌و له بیرى نه‌کات. هه‌روه‌ها پیتی گوت خه‌لکی دۆلی کفرانی یه‌ک به‌یه‌ک خۆش ده‌وی. هه‌رچه‌نده ئه‌وان هه‌ر له ئه‌زه‌له‌وه ئه‌و بیروباوه‌ره‌هه‌له‌یه‌یان لا رواوه، که ئه‌و جادووه‌گه‌ریکی سه‌ر به‌گۆبه‌نده، بۆ ئه‌وه دیت تا‌کو رۆحی کۆرپه‌کانیان ببات، که‌چی ئه‌و بۆ ئه‌وه دیت، تا خۆشنوودی بۆ منداله‌کانیان بخوازێ و دژ به‌رووحه شه‌رخوازه‌کان، ئه‌وانی له دۆلی کفران بلاو بوونه‌ته‌وه، هیزیان پی ببه‌خشیت.

- ئیستا‌کانیش ده‌بی برۆم که‌ریم، له شوپنیک ژنیک له‌سه‌ر رۆژ و مانگی خۆیه‌تی، به‌ده‌ست ژانه‌وه ده‌تلێته‌وه، ده‌بی بگه‌م پی، تا له ئازاره‌کانی که‌م بکه‌مه‌وه و خۆشنوودی بۆ منداله‌که‌ی بخوازم، به‌ر له‌وه‌ی رووحه به‌دغه‌ره‌کان بگه‌ن پی و منداله‌که‌ی به‌ن.

که‌ریم ویستی بیگریت تا نه‌روات، لی ئه‌و شه‌به‌نگ ئاسا ده‌رپه‌ری و له تاریکیه ئه‌نگوسته چاوه‌که‌دا تیشکی په‌خش کرد.

دوای ئه‌وه‌ی تا‌قیکی ته‌واو به‌رپه‌گه‌وه بوون و ناو به‌ناو پشوویان ده‌دا، له کوخته‌کانی گوندی بنعیز نزیک ده‌بوونه‌وه. چادره ره‌شه‌که‌ی سه‌ید جه‌واد هیند له گونده‌وه دوور نه‌بوو، گۆرپیک له نزیکیانه‌وه حایله‌که‌ی به‌به‌رد هه‌لچنرا بوو، له ناوه‌راستییه‌وه لای سه‌ری گۆره‌که پارچه په‌رۆیه‌کی سه‌وز به‌داریکه‌وه ده‌شه‌کایه‌وه. رۆژه‌که له‌وه‌ی رۆوباری رۆخانه‌وه، که تیشکه زپینه‌کانی له‌سه‌ر رۆوباره‌که په‌نگیان ده‌داوه، به‌ره‌و ئاوابوون ده‌خزا. خه‌لکی گوند ئافره‌ت و مندال و پیاویان، ئه‌وانه‌ی نیشانه‌کانی کلۆلی و نه‌داری به‌سیمایانه‌وه دیار بوون، به‌لاپه‌سه‌نییه‌وه له‌و کاروانه بچووکه‌یان ده‌روانی، که به‌ره‌و چادره‌که لای دا. زانیان ده‌بنه‌میوانی سه‌ید. له‌و کاتی ده‌نگیان له سه‌گه‌ل هه‌لبه‌ری، سی زه‌لام به‌ئاقاری چادره‌که هاتنه‌ پیش،

سه‌گه‌کانیش هتور بوونه‌وه، کلکیان له ناوگه‌ل نا و به‌ره‌و کوخته‌کان گه‌رانه‌وه. یه‌کی له زه‌لامه‌کان کونده‌به‌ک ئاوی به‌ده‌سته‌وه بوو، هه‌رکه سه‌ید بینی، به‌ده‌نگی به‌رز گوتی:

- خوا ده‌ست به‌بالته‌وه بگرێ، کورم.

به‌پیاده‌یی به‌ره‌و لای سه‌ید هاتن، ده‌ستیان ماچ کرد، ئه‌ویش سه‌ریانی ماچ ده‌کرد، لیویشی ده‌جوولای بی ئه‌وه‌ی لیی تیبگه‌ن. هه‌رچی که‌ریم بوو به‌سه‌ر پشتی ماینه‌که‌یه‌وه بوو، عانی شیخۆ ویستی یارمه‌تی بدات، سه‌ید له‌گه‌ل نزیکبوونه‌وه‌یدا له که‌ریم، هاواری کرد:

- لیی گه‌رێ، لیی گه‌رێ.

هه‌مووان بیده‌نگ بوون. سه‌ید جلیکی سپیی له‌به‌ردا بوو، قوماشیکی سه‌وزی له‌سه‌ری پتچا بوو، مل و گوپیه‌کانیشی داپۆشیبوو، چرچی و لۆچه‌کانی ده‌موچاوه ره‌شته‌اله‌که‌ی ئه‌وه‌یان ده‌گه‌یاند ته‌مه‌نی له سه‌رووی شه‌ست سالییه‌وه بیت. سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌ش دوو چاوی تیژ و به‌هیز له ژیر برۆ چر و پره‌کانییه‌وه بوون، ده‌تگوت چاوی بازن. به‌سه‌ری به‌رز و بلندییه‌وه به‌رامبه‌ر ئه‌سپه‌که‌ی که‌ریم وه‌ستا. هه‌مووان به‌ترسه‌وه لێیان ده‌روانی، چاوی له چاوی که‌ریم بری، که‌ریم له‌و کاتی ره‌شماله‌که‌ی وه‌کو پنتیکی ره‌ش له ئاسۆدا بینی، له دلی خۆیدا هه‌ستی به‌گۆرانی شته‌کان کرد. هه‌ر له‌وه‌مه‌ی بانشاخیان جی هیشت، فه‌ی به‌دوایانه‌وه بوو. که‌ریمیش به‌دریژی کات چاوی لی بوو چۆن به‌بان سه‌ریاندا وه‌کو په‌له هه‌ورپکی سپی مه‌له ده‌کات و به‌بیده‌نگی قسه‌یان ده‌گۆرپیه‌وه. وه‌لی هه‌ر ئه‌وه‌ندی له دووره‌وه چادره‌که به‌ده‌رکه‌وت، جنۆکه‌که جووله‌ی عه‌نتیکه‌ی ده‌نواند، چون به‌ده‌ست وه‌زه‌نیک تونده‌وه بتلیته‌وه، ئاوا پیچی ده‌خوارد، بی ئه‌وه‌ی مائئاوایی لی بکات، له چاو ون بوو. شته‌کان تیشک و په‌نگه ئه‌فسووناوییه‌ په‌نه‌انه‌کانیان له ده‌ست ده‌دان. کاتی سه‌ید دیقه‌تی چاوانی دا، که‌ریم له دووره‌وه جنۆکه‌که‌ی به‌دی کرد، ده‌یویست شتیکی پی بلیت.

سه‌ید هاواری کرد: داوه‌زه که‌ریم.

که‌ریم ئاگای له خۆی نه‌بوو، جووله‌ی نه‌کرد. سه‌ید ئاورپکی له چادره‌که دایه‌وه و

گازی ژنه‌که‌ی کرد:

- شه‌مسه دارعه‌ساکه‌م بۆ بیته.

هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی ژنه‌که‌ی به‌جلی ره‌شیه‌وه‌ به‌دارعه‌ساکه‌وه‌ هات، که‌ریم له‌سه‌ر پشتی ماینه‌که‌ به‌ته‌کانیک‌ خۆی گه‌پانده‌ لای سه‌ید و به‌له‌رزینه‌وه‌ که‌وته‌ ده‌ست ماچکردنی. سه‌ید به‌توندی گرتی و سه‌ری ماچ کرد. هه‌رچی ژنه‌که‌ی سه‌ید بوو دارعه‌ساکه‌ی توور هه‌لدا و که‌وته‌ هه‌له‌ه‌له‌ لیدان و داوای له‌ میوانه‌کان کرد بچنه‌ ژووره‌وه‌. سی‌ زه‌لامه‌که‌ی گوندی بنعیزیش به‌ده‌نگی به‌رزوه‌ سه‌لاواتیان لای دها و له‌ بازنه‌یه‌کی به‌تالدا به‌ده‌وری سه‌یددا ده‌سوورانه‌وه‌. سه‌یدیش له‌گه‌ل که‌ریمدا به‌یه‌ک ده‌نگ له‌گه‌ل ئه‌وانی دیدا: الله‌ حی، الله‌ حی...یان ده‌گوته‌وه‌. هه‌نده‌ی نه‌برد زۆراب و ره‌مه‌زان و شیخۆ و میرزاش خۆیان کرده‌ ناو ئه‌لقه‌ی زیکره‌که‌وه‌. کاتی خه‌لکی گوندیش خۆیان پیتدا کرد، سه‌ید ده‌ستی راستی به‌رز کرده‌وه‌ و ده‌ستی چه‌پیشی خسته‌ ملی که‌ریم و گوتی:

- برۆنه‌ ژووره‌وه‌، ئه‌مرۆ هه‌مووتان میوانی پیغه‌مبه‌رن دروودی خوای له‌سه‌ر بی.

شیخۆ چاوهروانی ئاماژه‌ی باوکی نه‌کرد، به‌لکو گرتی به‌نزیکتین کاورد و له‌ ژیر پی‌سه‌یدی دا به‌عه‌ردا، به‌ر له‌وه‌ی ره‌مه‌زان دووه‌م کاوهر به‌زه‌ویدا بدات، شیخۆ یه‌کی دییشی سه‌هربری. هه‌رچی میرزا بوو دوا‌ی ئه‌وه‌ی قۆلی زه‌لامیکی گرت بۆ یارمه‌تیدان پرووی ده‌می له‌ زۆراب کرد و گوتی: من ده‌بی بچم ره‌شماله‌که‌ هه‌لده‌م، چونکه‌ چادره‌که‌ی سه‌ید به‌شی ئه‌م میله‌ته‌ ناکات.

زۆرابیش پشکداریی کرد و تازه‌ بروای به‌وه‌ کرد که‌ بینی، گوتی: ره‌شماله‌که‌ دامه‌زرینه‌ میرزا، له‌ شوینتی باش دای مه‌زرینه‌، چونکه‌ بۆ هه‌تا هه‌تا لی‌ره‌ ده‌میتیته‌وه‌.

ناگه‌هان شه‌و داهات و هه‌موو شته‌کان بوون به‌تاریکه‌ شه‌و، خواردن ئاماده‌ کرا، به‌ر له‌وه‌ی ده‌ست به‌خواردن بکه‌ن، گوێیان له‌ سمی ئه‌سپ بوو نزیك ده‌بوونه‌وه‌. هه‌نده‌ی پی نه‌چوو روسته‌م و قادر و عه‌باس به‌دیار که‌وتن، شوینه‌واری ماندوو‌یه‌تی و نیگه‌رانی به‌روویانه‌وه‌ ده‌بینرا، زۆراب و شیخۆ و ره‌مه‌زان سه‌یری یه‌کدییان کرد، زۆراب خۆی شیلوو نه‌کرد، ده‌ستی بۆ خواردنه‌که‌ درپژ کرد و گوتی:

- ئای له‌م سی‌ شه‌یتانه‌. به‌ته‌نیا لی‌مان ناگه‌رین.

به‌ر له‌وه‌ی بچن بۆ لای که‌ریم، شیخۆ مژده‌ی چاکبوونه‌وه‌ی پی دان، پاشان داوای لی‌کردن به‌ر له‌وه‌ی بۆ نک که‌ریم بچن، برۆن ده‌ستی سه‌ید جه‌واد رامووسن. ئه‌وان هیچیان له‌ مه‌سه‌له‌که‌ نه‌ده‌زانی. چونکه‌ دوینتی ئیواری کویخا زۆراب یه‌کسه‌ر ناردنی بۆ ئاشخانه‌که‌، بی ئه‌وه‌ی به‌یلت بیته‌ ره‌شماله‌که‌وه‌. کاتی ئه‌مرۆ دره‌نگ له‌ خه‌و رابوون به‌مه‌سه‌له‌که‌یان زانی.

زۆراب له‌ سووچیکی ره‌شماله‌که‌وه‌ به‌ته‌نی له‌گه‌ل شیخۆ و ره‌مه‌زاندانان و پی‌گوتن ده‌بی که‌ریم بۆ حه‌فته‌یه‌ک له‌ ژیر چاو‌دیری سه‌یددا بمیتیته‌وه‌ و پی‌ویسته‌ شه‌و و روژ به‌دیارییه‌وه‌ بیت، چونکه‌ دوور نییه‌ ئه‌و جنۆکه‌یه‌ غافل‌یان بکا و جاریکی دی بچیته‌ سه‌ریه‌وه‌.

دل‌نیاشی کردنه‌وه‌ بابه‌تی جنۆکه‌ فه‌ی ساناترین حالته‌، چونکه‌ گه‌نجه‌که‌ جوانی جنۆکه‌که‌ی ناخی ده‌بیا، کاری رزگاربوون له‌ جنۆکه‌ش هیتند ئالۆز نییه‌. به‌ختیشی یار بووه‌ خێو، یاخود شه‌یتان خۆی ده‌ستی لی نه‌وه‌شان‌دوو، ئه‌مه‌ش وا ده‌کات ده‌ست و پی تووشبووه‌که‌ به‌زنجیر به‌سه‌ترینه‌وه‌ و دارکاریه‌کی باش بکریت. چون فریشته‌یه‌ک بیت له‌ ئاسمانه‌وه‌ دابه‌زیبیت، ئاوا به‌چاوی ترسه‌وه‌ لی‌یان ده‌روانی. زۆراب ئه‌رخاینی کرده‌وه‌ ده‌ستپیک به‌ته‌ما نه‌بوو په‌راگه‌نده‌ی ئه‌م شوینه‌ بن و له‌سه‌ر خواستی ده‌وله‌ت لی‌ره‌ گوند بنیات بنین، وه‌لی ئیستا گه‌لی خۆش‌حاله‌ به‌وه‌ی دوا دوا‌یی ژیان‌ی له‌ نزیك نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ده‌گوزهرینتی. سه‌ید جه‌واد بریاره‌که‌ی له‌ خه‌لکی گونده‌وه‌ بیست، که‌ چه‌نده‌ خۆش‌حالن به‌ هاتنی کویخا زۆراب، زۆریشی پی خۆش بوو ناوچه‌که‌ ئاوه‌دان بووته‌وه‌، چونکه‌ له‌ پینشدا چۆل و هۆل و وشک و برینگ بوو. ئه‌وه‌شی گوت جیهانگیری نار‌ه‌سن هه‌رماسیکه‌ بۆ خۆی و ئه‌م به‌سته‌زمانانه‌ وه‌کو مانگای به‌له‌نگاز ده‌دۆشرین، ئه‌مانه‌ شه‌و و روژ ره‌نج ده‌دن، که‌چی نانی شیوانیشیان تۆله‌که‌یه‌. ئه‌وان له‌و دوو روژه‌ی له‌وی بوون له‌ زۆر شت گه‌یشتن.

جیهانگیر به‌ر له‌ چه‌ند سالتیک هه‌ندیک گه‌نم و جۆی به‌قه‌رسیلی به‌قه‌رز پی‌ دابوون. دوا‌ی ئه‌وه‌ی چه‌ند سالتیک به‌هۆی بی بارانییه‌وه‌ نه‌یان‌توانی له‌ کاتی خۆیدا قه‌رزه‌کان بده‌نه‌وه‌، ئیدی سووده‌که‌ی سه‌رده‌که‌وت و زیادی ده‌کرد، به‌ده‌ستی

شیخۆ چون پېشبینی ئەو قسەییە لى کردبیت، له شوین خۆی هەلستا:

- من چایەکه دەکم، تۆش دەتوانی تیر و توانجمان تى بگری، چونکه هەفتەیهکه لى بى بەشین.

زۆراب لە و دەمی پستی دایە بالیفەکهو و جى خۆی خۆش کرد، هەلدايى:

- بەو جوولە بى برانەو هیهى سى رۆژە رەشمالەکهمانى گرتوو هتەو، وا دەزانم له فەرمانگەى قايمقام له ناو هندی سەنجەق. من بەم شيوە ژيانە رانەهاتووم.

رەمەزان گوتى: هەرچى من و شىخۆ بەگین مینا قەرەجمان لى هاتوو، له ماوهى هەفتەیهکدا نیوهى دنیا مان بينى.

شىخۆ بى ئەوهى چاویان لى بکات، بەچاپەزەکهو سەرقال بوو، دەیخستە سەر ناگرەکه، وتى:

- ئەوى ریش بەلایتەو، دەبى شانەشى بۆ هەلگريت. ئیمە هەر له سەرەتاوه بریارمان دا فەرمانەکه وەر بگرین، منیش نازناوى بەگ هەلگرم، بمانەوى و نەمانەوى بە قايمقام و یوزباشى و جیهانگیری خالمانەو پەيوەست بووین. دەبى بزانی چۆن له نيو ئەمانەدا هەلسوکهوت بکەین.

رەمەزان بەتەوسەو گوتى: ئەدى بۆ قۆلچى و گەرەبیتە فەندیت بىر چوون؟

شىخۆ بە دەم ریکخستنى پيالەو گوتى:

- دنيا گۆراوه. بۆیه دەبى ئیمەش بگۆرین.

- بەللى کورەکه شىخۆ بەگ، راستە دنيا گۆراوه. کى بروای دەکرد ئەم رەشمالە له وديو چىای مازووخواه دەگوزریتەو بۆ دۆلى کفران و لەویشەو بۆ ئەم پارچە زەوییه؟ ئەى بەعەقلى کیدا دەچوو ئیمە له گەل جیهانگیردا مامەلە بکەین و چا بخۆینەو؟ ئەگەر قەدر ئیمەى گەیاندبیتە ئیره، دەبى وای لى بکەین له دۆلى کفران جوانتر بیت. هەموو شتەکان وەکو خەون دینه بەرچاوم، چەندم حەز دەکرد ناله گورگەى باپیره گەرەمان لەم شوینەدا بمانبینى.

رەمەزان بە لاقرتیوه گوتى: بەرای تۆ قایل دەبوو رەشمالەکه بگاتە ئیره؟

زۆراب ناماژەى بۆ میرزا کرد، که پرخەى بەرز بوو بوو ه:

- له میرزا ئاگای خودان رەشمال بپرسە، وەلام لای ئەو.

ئەو دەمی شىخۆ چای هینا، رەمەزان له شوین خۆی راست بوو ه و گوتى:

- واز له میرزا بینه زۆر شەکهتە. بەدریژایى رۆژ بەتەنى گوندەکهى شىخۆ بەگى دروست کرد.

زۆراب له گەل چای هاتندا دانیشت و گوتى:

- قور بەسەر ئەو گوندەى میرزا بنیاتی دەنى، ئەو تەنیا هەلدان و هەلوەشانەو هى رەشمال فیتر بوو.

کاتیک رەمەزان چایەکهى هەلقوراند، میتشكى ساف بوو:

- برایان. لەو رۆژى هاتووینەتە ئیره، مەسەلەیهک هیه میتشکم دەکرۆژیت، رینگەم بەدن با بۆتانی روون بکەم ه، من له پرسیارەکه مدا شوخى ناکەم.

شىخۆ باش دەیزانى دەیهویت دەرگایەک بۆ قەشمەرى بخاتە سەر پشت، چونکه ئەو هەفتەیهکه بۆى ریک نەکەوتوو سوعبەتیک بکات، گوتى:

- فەرموو مامە رەمەزان. ئیستا هەر خۆمانین و دەتوانین هەموو قسەیهک بکەین.

- دەلیم ئەم سەید جەوادەى من بروام بەتوانا مەزنەکانى هیناوه، بۆ سوود لەم توانایەى وەرناگرى، تا پئویستییهکانى خۆى پى دابین بکات؟ ئەو تا کابرا وا له برسا دەمرى و ئاتاجى بەپۆشاک و پیللو و نوینی باشە بۆ نووستن...

زۆراب قسەکهى پى برى:

- رەمەزان، وتان دەتوانین هەموو شتیک بلین، لى سەید جەواد بکەیتە بابەتى گالته چارى، ئەوا رینگەت پى نادرى، غەزەبى پیغەمبەرمان بەسەردا مەبارینە.

رەمەزان ویستی شتیک بلیت، شىخۆ قسەکهى پى برى:

- کابرا ئەگەر بیهویت دەتوانى بەخۆشگوزەرانى بژیت، لى ئەو کات ئەو پەرچوو هى بەچاوى خۆمان بینیمان، له دەست دەدات.

تووله ریگه سهخت و دژوارهکه، دهیروانییه سهر ههزار بههزاریک نهوسهری دیار نهبوو، دامینی چیا بهرزهکهی دهبری و له ههموو لاه بهتاریکی دهره درابوو. له هندی شوین دهبوو بهزگهخشکی پروات. گهیشته شوینیک وایزانی گهیشته نهوسهری ریگهکه و تهنیا ههنگاویک بنیت دهگاته پیدهشتهکه. ناچار بوو جاریکی دی بهزگهخشکی پروات و دست بهدوا تاشه بهردهوه بگریت، کهچی ههر هیندهی دهستی پیوه گرت لیژ بووهوه و چهندين بهردی دایه پیش خوئی، وایزانی خویشی لهگهله بهردهکاندا تلور بووهوه، لی خوگرتنی بهدهوهنه بهروویهکهوه له کهوتنی رزگار کرد. دهبوو نهجاریان تونیلکی دریزی چیاکه بپریت. زور بهزحمهت خوئی خشاندا، خهریکبوو ههناسهی لهبهردهبریا. ههنديک جار تونیلکههک واتهنگ دهبووهوه نهیتوانی بهزگهخشکیش پروات. بیری بو سهیده عارهبهکه و شیخی بهرزنجه چوو، هانای بو بردن و پر بهدم گازی کردن، وهلامیان نهبوو، پاشان بیری بو کچه جنوکهکه چوو، نهویش بهدرنهکهوت. دواي قهیرییک بهههموو دهنگییهوه بانگی کرد: شیخی بهرزنجه. تاوی دایه خوئی و شوینه تنگهکههی بری، لههیکرا خوئی له نهشکهوتی جنوکهکهدا بینیهوه، که دهیروانییه سهر ناوهسپی. ههناسهیهکی قولی ههلیکشا، جنوکهکه بهجله دریزه سپییهکهیهوه لهسه رۆخی رووبارهکه ویتستا بوو، قژه زهردهکهشی بهسه شانیهوه له ژیر تریفهی مانگهکهدا دهبریسکایهوه، بهغهم و گلهیییهوه چاوی تی بریبوو. له شوین خوئی بهسهرسامی رهق وهستا بوو، بیدهنگ، بووبوو بهبهرد، چهپهساو، نهیزانی چهنديک ناوا مایهوه. دهنگیک له ناخییهوه پیی دهگوت ههتا ههتا بهم ناوایه دهمنیتیهوه و باشتهر فزه نهکا و له حزووری نهه جنوکه ریسوا کراوهدا زار ههلههینیت. ریسوا؟ لهبهر چی؟ کی ریسواي کردوه؟ دهبی لهم جیهانهدا یهکیک ههبی بتوانیت نهه جنوکهیه ریسوا بکات؟ دهنگوت تاپویهکه و رووناکیی لی دهباریت. بهناسپایی لئی نریک بووهوه و بهردهوام له چاوه شیرزهکانی دهروانی. سیمای گالتهجاری و گلهیی و پرسیار بهرووخساره فریشتهیییهکهیهوه دیار بوون.

بی نهوهی چاو له چاوی بپرووکنیت، گوتی:

- کهریم بو؟ بوچی چوونه کن نهو سهیدهی ههر نهوهنده نهبوو بهدارعهساکهی بمکوژیت؟

بهزحمهتییهوه ولامی داوه: نهدهویست بجم، بهزور بردمیان.

- دهزانم کهریم. نهگهر دهتهوی لهگهلهندا بمینم، نهوا برۆ بو لای شیخی بهرزنجه و ببه دهرویش.

ویستی شتییک بلیت، کهچی نهو له چاوترووکانیکدا ون بوو. چاوی گریدا بهلکو شوینهواری ببینی، لی سوودی نهبوو. پهشیمانی ههراسانی کردبوو، بی ویستی خوئی بهدهنگیکی بهرزی دریزکراوه هاواری کرد: فهی ی ی ی...

چیا و دۆلهکان بهچهندن چینی دهنگ زایهلهی دهنگهکهیان دایهوه.

له خهو راپهپی، زهندهقی چوووو، شلپهی ئارهقهی دههات. هیشتا رۆژ ههلههاتبوو، وهلی نهو رووناکیهی قمرزییهی ئاسوی رۆژهلاتی گرتبووهوه، له ههر چرکهیهکدا پیشبینی ههلههاتنی دهکرد. چاوی بهناو رهشمالهکهدا گتیا، سهیدی نهبینی، ژنهکهیشی له دهرهوه له پال کوانووکه خهریکی ئاگر کردنهوه بوو، له ناو پیخهفهکهی مایهوه، هیشتا له ژیر کاریگهیری خهونهکهیدا بوو. چادرهکهی جی هیشت و پرووی لهو تهپهه بچووکه کرد، که دهیروانییه سهر نهو گووماوهی له جوبارهکهی بنعیز جیا بووبوووه. دواي نهوهی لهسهه گردهکه خوئی بهتال کرد، بهدهوریدا بو لای جوبارهکه سوورایهوه. سهید له گۆلاوهکه خوئی دهشوشت، پاش نهوهی بهبیسمیلاکردنهوه سی جارن خوئی بهژیر ناوهکهدا کرد، بلهز خوئی گهیانده جلهکانی و گوتی:

- ناوهکه قیچکه سارده کهریم.

- مامه سهید، ناوهکه زور سارده، بو پوره شهمسه ئاوت بو گهرم ناکات؟

له راستیدا ناوهکه بهلای کهریمهوه سارد نهبوو، لی له تهنروستییه سهید دهترسا، نهخوازهلا بو یهکهه جار جهسته له و لاوازهکهی بینی، دواي نهوهی سیپالهکانی لهبهرکردن، بهرهو چادرهکه رۆیشتن، گوتی:

- پيستی من عهینی کاژی زهردهماره، له مامت مهترسی.

چوار پوژه وا راهاتوون له م کاتهدا له خه وههستن. سهید پیچهک پیش وی هه لدهستا. دواى ئه وهى قاوهى تال دهخونه وه، که سهید بهخوی ئامادهى دهکرد، دهچونه ره شماله کهى کوپخا زوړاب، ئیدی قاوه لتي له چاوه روانیاندان بوو: نانی گهرمی هه ورامی، هیلکهى له پوښ کراو، که ره و ماست. سهید قه ناعه تی هینا بوو له ماوهى ئه م چوار پوژى له وه رینهیدا خوین زابووه ده موچاوییه وه و گورپکی گرتبووه وه. کاتی له ره شماله که نزیك بوونه وه، هالووی نانی گهرم چوه لووتییه وه، نهیزانی بو له م کاتهدا جیهانگیری به بیردا هات، له میتسکی خویدا گوتی:

- ههى جیهانگیری نادان، نه دهکرا ئه م زگبرسییه رووتانه وهکو کوپخا زوړاب و تاقمه کهى بزین؟ خو له هه نیه یان نه نووسراوه هه به تهنیا بو تو رنج بدهن؟ له خوا ناترسی؟

زوړاب و شیخو و رهمه زان و میرزا و سنجان به خیره اتنی هه ردوکیان کردن. پوژه که خه ریکبوو تیشکه زیرینه کانی له و دیو به رزاییه کانی دولی کفرانه وه ده نارد. زوړاب تیبینی سیمای توورهى سهیدی کرد، ترسا دوخی که ریم شپزهى کردبیت. لی که چاوی به رووخساری ئه م کهوت، دیار بوو دوخه کهى زور سروشتییه و له هه موو کاتی باشتره. بویه له سهید نزیك که وهتوه و به سیمایه کی پر له ترس و پرسیاره وه گوتی: ئیشاللا خیره سهید. ئه مرپو بی واز دیاری.

سهید زه ردهیه کی بو کرد و وهک ئه وهى خه ریکی شتیک بیت، گوتی:

- سه لامه تیت کوپخا زوړاب، هیلچ نییه.

زوړاب چاودیریبی سیمای و جوولانه وهى سهیدی دهکرد، چاوه ری بوون دهست ببات. که چی ئه و دواى بیسمیلاکرنیشی به خدهى خوئی دهستی بو خوارده که نه برده، به لکو سه ری هه لپری و به دهنگیکی درپژکراوه وه گوتی:

- خوا تو له تی لی بکاته وه، جیهانگیر.

ده موچاوه کان مه ییبوون و پروویان له رووخساری توورهى سهید بری بوو. زوړاب به زمانیکی ئاسووده وه پپی گوت: خه مت نه بی سهید، خوا تو له تی لی ده ستینیته وه.

سهید دهسته له ری و لاوازه کهى بو نانه گهرمه که برد و له که ره کهى هه لکیشا. دوخه که له کرژییه وه گورا بو بیده نگی و خه ریکبوون به خوارده وه. خه لکی گوند هه ر له یه که م پوژه وه لای سهید خو شحالی خو یان بو داوه تکردنی کوپخا زوړاب و تاقمه کهى بو نانی نیوه پو، ده ربری، لی خه ریک و خه نکان مابوون، چونکه هیچیان نه بوو بیانده نی. مه رکان جیهانگیر یه ک یه ک ژماردبوونی، نه ده بوو یه کتیکیان لی که م بیته وه. باسی تاچه گولکه که هه ر مه که. تهنیا شتیک له توانایاندا بوو مریشک بوو، ئه مهش شایان به پیواویکی وهکو کوپخا زوړاب نه بوو. ئه مه سهیدی سه رقال کردبوو. دهیزانی زوړاب هیچ له باره ی ژیانى نه وانه وه نازانیت، که له ره شماله کهى سه ردانى دهکن. ئه وانیش له جیى خو یانه وه مته قیان نه ده کرد و باسی شتیکیان نه ده کرد پیوه نندی به ژیانى تاییه تیانه وه هه بیت.

کاتیک له قاوه لتي بوونه وه، سهید خوئی دایه سه ر سه رینه کهى و گری له و جگه ره پیچراوه به ردا که که ریم دای پیی. سهید به زمانیکی پر له قه ناعه ت و رازیبوونه وه گوتی: ئه لحه مدولیللا. ئه لحه مدولیللا. کوپخا زوړاب من فره خو شحالم به بوونتان لیره. وه لی زور به بارى ناله بارى خه لکی بنعیز دلته نگم.

پاشان به وردی باسی هه موو شتیکى بو کردن. که ریمیش هه ندیک له ورده کاریه کانی ئه و چیرپوکه ی پی ده زانی. لی له سه ر داواى سهید مته قی نه کرد. هه رچی رهمه زان بوو بی ئه وهى زوړاب پی بزانیته چند جاریک سه ری لی دابوون. ئه و کاتیش وهکو خزمیک داخی دلی خو یان بو هه لپشتبوو، سویندیشیان دابوو ئه م باسه لای کوپخا زوړاب نه کات.

زوړاب چاوی به سه ر دانیش توواندا گریا، هیند تووره بوو ئاگری لی ده بارى، پاشان به سه ر شیخو وهستا، که له و عانه دا چای تی ده کرد:

- شیخو به گ، تو به و سیفه ته ی سه روک هوژی دولی کفرانى. ئایا ده سه لالت به سه ر گوندی بنعیز و ئه م ئاموزایانه ماندا هه یه؟

شیخو به هیمنییه که وه گوتی:

- به پیی ئه و فه رمانه ی له قایمقامی سه نه قم وه رگرتووه، ده توانم بلیم به لی.

- ئه گه ر ولامه که ت به لپییه، دواى ئه وهى هه موو شته کانت به گوپی خو ت بیستن،

چۆنى لىك دەدەيتەو؟ بوونى دوو سەرۆك له هۆزىكدا؟ ياخود دوو كوئىخا له يهك گوندا؟

بىدەنگى دايگرتن. وا ديار بوو هيچ كات كوئىخا زۆرابيان بهو توورپهيبه نه بيبنيبوو. شىخۆ ديوارى بىدەنگيه قورسهكهى شكاند و بهزمانىكى توندهوه گوتى:

– هۆزهكه مان تهنيا يهك سەرۆكى ههس، خۆ ئەگەر براكانمان ئاريشه يهكيان ههبيت، ئەوا بهئامادهبوونى خۆيان چارهى بۆ دادهنين.

رهمهزان واى يىنى كاتى ئەوه هاتوووه رووناكى بخاته سەر ههندى لاپهنى ژيانى خزمانى، گوتى:

– راستى، من شتىكى سهيرم لێره لهم گوندى بنعيزه ديتوووه، پيشتر له ژياندا نه ميبنى بوو، خهلكينه شتىكتان بيستوووه بهناوى «شهقل»؟

هه مووان سهيدى لى دهرچى به يهك دنگ وتيان: شهقل؟!

رهمهزان بهناپهزاييهوه سهرى لهقاند: بهلى، شهقل.

سهيد بهشانازى و رق لیبوونهوهوه گوتى:

– بهلى، من دهزانم. ئەوه چه قۆيهكه و نانى ههژاران دهبريت.

ماناى راسته قينهى شهقلىان نهزانى، تا رهمهزان بهوردى روونى كردهوه:

– مۆرىكى گهوره يه ههندهى كلاشيك دهبيت، له دار دروست كراوه، نهخشىكى لهسهر ههلكۆلراوه، له هه موو لاره له خهرمان دهبريت، هه لگري ئەم مۆرهش پى دهگوتريت دارۆغه. ئەم دارۆغيه جيژه گهنم و جوكان يهك يهك مۆر دهكا و له كوختىكى نزيك بهخهرمانهكه نيشتهجى دهبى، تا پاسهوانى بكات. قور بهسهر ئەو كهسهش دهست بۆ جيژيك لهم جيژانه ببات. خودان جيژهكانيش بهرپرسن له دايبنكردى رۆژانه سى ژهم خواردنى باش بۆ ئەم دارۆغيه.

ميرزا بهسهر لهقاندنهوه گوتى:

– من هيچ لهم قسانه ناگهم.

زۆرابيش وتى: شتى زياتر دهبيستين ميرزا.

رهمهزان دريژهى بهقسهكهى دا: خودان شهقلهكه جيهانگيره و ئەو كهسهشى

به دارۆغه ناو دهبرى يهكيكه له پياوهكانى ئەو. خاوهرمانه وئلهكهش ناتوانى دهست بۆ بهروبوومهكهى ببات، تا جيهانگير بهشى خۆى لى دهرنهكات.

ميرزا بن بالى خوراند و بهتوورپهيبهوه دوا:

– چه ند جار پيم گوتن ئەم زهلامه خراپهكاره.

پيكتكهوتن لهسهر ئەوهى هاپۆى كهله بارگير بۆ فراوين بانگهيشت بكن و چارهسهرى يهكجارى بۆ كيشهى شهقل و دارۆغه داينين. ئەگينا سهرۆكايهتتى شىخۆ تهنيا قسهيه و هيچى تر. رۆستهه و قادر و عهباس ليل سنجاندا لهوديو قاميشبهندهكهوه قاوهلتيان دهكرد و گوپيان له قسهى زهلامهكان راديرا بوو و ديقهتى يهكترىان دها، قادر گوتى:

– ئەم ئيشه بۆ من باشه، رۆژانه سى ژهم خواردنى باش بهرامبهه هيچ.

سنجان بهدهم چاتىكردهوه گوتى:

– كورم ئەمه ئيشى زهمته و زهغلهانه. ئيمه جووتيارين، دهبى ببيته جووتيارىكى كارامه.

– من نامهوى بيمه جووتيار ميمى.

رۆستهه بهقهشمهرييهوه گوتى: كهواته ببه يوزباشى يان قۆلچى.

پاشان ئاماژهى بۆ كردن دواى بكهون. له لاي دواوه له رهشمالهكهوه چوونه دهر. برپاريان دابوو هه موو ناوچهكانى دهروبهرى گوند بيشكن و روو بكهنه زىي رۆخانه و له ئاوه شيرين و سازگاركهى بخۆنهوه، چونكه رۆستهه تاقى كردبووهوه و له ئاوى مهيله و شوپرى ئاوهسپى بهباشتر داهنا. لى كاتى گوپيان له مشتومرى پياوهكان بوو، لاپرهسهنى گرتبوويانى تا بزائن ئەم بهناو شهقل و دارۆغيه چين. له شوپنىكهوه، تا رادهيهك بهرز، منارهكهى سهنجهقيان دهبينى، ئيدى بيرى ئەو رۆژانهيان دهكرد دهتگوت رۆژانى جهژن بوون، ههروهها يادى رهمزى هاوهليان دهكردهوه.

– دهبى ئيستا رهمزى چى بكات؟ بيگومان ئيستا برادهرهكهى بهگهراوهوهمانى زانيوه و تۆلهى خۆى لى كردووتهوه.

قادر ئەمەى گوت، بىرىشى ھەر لاي ئەو خواردنه خوڭشانە بوون، كە لەوئى
خواردنى. عەباسىش گوتى:

– گرنگ ئەوھىە وەكو مىر دەژئەت.

رۆستەم لەو كاتەى بىرى لاي دەفتەرى حىساباتەكە بوو، كە رەمىزى بەپرتە و
بۆلەو نىشانى دا، گوتى:

– وەلى ئىرەبى بەئىمە دەبات.

بەتەختايى خەرمانەكەدا رەتبوون، تەبارە گەنم و جۆ و كا ھەلدرابوونەو.
كوختىكى بچووك لە نىوان سى تەبارە گەورەى كادا دروست كرابوو، تا چەند
ھەنگاويك نىزىكى نەبىتەو نەتەبىنى. قادر چون شتىكى بەچنگ ھىنا بىت، گوتى: –
ئەمە كوختى دارۆغەبە. ئاي لەو رۆبىيە فىلبارە، خوئى لە چاوبزر كردوو، تاكو دز
نەدەنە سەريا.

رۆستەم سەرقال بوو بەو نەخشانى بەوردى بەجىزە گەنمەكانەو نرابوون. قادر و
عەباسىش بى ئەوھى ھىچى لە بارەو بزانن، لاسايى سەرنجدانە وردەكەيان
دەكردەو. قادر گوتى:

– ھەموويان لەيەك دەچن رۆستەم.

عەباس بەئانىشكى سىخوومەيەكى لى دا: لىكى گەرى با باش بىر بكاتەو، تاكو
گرىتى تەلىسمەكەمان بۆ دەكاتەو.

دواى ئەوھى چەند جارىك بەسەر نەخشەكاندا نوشتايەو، رۆستەم راستەو بوو و
گوتى:

– فىلەكەم زانى. دەتوانم پىتان بلىم چىيە.

ھەردووكيان بەسەرسامى و لاپرەسەنبىيەو بەيەك دەنگ وتيان:

– رۆستەم، ھەر بەراستى بوويە مەلا.

پاشان قادر گوتى: باپىرم زۆراب بەمە بزانى، گونى گەورە دەبىت. دەى پىمان
بلىتى ماناي ئەم نەخشە چىيە؟

رۆستەم بەشانازى و رق لىبوونەو گوتى: ناوى يەزدانى مەزن و مېھربانىيان

لەسەر شەقلەكە ھەلكەندوو.

قادر بەگىلىيەكەو گوتى: شتى وا دەبى؟ ئەمە كفر نبىيە؟

رۆستەم چاوى بەنەخشە مۆركراوھكاندا خشاند چەند بەرىكىكى لى دراون،
لەبەرخۆبەو گوتى:

– بىروا ناكەم ئەمە كفر بىت. ھەلكۆلىنى ناوى خودا لەسەر شەقلەكە ھۆى زۆرە،
وھكو پىت و بەرەكەت خستەنە سەر بەرەبوومەكە و لە چاوى ھەسوود بەدوور گرتنى و
ترس خستەنە دلى دزەو، كاتى نەخشەكە دەبىت.

قادر بەرپەرجى داو: دز ئەگەر وىستى شتىك ببات، ئەوا سل لە كەس
ناكاتەو.

عەباس گوتى: دەمەوى دارۆغە بىنم. لىلما دىن، يان لىرە دەمىنەو؟

– ھەلبەت ئىمەش دەمانەوى بىبىنن، وەلى دەبى زۆر بەچرپە بىوون، تا ھەستمان
پى نەكات. وا باشە بەدەورى ئەم كۆمايەدا بسوورپىنەو و لە دەلاقەكەو سەبىر
بكەين.

رۆستەم لەو كاتى بەھەنگاوى درىژ و لەسەرخۆو پىشيان كەوتبوو، بەدەنگى نزم
ئەمەى گوت. ئەودەمى گەيشتە ئەودىوى جىزەكە، راستەوخۆ لە پشت كوختەكەو
بوون. دوو دەرگا و دەلاقەى بچووكى لە ھەردوو لاو ھەبوو. قادر بەگوئى رۆستەمىدا
چرپاند:

– وابزانم ئەم بەرازە نووستوو.

رۆستەم بەپەنجەى سەركۆنەى كرد كە وسكت بىت، عەباس ئەو عانى پشیلەيەكى
مالىيى خوئى پىدا سوئى، ھەترەشى چوو و لە شوپىن خوئى ھەلبەزىيەو. پشیلەكە
بەھۆگرىيەكى زۆرەو كلكى ھەلدەبرى و خوئى كرژ دەكردەو، بەمە زياتر شلەژان و
تا قەيرىكىش لە شوپىنى خوئان تاسان. ھەر لەگەل مياویندا پرخەى كابرە لە ناو
كوختەكەو بەرز بوو. قادر جارىكى تر چرپاندىيەو:

– نەمگوت ئەم بەرازە نووستوو؟ بەشەو ئىشك دەگرى و بەرپۆزىش دەنوئى.

بەئاسپايى لە دەلاقەكەى لاي دواو سەريان بەژوورپىدا كرد. كابرە تۆپەلىك بوو لە

گوشت و بهز، پرخه‌ی چپر چپر و هاوکات دهنگی جیا جیای له‌گه‌ل جووله‌ی سکه هه‌لاوساوه‌که‌ی دهرده‌کرد.

هه‌ندیک جار ده‌نگوت ئیستا ده‌خنکیت. دوو مه‌شکه له‌وئ دانرابوون، به‌کیان بۆ رۆن و ئه‌وی دیش بۆ دۆ، قۆرییه چا و ده‌فری خواردن به‌ریکوپتیکی پیز کرابوون، هه‌رچی تفه‌نگ و پشتین و پیللو و کلاو و مشکیکه‌ی بوون، به‌ته‌نیش سهرییه‌وه به‌ریکی دانرابوون.

قادر بۆ خواستی خو‌ی به‌هه‌سپایی دزه‌ی کرده ژووری و تفه‌نگه‌که‌ی به‌ده‌ستییه‌وه گرت. رۆسته‌م به‌حه‌په‌ساوییه‌وه لئی روانی. عه‌باسیش به‌ه‌یواسی پشتینه درێژه‌که‌ی و مشکي و کلاو و پیللوکه‌ی پچانه‌وه، وه‌لئ رۆسته‌م له‌خه‌یا لیدا نه‌بوو شتیکی ببات، که‌چی هه‌رکه چاوی به‌پارچه داره لاکیشه‌یییه‌که کهوت به‌ده‌سه‌که‌یه‌وه به‌دیواری کوخته‌که‌وه هه‌لواسرا بوو، به‌کسه‌ر هه‌لئ گرت. هه‌رسیکیان به‌بۆ چرپه له پشت جیزه‌کانه‌وه خو‌یان مه‌لاس دا، پاشان بۆ ئه‌وه‌ی که‌س بیانینی له‌ ناوه‌ دور که‌وتنه‌وه. به‌خیرایی رۆیشن، تا که‌یشته‌ گرده‌کانی نزیک به‌رووباری رۆخانه، که‌سیان مه‌تقیان نه‌کرد. له ژیر هه‌لدیریک که‌ ده‌پروانییه‌ سهر رووباره‌که، لئی دانیشن. رۆسته‌م شپرزه‌ بوو، که‌چی قادر و عه‌باس هه‌ستی به‌خۆنازین و خو‌شحالی گرتبوونییه‌وه. قادر زانی رۆسته‌م ته‌واو نییه، له ژیر هه‌نگلی نانیکی دهرکرد و کردییه‌ دوو پارچه‌وه، نیوه‌ی بۆ خو‌ی هه‌لگرت و نیوه‌که‌ی تریشی به‌سه‌ریاندا دابه‌ش کرد. عه‌باس به‌شه‌که‌ی خو‌ی خوارد، هه‌رچی رۆسته‌م بوو بۆ ئه‌وه‌ی ئاور بداته‌وه په‌تی کرده‌وه. قادر به‌لاچاوه‌وه سه‌یری رۆسته‌می کرد و گوتی:

– زیز بوویته رۆسته‌م؟ ئه‌مه مانای چیه‌ی؟

به‌تووریه‌ی ئاوری لئ دایه‌وه و پیتی گوت: قاله، تۆ هه‌موو جار که‌ریتی وا ده‌که‌یت، تۆم به‌م که‌رییه‌ت رۆژیک به‌فه‌تاره‌مان ده‌ده‌یت. نه‌تده‌توانی به‌ر له‌ بردنی تفه‌نگه‌که‌ پرسیکم پئ بکه‌یت؟

قادر بۆ ئه‌وه‌ی گوتی به‌تووریه‌یییه‌که‌ی رۆسته‌م بدات گوتی:

– رۆسته‌م تۆ مه‌لایه‌کی باشی، دوور نییه‌ ببیته ئه‌فه‌ندییه‌کی گه‌وره‌ش، لئ بریک جارن وه‌کو زاروکان بیر ده‌که‌یته‌وه. هه‌ندئ کاتیش به‌رگه‌ی پرسیار ناگریت، وای

دابئ من له‌و ساتی سه‌خه‌له‌تییه‌دا پرسم پئ کردی، نه‌ته‌یشتایا بیکه‌م، وا ده‌زانی گویم له‌ قسه‌ت ده‌گرت؟

عه‌باس له‌ کاتی وادا بیده‌نگی هه‌لدبه‌ژارد، که‌چی ئه‌مجار ناچاری قسه‌کردنی بوو:

– رۆسته‌م، ئیمه نامانه‌وی به‌قسه‌ت نه‌که‌ین، وه‌لئ ئه‌مرۆ باش دیفه‌تی قسه‌کانی باپیره‌م و مامه شتیخۆت دا؟ ئه‌م شوینه‌ی ئیمه لئی داین به‌شیکه له‌ دۆلی کفران، هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌ش بوو بۆ سه‌نجه‌ق چووین. ده‌زانی بوونی تفه‌نگ به‌ده‌ست زرته زه‌لامیکه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی بیناسین، له‌ ناو هۆزه‌که‌ماندا مانای چیه‌ی؟

رۆسته‌م دواي ئه‌وه‌ی هیور بووه‌وه و قه‌ناعه‌تی به‌قسه‌کانی عه‌باس کرد، که‌ هیچ کات قسه‌ی وای نه‌کردوه‌وه گوتی: باشه کئ ده‌لئ باپیرمان لیمان تووره‌ نابیت؟

قادر باگوئی داوه: باپیره‌مان تووره‌ بۆ یان تووره‌ نه‌بی، گرنگ نییه، گرنگ ئه‌وه‌یه ئیمه ئه‌م به‌رازه‌مان چه‌ک کرد. ده‌بئ له‌ قسه‌کانی باپیره‌ و مامه شتیخۆ ئاگادار بین.

رۆسته‌م به‌حه‌په‌ساوییه‌وه: ئه‌ی ئیستا؟ چی له‌م شتانه بکه‌ین؟

قادر به‌زمانی سه‌رکه‌وتوه‌وه به‌خه‌نینه‌یه‌که‌وه گوتی:

– توخوا ئه‌مه‌ گرفته رۆسته‌م؟ له‌م شیوه هه‌زار چال هه‌یه. له‌ شوینیکی بۆ ترسی وا ته‌قه‌تی ده‌که‌ین ده‌ستی هیچ که‌سیکی نه‌گاتی.

به‌شه‌ نانه‌که‌ی رۆسته‌م به‌ده‌ست قادره‌وه بوو، زانی رۆسته‌م باشتر بوو، نیشانه‌ی دلخۆشی به‌رووییه‌وه ده‌بینرا: رۆسته‌م، به‌شه‌که‌ی خۆت ناوی؟ ئه‌گه‌رنا ده‌یخۆم.

رۆسته‌م به‌ل‌ب‌بۆ ئه‌وه‌ی شتی بلئ نانه‌که‌ی لئ سه‌ند. پاش ئه‌وه‌ی ئاویان به‌سه‌ردا کرد و سه‌ر و شلپیان به‌ده‌موچاویاندا کرد و پا و پلپیان شت، به‌لیواری هه‌لدیره‌که‌دا که‌وتنه‌ رئ، تا که‌یشته‌ که‌ندریکی قوول و درێژ، که‌رته شاخیکی زه‌به‌لاح پالی دابوو ته‌نیشتییه‌وه. له‌ به‌رامبه‌ری وێستان و لئی وردبوونه‌وه. به‌ئاسووده‌یییه‌وه له‌ به‌کیان ده‌روانی. له‌ چه‌ند لایه‌کی زه‌حمه‌ته‌وه ده‌کرا بگه‌نه زارکی که‌ندره‌که. هه‌ریه‌که‌یان بیری له‌ ئاسانه‌ترین ریگه ده‌کرده‌وه، تا بگاته ده‌رکی.

دواي ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر سئ خالدا دابه‌شبوون، توانییان تفه‌نگه‌که‌ بگه‌یه‌ننه زارکی

یەكلا بکاتەوه. یا دەبێ شیخۆ شکۆ و دەسەلاتی بەسەپینێ، یانیش ببیتە نۆکەرێکی سەرشۆری وەکو دارۆغە. ئا لێرەدا دەبێ گەلێ لەمپەر بپریت. لەمپەری خزمایەتی و دابونەریت و شەرم و زاد لە نیوان بوون. شیخۆ بەداوی بیرکردنەویدا شۆر بوووه:

– جیهانگیر چەندان رۆژ خزمەتی کردین و لەگەڵ قایمقامدا پێکی گەیاندین. هەر بەهۆی ئەویشەوه بوو فەرمانەکه مان وەرگرت. ئیستاش نرخێ هەموو ئەمانەیی دەوێتن، دەبەوێ لە حەق بێدەنگ ببین و لە تاوانی دوورینه‌وه‌ی بەروبوومی سووه لە پادەبەدەرەکه‌ی، بەشدار بین. ئەوی لە ئەستۆمانە دیدەهین.

زۆراب دووجاران کۆکی، شیخۆ تیگە‌یشت کویخا زۆراب ئارامی لەبەر ئەماوه. جگەرەیه‌کی سیغاری بەهاپۆ دا و گوتی: هاپۆ لە کاتی گونجاودا هاتی، ئەگەر تۆزێک دوا بکەوتیتایا مام پەمەزان بەدووتدا دەهات.

هاپۆ لەبەردنەستێ لێدان وەستا، بەدەنگێکه‌وه چون پێشبینی خراپەیه‌کی کردبیت، گوتی: خێر ئینشاللا.

شیخۆ بەبروا بەخۆبوون و بەدەنگێک گەشبینی تێدا بیت، گوتی:

– هاپۆ گیان، ئیمە لە خێر زیاتر هیچ ناهێنین. بریارمان دا ئەمڕۆ کێشە‌ی جیهانگیر و دارۆغە و شەقلە‌که‌ی بپرینینه‌وه. بەرەمامینە، دەبێ ئیوه‌ش هەلوێستی خۆتان لە بریارەکه‌مان دیار بکەن.

هاپۆ چون بیهوێ تۆمەتەکه‌ له‌سەر خۆی لایبەریت، قسە‌که‌ی بری:

– شیخۆ بەگ، ئیمە بریارمان داوه، تا مردن لەگە‌لتاندا بین.

شیخۆ بەتوندییە‌وه گوتی: لیم گەرێ با قسە‌که‌م تەواو بکەم هاپۆ. وامانزانی باسی هەموو کێشە و تەگەرەکانی خۆتان بۆ کردوین، که‌چی زۆر شتی گرنگتان لێ شاردينه‌وه، باشه‌ بۆچی باسی حەقايەتی دارۆغە و شەقلە‌که‌تان بۆ نەکردین؟

هاپۆ بەگێلییه‌که‌وه خەنیه‌وه و ئاسوودەیییه‌که‌ بەرووخساره‌ لاکیشە‌یییه‌که‌یه‌وه دیار بوو:

– وه‌لێ ئەم مەسە‌له‌یه‌ تايبه‌ته‌ بەئیمە و جیهانگیره‌وه، ئەو قەرزی لەسەرمانە، قەرزی قەرزی خودایه، دەبێ بدریتە‌وه. شیخۆ بەگ دەتەوێ لە ئاینی خوا

هەلگەرینیه‌وه؟

– ئیوه چارەنوستان بەدۆلی کفرانه‌وه بەنده، هەر گرفتێکی ئیوه بەشێکه‌ له‌ گرفته‌کانی دۆلی کفران لەگە‌ڵ جیهانگیردا.

هاپۆ بەئاسوودەیییه‌وه مژیکێ له‌ جگەرەکه‌ی دا و بەنائۆمیدییه‌وه گوتی:

– ئەمە قسە‌یه‌کی شیرینه‌ شیخۆ بەگ، وه‌لێ سوودی قسە‌ی شیرین چیه‌؟ هەموو قوربە‌سەرێه‌که‌مان له‌ برواهێنانمانه‌وه بووه‌ بەقسە‌ شیرینه‌کانی جیهانگیر. ئەوه‌تانێ من له‌ بەردەمتام، فەرموو له‌ جیهانگیرم پزگار بکە.

– جیهانگیر ئەلقە‌ی خزمایه‌تیمانە لەگە‌ڵ یه‌کتر هاپۆ. خزمایه‌تی خزمایه‌تییه‌ و ناسریتە‌وه. کابرا وەکو کەرمی برام گوتی تەماحکاره، ئەم تەماحکارییە‌شی وای لێ کردووه‌ سوو و قازانچ له‌ نزیکتە‌ین که‌سی خۆی وەربرگرت، ئیمە ناتوانین لەم خوه‌ خراپە‌ی که‌ خستووێه‌تییه‌ ریزی کافرانه‌وه، پزگاری بکەین. ئەرکی ئیمە ئەوه‌یه‌ شوینە‌واره‌کانی جیهانگیر له‌ دۆلی کفران بپرینه‌وه.

هاپۆ بەتەوسێکه‌وه پێکه‌نی و بەنائۆمیدییه‌وه سەری له‌قاند:

– شیخۆ بەگ، تۆ نازانی دەسە‌لاتی جیهانگیر چەنده، سەنجەق هەموو لەگە‌لێدان، فەرموو لەم بە‌لایه‌ی ناوی دارۆغە‌یه‌ قوتارم بکە، هاتۆتە‌ سەر تەر و وشکی دێیه‌که‌. دەبە کۆیله‌ت ئەگەر لێی پزگارم بکەیت، وه‌لێ دەبێ لێی ئاگادارت بکە‌مه‌وه شیخۆ بەگ، ئاژاوه‌گێرێکه‌ له‌ شوینێ خۆی نابزوی، ئەگەر ئەنگوستی وه‌ پەله‌پیتکه‌ی تهنه‌گه‌وه نەبیت.

شیخۆ سەری راوه‌شاند و بەکه‌مزانییه‌که‌وه گوتی:

– هاپۆ ئاژاوه‌گێری زۆرمان ناسیوه، من هیچم لێ ناوین تەنیا ئەوه‌ نەبێ بەهیمنی و کامە‌رانی لێمان بژین، هەرچی مەسە‌له‌ی جیهانگیره، ئەوا من پێی هەلدەستم.

هاپۆ دواي ئەوه‌ی گەرم بوو، له‌ شوینە‌که‌ی راست بووه‌وه و بەزمانێکی تژی له‌ بروا بەخۆبوونه‌وه گوتی:

– بانگی دارۆغە بکەم له‌ دانیشتنه‌که‌مان ئاماده‌ بیت؟ وه‌لێ ئیستا نوستوو، تا دواي نیوه‌رۆ هە‌لناسیت.

شیخۆ سهرنجی له نیوان باوکی و ڕههه زاندا گێدا و گوتی:

- پێویست ناکات هاپۆ، گرفتێ ئێمه له گهه له ئهه زهلامه دا نییه، ئیشه کان خو به خو چاره سه ره ده بن.

کاتی ده می نیوه رۆ هات، هاپۆ وای نیشان دا هه لده ستیت:

- ده بۆ برۆم، قورمان به سه ره ئه گه ره نانی نیوه رۆی درهنگ بۆ به به یه ن.

شیخۆ به زمانیکێ کۆتایی پێهینه ره وه گوتی:

- خو ت و هاوه له که ت نیوه رۆ لای ئێمه ده میننه وه، هه رچی دارو غه شه، له مرۆ وه ده بی خو ی خو اردن بۆ خو ی ئاماده بکات.

- نا شیخۆ به گ، من ناتوانم ئاوقه دی ببه وه، چونکه وه کو گای به له سه به ره ده بیته گیانی گوند.

- تۆ لیره به مینه. فراوینه که ی له سه ره ئێمه. پێویست به ترس ناکات هاپۆ.

هاپۆ به خاتره مبه وه شوین خو ی خو ش کرد: چارمان له ده ست خودایه.

کاتی نیوه رۆ سۆ کورپزگه که به دیار که وتن. شه که تی و برسی تی به رووخساریانه وه دیار بوون. به ره له چوونه ژوره وه یان پێشبینی رووداویکیان ده کرد، لای کاتی بینیان زه لامه کان ده ستیان له ناو نانه ولادایه و پاروو ده گلین، زانیان کابرا هیشه نووستوو. چاویان لیکدی کرد و ده خه نینه وه. به ده وری له نگه ربه به گه وه ره که دا دانیشن و به تامه وه ده بانخوارد. چایه که شه ده می دابوو، هه ره هینه ی قاپه کانیا ن خسته لاه، پیا له چای شوینی گرتنه وه.

کوێخا زۆراب رووی قسه ی له هاپۆ کرد و به سه یریکه وه لای پرسی:

- نه ری هاپۆ له م دبه شه ستان هه به ؟

- شه یته؟ نه خیر کوێخا زۆراب... بۆ؟

- که وابی ئه م شه یته له کوێوه هات؟

هه مووان به حه په ساویبه وه چاویان له ده رکی ره شماله که بریبوو، زه لامیکێ قه له وی سه ره رووت، پای په تی، بی پشتین، به ته په ته پ له ره شماله که نزیک ده که وته وه، سه ید به چاکبوونه وه وه گوتی:

- ئه مه دارو غه مه رانه، خودا تو له ی لای سه نده وه و شه یته کرد.

هه رچی هاپۆ بوو زمانی تیکئالا و قسه ی بۆ نه ده کرا. هه رسۆ کورپه شه له کونجیکه وه چاودیری ره وشه که یان ده کرد. کابرا سه لامی له حازری کرد، پاشان به زمانیکێ پر له پارانه وه و تکار دهنه وه رووی قسه ی له کوێخا زۆراب کرد:

- ئه تکتان کردم و پیاوه تیتان لای سه نده وه. من ئیستا وه ک ژنیکێ ده سه ته وه ستان هه یچم له ده ست نایه ت. تفهنگ و شه مه که کانم به دنه وه، به لیتنان ده ده می وه ل ده بم و ملی خو م بۆ شوینیکێ نادیار ده شکینم و هه رگیز بۆ ئه م ده قه ره ناگه ریمه وه.

زه لامه کان به سه رسوورمانه وه له یه کتریان روانی، بی ئه وه ی لیکدانه وه به ک بۆ ئه وی بینیان بدۆزنه وه. شیخۆ داوای لای کرد دانیشی و به هیمنی به سه ره اته که ی بگێریته وه، به مه رجیک له وچه یی نه کا و له خو ریا خه لکی به دنه نیت. چونکه ئه وانی لیره دانیشتون هه موو خه لکی به شه ره فن. پاشان پێی گوت: یا خود جه نابت ده ته وی به ره یشمان پێیکه نیت.

کابرا به زه بوونی لای پتلاوه کانه وه دانیشته و گوتی:

- ئه سه ته غفیره لالا ئه گه ره به ره یشی که سیک پێیکه نم، به ره له تو زیک له خه و رابوو م تفهنگ و شه مه که کانم نه مابوون، چووم به هاپۆ بلیم، خیزانه که ی پێی گوتم لیره به.

ره مه زان به قه شه مریبه وه پێی گوت: ئاوا ئاگات له تفهنگه که ت ده بی، هه ی تیرن؟

هه مووان پێیکه نین. کابرا به زمانی به زه بی پتاهاتنه وه و کلۆلیبه وه گوتی:

- به لای گه وره م، تراندیمان و قنگیان دریم.

هه رسۆ کورپزگه کان خو یان له پشت چیغه که مه لاس دا و خه ریکبوو له پێیکه نیندا ده ته قین. به ره ده وای به قسه کانی دا:

- ئه وه نده م به سه که پتیا ن کردم.

شیخۆ به زمانیکێ تیژ گوتی: باشه بۆ وا ده زانی ئێمه ئه م که تنه مان پێی کردوو ی؟ دوژمنداریت له گه لماندا هه به ؟

- نه خیر گه وره م ئه سه ته غفیره لالا. وامده زانی جه نابتان له م به لایه ده ستگیرویم ده که ن.

شیخۆ دواى ئەوهى بانگى رۆستهى کرد خواردنى بۆ بىنیت، گوتى:

- ئەگەر يەككە بوويتايا لە ئەندامانى ھۆز يارمەتيمان دەداى و دەچووينە ئەوپەرى دنيا بۆ گەراندنەوهى حەقەكەت، وەلى تۆ لە پياوانى جیھانگىرى خالمانى، بۆيە دەبى ئەو بەو کارە ھەستىت.

- دەتەوى بەم حالەوہ بۆ لای جیھانگىر بچم؟ دەزانن چم پى دەكەت؟ دەمكوژى و دەرخواردى سەگم دەدات، گەورەم داواى پاراستنتان لى دەكەم، پىويستم بەسبەرتانە، تا بمىنم وەكو نۆكەرىكى گوپرايەلتان دەمىنمەوہ.

- ئەى جیھانگىر؟ پابەند نیت پىوہى؟

- تەنیا ئەوہندەيە لای کار دەكەم، بەرامبەر پارووه نانك و جووتى كەلاش لە ھەر وەرژىكدا، تەفەنگەكەش ھى خۆمە، ئەگەر لە ژىر پارىزگارىي ھۆزەكەتاندانم، ئەو دەتوانم لەسەر بەرماوہى بەردەستتان بژىم.

رۆستەم قاپىك و دوو نان و سەلكە پيازىكى لە بەردەم دانا، چاودىرى دەموچاوە پف دراوہكەى و چاوە تەنگەكانى ژىر برۆ پرەكانى دەكرد. ئەو ئارامگرتنەى بەروويەوہ ديار بوو، بەزەيى خستە دلپىوہ و خەرىكبوو بلى: خاترجەم بە مامە، ئەو شتانەى بززت كردوون لە شوپىكى ئەمىن پارىزاون.

كابرا بەدلنپاىيەكەوہ چاوى لە رۆستەم كرد و گوتى:

خودا تەمەن درىژت بكات، كورم.

شىخۆ بەنازىنەوہ گوتى: دۆلى كفران ھەمىشە شوپى لىقەوماوان بووہ. ئەگەر ھەلتبژىرم و داوات لى بكم ببىتە يەككە لە رۆلەكانى و لە پىناويدا بمرىت، ئەو دۆلى كفران ژيانكى سەربەرزانەت لە پال خۆيدا بۆ دابىن دەكەت.

ھىشتانەكىنى دەستى بۆ خواردنەكە نەبردبوو، چاوەروان بوو شىخۆ لە قسەكانى ببىتەوہ، ھەر ئەوہندەى قسەكانى تەواو كرد و داواى لى كرد خواردنەكەى بخوات، ئەم لە پرمەى گريانى دا، پاشان ئاھىكى بەبەردا ھاتەوہ و دەستى بەخواردن كرد. سەيد بەدەنگىكى نەبىستراوہوہ گوتى: چاوت دەرى، ھەى مانگا.

كشوماتى رەشمالەكەى بەدووگەلە جگەرە قانگ درابوو داگرتبوو.

- لەو رۆژەوہى يوزباشى لە بانشاخ دىدەنىيى كردىن و فەرمانەكە لە سەنجەق وەرگىرا، رۆژ نييە گرفتىكمان بۆ دروست نەبىت. ئىستاش ئەوہتانى لە بەرابەر گرفتىكى تازە دابىن، كىشەى دارۆغە مەردان و دزىنى تەفەنگ و تەفاقەكانى. چونكە پەناى بۆ دۆلى كفران ھىناوہ، دەبى ئىمەش لەسەر گەفتى خۆمان بىن. دەترسم سالى يوزباشى سالى بەدبەختى بىت.

كوپخا زۆراب دواى ئەوهى ميوانەكان دەرچوون و لە نان و چا خواردن بوونەوہ، واى گوت.

وتووژ لە نيوان ھەريەك لە ھاپۆ زۆراب و رەمەزان و مىرزا و شىخۆ لە لىكدانەوہى حەقايەتى دزىيەكە، كە بەشىوہيەكى پەنھان رووى دا، توند بووہوہ. ھەموويان لەسەر ئەوہ رىككەوتن، دزىيەكە لە رۆژدا لە كاتى نووستنى مەرداندا رووى داوہ. چونكە دەركەوت ئەو بەماوہيەكى كورت بەر لە گزنگ دەركەوتن دەنوئ، واتا ئەو كاتەى تارىكى بەيەكجارى نامىنى. وەختى نانى نيوہرۆش، ئەو كاتى سببەرەكە ستونىيە، ھەلدەستىت، كەرىم بەخدىي خۆى كشومات بوو، سنجانىش لە كونجىكەوہ لەگەل منداڵەكاندا دانىشتبوو، دەمى زۆراب داواى لى كرد بەشدارىيان بكات، گوتى سەرتاپاى كارەكە بەلايەوہ نامۆيە، چونكە لە ژيانيدا نەبىستووہ دزى راستەقىنە لە رۆژدا دزى بكات، بۆيە ئەمە بەگەمەيەك تىدەگات.

شىخۆ چون مەتەللىكى قورسى ھەلھىنا بى ھەناسەيەكى قوولى ھەلكىشا و گوتى:

- وابزانم قسەكەى سنجان دروستە، دوور نييە خودان گەمەكە جىھانگىر خۆى بىت، تا زياتر دەست لە بىناقاي ئەم بەستەزمانانە گىر بكات.

مىرزا ھەلدايى: لە خۆى زياتر كەس نييە، ئەم بەدروہوشتە دىوہى ئىمەش وەكو ئەوان برسى بكات.

زۆراب دواى ئەوهى قسەكانى ژنەكەى بەدل بوو، ئاورپىكى لە كەرىم داىوہ و گوتى:

- كەرىم، ئەى تۆ چى دەلئى؟

– من له گه ل قسه کانی سنجاندام، لی ئە گەر دزییه که گمه نه بیت، ئەوا دزه که له دانیشتووانی گونده کهی خۆمانه، ده بی هه موویان به پیاو و ژن و مندال هه کو بکهینه وه و یه که یه که لیکۆلینه وه یان له گه لدا بکهین. رۆژیکیان لای یه کی له ئاگا کانی بادینان بووم، له ره زیک له ره زه کان دزی کرابوو. ئاغا ده هری بوو بوو، هه موو گوندنشینه کانی ژیر ده سه لاتی کو کردنه وه و له پیشیان ته لاقی خوارد، هه ده بی دزه که بدۆزیته وه. ئە گەر دزه که هاته پیشه وه و دانی به دزییه که پیدای نا، ئەوا لی خوش ده بیت. هه نده ی نه برد دووان له ئاپۆرا که ده رچوونه ده ری و دانیان به تاوانه که یاندا نا. ئاغا دوا ی ئەوه ی له هه ردوویان خوش بوو، زهره ر و زیانه که شی له گیرفانی خۆی بژارد.

زۆراب به ئاسووده یییه وه پالی دایه بالیفه که وه و مژیکی قوولی له دارجگه ره که ی دا و گوتی:

– ئەمه دوا چاره سه ره. ئەمرۆ جییه جییه ده کهین. مادام هه ر خۆمانین و غه وارهمان له نیتودا نییه، حه ز ده کهم دوو مه سه له تان بو باس بکه م، چه ند رۆژیکه میشکیان داگرتووم.

هه مووان به لاپره سه نییه وه ئاورپیان لی داوه، ئەویش گه رایه وه دۆخی پیشووی، دارجگه ره که ی فریدایه لاهه و بالیفه که ی له باوهش دانا. هه مووان ده یانزانی له کاتی وادا بریاره یه کلاییکه ره وه کان ده رده کات:

– وه کو ده بینن رووبه ری دۆلی کفران دووجارن زیادی کرد، و ابزانم زۆری گرفته کان له ده شتی دۆلی کفرانه وه دین. گه وره ترین گرفتی سه ر پیمان تۆوکردنی ئەو رووبه ره فراوانه و بنیاتنانی گونده، بۆیه پیم باشه که ریم کاروباری دۆلی کفرانی شاخاوی بگریته ئەستۆ، شیخۆش لیره بمینیته وه و سه ره رشتی بنیاتنانی گونده که و کیلانی زه وییه کان بکات. بو نیشه جیبوون و کارکردن لیره، ئەوا بانگی ئامۆزاکانمان ده کهین، ئەوانی ئەودیوی چیا ی مازووخ، که به خۆرا زه ویی به یار ده کیلن.

میرزا له پالدا نه وه که ی راستبووه وه و ویستی شتیک بلیت، لی زۆراب بواری نه دای و رووی قسه ی له و کرد: و ابزانم میرزا و ره مه زان ده توانن قایلان بکه ن، واز

له نهوت فروشتن و ژیا نی ناو به ردی قسل و زه ویی رووته ن به یین.

میرزا نه یوانی خۆی بگریت، به په رۆشییه وه گوتی: ناچار یان ده کهین بین بو ئیره.

زۆراب بی ئەوه ی ئاور بداته وه گوتی:

– مام میرزا، ئیمه زۆر له کهس ناکهین، ئەوان ئە گەر هاتن به خیریین. ئە گه ریش نه هاتن ئەوا خوا له پشتیان بیت. خوا نه ییری زه لاممان له دۆلی کفران زۆرن.

هه رسی کو په که له ده رکی دواوه ی ره شماله که وه چوونه ده ری، له نیوان خۆیاندا کهوتنه راویژکردن.

رۆسته م شله ژا بوو، هه رچی قادر و عه باس بوون، بی ئەوه ی هۆی شله ژانه که ی رۆسته م بزائن، به خوین ساردییه وه چاویان تی بریبوو. قادر پی گوت هیچ کاریکی خراپیان نه کردوه تا بترسین، خو ئە گه ر ئەو ده ترسی باسی بکات، ئەوا ئەم بو زه لامه کانی ده گپریته وه. رۆسته م دلنای کردنه وه ناترسیت و قه ناعه تی ته وای هه یه کاره که یان راسته. سه ره رای ئەمانه ش ده ترسی به شیوه یه که له شیوه کان سزایان بدن. قادر پیکه نی و سه یری به ساده و ساکاری رۆسته مدا هات، گوتی:

– ئە گه ر هه میشه بیر له سزا بکهینه وه ئەوا ناتوانین هیچ شتیک بکهین. وای دابنی سزیمان ده دن، چی ده کهن؟ قابیله به هۆی وه ک خاله م گوته نی ترنیک و او ه بمانکوژن؟

رۆسته م بیده نگ بوو، عه باس لیوی نوشتانده وه و گوتی: ئەوان ده بی له سه ر ئەم ئیشه مان ده ستخۆشیمان لی بکه ن، ئیستا چاوه ری چی تانه؟ من ده لیم ئیستاکی برۆین مه سه له که یان پی بلین.

سه یری یه کدیان ده کرد، ترس و تۆقین و پرسیار به سیمایانه وه دیاربوو... رۆسته م پیشیان کهوت، هه ستی به شتیک قورس به سه ر دلایه وه ده کرد، که پیشتر وای به سه ر نه هاتبوو. هه رکه گه شتنه ناوه راستی ره شماله که، هه مووان دیقه تیان دان، سنجان به شانازی پیکردنه وه لیانی روانی:

– کو ره له هندی کاتیان هه یه تا به شداری دانیشتنی پیاوان بکه ن.

ره مه زان گوتی: هه ند ئاریشه مان هه ن خه ریکه له یادتان ده کهین. چاوتان باش به دۆلی کفرانی پیده شتدا گتیا؟

قادر ولامی داوه: نهخیر خاله رهمهزان، دهفهرهکه زور پان و بهرینه، پتویستمان بهچهند رۆژیکه تره.

هر بهپتوه بوون، رۆستهه چاوی له باپیری بوو تا ریتی دانیشتنیان بدات، زۆرابیش بۆ دانیشتن لهگه‌لیاندا بهپه‌رۆش بوو. لای وای بینی چاره‌سهری گرفتگی دارۆغه له‌وه له پشتره، بۆیه له‌و کاتی له دایدا مابوووه گوتی:

– ئیوه ده‌توانن به‌ردهوام بن له چاودیریکردنی ناوچه‌که، ئەم‌جار ده‌توانن به‌سواری ئەسه‌په‌کانتان بسوورینه‌وه، هه‌رچی ناخاوتنه‌کانمان هه‌لیانده‌گرین بۆ جارێکی دی، چونکه ئیستا به‌هه‌ندیک کیشه‌وه سه‌رقالین.

رۆستهه له کاتیکدا ده‌ستی ده‌خوړاند، گوتی:

– باوه... ئیمه ده‌بێ له‌گه‌لتان دانیشین، ده‌مانه‌وێ باسی ئەو گرفته به‌کین، که ئیوه‌ی پتوه سه‌رقالین.

زه‌لامه‌کان چاویان له یه‌کتر برین، شانازیکردن به‌که‌ریمه‌وه دیاربوو، زۆرابیش شیلگیرانه چاوی له رووخساری شیاوی رۆستهه بریبوو، به‌سروشتی خۆی هه‌ستی به‌بوونی شتیک کرد، لای ترسیکی خۆرسک چووه گیانییه‌وه، گوتی:

– که‌واته دانیشن، رۆستهه چیت هه‌یه بیلێ.

رۆستهه له میشکی خۆیدا هه‌ستی کرد له‌مپه‌ری ترسی بریوه، به‌هیمنی گوتی:

– ده‌مانه‌وێ قسه له گرفته‌که‌ی دارۆغه به‌کین، ئیمه تفه‌نگ و تفاقه‌که‌یمان بردوو، بۆیه پتویست ناکات سه‌رتان به‌و کاره‌وه بیه‌شین.

رهمه‌زان به‌شیتوه‌یه‌ک دوور له ویستی خۆی گوتی:

– کاتی گالته نییه رۆستهه، ئیمه به‌ده‌ست گرفتگی گه‌وره‌وه ده‌ناڵین.

قادر ده‌موده‌ست گوتی: خاله رهمه‌زان، ئیمه گالته ناکه‌ین، هه‌موو شته‌کانیشمان له شوینیکی باش شاردووته‌وه.

حه‌په‌سان به‌روویانه‌وه له نیوان پرواکردن و پروانه‌کردندا دیاربوو. کشوماتی دای گرتن و به‌سه‌راسیمه‌یییه‌وه له یه‌کتریان ده‌روانی. کوێخا سه‌بیله‌که‌ی هه‌لگرت و پرسی:

– ئیوه هه‌رسیکتان تفه‌نگ و تر و تفاقه‌که‌ی دارۆغه مه‌ردانتان برد؟ رۆستهه ولامی داوه: به‌لێ باوه، ئیمه هه‌رسیکمان.

له پرسیارکردن به‌ردهوام بوو، نیشانه‌ی سه‌رسورمان به‌رووخسارییه‌وه هه‌ر مابوو:

– له‌به‌ر چی واتان کرد؟

– هه‌موو خه‌لکی گوند سه‌ردانیان کردین و پشسوازیی گه‌رمیان لای کردین، که‌چی ئەم زه‌لامه هه‌ر سه‌ری لای نه‌داین. ئەو کاتی له ئیوه‌شه‌وه گویمان لای بوو چۆن مامه‌له له‌گه‌ل خه‌لکی گوندا ده‌کات، ترساین تفه‌نگه‌که‌ی بۆ گیان ئیمه‌ش به‌کار بینیت.

زۆراب سه‌ری له‌قاند، هه‌رچی شیخۆ و رهمه‌زان بوون سه‌یری یه‌کدییان ده‌کرد و بزه گرتبوونی، که‌ریمیش له‌گه‌لیاندا به‌شدار بوو. زۆراب سه‌یریکی سنجانی کرد، پاشان چاوی به‌سه‌ر ئەوانی دیدا گێرا و له‌سه‌ر که‌ریم وه‌ستا:

– ئەمانه‌ن نه‌وه‌کانی ناله‌گورگه.

پاشان به‌شانازییه‌وه ئاوری له کورهل دایه‌وه و به‌ردهوام بوو: ئیتر بوونه پیاو و سه‌رمان به‌رز ده‌که‌نه‌وه، شانازیتان پتوه ده‌که‌م، رۆله‌کانم.

شیخۆ دوا‌ی ئەوه‌ی سی چای تی کرد، هه‌ستا و دای پێیان، پاشان یه‌ک یه‌ک سه‌ری ماچکردن و گوتی:

– له‌مه‌ودوا له کاروباری بچووک و گه‌وره‌ی هۆز به‌شدارتان ده‌که‌ین.

ئیدی زۆری له‌سه‌ر رۆشستن. هه‌رچی ئەو سیانه بوون که‌وتبوونه ژیر کاریگه‌ریی دۆخیکه سه‌یره‌وه، پشتر به‌سه‌ریاندا نه‌هاتبوو. یه‌که‌مین شت هه‌ستیان پێ کرد و قه‌ناعه‌تی ته‌واویان پێ هینا ئەوه بوو، گه‌وره بوونه و بوونه به‌پیاوی راسته‌قینه و له مندالی ده‌رچوونه... سنجان گوتی:

– مندالینه، ئەمرۆ خواردنیکتان بۆ لای ده‌نیم له ژیان‌تاندا نه‌تان خواردیت.

قادر سه‌ره گه‌وره‌که‌ی خوړاند و به‌ناره‌زایییه‌وه گوتی: میمی ئیمه له مندالی ده‌رچوینه.

رهمه‌زان به‌خۆشوێستنه‌وه گوتی: راسته قادر، به‌راستی بوونه به‌پیاو.

زۆراب مژىكى قوولى له سبيله كهى دا، گه شان وهيهك به پرووه خو شه كه يه وه ديار بوو، خه ريكبوو له خو شيباندا بالى دهگرت، گوتى:

– پياوه تازه كانمان گرافتيكى راسته قينه يان بو چاره سهر كردين، ئيدى له م چورتمه ش بووينه وه.

له سهر ورده كار يه كانى بنياتنانى گونده تازه كه و چو نيتى دابه شكر دنى زهوى و نه و چينراوانه ي دهكرى به شيويه كه باش بروين، گفتوگو يان كرد. له نه جامدا به كو برياريان دا ناتوانن جوړى زهوييه كه و راده ي پيوستى به ئاودان و باران، دهستنيشان بكن، نه گهر راسته وخو و به هاووكارى له گهل خه لكى گوند زهوييه كه نه پشكن. كاتيگ له پيوهنديان له گهل سه نجه قدا قسه و باسيان كرد، كه ريم له شتيكى گرنگى ئاگادار كردنه وه، نه ويش پاريزگار يكر دنه له و ورياييه ي به رامبه ر دهسلات هه يانه و نابى به قسه ي شيرين هه لبخه له تين، نه گهر له يوزباشييه وه بى، ياخود له قايمقامه وه. ههروه ها ده بى كورپل له دولى كفرانى شاخاوى بميننه وه. زؤراب پشتگيرى له قسه كانى كه ريم كرد و نه ويش له شوين خو يه وه جهختى له سهر پيوستى شار دنه وه ي به په له ي دانه ويله له چاله خه له ي دوور له ئاوايى كرد. چونكه ده قهره كه يان نزيكه له ريگه ي گشتى نيوان كوردستان و به غداوه. خو نه گهر پوله جهنرمه يه كه بيره دا ره تبن نه وا ته ر و وشك به يه كه وه ده بن. ميرزاش واى بينى دواى لى بوونه وه له دروستكردنى گوند، ده بى ره شماله كه بگه رپيته وه دولى كفرانى شاخاوى.

ره مه زان به رپه رچى داوه: ره شماله كه ليره ده مينى ميرزا. نه گه ريش بته ويى بگه رپيته وه بانشاخ، نه وا پيوهنديى به خو ته وه هه يه. پاشان به تهنيا تو خواهن ره شماله كه نيت، سنجانيش پشكى خو تى تىدايه.

– ره مه زان، تو هه ميشه قسه كانت تيكه ل ده كه يت، كهنگى وتوومه به تهنيا ئى منه؟ نه و ره شماله مولكى دولى كفرانه.

ره مه زان به نه گريسبييه وه به مه به ستى چوكله چزى كردنييه وه، گوتى:

– تو هه ميشه لاي خه لك وا نيشان ده ده ي به خو ت تهنيا خواهنى ره شماله كه ي.

ميرزا هه ند شله ژا بوو به زه حمه ت وشه كان له زارى ده رده چوون:

– نه حله ت له دروزن.

كه ريم له كاتى هه لساندا گوتى: مامه ميرزا، ره شماله كه هى خو ته و به س، نه وهنده هه يه خاله ره مه زان ئيره ييت پى ده بات. ده ي، ناتانه ويى سريى پاتان ده ريكه ن؟ پاشان چووه ناوه راستيانه وه، ده ستى خسته سه رشانى روسته م و قادر، به رده وام بوو:

– ئيستا بو م باس بكن چون نه م به راز هتان رووت كرده وه؟

قادر به گوپى روسته ميذا چرپاند: پيم نه گوتى گونى باپيره مان زل كرد؟ شيخو دارو غه مهردانى جيا كرده وه و شه و درهنگ له كو خه كه ي خو ي له نيوان جيزه كاندا شمه كه كانى دايه وه و گوتى: تفهنگه كه ت كو نه مهردان، يه كتير مو ديلى كو نه، ته نانه ت مريشكيگ ناكوزيت، ده توانى وهك دار به كارى بينيت. مهردان ده ستى شيخو ي ماچ كرد و باوه شى له تفهنگه كه ي دا، چاوى برواى نه ده هات، گوتى:

– ده بمه نو كه رى نه لقه له گو يت شيخو به گ، ته نيا نه وه نده ت له سهره فه رمان بده يت، ته نانه ت بالنده ت له ئاسمانى بو دينمه سهر زهوى.

– نيشان شكيكى باشيت؟

– حه ز ده كه ي سبه ينى ده چين بو راو، به چاوى خو ت ده بينى، چون ئاسكت له گهل غارداندا بو ده پيكم.

– به م تفهنگه؟

به په له پانه كه ي به توندى كيشاى به قوناغه تفهنگه كه يدا و گوتى:

– به م تفهنگه شيخو به گ.

شيخو له كاتى وه رگرتنى پيال له چايه كه له مهردان، گوتى:

– بنو ره مهردان. تو له مرؤوه له دارو غه يى ده رچوويت. به يه كجارى پيوهنديى به جيهانگيره وه نه ما، من له و ساته وه ي بينيتم چوويته دل مه وه. تفهنگيكي سى تيرى رووسيت ده ده مى، له دريژه كان. له مرؤو به دواوه ده بيته يا وه رى تايبه تى خو م، بو كو ي برو م له گه لما ده بيت، وه كو يه كيگ له خو مان له ناوماندا ده ژيت.

جاریکی دی دەستی شیخۆی رامووسی و گوتی: نازانم چۆن پاکانه بۆ ئەو
بروایەت بێنمەوه، که بەمنت داوه بەگم.

شیخۆ لەودەمەمی چاوی بریبوووه چاوه تەنگەکانی، پیتی گوت:

– کهست کوشتوو مەردان؟

بەزمانیکی شیلگیرانه و بێ گوناھانه ولامی داوه:

– نەخیر شیخۆ بەگ، بۆ ئەم پرسیارەم لێ دەکەیت؟

شیخۆ بەدەنگیک بروا له دال برۆینیت، ولامی داوه:

– تەنیا بۆ ئەوهی بزانی دوژمنت هەن؟

بەبرواوه ئەرخانی کردووه: نەخیر شیخۆ بەگ، دوور نییه جیهانگیر بێتە دوژمن
بۆم.

– دوژمنداری جیهانگیر گرفتیک نییه، جگە له دارووعی شتیکی دی دەزانیت؟

دای له قاقای پیکەنین، دەتگوت مندالکی گەورەیه:

– من بەسروشتی خۆم تەمبەلم، حەز بەدروینە و کێلان ناکەم، لێ ئەگەر ناچار بم
دەیکەم. هەرەها دەتوانم هەموو جوۆرە تەفەنگ و دەمانچەیهک چاک بکەمەوه.

– ئەمە شتیکی چاکە.

پاشان سەری دانەواند و بەشەرمەوه گوتی:

– لیت ناشارمەوه، بەر له کارکردنم لەگەڵ جیهانگیر، دزیکی کارامە بووم.

شیخۆ بێ ئەوهی ئەمەمی بەلاوه نوێ بیت، گوتی: کەواتە تۆ له پیاوانی شەوویت؟

سەری دانەواندبوووه و بەئەری و بەخۆنازینەوه سەری راوهشان. شیخۆ له
رووخساری رام، تاكو کاریگەری پرسیارە نوێکەمی ببینی: ئەی ئیستا؟ ئەگەر
پتووستی کرد دەیکەیت؟

زەردەخەنەیهکی مندالانە بەسیمایەوه بەرجەسته بوو: خەونی پتووه دەبینم، ئەوه
ئاواتمە.

شیخۆ هەناسەیهکی قوولی هەلکیشا، پاشان پشتی دایە دیوارەکەوه و
جگەرەیهکی سیغاری ویدا، دواي ئەوهی پیتی لێ درێژ کرد، گوتی:

– مەردان ئیمە تازە بووینە هاوێل، سویندی شەرەفم بۆ دەخۆی ناپاکیم لەگەڵدا
نەکەیت؟

مەردان لەگەڵ هەوێل راستبوونەوهی له شوینەکەیدا، گوتی:

– ئەگەر قورعانی پیروۆزت له رەشمالەکەدا هەیه، با برۆین دەستی پێدا دەدەم...
خوینم له ریگەمی هەر یەکیکتاندا دەریژم.

– پتووست بەوه ناکات برۆین، چونکە بروام پیتە. بروانە مەردان، تۆ کابرایەکی
خاوەن ئەزموونیت، بەچاوی خۆت بینیت له کاتی خەوتندا کورەل چیمان پتی کردی.
ئیمە لەم دەشتەدا وهکو زەلامیکین قوونی بەدەرەوه بیت، تەنانەت مندالیکیش
دەتوانی له دواوه بزمان پتووه بکات. ئیمە ئاتاجی چەکین، ئەو چەکەمی
بەدەستمانەوهیه بەبەرەورد لەگەڵ ئەو زەویانەمی دەولەت کردییه مۆلک بەسەرمانەوه،
زۆر کەمن. بەقسەمی دەولەت بێ گوايا ئەو دەمانپاریژێ، وهلی کێ لهو بمانپاریژیت،
ئەگەر میزاجی گۆرا و پتووستی بەبەرەوبووم و زەلام بوو؟

مەردان بەشیلگیری کەوتە بیرکردنەوه، لەگەڵیشیدا سەری دەخوراند،
بەسەرلهقاندنەوه گوتی:

– نا شیخۆ بەگ، پشت بەدەولەت نابەستریت، تەنانەت ئەگەر خۆی کردە پردی
ئالتوون بەسەریا مەپەرەوه. دوو ریگە هەن بۆ بەدەستەتانی چەک، یا بەپارە
بیکریت، یاخود له سەربازگەکانی جەندرمە بیدزیت.

دەستە زبەرەکانی بەسەر تەفەنگەکەیدا هینا و بەردەوام بوو: بەلێ، چەک بۆ ئەم
دەقەرە پتووستە، تۆ ئەگەر بەتەفەنگ پاسی دەغڵ و دانت نەکەیت، ئەوا دەبیتە
لهوەرگەیهک بۆ میگەله مەر.

دواي قەیریک بیدەنگی، شیخۆ گوتی:

– رات لەسەر خەلکی بنعیز چیبە؟ داخۆ بەراستی وهکو خۆیان دەلێن بەبوونمان
لێرە دلخۆشن؟

مەردان جگەرەکەمی کوژاندەوه و چایەکی دی بۆ میوانەکەمی تێ کرد و ولامی داوه:

– شیخۆ بەگ، ئەمانە تا بلایی سادە و ساکارن. بەبوونتان لێرە دلخۆشن، چونکە

پښوستان به په کيکه خوځانی بدهنه پال. ئهوان ئیستا زیاتر پښوستان پیتانه وه، چونکه له جیهانگیرتان قوتار کردن. لی به سروشتی خوځیان به گومان و دلکرمین، زور زحمته باوهری ته وای خوځیان بدهنه په کيکه له دهره وهی هوزده کیهان بیت...

شیخو قسه که ی پی بری: ده بی نیمه پروای ته وایان بو دابین بکهین.

به سروشته مندالانه ییبه که ی خه نییبه وه و به شیوه شهرمکردنیکه وه گوتی:

– ئه مه گرفت نییبه گه وره م. هاپو خوشکیتی بیوه ژنی جوانی هه یه، په نجا سالان نابی، بهر له چند سالیک میرده که ی مرد. بو په کيکه له پیره کانتان داوای بکهن و هه موو شت دهر پیته وه.

شیخو دهموده ست بیبری بو رهمه زان چوو، چاوی له ئاسمان بریبوو، چون بیر له شتیک بکاته وه و چاره سهری بو دانابیت، نیشانه ی خوشحالی به پروویه وه دیار بوو، به دنیایی و هیمنیبه وه بزه ی هاتی: مهردان، تو که سیکی دلگیری. باشی بو چوویت. من به راستی پښوستان پیته.

– ته نیا ئاواتم ئه وه یه ببه جیگه ی باوهرتان.

کاتی شیخو ویستی پروات، مهردان به شهرمه وه گوتی:

– من به سروشتی خو م لاپره سه ن نیم و نامه وی خو م له کاره کانت هلقورتینم، لی ئه گهر ریم بدهیت، پیم خو شه بزانه کیشی یه کلاکردنه وهی قهرزه کانی خه لکی بنعیز له گه ل جیهانگیردا چی به سه ر هات؟ چونکه چند جاریک لیان پرسیم، راستیبه که ی ئه وان تا نووکه ش له جیهانگیر دهرسن.

شیخو له وده مه ی تفهنگه که ی دایه شانیا و له کوخته که دهرچوو، به زمانیکی پر له ئه رخاینه وه گوتی:

– سبه ینی من و تو ده چین بو لایان و هه موو شتیکیان بو پروو ده که مه وه. ده ی مهردان خوا حافیز.

مهردان چند شه قواویکی رهوان کرد، پاشان له شوین خو ی چه قی و چون له خه وندا قسه بکات، گوتی:

– خوا و پیغه مبهرتان له گه ل شیخو به گ.

زوراب جهختی له سه ر ئه وه کرده وه، باشتترین ریگه چاره ی کیشه کان، په نا بردنه بو ئاوه ن، به کاره ی نانی ئاوه نیش مانای ترسان نییبه، ده بی برادر و خزمان بپاریزین، ئه گهر سروشت و ئاکاریان هه رچیبه ک بیت. من وای ده بینم له دستدانی جیهانگیر کاریکی باش نییبه، به پیچه وانه وه، ئه و ده توانی زور چورتمیان بو دروست بکات، دهرمانی جیهانگیر ته نیا پاره یه. ئه وهنده زیمران هه یه به شمان دهکات، سوودی زیر چییبه ئه گهر له حاله تی وادا به کار نه هینریت؟

رهمه زان ئاماده یی خو ی دهربری. ئیستا بچی بو لای. پیتش نیازی ئه وه بیان کرد که ریمیش بو هه واگورین له گه لیدا بچیت. که چی که ریم به توندی ئه مه ی رت کرده وه، به به هانه ی ئه وه ی ده بی بچی بو لای شیخ. هه نگینی شیخو زوری لی کرد، ناچار بوو باسی ئه وه بکات له خه ونه که یدا بینی.

ههروه ها له سه ر ئه وه ریکه و تن له وی هه ل بقورزیته وه و دیداریکی قایمقام بکات، تا کو هه ندیک ورده کاری بو روون بکاته وه. کاتی له سه ر روژی گه رانه وه بو دولی کفرانی شاخوای ریکه و تن، شته کان لای میرزا تیکه ل بوون، بو یه گوتی: وا ریکه نه که و تن یه کجاری لیره بمینینه وه؟

رهمه زان به ده لیقه ی زانی به ریشی پیبکه نیت: میرزا، و ابرانم یا گه وره بوویته، یان پښوستان به ژنه، چونکه چند روژی که ئاوه زت ئیش ناکات. چی بکهین تا که للهت بخینه گهر؟

میرزا به زمانی پر له غه م و سه ر زه نشته وه گوتی:

– شیخو به گ ئیشی تو ی رای ی کرد، نووکه ش پیم پیده که نیت.

شیخو به شیلگیری به وه هاته و لام: مام میرزا ئه گهر به راستی پښوستان به ژنه، ئه و ا بیوه نیتیکی دی هه یه. خه لکی بنعیز به سینگ فراوانیبه وه پیتشکه شیان کردین.

رهمه زان وتی: ئیتر چیت ده وی میرزا؟

میرزا له شوین خو یه وه کوخه یه کی بو کرد و به شله ژانه وه دهستی به ریشه که یدا هینا، بهر له وه ی قسه بکات، زوراب هاته و لام:

– بو ی دهربری میرزا، وا دیاره خه ریکه ره شماله که خیر و به ره که تت بو دینیت.

- پرواتان پى ناکەم، چونکە جگە لە کەتکردن، هیچ خەمىکتان نىيە.

کاتى شىخۆ تەلاقى خوارد، بروای پى کرد. وەک منداڵ بەخۆشییەوه گوتى:

- برازاكەم شىخۆ بەگ، ئەى سەرۆك هۆز، بەپراستی دەرتخست لە دواى باوكت، بابى دووهمى هۆزى.

زۆراب لە شوین خۆى هەستا، بەرەو دەرەوهى رەشمالەكە ملی نا و گوتى:

- كيشەى رەشمالەكەش چاره كرا، ميرزا لەگەڵ بووكەكەى لێردا دەمىنیتەوه، تا لەگەڵ ئەوانى ديدا دەگەرێنەوه. بەمە دەبیتە جیگرى شىخۆ بەگ.

رەمەزان گوتى: واتا دەبى بەميرزا ئاغا گازی بكەين.

کاتى زۆراب پشتىنەكەى رێك خست و خەرىكى خۆى بوو، گوتى: ئەى چۆن رەمەزان.

شىخۆش بە دەم هەستانەوه گوتى: مادام كارەكان واين لى هات، بۆ دواى دەخەن؟ هەستن با بچين بۆ ديوەخانەكەى هاپۆ و خوازىنى ژنى دووهمى ميرزا ئاغا بكەين.

كەريم سەيرىكى سنجانى كرد و بريارەكەى بەلاوه ناکاو بوو، بەبەزەوه گوتى:

- وا ديارە لێره كارەكان بەخىرايىيەكى سەير بەرپۆه دەچن. ئەگەر بەپراستيانە ئەوا دەبى تۆش بىيت.

سنجان بەدخۆشییەوه گوتى: شتەكە راستە. منيش ديم.

هەمووان بەرەو كوختهكانى تاقمەكەى هاپۆ كەوتنە رى. هەرچى كەريم بوو، بەخىرايى چوو بۆ چادرەكەى سەيد، تا لەگەڵياندا بۆ ديوەخانەكەى هاپۆ بىيت.

۱۰.

شىخۆ ويستى شەقلەكە بشكىنیت، ياخود توورى هەلبداتە رووبارەكەوه، تا لە پاشماوهكانى جيهانگير رزگارى بىت، كەچى مەردان ئامۆژگارىيى كرد، كارى وا نەكات. نەكو رۆژىك بىت خۆى پىويستى پى بىت. چونكە هەر هۆزىك بەشىوہيەك لە شىوہكان پىوہندى بەدەولەتەوه هەبىت دەبى ئەم شتەى هەبىت. پاشان ناوى پەروەردگارى لەسەر نەخشىنراوه، هەر شتىكىش ناوى خواى لەسەر بىت نابى بيشكىنیت، ياخود لە ناوى بدەيت. شىخۆ باش دەيزانى مەردان شارەزايى و ناسياوى زۆرى هەن، لە گەرانهكانى بەناو هۆزەكاندا بەدەستى هێناون. ويستى بەشىوہيەكى ناراستەوخۆ لىوہى فىر بىت، ئەمەش بەوروژاندنى ئەو پرسىيار و كيشانەى گىنگلىيان دەدا. وەلامە زيرەكانەيىيەكانى مەردانى بەدل بوون. كە جارىكى دى لە بارەى چۆنىتى چەك بەدەستەيىنەوه لى پەرسى، مەردان هەمان ولامى پيشووى داوه. يان لە رىگەى هەلكوتانە سەر سەربازگەكانى جەندرمە، ياخود بەكرين. شىخۆ شىوازى يەكەمى رەت كردهوه، نەك لە ترسان، بەلكو رەوشى ئىستا يارمەتى ئەويان نادات. هەرەها رەمەزانىش دامابوو چۆن لە رىگەى كرىنەوه چەكى دەست بكەوئىت. كوئىخا زۆراب برىكى باشى لىرەى ئالتوون لە ژىر دەستيان دانابوو.

هەر كات مەردان سەرى بخوراندايا، ماناى وابوو ولامەكەى بۆ دى. بەسەرپشتى ئەسپەكانيانەوه بەرەو لای جيهانگير دەرويشتن. مەردان ئاورى لى دانەوه و گوتى:

- ئەگەر پارە هەبىت، ئەوا چەك بەپاى خۆى بۆمان دىت. ئىمە بۆ نمونە دەتوانين لە جەندرمەكان خۆيان بىكرين، ياخود لە عەرەبەكانى حەويجە، جيهانگير بەخۆى دەتوانىت چەندتان چەك بوئىت دابىنى بكات.

شىخۆ و رەمەزان بەسەر سوورمانەوه سەيرى يەكدىيان كرد، شىخۆ پرسى: - جيهانگيريش؟

زەردەخەنەيەكى پان بەرووخسارە منداڵانەكەيەوه دياربوو، گوتى:

- شىخۆ بەگ، جيهانگير بازگانى بەهەموو شتىكەوه دەكات. دەبى ئىوہ بەهەردوو

دهستان بیگرن، بیرم چوو بیلیم، جیهانگیر بهشیوهیهکی سهیر وازی بهئالتوونه.

رهمهزان سهری لهقاند و وهک قسه لهگه ل خویدا بکات، گوتی: کی حهزی بهزیر نییه؟

پاشان بیرری له زۆراب کردهوه... ئەو ئەو حهزی له زیر نییه؟ مادام بۆ له کونیی ناوه و دهستی پیوهیهتی؟ مهگه له کاتی زۆر پیویستدا، ئەگینا ناهیلای رووناکی ببینن. ئەو له بهدهستهینانی ماندوونهبووه و ئارهقی پیوه نه‌رشتهوه، به‌لکو له باوکییهوه و هه‌لبهت باوکیشی له باوکییهوه بۆ ماوه‌تهوه. رهنکه ئەم هه‌موو میراتییهی له ناله‌گورگه‌وه بۆ ما‌بیتته‌وه، که به‌قرچۆکی ناسرا بوو.

رۆژیکیان ئەو کاتی باوکی زۆراب له گیانه‌لادا بوو، هیشتا زۆراب سی سالی ته‌واو نه‌کردبوو، پێی گوت:

- زۆراب. له ژووره‌که‌ی به‌را‌به‌ر به‌ژووری دانیشتن، کونییکی شاراو له دیواره‌که‌دایه راست له پشت لاله‌که‌وه‌یه، ئا له‌وێ له ناو پریاسکه‌یه‌ک بری لیره‌ی زێرم شاردووه‌ته‌وه. له باوکمان بۆمان ماوه‌ته‌وه، ئەو ئەمانه‌تیکه به‌دهسته‌ته‌وه، ته‌نیا له کاتی پیویستدا خه‌رجی بکه.

باوکه به‌ر له‌وه‌ی باسی کاتی پیویست بۆ زۆراب بکات، گیانی له ده‌ست دا. زۆراب چه‌ندین رۆژ و مانگ بیرری له‌م کاته پیویستانه کردهوه بۆ ئەوه‌ی له مانا‌که‌ی بکات... رۆژیکیان مه‌لا پێی گوت چه‌جکردن حاله‌تیکه پیویسته. زۆراب و لایمی دایه‌وه، ئەگه‌ر وایه ئەوا بۆ باوکی یاخود باپیری نه‌چوونه بۆ چه‌ج؟ لێ رۆژگار زۆرابی فیر کرد کاتی پیویست چیه. جاریکیان دایکی پێی گوت نازانیت مه‌به‌ست له کاتی پیویست چیه؟ لێ ده‌زانێ بابی دووجاران ده‌ستی بۆ لیره‌کان بردووه و هه‌ر جاری ته‌نها لیره‌یه‌کی خه‌رج کردهوه. جاریکیان کۆمه‌لێ چه‌ندرمه‌ی درنده هاتن، له هه‌موو شتیک که‌وتنه ته‌قه‌کردن، پاشان بۆ سه‌ربازی بردنیان، سی لایان ده‌ستگیر کرد و به‌گوریس قۆلبه‌ستیان کردن، ئا له‌و کاته‌دا زۆراب رای کرده لای به‌رپرسه‌که‌یان و به‌دزییه‌وه لیره‌یه‌کی زێری له مشت نا، هه‌نده‌ی نه‌برد به‌رپرسه‌که‌ بانگی پیاوه‌کانی کرد، لایه‌کان به‌رده‌ن و گونده‌که‌ش چۆل بکه‌ن، به‌به‌هانه‌ی ئەوه‌ی ئەوانه‌ی لێیان ده‌گه‌رێن ئەمان نین. جاری دوومه‌یش گه‌نم و جۆی پێی کړی. ئەوه‌بوو له‌و ساله‌دا

نه‌یان‌توانی ته‌نانه‌ت ده‌نکه جۆیه‌کیان ده‌ست بکه‌وێت. هه‌رچی زۆراب خۆیه‌تی جاریک نه‌بۆ ده‌ستی بۆ لیره‌کان درێژ نه‌کردووه. ئەو کاته‌ی که له‌سه‌ر گه‌نجانی دۆلی کفران هه‌ستی به‌مه‌ترسی کرد. چونکه به‌لای ئەوه‌وه سه‌رله‌به‌ری چیرۆکی فه‌رمانه‌که، پیلانیک بوو بۆ ره‌وانه‌کردنی لایان بۆ سه‌ربازی. ئەوه‌تانی وا جاریک دی‌یش ده‌ست بۆ لیره‌کان ده‌باته‌وه، تا چه‌کیان پێی بکری‌ت. ئەو سوودی زێر چیه ئەگه‌ر قنگی رووتی له دۆلی کفرانی پێده‌شت دانه‌پۆشی‌ت؟... کی ده‌زانیت؟ رهنکه له‌به‌رئه‌وه ئەم پێده‌شته پان و به‌رینه‌یان پێی دابن، تا‌کو له چیا و شیوه‌کانی دۆلی کفران، که له ئەزله‌وه خۆیانیان تیا پاراستووه، بۆ ئەوه‌ی ده‌ستی ده‌وله‌ت بیانگاتی، وه‌ده‌ریان بنێن.

ئەوه‌می سنجان پێی له‌سه‌ر پیویستی خۆیندنی رۆسته‌م له که‌رکووک داگرت، زۆراب به‌پیویستی نه‌زانی، لێ جله سه‌ربازیه‌کانی یوزباشی سنجانی سه‌رسام کردبوو، بریاری دا له گیرفانی خۆی خه‌رجی خۆیندنه‌که‌ی بدات. شیخۆ و که‌ریمیش دوا‌ی ئەوه‌ی بینییان که‌سیکی وه‌کو جیهانگیر کوره‌که‌ی ناوه‌ته به‌ر خۆیندن و خواستی‌شی ئەوه‌یه له خۆیندنه‌که‌ی به‌رده‌وام بێ و بجیتته مه‌ل‌به‌ندی و لایه‌ت. ئەو نیتر ئەمان بۆ رێ له کوره‌که‌یان بگرن؟! بۆیه ئەمانیش خۆیندنی رۆسته‌میان به‌پیویست زانی. به‌هانه و هه‌نجه‌تی زۆراب خه‌رجی خۆیندن نه‌بوو، به‌لکو ئەوه بوو منداله‌که له شار به‌دیه‌هوشته‌ ده‌بۆ و ئەوان له بناغه‌دا جووتیارن و له پیشه‌ی جووتیاری و شوانی زیاتر هیچ نازانن، هیچ هه‌قیکیان به‌و شتانه‌وه نییه، که پێوه‌ندی به‌شاره‌وه هه‌بیت. که‌چی شیخۆ قایلی کرد هۆزه‌که‌یان پیویستی به‌مه‌لایه‌ک هه‌یه خۆیندنه‌وه و نووسین بزانی و له خۆیشیان بیت. دنیا گۆراوه و دوا‌ی فراوانبوونه‌وه‌ی زه‌وییه‌کانی دۆلی کفران، ئەم مه‌سه‌له‌یه بووه‌ته شتیکه پیویست.

کاتی شیخۆ به‌جیهانگیری راگه‌یاند، ئەوان هاتوون تا‌کو قه‌رزه‌کانی هاپۆ و تا‌قمه‌که‌ی بده‌نه‌وه و هه‌ندێ ئیشیان له سه‌نجه‌ق هه‌یه به‌په‌له ته‌واوی بکه‌ن. ئەم سه‌ری سوورما و چه‌ند جاریک دووپاتی کرده‌وه، ئەسته‌مه هه‌ر شتیک له به‌را‌به‌ر قه‌رزه‌کان وه‌رگری‌ت. لێ شیخۆ له دوا‌یدا گوتی، ئەو پاره‌یه‌ی هینا‌وییه‌تی له هاپۆ خۆی وه‌ریگرتووه، ئەو زۆر هه‌له‌یه ئەگه‌ر وا تیبگات ئەو پاره‌یه هی کو‌یخا زۆرا‌به. جیهانگیر له قاقای پیکه‌نینی دا و گوتی:

- دتهوئ پچم رابویریت شیخو بهگ؟ من خزمهکانی خوّم باش دهناسم. ئەم هاپۆیه ئەسپییەکیشی نییه.

شیخو مشتێ لیره‌ی زێری هه‌مه‌ قه‌باره‌ی دهره‌ینا و سێ لیره‌ی قه‌باره‌ جیا جیا لێ دهرکرد و گوتی:

- قه‌رز قه‌رزی خودایه‌ خالّه‌ جیهانگیر. هاپۆ له‌ به‌راییدا ئەسپییەکی نه‌بوو، که‌چی ئیستاکانی خوا زێری بۆ ناردوو. ئیستاش کابرا ده‌یه‌وێت قه‌رزه‌که‌ی بداته‌وه‌. بۆچی پارهی قه‌رزه‌که‌ی وهرناگریت؟

نیشانه‌ی پرسیار به‌رووخساری جیهانگیره‌وه‌ دیاربوو، له‌ولاشه‌وه‌ چاوی بریپوو له‌ لیره‌کان، گوتی:

- سه‌یره. ئەم زێره‌ی له‌ کوێ بوو؟

رهمه‌زان به‌لاقرتیوه‌ له‌سه‌ری روێی: خالۆ جیهانگیر. هه‌ژاریک شتی بدۆزیته‌وه‌ پتی ده‌لێن ئەمه‌ت له‌ کوێ بوو؟ ئەگه‌ر زه‌نگینیک دۆزیه‌وه‌، ئەوا پتی ده‌لێن پیرۆزت بێ فلان... ئەم پارهی‌ی زێر ده‌ستت موڵکی تایبه‌تی هاپۆیه‌. ئەمه‌ برێکی که‌مه‌ له‌و ماره‌بیه‌ی به‌رامبه‌ر خواستنی دوو ئافره‌تیاں داومانه‌.

جیهانگیر له‌ خوشیانداندا له‌ شوینه‌که‌ی خوێ هه‌لبه‌زییه‌وه‌ و هه‌ریه‌ک له‌ رهمه‌زان و شیخوێ له‌ ئامیز گرت، له‌و کاتی لیره‌کانی وهرده‌گرت، گوتی:

- بۆ خواستنی ئەو دوو ئافره‌ته‌ کاریکی باشتان کردوو، خزمایه‌تیمان نزیکتر بووه‌وه‌، دوژمن ناتوانی هینده‌ی تالّه‌ پرچیک بێته‌ ئیوانمانه‌وه‌ و زه‌فه‌رمان پتی به‌ریت. به‌م بۆنه‌یه‌وه‌ منیش لیره‌کان ره‌ت ناکه‌مه‌وه‌.

شیخو گوتی: خالّه‌، قه‌رزیک، شتیکت لای مه‌ردان هه‌یه‌؟ ئیمه‌، تو و ئیمه‌ براین، وه‌لێ برامان برایی کیسه‌مان جیایی. قه‌رزیش قه‌رزی خودایه‌، ده‌بێ بدریته‌وه‌.

- نا شیخو به‌گ، هیچم لای نییه‌.

شیخو سه‌یری رهمه‌زانی کرد، به‌پیاڵه‌که‌یه‌وه‌ سه‌رقال بوو، بیری له‌و قسانه‌ کردوه‌ به‌سه‌ریا دراون:

- جیهانگیر بینیت چۆن قسه‌ی خوّمان به‌جی گه‌یاند و سه‌ردانمان کردی؟ به‌ر له‌

چهند روژێکی که‌م لات بووین. به‌ر له‌وه‌ی تو بیتی ئیمه‌ جارێکی دییش سه‌رمان لێ دایته‌وه‌...

جیهانگیر به‌خوشییه‌کی راسته‌قینه‌وه‌ قسه‌که‌ی پتی بری: بروا بکه‌ن ئەمه‌ مائی خو‌تانه‌، خو‌شترین ساتی ژیا‌م ئەو کاته‌یه‌ ئیوه‌م له‌گه‌ل‌دان. ئیوه‌ تاجی سه‌ر یمن.

رهمه‌زان به‌شیلگیرانه‌وه‌ گوتی: ئیمه‌ به‌راستی ئەمجار پتووستمان پیته‌. من و کوێخا زۆراب و میرزا و شیخو به‌گ و که‌ریم، به‌شیوه‌یه‌کی باش ده‌قه‌ره‌که‌مان سه‌ح کرده‌وه‌. که‌وشه‌نه‌که‌مان بینی و بست به‌بستی پندا رویشیتین. ده‌شتیکه‌ وه‌ک ناوله‌پی ده‌ست. سێ هۆزی تورکمان و عه‌ره‌ب و کوردمان به‌ده‌وره‌وه‌ن. شتیکی وا له‌ باره‌ی کار و سروشتیا‌نه‌وه‌ نازانین. ئیمه‌ به‌حوکمی شوینه‌که‌مان له‌ دۆلی کفرانی شاخاوی هیند لێیان نزیک نه‌بووینه‌ته‌وه‌. ئەم سێ هۆزه‌ش به‌هاوبه‌شی ئەم ده‌قه‌ره‌یا‌ن بۆ خو‌یا‌ن قورخ کردوو. ئیمه‌ ئەگه‌ر به‌یانی ئەم زه‌وییه‌ به‌رێژه‌وانه‌مان ئاوه‌دانکردنه‌وه‌، ده‌بێ بیانپارێزین، تا نه‌بنه‌ پاوه‌نی ئەوان، ئیمه‌ وای تیده‌گه‌ین، وایزانه‌م تو‌ش له‌گه‌ل رایه‌که‌ماندا‌یت، پاسه‌وانی ئەم هه‌موو زه‌وییه‌ به‌رفراوانانه‌ ته‌نیا به‌سه‌گ ناگیریت.

جیهانگیر بیری له‌ هه‌موو گه‌نم و جو‌یه‌ کرده‌وه‌ ئەمجار بۆی دیت، چاوی له‌ عه‌رزه‌که‌ بریپوو، نیشانه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی جدی به‌رووخسارییه‌وه‌ دیاربوو: که‌واته‌ ئیوه‌ پتووستتان به‌چه‌که‌.

شیخو به‌ئێری سه‌ری له‌قاند و گوتی: بێ چه‌ک ناتوانین له‌وئ کووختیک دروست بکه‌ین و ده‌نکه‌ گه‌نمیکیش بووه‌شینین. ده‌مانه‌وئ خو‌ت کاره‌که‌ ریک بخه‌یت. بیریش له‌ پاره‌ مه‌که‌وه‌، با‌بی ئەوه‌نده‌مان هه‌یه‌.

جیهانگیر به‌خو‌نا‌زینیکه‌وه‌ گوتی:

- ده‌بم به‌چه‌ک بو‌تان، له‌ ژیر زه‌وییش بیت بو‌تانی په‌یدا ده‌که‌م.

شیخو و رهمه‌زان و مه‌ردان به‌ئاسوده‌بیه‌وه‌ سه‌رنجه‌کانیا‌ن گو‌ریه‌وه‌.

جیهانگیر له‌ کاتی چای تیکردندا چون قسه‌ له‌گه‌ل خو‌یدا بکات، گوتی:

- ئای ئەگه‌ر ده‌زانن چه‌ندم دل پیتان ده‌کریته‌وه‌.

دوای ئەوه‌ی پیاڵه‌ پر چایه‌کانی، که‌ به‌ده‌ستی خو‌ی یه‌ک یه‌ک پش‌ت‌تر شووشتبوونی، دانه‌ ده‌سته‌وه‌، ئاو‌ری له‌ شیخو دایه‌وه‌ و به‌ده‌ستی راستی ئاماژه‌ی

بۆ مەردان کرد، گوتی:

– ئەى ئەم كۆنە دزە، قاچاغچى چەك و توتۇنە، ھىچى پى نەگۇتن؟

شېخۇ گوتى: راستىيەكەى ئەو نەبوايا نەدەھاتىن بۆ لات.

جىھانگىر بەشانازىيەكەوھ لە مەردانى پوانى و گوتى:

– كورى باوكى خۇتى مەردان.

پاش ئەوھى قەيرىك بىدەنگ بوون، بىرۆكەيەك لە مېشىكى جىھانگىردا چەخماخەى

دا، ھۆى ئەمەش شتە شاراوەكانى ناخى بوون، گوتى:

– پىگەيەك بۆ دەستكەوتنى چەك بەبى بەرامبەر ھەيە.

پەمەزان قسەكەى پى برى و بەگومانەوھ لى پىرسى: بەرامبەر بەھىچ؟

– بەلى، بەرامبەر بەھىچ، تەنيا ئەوئەندەتان لەسەرە ناوى لاوانى گوند وەكو چەتەى

سەر بەدەولەت تۆمار بەن، من دەتوانم لای قايمقام ئەم ئەركە لە ئەستۆ بگرم.

شېخۇ بەناشرىن دانانىكەوھ پىرسى:

– داخۇ ئەو سى ھۆزەى دەوربەرىشمان خۇيان لەم دامەزراوھ تۆمار كىردوون؟

جىھانگىر ولامى داوھ: نا. نا باوھ ناكەم، پاشان دەولەت ھەموو ھۆزىك

وھناگرىت، دەبى لە دلسۆزى تەواوى ھۆزەكە دنىيا بىت.

شېخۇ پىشە كورتەكەى خوراند و بەپۆزىش ھىنانەوھ گوتى:

– پەنگە پىشنىازەكەت گرنگ بىت، لى بۆ ئىمە نابىت. چونكە دۇخى ئىمە جىايە و

دەبى لە بەرچا و بگىرىت.

پەمەزان دواى ئەوھى خۆى دايە بان بالىفەكەيا و جگەرەيەكى گر دا،

بەلۆتەرەوانىيەوھ گوتى:

– خالۇ جىھانگىر. تۆ زۆر بروات بەدەولەتە. ھەرچى ئىمەين وانىن. ئىمە بەھەزار

حال تۈانىمان ھەندىك لە جاحىلەكانى دۆلى كفران لە چاوى دەولەت بشىرىنەوھ،

كەچى ئىستا تۆ دەتەوئىت لىستىك بەناوھكانىان بدەينە دەولەت، تاكو كەى وىستىيان

وھكو مېگەلە مەر بىئانەنە پىش خۇيان؟

جىھانگىر بەشارەزايى بازركانىكەوھ ولامى داوھ:

– ئىوھ بەرژەوھەندىى خۇتان لە يەككىكى تر باشتر دەزانن. كەواتە چەك بەپارە

دەكرىن.

پىكەوتن لەسەر ئەوھى مەردان بەھاوكارى جىھانگىر سەرپەرشتى كرىنەكەى

بكات و بەزۈوترىن كاتىش بىگوازىتەوھ. كاتى لەم قسانە بوونەوھ پەمىزى ھات، گەلى

شادمان بوو بەھاتنىان، لى نەپتۈانى بەنەھاتنى پۆستەم و قادر و عەباس

دلتەنگىيەكەى بشارىتەوھ. گوتىشى شوئىنىان ديارە و لەو رۆژەوھى ئىرەيان جى

ھىشتوھ، ئەم بىرىان دەكات. شېخۇ مژدەى قايلبوونىان لەسەر خويندىنى پۆستەم لە

كەركووك پى راگەيانند، بۆيە دەبى چاوى لىى بىت. ئەمەش بەلاى پەمىزىيەوھ

ھەوالىكى دلخۆشكەر بوو. ئىتر دەستى كرد بەباسكردى گىرنگى خويندىن و

سوودەكانى. شېخۇ داواى لە جىھانگىر كرد پازى بىت پەمىزى لەگەل خۇياندا بېەن.

چونكە كورەل لە دۆلى كفران زۆرى بىر دەكەن و بۆى بەتاسەوھن و ھەمىشە ناوى

دېن. ئەگەر ئىستا لەگەلئاندا بىت زۆرىان پى خۆش دەبىت. ھەرۈھار پۆستەم بەر لە

خويندىن پىويستى بەھەندى زانىارى سەرەتايىيە تا پەمىزى بىداتى.

پەمىزى زۆرى پى خۆش بوو و لە خۆشىياندا گىزە گىزى دەكرد و بەچاوى

تكاكرىنەوھ لە باوكى دەروانى. بەم دوا دوايىيە جىھانگىر تىبىنى ئەوھى كىردبوو

كورەكەى لە ژمارە ھەلە دەكات و لەسەر بچووكترىن شت تىكدەچى. لى پىرسى

داخۇ ھەزى بە ژنە. پەمىزى بەيەكجارى ئەوھى رەت كىردبووھە لە ئىستاوھ خۆى

بخاتە ژىر بارى ژنەئىنانەوھ و دلىناشى كىردبووھە مگىزى ئەوھى ھەيە، كە لە

ناوھندى وىلايەتى مووسلدا درىژە بەخويندىن بدات. كاتى باوكى ھۆى بى خولقى و

ناسروشتىتەيەكەى لى پىرسى، ولامى داوھ لە كاركرىن لە خان بىزار بووھ و بەرگەى

بىنىنى دەفتەرى حىساباتەكە ناگرى و پىويستى بەپشوو ھەيە، ئەگەر بۆ ماوھىيەكى

كەمىش بىت. ئىدى پەمىزى ھەولى دا قەناعەتەيان پى بىنى پۆستەم ئاتاجى بەھەندى

پرانسىپى گرنگە و ئەو دەتوانى فىرى بكات. ئەگىنا وھك ئەو لە سەرەتاوھ زەحمەتى

زۆرى دىنە پىشى. جىھانگىر واى دەبىنى بىرۆكەى روىشتنى كورەكەى بۆ دۆلى

كفران و لە نىكەوھ ناسىنى خزم و خوىشەكانى خراپ نىيە.

- راستییه که ی له خان پئویستم به پهمزییه، چونکه کارهکان زۆرن، سه ره پرای ئەمانهش ههز دهکهه ئامۆزاکانی بناسیت. کورپی هۆزه دلی ههه بۆ خزمانی لی دەدات.

ئوده می شیخۆ خوشحالیی خۆی ده بری به پاهه سه ریک له قایمقام و یوزباشی بدات، جیهانگیر ئاوری له پهمزی دایه وه و داوای لی کرد بچیت خۆی خپه وه بکات و بۆ سه فهه ئاماده بیت. هه رکه کورپه که ی چوهه ده ری، لییان نزیک بووه وه و به چریه وه پیتی گوتن:

- قایمقام و یوزباشی بۆ ناوهندی ولایهت بانگ کراون، دوو رۆژ ده بی سه فه ریان کردووه. ده لین پشیوی ئهسته نبوول و هه ندی شاری تری وه کو دیار به کر و شامی گرتووه ته وه. خوا سترمان بکات.

داوی ئه وه ی قومیک ی له جگه ره که ی دا، هه سه ره تی هه لکیشا و گوتی:

- توخوا با ئەم قسه یه له بهینی خۆماندا بیت.

پهمه زان له وه کاتی نیشانه ی بیر کردنه وه ی شیلگیرانه ی پئوه دیار بوو، گوتی:

- من ده ترسم ئەم فه رمانه جگه له به لا هیچمان بۆ نه هینیت.

شیخۆ به گوئی پی نه دانه وه گوتی: ئه وی ته ی بیت له باران ناترسیت، ئیمه عانی فه رمانه که مان وه رگرت و ناوی دۆلی کفران چوهه تۆماری ده ول ته وه، مه زه نده ی هه موو پیشهاتیکمان ده کرد. ته نیا شتیک پئویستممان بی ئه ویش چه که، ئیدی له داوی ئه وه چی ده بیت با ببیت.

جیهانگیر به ئه رخاینیه وه گوتی:

- ئینشاللا هیچ شتی خراب روو نادات. ئیوه وه کو هۆز کارتان راییه. هه ندیک جار ده ولت خۆی له شه رتان ده بویتیت. به لام ئیمه، ئیمه ی شاری، ئەگه ناژاوه و پشیوی رووبدات، ئەوا وه زعمان به ره خراپی ده پوات.

پیداگرتن و خولق کردنه کانی جیهانگیر، بۆ قایل کردنیان، لانی کهم شه ویک بمیننه وه، سوودیان نه بوو. چونکه ئیشی زۆر له چاوه روانیاندان بوون، بۆیه سووربوون له سه ره گه رانه وه.

سهید پیرۆزبایی له هه ریه که له پهمه زان و میرزا کرد و ئاواتی خیر و خوشی بۆ ئەوان و بۆ هه موو دۆلی کفران خواست. دلی خوشکردن به وه ی پیغه مبه ری له خه وندا بینیه به سه ره پشته ی بۆراکه که یه وه بووه و باله کانی به سه ره دۆلی کفراندا په خش کردووه ته وه، چاوی نوقاند و ده یگوت:

- نوقلانه ی خوشیه، نوقلانه ی خوشیه.

ئیتیر له و رۆژه وه گونده که بووه مهیدانی خوشی راسته قینه. مه نه له ی گه وه گه ره بیان له وه ده شته دامه زرانده بوو، سنجان داوای کرد ژن و پیاو هه موو ده بی له شایی و په شه له کدا به شدار بن. کوخا زۆراب لیزانیی خۆی له گۆرانی گوتن و شایی و دووزله لیداندا به ده رخست. ئه وه دوا رۆژی مانه وه بیان بوو له وی. به ره له بوولیل شیخۆ و زۆراب و پهمزی گه شتن، خه لکی گوند ده ستیان به ته قه ی خوشی کرد. رۆژه سووره که نیشته بووه سه ره به رزاییه که ی ده یروانییه سه ره رووباری رۆخانه، که به ره وه خوار ده خزا. رهنگی وه نه وشه یی جاریک تیکه ل به رهنگی پرته قالیی گه شاهه، جاریکیش تیکه ل به شینی ئاسمانی، به لیواری ئاسۆگه که ده به خشی. هه نده ی نه ده برد ده گۆرا بۆ ئه رخه وانیه مه یله و تاریک و به خیرایی به ئاسۆدا بلاو ده بووه وه و ئه و خۆره ی رووناکییه زیترینه که ی سه ری کوخته کان و شوپه بی و ئه و دارتووه که مه په رش و بلاوانه ی ئەمبه ره و ئه وه یه ری جوگه که بیان داپوشیبوو، له گه ل خۆی بردبووی، هه للووشی. کاتی سیبه ری ئیواری تاریکیه که ی به سه ره گونده که دا په خش ده کرده وه، بلایسه ی ئاگری ژیر مه نه له کان به تیتتر ده یانواند. که ریم ته نیا کهس بوو نه ی توانی وه که ئەوان ده ریهری و خوشحالیی خۆی ده بریت. هه رچه نده زۆر دلخۆش بوو، ئەگه ره که شی زهماوه نده ی پهمه زان و میرزا نه بوو، که ئه و ده یچوو اند به بیابانیک ی وشک و برینگ، چه نده ئا و به رده یته وه سه ری به نه گریت. به لکو له به ره ئه وه ی له گه ل به یاندا ئیره جی دیلن و به ره و دۆلی کفران ده که ونه ری، چونکه به راستی هه ند به تاسه بوو بۆی، ده تگوت له میژه لیی داپراوه. پشتی دابووه وه

دیواری لۆدهکایهکی جیه یلراو، چاوی بریبوووه ئاسۆی رۆژاوا، که بهرگری تاریکیهکهی دهکرد. ده میک مانگه که له ولاره هه لهات، به قورسی رینگه تاریکهکانی دهبرین، ئاوه سپیی بیر هاتهوه، قهستی ئهوهی دهکرد نووکه له بهردهم ئهشکهوتی کچه جنۆکه که بویا و خوشیی له سیحری جوانیهکهی وهر بگرتایا، له هیکر چرپهیهکی گهرمی بهرگوتی کهوت، گوتی: بیر له چی دهکه یتهوه کهریم؟ ئهم ئاههنگانه بهس نین تا خوشی بخهنه دلتهوه؟

پاشان ههستی به دهستیگ کرد به ئاسپایی دای به سه شانیایا. دوور له ویستی خۆی ئاوری له سهراوهی چرپه که دایهوه و گوتی: تۆ کئی؟
ئافرهتیک له ویدیو دیوارهکهوه وهستا بوو، دهستی درێژ کرد و به نهرمی خستییه سهر دهمی و به گویندا چرپاند:

- وسس. دهنگت ههلمه بره کهریم، بی با لیره دوور کهوینهوه.

دهنگه گهرمه که وهکو پهرجوو به دهمارهکانیدا ته شه نهی کرد. ههرچی گهرمی دهسته نهرم و شله کهی بوو به خوینیدا بلاو بووهوه. بی ئهوهی هیچ جوولهیهک بکات به دووی کهوت، کاتی چوو ئه ویدیو دیوارهکهوه، ویستی بووه ستیت، لی ئه و بهز دهستی راکیشا و له ویدیو جیزهکانهوه ونبوون. کهریم شتی وای نه بینیبوو، بۆیه قهیریک سر بوو و له رووخساره لارهکهی ورد بووهوه، به بیست سال مه زندهی کرد. له ژیر تریفهی مانگه که دا چاوانی له چاوه گهره ره شهکانی بریبوون، که به شپرزهی و تۆقینهوه دیقهتی کهریمیان دها. به ههر دوو دهستی به توندی و جۆشهوه دهستی چهپی کهریمیان دهگوشی. ئه ویش دهستی راستی بۆ سهری برد و له چکه سپییه لارهکهی له سهری کردهوه و کهوته سهرشانی، قژه ره شه درێژه هۆنراوهکهی به ده رکهوت. لایهکی ملی بریقهی داوه، حهزیک شیتانه کهریمی داگرت. ویستی دم بنیته نیو دهمی و له ئامیزی بگریت، لی شتیک له ناخییهوه پتی نه دا. دوور له خواستی خۆی لهبری ئهوه دهستی بۆ لیه پرهکانی برد و سهری په نجهکانی به سهریدا دههینان. هه ناسه و ئاخ هه لکیشانی کچه تیکه ل به ترپه ی دلی دهبوون، که هیندهی نه مابوو بیبیستی. نه یزانی چه ندیک له سهر ئه و حاله مایهوه، تریفه ی مانگه که زیاتر دهرهوشایهوه. کهریم دلیا بوو ئهم ئافرهتهی له بهردهمی وهستاوه

جنۆکه فهی نییه، به دهنگیک نزم پتی گوت:

- تۆ، تۆ کئی؟ چیت له من دهویت؟

به شهرمهوه به زمانیکی پر له ههست به گونا هکردنهوه و لامی داوه:

- گرنگ نییه من کیم، من ئه و ئافرهتهم حهفتهیه که چاودیریت دهکم.

به زمانیکی تیکه ل به ترسهوه، هیشتا لی دهروانی و چه په سا بوو، گوتی:

- پیم بلی تۆ کئی؟... دهزانی ئه گهر پیمان بزانی چی روو دها؟

بزهیهکی گه شاره ی بۆ کرد، ددانه سپییهکانی دهتگوت بلوورن ده بریسکینهوه، به چاوقایمییه کهوه گوتی: ئهوی ئهم رووخساره ی هه بی، ئهسته مه ترسی له گیاندا بیت.

چاوانی لیک نان، سهری خسته سهر سنگی و به بیدهنگی گریا. تاریکی هه موو شتهکانی داپۆشیبوو، زیق و زاقی مندالان تیکه ل به ئاوانی دووزله که ده بوو، که هاودنگ بوو له گه ل گۆرانی و هه لپه رکیکه. ئه ستیرهکانی ئاسمانیش چریسهکی زیاتریان دهاوه. سهری ئهوی خسته ناوله پی دهستییهوه و له سهرخۆ به رزی کردهوه و له سهر کولمه ئاگراوییهکانی توندی کردن و له چاوه پر له ئه سرینهکانی ورد بووهوه، به زمانیکی مندالانه گوتی:

- دلی تۆ ئافرهتیک تری دهوی، له بهرئه مه هیناتیان بۆ لای سهید. خهتای تۆ نییه ئه گهر دلت له بهرد بیت.

له گه ل پیکه نینا به توندی باوهشی لی دا و گوتی: دلم له بهرد نییه، من خهریکه دهسووتیم، لی ده بی بزانی تۆ کئی؟ تۆ کچی هاپۆی؟

به خۆدانه دهستهوه گوتی: من ژنی هاپۆم.

به توندی دهستی گووشی و راکیشا: دهی با بچین بۆ کوخته کهی دارۆغه مهردان. له بهختی ئیمه باشه ئه مپۆ له سهنجه ق نه گه راوهتهوه.

وهکو چه په ساویک خۆی دایه دهستییهوه و به وه لامه کهی وشک بوو: ژنی هاپۆ...

به ردهوام له دلی خۆیدا دهیوتهوه: ژنی هاپۆ؟ هاپۆی که لله بارگیر، له مه زیاتری نه دۆزییهوه جوتکهی لی بدات؟

تریفه‌ی مانگه‌که له ده‌لاقه‌که‌ی دواوه ده‌پژایه سهر مه‌مه‌که تورت‌ه‌کانی. که‌ریم سهری خسته نیوان مه‌مکو‌لانییه‌وه، ئەویش به‌توندی له‌گه‌ل ئاخ و ئۆفدا سهری ده‌گووشی. کاتی حه‌ز گری تیبه‌ر دا، دانیشت تا پشتینه‌که‌ی بکاته‌وه، چاوی به‌لاقه سپی و پره‌کانی که‌وتن، خو‌ی دایه بانیا و لیوی خسته سهر لیوانی و قامکه‌کانی له گۆشته‌که‌ی ده‌چه‌قاندن، هه‌رچی ئەو بوو چون بیه‌و‌یت له ناو خویدا بیه‌شارینه‌وه، ئاوا باوشی لی دا و به‌خو‌یه‌وه‌ی گووشی. چه‌ند ساتیک تیپه‌پین له جیهان دابران، کاتی سهر‌له‌نو‌ی گه‌رانه‌وه، هه‌موو شته‌کان له ناخیاندا گۆرا‌بوون، که‌چی ئینجاش هه‌ر به‌توندی پیکه‌وه نووسا‌بوون. هه‌رچه‌نده له باری خاموشی و کپییدا بوون، هه‌ناسه‌کانیان تیکه‌ل ده‌بوون، بی ئەوه‌ی هه‌ست به‌کات بکه‌ن، پاشان هه‌نده‌ی نه‌برد ده‌ستیان کرده‌وه به‌ماچومو‌چ و ئامیز لیکدان. کاره‌که‌یان سهر‌له‌نو‌ی دووباره کرده‌وه، لی ئەمجاریان به‌گور و درندانه‌تر بوو، له ناخیدا هه‌ستی کرد ئەمجاریان به‌راستی ژنه. هه‌رچی ئەو بوو هه‌ستی جیا جیا له می‌شک و دلیدا ده‌ورووژان، به‌شیوه‌یه‌که له‌بهر سووکی کیشیان نه‌بوو. به‌قوولی هه‌ناسه‌ی داوه، وای هه‌ست کرد له هه‌موو خه‌م و خه‌فه‌تیک به‌تالی ده‌کاته‌وه.

ئەو پیتی گوت: بیر له ژنیکی دی ده‌که‌یته‌وه؟

به‌گالته‌جا‌رییه‌وه گوتی: به‌لی.

– ژنه‌که‌ت؟

– نه‌خیر. قه‌ت خو‌شم نه‌ویستوو.

– که‌واته ده‌نکه‌که‌ت.

– نه‌خیر.

ملی ماچ کرد و په‌نجه‌کانی به‌نیو ریشه کورته‌که‌یدا هینا: ئەمی کتیه؟ پیم بلی.

چون له خه‌وندا قسه بکات: فه‌ی. جنۆکه فه‌ی.

به‌ده‌ستی مه‌مه‌که‌کانی له‌سهر سنگی توندکردن و پیکه‌نینه‌که‌ی شارده‌وه:

– ئاوا. ئەو به‌دغه‌ره‌ی پیاوه‌کانمانی تیکداوه، جادووی له تۆش کرد. لی قه‌ینا سه‌ید له می‌شکی ده‌رکردی، با بچی له پیاویکی تر بگه‌ریت.

عانی به‌قامکه‌کانی یاریی به‌ده‌موچاوی ده‌کرد، گوتی:

– وه‌لی به‌ر له‌وه‌ی بپوات، جنۆکه‌یه‌کی دی شوینی گرت‌ه‌وه.

ئای که‌ریم گه‌ر پێشتر ئەم جنۆکه‌یه‌ت ده‌دیت، به‌ر له‌وه‌ی ئەم بارگیره ئەتکی بکات. ئەم بارگیره به‌هه‌ر چوار سمییه‌وه له به‌رده‌م مالی باوکی ویستا بوو لیکاو، چون لیکاوی سه‌گی برسی له به‌رده‌م پارچه گۆشتی‌کدا، به‌زاریدا ده‌هاته خواری. ده‌ینه‌راند، که‌فی ده‌کرد و جوتکه‌ی ده‌وه‌شاندا، یا ئەم کیژه یا مردن. باوکه دلی نهرم نه‌بوو، تا هاپۆ پاره و دویت‌ه‌ی خو‌ی پێ نیشان نه‌دا، ده‌می باوکه کچی هاپۆی بینی ئەویش لیکاوی پڑا، ئیدی ژن به ژنیان کرد.

– به‌لای تۆوه من وه‌کو جنۆکه‌که جوانم؟

– تۆ جوانتری، جنۆکه‌که سارده، پیاو ناتوانیت وه‌کو تۆ له ئامیزی بگریت.

له‌وده‌می ده‌ستی راده‌مووسی به‌لاپه‌سه‌نییه‌وه پرسی:

– ده‌ستت لی دا؟ یاخود وه‌کو پیاوانی تر له ده‌ستت رایکرد؟

– نازانم ده‌ستم لی دا یا نا، ئەوی ده‌یزانم هه‌میشه له به‌رده‌مدا بوو. دۆخی ئەو جیا بوو، ناتوانم وه‌سفی بکه‌م، تکایه با له بی‌ری بکه‌ین. ناوتم پێ بلی.

– ناوم فاته‌میه. سبه‌ینی ئەم حه‌له بیرم ده‌که‌یته‌وه؟

سهری خسته سهر سنگی، سهری هه‌لپری و له رووخساره سه‌راسیمه‌که‌ی روانی و گوتی:

– فاته‌مه. وه‌کو تیر دابه‌زاینه سهر دلم و زۆر زه‌حمه‌ته بتوانم هه‌لنکی‌شم. نووکه با بگه‌رینیه‌وه لای ئاپۆراکه، ئەگینا گومانمان لی ده‌که‌ن.

به‌توندی باوه‌شی لی دا: که‌ریم، جا‌ریکی دی یه‌کتر ده‌بینینه‌وه؟

به‌پروا به‌خۆبوونه‌وه گوتی: له‌و دنیاش بی هه‌ر یه‌کتر ده‌بینینه‌وه.

هه‌ریه‌کی به‌ئاقاری‌کدا به‌ره‌و شاییه‌که گه‌رانه‌وه. ئەو گه‌رایه‌وه مال و باوشیک چیلکه‌ی له‌گه‌ل خویدا برد و هاویشتییه ژیر مه‌نجه‌له‌کانه‌وه. ئەمیش گه‌رایه‌وه شوینه‌که‌ی پێشووی و پالی دایه دیواری لۆده‌کایه دارماوه‌که‌وه و له دووره‌وه سه‌یری شاییه‌که‌ی ده‌کرد.

سنجان له خپوهتی ههردوو بووک دانیشتبوو، قسهی بؤ دهکردن، فاتمه خوئی بهژووریدا کرد، له خویشیاندا خهریکبوو بال بگریت. هاته لای سنجانهوه و پپی گوت پاش قهیریک نأشه که پی دهگات. دواى ئەوهی ئەمیش داواى لى کرد له خواردن دانان په له نهکات، تا هه موو باش برسى دهن، لپی پرسى داخو هه مووان دلخوشن و شایى دهکهن؟ فاتمه لپی نزیك بووهوه و بهه یواشى پپی گوت:

- تهنیا کهریم نه بی، وا دیاره له گهل ئەوانى دیدا ناگونجیت.

سنجان دهستی فاتمه ی گرت و له شوین خوئی هه لبه زبیهوه و گوتی:

- با بچینه گیانى.

به ههردووکیانهوه به کیشیان کرد، تا ملی دا، کاتى گه یشتنه ناوه راستى شاییه که، چه ند کیژیک رایانکرد و رایانکیشایه ناو شاییه که وه، که چی فاتمه گورجتر بوو خوئی گه یانده دهستی و دهستی له دست نا، له ولایشیه وه سنجان هاته شانیه وه و ئەلقه ی هه لپه رکیکه گهرمتر و به جوشتتر بوو. دواى چه ند سوورپیک کهریم ههستی کرد جوولیه یان سست و خاو بووه ته وه، وشه کانی گورانیه که ش خالی بوون له ئەوین و جووش و خرؤش، له سه رخو ناوله پی فاتمه ی گووشى و ناوړى لیدایه وه، کاتیک ئەویش لپی روانى، بهه یواشیه وه پپی گوت:

- نووکه خووم گورانى دهچرم، وه لى تهنیا بؤ تویه.

کاتیک گه یشته لای دووزه له ژهنه که، گورانیه یژه که وىستی مهیدان چول بکات، کهریم لى نه گه را، دهستی گرت و ناماژه ی پی دا له گهلیدا گورانى بچریت. له گهل ریتى شاییه که، خیرا خیرا چه پله ی لى ددا، تا کو له گهل وشه کانی گورانیه که ی هاوئاواز بیت:

نه که ی بالم بشکینى

ئە ی نازدارى ئاوریشم ئاسا

نه که ی بالم بشکینى

ئە ی شیرینی ههنگوین ئاسا

نه که ی بالم بشکینى

گورانیه یژه که ی دیش به هه مان ریتم چه پله ی لى ددا و سه مای ده کرد و دهیگوته وه:

- نه که ی بالم بشکینى.

پاشان هه مووان، به وانى ناو ره شماله که شه وه ده یانگوته وه:

ئە ی جوانى وهک مانگ

نه که ی بالم بشکینى

ئە ی بهرز و بلندی وهک چیا

نه که ی بالم بشکینى

ئە ی گهردن که شى وهک دوند

نه که ی بالم بشکینى

ئە ی به ژن زراف وهک ئاره وهن

نه که ی بالم بشکینى

ئە ی ئەو که سه ی مامز ئاسا ره وته که ی

نه که ی بالم بشکینى

ئەلقه که به خیرایى ده سوورا، به جوولیه که ی ریک، جاریک تهنگ بووه وه و جاریکیش فراوان، ئەوده می تهنگ ده بووه وه، تهوقى سهریان وا نهوی ده بووه وه دهگوت ئیستا ده موچاویان له زهوی ده دات.

ره مزى به ته نیششت زؤرابه وه دانیشتبوو، نیشانه ی فه دی و سه رسوورمان به سیمایه وه دیار بوون، لى له ناخییه وه تا بلپی دلخوش و کامه ران بوو، ههستی دلنیا یی و ئاسووده یی دایگرتبوو. زؤراب له وده می به دلخوشیه وه چاودیرى کهریمى کورى ده کرد، گوتی:

- پروانه ره مزى چون هه لده پهرن. ده بی فی ر بیت... ئەم شه رمه ت له کیوه وهرگرتووه؟ باوکت هیچ کات مانای شه رم و فه دیی نه زانیوه.

ره مزى له گهل ئەوه ی هه ولئى زالبوونى به سه ر شه رمه که یدا ددا، ولامى داوه:

- من و روسته م ریککه وتین ئەم سووره ی بیته وه هه لپه رین، ئەو کاتى هیور و

لهسه رخۆ ده بېتته وه.

سهيد زهوقی ته و او بوو، نه وی خوښییه که ی زیاتر کرد، دهر په رینی له ناکاوی که ریم بوو:

- برږونه، برږونه کوڅا زوړاب، که ریم چوڼ هه لده په پږت.

پاشان لپی نژیک بووه وه و به گوږیدا چرپاند: جنوکه که بویه کجاری ملی شکاند، نیتر ناگه پږتته وه.

کوڅا زوړابیش به تکا کردنه وه گوتی: ئینشاللا سهید. که رامه تت له که رامه تی پیغه مبه روه یه.

هه مووان سه رقالی خوار دنی شیوان بوون، ماتی و بیده نگی بالی به سه ر ئا و اییدا کیتشا بوو، هه ردو بووک له گوږمه که کولیان ده کرد، سنجان و فاتیمه شیان له گه لدا بوون. فاتیمه له ناخیدا وای هه ست ده کرد بووکی راسته قینه خوږه تی. خوږی رووته وه کرد و خوږی فریدایه گوږماوه که وه، هانی سنجانیسی دا واکت: پوره سنجان نه وان خه ریکی نانخوار دندن، لیره که س بیزارمان ناکت، گوږماوه که پیروزه، سهید ته نانه ت له چله ی زستاندا مه له ی تیدا ده کت.

پاشان له لیواری گوږمه که دانیشت و به لفکه پشتی یه کیک له بووکه کانی شووشت. جهسته ی له بهر تریفه ی مانگه شه وه که، که به رهنکه شیریه که ی دنیا ی داگرتبوو، بریفه ی ده داوه.

له وده مه دا سنجان ههستی به غه مباری کرد، پیی حه یف بوو نه م ئا فرته گه نجه ژنی هاپوی بارگیر بیت. له بهر عاره قه ههستی به چووزانه وه ی بنبال و ناوگه لی ده کرد، پیویستی به ئا و بوو بیان بووژنیته وه. نه ویش خوږی هه لدا یه ئا و ه که وه. بهر له وه ی سنجان بی و پشتی بشوات، ههستی به پاشماوه ی بینینه که ی له گه ل که ریمدا کرد. به قوولی هه ناسه یه کی هه لکیتشا و به خه یالیی چووه جیهانیکي تره وه. چون کوته لیک له مه رمه ی، ئا و له شوین خوږی مه یی بوو. سنجان گازی کرد:

- فاته، چیه و دا لغت لی داوه؟ چا وهر پی توم.

فاتیمه به نهرمی پشتی ده شووشت، سنجان چون میشکی خویند بېتته وه، به گوږیدا چرپاند:

- ده بی سه برت هه بی، نه م بارگیره تا سه ر ناژیت.

فاتیمه باوشی لی دا و به فرمیسک پشتنه وه دهستی ماچ کرد. دوا ی لی بوونه وه له نانخواردن و چاخواردنه وه به ماوه یه کی که م، سنجان به زوړابی راگه یاند هه ردو بووک ئاماده ن. زه لاهه کان به ره گوږمه که چوون، جگه له روسته م و ره مزی و قادر و عه باس، که س له ره شماله که دا نه مایه وه، نه م دووانه ی دوا ییان پیکه و تبوون کاریک به نه نجام بگه یه نن، ویستیان به روسته م نه لین، چونکه به ره مزییه وه سه رقآل بوو، لی قادر به راستی نه زانی به شدار نه کرین و لییان بشارنه وه، هه رچه نده عه باس رای و ابو نه سته مه ره مزی به شدارییان بکات. عانیک قادر به روسته می گوت زوری پی خوش بوو، قادر نه وه شی گوت داخو پیی باشه ره مزییش بو نه م کاره بانگه پشست بکه ن؟ روسته م و لامی داوه: نه ی بو نا؟ چما نه و به شه ر نییه.

ره مزی نه و بیروکه یه ی به دل بوو هه ندیک بچه دهره وه ی گوند و پیاسه یه کی لی بکه ن، نه خوازه لا نه و زوری خوار دووه، بی ئاگا له و پلانه ی هه رسیکیان دایانر شتبوو. هه ینی له جوڅینه کان نژیک بوونه وه، روسته م گوتی: ئیستا ده چینه گه وری گوږدریژه کانی هاپووه و هه ریه کی کمان بو خوږی گوږدریژیک هه لده بزیرتی و خه ریکی ده بیت. تو ده توانی بچو وکترین جاشک هه لبریزیت.

روسته م به وه لامه که ی ره مزی سه یری نه هات، که چی قادر و عه باس عه نتیکه یان پی هات، کاتیک گوږیستی ره مزی بوون به زه و قه وه گوتی: به لام من قه ت شتی وام نه کردوه!

قادر ده موده ست به زمانی شاره زایه ک گوتی: فیرت ده که ین ره مزی.

پشتیره که بریتیبوو له دیواریکي نه وی، دهر گایه کی دارینی نرمی پیوه بوو، له بهرام به ریدا کوختیکي بچو وکی له قور و لقه دار دروست کرابوو و بوو بووه دریز کراوه ی حه وشه فراوانه که ی هاپو.

کاتی له دیواره که ئا و دیو بوون گوږدریژه کان بو لایانه وه هاتن. عه باس ما که ره که ی برده گوږه یه که وه و بهر له وه ی ده ست بو ته رکی ببات، گوږدریژه که کلکی هه لبری و میزی کرد. روسته مییش به دم را کیتشانی جاشکه مایه که وه گوتی: ره مزی نه م ببه، به هیواشی ده ست به دوا یه وه بیته و خو تی لی دور بگره، نه کو جوتکه بووه شینیت،

وهلی له مه مترسه راهینراوه.

ههرسیکیان بیدهنگ بوون. ههریهکهیان بی ئهوهی گوئی بههیچ بدات، بۆ کهری خوئی قهپات کردبوو. پاش قهیری سهروقلی تریان کرد. بی چریه و بهههنگاوی لهسهرخووه بههرو رهشمالهکه گهراوه.

تریفهی مانگهکه بهتین بوو، شتهکان بهروونی دهبینران، وهلی خوئیان بهسیبهره تاره چئوه رهنگ شیریههکهی له مهنگی شهوی پر له ئهستیهرهی جریوهداردا زیاد دهکات، پۆشیبوو. ههموو شتهکان سامناک و خامۆش بوون. له دوورهوه ئهو زهلامانهی له گۆمهکهوه دههاتنهوه، دهنگوت تارمایی.

۱۲

کازیه سوورهکه تاریکی ئاسۆی رۆژههلاتی شهق کرد، خهریکبوو جووله دهکهوته رهشمالهکهوه. رهمهزان بهر له میرزا گهیشته گۆماوهکه. بهر لهوهی سییهمین جار خوئی بکاته بن ئاوهکهوه و غوسلی دهربکات، میرزای بیینی بهدر له خدی خوئی بهخۆشییهوه دههات. له نیوهی گۆماوهکه وهستا، ئاوهکه تا ناوکی هات، دهخهنییهوه و له سیمای ئهوی دهروانی:

– ها کیرزل چهپهکت گرتووه، چهندت کرد؟

بهنازینیکهوه دوو پهنجهی ههلبری: دوو.

رهمهزان بهدهم دهرچوونییهوه له ئاوهکه بهتهوسهوه گوئی: ته نیا دوو؟

میرزا متهقی نهکرد، بهلکو وهستا، تا رهمهزان رۆیی، دواي ئهوهی سیپالهکانی کردنه بهر، وهک ئهوهی چاوهروانی شتیک بیت، له شوینهکهی خوئی رهق راوهستا بوو. میرزا گوئی:

– چیه ناتهوی برۆیت؟

– نهخیر. دههوی دنیایم تا بزایم کردووته یان نا؟

– بروام پی ناکهیت؟

– نهخیر. نا بروات پی ناکهم. دههوی بهر لهوهی بجیته ئاوهکهوه چهکهکهت ببینم، دواي ئهوه دنیایم دهم کردووته یان نا؟ یاخود ئهمرۆ شهرمم لی دهکهیت؟ ههموو کات پیکهوه له ئاوهسپی مهله ناکهین؟

میرزا بهپهله جلهکانی داکهندن، له شه لهپولوازانکهی بهدرکهوت، له ناوهراستهوه چهکه زلهکهی، تا چۆکی شۆر بوووهوه. گوئی: فهرموو بیپشکنه و ئهراخین به.

رهمهزان وهک ههمیشه ئهوکاتی پیکهوه مهله دهکن، لهسهری رۆیی:

– سوپحانه لالا ئامۆزا میرزا، ئهمه چهکی بنیادهم نییه، ئهمه چهکی کهره.

میرزا بی ئهوهی گوئی بهقسهکهی بدات، دابهزییه ئاوهکهوه. جهمه دانیهکهی که قره

دریژه بهردراوهکهی له ژیردا بلاو بوو بووه و تا سهرشانی هاتبوو، بیر چوو بوو.
رهمهزان ناگاداری کردهوه:

– جهمه دانیه کهت میرزا .

جهمه دانیه کهی داکند و فری دایه رۆخی گوماوه که و گوتی: بیت نه گوتم. پروام
پی ده کهیت یان نا؟

رهمهزان له سهر گردۆلکه کهی دهم ناوه که چوار مشقی لپی دانیشتبوو، سهرقالی
پپچانه وهی جگه ره کهی بوو. بی ئه وهی سهر هه لبریت، ولامی داوه:

– بیگومان پروام پی کردی. وهلی ناتوانم بلیم دووانت کردوه، گرنگ ئه وهیه
چه که کهت شه رمه زاری نه کردی.

میرزا له وده مهی گه ل و گونی ده شوشت، گوتی: ئه ی تو؟ وه زعت چۆن بوو؟

– له تو باشتر بووم. سی جار .

– درۆیه .

– ئه گهر دته وئ لپی بپرسه . گهره یی قه باره کهی هه موو شتیک نییه له کردنا .

کاتی پیکه وه گه رانه وه ره شماله که، بو دیه مین جار لپی پرسی، داخوا مانه وهی
ئه و ره شماله که پدویست ده کات؟ کوپخا زۆراب له کاتی شه ته کدانی باری
هیستریکدا به هه لچوونه وه گوتی:

– هه زار جارم پی گوتی ره شماله که لیره ده مینیته وه، ئه گهر دته وئ لیلمان بیی
فه رموو .

میرزا له کاتی رۆیشتندا به فیزیکه وه، گوتی:

– ره شماله که به ته نی جی ناهیلیم، ئه من لئروکانی ده مینمه وه .

که ریم له توندکردنی باری هیستره کان بووه وه، که به سه ریدا درا بوو، کاتی گوئی
له و قسانه ی نیوان باوکی و میرزا بوو، له می دوا بییان نزیک بووه وه و پی گوت:

– له بهر بریاری چوونم بو لای شیخی به رزنجه نه بوایا، مامه میرزا لات ده مامه وه،
به م زوانه ده گه ریمه وه لات.

فاتیمه له ئاماده کردنی نانی به یانی یاریده ی سنجانی دها . گوئی له دهنگی که ریم

بوو، که به نه نقه ست به رزی کرده وه . یه کتریان بینی و قه ریک له شوینی خویان وشک
بوون، جاریکی دی که ریم به دهنگی به رز ناخاوت . به خوا قه سته م به م زوانه
ده گه ریمه وه ئیره مامه میرزا .

سنجان چوون له گه ل خۆیدا بناخیوت گوتی: بیگومان که ریم گیان، ده بی به رده وام
سه ردانی سهیدی هاوه لت بکهیت .

فاتیمه ئه یکی هه لکیشا و هه ناسه یه کی قوولی داوه، هه رچی میرزا بوو
ره شماله کهی جی هیشت، چونکه شتیک نه بوو پپوهی خه ریک بیت . زه لامه کان له
شه ته کدانی باره کان و ئالفدانی ئه سپ و هیستره کان بوونه وه، هاوکات سنجان و
فاتیمه ش له نانکردن له سهر ساج و لپنانی چای بوونه وه . په له هه وریک له دووکه لی
پر له هالوی نان و بونی ته پاله ی سووتاو، له ره شماله که وه، که رووناکیی کازیوهی
سوور و ئه رخواهی دایگرتبوو، به رز ده بووه وه . نیشانه ی خه م به پرووخساری سهید و
هاپۆ و فاتیمه وه دیار بوو . سهید گوتی:

– ئه مرۆ له رۆژی جهژن ده کات، ئینشاللا به خیری ده گه رینه وه .

بو یه که مین جار ده سته ی هاپۆ و ده سته ی کوپخا زۆراب پیکه وه نانی به یانی
ده خۆن .

هاپۆ له و کاته ی تیکه نانه گه رمه کهی له که ره نه رم و شله که راده کرد، گوتی:

– ئیمه ئیدی خوینمان تیکه ل بووه و بووینه ته یه ک ده سته .

ئه وده می له دوعاخواری و باوش لیدانی گهرم بوونه وه، کپی دایگرتن، له شوینی
خویان وه ستابوون، چاودیری ئه و کاروانه یان ده کرد، له سه رخۆ دوور ده که وته وه، تا
له و دیوی گرده پرته قالییه که وه، که دیواری بو ئاسوی رۆژه لاتی نوقومبوو له رهنگه
گه شه کانی کازیوه کرد، ونبوون . هه مووان بی ئه وهی قسه یه ک بکه ن بلاوه یان لی
کرد . فاتیمه له به رامبه ر ته نووره که، که هیشتا بلپسه ی مابوو ئه سرینه کانی سپین .
ئه وده می له سه ر چیاکه ی راسته وخۆ لئیر ده بووه وه سه ر رووباره که، دۆلی کفرانیان
لیوه دیار بوو . رۆژه که له سه ر چیا ی قاجر به رز بوو بووه وه . رووباری ئاوه سپیش
رینگه شاخوا ییه کهی له ته می شینی به یاندا نوقوم بوو بوو، شه ق کردبوو و وه کو
ئه ژدیهای ئه فسانه یی پچی خواردبووه وه و ئه مسه ر و ئه وسه ری دۆله که ی کردبووه

راگوزار و چەند بەرەو خوار لێژ دەبوو و فراوانتر دەبوو. رەوێکەو پۆلە مراویبە کێوی، شوین یەک کەوتبوون و لەسەر پۆخەکە بەلە و ریشەدارەکانیان لێک دەدا و ئاوازیکی ھەمەرەنگیان دەرەکرد، لە پیچ و پەنا و بەرز و نزمییەکانی دۆلەکەدا دەنگیان دەدا و ھەوێ.

زنجیرە چیا یەکی نووک تیژی بەیەکدا چووی رووتەن، دەتگوت دیواریکی ھاوتەریبی یەکیدین، بەری دۆلەکەیان گرتبوو، ئەوی نابەلەد بێت وا دەزانیت گەیشتن پێی ئەستەمە، رەمزی بەو دیمەنە گەشاییەو، بەحەپەساویبەو گوتی:

– دۆلی کفران چەند دلرفینە، ئەی ئەم دیوارە شاخانە چۆن بپین؟

قادر بەشانازیکردنەو گوتی: لە ڕێگەی تاییبەتەو ئەم شاخانە دەبرین، لە ئیمە زیاتر کەس پێی نازانیت.

پۆستەم درێژە دەبێ: دواي قەیریک دەگەینە رووبارەکە.

رەمزی لەو کاتی بەبان پشتی ئەسپەکە یەو بەشەوقەو چاوی بەدۆلەکەدا دەگێرا، گوتی:

– رووبارەکە ماسیی تێدا یە؟

پۆستەم ولامی داو: زۆر، لە ژماردن نایەن. بۆ؟

رەمزی بەخۆشحالیبەو گوتی: قولایم لەگەڵ خۆم ھێناو. دەچین بۆ راو ماسی.

قادر و عەباس بەواقورماویبەو لێیان روانی، پۆستەم پرسی:

– ماسی لە ئاوەکە دەرەکەیت؟ چی لێ بکەین؟

– دەبیرژینین و دەیحۆین.

ھەرسێکیان لە نیو خۆیاندا سەرنجەکانیان گۆڕیبەو، ئەسپەکە ی زۆراب لە نزیکیانەو لۆقە ی دەکرد، گوپی لە قسەکانیان بوو، لە کاتیکدا ئەسپەکە ی خەریکبوو پیشیان بکەویت، وەستاندی و گوتی: زۆر بەتامە. لە ھەموو تەمەندا جارێکیان لە سەربازی خواردم، وەلێ نەفرەت لە ئیسکەکانی، دەبێ زۆر وریا بێت.

لە ئاوەنگی دا و ئەسپەکە ی پیشیان کەوت.

قادر گوتی: بێگومان باپیرم زۆر شت دەزانیت و لێمان دەشاریتەو، ئەو ھەموو

شتی دەزانیت.

بەرزە و لاخەکان یەک لە دواي یەک بەھێلی درێژی پێچاوپێچ ئەو توولە ڕێیانەیان گرتبوو بەر، کە بۆ قوولایی شیوێکە لێژ دەبوونەو.

زۆراب و رەمەزان درکیان بەو کردبوو مەلا ھەرچەندە دەیشاردەو، وەلێ کەیفی بەرەمزیدا نەدەھاتەو، پۆستەم بەخۆی دانی پێدا نا، مەلا لە چاوی رەمزیبەو ھیچ نییە. زۆراب سەیری پێدا ھات پیاویکی وەک جیھانگیر کورێکی زیرەکی وای ھەبیت مشتومر لەگەڵ مەلادا بکا و لە زۆر شت بەھەلەیدا ببات. ھەموو خەمی سنجان ئەو بوو پۆستەم وەک رەمزی لێ دەرچیت. ئەم لاو ھێمنە قۆزە ی حەفدە سالی تەواو نەکردووە و بەشیوێبەک قسە دەکات بەلایانەو نامۆ بوو.

لەو ڕۆژەو ی رەمزی ھاووتە دۆلی کفران، بۆیان دەرکەوتوو ئەو مەلایە ی لە دوايەو نوێژ دەکەن و ھەر وشە یەکی دەلێت بەیاسای دادەنێن و قابیل بەگۆران نییە، چەندە نەزان و دواکەوتوو. رەمەزان حەسەرەتی بۆ ئەو خواست میرزا لەوێ نییە، تا جەوی گەفتۆگۆکە بەلێدوانە گەژەکانی خۆش بکات.

وەلێ نووکە میرزا بە ژنەکە یەو، کە لە ئاسمانەو بۆی دابەزیو و گەنجیتی بۆ گەپاندوووتەو، سەرقالە. ئەو ی زیاتر سەرنجی ھەمووانی راکێشا و لە بەھای رەمزی بەرز کردووە، ئەو قسانە ی بوون لەسەر رابردوو و دواوژی ھەر یەکیک لە ڕێگە ی ناولەپ خویندەو، سەرەرای پێ لەسەر داگرتنەکانی مەلا لەسەر ئەو ی غەیب لە خوا زیاتر کەس ھیچی لێ نازانیت، ئینجاش رەمزی پێچەوانەکە ی دەسەلماند و دەیگوت:

– یەزدان ئاوەزی پێ بەخشیوین، ئیمەش بۆ گەیشتن بەراستیبەکان دەبێ بەکاری بێنین.

ھەرۆھا رەمزی لە مەلای پرسی داخۆ ھیچ لە لێکدانەو ی خەون یاخود شت لە بارە ی رووح بانگکردنەو دەزانیت؟ وەلامی مەلا «نا» بوو: ھەموو ئەمانە دەچنە قالی جادوو، کە ئاین حەرامی کردووە.

رەمەزانیش بەئەنقەست لەگەڵ گەرمبوونی مشتومرەکە پرساری دەرووژاند، یەکی لە جارەکان پرسی: ئەری دواي ئاوابوون خۆر چی لێ دیت؟

مه لا گینگلی خوارد و به چاوی شپرزوهه دیقه‌تی رهمزی دا: ده‌ته‌وی خۆت ولامی بده‌بته‌وه؟

– نه‌خیر. ده‌مه‌وی ولامی تو ببیسم.

مه‌لا وایزانی ئەمجا هیچ گومانی تیدا نییه رهمزی پشتگیری ولامه‌که‌ی ده‌کات، گوتی:

– نه‌هه‌نگیکی گه‌وره له ده‌ریای تاریکی له ژیر زه‌ویدا، ئەم نه‌هه‌نگه هه‌موو پوژ خۆره‌که هه‌لده‌لووشی، پاشان هه‌لیدینیته‌وه، تا پوژیکی دی ده‌ست پی بکات.

هه‌مووان به‌لاپه‌سه‌نییه‌وه چاوه‌روانی ولامی رهمزی بوون:

– نا مامۆستا، ئەم قسه‌یه ئاوه‌ز قیوولی ناکات. زه‌وی وه‌کو گۆیه‌که به‌ئاسمانه‌وه هه‌لئواسراپیته، به‌ده‌وری خۆردا ده‌سوورپیته‌وه، هه‌ر سوورپانه‌وه‌یه‌کیش سالیک دروست ده‌کات.

مه‌لا چون ولامیکی ده‌مکوته‌ر بدۆزیته‌وه، به‌رپه‌رچی داوه:

– راسته، زه‌وی وه‌کو توپ وایه. وه‌لی به‌ئاسمانه‌وه هه‌لنه‌واسراوه، به‌لکو له‌سه‌ر شاخی گایه و پوژه‌که‌ش به‌ده‌وریدا ده‌خولیته‌وه.

رهمزان له زۆراب و شیخۆی روانی، نیشانه‌ی گالته‌کردن به‌روویه‌وه دیار بوو:

– سه‌رتان لی شیواندین مه‌لاییل، یه‌کتان ده‌لی زه‌وی به‌ده‌وری خۆردا ده‌سوورپیته‌وه، ئەوی دییش ده‌لی خۆر به‌ده‌وری زه‌ویدا ده‌چه‌رخیت. کامیان به‌راست دابنن؟

رهمزی تیگه‌یشت ئەم چهند و چوونه له بازنه‌یه‌کی به‌تالیان ده‌خولینیته‌وه و ته‌واو ناپیت، مه‌لاش قایل ناپیت، یاخود نایه‌ویت قایل بیت. به‌لکو پپه‌سته به‌قسه‌کانی خۆیه‌وه و سه‌ره‌نجام ئەو به‌زه‌ندیق و گه‌نده‌ل تاوانبار ده‌کات، ئەو کاره‌ی سووربوونی کویتخا زۆرابی زیاتر ده‌کرد بۆ پاپیشتی نه‌کردنی پۆسته‌م بۆ خۆیندن. وه‌لی سه‌ره‌رای ئەمه‌ش ده‌یزانی هه‌رچه‌نده‌ه‌زی به‌خۆیندن پۆسته‌م نییه، که‌چی بوونی پیاویکی زانا له هۆزه‌که‌یاندای کاریکی پتویسته، نه‌خوازه‌لا سنجان و رهمزان و شیخۆ قه‌ناعه‌تی ته‌واویان به‌وه هینا بوو، ئەم دۆخه‌ نوویه‌ پتویست ده‌کات، چاویان

به‌سه‌ر جیهاندا بکه‌نه‌وه. له‌و پوژه‌وه‌ی چووبوون بۆ راوه‌ماسی، پرسیارلیکی زۆر له‌ میتشکی پۆسته‌مدا گینگلیان ده‌دا، ئەو مشتومره‌ی نیوان رهمزی و مه‌لا وای کرد به‌خۆدا بچیته‌وه، بروای وابوو رهمزی توانای ولامدانه‌وه‌ی هه‌موو پرسیارلیکی هه‌بیت. ئەوه‌شی زیاتر وای لی کرد ئەم بروا رهمزیه‌ی پی هه‌بیت، ده‌مکوته‌کردنی مه‌لا بوو، ته‌نانه‌ت رهمزان زۆر به‌راشکاوای و گالته‌جارانه‌وه‌ی پی گوتبوو، با جبه‌ و عه‌مامه‌که‌ی لی فری دا و بچیت جووتیاری یان شوانی بکات.

ئەوی به‌رده‌وام پۆسته‌م بیری لی ده‌کرده‌وه، نه‌ینیی ئەستیره‌کان و مانگ و پوژ و جیهانی روح بوو، که له شه‌ودا ده‌ستی پی ده‌کرد.

له‌و کاته‌ی شان به‌شانی یه‌کدی هاوته‌ریب له‌گه‌ل پوخی رووباره‌که‌دا ده‌پوشتن، قادر و عه‌باس چهند هه‌نگاویک له‌ دواپانه‌وه‌ بوون، له‌ شوینیکی قوول ده‌گه‌ران بۆ ماسیگرتن. ناگه‌هان پۆسته‌م وه‌ستا، له‌گه‌ل ئاماژه‌کردنی به‌ئشه‌که‌وتی ده‌م رووباره‌که، گوتی: ئەمه ئەو شوینه‌یه باسم بۆ کردی.

رهمزییش وه‌ستا، که‌وته بیسمیلاکردن و نایه‌ت خۆیندن. کاتی عه‌باس و قادر نزیکیان که‌وته‌وه، ئەمی دواپیان به‌زمانی ترس ئامیزه‌وه گوتی:

– له‌م شوینه‌دا بوو جنۆکه ده‌ستی له‌ مامه‌ که‌ریم وه‌شاند.

عه‌باس بی ئەوه‌ی ترس به‌روویه‌وه ببینریت، گوتی: با بچینه ئەشه‌که‌وته‌که‌وه.

هه‌ینیی ویستی به‌ره‌و ئەشه‌که‌وته‌که‌ بروات، قادر گوتی:

– عه‌به‌ تو شیته‌ی؟ نازانی باپیرم زۆراب ناهیللی بچینه ئەشه‌که‌وته‌وه؟

پۆسته‌م به‌و هیوایه‌ی رهمزی کیشه‌که‌ چاره‌سه‌ر بکات، گوتی:

– راسته. به‌شه‌و نزیکبوونه‌وه له‌ ئەشه‌که‌وتی لی قه‌ده‌غه‌ کردوین.

مه‌تقیان ناکرد، چاویان له‌ چاوی رهمزی بریوو، ئەویش به‌چرپه‌ بی ئەوه‌ی که‌س گوتی لی بیت، به‌رده‌وام نایه‌تی قورعانی ده‌وته‌وه، پاش قه‌یریک له‌و کاتی به‌ره‌و ئەشه‌که‌وته‌که‌ ده‌رۆیی، گوتی: نایه‌ته‌لکورسیم خۆیند، ئیستا ده‌توانین بچینه ئەشه‌که‌وته‌که‌وه.

پۆسته‌م گوتی: وه‌لی من ئەم نایه‌ته‌ نازانم.

پهزمزی بی ئه وهی چاوی له سه ره ئه شکه وته که هه لبریی، گوتی:

- دواپی فیتری ده بیت، له هه موو شه پیک ده تپار پزیت.

کاتی له ده رکی ئه شکه وته که بوون، چاویان به ناویدا گتیا، گو شه یه کی تاریکی تیدا بوو له تونیلکی قوول ده چوو. پهزمزی ویستی ههنگاو یکی دی بچیته به ره وه، شه وقیک چون ئه ستیره یه کی دور، له قوولایی تونیله تاریکه که وهی به دی کرد. پاشان شه وقه که بووه چوار ئه ستیره و به توندی ده بریسکانه وه. له شوین خوی مهیی، هه ردوو بالی بلاو کرده وه، تا ئه وانی تر نه یه نه پیشی. قادر و عه باس بازیان دا و له ئه شکه وته که چوونه ده ره، به تۆقینه وه له یه کدییان ده روانی. قادر له کاتیکدا به زحمهت هه ناسه ی ده دا به زمانی تیکه ل و پیکه له وه گوتی:

- دیتت؟

عه باس بی ئه وهی مه تق بکات به ئه ری سه ری له قاند. هه رچی پهزمزی و رۆسته م بوون به ده م نایهت خویندنه وه، له گه ل ته په ی پتیا ن به ره و پاش ده کشانه وه و چاویان له و چوار ئه ستیره یه بریبوو، که له تاریکی ئه نگوسته چاوی تونیله که دا زیاتر ده چریسکانه وه. به په له له شوینه دوور که وتنه وه و جار ناچار یکیش ئاوریان له دوا وه ده دا وه. له نزیک تاشه به ردیکه وه نیوه ی بهر ئاوه که ده که وت، گیای ره گ به له که ئابلووقه ی دابوو، دانیشن ده موچاویان بشون و ئاو بخونه وه. قادر نائیکی ده رکرد، دوا ی ئه وهی کردییه چوار پارچه ی یه کسانه وه، به سه ریاندا دابه شی کرد. هه رییه که و به شی خوی خوارد بی ئه وهی لیوی هه لینی. هه موویان سه یری پهزمزیان ده کرد، ئه ویش چاوی له ئاسمان بریبوو، چاوه روانی بوون شتیک بلیت.

به خه یاله وه گوتی: ئه گه ر سائیبی هاوه لم لیره بوا یا به شیوه یه کی دی ده جوولایه وه.

- سائیب؟ سائیب کتیه؟

- ئه و کاتی بو خویندن چووی بو که رکووک، ده یناسیت.

پهزمزی به سووکزانینی که وه بی ئه وهی چاوی له سه ره بۆشایی ئاسمان هه لبریت، به زه یه کی کرد و گوتی:

- هه، ده توانی بمکاته گیرفانییه وه.

رۆسته م هیشتا واقورمانه که به ری نه دابوو، گوتی: بروا ده که یت بیتوانیا یا نه یینی ئه م تیشکانه مان بو لیک بداته وه؟

- رهنگه. به هه رحال، ئه م ئه شکه وته جنۆکه ی تیدا یه، ده بوو به قسه ی باپیره زۆرابمان بگردا یا و نه چووینا یه ته ژووری. ئاواته خوازم ئه وانه ی ژووریمان هه راسان نه کردبن.

قادر دوا ی ئه وهی جه مه دانییه که ی لار کرده وه و به سه رخوراندنه وه چون له گه ل خۆیدا بدویت، گوتی: باپیرم زۆراب هه موو شت ده زانیت، وه لی ئیمه هه ندیک جار ان لی ناگه ین.

عه باس چون بیه وی پاسا و بینیته وه، گوتی:

- ئیمه هه را و زه نامان نه نایه وه، تا کو جنۆکه لیمان وه رس بن.

رۆسته م به چیلکه یه ک به جووله ی شیوا وه وه هیلی ته ربیبی له سه ر لمی رۆخه که ده کیشا، جاریک بله ز و جاریکیش له سه رخۆ. بی ئه وهی سه ری راسته وه بکات، گوتی:

- پهزمزی ئه وی من بیزانم و فیتری بووم، کاتی مرۆف بیسمیلا ده کا و نایهت ده لیته وه، ئه وا روه که کان گوم ده بن، که چی ئه م روه حانه ی بینیمانن به روه ماندا وه ستابوون، بی ئه وهی بز بن.

پهزمزی سه ری له قاند و گوتی: منیش وا بیر له مه ده که مه وه. سائیبی هاوه لم ده لیت جوریک جنۆکه هه ن بیسمیلا و نایه تی قورعانیش کاریان لی ناکن، به لکو دوعای تابیته هه ن ته نیا ئه وانه ده یزانن، که له سیحر قوولبوونه ته وه و لی شاره زان.

عه باس له و کاتی چاوه کانی به به ره نگار بوونه وه و لا پر سه نییه وه ده ره وشانه وه، گوتی:

- چیه بیت ئه گه ر بگه ر پتینه وه به خه نجه ره کانمان هیرشیان بکه یه سه ر؟

پهزمزی خه نییه وه و گوتی: ئه گه ر کاره که ئاوا سانا بوا یا، ئه وا مرۆف به یه که جاری جنۆکه ی له ناو ده دا و نه یده هیشتن. سه یری ئه م ئاوه بکه، ده توانیت بیده یته به ر خه نجه ر؟ ئه ی ئه م هه وایه ی هه لیده مژین و هه ندیک جار ده بی به پای هه لکردوو،

دهتوانی نهک بهخه نجه ره کهت به لکو به ناگری تفهنگ زامداری بکهیت، یا خود له ناوی بدهیت؟

قادر به کهم زانینیکه وه گو می بیده نگیه کهی شله قاند و گوتی:

– دهی عه به، برۆ بهخه نجه ره کهت له ناوی بده، با دوا ی ئه وه حالت بینمه وه.

– بهمه زندهی تو چیم لئ دهکن؟

رؤسته م ولامی داوه: چیمان به من کرد به توش ئاوا، ئه و کات ده بی بچین بو لای سهید، پاشان کهس دهستی نه گرتووی، فهرموو برۆ ئه وه ئه شکه و ته که یه له پیشت.

رۆژه که به ره و ئاوابون ده چوو، رووناکیه ئالتونوییه کهی دۆله کهی گرتبو وه وه، کز بووو. رؤسته م چیلکه داره کهی هاویشته رووباره که وه و چون شتیکی گرنکی بیر که و تیتته وه، گوتی:

– راوه ماسیمان بیر چوو، نه نه سنجان و باپیره زؤراب، بو ئه م نانی شیوانه چاوه ری ماسییانه.

رهمزی له شوین خوئی ههستا و له گیرفانی چاکه ته کهی قولابییکی ده رکرد ده زوویه کی به سه ره وه بوو، رووی له قادر کرد و گوتی: پارچه یه ک نام بده ری.

قادر له گیرفان و باخه لئ له نان ده گه را، پاشان به گیلییه که وه له سیمای رهمزی راما و گوتی:

– نانه که مان خوارد.

رؤسته م به لاقرتیوه گوتی: وا دیاره ئه مرۆ تیر ماسی ده بین.

عه باس گوتی: ئه گه ر ئه مرۆ بی ماسی بگه ریینه وه مال، ده بینه گالته چار. مامه م رهمه زان به پلاره کانی شیتمان ده کات.

رهمزی گوتی: ئه ی هه ویره که؟ ئینشاللا خوار دووته؟

قادر توپه له هه ویریکی دایی و به شادییه وه گوتی: نه خیر، بیرم چوو.

– ئه لحه مدولیللا.

رهمزی له وده می پارچه هه ویره کانی فری ددایه ئاوه که وه، ژماره یه کی زوری ماسیی گه وه و بچووک به ده ور یا کو بوونه وه و له سه ره به ده سته یانی ورده

هه ویره کان پیشبرکی و مملانیان بوو. هه رسیکیان به سه رسامی و واقورماوییه وه له و ماسییانه یان ده روانی، که به شیوه یه کی سهیر به ده وریدا خر بوو بوونه وه.

قادر ویستی شتیکی بلت، لئ رهمزی سیخورمه یه کی لئ دا و به چرپه وه پی گوت: – و سسس به، ماسییه کان مه تارینه.

پاشان پارچه هه ویریکی شیلا و به په نجه ی دوشاومژه و په نجه گه وره ی خری کرد و خستییه سه ر قولابه که، ئینجا تووری هه لدا و فری دایه ناوه راستی گو مه مه نده که وه. سه ری ده زووه که شی به نه نگو سستییه وه لوول دا. چاوی له و شوینه ی ئاوه که بریبوو، که ده زووه که ی لئ بوو. قهیریکی له بیده نگی تیپه ری، هه ناسه یان له بهر خو بریبوو، هه موو چاویان له ده زووه که بوو، جوولایه وه و توند بوو، قادریش له گه لیدا توند بووه وه، رهمزی له سه ره خو و شاره زایانه ده زووه که ی راکیشا، قورس بوو، به دهنگی نزمه وه گوتی: ماسییه کی زؤر گه وره یه.

پاشان به توندی و به خیرایی ده زووه که ی راکیشا، اقیان ورما کاتیک چاویان به کیسه لئکی شیرزه ی گه وره که وت، په له کانی له هه وادا راده وه شان دن. رهمزی به خه نینه وه کیسه له که ی گرت و هه ولیدا له قولابه که ی بکاته وه: هه میسه شتی وام به سه ردا دیت.

کاتی له قولابه که ی کرده وه و فری دایه ئاوه که وه، گوتی: ئه گه ر ئه مچار بگه ریته وه، تا ماوی ده بی له وشکانیدا بیت.

کیسه له که بزر بوو. له ماوه یه کی که مدا ژماره یه کی زؤر ماسیی گه وره ی گرت، ماسییه ورده کانی شی ده خسته وه ئاوه که وه، گوتی: سالی داهاتوو ده گه ریینه وه لاتان.

رهمزی چه ند لقه دارییکی له شو ره بییه که ی نزیکیان کردنه وه، گه لاکانی داپاچین، چه ند گه لایه کی له کو تایییه که یان هیشته وه، پاشان سه ری شو راقه که ی له ده می ماسییه که وه ره ت کرد و له و دیوه وه ی ده رکرد. ماسییه که خه ریکبوو بخزیت، گه لاکان گرتیان. هه رسیکیان دیقه تی جوولایه دهستی رهمزیان ددا و سهیری یه کدییان ده کرد، پرسیار و شادی و لاپره سه نی له چاویاندا ده خو ترانه وه. زؤر قسه یان هه بوو بیکن، لئ بیده نگیان هه لبارد، له ناخه وه به خو رای ی له و وشانه ده گه ران، تا ری زیان بو رهمزی ده ربخه ن. کاتی رهمزی ویستی قولابه که له گیرفانی چاکه ته که ی

ههلبگریت، رۆستهه پئی گوت:

- رهمزی رینگهه پئی دهدهی سهیری ئەم شته بکهه، که پئی دهلین قولاب؟

له رینگهه گه پانه وهدا دواي قهیریک بهبیدههنگییه وه رینکردن، رۆستهه گوتی:

- ئیمه ماسییه کانمان سه رنه برین رهمزی، بهه شتیویه به مردوو دادهنرین، شه ریعت خواردنی گوشته کهی هه رام کردوه!

رهمزی به دههه پیکه نینه وه دلنیای کرده وه: نا رۆستهه ئەم یاسایه به سهه زینده وه ری ناو ئاودا پیره و ناکریت. یه زدانی مه زن له قورئاندا ده لیت: «احل لکم صید البحر وطعامه متعا لکم وللسیاره».

رۆستهه له و کاتی ههستی به نه زانیی خۆی له به رامبهه رهمزیدا کرد، گوتی:

- ئەگه به شیکه کهه له وهی تۆ دهیزانی فیر ببوایام.

- هه موو شت فیر ده بی رۆستهه، دان به خۆتدا بگهه. ئەو کاتی به راوردم بکهی له گه ل هاوه له کانم، ئەوانی له قوتابخانه له پیشمه وهن، ده زانی من هیه نیم.

قادر گوتی:

- ئەگه تۆ هیه نه بیت رهمزی، ئەدی ئیمه چیهن؟

دواي ئەوهی شیخۆ و رهمه زان رهمزیان له گه ل خویاندا برد و گه رانه وه دۆلی کفران، مه ردان لای جیهانگیر مایه وه. جیهانگیر له خۆشیاندا خۆی به پتیه نه ده گرت. مه ردان دهیزانی سۆنگه ی ئەم خۆشحالیه ی جیهانگیر ئەو پارچه زپزانه بوون، که له شیخۆی وه رگرتن. پاش ئەوهی ئیواره نانیکه چه وریان خوارد، تا درهنگانیک قسه و باسیان گۆرییه وه.

جیهانگیر بۆ چه ندين جار شانازیی خۆی به کوپخا زۆراب و هۆزه که یه وه ده برپی و گوتی چی له توانادا بیت بۆ ده سته وتنی چهک و تفاقه جۆری باش، ده یخاته گه ر. هه ره وه زۆر شادومه انه به وهی کوپخا زۆراب، سه رباری ئەو هه موو مه ترسیانیه ی له لایه ن هۆزی باباییه وه خراونه ته گه ر و ترس و تۆقینه یان له ناوچه که دا بلاو کردوه ته وه، ئینجاش بریاری داوه بگوازیته وه بۆ گوندی بنعیز. جیهانگیر ده یویست بۆی به سه لینه ی پتیه نده یی له گه ل هۆزی کفراندا تاییه ته نده ی خۆی هه یه و سه ره رای ئەوهی له خزمه هه ره نزیکه کانین، خۆی به هاوه لی کۆنی کوپخا زۆراب خۆی ده زانیت و یاده وه ری هاوبه شیان پیکه وه هه ن، که ده گه ریته وه بۆ رۆزانی گه نجیه یان. رۆژگار لیکه کردن و کوپخا زۆراب له گه ل رۆله کانی هۆزه که ی له و شاخانه دا یاخی بوون و رینگه به هیه چ نزیک بوونه وه به که، یاخود پتیه نده یه که له گه ل ده له تدا ناده ن و تا نووکه ته نیا نه فه ریکیه یان بۆ سوپا نه ناردوه، هه ر بۆیه شه هه میشه ئامانجی شالاهه کانی جه ندرمه بوونه. له کاتی ته نگانه شدا هۆزه نزیکه کانی ده وره بریان ریزیان ده گرتن و یارمه تیه یان ده دان. پاشان جیهانگیر شانازیی به وه وه ده کرد باوکی یوزباشیه ی هاوه لیان بوو. ئینجا باسی ئەوهی کرد خۆی رۆلێکی گه وره ی بینه له قایلکردنی قایمقام و یوزباشی له مه سه له ی فه رمانه که دا.

مه ردان ئەوهی باش ده زانی. جیهانگیر بۆ ئەم قسانه ی بۆ ده کات، گوتی:

- دل سو زیم بۆ شیخۆ به گ له به رئه وه نییه منی بهه تفه نگه کرپیه وه، به لکو له کوخته کهه سه ری لی دام و به شتیویه که مامه له ی له گه لدا کردم پتیه تر به خۆه م

نه بېنېبوو. هه رچه نده هه لویستی من وهک هه لویستی نهو کهسه بوو له سهر کهرگاین گيرا بیت. هه روهها بی نهوهی بزانتیت من خزمی توّم، نا لهو کاته دا منیش دامه پالی. جیهانگیر ئاهیکي پيدا هاتهوه: تو هه رگیز بی ئومیدت نه کردووم مهردان، دهنانیت له گهل کیدا هه لسی و دانیشیت. خاترجه مبه نه گهر به لایهکت به سهر دا هات، نه مانه گوئیان لی نییه هوزه که یان له پیناوتدا بهخت بکن. چونکه بوو پته ته یه کیک له وان.

مهردان به شانازییه وه سهری له قاند و له گهل دستبردنی بو به رکی گوتی:

- خاله من باش دهنانم له گهل کی هه لسوکوهوت ده کهم، کهس هه یه له م روزه دا پشت به غه ربه یه که ببهستی و مشت لی ره ی ئالتوونی بداته دهست؟

نیشانه ی واقورمان به رووی جیهانگیره وه دیار بوو، چه پکی له قره به درواوه که ی سهرشانی گرت و به شپرزهبییه وه به دهنگیکی نامووه گوتی:

- بروات هه بی مهردان، من نیستا له بهر ته ماحکاری له ناخه وه ههست به شه رمه زاری ده کهم، بنیادهم چون خو ی پاک بکاته وه، تا وهک نه مانی لی دهرچیت؟ زمانمان وا راهاتووه روزه انه هه زار جار ناوی خوا و پیغه مبر بئین، که چی ناخمان خاوین نابیته وه.

مهردان مژیکي قوولی له جگه ره که ی دا و نهو چایه ی مابوو وه هه لی قوراند و گوتی:

- خاله جیهانگیر، من بینیومه و زوریش له گهل شته کاند هه لم کردووه، لیم مه گره گهر بلیم بنیادهم وهک کانزا وایه. ئاسن چه نده خه ریکی بیت ده بی روزه یک ژهنگ هه لینی. دور نه رۆین من جگه له دز و نوکه ری ناتوانم ببه شتی تر، نه گهر بدزم خوا شایه ته ته نیا له که سی زوردار دهنم، نه گهریش ببه خزمه تکار نهو دل سوژ دهم، نه مه گه وهه ری منه و خوا وای دروست کردووم. بو نمونه توش له کوکرده وه ی پارهدا تیر نابیت، خوا وای دروست کردوویت.

- قسه کهت زیره مهردان. ماوه یه کی زوره پیکه وه دانه نیشتووینه و قسه مان له سهر نه مان شتانه نه کردووه. پیوستمان به مان دانیشتنانه هه یه.

- تاوان تاوانی من نییه. تو کاتت نییه، له بهر سهرقایی به رده وامت بو کوگرتن

له گهل قایمقام و یوزباشی و گهره بیته فهندی و قولچی و لهو بابته کرمانه.

- به راستی نهوانه کرمن مهردان. وا دهنانی تیر دهن؟ نهوانه به رده وام ده بی بکه یته قورگیانه وه و هه ر تیریش نابن.

مهردان دوی نهوه ی تفهنگه که ی، که به دهستییه وه بوو راست کرده وه، له شوینه که ی خو شی راستبووه وه.

- خاله ریم دده ی پرسیاریکت لی بکه م؟

به دهم چای تیکردنه وه گوتی: فهرموو بیرسه.

- خوانه خواسته نه گهر چورتمیکت هاته سهر ریگه و هه موو سامانه کهت له دهست دا، نه مان یارمه تیت دهن؟

جیهانگیر به غه مه وه خه نییه وه: یارمه تی له وانه وه؟ نهوان نهو کات پشتم تی دهکن، دووریش نییه تیر شه قم بکن.

- نه ی کهواته بو به دوویاندا راده که یته؟ تو پیوستت به وان نییه.

جیهانگیر پشتی دایه سهرینه که یه وه و پالی لی دایه وه، قسه کانی بدل بوون، گوتی:

- تو قهریک بهر له نیستا گوتت بنیادهم وهکو کانزایه، تو چون ناتوانی نه بیته دزیکي باش، یا خود نوکه ریکی گوپرایه ل، منیش وام، ناتوانم نه ببه بازرگانیک سهرقالی کرین و فروشتن نه بیت. بویه من پیویستم به وان، نهوانه به لای منه وه که سانی دیارکراو نین، به لکو نامرازن و خواستی دهسه لات دهنین. بو نمونه نه گهر قایمقام و یوزباشی گواسترانه وه شوینیکی دی، نهوا به لای منه وه کوتاییمان دیت، دهست ده کهم به پیوه نیدکردن له گهل نهو دووانه ی دینه شوینیان. من گوشتیان دده می و نیسقانیش به ته ویلیاندا ده کیشم.

مهردان بوله یه کی کرد و سهری راهه شاندا: خاله گیان وا دیاره کاره کانمان به دهست خومان نین، وا خولقاوین.

خه ریکبوو نیشانه ی خه و هاتن به رووخساری جیهانگیره وه دهرده کهوت، به باویشکدانه وه گوتی:

- راسته، ئاوا خولقاوين مەردان، جلەوى كارمان بە دەست خۆمانەوہ نىيە.

ھەريەكە و لەسەر پىخەفى خۆى راکشا، كە پىكھاتبوو لە لىبادىكى ئەستور بەپال دىوارەكەوہ راخرابوو، بەشىتوہىەك بەرابەر بەيەك بوون. مەردان سەرنجى دا ھاوہلەكەى لەسەر خۆ كەوتە ھەناسەدان، پاشان خىرا خىرا شەپۆلى ھەمەرەنگى پرخەى دەنارد. مەردان لە سىماى جىھانگىر ورد بووہوہ، واى ھاتە بەرچا و ھەند بەستەزمانە رووخسارى دەلئى دەموچاوى مندالە و دەرويش ئاسا ھەند نەبووہىە، جگە لە جلە شەرەكانى ھىچى نىيە. قزە درىژەكەى بەسەر بالىفە كوردىيەكەدا بلأو بووہوہوہ، ھەرچى ريشە سپىيە كورتهكەى بوو، كە دەورى دەمە بەشكراوہكەى دابوو، ماىەى بەزەبى پىداھاتنەوہ بوو.

ئەو ھىشتا بىدار بوو، ھەستىكى نامۆ لە سۆز بەرامبەر جىھانگىر داىگرتبوو، رووخسارى بەشىتوہىەك ھاتە بەرچا و زۆر جىاواز بوو لەگەل كاتى بىدارى، لە مندالئىيەوہ ھۆگرى جىھانگىر بوو، كاتىك باوكى لە ناكۆكى عەشايەرىدا كوژرا، لەگەلئىا بەگوندەكاندا سوورايەوہ و وردەوالئەى دەفرۆشت، كە جوولەكەيەك بەناوى عزراوہ دەيدا پىيان. لەودەمەدا مەردان ھەستى كرد خەلكى رقىيان لئىيانە و بەجوولەكەيان داناون، بۆيە وازى لئى ھىنا و لاى جووتىارىكى دەولەمەند شوانىي كرد، پاشان بوو سەرۆك ھۆزى بابايىيەكان، وەلئى لەم نىوہدا بەردەوام ھاتوچۆى جىھانگىرى لە كوخەكەيدا، ئەوى لە سەنجەق بنىاتى نابوو، دەكرد. ھەرچى داىكىشى بوو، دواى ئەوہى شووى بەپىاوۆك كرد لە دەروہى ھۆزەكەى، ئەم بەيەكجارى لئى دابرا. كاتىك جىھانگىر وازى لە دۆوہىي ھىنا و كوختەكەى فراوانتر كوردەوہ و لە سەنجەق جىگىر بوو، مەردان ئامادەيى خۆى بۆ مانەوہ و بەشدارى لە كارە تازەكەيدا لە خانەكە دەربرى، كە بەكرى گرتبوو بۆ ئالووپرى دانەوئىلە و بەربوومى ھاويەنى وەك شووتى و كالەگ و تەماتە و خەيار... ئەو كات رەمزی مندال بوو، بەنىو كۆماى دانەوئىلە و شووتىيەكانى خاىدا گاكۆلكى دەكرد. جووتىارەكانىش دەرژانە خانەكەوہ، كە لە ھەموو ناوچەكەدا تاقە شوئى كرىن و فرۆشتنى دانەوئىلە بوو، نەخوازەلأ سالەكەى ھات بويا. جىھانگىر بەئارەزووى خۆى نرخی دادەنا. لەگەل خاوەن خاىدا رىكەوت چەند زوورىكى بچووك بۆ مانەوہى ئەو

جووتىارانەى لە شوئى دوورەوہ دىن، دروست بكات.

ئىدى بەتىپەربوونى كات خانەكە بوو ئوتىل و بازار، نەك بەتەنيا بۆ كرىن و فرۆشتنى دانەوئىلە و ميوە، بەلكو بووہ ناوہندىك بۆ بازركانىكردن بەئەسپ و ھىستر و مەرى و رۆن و خورىيەوہ. جىھانگىر بووہ دەولەمەندترىن كەسى ئەو دەقەرە. لئى ئەوى سەير بوو ھەر وەكو جارەن ماىەوہ و تووشى بەخۆوہنازىن نەھات، ھەر ئەمەش بوو واى لە مەردان كرد لاى بمىنئىتەوہ، كەچى تەمەكارى و چاوچنۆكىيە بئى ئەندازەكەى و چەوسانەوہى تەنانەت نزىكترىن كەسى خۆى، واى لە مەردان كرد چەندان جار لەگەلئىدا تووشى دەمەقالئى ببىت، ويستى وازى لئى ببئى و بچئىتە شوئىكى دوور لەو، وەلئى پئوىستى پئى و پارانەوہكانى جىھانگىر دلىان نەرم دەكرد و ژىوان دەبووہوہ، ھەر لەبەرئەمەش بوو شىخۆ بۆ بەدەستھىنانى كاتى داواى لئى كرد لە لاى كار بكات، زەحمەتى نەبىنى.

ئا ئەوہتا جىھانگىر، ئەم بىاوہ بەستەزمانە ياخود دەرويشە خاكەسەرەى خەلكى لە بارەى پارە و سامانى خەيالئىيەوہ قسە دەكەن. ئەو لە ھەموو شوئىكە. ئەگەر والىي دياربەر كرىستى بەشىرىكى عەرەبى بىت، جىھانگىر لە توانايداىە لە چەند رۆژىكى كەمدا بۆى دابىن بكات. يان ئەگەر والىي مووسل لە ھەر رۆژىكى سالدا بىزووى بەخورماى شىرىنى حىلاوييەوہ كرد، جىھانگىر لە توانايداىە بۆى پەيدا بكات، ئەگەر قايمقام تووتنى خۆشناوہتى يا تووتنى تاواسى بوئت، تەنيا ئەوہندەى لەسەرە ئامازەيەك بۆ جىھانگىر بكات. جىھانگىر لە ماوہى بىست سالى رابردوودا دەستى بۆ ھەموو كوئىج و كەلەبەرىكى ناوچەكە درىژ كردووہ، تەنيا كوئىك دەستى پئى نەگەيشتبئى، دۆلى كفرانە.

مەردان قامەكانى بەقۆرىيە چاكەى تا نيوہى لە خۆلەمىشەكەدا ئاخرا بوو و تا نووكەش پشكۆكەى دەگەشايەوہ، خشاندن. كاتى ھەستى كرد گەرمە، پيالەيەكى بۆ خۆى تىكرد و نيو نانى لەو نانە سپىيەى ناو سىنىيەكەى لەسەر قامىشەندەكە بوو، ھەلگرت. لەسەر خۆ دەيجاوى و جار جار قومىك چاى بەسەردا دەكرد. نەيزانى بۆچى زەردەخەنەيەكى سووك زايە سەر رووخسارى، لەو كاتى چاوى لە سىماى جىھانگىرى بەستەزمان برىبوو، چون لەگەل جىھانگىرى بىداردا بدوئى، گوئى:

- ئىتر چىت دەوى خالە؟ ئەوا دەستت گەيشتە دۆلى كفرانىش. فىرى چاخوردنەو و دەرھىنانى لىرەى ئالتوونت لە كونه تارىكەكاندا كردن، ئەوى بىست سائە خەونى پىو دەبىنى ھىناتە دى، ئەمرۆ شىخۆ بەگ و رەمەزان بۆ لات ھاتن، سبەينىش كوئىخا زۆراب بەخۆى سەرت لى دەدات، داخۆ ئەمە كۆتايى تەماعارىتە خالە؟

دواى ئەوئە نەنەكەى خوارد و دوو چاى بەبانىدا كرد، ھەستى كرد خا و بووئەو، پشتى دايە باليفەكەو و چاوى برىيە بنمىچە لە چرپى دروستكراوئەكەى بەدووكەلى ئاگردانەكە رەش ھەلگە رابوو. كوختەكەى خۆى بىر ھاتەو، پاشان جارىكى تر لە رووخسارى جىھانگىر ورد بووئەو، ھىمان ھەر بەستەزمان بوو...

ئەگەر تەماعكار نەبوويتايا خالە ئىستا كەسىكى دى بووى. ھەمىشە پاساوت ئەو بوو وا لە رەمىزى بکەيت بەختەو ر بىت و ھەموو شتىكى بۆ دابىن بکەيت، تا بىتە قايمقام، ياخود ئەفسەرىكى پاىە بلىند. وەلى وا ديارە رەمىزى نايەوئ نە بىتە ئەم و نەش ئەوى تر. ئەو بەخۆشى نازانىت چى دەويت. ئەگەر وا بروات بەھىچ نابت، ھىچ ھەزىكى نىيە بىتە بازگان، رقىشى لە ھەموو ئەو شتانەيە پىوئەندىيان بەبازرگانى و پاروئە ھەبىت. وا دەزانىت ھەموو ئەو فەرمانبەرانە چەقەلن.

بەلى رەمىزى ئاوا لەگەلى دەدوا، ئەو كاتى پىكەو لە خانەكە ئىشيان دەکرد..

نا، نا خالە جىھانگىر رەمىزى لە قورىكى دى دروست كراو، ئەگەر نەمرىن دەبىنىن بەچى دەبى..

بىرى لە شىخۆ كەردو، شىخۆى كورى كوئىخا زۆراب، كە تا ئەم ساتەش دان بەجىھانگىر و دەسەلات و شكۆيدا نانىت. ئەو شىخۆيەى بەلىرە ئالتوونەكانى جىھانگىرى بەزان، ئەويك ناسراو بەبوئىرەى بى كۆتايىيەكەى و رووبە رووبوونەوئەى وئىراى ھەر شتىك كە پىوئەست بەھەژموون و دەولەتەو ھەبىت، ئەوى تا ئەم ساتەش يەك تاكى ھۆزەكەى بۆ رىزەكانى سوپا نەناردو، شىخۆ، سەرۆكى فەرمىى ھۆزى دۆلى كفران، كە قايمقام و دەستوپىوئەندەكەى لە ديارى نوقوم كەردوون، شىخۆ، ئەوئە كە بەپىچەوانەى سەرۆك ھۆزەكانى دى، كرىنۆشى بۆ قايمقام نەبرد. ئەو بوو پاشان ھاتنە لای و لە شەرمان نەياندەتوانى لە بەرابەر چاوە بازناساكانى سەر

ھەلبرن، ئەوئە بەسەرى بەرزییەو پى گوتن:

- چىتانە؟ ئەى ئاغاكانى گەرميان، تا كەنگى لە بەرابەر غەوارەى نەناسراودا سەر دادەنوئىن؟

ئەو شىخۆيەى شىر ئاسا پەناى برده بەر دۆلى كفران و بى وىستى خۆى جىى نەھىشت. ئەو شىخۆيەى كەسىك لە ھۆزەكانى دى، چ ەرەب چ توركمان چ كورد نەيتوانى توخنى زەوييەكانى بکەويت. مەردان، ئەم شىخۆيە بەخواستى خۆى دىتە كوختە ناپوختەكەتەو و تفەنگىكى سى تىرى نوئت لەگەل كۆمەلىك گوللەدا پى دەبەخشى و داوات لى دەكات دلسۆزى بى و لە پەيداكردى چەكدا يارمەتيدەرى بىت، تا بەرگرى لە ھۆزەكەى بکەيت. ئەى مەردان... مەردان تۆ كىى تا شىخۆ بەم شىوئە بىت بۆ لات؟

چون لە خەونىك بىدار بىتەو لە شوئەنەكەى راپەرى، دانىشت و چاوەكانى ھەلگۆفتن، بزەيەك گرتى و ھەستى بەخۆنازىن و شانازى بەشىوئەيەك بەخۆوئەى نەبىنىبوو، داي گرت. چون لەگەل يەكلىكدا قسە بکات، گوتى:

- شىخۆ بەگ زەويت بەھەژان بۆ دەھەژنىم، ھەر بەشىك لە جەستەم دەبى بەچەك بۆت، براكەم. كارى وا دەكەم بروات بەمن لە جىى خۆيدا بىت، دەبىنى لەگەل چ پىاوئىكدا ھاوپەيمانىت.

وا رھاتبوو كونەپەوو ئاسا بەشەو بىدار بى و بەرۆزىش بنوئت. ھەزى ئەنجامدانى ھەر كارىك لە ژىر بالى شەودا دنەى دەدا. تفەنگە تازەكەى ھانى دەدا سەركىشىيەك بکات. بىرى لە چۆنىتى پەيداكردى چەك بۆ شىخۆ دەكردو، ئەو شىخۆيەى پشتى بەتەواوى پى بەستبوو.

چەندان بىرۆكە و نەخشە بەمىشكىدا ھاتن، چۆن بى كرىن پەيداي بکات؟ كەچى شىخۆ سوور بوو لەسەر ئەوئە دەبى بەپارە بىكرىت. لەنكاورا بىرىك لە مىشكىدا برووسكەى دا، بى وىستى خۆى لە شوئەنەكەى ھەستا. پشتىنەكەى لە پشتى ئالاند و مشكى لە سەرى بەست و تفەنگەكەى بەشاندا كرد. قەيرىك لە جىھانگىرى نوستوو رام، بەچرپەو گوتى: خالە جىھانگىر.

جىھانگىر لە خەونى قوولى خۆيدا بوو، ھىشتانەكىنى بەتلىكى شەو رانەكشا بوو،

مانگیش به تیشکه زیوینه کهی هه موو شتیکی پۆشیبوو. ئەو دالنی بوو له وهی موراد چاوشی هاوهلی تا نووکه بیداره، چ له بنکهی پۆلیس بیت، یا له مالی خۆی، چونکه وهکو به پرسی یه کهمی ئاسایش، نه خوازه له شه ودا دهبی یه کیکی وهکو ئەو هه ههچ نه بیت به درژیایی شهو، یا خود به شی زۆری بیدار بیت، تا به خۆی ئاگاداری هه موو شته کان بیت. ئەگینا کۆ دهزانی، ئەو هیرشه بهرده وامانهی دز و رۆلهی هۆزه کان دهیکه نه سهه بنکهکانی پۆلیس، یا خود پاسگه کان و ته نانهت یه کهکانی جه ندرمهش، دوور نییه به پیکه وتن له گه ل پۆلیسه کان، یا خود جه ندرمه کان خۆیان ئەنجام بدرین. چهند جار له ژیر ئەشکه نه جده ئەم یان ئەو دز دانیان پیدای ناوه، له گه ل ئەم، یا خود ئەو پۆلیس دهستی تیکه ل کردوو. ئا بهم شیوهیه شته کان تیکه ل دهبن و سههری داوه که بزر دهبی و بی تاوان له تاوانبار جیا ناکریته وه.

پاشان ئەگه کاره کان به سهه ره شتیکی خۆی به پیره بچن، ئەوا سههری داوه کان به دهست خۆیه وه دهبن و ئەو کات دهزانی چۆنیان بسوورین و سوودیانی ل وهرگرت. کۆنه ریوییه و ریناسیکه بیست سا له خه ریکی ئەم کارهیه و بست بهستی ناوچه که شاره زایه.

لهو کاتی له خانه که کاری ده کرد دۆستایه تیانی خۆش بوو، چونکه موراد چاوش یه کۆ بوو له میوانه هه میشهیی و نازه لگرهکانی دانیشتنهکانی جیهانگیر. چهند جار تیک به مهردانی گوتوو ئەگه پۆیستی به چهک بوو بۆ یه کۆ له دۆست و ناسیاوهکانی، ئەوانه ی ترس له سههریان نییه له حوکمهت هه لگه پینه وه، ئەو ده توانی بۆیان پهیدا بکات، چونکه له شه ری نیوان هۆزهکاندا دهستیانی به سهه ره که کی زۆر دا گرت، وهلی دهبی ئەمه نه پینی بی و له بهینیاندا ده رنه چیت.

مهردان بیری له پهیدا کردنی دیارییه کی سووک ده کرده وه بۆ موراد چاوش، چونکه رانه هاتبوو به دهستی به تاله وه سهردانی بکات، له میشکی خۆیدا گوتی:

– موراد چاوش ئەمه نه پینییه که و له نیوان من و تو دایه، ته نانهت ئەو لایه نهی چه که کهشی ده ویت لیتی ده شارمه وه.

چاوی به نیو ئەو هه وشه گه وه به دا گپرا، که له رووناکیی مانگه که دا نقووم بوو بوو. پهزهکان وا به یه که وه نووسا بوون دهنگوت په له هه ورپکن و له ئاسمانرا دابه زیون،

له وه سههری هه وشه که شه وه چاره ویکان به سترابوونه وه. هه ساریکی نزم، هه وشه و دیوه خانه که ی لیک جودا ده کرده وه. کۆمه لیک مریشک به سهه ری وه هه لنیشتبوون، چاوی به مریشکی قه له و کهوت جیی دوو بارۆکه ی گرتبووه وه. له پال دیواره که خۆی مات دا و به ناسپایی دهستی درپژ کرد، گرتی به ملیا و قیره بری کرد، تا له م درهنگه شه ودا هه را نه نیته وه. له میشکی خۆیدا گوتی:

– ئەمه مه زه یه کی باشه، موردا چاوش بی مه زه ئیداره ناکات. هه میشه ده لیت:

– عه ره ق بی مه زه قورگ ده رووشینیت، باشترین مه زه ش مامری سووره وه کراوه، مریشکهکانی جیهانگیر تامیکیان هه ن، هه چ مریشکیک له دنیا دا ئەو تامه ی نییه.

به ره له وهی هه سه سهه کان لپی بپرسن بۆ کوئ ده روات، ئەو پیشیان کهوت و پرسی داخۆ موراد چاوش له ماله، یا خود له بنکه یه؟ پیدیان راگه یاند وا له بنکه له گه ل گه ره بیته فه ندیه. هه پینی هه ردووکیان چاویان پی کهوت چۆن له ناقه رگه وه گرتۆتی و ناهیلیت قیره قیر بکات، به سهه رخۆشی له قاقای پیکه نیان دا.

موراد چاوش له شوینه که ی خۆی هه ستا، تاکو باوش له مهردان بدات، گوتی:

– مهردان چۆن زانیت مه زه که مان دوایی هاتوو؟

پاشان رووی ده می له گه ره بیته فه ندی کرد: ئەمه مهردانه گه ره بیته فه ندی، دزیکه ده توانی کل له چاوببات، به لام دزی ناکات، خۆ ئەگه دزییش بکات، ئەوا دزییه کی بی گوناح دهکات، بۆمان دینی، تا مه زه ی لی دروست بکه یین.

مهردان له چاوگپیرانی به قاپه به تاله کاندای تیبینی ئەوهی کرد به راستی مه زه یان ته واو بووه. مهردان به ره له وهی خه نه ره که له ناوقه دی بکاته وه. تا مریشکه که سهه ربیت، موراد چاوش به جه سه ته ی زه به لاییه وه داچه مییه وه و به ده سه ته گه ورهکانی مریشکه که ی گرت، که بالی لیک ده دا، به ره لای کرد و گوتی: هه لبهت ئیشیکی خراپت کردوو مریشکه پۆیه، ئەگینا مهردان نه یده گرتی.

گه ره بیت لهو کاتی عاره قی ده کرده ده فریکی گلپنه وه و بۆ مهردانی رهت کرد، گوتی:

– کاره خراپه که ی ئەوه یه قه له وه.

مریشکه که له بهر رووناکیی چراکه خه ریکی چینه کردن بوو... مهردان خه نجه ره که ی به دهسته وه گرتیوو، گوتی: سه ری بپریم، یا ده ته وی هه لی بگریت؟

- بوئی جیهانگیری لی ده که م. پیاو چوئن ده توانی شتی وا هه لگریت؟

پاش نه وهی مهردان سه ری له له شی جیا کرده وه، له شوین خوی که وته په له قازه، موراد چاوش ئاماژهی به و پولیسسه لاهه دا که خزمه تی ده کردن، په له له لینانی مریشکه که بکات و هه ندیکی بو مه زه بینیت. موراد چاوش و گره بیت پیکه کانیا ن هه لبری و له چاوه روانی مهرداندا بوون، نه ویش پیکی خوی به رز بکاته وه، که چی نه م به شیوه شه رمیکه وه سهیری موراد چاوشی کرد، چون پئی بللی له خوار دنه وه بمبه خشه. ماوه ناماوه یه که کاتی موراد چاوش که س نابوو له که لیدا بخواته وه، به دووی مهردانیدا ده نار د. بهر له وهی جیهانگیر تووشی ئازاری گه ده بیت، بهر ده وام پیکه وه ده یان خوار ده وه.

موراد چاوش به زمانی فه رمان کرد نه وه گوتی:

- بخوره وه مهردان، گره بیت هه فندییش خو مانه یه، یه کی له خو شه ویستترین ها وه له کانمه.

مهردانیش پیکه که ی بلیند کرده وه و هه لی قوراند، پاشان بو چاره سه ری رووشانی قورگیان پاقله ی کولایوان به سه ردا کرد. کاتی گره بیت هه فنی ویستی شووشه یه کی دی هه لپچری، موراد به چاوی ئاماژهی پی دا بو نه مشه و ئیتر به سه. نه وه شی گوت، که ده بی راده ی سه رخوشی له قوناغی به شیر بووندا بووه ستی، نه گینا نه گره بکاته پله ی بهرخی، نه وا خو پریترین دز ده توانی نه وه یان پی بکا، که گورگ به بهرخی ده کات.

مالی موراد چاوش راست به پشتی بنکه که وه بوو و دیوار یکیان نیوان بوو. ده لاقه یه کی تیدا بوو، له ویوه قاپ و سینی ره وانه ده کران. کاتی له خوار دنه وه بوونه وه، پولیسسه لاهه که له گه نیکی گه وه ی تیگوشی هیئا، له ناوه راسته وه که لله بهر خیک و به ده وریشیدا پییه کانی دانرا بوون، هالای بوئن و به رامه ی خو شی به هاراتی لی هه لده ستا. مهردان هه ستی کرد لیکای ده می زمانی ته ر کرد، گوتی: - بمزانیبایا نه م خوار دنه هه یه، مریشکه که م سه ر نه ده بری.

موراد چاوش دهستی بو گوچکه بهر خه که برد و گوتی:

- نا مهردان، به پیچه وانه وه، مریشک نه گره سه ر نه بر در ی لاوان ده بی.

کاتی گره بیت رویشت، موراد چاوش داوای له پولیسسه که کرد، نه ویش برواته وه بو مال، به مرچی بهر له کاترمیر ده ی به یانی له بنکه بیت. زانی هاتنی مهردان له م کاته دا بی مه لامه ت نییه، پیاله یه که چای له پیشی دانا و گوتی:

- ده ی قسان بکه مهردان، جیهانگیر پیویستی به شتیکی دیاریکراو هه یه؟

مهردان پئی راگه یاند سهردانه که ی پیوه ست نییه به جیهانگیره وه، هاتوه تا به لای که مه وه ده تفهنگی لی بگریت و پاره که شی ده موده ست ده داتی. موراد چاوش پیاله چاکه ی له سه ر سینیه که دانا و گوتی: چیه مهردان شوخیم له که لدا ده که ییت؟

- نا موراد بهگ، شوخی نییه، هه ر به راستی چه کم ده ویت.

موراد چاوش سه رخوشیه که ی ده موچاوه هه لاساوه سووره که ی بهر دا و گوتی:

- مه یه که له می شکم فری مهردان. پی م بللی چیه ده ته وی به منده چه که وه په لی له چه ته دروست بکه ییت؟ ده ته وی دژی کی راپه ریت؟ ده تفهنگ له ژیر فه رمانده یی تودا بیت؟ مانای وایه هه موو ده قه ره که داگیر ده که ییت.

له سه ر کورسییه دارینه که راست بووه وه، زه رده خه نه یه کی مندا لانه نیشته سه ر رووی و گوتی:

- موراد بهگ، من نه ده مه وی په ل پیک به ییم و نه هیچ ناوچه یه کیش داگیر بکه م، له بهر چی ناوچه داگیر ده که م؟ خوا عالیمه، نه گره هه مووی به ناومه وه تو مار بکه ییت ره تی ده که مه وه. چه ند جار یک خوت پیت گوتووم چه کی زیاده ی ده سته سه را گرتووت هه ن و هه زت لییه به کوری باشیکیان بفرو شیت. نه وه تا کوره باشه که لاته، خو نه گره کاره کان گه یشتونه ته راده یه که گومان له من بکه ییت، نه وا قسه که م ده کیشمه وه.

- مهردان، من پی م گوتی ده توانم پارچه یه که، یا دوو پارچه ت بده می، به لام نه که جبه خانه یه که.

- نه گره به لای تووه ده تفهنگ جبه خانه بیت، نه وا من جبه خانه یه کم ده ویت و ده بی هه ر ده ستم بکه ویت، ئیتر له تووه بیت، یاخود له یه کیکی دییه وه.

موراد چاوش بینی مهردان زۆر به شیلگیرانه وه قسان دهکات، به لاپره سه نییه که وه
پرسی:

– ئەهێ ئه و پارهی له کوئی دینیت؟

مهردان به خوێنازینی که وه گوتی: به زێر دهنده می.

موراد چاوش بزهی که هاتی و له پاکه ته جوانه که هی دوو جگه ره هی دهره ینا،
یه کیانی به مهردان دا و پاشان به چه رخه که هی گری لی دان، قومیکی له جگه ره که هی دا
و لاقی له سه ر لاق نان و به گالته وه گوتی:

– چیه مهردان ده لئی جووله که ت کوشتووه؟

مهردانیش به سوچه ته وه و لایمی داوه: له پیاو کوژ ده چم؟

– نا نا مهردان. من ده توانم چه ندت له چه ک و ته قه مه نی بویت پیدیا بکه م،
به لام ده بیت بزنام ئەم چه کانه بو کین؟

– پتویست دهکات بزانیته؟

موراد چاوش به سوور بوونه وه سه ری له قاند و گوتی:

– زۆر. ده بی ئەمه هه ر بو خۆم بزنام.

– بو کوێخا زۆر بامه.

به سه راسیمه ییه وه گوتی:

– بو لیم ده شاریته وه؟ من لاریم نییه له وه هی کوێخا زۆراب ئەوه نده هی هه بیت،
شایانی زیاتریشه. به خوئی رای سپاردووی به من بلئی؟

مهردان به ره تکرده وه هی یه کجارییه وه گوتی: ئەعو زوبیلا. له خوای بان سه رمان
زیاتر که سی دیکه نازانی باسی ئەمه له گه ل کردوویت.

موراد چاوش ئه یکی به به ردا هاته وه و گوتی:

– ئیش ده بی و ابیت. نه یینی ته وا وه تی ئەوه به ته نیا له نیوان دوو که سدا بیت.

موراد چاوش به ئاسپایی له شوینه که هی خوئی رابوو و به هه نگاوی تیکنا لاه وه چوه
کونجیکه وه. پاش ئەوه هی خوئی به تال کرد، هاته وه و به پتوه وه ستا، گوتی:

– مهردان، کوێخا زۆراب به راستی پتویستی به چه که، له راستیدا من نازانم

قایمقام ئەو زهویانه هی لای بنعیزی پی دان مه بهستی به رزه وه ندیی ئەوان بوو، یاخود
تووشکردنیان؟ په شیوی که وتووه ته دیار به کره وه، والیش هه ری که له قایمقام و
یوزباشی بانگ کردووه. له که رکوکیش هه ندی خه لکیان گرتووه.

تیبینی نیشانه ی ترس و نیگه رانیی به پرووی موراد چاوشه وه کرد،
به ئەرخاینکردنه وه گوتی:

– ئاگریان داری خوێان ده خوات. تو ئەگه ر هه ستت به هه ر مه ترسییه ک کرد، ئەوا
ده رگاکانی دۆلی کفرانت له به رامبه ردا کراوه ن.

– من خۆم له هیچ ناترسیم، به لام پشیوی جگه له ویرانکردن و دووبه ره کی هیچی
لی نابیته وه. هه ندیک هه ن ئەم هه له ده قۆزنه وه، تا دزی و ده ستریزی بکه ن. هه موو
ئهمانه ش سه ریشهمان بو دروست ده که ن. ئەو کات هه سه رته ی خه ونی ماله وه
ده کیشین، یاخود دانیشتنیکی وا. دوور نه رۆین، له و رۆزه وه ی قایمقام و یوزباشی
سه فه ریان کردووه، ده بی من له بنکه بنووم.

هه یینی مهردان گه رایه وه دیوه خان، جیهانگیر هه ر نوستبوو. شوینی مامره
بزه که ش مامریکی دی پری کردبووه وه. به خو شیییه وه له سه ر جیه که هی هه لاژا،
سه رگه رمیی سه رکه وتنیک دایگرتبوو، پشتر نه یینیبوو. ئاواتی ده خواست جووتی
بالی هه بووایا و بفریایا بو لای شیخۆ، تا ئەو مژده خو شه ی بداتی.

ده تفهنگی رووسی و هۆله ندی و ده مانچه یه کی و بلی. خه وه نووچکه ی بوو، فتیله ی
له مپا زه یتییه که ی داگرت و ئاگره که ی کز بوو، فوو یه کی لی کرد و لپی خه وت.

هیشتا رۆژه که ئاوا نه بوو بوو، شیخۆ له دوورهوه دوو پنتکی رهشی بینی، یهکیان گهورهتر بوو، بهرهو ئاقاری گوندی باشماخ دهجوولان. رووی دهمی له کهریم کرد، که چند ههنگاوێک له ولایهوه وهستاوو و چاوی بریبوووه ئهوه دوو پنتکهی هیدی هیدی نزیک دهبوونهوه، گوتی:

– کهریم، تۆ چاوت تیزتره، دهتوانی بزانیتهوه دووانهه رووهو ئیمه دین کین؟ تیشکی رۆژه ئاوابوووه که راست له چاوی دهدا، بینینی ئهوه دووانهه لای راستی رۆژه زهردهکهی له شهپۆلی رهنکه قرمزیه کهدا خنکابوو، قورستر دهکرد. کهریم دهستی خسته بهر ئهوه شهوقهه له چاوی دهدا، گوتی: ئهمهیان مهردانه.

– ئهه ئهوی تر؟

– ئهوی تر ههستهره. وا دیاره بارهکهی سهنگینه.

شیخۆ به سهراسیمه یییهوه پرسی: باری سهنگین؟ دهبی چی بۆ هینابین؟

کهریم به تهوسهوه گوتی: لهوه دهجۆ تۆپ بیت!

شیخۆ متهقی نهکرد، دهیزانی کهریم له دهرهوهی هۆز برۆی به کهسه نییه. دوا توانجیشی له سههر مهردان ئهوه بوو، ئاگای له دنیا نییه و جگه له خواردن و خهوتن ههچ نازانیت. زۆراب و رهمهزان سهرقالی گیرسانهوهی لاقی شکاوی کاوریک بوون، لهو کاتهدا سنجان ههوالی گهراوهی مهردانی پی دان. زۆراب لهو کاتی قهفه قامیشه لوولدراوه پر له ههویر و زهردینهکهی له سههر شوینه شکاوهکهی دانا و شهتهکی دا و رهمهزانیش توندی گرتبووی، گوتی:

– ئیشاللا خیره بی.

رهمهزان له کاتیکدا لاقی کاورهکهی گرتبوو، گوتی:

– وا دیاره ئههه بهترین دامانابوو، دهیهوی پیچهوانهه ئهوهمان بۆ دهربخات. زۆراب هههرکه له شهتهکدان بووهوه، بهبان پشت کاورهکهیدا کیشا، که تازه له

دهستی رهمهزان قوتار بوو بوو، گوتی: ئهگهر می نه بووینا یا چاره نووست به رهوه قهدهر دهرویشته.

پاشان له شوینی خۆیان ههستان و به رهوه لای شیخۆ و کهریم چوون. ههموویان له بهر دهرکه وهستا بوون. زهوییه که ئاورشین کرابوو و به ملا و بهولاشدا به دوو هیلای تهریب، له گهڵ دیواره کهدا قالی و به رهه راخرابوون. له ناوه راستیشهوه سهماوه ریک دانرابوو. به لاپره سهنی و سووسه کردنهوه چاویان له سیمای کراوهی مهردان بریبوو، ئهویش بزه مندا لانه کهی له دهموچاوه خهکهی نه ده بووهوه، له سههر پشتی ئهسپه کهی که شهلالی عارهق بوو خۆی هه لدايه خوار، سههرای ئهوه بایه خۆشهه له دۆله کهوه دههات، هیشتا کاریگه ریی قرچهی گهرمای نیوه رۆی پتوه دیاربوو.

شیخۆ هاته پیش و به خۆتیه له قورتانهوه گوتی:

– باره کهت سهرنج را کیشه مهردان.

ئهویش به خۆنازینی کهوه ولامی داوه: ئهوی پیت راسپاردم بۆم هینای، وهلی تکام وایه رهمزی و مندا له کان نه زانن چیه.

شیخۆ به توندی باوهشی لی دا و خه ریکبوو ئهوی به گویتی خۆی بیستی برۆی پی نهیهت. گوتی: کورپی باوکم ئاوا دهمودهست؟

– شیخۆ بهگ، شتی وا دهبی زوو له کۆلهوه بکریت.

شیخۆ لغاوی ئهسپ و ههستهره کهی گرت و به ز بردیانییه ههوشه کهوه. زۆراب و رهمهزان به واقورمانهوه چاویان لیکدی کرد و پاشان پیکهوه ئاوریان له باری ههستهره که دایهوه، که له دهرگا که چوووه ئه و دیوهوه. بهگور باوهشیان له مهردان دا.

دوای ئهوهی کاسه گهوره لیوانلیو له ماستاوه کهی کهریم بۆی هانی، نا به سه رهوه و چۆربری کرد، ئههیککی پیدا هاتهوه و له گهڵ لووت گردان و بۆنکردندا گوتی:

– لهم گونده کهستان ههیه ماسیخۆر بیت؟

له تریقهه ی پیکه نینیان دا، دوای ئهوهی دهموچاویان دابوو بهیه کدا و نهیاندزانی بهو باره ی دایچله کاندن برۆا بکه ن یان نا. زۆراب زهوقی له جیی خۆیدا بوو، بهگه مانهوه گوتی:

- جیهانگیر فیره چاخوردهوهی کردین. ئەوەتانی پهمزی کوریشی، دەیهوی فیره ماسی خواردنمان بکات. بەخۆی وا لەگەڵ منداڵەکاندا خەریکی سوورەوهکردن.

کەریم دواي ئەوهی پای لەسەر مەردان گۆری، دۆستانه گوتی:

- مەترسی مەردان. ئاشی ئاسایی خۆمان لێ ناوه. ئەمڕۆ تانی ماسی دەکەین. جا با بزانی بۆمان قووت دەدریت؟

- کەواته من خۆشبهختم، له کاتی خۆیدا گەیشتم. جیهانگیر له منداڵیهوه فیره ماسی خواردنی کردووم.

پهمزان گوتی: نەمرین فیری زۆر شتی تریش دەبین.

پهمزی که له سوورەوهکردنی دوا ماسی بووهوه، گوتی: رۆستەم تۆ بەر له دەستکردنت بەخویندن، دەبی فیری لێنانی هەموو جوۆره شیویک ببیت، ئەگینا له برساندا دەمریت.

سنجان بەقیزلیکردنیکهوه له ماسیهکانی روانی و گوتی:

- ئەمه خواردنی من نییه، ئەوی له منداڵیهوه فیره کهوچک بهکارهێنان نهبیت، بۆ تفنکی دهبات.

پهمزی وێرای ئاماژهکردنی بۆ ماسیهکی سوورەوهبووی گەوره، گوتی:

- میمی، هیچ نەبی جارێک تانی بکه، ئاخر ناوی له قورئاندا هاتووه.

سەری ناپهزنامهندی لهقاند: نا کورم، ئەمه خواردنی من نییه.

بەر لهوهی قاپه ئاش بۆ زهلامهکان بیهن، قادر هاته سهەر دوو ماسی. هەرچی عەباس بوو زۆر ئاگاداری سوقانهکان بوو، هەرچەنده پهمزی دلنای کردنهوه، که ماسیهکانی وا سوورەوه کردوون دەتوانن ئیسقانهکانیش داگرمتین.

مەردان بەتامةوه دەبخوارد، ئەوهشی گوت که تەنیا فەرمانبەرە گەوره و دەوله‌مه‌ندهکان ماسی دەخۆن. پهمزییش گوتی:

- پیغه‌مبەری عارەب درودی خوی لێ بیت، ماسی دەخوارد و پای دەسپاردن ماسی بخۆن، نه‌خوازه پیاوه‌کان.

پهمزان سەری لهقاند و به‌وریاییهوه سه‌یری سه‌ری ماسیه‌که‌ی کرد و دووباره‌ی کردوه:

- نه‌خوازه پیاوه‌کان، گوێه‌کت هه‌یه هه‌نده‌ی سه‌له‌که پیاژیک تیژه.

پهمزی ئاگاداری کردوهوه ئەگەر ویستی سه‌ره‌که‌ی بخوات، ئەوا ده‌بی ئاگای له که‌پوه‌که‌ی بیت. پهمزان پرسی داخۆ ده‌بی ئەم به‌شە‌ی حەرام بیت، وه‌ک چۆن که‌متیار نیوه‌ی ده‌خوړی و نیوه‌که‌ی دیکه‌ی فری دەدریت؟ به‌ر له‌وه‌ی پهمزی وه‌لام بداته‌وه، زۆراب داوای له پهمزان کرد بخوا و بیده‌نگ بیت، با له کوربه‌که بگه‌رێ، تا ئەویش بی جارسی نانه‌که‌ی بخوات. له سیمای زۆراب و شیخۆ ئەوه به‌دی ده‌کرا خوارده‌که‌یان به‌دله. هەرچی که‌ریم بوو ده‌بخوارد، وه‌لی له دل‌ه‌وه نه‌بوو. له‌سه‌ر قسه‌که‌ی کوێخا زۆراب پهمزی ئەرخاینی کردن، که له پرسیاره‌کانیان بیزار نابیت، هه‌روه‌ها سوور بوو له‌سه‌ر ئەوه‌ی که‌متیار هه‌مووی حه‌رامه و نابێ هیچی لێ بخوړیت. پهمزان ورته‌ی لێوه نه‌هات. هه‌رکه له خواردن بوونه‌وه و له‌سه‌ر قسه‌ی پهمزی ده‌ستیان به‌سابوون شوشت، چونکه بۆنی ماسی به‌سابوون نه‌بی ناپرات.

پهمزان جگه‌ره‌یه‌کی پی کرد و خۆی دا به‌سه‌ر بالیفه‌که‌دا و گوتی:

- کورم پهمزی، ئەگەر که‌متیار حه‌لال بی یا حه‌رام، ئیمه پۆژگارێکمان به‌ری کرد له گۆشتی که‌متیار و ریوی زیاترمان نازانی چیه. هه‌موو جوۆره گۆشتی‌کمان تاقی کرده‌وه، تەنیا گۆشتی گورگ نه‌بی، ده‌توانی له باوکت بپرسیت.

مەردان چون شتیکی گرنگی یاد هاتبیته‌وه، گوتی:

- ئەدی سیخوړ؟

- گۆشته‌که‌ی دەرمانه. پهمزان ولامی داوه.

کوێخا زۆرابیش گوتی: من ده‌بی ستایشی پهمزی بکه‌م. نه‌مه‌دزانی ئاوه‌سپی هه‌ند ماسی به‌تانی تیدایه. تەنیا جارێک له ژیاندا ئەو کاتی گه‌نجی‌کی خوار ته‌مه‌ن بیست سالان بووم، خواردنی وام خواردووه. ئەو کات به‌په‌نگه‌وه بووم بۆ ده‌لتاوه، بۆ تووتن فرۆشتن و خورما کرین.

ئەوه بوو له په‌نگه‌ خوارده‌م لێ برا و پۆژتیکی ته‌واو بی خواردن مامه‌وه. ئەو

پۆیوانهشی له دووره ده‌بێزان، به‌ئاسانی نه‌ده‌گیران، پاشان له گولله خراپه‌کانم تیژتر بوون.

زۆراب چون بیهوی بیر له پاشماوهی سه‌رهاته‌که بکاته‌وه، قه‌یری قسه‌که‌ی بری و خۆی به‌پاک‌کردنه‌وه‌ی دارجگه‌ره‌که‌یه‌وه خه‌ریک کرد و کۆکی. له‌م کاته‌دا عه‌باس ویستی به‌ئیزنی رۆسته‌م قسه‌یه‌که بکات، که‌چی قادر سیخوهرمه‌یه‌کی لێ دا، تا وسکت بێ و گۆی له چیرۆکه‌که‌ی باپیری بگریت. زۆراب به‌رده‌وام بوو:

– وتم له‌و بیابانه‌ بێ کۆتاییه‌ی پێ ده‌لێن (قرفة) له برساندا ده‌مرم. وه‌لێ کاتی چیرۆکی ناله گورگه‌ی باپیره‌مانم بیر که‌وته‌وه، که‌چۆن نیوه‌ی ئه‌و ده‌قه‌رانه‌ی بریوه و گویدرێژه‌که‌شی به‌سه‌رشانییه‌وه بووه، شه‌رم له‌ خۆم ده‌هات. له‌ رۆیشتن به‌رده‌وام بووم، ده‌مویست ئه‌و برسیتییه‌ی ناو هه‌ناوی ده‌کوڵیم، له‌ بیر خۆ به‌رمه‌وه. ئیوه ناتوانن برسیتی راسته‌قینه‌ بێننه‌ به‌رچاوی خۆتان. له‌ گورگ درنده‌تره. له‌و رۆژهدا ئاماده‌ بووم هه‌موو شتی بکۆم. ده‌می خۆر ئاوابوو ئه‌یه‌کم به‌به‌ردا هاته‌وه، چونکه‌ زۆربه‌ی ئاژه‌له‌کان له‌ شه‌ودا ده‌رده‌چن. وه‌لێ ده‌بوو وریا بم و به‌ر له‌ تاریک داهاتن نێچیره‌که‌م به‌ده‌ست به‌ینایا.

له‌ کاتی چاوه‌گێرداندا به‌دوره‌یه‌رما چاوم به‌بزنمژیه‌کی قه‌له‌و و گه‌وره‌ که‌وت، هێنده‌ی گوربه‌یه‌که ده‌بوو. چون ئالتوونم دۆزبێته‌وه، له‌سه‌ر هێسته‌ره‌که‌م خۆم هه‌ل‌دایه‌ خوارێ. له‌ هاوه‌لتیکی کۆچه‌ریم، که‌ تووتنی لێ ده‌کریم بیسته‌بووم، عاره‌ب بزنمژۆک ده‌خۆن و گۆشته‌که‌ی به‌تامه‌ و راوکردنیشی ئاسانه‌.

کوێخا زۆراب وه‌کو عاده‌تی پێوه‌ گرتبوو، ده‌می ئه‌م چیرۆکه‌نه‌ی ده‌گێراوه‌ بێده‌نگ ده‌بوو، جارێکی دی بێده‌نگی هه‌لبژارد. چاوه‌کان روو له‌و بوون، تامه‌زۆر بوون دوا‌ی ئه‌وه‌ چی ده‌بێ. رهمزی برۆکانی لێک نان، له‌ چاوه‌ دۆستانه‌یییه‌کانی زۆرابی ده‌روانی، ئه‌وه‌یش به‌رده‌وام بوو:

– به‌وریاییه‌وه‌ لێ نزیك بوومه‌وه، به‌ئاسپایی گرتم به‌ملیا، به‌سته‌زمانه‌ چرکه‌ی نه‌کرد، به‌خه‌نجه‌ره‌که‌م سه‌ریم له‌ له‌شی جیا کرده‌وه، پاشان که‌وڵم کرد و ناو زگه‌ که‌مه‌که‌یم فری دا. گۆشته‌که‌ی سووری کال بوو، له‌ هه‌ندیک شوین به‌به‌ز داپۆشرا‌بوو. ئه‌و کاتی له‌سه‌ر ئاگره‌که‌ خه‌ریکی برژاندنی بووم، لیک زاییه‌ ده‌مه‌وه.

تا نوکه‌ش ئه‌و بۆنه‌م له‌ لووتدایه‌. وه‌ک یه‌کی گۆشتی نه‌دی، به‌ریومه‌ گیانی، به‌راستی به‌تام بوو. وه‌لێ پیاو حه‌ق بلی ماسییه‌که‌ی رهمزی به‌تامتر بوو.

رهمزی هه‌ستی خۆشییه‌که‌ی دای گرتبوو، لێ بێده‌نگ و حه‌په‌ساو بوو له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ باره‌ی گۆشتی ئاژه‌لی کۆیییه‌وه‌ بیستی، ئیدی حه‌لال و حه‌رامی لا تیکه‌ل بوو. باوکی جارێکیان باسی ئه‌وه‌ی بۆ کردبوو هه‌ندیک هۆزی کورد گۆشتی ورچ ده‌خۆن.

له‌ شوینی ئه‌و هۆزانه‌ی پرسی. گوتی له‌ کونجیکی دووری کوردستاندا ده‌ژین، له‌ نێوان ئه‌و چیا سه‌رکه‌شانه‌ی ته‌نانه‌ت ده‌ستی شه‌یتانیشیان ناگاتی.

مه‌ردان رووی ده‌می له‌ رهمزی کرد و گوتی:

– خالۆزا بینیت؟ لێروکانی شتی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ بینیت. چه‌ند جارم پێ گوتی ده‌بێ سه‌ر له‌ خزمانت ده‌یت له‌ گوند، خۆیشت له‌ حیساباتی خانه‌که‌ رزگار ده‌که‌یت. کاتی مه‌ردان چه‌که‌کانی یه‌ک یه‌ک له‌ به‌رده‌م کوێخا زۆراب و رهمه‌زان و شیخۆ و که‌ریم تاقی کردنه‌وه‌ و له‌ چۆنیه‌تی به‌کاره‌ینانیان دوا، به‌ سه‌رسامییه‌وه‌ دیقه‌تی جووله‌ی خێرای ده‌ستیان ده‌دا. هه‌موو هۆزه‌که‌ ته‌نیا پێنج تهنه‌نگیان هه‌بوون. یه‌کیان لای میرزا دانا، وه‌کو کوێخا زۆراب ده‌یگوت کۆی ئه‌وانه‌ی هه‌یانه‌ هه‌نده‌ی یه‌کی له‌مانه‌ نابێ، که‌ مه‌ردان هێناونی.

مه‌ردان له‌و ده‌مه‌ی ده‌مانچه‌ و بیلاییه‌که‌ی نیشان‌دان، هه‌ستی به‌ خۆ نازینیک کرد پێشتر ئه‌و هه‌سته‌ی لا دروست نه‌بووبوو. له‌ نێوان خۆیاندا ریکه‌که‌وتن شیخۆ ده‌مانچه‌که‌ هه‌لگریت. ئه‌وی زیاتر تووشی واقورمانی کردن ئه‌وه‌بوو، ئه‌و هه‌موو چه‌که‌ی به‌ نیوه‌ی ئه‌و بره‌ زێره‌ کری بوو، که‌ پێیان دا‌بوو. کاتی ویستی ئه‌وی لای ماوه‌ بیگه‌رینیته‌وه، کوێخا زۆراب داوا‌ی لێ کرد هه‌لی بگرێ و که‌ی ده‌ستی که‌وت چه‌کیکی بۆ خۆی پێ بگریت، چونکه‌ ده‌نگوباسی ئه‌و ئاژاوه‌ و پشێویانه‌ باش نین. هه‌روه‌ها بریاریان دا مه‌ردان سه‌به‌ی کورهل بیا و فیری چه‌ک به‌کار هێنانیان بکات. هه‌ینی به‌ره‌و چه‌مه‌که‌ لێژبوونه‌وه‌ به‌ خۆ نازینیکی واوه‌ چه‌که‌کانیان به‌شاندا دا‌بوو، ده‌تگوت ئه‌م دنیا‌یه‌ هی ئه‌وانه‌. مه‌ردان سه‌یری ئه‌ملا و ئه‌ملای خۆی ده‌کرد. پێی گوتن ئه‌وکاتی مندال بوو جارێکی تر له‌گه‌ل جیه‌انگیری خالیدا هاتووته‌ دۆلی

کفران و ئیستا هه‌ندیک شوین وهک خه‌ون ده‌که‌ونه‌وه بیرى. پاشان گه‌را تا شوینیکى باش بۆ نیشاندان بدۆزیته‌وه. مندا له‌کان له ناو خۆياندا ریککه‌وتبوون بیه‌نه شوینی ئەشکه‌وته‌که و باسى ئەو چوار شه‌وقه‌ی بۆ بکه‌ن. رهمزی ئەمه‌ی له ئەستۆی خۆی گرت. به‌ لیواری که‌ناره‌که‌دا به‌ره‌و ژورور رۆیشتن. رۆژه‌که‌ دوو بست به‌سه‌ر چپای بازووخه‌وه به‌رز بوووه‌وه. مه‌ردان له‌و کاتی له‌ دووره‌وه پۆله‌ مراییه‌ک و هه‌ندیک ئاسکی له‌و به‌ره‌وه‌ به‌دی کرد، گوتی:

– دوتنی، خواردنی شیوانمان ماسی بوو، ئەم‌رۆ به‌ کۆمه‌لێک مراوی، یاخود به‌ ئاسکیکه‌وه ده‌گه‌رینیه‌وه.

رهمزی له‌ چاوه‌روانی سه‌رنجه‌کانی رۆسته‌م و قادر، که‌ هانی ده‌ستپیشکه‌رییان له‌ قسه‌کردندا ده‌دان، گوتی: کاکه‌ مه‌ردان. گرفتیکمان هه‌یه، ئەگه‌ر چاره‌سه‌ری نه‌که‌ین، هیچمان پێ ناکریت.

مه‌ردان به‌ شیوه‌یه‌ک دوور له‌ خواستی خۆی و به‌ سه‌رسامیه‌وه پرسى: گرفت؟

– دوتنی به‌ نوێژی نیوه‌رۆ چه‌ند رووحیکیان بینی. سه‌ره‌رای خۆیندنی ئایه‌ته‌لکورسى و ئایه‌تى تریش هه‌ر نه‌رۆیشتن، به‌لکو چاویان تى بریبووین. ده‌توانی یارمه‌تیمان به‌دیه‌ت جارێکی دی بچینه ئەشکه‌وته‌که‌وه؟

مه‌ردان ئەوکاتی له‌گه‌ل رهمزیدا له‌ خانه‌که‌ پیکه‌وه ئیشیان ده‌کرد، سه‌رى زمان و بنی زمانى ئەوه‌بوو: له‌ ژيانیدا جنۆکه‌ یاخود خێوی نه‌دیتوون، ئاواته‌خوازه‌ ئەم شته‌ وه‌بیتى، هه‌لمه‌ت بباته‌ سه‌رى و به‌ده‌ستی خۆی بیگرئ.

مه‌ردان ولامى داوه: رووح له‌ ناو ئەشکه‌وته‌که‌؟ ئەى شیوه‌ی چۆن بوو؟

– له‌ تاریکیه‌که‌ بریقه‌یان ده‌داوه. چوار شه‌وق ده‌تگوت ئەستیره‌ن.

هه‌ر سیکیان پشتگیرى قسه‌که‌ی رهمزیان کرد و دووباره‌یان کرده‌وه که‌ ئەوانیش بینویانه. ده‌مى گه‌یشتنه‌ ئەشکه‌وته‌که، کوره‌کان وه‌ستان و به‌ ترسه‌وه سه‌یری تاشه‌به‌رده هه‌لکۆلراوه‌که‌ی خوار که‌نده‌لانه‌ لیژه‌که‌یان کرد. مه‌ردان به‌ ده‌ستی ئاماژه‌ی کرد:

– لیڤه‌ له‌م ئەشکه‌وته‌؟

هه‌موویان گوتیان: ئەرى.

به‌ ریکه‌ به‌ردینه‌که‌ی ده‌چوووه‌ سه‌ر ئەشکه‌وته‌که هه‌لگژا. گوتی:

– ئیوه‌ لیروکانى بن. به‌ ته‌نیا ده‌چمه‌ ژورورئ.

رهمزی به‌ خۆه‌لکیشان به‌ براده‌ره‌که‌یه‌وه، گوتی: مه‌ردان شه‌یتانى راسته‌قینه‌ خۆیه‌تى، مانای ترس نازانیت.

قادر له‌و کاتى به‌ دل‌راوکێوه‌ چاوی له‌ مه‌ردان بوو، گوتی: من سه‌یرم له‌ تۆ دئ رهمزی، تۆ له‌ سه‌نجه‌ق به‌ شه‌و چوووته‌ مه‌زاره‌که‌وه بئى ئەوه‌ی پیل‌ووی چاوت بترووکینى.

– ئەوى ترسى خسته‌ دل‌مه‌وه ئەوه‌بوو ئایه‌ته‌لکورسیشم خۆیند سوودی نه‌بوو، له‌ کاتیکدا رسته‌یه‌ک له‌م ئایه‌ته، چى دئو و درنج هه‌ن دوور ده‌خاته‌وه.

دواى قه‌یریک مه‌ردان ده‌رچوو ده‌رى، تفه‌نگه‌که‌شى له‌ ناوه‌راسته‌وه به‌ ده‌ستی راستى گرتبوو، به‌ پیکه‌نینه‌وه گوتی: کورینه‌ چوار نین، شه‌شن.

له‌ شوین خۆیان ره‌ق راوه‌ستابوون و به‌ واق ورمانه‌وه چاویان له‌ مه‌ردان بریبوو، پاشان به‌نیگای پرسى ئامیزه‌وه له‌یه‌کتريان روانی. مه‌ردان هه‌ندیک درک و پووشى کۆ کرده‌وه، داواى له‌وانیش کرد وه‌ک ئەو بکه‌ن و بۆی بینه‌ ده‌رکی ئەشکه‌وته‌که.

کاتى کۆمه‌لێ پووش و په‌لاش و چیلکه‌یان گرد کرده‌وه، سه‌یری ئەویان ده‌کرد، تا بزائن چى ده‌کات. مه‌ردان چاوه‌ بچوکه‌کانى له‌ ژیر برۆ پره‌کانیه‌وه له‌ روخساره‌ شپه‌زه‌کانیان برى، زه‌رده‌خه‌نه‌ مندا‌لانه‌که‌شى هیشتا به‌ ده‌موچاوه‌ پره‌ خره‌که‌یه‌وه دیار بوو، پاشان چاوه‌کانى له‌سه‌ر رهمزی راگرت و گوتی:

– با بزاین کى ده‌توانى ئەم روحانه‌ له‌ هه‌شارگه‌که‌یان له‌ ئەشکه‌وته‌که‌وه ده‌به‌ینیت؟ تۆ لای خۆی لای مه‌لا خۆیندووته‌ و سحر ده‌زانیت، منیش نه‌مخۆیندووه‌ و وشه‌یه‌ک چیه‌ نایانم.

– من دانى پێدا ده‌نیم که‌ ئیستا ده‌سته‌وستانم، ناتوانم هیچ شتیک بکه‌م.

– ئەى ئیمه‌ ده‌بیین؟

مه‌ردان به‌ ئەرى سه‌رى راوه‌شاندا: بیگومان هه‌مووان ده‌بیین.

ته‌زوویه‌ک به‌ دل‌یاندا رۆچوو، هه‌ر یه‌که‌ و له‌ می‌شکی خۆیدا وینه‌ی شتیکى

دیارکراوی کیشابوو، به بایه خ و دیقه ته وه چاویان له مهردان بریبوو، ئەویش چهرخیکی له گیرفانی دهرهینا. دواى ئەوهی دای گیرساند گری له پووش و په لاشه که بهردا، کاتیگ ئاگره کهی بهرز بووه وه، کوژانندیه وه و گوتی:

– من ئاگره کهم ناویت، به لکو دووکه له کهی، قانگیان ددهم و دهریان دینم.

رهمزی ویستی شتیگ بلی، لی بیدهنگی هه لبرارد و بیرى بۆ سائیجى هاوه لی چوو، پیتی گوتبوو دووکه لی بوخوړ ئەگه رى سه ره کیى سحره، وا دیاره ئەم مهردانه نه عله تیهش سحر دهنایت و به دریزی ئەو ماوهیه لی شار دووه ته وه. عاتیگ دووکه ل چر بووه وه، مهردان داواى لی کردن بچنه لاهه، تا رووحه کان بی ههرا و زهنا دهره په پرن. ئەشکه وه ته که به دووکه ل قانگدرا و هیچ دهرنه چوو. رۆسته م پرسى داخۆ چاوه روانیه که بیان دریژه ده کیشیت؟ مهردان په نجهی دوشاومژهی خسته سه ر لیوی و به چرپه وه ولامی داوه: وسس.. خه ریکه له ئەشکه وه ته که دهره دچن.

له هیکرا سی به چکه رپوی دهره په رینه دهری، به تۆقین و سه ر لی شیواوییه وه به دواى یه کدا رایان ده کرد. مهردان له قاقای پیکه نینی دا و هاو رای کرد: ئەمانه ئەو سی رووحه ن، بیانگرن دهی.

پیکه نینه کهی له گه ل پیکه نینی ئەوانی دیدا تیکه ل بوو. به دواى رپوییه کاندایان کرد، هیشتا باش خویمان به سه ر پپوه نه ده گرت، غل ده بوونه وه و ره تیان ده برد. به ئاسانی گرتیانن. دواى ئەوهی ئاگره که بیان کوژانده وه و دووکه له که نه ما، دوانیان گه رانده وه شوینی خویمان، قادر سوور بوو له سه ر ئەوهی سییه میان بۆ خوئی ببات. مهردان ئامۆژگاری کرد شیرى بداتی ئەگینا دهرمیت.

له شوینیکی نزیك به ئەشکه وه ته که، مهردان به وردی چۆنیتی به کاره پینانی چهک و پاککردنه وهی فیژکردن، پاشان هه ریه که و نیشانیکی به دووری سی ههنگاو بۆ دانا، ئەو رۆژه هه ریه که و تهقهیه کیان کرد و ده بوو له جاری دووه مدا سه رو دوو تهقه بکه ن. رۆسته م و قادر به شیوهیه که له نیشانیان دا مهردان زۆری به دل بوو. وه لی رهمزی و عه باس نیشانیان نه پیکا، ئەمهش له سۆنگه ی ئەوه وه بوو، هه ردووکیان له کاتی ده ست به په له پیتکه ناندا هه ناسه بیان دا. پاشان مهردان وهستا و هه ردوو قاجی لیک دوور خسته نه وه، به توندی قۆناغه تهنهنگه کهی نابهشانی راستیه وه و نیشانی له

شتیک گرت و گوتی:

– له کاتی وهستاندا ده بی ئاوا تهنهنگ بگیریت. ئەمهش له و دۆخی له سه ر زگ راکشانه ی ئەم رۆ ئەنجامتان دا قورستتره. له جاری داهاتوودا به م شیوهیه نیشان ده گرن. ئەو قۆلنگه تان بینوه که له وه ر رووباره که دا نیشتووه ته وه؟

چاویان له و شوینه نا که ئاماژه ی پيدا، خالیکی سپی به حال دهبینرا. قادر منگه منگیکی لی ل خویدا کرد: زۆر دووره.

– بابزانین ده توانم بیکه مه خواردنی شیوانی ئەم رۆمان؟

به دیقه ته وه ته ماشایان ده کرد و په نجهیان ئاخنیبووه گوئیانه وه، ته نیا قادر نه بی به چه ساوی و لاپره سه نییه وه ده می بهش کرد بووه وه. په نجهی به په له پیتکه وه ناو زایه لی دهنگیک سه رتاپای دۆله کهی ته نییه وه. قۆلنگه که چه ند جاریک له شه قه ی بالی دا، پاشان بی جووله به لادا هات. چوونه ئەوه رى رووباره که وه. پۆله مراوی و ره وه قه تیکان له ترسی ته قه که هه تره شیان چووبوو و دوورکه وتنه وه. مهردان دواى ئەوهی سه رى بری، چه ند جاریک به دهستی کیشای و گوتی: به شی ئەم رۆمان ده کات. رۆژه که کووره ئاسا ده سووتا و تیشه که گه رمه کهی بۆ سه رانسهری دۆله که دهنارد و گه رماکه ی به گیانیاندا ده جزا. سیبهره کان ده کشانه وه و تیشه که زیرینه دهره وشاوه که جیی ده گرتنه وه. بریاریان دا له ویدیوه وه به کهنده که دا سه رکه ون و سهردانی گونده کهی که ریم بکه ن. لی قرچه ی گه رماکه وای لیکردن به ره و مال بگه رپینه وه. ئەو که ریمه ی سوور بوو له سه ر ئەوهی به ته نی بۆ لای شیخی به رزنجه بجیت و له رپگه وه له بنارگل له ویدیو چیای مازووخ سه ر له خزمه کانی بدات، ئینجا داوا له هه ندیک خیزان بکات بۆ دۆلی کفران بار بکه ن. دواى ئەوهی به چاوی خوئی کاره باشه کانی مهردانی بینی، بریاریدا له گه ل خویدا ببات. هه یینی شیخۆ مهردانی له بریاره که بیان ئاگادار کرده وه، زۆری پی خوش بوو و پیتی راگه یانندن ئەویش یه کیکه له دهره ویشه هه ره دلسۆزه کانی شیخ و سالی به لانی که مه وه دوو جار ان سهردانی ده کات. ئیدی رپیکه وتن له سه ر ئەوهی بۆ رۆژی دواى ناوی خواى لی بیژن و بکه ونه ری.

له گه ل کازيوه به ياندا گوندى بانشاخيان جي هيشت. دواى ئه وهى باريكه پريه چه وينه كه يان گرته بهر و به زحمه ت گه يشتنه لوتكهى چيائى مازوخ، تاكو ئه سپه شه كه ته كانيانيش تۆزىك بحه سينه وه، پياده بوون. رۆژه كه هه لات، دۆلى ته ماوى و سه وزى خۆرنه وه زانى به تيشكه زيرينه كانى دا پۆشى. له دووريشه وه له ملا و له ولاى قاجر وه، گونده بچووكه بلاوه كان به حال ديار بوون، كه لئيانه وه كلافه ئه ستور ئه ستورى دووكه لى كاله وه بوو بهرز ده بوونه وه و له شينايبى ئاسۆگه كه دا نه ده مان. به زنجيره ي به سه ريه كدا كه وتوى باسكى بلند رازابووه وه، باسكه كان وه كو هار به دواى يه كدا مليان دهن، تا به ره به ره خۆيان به ناو گه لى چيايه كى دووردا ده كرد، ئه وه نده دوور، كه جگه له پۆيه لاکه سپيه كهى، كه له ژير تيشكى رۆژئاوا و وه كو زيو دهره وشايه وه هيچى ترى ديار نه بوو.

مهردان جگه ره كهى له ده ست كه ريم وه رگرت و به واق و پرمانه وه له ئاسۆ دووره كهى ده روانى. بئى ئه وهى جگه ره كهى پى بكا، به نارهنار پارچه يه ك قه تار و ئه لآوه يسيى گوت، كه ريميش به ئاهو حه سره ت هه لكيشانه وه گوئى راديرابوو و بهرده وام قومی له جگه ره كهى ده دا:

ئازيزم، ئاى ي، ئه ي به هارى ژينم

پيخان، كاتى ناوت دئيم

بالنده كان ده خوئين و دنياش بوئى تو ده گرى

بو كوچت كرد؟

هه ر له به ئه وهى له پيناوى چاوتدا

قژم بهردايه وه و دارعه ساي ديوانه م هه لگرت؟

يا خود له گه ل هه لاتن و ئاوابووندا ده تگريينم؟

ئاى، عازيزم، ئاى، دلره ق مه به

وه ره، با نيگايه كت بكه م و

پاشانه كينى ئوغر بكه ...

به زه رده خه نه كهى خۆيه وه ئاورىكى له كه ريم دايه وه، دا لغه گرتبووى، جگه ره كهى گر دا و قومىكى توندى لى دا، گوئى: كه ريم ئاغا، له نيگاكانت ئه وه ده خوئيمه وه تو ئه وينداریت، داخى دلى خۆتم بو هه لپيژه، من هاوه لى نزيكى تو م.

كه ريم له كاتى كدا خه مۆكى روخسارى گرتبووه وه، ولامى داوه: ئه وينداری راسته قينه ئه وه كه سه يه ئه وه دنكه جوانه ي هه يه، كه په نگرئاسا گر له دل بهر ده دات.

شه رم و فه دى به سيمای مهردانه وه ديار بوو:

- تو شاپه رى كه ريم ئاغا، هه روه ها به منيش ده لئین شاپه ر، ئه گه ر دوو شاپه ر يه ك بگرن، ئه وا به گرى ئه وينيان گهردوون ده سووتين.

- مهردان تو نازانى چه ند به بوونت خۆشحال م له گه لماندا، له پيشدا زۆرم رق لى بووى، پيم بللى بو تا نووكه ژنت نه هيناوه؟ ته مه نت له په نجا سه رى كردوه.

مهردان له گه ل جاكانه وهى گوچكه نانئى كدا خه نيبه وه و گوئى:

- من هيشتا چلم تپيه ر نه كردوه، رۆژگار پيرى كردم، بو ژنم نه هيناوه، ئه وه له به ده بختيمه.

مهردان بيدهنگ بوو، له پر نيشانه ي خه م و په ژاره، كه له گه ل پرووه خۆشه كهيدا نه ده گونجا، گرتيه وه. گوئى:

- نه رۆين؟

كه ريم خۆى هه لدايه سه ر پشتى ئه سپه كهى و گوئى: با بكه وينه رى، وه لى حه زم ده كرد هوى ئه وه به ده بختيه م بزانيا، ده ي پيم بللى.

ياپشى ياپشى كه وتنه رى، له ديوى دووه مى چياكه ليژبوونه وه:

- كه ريم ئاغا باسى چيت بو بكه م؟ ميرى من .. سه رهاتى من زۆر كورته، حه زم له كچى جووتيارىكى ده وله مند كرد، شوان بووم لاي باوكى. هه موو خۆشى و كامه رانيم له وه دا بوو ته نيا بيبنم، كاتى شووى كرد و مالى بابى جي هيشت، من به يه كجارى وازم لى هينان.

- ئەي ئەو؟ ھەزى لىت نەبوو؟

- ھەز؟ كام ھەز كەرىم ئاغا؟ ھەمىشە بە مامە گازی دەكردم. ئەمە بەدبەختى نىيە؟

- خەتاي خۆت بوو. دەبوو لىي نىك بىتەو و فىرى ھونەرى خۆشەويستىت كرىدا.

- نا، كەرىم ئاغا، شتى وا بەمن نەدەكرا. تەنيا خواستى من ئەو دەبوو بىبىنم و بەس. پاشان پىوا ناتوانى نمەك بەھەرام بىت. ئەمە جگە لەوھى من كەسىكى قەلیم و بەھىچ ئافرەتەك قووت نادرىم.

- ئەگەر وا بىر بکەيتەو، ئەوا بەدرىژايى ژيانىت خەون بەژنەو دەبىنى، بى ئەوھى پەنجەت بەرى بکەوئىت. باشە داخۆ ھاپۆى پىرە بارگىر لە تۆ جوانترە؟

مەردان ترىقايەو و گوتى: جىاوازی لە نىوان من و ھاپۆدا ئەوھى، ئەو بارگىرە و منىش بنىادەم. تۆ نازانى چەند بە چەوتى ئەو ئافرەتەى بەچنگ ھىنا، ھەر دەلئى مامزە. ئەوھى ئەم كابرا گەمژەھى كەردى كەرىكە بۆ خۆى، لەسەر ئەم ئىشە قۆرەى خوا تۆلەى لى دەكاتەو.

ئەو دەمى باسى فاتمە كرا، كەرىم ھەسەرەتەكى ھەلکىشا و ئاھىكى بەبەردا ھاتەو، بىدەنگىيەكى قوول دای گرتن، تەنيا دەنگى بەپەكدانى سمى ئەسپەكان بە تاشەبەردە قسەلكاندا، كە رۆژگار ھەلى كۆلېبون، دىواری بىدەنگىيەكەى دەبرى. كەرىم گۆمى مەنگى بىدەنگىيەكەى شەلقاند و مەردانى ھىناپە قسان، تا لە بارەى فاتمەو زىاتر بزانیت: وەلى لە مامەلەى ژنەكەى ديارە پىكەو بەختەو ھەرن، ئافرەت جى دەوئىت؟ ئەوئەندەى بەسە پىاوى ھەبىت، ئىتر ھەر پىاوىك بىت.

- نا كەرىم ئاغا بەختەو ھەر نىيە، ئەو ھەمىشە دەگرى و شىوون بۆ بەدبەختى خۆى دەكات و ھەك مۆم دەتاوئەتەو.

بىدەنگ بوون. دواى رىكردنىكى زۆر بەو رىچكەرىيەى ھاوشانە لەگەل درىژبونەوھى چىايەكە، بەرەو قوولايىيى دۆلەكە لىژبونەو، كەرىم لە نواو بوو، پاشان بەتوولەرىيەكى پىچاوپىچدا بەرەو چىايەكى لەوە نزمتر ھەلکشان. كەرىم ئامازەھىكى بەلای چەپى چىاكە كرى و گوتى:

- گوندى خزمەكانمان لەودىوى چىاكەوھن.

ھەينى گەيشتە سەر چىايەكە، دەقەرەكەيان بەتەواوى لىوھ ديار بوو، پىدەشتىكى بەرفراوان دۆل و زنجىرە گردۆلكەى بىشومارى تىدا قوت بووبونەو، مەردان پىشتر ئەم ناوچەھى نەبىنىبوو، كەرىم لغاوى ئەسپەكەى راکىشا و لەسەر دوندى چىاكە وەستا، بەدەستى ئامازەھى كرىو گوتى: ئەو چىايە دەبىنىت؟ لەوئى، لەپشت ئەو بەرزايىيەى دەلئى كەپوو، لەوئىو خۆر ھەلدىت، لەودىو ئەو بەرزايىيەشەو چىايەكە لىرەو نەبىنرى، ئاوسپىيى لىوھ ھەلەقوئىت، لە قەلشتىكى گەورەى چىاكەو دەلئى چورى شىرە دىتەخوارى، تا ماوھىك دەروا ئەو رەنگەى ھەر دەمئىت. ھەرچى ئەم بەرزى و نزمىيە، كە لەپىشمانەو دەكشى، ھەردى زەنگەى پى دەلئى.

مەردان سەرى لەقاند و چون لەگەل خۆيدا بدوئىت، منگەھەكى لىوھ ھات:

- ئەم دنياپە زۆر فراوانە.

- ھۆ لەوئىندەرى، لەپشت ئەو چىاشىنە دوورەو ناوچەى قەرەداغە، پىا و لەوئىو دەتوانىت ئاودىوى ئىران بىت. ھەرچى ئەو چىا سەرکەشەھى، كە بە بەفر داپۆشراوھ ئەو چىاي پىرەمەگروونە.

- ديارە ئەو چىايە زۆر سەختە، سەير لەوهداھى لە كۆپوھ تەماشای دەكەيت دەبىنى.

كەرىم لە پىناسەى ناوچەكە بەردەوام بوو، ناوى ھەموو چىا و دۆلئىكى ھەر لە دوورترىن ناوچەو، تا نىكترىن گردۆلكەى دەزانى. پاشان ئامازەھى بەو چەمە تەنگە كرى، لە پالى چىاكەو رۆپارىكى بچووك دەپىرئىت. گوتى: ئەوھش ئاوبارىكە.

دواى قەبرى بەتەنىشت گۆمىكى چكۆلەدا تىپەرىن، شلەھەكى رەشى تىدا بوو، بەرلەوھى كەرىم قسان بكات، مەردان چاوى لە كانىيەك برىبوو لەو شلەھەى لى ھەلەقولا و دەرژايە گۆمەكەو، بە واق و رمانەو گوتى: ئەدى ئەمە؟ ئەم شتە چىيە؟

كەرىم بە ئەسپەكەى بەدەورى گۆمەكەدا سووراپەو، وەستا و لە كانىيەكە راما، گوتى:

- ئەمە نەوتە مەردان، خواى مەزنىش ئىشى سەبرى ھەھە.

مەردان بە وردى لەو شلە رەشەى ئەو دۆشاوەى بىر دەخستەو، كە لای جیهانگىر دەىخوارد، را مابوو، كە بەهپۆرى جۆگە پىچاوپىچەكەى نىوان تاشەبەردەكان و زەوىيە رەقەنە بە چەو داپۆشراوەكەى دەبرى. مەردان چەند جارێك دووپاتى كردهو: - سوبحانەللا، سوبحانەللا.. كەواتە ئەمەيە نەوتى رەش!

- خزمەكانم لەم شلەيە دەگرن و وەرزى زستان دەيفرۆشنەو، ئەمەيە باوكمى پەريشان كردهو. چەندىن جار داوامان لى كردن، واز لەم كارە بىن و بىنە لامان بۆ دۆلى كفران، لى سوودى نەبوو. بابزانين ئەمجارەيان دەتوانين چەند خىزانىكيان لى بپچرينەو؟

- پياو چۆن دەتوانى لە نيو ئەم كوچكانەدا بژى؟ زەوييان بۆ كشتوكال هەيە؟ كەريم ئاماژەى بۆ پەلەزەويى بچووكى لىرە و لەوى كرد، كە تاويز و بەردى لووسى گرانيتان تىدا بوو: بستى لىرە و بستى لەوى، بارگيريش چەند هەنگاوێك لەم زەوييە بكۆلت، دەپسى.

گەيشتنە ئەو گوندەى لە چەند مائىك پىك هاتبوو، خانووەكانيان نزم و دارتوو و بەروو و شۆرەبىيان تىادا بەدى دەكرا، دەيروانىيە سەر دۆلىكى قوول و دار هەنجير و هەرمى بەيەكدا چوووبوون، لەملا و لەولاشەو رەزى تەنگى تىر و هەندى سەوزايىيان لى شين بووبوو.

مائىك لە هەموو مالهەكانى دى گەرەتر، دەرگايەكى زل و بەردەمى، تا دەگەيشتە هەلەتەكە چۆلايى بوو. كەريك ئاماژەى بەمالەكە كرد و گوتى: ميرزايى مامم لىرە دەژيا، رەشمالەكەشى لەو چۆلايىيە هەلەدا. دەلێن باووباپيرانمان لە ئەزەلەو لەم گوندە و ئەو گوندەى راستەوخۆ دەكەوتتە ئەودىوى جەوول قاجرەو، ژياون.

- سوبحانەللا، ئەو رەشمالە مەودايەكى زۆرى برپو. بەرلەووى لە دەرگا گەرەكە نزيك ببنەو، سەگە زلەكان گەردبوونەو و دەستيان بە وەرين كرد. ئامۆزكانى بەجلكى شىر و جەستە لەر و لاوازهكانيانەو هاتنە دەر. خۆرەكە لە نيو جەرگەى ئاسماندا بوو. سەرەراى تىنى گەرميەكەى، هەواكەى خۆش بوو. لەو ديوەخانەى لە پيشاندا شوپنى هەميشە دانىشتن بوو، گەردبوونەو. سى ناو دووبارە دەبوونەو و لە ئەحوالىيان دەپرسين، ئەويش كوێخا زۆراب و ميرزا و سنجان

بوون، جارجارەش ناوى شىخۆ دەبرا، ئەو برايهى لە ميرزا بچووكتر بوو سەرگەرەى دىيەكە بوو. دواى ئەووى بەيەكى لە كورەكانى گوت گيسكىك بدات بە عەززا، گوتى:

- كورە مامەكانمان سەردانمان ناكەن، مەگەر پياويك يا ئافەرەتيكمان ببەن، شىخۆ هات و سنجانى برد، پاشان كوێخا زۆراب ميرزايى برامى برد، بابزانين ئەمجارەى كىيە دەبەن؟

ئەم لە دلى خویدا وای داناوو كەريم بۆ ئەو هاتوو بەكى لە كچەكانيان بۆ كورپىكيان داوا بكات، لى كەريم زنجيرەى بىرى پساند. كە لە بارەى ژنەپنانهو سەرقال بوو، بە خەنينەووه گوتى:

- ئامۆزا ئەمجارەيان هاتووين هەمووتان بە گەرە و بچووكەو بەبەين، ئيوە لەم بەردەلانە تووشى گەر و گولى دىن. گش دۆلى كفران لە چاوەروانىتانان.

كورە مام كە تارادەيەكى زۆر لە ميرزايى برامى دەكرد، لە قاقايى پىكەنينى دا و واى دەزانى كەريم گالتهى لەگەلدا دەكات. گوتى: هەموومان بۆ دۆلى كفران دەگوازينەو، وەلى بايى ئەوئەندە هتسترتان هتياون، تا مال و دار و ديوارەكانيان پى بگوازينەو؟ كەريم بەراشكاوييەو گوتى: ئامۆزا حەمەغەريب، باوكم بۆ ئەووى نارووم، تا لەم بارەيەو قسانتان لەگەلدا بكەم. ئيمە پىويستيمان پىتانه، دەمانەوى لەم چەرمەسەرييەى تىيدان رزگارتان بىت.

حەمەغەريب بەقاقايەك قسەكەى پى برى و چاوى بەوانەى دانىشتبوون، كپرا: - چىت گوت؟ نەمگوت ئامۆزاکەم هاتوو تا ببات؟ تەماشاكەن دەيەوى هەموويان ببات، تاكو برسىيەتى لە دۆلى كفراندا بلاو بكاتەو. نا ئامۆزا، ئيوە لە دۆلى كفران و ئيمەش لە نىوان بەردەكانماندا دەمپنينەو، ئيمەش ناتوانين دەستبەردارى لەوەرگە و بزەنەكانمان بىين.

- ئامۆزا حەمەغەريب، دۆلى كفران جىي پەنجا گوندى تىر لى دەبىتەو، هەند پاوەنمان هەن بەشى دەبان ميگەل دەكەن، ئىدى بۆچى جووناسا نەوت دەفرۆشن؟ هەموو هۆزەكانى دى لەسەر ئەم كارەتان گالتهمان پى دەكەن.

کریبون. حەمەغەریب جارێک سەیری زەوییه‌کەمی دەکرد و تاوێکیش لەو دوو تەفەنگە نوێیەمی دەروانی، کە لە زەوییه‌کە دانرابوون. ئێنجا چاوی برییه جەلە تازەکانیان و میژەری پێکی سەریان. بۆ ئەوەی پێرسی ئەم غەواریه کێیه، زانی خزمەتکاره، چاوی لە زەوییه‌کە کرد و گوتی:

– ئەمە هەمووی ئیشی سنجانه، بیرمان دەکات و دەیهوێ هەموومان بۆ ئەوێ بیات، تاکو بەدەورییه‌وه بین.

پاشان لەپەر سەری هەلبێری و بەردەوام بوو: ئەمی میرزای برام؟ ئەو چی دەلێت؟
– ئەگەر دەزانیت ئیستا مام میرزا لە کوێیه. مانگیک دەبێ هەموو شتەکان گۆراون. ئیستا سنووری دۆلی کفران کەل هەنجیره، یاخود بەرزاییه‌کانی خدر وهلی نییه، بەلکو تاکو رۆوباری رۆخانه درێژ بووئەوه. نووکه رەشماله‌که له گوندی بنعیز هەلداوه و مام میرزاش لەوێیه.

کەریم قەهیرێک بێدەنگ بوو، پاشان بزەیه‌کی کرد و بەردەوام بوو: بێوه‌ژنیکی باشیشمان له بنعیز بۆ دۆزییه‌وه، زۆری دل پێ خۆشه.

حەمەغەریب برۆکانی گرژکردنەوه و بەچاوی پرسیاره‌وه گوتی: ئامۆزا کەریم، گالته‌م له‌گه‌لدا ده‌که‌یت؟

– گالته‌ت له‌گه‌لدا ناکەم، دەتوانی له‌گه‌لماندا بێیت و بەخۆت هەموو شتیکی ببینی.

– ئیستا میرزای برام ژنی هێناوه؟

– هەر وه‌ها مام رەمەزانیش.

– که‌واته ئیوه له‌خۆشگوزەرانیان مامه‌ کەریم.

– بۆیه دەمانه‌وه‌ی له‌گه‌لماندا به‌شدار بن. ئیوه دەتوانن هەر شوێنیکتان پێ باشه بۆ خۆتانی هەلبێژن.

– ده‌گوازینه‌وه بۆ لاتان. باشه. وه‌لی به‌یه‌کجاری زه‌ویی باووباپیرانمان چۆل ناکه‌ین، ده‌بێ لێره بناغه‌یه‌ک جێ به‌یڵین.

کەریم ئەرخاینی کرد، کە ئەوانیش نایانه‌وێت گوندی باووباپیرانمان چۆل بێت، بەلکو دەبێ چەند مایێک له‌وێ بمێننه‌وه. چونکه له‌وانه‌یه رۆژیک بێت پێویستیان به

نەوت و له‌وه‌رگاگان بێت. کەریم پرسى داخۆ ئەمسال بەروبوومیان باش بوو؟
دەرکه‌وت به‌هۆی زۆر بارینی ته‌زروه‌ه کوتره‌وته‌وه و له‌ناو چووه. کاتێ حەمەغەریب گوتی ناچارن بۆ کرینی دانه‌وێله‌ مه‌ر و بزنه‌کانیان بفرۆشن، کەریم دانیای کردنەوه پێویست به‌وه ناکات، چونکه له‌بەر زۆری چەندین جێزیان له‌ زەوییه‌که هەلنه‌گرتووه.
پاشان باسی ئەوه‌ی بۆ کردن لەم چەند رۆژەدا دەست به‌ دروستکردنی گوندیک دەکەن له‌ نزیک جۆگه‌ی بنعیز و ناوی دەنێن گوندی زۆراب. ده‌بێ هەموو شتەکان هەر له‌ پایز به‌ر له‌ باران بارین ته‌واو بن. بۆیه به‌ هۆی ئەم هەموو ئیسه‌وه و زۆری زەوییه تازەکانه‌وه، که‌ بوونه‌ موڵکیان، پێویستیان به‌مانه‌.

کەریم دواى ئەوه‌ی هەندیک دیاریی وه‌کو چا و شه‌کر و سابوون و قوماشی به‌سەردا دابه‌شکردن، باسی چۆنیه‌تی ئاماده‌کردنی چای بۆ کردن و ئەوه‌ی که‌ ده‌بێ له‌ دواى نانخواردن بخوریته‌وه، پاشان به‌ شانازییه‌وه گوتی:

– ئامۆزا کاتێ که‌ هاتنه‌ لامان هەموو شت به‌چاوی خۆتان ده‌بین، ئیستا دۆلی کفران دوو ناوی هه‌یه: دۆلی کفرانی شاخاوی و دۆلی کفرانی پێده‌شت.

حەمەغەریب له‌و کاتى چاوی به‌ تەفەنگه‌کاندا ده‌گێت: تەفەنگی واشمان بۆ په‌یدا ده‌کەن؟

– به‌لکو له‌مه‌ش باشتر.

حەمەغەریب به‌ گێلییه‌که‌یه‌وه له‌ قاقای پێکه‌نینی دا و گوتی:

– پێک شاد ده‌بینه‌وه، سنجان ئەمه‌ی پێ خۆشه. میرزای برام ژنی هێناوه دەزانن؟... خوا دەست به‌بالته‌وه بگرت کوێخا زۆراب. به‌راستی شایانی ستایشی، ئەگەر ناله گورگه‌ بمایا شانازیی پێوه ده‌کردی، بێگومان ئیستا له‌ گۆره‌که‌یدا شاده‌.. ناخ، ئەگەر دەمتوانی کانیه‌ نه‌وته‌که‌م له‌گه‌ل خۆمدا بۆ دۆلی کفران ده‌بێ.

– به‌ینیان نیو تاقه‌ ئامۆزا حەمەغەریب. ئەسپێک و تەفەنگیکت ده‌ده‌می، ئەوکات که‌ی ویستت دەتوانی سەردانی کانیه‌که‌ت بکه‌یت.

حەمەغەریب نووقلێکی هەلگرت و وه‌ک منداڵ دەستی کرده‌ مژینی، له‌ که‌یف خۆشیاندا پێ ده‌کەنی و به‌ قامکه‌ زبهره‌کانی یاریی به‌ گه‌لا چایه‌ ره‌شه‌که‌ ده‌کرد و گوتی:

– ئامۆزا كەرىم، ئەو بنعيزبىيانە چۆن گەيشتنە ئەوئى؟

– لەبەرئەو گەيشتنە ئەوئى، چونكە بۆ كشتوكال لە زەوىي باش دەگەران.

– كەواتە لەگەلئان بووینە خزم.

– ئەي چۆن ئامۆزا، خوینمان تىكەل بوو.

– ھەمەغەرىب لە قاقاي پىكەننى دا و لەپىر بە جوولەيەكى ھەستىرىيەو پاشەلى بەرز كەردووە و گوتى:

– خەلكىنە، براژنم لە ھۆزى بنعيزە، شتى واتان بەخەيالدا دەھات؟

– لە بىر كەردنەو ھەيكى قوولدا نوقوم بووبوو؟ پاشان لە دلەو پەرسى: ئەرى لە بنعيزىش شاخ و داخ ھەيە؟

– نەخىر. زەوييەكى پىدەشتى پان و بەرىنە، راستە وەكو بەرى دەست، وەلى تا بلىي بەرپىژەو، ئەگەرىش باران نەبارى، دەكرى سوود لە ئاوى زىيەكە وەربگىرىت.

– سوبحانەللا، زەوىي دەشتانىي بى شاخ و داخ و بەئاوى زى ئا وەدرىت. خوا شتى سەير و سەمەرە دەخولقنىت. ئىستا مىرزاى برام لە گوندى بنعيز خۆيەتى؟

– لە بنعيز خۆي.

– ئەي پەشمالەكە؟

– ھەر لە بنعيزە.

– سوبحانەللا، ئاي لەم رۆژگارە سەيرە، پەشمالەكە لىرە لە بەردەم ئەم خانووەي تىيدا دانىشتوويە. ھەلدەرا، ئەي ئىستا كوا؟ لەوسەرى دنيايە، كە شاخ و داخ نامىن.

– كەرىم و مەردان ھاوكات چاويان لەيەك برى و بزەيەك كەوتە سەر رۇخسارىان، وەك ئەوئى بلىن: ئەمە بۆ مەجلىسى ھاپۆ باشە.

– دواى لىبوونەو لە فراوين، كەرىم و مەردان راپوژيان لەسەر ئەو بوو، كە ھەر ئەمرو بۆ لاي شىخ بکەونەرى. كەچى ھەمەغەرىب خۆي تىھەلقورتاند و بەھىچ

شىوہەك رىگەي رۆيشتنى نەدان و گوتى سبەي بەخۆم لەگەلتاندا دىم، چونكە ئەو

خۆي بەيەكى لە مورىدە ھەرە دلسۆزەكانى شىخ دەزانىت. مەردان زانى كەرىم زۆر كەيفخۆش بوو بە مەجلىسى ئامۆزا سادە و ساكارەكەي و پىويستى بەم كەشوہەوايەيە، ئامازەي پى دا، مانەوئى لەگەل ئامۆزاكانىدا پىويستە، بەو مەرجەي دەمەتەقى و وتوويژى بەردەوام بى و چىرۆك و ھەقايەتيان بۆ بگىرپتەو.

– بۆ رۆژى دوايى لە كاتى خۆ ئامادەكەردنىدا بۆ سەفەر، ھەمەغەرىب سى شىرى بەكالاي چەرمى كۆنەو و دەفكى گەورەي ھىنا، لەو كاتى قايشە چەرمىنەكەي بەشىرەكەو بوو لە ناوقەدى دەبەست، گوتى: دەرويش بى شىركەي دەرويشە.

– كەرىم پاشى ئەوئى لە بەستنى شىرە قورسەكەي بوو، كە بەلایەكىدا شور بووبوو و خەرىك بوو لە زەوىي دەدا، گوتى:

– ئەدى تەنگە؟ ئەگەر پىويستى كەرد بەكاميان بچەنگم؟

– دەتوانن تەنگەكانتان لىرە جى بەيلن تاكو دىنەو، پىويستتان پىيان نىيە.

– مەردان بەزەردەخە ناسراو كەيەو گوتى: ئەي ئەگەر رىگر بەتەنگەو بۆمان دەرچوون؟ ئەوا چەكەكانمان لى دەستىن!

– ھەمەغەرىب بەباو رىكى پەھاو گوتى:

– رىگر لاقەي دەرويشان ناكەن، پاشان روى شىخ لەم ناوہ لە ھەموو شوپىنك دەسوورپتەو، لە پال ھەموو تاشەبەرد و دىكىكەو خۆي ماتاوا، ھەندىك جار لە شىوہى رىوى ياخود كەرويشك بەدەردەكەويت. زۆر جار رى دەكەويت كە فرىك دىتە سەر رىگەت، كاتى دەگەرىپتەو نەماو، ئەو روى شىخە لىرە ھەموو شتان دەپارىزىت. بۆيە تەنگ ھەلگرتن قسەي قور و بى مانايە. شىخ بەخۆيشى ھەز بەھىچ ناكات، لە تەكەكەشى تەنانەت يەكتىرىك بەدى ناكەيت.

– خەرىك بوو نىشانەي ترس و زوقچوون بەسىماي كەرىم و مەردانەو ديار بىت، لەو كاتى بەلاپرەسەنىيەو دىقەتى ھەمەغەرىبىان دەدا، تەنگەكانيان بەھىمنى وىدا، كەرىم لەگەل بەبىردا ھاتنەوئى خەونەكەي گوتى: ئىمە ئەم ھەموو ماوہە بۆ سەردانى شىخ دەبىرىن، تا دلى رازى بکەين، نەك لە خۆمانى برەنجىن.

– كاتى گوندەكەي شىخ لە دوورە بەدەركەوت، رۆژەكە شەفەقى رادەگەياندا، تەكەكە

به درگای گهوره و دیواره بهرزهکانییهوه دهتگوت قه لایهکی توکمه و قایمه، کهوتبوه سهر بهرزایییهکه دهپروانییه سهر ئهو ماله پیکهوهنووساوانه‌ی دارهکانی بووبونه دیواریان. له لای ژوورهه چیایهکی رووتهن. دهپروانییه گوندهکه، چه می زییهکی بهرین لئیکی جیادهکهنهوه، چه نندین جوگه‌له‌ی لی دهبووهوه، ههنده‌ی نابرد بریکیان ون دهبوون و له شوینیکی دییهوه سهریان هه‌لده‌ایهوه.

حه‌مه‌غریب سواری پیره بارگیریک بووبوو، شه‌که‌تی پیوه دیار بوو، لی ههر ئه‌وه‌نده‌ی چاوی به‌گونده‌که‌که‌وت، پای لی هه‌نگرت. له نزیک ده‌روازه‌که‌چه‌ند خزمه‌تکاریک به‌پیریانه‌وه هاتن و جله‌وی چاره‌ویکانیان لی سه‌ندن، له‌گه‌ل پی نانه زه‌وییا حه‌مه‌غریب حال گرتی، شیره‌که‌ی پاکیشا و بلندی کرده‌وه، له ئاسماندا رای وه‌شاند و به‌دهوری خویدا خولایه‌وه، پاشان به‌لای راست و چه‌پدا لار ده‌بووه‌وه و به‌ئاوازیک ویرای بزاهه‌ته‌کووزه‌که‌ی بگونجیت، ده‌یگوت: لا ااا.. اله هه‌ها الا الله هه... لا اله الا الله..

که‌ریم له سه‌ره‌تادا شه‌ژا و بی جووله‌ وه‌ستا، به‌سه‌ر سوورمانه‌وه چاوی له حه‌مه‌غریب بریبوو که حال گرتبوو. هه‌رچی مه‌ردان بوو می‌زه‌ره‌که‌ی لی فریدا و به‌ئاسپایی شیره‌که‌ی ده‌ره‌ینا، سه‌ری به‌لای راست و چه‌پدا راده‌وه‌شاند. جووله‌کانی له‌گه‌ل حه‌مه‌غریب ریک خستن، لی ئه‌و خیراتر بوو، کاتی ئه‌م هه‌ستی کرد جووله‌کانی مه‌ردان له‌و خیراترن، له‌گه‌لیدا که‌وته پئیشبرکی، به‌جووله‌یه‌کی خیرا به‌ده‌ستی می‌زه‌ره‌که‌ی فریدا، یه‌کده‌نگ ده‌یانگوت: لا اله الا الله.

ته‌زوویه‌که ناخی که‌ریمی گرته‌وه، خوین له ده‌ماره‌کانیدا سه‌ری ده‌کرد، به‌ن چه‌ندین وینه به‌می‌شکیدا تی ده‌پهرین، یه‌ک ئه‌وی دی راو دنا، جنۆکه فه‌ی به‌قژه زرده به‌رداوه‌که‌یه‌وه، رووتوقوت له ژیر تریفه‌ی مانگه‌شه‌ودا ده‌بریقاییه‌وه، سه‌یده عاره‌به‌که و شه‌مه‌سی ژنی چۆن به‌عه‌سا ئاسنینه‌که‌ی هه‌لمه‌ت دینیته‌ سه‌ری، فاتیمه چۆن خوئی به‌ده‌سته‌وه ده‌دات و لنگی به‌رز ده‌کاته‌وه، هاپۆ به‌که‌لله‌ی بارگیری و سینگی ده‌ریه‌پوی پر له مووی سپی و چریه‌وه و خه‌ونه سه‌یره‌که‌ی، که بۆ ئیره‌ی به‌کیش کرد. گیانی که‌وته له‌رزین و سه‌رتاپای له‌خۆوه ده‌جوولا، به‌بی ویستی خوئی ده‌ستی بۆ شیره‌که‌ی برد و خوئی کرده‌ ئه‌و ئه‌لقه‌ زیکره‌ی زوړیک له پیاوه‌کان، که

نه‌یده‌زانی له کوپوه هاتوون، خوین تی ئاخنیبوو، ئه‌لقه‌که وه‌کو یه‌ک ته‌ن ده‌بزوا و شه‌پۆلی دها، به‌یه‌کده‌نگ ده‌یانگوته‌وه: لا اله الا الله.. لا اله الا الله. تا کاربایه‌کی پیری قژ درێژ، ریشه‌که‌ی سنگی داپۆشیبوو، نه‌هات، له زیکرکردن نه‌وه‌ستان، به‌ده‌نگی به‌رز ده‌یانگوت: اللهم صلّ علی محمد و آل محمد. ئه‌لقه‌ی زیکره‌که وه‌ستا، هه‌ندیکیان تا نه‌و له ژیر کاریگه‌ریی زیکره‌که‌دا بوون و بی‌ه‌وو ده‌یانویست خوین راگرن. عاره‌قی هه‌نیه‌یان ده‌سریه‌وه، چاویان له کاربای پیره بوو، کاتی ئه‌وانی دی رویشتن، ئه‌و سی میوانه تازه هاتووانه‌ی خستنه‌لاوه و له‌گه‌ل حه‌مه‌غه‌ریبدا که‌وته قسه‌کردن و به‌ده‌رویش حه‌مه‌غه‌ریبی ناو ده‌برد، ئینجا که‌ریم زانی که ئامۆزاکه‌ی به‌راستی له ده‌رویشه دلسۆزه‌کانی شیخه. حه‌مه‌غه‌ریبیش به‌خه‌لیفه‌ه‌لی گازی کاربای پیره‌ی ده‌کرد. ریکه‌وتن ئه‌مشه‌و له ته‌کیه به‌سه‌ر به‌هن، چونکه دوور نییه گه‌رانه‌وه له هه‌مان روژدا شووم و به‌ده‌بختی به‌دواوه بیت، پاشان مه‌راسیمی راسته‌قینه‌ی زکرکردن له شه‌ودا ده‌ست پی ده‌کات، ئه‌وی ئیستا ته‌نیا پیشوازییه‌که بوو بۆ میوانه تازه‌کان. که‌ریم تیبینی ئه‌وه‌ی کرد حه‌مه‌غه‌ریب زۆر شادمانه و له به‌رامبه‌ر ئه‌وانی دیدا خوئی به‌ئامۆزاکه‌یه‌وه هه‌لده‌کیشتیت. ئه‌وی زیاتری دلخۆش کرد ئه‌وه بوو، له کاتی نانخواردندا شیخ له دووی نارد و له‌ته‌ک خوئی‌ه‌وه‌ی دانی‌شاندا. شیخ له دیوه‌خانه گه‌وره‌که‌یدا که له هۆلی درێژی ده‌کرد، که‌ریم و خه‌لیفه‌ه‌لی له‌ملا و له‌ولای خوئی‌ه‌وه دانا‌بوون. له‌مبه‌ر و ئه‌وه‌ریشه‌وه به‌دوو ریزی درێژ ژماره‌یه‌کی زۆری ده‌رویش به‌قژه درێژ و ریش و شیر و خه‌نجه‌ریانه‌وه رویشتیبوون، ئه‌ویش بیسمیلای ده‌کرد و به‌ده‌نگی نه‌بیستراوه‌وه ئایه‌تی ده‌خوینده‌وه، به‌ده‌ستی راستی ده‌نکی ته‌زیخه‌ درێژه‌که‌ی ده‌ژماردن:

– باوکت ده‌رویشیک بوو له ده‌رویشه ناسراوه‌کانی ته‌کیه‌که‌مان، مانگیک رانا‌بوورد سه‌ریک له خوالخۆشبووی باوکم نه‌دات، ئیستا بۆ پشتی تی کردوین ده‌رویش که‌ریم؟

که‌ریم به‌هانه‌ی زۆری بۆ باوکی هینایه‌وه، وه‌ک چونه ناو ته‌مه‌ن و بی تاقه‌تییه‌که‌ی، ئه‌رخاینیشی کرده‌وه، که هه‌رده‌م ناوی شیخ له‌سه‌ر زمانی باوکیتی، پاشان به‌وردی باسی ئه‌وه‌ی بۆ کرد خوئی چی به‌سه‌ر هات، ئینجا خه‌ونه‌که‌ی بۆ

گنڀراهه. دواى ئه وهى سلأوى باوكى و سهيده عاره به كهى پى گه ياند، پرياسكه يه كى بچووكى پر ليرهى زير، كوڤخا زؤراب بؤ ته كيه نه زرى كردبوو، له بهر كى دهره يئا و گوتى: ئه مه دياريه كى كه مه له باوكمه وه بؤ ته كيه، گوتيشى ئه گهر ته ندروستى باش بيت به خؤى سهرتان لى ديدات.

شيخ به عاده تى خؤى ده ستى بؤ پرياسكه كه دريژ نه كرد، كه ريم خستيه ژير سه رينه كه يه وه، لى تيبينى ئه وهى كرد سيمى شيخ دواى ئه و گله و گازنده زوره، كراهه وه و گهش بووه وه. ههروه ها كه گوڤى له خه ونه كهى كه ريم بوو، كه يفخؤش بوو، به منگه منگه وه سه پيرى ئاسمانى كرد و هه نديك جووله ي كرد، و ايانده گه ياند له شوڤنڤى ديكه ي دور له وان، له هه وت ته به قهه ي ئاسمان به ته نيشته عهرشى پهروه رديگار وه دانيشت بوو، به فريشته و جنؤكه كان دهوره دراوه، بزه يه كى شكؤمندانه زابيه سه روخسارى و گوتى:

- ته كيه مالى خودايه، دهرگاشى بؤ هه موو خير هه مهنديك والا يه، كوڤخا زؤراب بتوانى سهردانى ته كيه بكات يا خود نه توانيت، ئه وا خوا پشتيوانيه تى. ئاگام له هه وال و باستان هه بوو و به چاوى خؤم ده مبنى چؤن چاوديرى سهدت به سه ره وه بوو، به باوكت بلئ شيخ به خؤى سهردانى دؤلى كفران دهكات و له گه ل هه موو دهرويشه كاندا چهند رؤژيک لاتان ده مينينه وه و له هه موو گونديك كؤرى زيكر ده به ستين، تاكو خير و خوڤيتان بؤ بينين.

كه ريم جار يكي دى ده ستى شيخي رامووسى و گوتى: سه ر و مالمان له رپى ته كيه ي شيخدا داده نڤين.

شيخ ده ستى نايه بانسه ر كه ريم و گوتى: كورم بؤ كوڤى برؤى خودا پشتيوانته و ئه وى له دلئايه بؤت دينيته دى.

ئيوارى نانى شيوانيان خوارد، تاريخى داهات. ئه و چرايانه ي به ته كيه كه دا دابه ش كرابوون ته كيه كه يان، كه پر بوو له جووله و هه را، رووناك ده كرده وه.

شيخ به كه ريمى گوت: دهرويش كه ريم ئه مشه و دهرويشه كانم په رجووه كانى خوڤانت نيشان دده دن.

هه مه غه ريب يه كى له دهرويشه چالاكه كان بوو، له گه ل ده فزه ناندا به ده فه كانيان كرى هه ماسه تى دهرويشانيان به رز ده كرده وه، ئه وه بوو له دواى هه نديك بالؤه شان ده ستيان به يارى سحرئاميز كرد. له به راييدا سى زه رگبه ده ست هاتنه پيشه وه و به زه رگ له گوڤيان ددها، پالان پتوه ددها، تا له گوڤه كهى ديه وه دهرچوو، بى ئه وهى تنؤكيك خوڤنى لى بيت. تا ماوه يه كه له ئه لقه ي بيده نڤى زكر كردندا ده خوولانه وه، تا ده سته يه كه له شمشير به ده ستان جيان گرته وه، شيره كه يان به زكى خوڤاندا كرد و به توندى پالان ددها، تا نووكى شيره كه له پشتيانه وه دهرده چوو، له و كاتدا هاوارى «ئه لاهو ئه كبه ر» به رز بووه وه. پاشان ئه لقه يه كه له دهرويشه بچكوله كان دهرريان ده گرتن و له گه ل رپتمى رپكى ده فه كاندا ده جوولانه وه، يه كده نگ ده يانگوت: لا اله الا الله .. لا اله الا الله. دواى ئه وان ده سته يه كى ديكه هاتن خيراتر و گورجوگؤلتر بوون، ئه لقه يه كى ته ريب به وى پيشوويان دروست كرد، ئيدى كؤرى حالگرتن گه رمتر بوو و به ده نڤيكي خيراتر له وان ده يانگوت: الله حي الله حي.

كاتيك حال لى هاتووان له شير هه لكيشان بوونه وه و شيره كانيان راده وه شاندى، بى ئه وهى ئاسه وارى خوڤن به له شيانه وه ديار بيت، سه رله نوڤى حا يوحوويان به رز بووه وه: الله اكبر .. الله اكبر.

هه ينى كؤمه ليك دهرويشى دى هاتن و په نڤى گه شاوه يان له چنگدا بوو. له كؤتاييشدا ده سته يه كه به قوونى رووته وه له سه ر ساجى سووره وه كراو دانيشتن.

له رؤژى دووه مدا كاتى به ده ست رامووسانى شيخ مالئواوييان كرد، شيخ گؤچان يكي له گه ل چهند نوشته يه كه به كه ريم به خشى، داواى لى كرد له هه ندي شوڤنى دياركراوى جله كانيدا بياندووريت، ههروه ها پيى گوت جارى دبيش سه ر له ته كيه بداته وه، چونكه له سيماييدا رووناكى محمه د دروودى خواى لى بيت، به دى دهكات، ئه و له خوڤا ناوى كه ريم نييه.

شيخ وايدنه زانى مه ردان هه ر لاي جيهانگير ماوه، ئه و جيهانگيره ي له پيشدا به رده وام سه رى لى ددها، پيى گوت، ماوه ي نيوان ته كيه و سه نه ق كه متره له ماوه ي نيوان دؤلى كفران و ته كيه، ئه م وازه يئانه ي بؤ؟ پاره كوڤرى كردووه؟. گه فى ئه وه شى لى كرد ده كاريت تووره يى پيغه مبه رى به سه ردا بباريئى و ئه گه ر بيه وڤت ده توانى

هەرچی موڵک و مالى ههیه لى بسه نیته وه .

مەردان ولامى داوه ئیستاكانى لای جیهانگیر نه ماوه و بووته یه كێك له ئەندامانى هۆزى دۆلى كفران، لى دهتوانى قسه كانى شیخی پى بگه یه نیت .

شیخ سه رى په زامه ندى له قاند و گوتى : چاكت كرد كورم، مالى دنیا چلكى دهسته، جیهانگیر نه گه ریته وه سه ر پى راست زه ره ر دهكات .

پاشان رینگه ی پى دان و گوتى : برۆن، خوا له پشتتان بى ت .

ئوده مى به ره و دۆله كه لى ژبوونه وه و ده روازه ی ته كیه كه كه وته پشتیان ه وه، هه مه غه ریب به كه یفخوشییه وه هاوارى كرد : ئامۆزا ده رویش كه ریم، ده زانى به های ئه و گۆچانه ی شیخ پى دایت چه نده ؟ ته نانه ت منیش شتى وام نییه !

۱۶

میرزا و هاپۆ و سهید چایان ده خوارده وه، ژنه كه ی میرزا به هه له داوان و ترسه وه هه ناسه پرکیى پى كه وتبوو، گوتى : چه ته، چه ته، میرزا ئاغا ژماره یه ك چه ته وا به ره و گوند دین .

پوژی كلیه سه ندووی به یان له ده ره وه ی په شماله كه هه موو شتىكى داگرنبوو . ئه ویش له به ر خۆره كه وه ستابوو، چاوی به زه لامه كان و كه له پۆ دووره كه دا ده گى را، چون بیه وى ئه وى به چاوی خۆى ده یبىنى برۆى پى بكات . پیاوه كان قه یرىك به واق ورمایى و چاوی پر له ترسه وه لى یان روانى . پیا له كان به ده ستیان ه وه مه ییبوون، پاشان به نه سه ته وه (لاشعور) لى كتریان روانى، میرزا دوور له سه روشتى خۆى به هیمنییه وه هاته قسه، چونكه دواى یه كه م سه رجیى به ته واوى گۆرابوو، په مه زانىش كاتى خۆى ئه م گه وا هییه ی داوو، كه میرزا پیاوێكى تره و جارن له سه ر بچوو كترین شت هه لى ده تیزاند .

میرزا گوتى : چه ته ؟

سهید شله ژابوو، ته زى چه كه ی بادا و گوتى : یاساتر، یا الله .

هاپۆ مه قى نه كرد، له سه رخۆ له شوینه كه ی هه لسا و چوو ده ره وه ی په شماله كه . هه ردوو هاوه له كه ی به دوایدا ده رچوون، به بایه خ و لاپره سه نییه وه له ئاسۆى رۆژه لاتیان ده روانى . هاپۆ به بیزاریه وه گوتى : دهك خوا له ناویان بدات، له سی سوار كه متر نین .

میرزا پرسى : ئه مانه كین ؟

هاپۆ له و كاتى ترس به سیمایه وه دیار بوو، گوتى : باباییه كانن، خوا له شه ریان سترمان بكات .

میرزا رای كرده په شماله كه وه تفه نكه كه ی بى نیت، گوتى :

– ئه گه ر ئه م كافرباوكانه ده ستمان لى بووه شین، ره گیان ده ردینم .

هیلکی رهشیان له که له پوکه درست کردبوو، له سه رخو هاتن، سهید دهستی برد، تفتهنگه که له میرزا سهند و گوتی: میرزا ئاغا ئەم دارەم بدهیی، ئەگینا کارهساتمان بۆ دەنیتەوه، تۆ هیشتا نازانی باباییهکان کین.

سهید بانگی ژنه که له کرد، که له کاته دا له دهرهوه مژوولی چیشتا ئینان بوو، گوتی: - شه مسه، وهره ئەم پارچه ئاسنه بشارهوه.

هاپۆش گازی ژنه که له میرزای کرد، خیرا بگاته گوند و پینان رابگهیه نیت دوو تفتهنگه که بشارنهوه. میرزا کاس بوو بوو، چاوی له هاپۆ و سهید بری:

- ئەی ئەگەر بۆ کاتی وانەبێ ئیتر تفتهنگمان بۆچییه؟

- میرزا ئاغا، نابینی وهکو میرووله به رهو لامان دهکشین؟ دتهوئ به سی تفتهنگه به رهو رووی ئەم سوپایه بووه ستیتهوه؟

هاپۆ ئەمه ی گوت و به نائومیدییه وه له سهیدی روانی، چاوه روانی و لامیک بوو ئەو چه په سانە ی بره وینیتیه وه. بهر له هاتنی کوئخا زۆراب و تاقمه که ی به چه ند ههفته یه که، ریبواریک بۆی گێرانه وه ئەمانه به م دواییه دهستیان به دهستدریژی بۆ سه ره هۆزهکانی ئەو دهوروبه ره کردووه، تالان و برۆ دهکن و به سه ره هه ره گوندیکدا رهت بن ته ره و وشک به یه که وه دهسووتین، دهلین ته نانهت جه ندرمه یه خۆیانان لئ ده بوین.

هاپۆ له ترساندا دهتلایه وه و ئوقره ی به خوئی نه ده گرت، بیرى له وه کرده وه ژنه که ی ببا و هه لبت، وه لئ بۆ کوئ؟ نه خوازه واگه یشتنه ئاوا یی. سهید هه ستی به مه کرد، ویستی هیمنی بکاته وه، گوتی:

- لیم گه رین با من قسان بکه م، وریا بن هه لنه چن.

هه ینی له ئاوا یی نزیک بوونه وه، دهسته یه که له سوارهکان جیا بوونه وه و دابهش بوون، له هه موو لاهه ئابلوقه ی گوندیان دا و ته قه یان به سه ره ئاوا ییدا ده کرد، ئافرهت و مندال و پیر به ترس و زهنده قچوونه وه دهرچوون، زارۆکان دهستیان به گریه و هاوار کرد. سهید داوا ی له ئافره ته کان کرد بگه رینه وه مائین خو، هه نگینئ میرزا و هاپۆ و هه ندیک پیاوی به سالاجوو به ره و پیشوازیی کۆمه له چه ته که چوون، له مهیدانه نزیک

به ره شماله که سوارهکان ئەسه په خرۆشا وه کانیا ن وه ستان دن، زه لامی لیک تا بلئی به هیزبوون، قژیان به ردابووه وه و سمی لئ دریژ و پانیا ن کۆتای ییه که یان باریک بوو و وهکو کلکی دوو پشک چه مان دبویانه وه، به رز ده بووه وه و داد به زئ، میزه ریا ن رهش و سووربوون، پیاویکی کاملی چاوسه وزی ریکپۆش به ئەسه په ئالووا لکه یه وه پیشه وایى ده کردن، دوو لای قۆز یه کیان سوورفلکی چاوشین بوو. به رقه وه چاویان له میرزا و هاپۆ و سهید بری بوون. بیدهنگی ئەو ناوه ی گرتبووه وه. دهسته سوارهکان پاش ئەوه ی هه ریه که و شوینی خوئی گرت، له ته قه کردن وه ستان. سهید گوتی:

- ئەم میوانانه به خیر هاتن، فه رموون گه وره مان بکه ن.

کابرای سه رهۆک به شیوه زاریک ده دا میرزا لئ نه ده گه یشت، هه رچی هاپۆ بوو باش لئ گه یشت، گوتی:

- دووه قالا و رهشکه یه کشان گرت و ده ستشان کرده ریفنه وارده ی یه که. شوینی ترتان نه دییه وه چی شوینه زیاتر، سه په پیره کان؟

هاپۆ شله ژا و تووره یی دایگرت، هه ره ئەوهنده ی زاری هه لئنا شتیک بلئیت، له چواره م سواره وه، به ته نیشته سوورفله که وه ویستابوو، قامچییه کی به رکه وت، ئاگری له سینگه رووته که ی هه لساند و هیلکی دریژی له داوی خوئی به جئ هیشته و خوینی لئ ده تکایه وه، پاشان لووله ی تفتهنگه که ی ئاراسته کرد و گوتی: یه که قسه بکه ی وه که سه رهت دینمه خوارئ، هه ی گازل.

میرزا خوئی رانه گرت، به تووره ییه وه گوتی: شه ی تانزادانه، له سه ره ئەم کاره تان ژیاوان ده بنه وه.

کابرا ویستی قه مچییه کی بۆ ره وانه بکات، لئ سوورفله که بله ز دهستی گرت. کابرای سه رهۆک به هه مان شیوه زاری دۆلئ کفران و به سووکایه تییه وه گوتی:

- که واته تۆ ئەو زه لامه ی ناوی کوئخا زۆرابه و سه رهۆک هۆزی دۆلئ کفرانه؟
- نه خیر، من ئامۆزای ئەوم.

- کوا له کوئییه؟ ده مانه وئ قسه ی له گه لا بکه یین.

میرزا ئامازه ی به لای رۆژه لات دا و به چاوقایمییه که وه گوتی:

- هۆ له وێتیه، له دۆلی کفران، له گوندی بانشاخه، ئەگەر پیاوون برۆن قسان له گەڵ خۆیدا بکەن، دەستدریژیکردنه سەر پیرەمێردیکی بۆ چەک ئیشی پیاو نییه.

کابرا جاریکی تر ویستی قەمچییهکە ی راکیشیتەوه، لێ گەنجە سوورفلەکه لێ نهگهرا، کابرای سەرۆک بزەیهکی کرد و گوتی: کابرا زمانت وهک هەر به ته مه نیککی هۆزه گواوییه کهت درێژه، ئێوه زه لامتان که دهچیته ته مه نه وه، دهخره فی. ئەگینا بۆ هاتن بۆ ئەم شوێنە؟ هاتوون له مردن دهگه رین یاخود له مار؟

میرزا له حەببەتدا دەلهرزى، گوتی: ئێمه که هاتووینه ئێره، فه رمانمان پێیه، ئەم دهقه ره پاژیکه له دۆلی کفران.

کابرای سەرۆک به تیلی چاوی له قەمچی به دهسته که ی پروانی و بۆ ئەوه ی سهری بله قینى، به هیمنییه وه گوتی: گوو به ریش و به هۆز و به فه رمانت و ئەوی فه رمانیشی پێ داویت، وا دیاره به راستی تۆ که ری.

کابرا شالۆوی بۆ برد و ئازای به ده نی به قەمچی سووره وه کرد، به ئەسپه به له سه که شی دابوو به به ر سمکۆلان و به ده وریدا ده خوولایه وه. میرزا جمانی ده دا و هه ره شه ی ده کرد:

- هه ی له شه یتان بووانه، کافرینه، ئەه ی ئەوانی سواری خوشک و داکی خۆتان ده بن، داکی یه ک به یه کتان بگێم.

هاوار و قیزه ی مندال و ژن به رزبووه وه، سه ید له کابرای سەرۆک پاراپه وه ئیتر له میرزا نه دن. کابرای سەرۆک له کاتیکدا به خوین ساردییه وه چاوی له جوولە ی قەمچییه که بریبوو، به ده ستسووکی بۆ هه له سه رتاپای گیانی میرزای داگر تیبوو، گوتی:

- سه ید، تۆ حه قت نه بیت. ئێمه کوردین، هه رامزاده ین، گه رفتی نیوان خۆمان به خۆمان چاری ده که ین.

کابرا ده ستی له لیدانی میرزا هه لئه گرت، تا له هۆش خۆی چوو. پاشان کابرای سەرۆک پرووی له هاپۆ کرد و گوتی: به زۆرابی هاوه لت بلێ شوینى ئێره نییه. ئەم ناوچانه پاوه نی هاوبه شی ئێمه ن. ئەگەر یه ک خانوو لێره دروست بکات به سه ریا ده یرووختین، تیگه یشتی؟

بۆ ئەوه ی چاوه پروانی و لام بکات، جله وه ی ئەسپه که ی شل کرده وه و خۆی هه لدا یه سه ر پشتی، گه رانه وه بۆ ئەو شوینە ی لێوه ی هاتبوون.

هاپۆ سه یری پێدا هات به وه ندە وازیان لێ هینان، ئەو وای دانا بوو جوین به چاک و خراپی گوند به دن و سیاسه تیان بکەن و ده ست به سه ر چی ئازوو خه دا هه یه بگرن، عانیك ژنه که ی میرزا له خۆی ده دا و ده کپروو زایه وه، ئەم له سه ر سینگی میرزای مێردی لای دا و پێی گوت:

- خه جی به سه، شوکری خوا بکه گولله یه کیان به سه رییه وه نه نا و ده ستیان بۆ ژن و مالمان درێژ نه کرد.

میرزایان بۆ په شما له که گواسته وه، خوینى لێ ده چۆرا وه. سه ید ئاوی به ده موچاویا پرژاند و به و ده رمانانه ی ژنه که ی هینانی که وته تیمار کردنی، پاشان ئەملا و ئەولا و په راسووه کانی پشکنین، میرزا چاوی هه لئینا و که وته چاوگێپران، بۆ هووده ده بویست سه ری بجوولئینى، سه ید بالیفیکى دیکه شی خسته ژێر سه ری و گوتی:

- مه جوولئى میرزا ئاغا، خوا که ریمه.

هاپۆ زه لامیکى ره وانە ی بانشاخ کرد، تا کوپخا زۆراب له روودا وه که ئاگادار بکاته وه. که ریم و مه ردان تازه له سه ردانی شیخی به رزنجه گه رابوونه وه، چه ند خیزانئیکیان له خزمه کانیان له گه ل خۆیاندا هینابوون، له سه رووی هه موویانه وه هه مه غه ربی ئامۆزایان بوو. هه ینى کابرا به وردی روودا وه که ی بۆ گێپران وه، ئاگریان لێ ده باری، وه لئى کوپخا زۆراب هپوری کردنه وه و دلنایى کردن هه موو شته کان ئاسایی ده بنه وه، لئى به هیمنی و بیرکردنه وه ده بۆ. ئیواره له دیوه خان به ئاماده بوونی کوره کانی و پیاوانی هۆز گه فتوگۆی دووردریژ ده ستی پێ کرد. هه مووان نا ره زاییان ده ربری و داوای خاپوورکردن و له ناودانی هۆزی باباییان ده کرد. چه ندین پێشنیازیان بۆ له ناودان و ده ست به سه ردا گرتیان خسته روو. مه ردان به درێژایی ئەوکاته بێده نگ بوو، هه رچی شیخۆ و په مه زان بوون، ته نیا پرسیا ریان ده کرد و به وه لام و پێشنیاز به ره په رچ ده درانه وه. له هه موویان شیلگیه رتر بۆ له ناودانیان هه مه غه رب بوو، که به کافری ناو ده بردن.

کوئخا زۆراب هستی کرد چییان پئی بوو له توورهیی و پئیشنیاژ هه‌لیان رشت. مژیککی توندی له دارجگه‌ره‌که‌ی دا و پالی دایه دیواره‌که‌وه و گوتی:

– رۆله‌کانم زۆرتان قسان کرد، قسه‌ی زۆریش باجی له‌سه‌ر نییه، نه‌خوازه‌لا پیاو ئاوا وه‌کو من پشتی دابیته دیواره‌وه. ئیوه به‌قسه‌کانتان ئه‌و ناوچه‌یه‌ی نیوان دۆلی کفران و باباییه‌کانتان کرده گۆرستانیک سهدان کوژراوی تیدا راکشاوه. داخۆ مه‌سه‌له‌که ئه‌وه‌نده دینیت، تا ئه‌م قه‌سابخانه‌یه دروست بکه‌ین؟ ئه‌م کارانه پئویستیان به‌هیمنییه، ئیستا ده‌توانن بگه‌رینه‌وه ماله‌کانتان.

له سیمای دیار بوو ئه‌و گفتوگۆیانه‌ی به‌دل نه‌بوو. رهمه‌زان و شیخۆ و که‌ریم مانه‌وه، کاتی مه‌ردان ویستی هه‌لبسیت، داوای لئ کرد بمینیته‌وه. گوتی: ده‌مه‌وی بئ هه‌لچوون باسی فه‌رمان و ده‌قه‌ری بنعیز بکه‌ین.

شیخۆ پرسى داخۆ ده‌توانی گازی حه‌مه‌غه‌ریبی ئامۆشیاڤ بکات، تا له‌م گفتوگۆیه‌دا به‌شدار بیت؟ ولامی داوه ئه‌م که‌ره ته‌نیا بۆش و به‌تال هه‌را ده‌نیته‌وه و هیچ، نه‌گه‌ریش کاروبار بکه‌ویتته ده‌ست ئه‌مانه‌وه ئه‌وا ده‌ست له هۆز بشۆ. پاشان گوتی:

– من نامه‌وی به‌رگری له باباییه‌کان بکه‌م، چونکه به‌پراستی خه‌ریکن ده‌ستدریژی ده‌که‌نه سه‌ر هۆزه‌کانی تریش، ده‌توانین به‌شیوازی تایبه‌تی خۆمان چاره‌یه‌کی بۆ دابننن. وه‌لئ من دلنیاام ئه‌گه‌ر میرزا زمانی خۆی بگرتایا و بیزانیايا چۆن قسه‌ی له‌گه‌ل بگردنایا، ئاویان دارکاری نه‌ده‌کرد، به‌هه‌رحال تۆله‌ی ده‌که‌ینه‌وه، لئ حه‌ز ده‌که‌م ئه‌وه‌ش بیژم، که له‌سه‌ر ئه‌و فه‌رمانه‌ چیم به‌میشکدا دیت.

من گومانیاڤ لئ ده‌که‌م و پروام وایه ئه‌مه ته‌له‌که‌یه‌که و بۆمان نراوه‌ته‌وه، تا‌کو هۆزه‌کان له ناو خۆیاڤدا به‌شه‌ر و کوشتار سه‌رقال بن و ده‌سه‌لاتیش سه‌یرمان بکا و به‌رخ ئاسا مامه‌له‌مان له‌گه‌لدا بکات.

شیخ بئ ئه‌وه‌ی پئوه‌ی دیار بیت، له تووره‌یییاڤدا ده‌کولا، گوتی:

– مرۆف ئه‌گه‌ر تفیکی رۆکرد، ناتوانی بیگه‌رینیته‌وه شوینی خۆی، وه‌کو گولله ئه‌گه‌ر له لووله‌که‌ی ده‌ریه‌ری ئیدی هه‌رگیز ناگه‌ریته‌وه. ئیمه کاتی فه‌رمانمان وه‌رگرت، به‌نه‌ینی له قایمقاممان وه‌رنه‌گرت، به‌رپکه‌وتنی تایبه‌تیش نه‌بوو له نیوان

ئیمه و ده‌وله‌تدا، هه‌موو سه‌رۆک هۆزه‌کان له‌وی بوون، هه‌ر که‌سه و فه‌رمانی تایبه‌ت به‌خۆی وه‌رگرت. ته‌نانه‌ت قایمقام یه‌ک یه‌ک لئی پرسین داخۆ رای جیاوازیان هه‌ن، که‌س نا‌په‌زایی ده‌رنه‌بری به‌سه‌رۆکی باباییه‌کانیشه‌وه. ئیستا مه‌سه‌له‌که بووه مه‌سه‌له‌ی که‌رامه‌ت نه‌ک مه‌سه‌له‌ی زه‌وی، ئیمه خوا نه‌یبری زه‌وییه‌کی زۆر و زه‌به‌ندمان هه‌س، بۆیه له سبه‌ینتیه بۆ بنیاتنانی گونده نۆتیه‌که ده‌سته‌کار ده‌بین. ده‌بی شوینی به‌رگری و قولله‌ی چاودیری بۆ دروست بکری و پلانیکیش بۆ ده‌مکو‌تکردنی ئه‌وانه به‌شیوه‌یه‌ک دابنریت هه‌رگیز به‌رامبه‌رمان بیر له خراپه‌کردن نه‌که‌نه‌وه. ده‌بی تییاڤ بگه‌یه‌نین کوئخا زۆراب کتیه و هۆزی دۆلی کفران کتیه؟

کوئخا زۆراب قسه‌کانی شیخۆی به‌دل بوون، له میشکی خۆیدا گوتی کوره‌که‌ی سه‌رشۆری ناکات و چاره‌نووسی هۆز به‌ده‌ستی پا‌که‌وه‌یه. ئیدی به‌لایه‌وه گرنگ نییه ئیستا بمریت، چونکه بی ئه‌و هۆز ترسی له‌سه‌ر نییه. ئه‌وی زیاتر دلخۆشی کرد، شیخۆ پئیشنیاڤی ئه‌وه‌ی کرد گونده تازه‌که به‌ناوی ئه‌وه‌وه بنریت، ئه‌مه‌ش ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت بۆ هاتا هه‌تا ناوی به‌هۆزه‌که‌یه‌وه ده‌لکینریت. کوئخا زۆراب سه‌یریککی رهمه‌زانی کرد، تا رای خۆی بدات، ئه‌میش سه‌یری که‌ریمی کرد، داوی ئه‌وه‌ی له سه‌رنجه‌کانی رهمه‌زان گه‌یشته، گوتی:

– من له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و قسانه‌دام، که برای گه‌وره‌م شیخۆ فه‌رمووی، ته‌ینا ئه‌وه‌نده‌مان له‌سه‌ره ده‌سته‌کار بین.

بیده‌نگی دای گرتن، داوی قه‌یریک، کوئخا زۆراب ئاوری له رهمه‌زان دایه‌وه و گوتی:

– رهمه‌زان وادیاره ئه‌مرۆ ناته‌وی قسان بکه‌یت.

بۆ یه‌که‌مین جار رهمه‌زان ئاسه‌واری جدیه‌ت و غه‌مباری به‌پرووخسارییه‌وه ده‌بینران، منگه‌ منگیکی کرد و به ئاخ هه‌لکیشانه‌وه گوتی: قسه هه‌زاره و یه‌کی به‌کاره. دۆلی کفرانی پیده‌شت بۆ ئه‌وه‌بوو تا بمینی، ئه‌گه‌ر نه‌توانین پارێزگاریی بکه‌ین، ئه‌وا دۆلی کفرانی شاخاویشمان له‌کیس ده‌چیت.

کوئخا زۆراب سه‌یریککی مه‌ردانی کرد، زۆر به‌وردییه‌وه گوپی رادیرابوو، وا دیار

بوو بیری له گرفتیکي ئالۆز دهکردهوه، پئی گوت: مهردان، تو ئیتر یهکیکی له ئیمه، قسه بکه.

مهردان ههستی شانازی بهخوکردن دای گرت، ههند کهیخوش بوو خهریک بوو له پرمه ی گریان بدات، بهدنگیکي نووساوهوه گوتی: ئەمانه دهبی کهتنیکیان پی بکهین ههروهک چۆن پۆستهه و قادر و عهباس بهمنیان کرد، چۆن لهپیشیان به پی پتهی و سهری رووتهوه دهکرهوتهم و چون ترکه نیک له ناو مهجلیسدا بای لی بیتهوه.

رهمهزان گوتی: ئەمهیه قسهی پیاوانه.

کوئخا زۆراب له شوینی خوی ههستا و گوتی: من ئەگه نه مشه و نهچم بو لای میرزا، دهتهقم. مهردانیش بو ریزلینان له کوئخا زۆراب دهمودهست له شوین خوی ههستا و گوتی:

– من ته نیا نوکه ریکی گوئرایه لئانم، نامهوی دهست له کارتان وهردهم، لی ئەگه نه مشه و کاریک نهکههه، ئەوا منیش شهق دهبههه.

هه مووان ههستان. بریاراندا هه نه شهوه برۆن، بهمه رجیک بو پۆژی دواپی چهند خیزانیک لهوانه ی ههزی نیشه جیوونی خویان لهوی راگه یاند بگه ن پیمان. سنجان ئەرکی دابینکردن و خرکردنهوی شتی پیویستی له ئەستۆ گرت، ژنهکانی شیخو و رهمه زانیش بریاراندا لهگه لئاندا بچن، لی ژنهکه ی کهریم دهبی لهگه ل مندالهکاندا بمینیتتهوه و ئاگای له مالهکه ی کوئخا زۆراب بیت. کاتی کوئخا زۆراب خواحافیزی له کورپهکان کرد پی گوتن، دهبی وهک پیاو بجوولینهوه و ئاگایان له تفهنگهکانیان بیت و تا بهیانی بهنۆره ئیشک بگرن. ههروهه لهسهریان بهئامۆزا و خزمهکانیان له ئاواپییهکانی تر رابگه یه نن بهدریژایی پۆژ ئاگادار بن و چاویان له هه ره غهوارهیهک بیت، که دپته ناو زهویی هۆزهوه، بشزانن ئەو کهسه ریبواره، یاخود له رزق دهگه رپیت، یان شووفاره و هاتوهه زانیاری کۆ بکاتهوه. لهو کاتهدا دهتوانن به وریاییهوه بهتفهنگهکانیانهوه خویان نیشانی بدن و پی رابگه یه نن، هه ره یهکیکی له هۆز بهچاوپۆشی له ته مهنی، تفهنگیکي وای ههیه.

دانه ویلهیهکی زۆری پاریان مابوهوه، کوئخا زۆراب بریاری دا به جیهانگیری بفرۆشیت و مهردانیش بهنرخهکه ی تفهنگ بکریت. ئەوکاتی زۆراب بهتهنی لهگه ل

رهمه زاندا دانیشتهبوو، به داخ و کهسه رهوه پی گوت: زهمانه ی نهعهلهتی وای لی کردین مندالهکانمان فیره درۆ بکهین و بهروبوومان به جیهانگیر بفرۆشین. وهلی بهیه زدانی مهزن، ئەگه ریکو درۆکهه نههینمهدی و نهیکه مه راست، ئەوا من زۆراب نهههه.

رهمه زانیش بهئاسووده بییهوه ولامی داوه، ئابروو و چاره نووسی هۆز له سهرووی هه موو شتیکه وهه.

له نيوه شه و يكي درهنگا، دواى ئه وهى كشموماتى گونده كهى له ناميز گرتبوو، شيخو و مەردان چوون له كوڤه كه دانيشتن، به دەم چا خوار دهنه وه و جگه ره كيشانه وه چه ندين پلانيان بو توله سەندنه وه له باباييه كان دانا، چونكه بهم كارهيان ويستبوويان چاوى هه موو هۆزه كانى ناوچه كه بشكين. مەردان زوو ته مبيكر دنيانى بهر له بلا و بوونه وهى هه والى داركارى كردنى ميرزا به پيويست ده زانى، كه له راستيدا ئه وه به لاي هۆزه كانى ديه وه ده سترديژيكر دهنه سەر هه موو هۆزى كفران بوو، ئه گينا دۆلى كفران شكۆمه ندى خۆى له ده ست ده دا و ده بيته ديوار يكي نزم و هه رچى سه گى خويى هه يه ميزى پيدا ده كن. مەردان چه ندان پيشنيازى خسته روو.

دواى ئه وهى له هه موو لايه نيكه وه گفتوگو له سەر هه ر پيشنيازيك ده كرا، ده چوونه سەر پيشنيازيكى دى، تاكو زور له سەر دووانيان وه ستان، يه كه ميان هير شيكى سه ركه وتوو بكر ته سەر بنكهى پولييسى سه نجه ق و به ته واوى ده ست به سه ر جبه خانه كيدا بگيرت و شته كه وا ده رخرت، كه باباييه كان ئه ميان كر دبيت، نه خوازه ئيستا حكومه ت خۆى لتيان به به هانه يه. پاشان ده سه لات دزيان بچوولينريت. دووهميشيان ئه وه يه بچنه به رده ركي شيخي باباييه كان و ته مييه كى باش بكرين. پيشنيازى يه كه م له لايه ن شيخو وه به گه ن نه كرا، به و به هانه يه كورانى هۆز ده بى گرفتى نيوانيان دوور له ده ستيوه ردانى ده سه لات چاره سه ر بكن. هينا نه ناوه وهى ده سه لات له م ئيشانه دا، كار يكي تر سنوكانه يه و كه سانى بى ده سه لات په ناى بو ده بن. هه روه ها ئه گه ر ده وه لت خۆى تى هه لقورتينى، ئه وا خوين ده رزيت، بويه چهنده نه يارى يه ك بن و كيشه يان له نيواندا بيت، ده بيت خويان له خوين رشتن بپاريزن، چونكه ئه نجامى خراب ده بى و باباييه كانيش خويان له مه به دوور ده گرن. سه ره نجام له سه ر پيشنيازى دووم هه لوه سته يان كرد، هه ر چهنده شيخو جيبه جيكر دنى به لاهه زحه مه ت بوو. مەردان كه ئه مهى بيست پيكه نيني هاتى و گوته پياده كردنى ئه م پلانه له وانى دى ئاسانتره و ئه نجام دانيشى ته نيا زه لام يكي پى

ده ويت پاسه وانى لاي دواوه بكات، ئه گه ريش كه سيكى وا هه بى ئاماده يه ئيستا ده ست به كار بيت. له و رۆژه وهى مەردان چه كه كانى هينان، ته نيا هه ر جيگه ي متمانه ي شيخو نه بوو، به لكو هه موو پياوانى هۆزيش. بويه هه ر قسه يه كى بكر دايا شيخو يه كسه ر وه رى ده گرت و برواى پى ده هينا. ئه وه مى شيخو په رۆشى و ئاماده يى خۆى بو پشكارى كردن له به جيگه ياندى بيروكه كه له گه ليدا ده ربرى، به و مه رجه ي هه موو ورده كار ييه كان بزانت، تاكو پلانه كه سه د له سه د مسوگه ر بيت، مەردان له خوشيياندا شاگه شكه بوو، ده يگوت به لاي ئه وه وه ئه م كاره خو شترين شتى ته مه نى ده بى و هه رگيز له بيرى ناكات. بو ئه وهى شيخو ئه ر خاين بكات، پى گوت هه رگيز ده سته بى كار يك نابات ئه گه ر له سه دا سه دى سه ركه وتنى دانيا نه بيت:

من ورد و درشت نه كه هه ر له سه ر باباييه كان، به لكو له سه ر هه موو هۆزه كانى ده رو به ر ده زانم. كاتى خۆى له گه ل جيها نگريدا كو لان و مال نه ما سه ريان پيدا نه كه ين، هه روه ها هه موو كو نچ و كه له به ره كانى مالى گه ره ي باباييه كان ده زانم. ئه وه مى لاي جيها نگر ده رچووم، ما وهى سالتىك شوان بووم لاي. ئه و كابرايه ي كه له ميرزاى دا، بابايى نيه، به لكو كابرايه كى نار سه نه ناو زرا وه. نوكه ريك له مالى شيخه كه يان نه ما له گه ل ژنه كيدا ده ست تيكه لاو نه كات. هه رچى باباييه كان خويانن ئه وا بيرو با وه رى تا ييه ت به خويان هه يه، كوشتن و ليدان حه رام ده كات. خو ئه گه ر ليدان يا كوشتنى يه كيك پيويست بيت، ئه وا له ريگه ي گه وا ديكي وه ك ئه وه وه جيبه جيبى ده كن.

شيخو سه يرى پى هات مەردان ئه م هه موو زانيار ييه ي هه ن. چون تازه بيناسيت، پى گوت:

- پيم نالتي مەردان له كو يوه خوا تو ي بو ئيمه نار د؟

به كه يه فخور شييه وه وه لامى داوه: خوشبه ختم هيناميه لاتان.

شيخو له شوينه كه ي راپه رى و پشتينه كه ي به توندى به ست و گوته:

- من ئه مشه و و خه و ناچيته چاوم ئه گه ر توله نه كه مه وه، ئاماده يت؟

- من ئاماده م. لى پيويستمان به ئه سكه نه و هه نديك هه وير هه يه. من ئه سكه نه م

ههیه، هه‌ویریش ده‌بۆ تۆ په‌یدای بکه‌یت.

سه‌ره‌به‌ری گوند له‌خه‌ونێکی قوولدا‌بوون و بێ‌ده‌نگی دای گرت‌بوون. مانگ ئاوا بووبوو و تاریکیه‌کی ئه‌نگوسته‌چاو بوو. وایان خه‌ملاند به‌ر له‌گزنه‌ ده‌گه‌رینه‌وه گوند. هه‌ینی زۆی رۆخانه‌یان بری بۆ ئه‌وه‌ر، گه‌یشتنه‌ نزیک دێیه‌که. دوا‌ی پشوو‌دانێکی که‌م به‌ پلانه‌که‌دا چوونه‌وه، مه‌ردان دلنیا‌ی کرده‌وه، دێیه‌که‌ هه‌چ پاسه‌وانیه‌کی نییه، لووتبه‌رزیا‌ن وای لێ کرده‌ون و بزانه‌ن هه‌چ که‌س له‌ دنیا‌دا ناویریت توخنی دێیه‌که‌یان بکه‌وێت.

دوا‌ی رۆشستنیکی که‌م گه‌یشتنه‌ به‌رده‌م مائێکی گه‌وره، ده‌روازه و دیواره‌کانی به‌رزبوون، مه‌ردان گوتی:

– من به‌خۆم له‌ بنیاتنانی ئه‌م خانووه‌دا ئیشم کرده‌وه، تۆ ده‌بۆ خانوویه‌ک له‌مه‌ باشتر بنیات بنییت.

پاشان بۆ ئه‌ودیوی دیواره‌که‌ شو‌پروونه‌وه، له‌ شوینێکی دیارکراودا مه‌ردان وه‌ستا و له‌سه‌ر ئه‌سه‌په‌که‌یه‌وه خۆی هه‌لدایه‌ خوارێ و گوتی: ده‌رچه‌ی ئاوه‌رۆکه‌ ئالێره‌دایه. شیخۆش به‌ئاسپایی له‌ ئه‌سه‌په‌که‌ی دابه‌زی. مه‌ردان خه‌ریکی ده‌رچه‌که‌ بوو و به‌ده‌ستی تا‌قی ده‌کرده‌وه. شیخۆ گوتی: من، وه‌کو رێکه‌وتین لێره‌ ده‌می‌نمه‌وه و له‌ شوینی خۆم ناجوو‌لیم، ئه‌گه‌ر هه‌ر هێرشێکی له‌ناکا‌و رووی دا، ته‌قه‌ ده‌که‌م، ته‌نیا بۆ ترساندنیا‌ن.

مه‌ردان سه‌ری له‌ ده‌رچه‌که‌ ده‌ره‌ینا و گوتی: وه‌ک مردوو لێی خه‌وتوونه. نه‌ هێرش و نه‌ هه‌چ.. ده‌بۆ ده‌رچه‌که‌ گه‌وره‌تر بکه‌م، نازانم چۆن سه‌رم له‌ هه‌رامه‌که‌ی دایکم ده‌رها‌ت؟

شیخۆ نه‌یتوانی به‌ری پێکه‌ینه‌که‌ی بگریت، تۆزیک ترسیشی هه‌بوو، لێ کاتی هه‌ستی کرد مه‌ردان زۆر به‌خوین ساردیه‌وه‌ ده‌جوولێته‌وه، ترسه‌که‌ی نه‌ما. مه‌ردان به‌ ئه‌سکه‌نه‌که‌ی شاره‌زایانه‌ لێی ده‌دا و هه‌چ ده‌نگی ده‌رناکرد. به‌چرپه‌وه‌ گوتی:

– وا چاکه‌ هه‌ویره‌که‌ ئاماده‌ بکه‌یت و بن با‌لتی پێ بسپریته‌وه، ئه‌گه‌ر له‌ناکا‌و سه‌گ به‌ده‌رکه‌وت، پارچه‌یه‌ک هه‌ویری بۆ هه‌لده.

– خاترجه‌م به، هه‌ویره‌که‌ به‌ده‌ستمه‌وه‌یه.

مه‌ردان بزیه‌کی کرد و به‌گالته‌وه‌ گوتی: وا دیاره‌ شیخۆ به‌گ تۆ له‌ پیاوانی شه‌وی...

– ئه‌ی واتده‌زانی چیم؟ وریابه‌ هه‌ند قسه‌ مه‌که، پیاو ده‌توانی له‌و دیوه‌وه‌ ده‌نگت بیه‌ستی. ماوه‌یه‌ک تێپه‌ری و ئه‌و هه‌ر خه‌ریکی گه‌وره‌کردنی ده‌رچه‌که‌ بوو، شیخۆ ویستی یارمه‌تی بدات، نه‌یه‌شت، به‌و به‌هانه‌یه‌ی چال هه‌لکه‌ندن بێ‌ده‌نگ ده‌رکردن، هونه‌ریکه‌ ته‌نیا دزی راسته‌قینه‌ په‌ی پێ ده‌بات.

هه‌ینی دلنیا بوو ده‌توانی له‌ ده‌رچه‌که‌وه‌ بچیته‌ ژووری، وه‌ستا و گوتی:

– له‌ودیو دیواره‌که‌وه‌ راسته‌وخۆ به‌دووری بیست هه‌نگاو خزمه‌تکاره‌ گه‌واده‌که‌ له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌ نوستوه. هه‌رچی سه‌رۆکه‌که‌یه‌تی ئه‌وا له‌سه‌ر سه‌کۆکه‌ به‌دووری چوار هه‌نگاو له‌وه‌وه‌ ده‌نوێت.

شوینه‌که‌ هه‌مووی دیواریک له‌ ماله‌که‌ی جیا ده‌کرده‌وه. ئه‌گه‌ر بته‌وی له‌ ده‌روازه‌که‌وه‌ پێی بکه‌یت، ئه‌وا ده‌بۆ به‌دووری باخچه‌یه‌کی گه‌وره‌دا بسوو‌رپیته‌وه.

چی ده‌لێی؟ ئه‌مه‌ دوا هه‌له، پاسه‌وانه‌که‌ ناچار بکه‌م له‌ ده‌رچه‌که‌وه‌ ده‌رچیت، تا له‌ شوینێکی دوور تیا‌ترینی بکه‌ین و پاشان به‌پێی په‌تی بیگه‌رپینه‌وه‌ لای که‌سوکاری؟ – مه‌ردان ئیستا لیمان گه‌ری و له‌و کاره‌ مندا‌لانه‌یه‌ به‌دوورمان بخه، ده‌ی، ده‌ست پێ بکه، ئه‌گینا کات ده‌مانبریت. له‌سه‌ر هه‌موو شته‌کان رێکه‌وتین و ته‌واو.

مه‌ردان به‌زگه‌خشکی له‌ ده‌رچه‌که‌وه‌ چوو ژووری، کاتی گه‌یشته‌ ئه‌ودیو، ده‌ستی درێژ کرد و تفه‌نگه‌که‌ی له‌ ده‌ستی شیخۆ وه‌رگرت، پاشان چوارمشقی لێی دانیش‌ت و چاوی به‌هه‌موو لایه‌که‌دا گێرا، هه‌موو شته‌کان وه‌کو پیشو‌بوون، نه‌گۆرا‌بوون. ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ نه‌بی له‌ لای راسته‌وه‌ ته‌ویله‌یه‌کیان له‌ پال دیواره‌که‌ دروست کردبوو جیی ئه‌سه‌پێکی تیدا ده‌بووه‌وه، ئه‌ویش ئه‌سه‌په‌که‌ی شیخ بوو، که‌ چهن‌دین جار مه‌ردان ئالیک‌ی داوه‌تی و بردوویه‌تییه‌ سه‌ر ئاو. ئه‌سه‌په‌که‌ حیلکه‌یه‌کی هۆگری کورتی کرد، مه‌ردانی تۆقاند، لێ له‌ حیلکه‌که‌ی زانی هه‌ر ئه‌و ئه‌سه‌په‌ی پیشووه، لێی نزیک بووه‌وه و باسکی له‌ ملی ئالاند، پاشان سه‌ری ماچ کرد، هێور بووه‌وه، به‌گوێیدا چرپاند:

- گەر بمزانيايا تۆ لەوديو ديوارەكەوہى، كونيكي وام لى دەدا پيادا بچوويتايا .

لەسەر زەوييەكە دريژ بوو و بەزگەخشكى بۆ لای پاسەوانەكەوہ چوو، لە خەويكى قوولدا بوو و دەپرخاند، تەفەنگ و رەختەكەى بەتەنیشتەوہ بوون. پىي لەسەر ملی دانا و لوولەى تەفەنگەكەشى بربىيە دەمىيەوہ، پىي زياتر لەسەر سىنگى گير كرد، چاوى كردهوہ و مردوو ئاسا لىي روانى، ويستى قسان بكات، لى جگە لە خنكە خنكى ناومىدى هيجى لىوہ نەبىسترا، مەردان لەو كاتەدا جەستەى لەر و لاوازی ميرزاي بير هاتەوہ، چۆن جى قەمچىيەكان هەويان كروون، كوچا زۆرابيش لەولاوہ سەرقالى گرتنەوہى پەراسوو و قۆلى چەپىەتى .

ديسانەوہ زياتر پىي لەسەر ملی گير كرد و بەدەستىكى تەفەنگەكەى بەرز كردهوہ، بەقۆنداغەكەى تا توانى كيشاي بەسەريدا . فيشەكەىكى لە پشتىنەكەى دەرھينا، دواى ئەوہى تەفەنگى پاسەوانەكە و رەختەكەى لە شان كردن. بەرەو لای شىخ جوولا، لەتەك سەكۆكەيدا كە بەقالى راخرابوو وەستا، سەيرى لەو ھەموو سەرىنە ھات بەدەورىيەوہ بوون، لەسەر لای چەپى راكشابوو، باسكى راستى لەسەرى ئالاندبوو بەرپىكى ھەناسەى دەدا، دەمانچەپەكى وىبلى لە ھەمان ئەو دەمانچەپەى شىخۆ ھەلى دەگىت، لە بەردەمىدا بوو. دەمانچەكەى ھەلگرت و فيشەكەكانى لى دەرھينا و گەراندىيەوہ شوپنى خۆى و گوللە تەفەنگىكى بەقىتى لەبان دانا، پاشان دەستى برد و فيشەكلغە بارىكەكەى، كە بەزىو نەخشىنرابوو و لە بەر تروسكەى ئەستىرەكان برىقەى دەداوہ، لەسەرخۆ راي كيشا و خستىيە سەرشانى و رۆيشت. بەرلەوہى ھەردوو تەفەنگەكان و رەختەكان لە كونەكەوہ رەت بكات، بەتوندى دەستى لە ملی ئەسپەكە كرد. پاشان بى چرپە كەوتە زگەخشكى، ئەو ھەستەى لا رووابوو دنياى داگير كرىت. كاتى لە دەرچەكەوہ دەرچوو، شىخۆ بەتوندى رايكيشت و باوہشى لى دا، ھەموو دەموچاوى ماچ كرد و پىي دەگوت: كورى باوكمى مەردان.. تۆ كورى باوكمى.

مەردانىش باوہشى لى دا و دەموچاوى ماچ كرد، كاتى لە ئاويزانى يەكتر بوونەوہ، خۆيان ھەلدايە سەر پشتى ئەسپەكانيان، مەردان بەكەيفخۆشىيەوہ گوتى:

- شىخۆ بەگ ئەمشەو لە داىك بووم، دەزانى چىم پى كردن؟ بەو دەرەم بردن، كە

كورتىل بە منيان كرد .

شىخۆ چون ھىشتا بروا بەچاوى خۆى نەكات، دەنگىكى لىوہ ھات وەك ئەوہى خەون ببىت، گوتى:

- مەردان تۆ سەرى ھۆزەكەمانت بەرز كردهوہ، تۆ تاجى ھۆزىت .

- من خزمەتكارى ھۆزم شىخۆ بەگ، تاجى راستەقىنە خۆتى، چونكە دەستت لە خۆت شوشت و لەگەل نۆكەرىكى وەك مندا ھاتى، كە تەنيا ئەوہندەى لەسەرە كەورەكەى چى پى بلىت بەقسەى بكات.

شىخۆ بەر لە رۆيشتنيان بۆ تۆلە سەندنەوہ لە بابايىيەكان. كاتى چووہ دەوارەكەوہ تا ھەوير ببىت، ھەموو نوستبوون، تەنيا كەرىم نەبى بەتەنیشت جىيەكەى ميرزاوہ، كە بەدەم ئازاروہ نووست، ھەلكورمابوو. شىخۆ پىي راگەياندا، لەگەل مەردان دەچنە سەنجەق سەردانى ھاوہلىكى دەكات و بەر لە گزنگ دەگەرىنەوہ، بۆيە دلتان لامان نەبىت.

كەرىم و فاتمە سى رۆژە بى ھووہ دەيانەووت ھەلىك بۆ ژوان بەستن بىتە بەر، رىك ناكەووت. سەبرىان لەبەر برا . بۆيە دواى ئەو پىك گەيشتنە بەرپىكەوتە لای پەرىزەكە لەو چۆلابىيە دوور لە چاوى خەلكى يەكتريان بىنى، برپارىياندا ئىشك بگرن تا ھەمووان دەنوون، پاشان لای لۆدەكايە كۆنەكەى بووہ يەكەمىن ژوانگەيان، پىك بگەن. ھەر ھىندەى شىخۆ رۆيشت، كەرىم بەئاسپايى راپەرى، بەپەلە كەوتەرى، ئەو لەو بى بوو، دەتگوت لەسەر ئاگرە، دەمى كەرىم لىي نزيك بووہوہ، فاتمە دەستەكانى لە ملی ئالاند و بەشىتييەوہ كەوتە ماچكردنى لامل و ناودەمى و ھەموو شوپنىكى دەموچاوى، بەفرمىسك رشتنەوہ گوتى: بەردەوام بىرم لى دەكرديتەوہ، وام دەزانى ناگەرىتەوہ بۆ لامان، بەختەوہرىم بى سنوورە رووناكىي دىدەم، ئەى خۆرەكەى من. ئەويش سەرى خستە چالايىي لاملە نەرم و شلەكەيەوہ، بۆنى مېخەك مەستى كرد، فاتمە كەوتە رامووسانى دەستى و لستنەوہى يەك بەدواى يەكى پەنجەكانى. كەرىم لەگەل ھەلمزىنى بۆنىدا، گوتى:

- ئەى ھاپۆ، ئەگەر ئىستا بەخەبەر ھات و تۆى لە جىيەكەتدا نەبىنيەوہ؟

- پىم گوت لای پوورە سنجان دەنووم، ئەوہتا لىفەكەم پىيە.

ئەو كاتى بەھيمنى قامكى بەسەر مەمكە قىتەكانيدا ھىنان، گوتى:

– كەواتە تۆ ئىستا لاي سىنجانى، بىرىكى باشە، ئەي ئەو بەمە دەزانىت؟

– پىم گوت نەختى درەنگ دىم، گىرنگ ئەو ھىيە ئەگەر سىبەي لە خەو رابوو، پىي سەير نەبى من لە تەنشىتىيە ھە نوستوومە، كە گەراپتە ھە ژنەكەت پىي خۆش بوو؟

كەرىم لە پىرسىيارەكەي گەپشت، بەخۆشىيەكە ھە پرسى:

چىيە جارى لى دەكىشى و ئىرەيى پى دەبەي؟

بەتوندى مەمكەكانى گووشى و كەوتە مژىنيان، ئەو ھىش ولامى داوھ:

– من جار لە ھەموو شت دەكىشم، تەنانەت لە پۆزىش، كە بەتەشكەكانى ماچت دەكات. تەنبا دىنە ھەمىم مامە مىرزا بوو، چەندىن سەعات لە رەشمالەكە دادەنەشتىم و بەو بايە دەزىيام كە لاي تۆوھ دەھات، ئەگەر دەزانى كەرىم چ ئاگرىك لە دىمدايە.

كەرىم قامكەكانى بەناو قزىدا ھىنان، ئەو ھىش سەرى نابووھ سەرى شانى و لىوى لەسەر مىلى دانابوو، كەرىم لە ناوھەي ھەمان موچوركى شىتەنە، ئەو كاتى جنۆكە (ھەي) دەدەيت دەيگرت، داي گرتىبوو. دوور نىيە جنۆكە كە خۆي لە جىھانە نەبىنراوھەكەي دزىبىتە ھە و خۆي كىر دىبىتە فاتمە، ئەگىنا ئەم ھەموو سۆزە جۆشخوار دووھ چىيە لە دەمارەكانىيە ھە ئاگر ئاسا كىپەي دەكرد؟ كە پىشتەر بەخۆھەي نەبىنيوھ، ئەو ھەتا دلە كوتىكەي زۆر توندترە لەو كاتەي جنۆكەكەي بىنى، ئىدى لەو كاتە ھەي فاتمەي ناسىوھ گۆرى گوم بووھ و ئاسە ھە ھە ماوھ:

– فاتمە، لە دواي ھەر گاشە بەردىكى دۆلى كفران و لە پىشتى ھەموو ئەستىرەكانى ئاسمانە ھە بوويت. ئىستا دەزانم عىشقى راستەقىنە چىيە. تەنانەت لە تەكەيەكەي شىخىش لە بىرم بووى، لەو كاتەي لە ئەلقەي زىكر كىر دىنەكەشدا حال گرتىبوومى، زىانم ئىوى خوا و تۆي دەھىنا. تۆ ئاوەز و دلەت بردووم.

نەيانزانى لە كەنگىوھ پىكە ھە نووساون، ھەموو شتەكان وەكو خەون و لە دەرە ھەي كات دەھاتنە بەرچاويان. ئاخو ئۆھيان بەرز دەبووھ ھە و خەرىك بوو يەكتر قووت بەدەن. كاتى كەرىم چەناگەي دەلستە ھە و دەيمزى و پاشان نەرمە گازى لى دەدا، فاتمە ھەزىكى بى پايانى لە سەرجىيى بوو، ھەينى لىفەكەي لەسەر دىوارە نزمەكە پاكىشا، گوتى:

– دەي كەرىم. بابچىنە دەرە ھەي ئاوايى، ئىتر بەرگە ناگرم.

– دەچىنە كوختەكەي مەردان، يەكەمىن ژوانمان لەوئى بوو، تا بەر لە گىرنگ لەوئى دەبىن، تا تىنوئىتەم لىت دەشكىت. بەر لە ھەي شىخۆي بىرام و مەردان بگەرىنە ھە، لە دەركەي پىشتى رەشمالەكە ھە دزە دەكەيتە پال سىنجان. ئەو كات مەنىش دەتوانم بەئاسوودەيى بنووم. ھەر لەوئىوھ دەتوانى دوو ھەنگا و خۆت تلۆر بگەيتە ھە و لەو دىوى رەشمالەكە ھە بىتە باوشم.

گىرەي مانگى خەرمانان گەرم و ھىشك بوو، جار جار شەپۆلىكى دەدا ھەندىك شىي زىي رۆخانەي لەگەل خۆدا دەھىنا. ھەستى بەگەرمى كىر، جەلەكانى داكەندن، بىرى لە ژنەكەي كىر دەوھ، كە ھىچ كات خۆي بۆ رىوت نەدەكردە ھە، گوتى:

– فاتمە، پىم خۆشە بەرپووتوقووتى بىبىنم، رازىت؟

دەمودەست جەلەكانى فرىدان و گوتى:

– رازىت ماناى چىيە؟ ئەگەر داوام لى بگەي دلەت بۆ دەردەھىنم.

كەرىم لە ھەموو ژياندا ژنى بەرپووتوقووتى نەبىنيو، تەنبا جنۆكە ھەي نەبىت، ھەندىك جار ان بەرپووتى دەھاتە لاي، بى ئەو ھەي بىتوانى دەستى بەرى بگەويت. كاتى سەرجىيى لەگەل ژنەكەي، ياخود ھەر ئافىرەتتىكى تر لە دەنكەكانى، دەكرد، لەوانەي لە نىوھى شەودا دزەي دەكردە لايان، ياخود لە شىوئىكى دوور لە ئاوايى، بىرى لەوھ نەدەكردە ھە بەرپووتى بىانبىنىت. خۆشى نەيدەزانى چۆن ئەمەي بەمىشكدا نەھاتىبوو. ھەينى چووھ ھەوت تەبەقەي ئاسمان و لەگەل پەرىيەك لە پەرىيەكانى بەھەشت تەنبا بووھ، جوانترىن ئەستىرە لە ئەستىرەكانى گەردوون، بۆي دابەزى. ئەو خۆي وىستى سەر بگەويتە خوارى، تا جنۆكەيەكى دى بدۆزىتە ھە لەگەلدا بچىتە ئاسمانىكى تر. تىنوئىتىي نەشكا، ئەو ھىش بەھەمان شىوھ، تىنوئىتىي زىاتر دەبوو، ھەستىيان بەكات نەكرد، دەنگى سەمى ئەسپەكانى شىخۆ و مەردانىان نەبىست، كە بەر زەوييە رەقەنەكە دەكەوتن و گوومى مەنگى بى دەنگى شەويان دەشلەقاند. بەچرپە ھە و ئاسپايى چوون ھىچ نەبوو بىت، روىيان لە رەشمالەكە كىر، لى دايان وەكو دوو بانئەدى سەرىتەشواو لە فرىنيان دابوو، لە تارىكىيە ئەنگوستەچاوەكە دا لە ھىلانەكەيان ئاوارەبوون.

هه‌وآلی ده‌ستدریژی کردنه سهر میرزا چون ئاگر له پووش به‌رده‌یت، ئاوا بلاو بووه‌وه، واش لیک درایه‌وه ده‌ستدریژییه‌کی تاوانکارانه‌یه بۆ سهر هه‌موو هۆزی کفرانی بی زیان و ناسراو به هیمنی و چاکه‌کارییان. هه‌مووان به‌توورپه‌یی پیشوازیمان له هه‌واله‌که کرد. له ناوه‌ندی سه‌نجه‌ق جیهانگیر ته‌لاقی خوارد ده‌بی له حیسابی خۆی چه‌کی هه‌مه‌جۆر بداته دۆلی کفران. موراو چاوشیش نارهبازی خۆی به‌رامبه‌ر باباییه‌کان دهربریی و بریاریدا دهرسیکیان بداتی هه‌رگیز له بیریان نه‌چیته‌وه، چونکه خه‌ریکه هه‌رچی دابونه‌ریت و هاوپه‌یمانییه‌که هه‌یه بخه‌نه ژیر پتوه. شیخی به‌رنجه‌یش تووره‌بوونی خۆی دهربریی، به‌رامبه‌ر به‌وانه‌ی به‌بی ئیمان ناودیریکردن و وتی ده‌بی سزای خۆیان وه‌برگرن. هه‌رچی سه‌روک هۆزه‌کانی ده‌وروپه‌ر بوون نیرراوی خۆیان بۆ لای کوپخا زۆراب نارد، نارهبازی و ئاماده‌یی خۆیان بۆ پاپیشتیی دۆلی کفران دهربریی. لی هه‌وآلی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌که له‌وی پیشوو زووتر بلاو بووه‌وه، ته‌نانه‌ت هه‌ندیکیان له‌یه‌که کاتدا هه‌واله‌که‌یان بیست، هه‌ندیکیان هه‌وآلی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌که‌یان بیست بی ئه‌وه‌ی هه‌وآلی یه‌که‌م بیستن. چونکه تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌که وه‌کو بروسکه‌ی به‌هار خیرا و ده‌ستوبرد بوو، بۆ یه‌که‌مین جار له ژبانی دۆلی کفراندا سه‌رنجی هه‌مووانی بۆ خۆی راکیشا، ئیدی وایان لی هات ئه‌فسانه‌یان له باره‌وه ده‌چنی و له هه‌موو دانیشتنیدا باسیان ده‌کرد.

چیرۆکی تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌که‌یش به‌چه‌ندین شیوه‌ی جیا‌جیا گیرایه‌وه، خه‌لکی له ناوه‌ندی سه‌نجه‌ق له ناو هۆزه‌کانی دیدا، پیشبینی زۆر شتیان له باباییه‌کانه‌وه ده‌کرد، هه‌روه‌ها له پیشه‌هاتانه‌ی له نیوان ئه‌و دوو هۆزه‌دا دینه‌ پیتی، ته‌نانه‌ت هه‌ندی که‌س له نیوان خۆیاندا گه‌وه‌یان له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کرد، ژانی رۆژانی داها‌توو چی لی ده‌که‌وێته‌وه. هه‌ندیکیان پیشبینی ئه‌وه‌یان ده‌کرد، ئه‌و مملانییه‌ی نیوانیان ئاگری خوینریشتنیکی لی ده‌بیته‌وه به‌هیچ نا‌کوژیته‌وه، هه‌ندیکیان ده‌یانگوت باباییه‌کان کفرانیکان خاشه‌به‌ر ده‌که‌ن و ئه‌و تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌یه‌ی په‌نایان بۆ برد،

گه‌وره‌ترین هه‌له‌ی ژبانیان بوو. ده‌سته‌یه‌کی تریش وایانده‌بینی ئه‌وی کفرانیکان کردیان باشتترین ئیشیان بوو و ئه‌م کاره‌یان تا هه‌تا هه‌تا باس ده‌کریت. ئه‌م هۆزه له بیرکراوه خۆمه‌لاسه‌داوه‌ی ناو شاخه‌کان، که نه به‌باش و نه به‌خراب ناویان نه‌ده‌هینرا، به‌م کاره‌یان میژوو‌یه‌کیان بۆ خۆیان تۆمار کرد.

هه‌رچی هۆزی باباییه‌کان خۆیان بوون، هه‌واله‌که وه‌که هه‌وره‌تریشفه‌بوو بۆیان، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی مآلی شیخ ویستیان هه‌واله‌که بشارنه‌وه و په‌رده‌پۆشی بکه‌ن، که‌چی به‌هه‌موو مآله‌کاندا بلاو بووه‌وه. چونکه هۆزی باباییه‌کان پیشتر گورزی وایان نه‌خواردبوو، ئه‌بله‌ق و رووگرژ و زمانیان به‌سترابوو. نه‌یانده‌زانی چۆنی لیک بدنه‌وه و چی بلین. ئه‌مه کاره‌ساتیکی گه‌وره بوو له ژبانی باباییه‌کاندا. ئه‌وه‌ی له‌به‌ر دهرکه‌ی سه‌روکه‌که‌یان ئه‌م کاره ئه‌نجام بدات، ده‌توانیت له‌مه‌ش خراتر بکات. ئه‌و که‌سه ده‌یتوانی له نوینه‌که‌یدا بیکوژی و لاشه‌که‌شی ئه‌تک بکات، ده‌یشیتوانی سه‌ری ببری و سه‌ره‌که‌ی بیات، دیاره که‌سیکه بووه بیر و باوه‌ری خۆی هه‌بووه و ته‌نیا به‌ کوشتنی پاسه‌وانه‌که وازی هیناوه. باشه ریسوایی و تۆله‌سه‌ندنه‌وه له‌مه زیاتر ده‌بی چی بیت؟ بچی ده‌مانچه‌که‌ی له فیشه‌که‌کانی به‌تال بکاته‌وه و له‌و تاریکیه‌ ئه‌نگوسته‌چاوه‌دا فیشه‌که‌یک به‌قیتی دابنیت؟ تۆله‌سه‌ندنه‌وه ئاوا نه‌بیت بۆچی باشه؟ سه‌ره‌به‌ری هۆز چاوه‌روانی کاردانه‌وه‌ی شیخ و قسه و پلانه‌کانی بوون.

هه‌رچی شیخ بابا خۆی بوو، به‌عه‌ده‌تی خۆی به‌ر له گزنگ هه‌ستا، بیرى له‌و خه‌ونه سه‌یره ده‌کرده‌وه، که له‌و شه‌وه‌دا بینیبوو، هینستا له ناو جییه‌که‌یدا بوو، لی هه‌رکه چاوی به‌ فیشه‌که قیته‌که که‌وت به‌سه‌ر ده‌مانچه‌که‌یه‌وه بوو، له جییه‌که‌ی وه‌که شیت راسته‌پێ هه‌ستا و بیه‌ووده گازی پاسه‌وانه‌که‌ی کرد، به‌پیی په‌تی به‌هه‌له‌داوان په‌نای بۆ برد، له‌پر له به‌رامبه‌ر دیمه‌نیکى ترسناکدا وه‌ستا، له شوین خۆی مه‌یی، دیقه‌تی سه‌ری دهدا له خویندا نوقوم بووبوو، به‌هه‌نگاوی قورسه‌وه پاشه‌وپاش کشایه‌وه، به‌تیکشکاوای گه‌راپه‌وه سه‌ر جییه‌که‌ی، چۆکه‌کانی شل بووبوون، هه‌ر هینده‌ی له‌سه‌ر جییه‌که‌ی دانیشت، وینه‌ی میرزای له به‌رامبه‌ردا قوت بووه‌وه، چۆن له به‌رامبه‌ر لیدانی قه‌مچیکه و سمکۆلانی ئه‌سپه‌که‌دا به‌لادا ده‌هات، له‌و کاته‌ی سه‌ری داگرتبوو

سەيرى پىيە رووتەكانى دەكرد، لە مېشكى خۆيدا گوتى: تۆلەسەندنەو ئاوا نەبى
هېچە. جاريكى دى خەونەكەى بىر كەوتەو:

– ميرزا و كوئىخا زۆراب و ئەوانى تر لە ھۆزى كفران، لە شوپىنىك لە دەرەوھى
زەوييەكانى ھۆزەكەى، لە خەونەكەيدا سەر بەدۆلى كفران بوون، بەگەرمى باوھشيان
لى دەدا، پاشان لە ھىكرا خۆى لەگەل پاسەوانەكەيدا بينيەو، لە لىواری شيوئىكى
ھەزار بەھەزاردا وەستابوون. زەوييەكەى ژيىر پىيان فشۆل بوو، ھەنگىنى ويستى لە
لىوارەكە لاجيىت، بۆ خۆى راى كيشان و كەوتنە شيوەكەو. لەپىر شىخۆ لە
بەرامبەريدا بەدەرکەوت و بەھەردوو دەستى گرتى و جاريكى دى گەراندييەو ئەو
شويئەى يەكەمىن جار لە دۆلى كفران پىك گەيشتن، ھەرچى پاسەوانەكەى بوو
كەوتە شيوەكەو و زرمەيەكى واى ھات، زايلەى گەيشتە شيوەكانى تريش.
بەرلەوھى رووداوەكە بۆ كەس بگىرپتەو، لەگەل مام براھەقدا كۆ بووھو و پىي
راگەيان، كە خەونى بينيو و دەيەويت بۆى بگىرپتەو و كارەساتىكى دلتەزىنى پى
راگەيەنيت. مام داواى لى كرد ھىچى پى نەلئيت، بەلكو بەر لە ھەر شتى بچيىت خۆى
پاك بشوات، ئىنجا چەند ئايەتيك لە كتيبى پىرۆزى يارستان بخويئيت. داوى ئەوھى
داواكەى بەجى گەيان، بەوردى خەونەكەى بۆ گىراپەو، پاشان سەيد داواى لى كرد
جاريكى ديش خەونەكەى بۆ بگىرپتەو، لەو كاتەدا كاغەزى دەستنووسىكى گەورەى
كۆنى ھەلدەدايەو، داواى لى پىرسى داخۆ ھەوالى ئەو رووداوە دلتەزىنەى بۆ كەس
گىراوھتەو؟ بەرسقى داو، بەر لەو كەسى نەدينوو و ئەو تا نووكە تەنيا كەسە بەو
كارەساتە دەزانيت. سەيد لەو كاتەى بەئاگادارييەو بەھەردوو دەستى
دەستنووسەكەى لەسەر تەپلەكە بچووكەدا دانا، گوتى: رووداوەكەت بۆ من
گىراپەو؟

– نەخىر براھەق، ئىستا بۆت دەگىرمەو.

سەيد دەستە چرچەكەى بەرز كردهو و ئاماژەى بەوستانى دا، لە كاتىكدا دەستى
چەپى بەريشە دريژە چەرمووھەيدا دەھينا، گوتى:

– نەخىر، شىخ بابا، من خۆم بۆتى باس دەكەم، چەندىن جار لەو ھەلسوكەوتانەى
مەزھەبى ئەھلى حەق قبووليان ناكات ئاگادارم كروويئەو، ئا ئەوھتا

تۆلەسەندنەوھەكە لە شوپىن خۆيدا ھات. دەبوو ئىستا رووحت لە حەوت تەبەقەى
ئاسمان بويا و تەرمەكەت بەپارچە پارچە كراوى لە بەردەستمان بويا، دەزانى
ئەوكات چ كارەساتىك رووى لە ھۆزەكەمان دەكرد؟ من تەنيا ئەوھندەم پى دەكرىت
مەنووئى خواكەى ئەھلى حەق بم، كە بەزەيى خستە دلى ئەو كەسەو و
پاسەوانەكەتى كرده قوربانى بۆ تۆ.

– لە قسەكەت وا تى دەكەم تۆ لەگەل تۆلەسەندنەو دا نيت براھەق.

– ھەر ھەولتيك لە تۆوھ بۆ تۆلەسەندنەو، ئەمجارەيان دەبيتە ھۆى جگەر
سووتانت، واتا كوشتنى كورەكانت، پاشان ئەوانەى لە خەوندا بينيانت بەپىي
سرووتى مەزھەبەكەمان بوونە براى تۆ، چۆن دەتەوئى دژى براكانت بچەنگيت؟ ياخود
دەتەويت لە خۆتەوھ شەريەتيكى تازەمان بۆ دابھينيت؟!.

– نەخىر براھەق، خزمەتكارى مەزھەب و نۆكەرى ئەھلى حەقم.

داوى لىبوونەوھ لە قاوھلتي، شىخ دەمى پىوھ نەدا، تەنيا چەند فنجانىك قاوھى
ھەلقوراند، ئەنجومەنى پىرانی ھۆز كۆ بوونەو، داوى گفتوگۆى دريژ و قسە لەسەر
كردن و وەرگرتنى راى سەيد براھەق، برپارياندا ژن و ژنخووزى لەگەل ھۆزى دۆلى
كفراندا بکەن و پىوھنديى خويئە لە بەينياندا دروست بيت، ھەرۆھە گەرانەوھ بۆ
كتيبي پىرۆز و لىكدانەوھەكانى براھەق دەربارەى ھەموو ئەو شتانەى پىوھندييان بە
دنياوھەيە.

موراد چاوش لە كەركووكەوھ فەرمانى پى گەيشت، تيايدا داواى لى كراوھ
سنوورتيك بۆ ھەلسوكەتى باباييەكان دابنيت، چونكە بەم داوييە گلە و گازندەيان
لە دژ زۆر بوو، يەكەيەكى لە ھەرە باشترىن جەنگاوەران پىكخست، كە بەباشترىن
جۆرى چەك تەيار كرابوون و تۆپيشيان تيدا بوو، كاتيك يەكە سەربازيەكە بەرو
ئاوايى باباييەكان بەرپى كەوت، لە پيشدا گەيشتە گوندى زۆراب، كوئىخا زۆراب
بەھەموو شىوھيەك ئەوھى رەت كردهو دەولەت دەست بخاتە كاروبارى ھۆزەكانەو،
داواى لىكردن بە كوئىدا ھاتوون بەويدا بگەريئەو، ئەگىنا ھۆزى دۆلى كفران ناچار
دەبيت بەرگرى لە باباييەكان بكات. موراد چاوش سەيرى لەو ھەلوئىستەى كوئىخا
زۆراب ھات و بەبى ئەقلانەى دانا، چونكە پىي لەسەر ئەوھ دادەگرت بۆ ئەوھ ھاتوھ

تاكو كفرانييه كان له دستدریژی بابانییه كان بپاریژی، تاكو بتوانن گونده كه پان دور له هه راسانکردنی ئه وان بنیات بنین. کوئخا زۆراب سوپاسی ئه وه ههسته پر له نیاز پاکییی کرد، لی پپی راگه یاند مهسه لهی ته مبیکردنی نه یاران کار و ئه رکی هۆزه کانه، پاشان هۆزه کان له سه ریه انه به خۆیان گرفتیی یه کتر چاره بکه ن.

بۆ یه که مین جار که ریم چوو بۆ ناوهندی سه نهجق و ئه وه جیهانگیره ی ده یانگوت کابراهی کی سه هیره، ناسی. خۆی و مه ردان شه و درهنگانیک گه رانه وه، بریکی زۆر چهک و تهقه مه نییان له قاچاغه ریوه هینابوون، که جیهانگیر پپی به خشیبوون. له ئاواپیش له قوولله یه کی به رزی دوو نهۆمی بوونه وه، دهکرا له ریگه یه وه چاودیری هه موولایه ک بکرایا، ههروه ها چه ندین له مپه ر و سه نگه ریان چی کرد، نه خوازه له وه لایه ی که ده چوو وه سه ر دهقه ری باباییه کان. شیخۆ ئه وه ی ره ت کرده وه مائیکی تاییه ت به خۆی، یاخود کۆشکیک وه کو سه رۆک هۆزه کانی دی بنیات بنیت، به لکو ئه وه ی به لاره گرنگ بوو، هه وشییکی گه وره ی هه بیت دیواره کانی پان و به رز بن، ههروه ها ده روزه یه کی گه وره و له بانیشیه وه ژووریکی بۆ چاودیری و ئیشک گرتن هه بیت، جوگه یه کیش له زیی بنعیزه وه به ناو هه وشه که دا بیت، تاكو ئاوه که له به ر ده ستیان بیت.

چه ند هه فته یه ک شه و و رۆژ سه رقائی پاسه وانی بوون، چونکه له هه ر ئان و ساتیکدا پیشبینیی هیرشیان ده کرد.

رۆژیکیان پاسه وانه که ی سه ر قوولله ی چاودیری سی ئه سپ سواری بینی لای باباییه کانه وه ده هاتن، به پرتا و رای کرده ره شماله که وه، تا پپیان بلیت، شیخۆ له گه ل زۆریکدا سه رقائی بینا کردن بوو. به خۆی سه ره په رشتی قورکاری و کاتیکردنی ده کرد، نه یده هیشته تا به لای که مه وه دوا ی دوو رۆژ قوربه که به کار بین، تاكو ته واو ده ترشی و ده بی به قوربه شیه، چونکه به رگری بۆ باران و گۆرینی که ش زیاتر ده بوو. ئه و کاتی پاسه وانه که خۆی به ژووره که دا کرد، کوئخا زۆراب و سه یید و ره مه زان و هاپۆ و میرزا قاوه ی به یانیان ده خواره وه، شکاوی و برینه کانی میرزا ساپیژ بوو بوون، عانی پاسه وانه که جه ختی له سه ر ئه وه کرده وه، که هه ر سیکیان له هۆزی باباییه کان، بی ویستی خۆیان ده ستیان بۆ تفهنگه کانیان برد و به پرتا و رایان کرده

ده ره وه ی ره شماله که، تا به خۆیان دلنیا بن. سه یید تاقه که س بوو له گوند چه کی هه لئه ده گرت، هه رچهنده چه کیان پی دا، که چی به سوپاسه وه ره تی کرده وه و پپی گوتن چه کی ئه و ئیمانییه تی و نابینه وه ی پیغه مبه ر چه ک هه لگریت. ئه گه رچی سیمای سواره کان روون نه بوون، ئه رخاین بوون له وه ی که باباییه کان، لی به وه ناکه ن بۆ تۆله سه ندنه وه هاتن، ئه وی به و نیازه وه هاتبی ئه سته مه ته نیا به سی سواره وه بیت. پاشان به شیوه یه که چه که کانیان له شان کردبوون، ئاشتیان پتوه دیار بوون: لووله کانیان سه ر به ره و خواره وه، قوئاغه کانیش به ره و سه ری. لی هه موو ئه م نیشانانه قه ناعه تی ته واویان به کوئخا زۆراب نه هینا، دوور نییه ئه مه فیل و ته له که بیت ده یکه ن، یاخود دوور نییه بۆ سه ییری ناوچه که و زانیاری کۆکردنه وه هاتن، تاكو بۆ هیرشی چاوه روانکراو خۆیان ئاماده بکه ن، هه ر له به رئه مه ش بوو داوا ی له پاسه وانه که و ره مه زان کرد خۆیان له و دیو ره شماله که وه مات بدن و ئاماده ی هه ر پیشهاتیک بین، تاكو له مه رامیان ده گه ن. په شوکان و نیگه رانیی به رووی میرزا و هاپۆه بینی، داوا ی لی کردن دان به خۆیاندا بگرن و له به رامبه ر ئه و غه ربیانه قسه ی نه شیوا نه که ن. له و کاته دا سنجان ها ته ژووری و به کوئخای راگه یاند به دووی شیخۆ و که ریمیدا نار دووه، تاكو بۆ ئیره بین. پاشان به پال زۆرابه وه وه ستا و سه ییری تا پۆی ئه و سیانه ی ده کرد له سه رخۆ نزیک ده بوونه وه و به ره به ره ده رده که وتن. پاش قه یریک گه یشتنه خالی پشکنینی سه ر ئه و ریگه یه ی به ره و زه ویی بابانییه کان ده چوو، کاتی پاسه وانه کان به ره و روویان وه ستان، یه کیان به ده نگیکی دوستانه وه گوتی: - ئیمه میوانی کوئخا زۆرابین.

هه نگینی زۆراب ئه مه ی بیست زه رده خه نه یه کی پان به روویدا کرایه وه، له چاوه گه شه کانی سنجانی روانی، پاشان سه ییریکی ئه وانی دی کرد و داوا ی لی کردن هه ر که سه و شوینی خۆی له ره شماله که دا بگریته. هه رچی پاسه وانه که و ره مه زان بوون له و شوینه بوون، که بۆیان دیار کرابوو. هه ر هینده ی سی سواره که گه یشتنه به ر ده رکی ره شماله که، شیخۆ و که ریمیش گه یشتن، به ره و پیریان چوون و پیشوازیان لی کردن. له ئه سپه کانیان ها تنه خوار، تفهنگ و جله وی ئه سپه کانیان دانه ده ستیان وه، وا تیگه یشتن ئه م دووانه خزمه تکارن، چونکه ته نیا ده ستیان

شوشتبوون، جلهکانیان قوراوی بوون، لهم کاته‌دا کوپخا زۆراب و ئەوانی دییش بۆ پیش‌سوازیمان دەرچوون. نیراوی باباییه‌کان له براحه‌قی که لامخوان و کورپه گهره‌که‌ی شیخ بابا و یه‌کیکی تر پیک هاتبوو. که لامخوان به‌دوچاوی تیژه‌وه له زۆرابی روانی، به‌دهنگیکی قوولی دۆستانه‌وه گوتی: وا بزنام جه‌نابت کوپخا زۆرابیت.

زۆراب به‌ئەری سەری له قاند، بزەبەکی دۆستانه به‌روویه‌وه دەرکه‌وت، گوتی:

– به‌ئێ براحه‌ق.

براحه‌ق به‌خه‌نینه‌وه باوه‌شی له کوپخا زۆراب دا و گوتی:

– به‌ر له‌وه‌ی پیشتر بمبینی ناسیمت، ئیره‌یی به‌هۆزی دۆلی کفران ده‌بەم، که تۆیان هاس.

دوای باوه‌ش له‌یه‌کدان و سلوگۆزینه‌وه، کوپخا زۆراب بۆ ره‌شماله‌که‌ی بردن، بۆ ریزگرتن له‌ میوانه‌کانی وه‌ستابوو، چه‌ند جارێک به‌خیره‌هاتنی کردن، پاشان براحه‌ق تکای لێ کرد له‌ ته‌نیشتییه‌وه دانیشیت، ئینجا چاوی به‌ناویاندا گیرا و گوتی:

– شیخۆ به‌گ له‌ نیوتاندا نابینم.

– شیخۆ ئەو که‌سه‌بوو جله‌وی ئەسه‌په‌کانی لێ وه‌رگرتن براحه‌ق، ئیستا دیته‌ خزمه‌تت، له‌گه‌ڵ که‌ریمی برابردا چوون جله‌کانیان بگۆرن. لیره‌ کار شه‌و و رۆژ به‌رده‌وامه، ده‌بێ به‌ر له‌ باران بارین لێبینه‌وه.

براحه‌ق ده‌ستی چه‌پی به‌ریشیدا هینا و گوتی:

– خوا ئەو هۆزه‌ ته‌مه‌ن درێژ بکات، جیاوازی ناکات له‌ نیوان سه‌ره‌وک و کاره‌که‌ریدا، هۆزه‌که‌تان ئەگه‌ر وا بمینێ، که‌س ناکاریت زه‌فه‌ری پێ بیات.

پاشان سه‌یری زه‌وییه‌که‌ی کرد و سه‌ری خسته‌ناو هه‌ردوو له‌پیه‌وه، چون چاوه‌پێی سه‌رووش له‌ هیزیکی به‌ده‌ر له‌ سه‌روشت بکات، قه‌یریک ئاوا راما، بێده‌نگی هه‌مووانی داگرتوو، له‌په‌ر سه‌ری هه‌لبه‌ری و به‌جووله‌یه‌کی نمایشکارانه‌وه گوتی:

– هیشتا کاتیکێ زۆرتان له‌ به‌رده‌مدا ماوه‌ کوپخا زۆراب، له‌ خۆشبه‌ختیتان ئەمسال باران دوا ده‌که‌وێت، لێ هه‌ر هینده‌ی بباریت ناوه‌ستیته‌وه، تا گول و گولزار هه‌موو شت داده‌پۆشن. وا دیته‌ به‌رچاوم به‌هاتنتان بۆ ئیره‌ خیر و به‌ره‌که‌تتان له‌گه‌ڵ

خۆتاندا بۆ هه‌موو ده‌فه‌ره‌که‌ هینا بیت. ئیمه‌ ئەوه‌ سێ ساڵه‌ به‌ده‌ست قاتی و بێ ناوییه‌وه‌ ده‌نالین.

کوپخا زۆراب له‌ می‌شکی خۆیدا ئەوه‌ی ده‌ژمارد، که‌ چه‌ند رۆژه‌ به‌سه‌ر ده‌ستریژیکردنه‌ سه‌ر میرزادا تپه‌پیه‌وه، به‌راوردی ده‌کرد له‌گه‌ڵ ئەو چه‌ند رۆژه‌ی به‌سه‌ر مردنی پاسه‌وانه‌که‌ی شیخ بابادا ره‌تبوو، گه‌یشه‌ چل، دوا‌ی ئەوه‌ی چاوی له‌ زه‌وییه‌که‌ بریبوو، سه‌ری هه‌لبه‌ری، گوتی:

– هه‌موو ئەوه‌ی له‌ یه‌زدانی مه‌زنی ده‌خوایین، ئەوه‌یه‌ خیره‌فه‌ر به‌ربلاو بیت و به‌زه‌یی بخاته‌ دلمانه‌وه و هه‌میشه‌ حه‌ق بالاده‌ست بیت.

– ئەمه‌ باشترین دووعایه‌ بنیاده‌م له‌ په‌روه‌ردگاری داوا بکات. هه‌لبه‌ت هه‌ر حه‌ق ئیمه‌ی بۆ لای ئیوه‌ به‌کیش کرد. شیخ بابا زۆری حه‌ز لێ بوو به‌خۆی سه‌ردانیان بکات. لێ مخابن له‌به‌ر ئازاری چۆکه‌کانی نه‌یتوانی سه‌رتان لێ بدات.

کوپخا زۆراب له‌ نیوان گومان و دلنیایدا له‌ نییه‌تی ئەمانه‌ تیا مابوو. داخۆ دوای ئەو تۆله‌سه‌ندنه‌ له‌ناکاوه، بانگه‌یشتیکی راسته‌قینه‌ی ئاشتییه‌؟ یاخود داویکه‌ بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌یه‌کی درندانه‌تر؟ خۆ ئەگه‌ر ئەوان به‌راست ده‌یانه‌وێت تۆله‌ بستینه‌وه، ئەوا له‌ توانایاندا به‌بێ ترس و دوولێ شه‌ر رابگه‌یه‌نن، ئەوان پێویستیان به‌م فرتوفیلانه‌ نییه‌، پاشان هاتنی سه‌یده‌که‌یان به‌خۆی، جگه‌ له‌ ره‌نگدانه‌وه‌ی نیه‌ت باشییان بۆ ناشتی و هه‌لدانه‌وه‌ی لاپه‌ره‌یه‌کی نوێ له‌ نیوان هه‌ردوو هۆزه‌که‌دا، هیچی دی ناگه‌یه‌نیت. لێ ئەوه‌ش هه‌یه‌ ره‌نگه‌ براحه‌ق به‌و ته‌له‌یه‌ نه‌زانیت، که‌ شیخ بابا ناویه‌تییه‌وه و براحه‌قی وه‌کو ئامرازیک به‌کار هینابیت، تاکو بروای پێ بکه‌ن، ئینجا له‌په‌ر گورزی خۆی بووه‌شینی و بنجبریان بکات، به‌هه‌رحال هه‌ر چۆنیک بیت، شته‌کان به‌م ئاوا به‌ پرپه‌وی خۆیان وه‌رگرت، ئەوه‌تا له‌ به‌رچاوم و پیشتر خه‌ونی پێوه نه‌بینیون. ئەوه‌تانی دوا‌ی چل رۆژی ره‌به‌ق له‌ کوشتنی خزمه‌تکاره‌که‌یان دین و تفه‌نگه‌کانیان روو له‌ خواره‌و و له‌گه‌ڵ جله‌وی ئەسه‌په‌کانیاندا دایانه‌ ده‌ستی شیخۆ و که‌ریمه‌وه. هه‌ر چۆنیک بیت ئەندیشه‌یه‌کی په‌نه‌ان له‌ غه‌ریزه‌یه‌وه‌ پێی راده‌گه‌یه‌نیت ئەمانه‌ هاتوون داوا‌ی ناشتی بکه‌ن. قسه‌کانیان له‌ باسی شته‌ گشتیه‌کانی وه‌ک که‌شوه‌وا و کشتوکال ده‌رنه‌چوو.

براحق تا له خواردنی نانی نیوه پو نه بوونه وه، نه چوووه ناو نهو بابه ته ی بوی هاتوبون، چرپاندی به گوئی کوئخا زوړابدا، که نهوان بۆ پرسیکی گرنکی پیوه نندیدار به ههرتک هوزه که یانه وه هاتوون. بویه ده یانه وئ تهنیا له پیش نهو یاخود نهوانی نهو مافی به شداریکردنیان ده داتی باسی بکن، کوئخا زوړاب پیی راگه یاند که سی غه واره یان له نیواندا نییه، نهو پیی باشه قسه کان له بهردهم ناماده بوواندا به ناشکرای بکرین، چونکه له هه موو حاله ته کاندا ناتوانن هیچ شتیک، که پیوه ندیی به چاره نووسی هوزه که یانه وه هه بیئت، بشارنه وه. نه له پیره کانی، نه له پیاهه کانیسی، هه رچی سهیده عاره به که یه، نهو ده بیته شایه دی پیغه مبه ر له بهرامبه ر هه موو نهو شتانه ی نه گه ر خوا بیه وئ له سه ری ریک بکه ون. براحق پیی باش بوو قسه کان تهنیا له گه ل کوئخا زوړاب و هه ردوو کوره که یدا بکرین. له گه ل نهو ه شدا مه سه له که ی بۆ کوئخا زوړاب هیشته وه، چونکه نهو دابونه ریتی هوزه که ی له وانه باشتر ده زانیت که له دهره وهین، ئینجا گوئی:

– نهوی پرووی دا به دهستی رووچه شه رانگیزه کان پرووی دا، لی له خو شبه ختی هه ردوولا، فریشته ی خیر له کاتی شیاودا هاته ناوه وه، من به ناوی نهو باباییانه ی پروایان به حه ق هه یه و چی شک ده بهن له پیناویدا به ختی ده که ن، راده گه یه نم، کوئخا زوړاب و شیخو به گ و که ریم و میرزا و ره مزان، به پیی رینوئینییه کانی نه هلی حه ق بوونه برای شیخ بابا، ئیدی نابئ هیچ خراپه کارییه که له نیوان هه ردوولا دا پروو بدات، هه روه ها پرووچه خیرخو ازه کان فره مانیان داوه خوینمان تیکه ل بیئت، بویه ئیمه کیژی یه کی له پیاهه موو لانی خو مانتان پیشکه ش ده که ی، تا کو بیته نه لقه ی پیوه ندی و بۆ هه تا هه تا نه م دوو ماله پیکه وه کو بکاته وه، من چاوه پروانی ولامی به کجاره کیتانم.

بیده نگی هه موویانی داگرتبوو، بهوپه ری وریاییه وه سه رنجیان دابوو قسه کانی براحق، که به گه رمی و تژی له پروا و دلنیا یییه وه ده یکردن، بهو دیمه نه پر له شکویه وه دهنگوت په یامبه ریکه نیوه ی له زهوییه و نیوه که ی دیشی له ناسمان.

کوئخا زوړاب خاترحه م بوو، که مه سه له که جدییه و هیچ پیلانیک بۆ توله سه ندنه وه له گوړیدا نییه و ئیستا نه وه ندی له سه ره که ند و کو سپه کانی نهو بروایه بپریت،

چونکه نه مان له گه ل هیچ هوزیکدا ژن و ژنخو ازبیان نه کردوووه و تیکه ل نه بوونه، هیچ هوزیکیش بیریان نه کردو ته وه و نایکه نه وه ژن و ژنخو ازبیان له گه لدا بکه ن. هه سستی به خو شیییه کی په نهان کرد سه رتاپای گیانی گرتنه وه، که پیشتر نه مه ی به خو یه وه نه دیتبوو. خوین به ده ماره کانیدا ده گه را و تین و گوړیکی سهیری ده دایی.

هه مووان چاوه ریی وه لامی نهو بوون. نهو تهنیا که س بوو دهیتوانی ولامی به کلاکه روه به نا یاخود به نا بداته وه. تهنیا وشه یه که و ئیدی بریار له سه ر هه موو شته کان ده ریت. پیاه ی راسته قینه ش نه وه یه وه لامی پیاهه تی به پیاهه تی بداته وه. هه ر له نه زه له وه و ابوونه. نهو وه سیه ته ش پشتا و پشت هاتوووه و چون جه وه ل قاجر و مازووخ ناوا چه سپیوه، له سه رووی هه موو شته کانه وه بووه و هیچ له مپه ریک له پیش پیاده کردنیدا نه بووه.

به لئ پیاه ی پیاهه یانه هه ر نهو نییه زه بریک به دوو زه بر ولام بداته وه، به لکو به رامبه ر پیاهه تییش پیاهه تی بداته وه. ترسنو کیش نه وه یه له گه وه ری نه م راستییه ناگات، په یمان ده شکینئ و له دواوه خه نجه ر ده وه شینئیت و ناپاکی له گه ل نه وه دا ده کات که نابئ لئ بکریت. نه گه ر پیاهه تی نه وان نه بوایا، کاردانه وه ی نه مان به م شیوه یه نه ده بوو. دوا ی قه بریک له بیده نگییه کی قوول و هه ژینر، هزره کان له میشکی کوئخا زوړابدا گینگلیان ددها، با گوئی داوه: براحق، نهوی ئیمه خو از یارین نه وه یه خودا به زه یی بخاته دلمانه وه، نه وه تا نزاکه مانی هینایه دی، ئیمه بهوپه ری دل فراوانی و شانازییه وه، نهوی پیشکه شتان کردووین قبوولئ ده که ی، منیش له بهرامبه ردا کیژیک له نه وه کانی خو متان پیشکه ش ده که م.

دوا ی نه وه ی راسته پیی له شوین خو یان هه سستان تا باوه ش به یه کدا بکه ن، نهوانی دییش بۆ ریزگرتن لیان له گه لیاندا هه سستان. هه موو نه مانه چون خه ون بن ناوا رابرد.

هوزه کانی دی و ده سه لات له ناوه ندی سه نجه ق و نه نجومه نه تاییه ت و گشتییه کان حیسابی هه موو شتیک نیوان نهو دوو هوزه یان کردبوو، لی رۆژیک چه ند زه لامیک له لایه ن باباییه کانه وه بۆ لای کفرانییه کان بچن و شته کان به م شیوه یه کو تایییان پی بیئت، له حیسابیاندا نه بوو. نهوی له هه موویان زیاتر سهیری به م نه جامه هات،

موراد چاوش بوو، به سهرسامییه وه سهری له قاند بهرامبهر بهو پتوهندییه سهیره ی له نیوان هۆزهکاندا ههیه و کهس تیی ناگات. وی دهچیت بۆ یه کهمین جار بۆی درکهوتییت، بۆچی دهسهلات خۆی له ناکوکی نیوان هۆزهکان بهدور دهگریت و لئی دهگهڕی، تا بهخۆیان چارهسهری بکهن، ههروهها ههستی بهترسناکی ئەو پتوهندییه کرد، که دور نییه مهترسی بخاته سهر ههموو دهقهرکه.

جیهانگیر به شانازیکردنیکه وه جهختی لهسهر ئەوه کردهوه ئەو سروشتی خزمهکانی له هۆزی دۆلی کفران باش دهناسیت، ئەوان ههرگیز پهنايان بۆ دهستدریژیکردنه سهر کهس نهبردووه و نایشی بهن. بهلام سهرهپای ئەوهی وا دهوین ساده و ساکار و لاواز بن، ئەوی غهدریان لئ بکات ههرگیز لئی خۆش نابن، تۆلهشیان تا بلئی گورچکپره، به سینگ درهپهراندنهوه گوتی:

– بزانه موراده فهدی، ئەوانه نزیکتین کهسی من، ئینجاش بهبههانهی ئەوهی، که من لهگهڵ جوودا سهودا دهکهم و سوو دهخۆم، زیتتر له بیست سال قسهیان لهگهڵا نهکردم.

شیخ بابا پیتی زانی که گرفتی کویتا زۆراب کهمی داره بۆ دارهپای سهر خانووکهانی گوندهکهی، بریکی زۆری له داری ئارهوهن و چهندین جور خهلفی دار خورمای بۆ نارد و گاسنیکی سی سهری پت بهخشی، کویتا زۆراب پتستر شتی وای نهديتبون.

ههرجی کویتا زۆراب بوو له ههمبردا تفهنگیکی نوئی پت بهخشی، شیخ بابا زۆری بهدل بوو. زۆراب زانی بابا شیخ بهدهست ئازاری چۆکییهوه دهنالینت، ئەمهش بههانهیهک نهبوو بۆ نههاتنی وهکو ئەم بۆی چوووو، بۆیه بریاری دا سهردانی بکا و بهخۆی چاره ی بکات، ئەو تاقه سهروک هۆزی ناوچهکه بوو سهردانی شیخ بابا له کۆشکه کهیدا بکات، ئەو کۆشکهی کاتی چاوی پت کهوت، پتی گهشایهوه و بهکۆشکی میرهکانی فارس، یاخود میرهکانی بابانی چواند.

له بهرامبهردا دهروازه گهورهکه بهخۆی پیشوازیی لئ کرد، بهلایهکی خۆی دابوو بهان دارشقه کهیدا و بهلایهکهی تریش خۆی دابوو سهر شانی یهکیک له کورهکانی. شیخو و کهریم و پههه زانیش لهگهڵ کویتا زۆرابدا هاتبون، شهنگترین جلکی

خۆیان له بهر کردبوون و ئەسپهکانیان بهزینی له زیو نهخشینراو پازاندبوونهوه. ژمارهیهکی زۆری چهکار بهملا و بهولای دهروازهکه دا دابهش بوویون. ههر هیندهی شیخ بابا و میوانهکانی له دهروازهکه تپهپهین، ههموو پیکهوه له یهک کاتدا بۆ ریزگرتن له میوانهکان تهقیان به ئاسماندا دهکرد. ریتگهیهکی بهردریژکراویان بری که ههردوولای یهکپارچه کهپری مئو بوو، له دار ههنا و ههنجیر و ترنجهکان بلندتر بوون، لهوسههري پاروهکه شهوه پاروهیکی دی ههبوو دوو لقی لئ دهبووه، له ههردوولاه دوو ریز دهوهنی ژاله و یاسه مین و گول دهوریان دابوون.

شیخو بیرى له دیواری ماله کهی خۆی ده کردهوه تانهو بالای رته نهدهدا، پاشان چاوی له چاوه ویل و کراوهکانی پههه زان بری، ئەوکاتی چاوی له شیخو بریبوو، ئەویش له ههموو ماناکانی گهیشته.

ههرجی کهریم بوو هزری لای فاته بوو، خهونی بهو درختانهوه دهبینی، که له گونده تازهکیان سهوز دهن و به سببه رهکانیان بهری رۆژهکه دهگرن. شیخو و کهریم و پههه زان سهیریان بهو پتوهندییه گهرمه دا دههات، بهشپوهیهکه دهستی پت کرد به عقلا نه دهچوو، ئیدی له مابهینی کویتا زۆراب و شیخ بابا له لایهکه وه و له نیوان ئەوان خۆیان و کورهکان و خزمانی شیخ باباش له لایهکی دییه وه. خۆیان وا دهبینی چون سهر بهم خیزانه بن و له ماله ی زوو هۆگری بوون و مایه ی ئاسوودهییان بوو، گهشهیان کردب و پتگهیی بن. له دیوهخانه گهوره نایابه کهیدا، که زهوییه کهی قالی ریز کرابوو و دیوارهکانی به مافووری ئیرانیی جوان پازینرابوونهوه. شیخ بابا بهوردی خهونه کهی بۆ گهیرانهوه، پاشان بهو ئامیره سحریه عاجباتیهی ناوی گرامافونه، چهند گۆرانیهکی تورکی بۆ لیدان، دواپیش کاترمیتریکی چالمه ی قهد دیواری نیشاندان و چۆنیتی خویندنهوهی کاتی بۆ راقه کردن. کویتا زۆراب و تاقمه کهی به چاوی ئەبلهق و به سه رسوورمانه وه، که له خۆرا دهیانویست بیشارنه وه، له شتهکانیان دهپوانی.

پههه زان توانی ههلی دهست بکهوی و به گوی شیخو دا بچرپینت: وامده زانی جیهانگیر ههموو شتی ههس، لئ به بهراورد له گهڵ ئەم فیله دا جگه له که رویشکیکی گهر زیاتر هیچ نییه.

شیخۆ گوتی: ئەگەرەکو نووکه میرزا لەگەڵمان با بەپرسیارە بۆ ماناکانی ئابرووی دەبردین.

شیخ بابا زۆری قسان کرد، رووی قسانیشی ھەر لە کوێخا زۆراب بوو، بە براکەم ناوی دینا، زۆراب توانی ھەلۆیستەییەکی بچووک لە قسەکانیدا بقۆزیتەو و پێی بلت:

– بیرت نەچیت شیخ بابا من ئەمجار تایبەت بۆ ئەو ھاتووم، تاکو چارەسەری ئەژنۆکانت بکەم، با ناوی خۆی لای بێنن.

شیخ بابا گوتی: کوێخای برام قسان لەگەڵتا خۆشە، بۆیە تەنانەت ئازاری چۆکیشم لەبیر چوووە.

کوێخا زۆراب داوای کرد ھەندیک ئارد و رۆن و ئاوی گەرمی بۆ بێنن. داوی ئەوھی ھەویرەکە ئامادە کرد، بە پارچە پەرۆیەکی پێچای و خستییە لاو، پاشان لە خورجەکە شوشەییەکی بچووک دەرهینا و چۆکی ھاوڵەکەیی پێ شێلا، گوتی:

– ئەم نەوتە بنەچەیی ئاگرە شیخ بابا، ئەژنۆکانت چاک دەکاتەو و عەلەمت تیا نامینیت. شیخ بابا خەریکبوو چۆکی سێ دەبوو، گوتی:

– ئاگر ھەموو شتیکی، ھەر بەخۆی ژیان دەبەخشی و دەیشی سێنیتەو، سروودی باباگورگور^(۲) ت بیستوو براکەم؟

کوێخا زۆراب لەگەڵ سەرقالبوونی بەشیانی ھەردوو چۆکی بەنەوتی رەش، بەدەنگیکی خۆش سروودەکەیی دەوتەو:

باوہگورگور، باوہگورگور	جیگەیی نیازی بۆ کچ و کور
بەنیازی تۆ ھاتووم لە دوور	ھاتوومە لات بۆ جووتی کور
باوہگورگور، باوہگورگور	گری نوورت دايم بەگور
ھاتوومە لات بەشەرمەو	کۆرپە بخەیتە باوہشمەو

شیخ بابا خەنییەو و گوتی:

(۲) لە گواستەوھی ئەم سروودەدا پشتمان بە یادویری ھاویری نووسەرم فەلەکەدین کاکەیی بەستوو (نووسەر).

– دەمخۆش کوێخا زۆرابی برا، ھەلبەت لەگەڵ ژنیل چووینە بۆ باوہگورگور؟
– ئەوھی لە یادم بێت بەر لە پەنجا ساڵ، بۆ یەكەمین جار چادریکمان لە نزیک

ئاگرە ھەمیشەییەکەو ھەڵدا، بەدریژایی شەو چاوم بریبوو ئەو ئاگرە شینە بۆ کۆژانەوھیی لە زەویەکەو بلیند دەبوو، ژنالی نەزۆکیش ئەم سروودەیان دەگوتەو، ھەندیان دووبارە دەکردەو منیش ئەزبەرم کرد، دەبینی تا نووکه لە بیرگەم ماوہتەو.

داوی شیانی ھەردوو چۆکی بەنەوت، بەپەرۆیەکی جوان سێنییەو، پاشان ھەویری گەرمی لێدان و بەخوری داوی پۆشین، ئینجا بەتوندی پێچانی و گوتی:

– ئیتر شیخ بابای برا، لەم شوینەدا بنیشە و بۆ کاری پێویست نەبوو ھەڵنەستی، ھەوڵ بدە تا سێ رۆژان رێ نەکەیت، چۆکەکانت پێویستییان بەئیسراحتە.

کوێخا زۆراب ویستی لە ھەمان رۆژدا بگەریتەو، شیخ بابا بە ھیچ شیوہیەکی رێگەیی نەدا و گوتی: برا یەكەمین جار سەردانی براکەیی بکات، ھیچ نەبیت دەبی بەلای کەمەو سێ رۆژانی لا بمینیتەو، ئەگینا ئەو پێوہندییە برایەتیییان توندوتۆڵ نابیت.

دەمیی کوێخا زۆراب پاساوی ھینایەو، کە زۆری ئیش ھەییە دەبی لە بنیاتنانی گوندەکە ببنەو، بەلینیی پێ دا ژمارەییەکی زۆر زەلامی بەھیز و توانای لەگەڵدا بنیڑیت. بۆ ئەوھی کە سوکاریشی لە بنعیز ئەرخابن، بە شیخۆ و کەریمی گوت با ئەوان بگەرینەو و داوی سێ رۆژ خۆی و رەمەزان دەگەرینەو. شیخ بابا جگە لە ژمارەییەکی زۆری کریکار، وەستایەکی ناوداری خەلکی کەرکووکی لەگەڵا ناردن. ئەو وەستایە ھەر لە کۆشکەکەیی شیخ بابا دەژیا و سەرپەرشتی چاککردنەو و ریکخستنی باغچەکەیی دەکرد. بەر لەوھی وەستاکی لەگەڵ شیخۆدا بروت، کۆبوونەوھیەکی درێژخایەنیان کرد، ھەریەک لە شیخ بابا و حوسین عەلیی بەننا و کوێخا زۆراب و شیخۆ بەشدارییان تیدا کرد.

ھەرچی ئەوانی دی بوون ئەوا لە نزیکەو چاودیری گفتوگۆکان بوون. وەستاکی نەخشەییەکی گەورەیی لەسەر زەویەکەدا ئاوەلا کردەو، کە پێک ھاتبوو لە نەخشەیی کۆشکەکەیی شیخ بابا، ئەندازاریکی تورکی کە لە ئەلمانیا خویندبووی نەخشەکەیی

کیشابوو. کویتخا زۆراب چاوی له نیوان کاغزهکه و رهه زاندا دههینا و دهبرد. کاتی ئەم بهتەماشایهک بزهیەکی پهنهانی تیدا بوو ولامی داوه، چاوی برییه ئەو هیله تهلیسمیه وینه کیشراوانه‌ی زۆر بهوردی کیشرابوون، وای نیشاندا ئاگاداره، کهریم و شیخۆش ملیان درێژ کردهوه، بیهووده دهیانویست گێژ و وێژییه‌که‌ی رووخساریان بشارنه‌وه. شیخ بابا دهستی بۆ نه‌خشه‌که درێژ کرد و گوتی:

– بنیادهم ئەگەر ویستی مالم بکات، ئەوا ده‌بێ بۆ یه‌کجار بیکات. ده‌مه‌وی مالمی براهیم و شیخۆی براهیم ده‌قاندەق وه‌ک ماله‌که‌ی خۆم بن.

ماله‌که‌ی شیخ بابا له‌ سێ به‌ش پێک هاتبوو، به‌دیوارێک دهوره درابوو، به‌رزیه‌که‌ی پێنج مه‌تران ده‌بوو، پانییه‌که‌ی له‌ زه‌وییه‌وه دوو مه‌تران بوو، چه‌ندیش به‌رز بیه‌وه باریک ده‌بیه‌وه، تا کو‌تاییه‌که‌ی ده‌بیه‌ته‌ لیوارێکی تیژ. دیواره‌که‌ش له‌ شیوه‌ی گه‌نده‌په‌س دروست کرابوو، واتا تۆپه‌له‌قور تیکه‌ل به‌ کا ده‌کرێ و له‌سه‌ریه‌ک داده‌نرێن، بێ ئەوه‌ی خشت، یاخود به‌رد بکار بێن.

له‌ شوێنیکه‌وه‌ کۆمه‌له‌ قورپان دادنا، ئەوه‌می له‌ چینی یه‌که‌م ده‌بوونه‌وه‌ دوای ئەوه‌ی ده‌گه‌یشته‌وه‌ خالی سه‌رته‌تا، سێ له‌سه‌ر چواری دیواره‌که‌ به‌ته‌واوی وشک ده‌بۆوه، به‌شیوه‌یه‌ک به‌رگه‌ی چینی دووه‌می بگرتایا. دروستکردنی دیواره‌که‌ هاوکات له‌گه‌ل ژووره‌کاندا به‌رز ده‌بووه‌وه، به‌پێچه‌وانه‌ی شیخۆوه، ده‌یویست له‌ پێشدا له‌ دیواره‌کان بیه‌ته‌وه، ئەوجا ده‌ست به‌ژووره‌کان بکات.

پاره‌وی باغچه‌که‌ی ده‌بری و ده‌گه‌یشته‌ ئەو دیوه‌خانه‌ی تایبه‌ت بوو به‌دانیشتنی پۆژانه‌ی شیخ بابا له‌گه‌ل گه‌وره‌ی هه‌مووان و شیخی هۆزه‌کان و جووتیاران. هه‌رچی دوو به‌شه‌که‌ی ترن، یه‌که‌میان ده‌که‌وێته‌ لای راستی دیوه‌خانه‌که‌ و پیتی ده‌گوتریت ئەنده‌روون. که‌سانی پله‌ یه‌ک له‌ خزمانی شیخ نه‌بیت چوونه‌ ژووره‌وه‌ی قه‌ده‌غه‌یه. ئەم ئەنده‌روونه‌ ده‌رگای سه‌ره‌کیی تایبه‌ت و حه‌وشه‌ و باغچه‌ی خۆی هه‌ن. هه‌ر سێ ژنه‌که‌ی و مندا‌له‌کانی له‌وی ده‌ژین. هه‌روه‌ها ئەم به‌شه‌ ناندینی تیدایه‌ و به‌قه‌د حه‌رمسه‌راکه‌وه‌یه، که‌ ئەویش ده‌بیه‌ته‌ سێ به‌شه‌وه، له‌سه‌ر شیوازی کۆنی پۆژه‌لات بنیات نراوه. به‌سه‌ر حه‌وشه‌که‌دا ده‌پوانن، که‌ هه‌میشه‌ له‌ به‌شه‌کانی دی نزمتر ده‌بیت. گه‌وره‌ترین به‌شیش، ئەو به‌شه‌ی ناوه‌نده‌ که‌ به‌سێ پێ له‌ به‌شه‌کانی دی

به‌رزتر ده‌بیت و له‌ هه‌ردوولاشه‌وه‌ به‌ دوو سه‌کۆی له‌ مه‌رمه‌ری سپی دروستکراوی نه‌قش و نیگار له‌سه‌ر هه‌لکۆل‌راوی ورد، دهوره دراوه. ساپینه‌که‌ی بلنده‌ له‌ شیوه‌ی گومبه‌ز دروست کراوه. به‌ته‌نیشته‌ هه‌ر دوو دیواره‌ به‌رامبه‌ر یه‌کدییه‌که‌وه‌ چه‌ندین ده‌لاقه‌ و په‌فی ئالووالا درێژ بوو‌بوونه‌وه، چه‌ندین قاپ و فه‌خفوریان به‌سه‌ره‌وه‌ بوون. له‌سه‌ری ئەو ژووره‌ی له‌ هۆلی ده‌کرد تاقیکی تیدا بوو به‌به‌رزیه‌ی بالێک ده‌بوو، به‌قوماشیکه‌ی ره‌نگاو‌ره‌نگ که‌ وینه‌ی راوچی به‌سه‌ره‌وه‌ بوو ئاسکیان راو دانا، ئەو شوقه‌له‌ته‌ درێژه‌ی دوو دیواره‌که‌ی پێکه‌وه‌ ده‌به‌سته‌وه، سێ سنووقی له‌ دارگوتیز دروستکراوی به‌سه‌ره‌وه‌بوون. هه‌ر سنووقه‌ و وینه‌ی سه‌ره‌تایی له‌سه‌ر دروستکراوون. سنووقی یه‌که‌م به‌پێی زنجیره‌، وینه‌ی تاو‌سکی به‌سه‌ره‌وه‌ بوو وه‌کو هیمای شا سلیمان، له‌ وینه‌ی دووه‌میشدا شا سلیمان له‌گه‌ل ئازه‌له‌کاندا کۆ ببووه‌وه، وینه‌ی سێیه‌میش بۆراقی پێغه‌مبه‌ر له‌ شه‌قه‌ی بآلی دا‌بوو، هه‌رچی وینه‌کانی دی سه‌ر دوو سنووقه‌که‌ی تر بوون، ئیمام عه‌لی و ئەه‌لی به‌یتیان کاتی جه‌نگ له‌گه‌ل یه‌زید و هاو‌رپییانیدا ده‌نواند. له‌سه‌ری چه‌په‌وه‌ وینه‌ی ئیمام عه‌لی شیرزی زولفوقاری به‌ده‌سته‌وه‌یه و پروناکی به‌دوره‌ی سه‌ریدا خه‌رمانه‌ی به‌ستوه، له‌ شیوه‌ی ئەو وینه‌ و په‌یکه‌رانه‌ی وینه‌ی عیسا پێغه‌مبه‌ریان کیشاوه، ته‌واو ده‌بیت. ئەو وینه‌ی ئیمام عه‌لی و ئەه‌لی به‌یتیان تیدا کیشراون به‌پێچه‌وانه‌ی دوژمنه‌ دژیو و ناشیرینه‌کانه‌وه، تا بلایی جوانن. ئەم ژووره‌ جیی دانیشتنی خیزان بوو. پێشتر ئەوکاتی شیخ بابا کاتیکی درێژتری له‌گه‌ل ژنه‌کانی و مندا‌له‌ بچوکه‌کانی ده‌برده‌سه‌ر، به‌درێژی باسی چیرۆکی ئەم وینه‌ی بۆ ده‌کردن. له‌ پێغه‌مبه‌ر نووحه‌وه‌ ده‌ستی پێ ده‌کرد و ئاماژه‌ی به‌لای باکووردا ده‌دا: لێره‌ له‌سه‌ر دوندی جه‌وه‌ل قاجر که‌شتیه‌که‌ی نووح سلأوی خوای لی بیت، له‌نگه‌ری گرت.

تا به‌ ئیبراهیم خه‌لیل کۆتایی پێ ده‌هینا. له‌ دانیشتنی دووه‌میشدا به‌ ئیبراهیم خه‌لیل ده‌ستی پێ ده‌کرد و به‌ محمه‌د پێغه‌مبه‌ر، بێ ئەوه‌ی بلێ دروودی خوای لی بیت، دوماه‌ی پێ ده‌هینا. به‌ ئاه هه‌لکیشانه‌وه‌ قه‌یریک ده‌هه‌ستا و پاشان ده‌یگوت:

– ئا لێره‌ ئەو هه‌له‌یه‌ روویدا، که‌ زۆر که‌س پێی نازانن، یاخود ده‌بزانن و خۆیانی لی ده‌بوێرن. هه‌له‌که‌ له‌ ئاسماندا له‌ نیوان یه‌زدان و جوهریلدا هاته‌کایه‌وه، که‌سیش

نازانیت کییان هه‌له‌که له ئه‌ستۆ ده‌گریت، دوور نییه جوهریل به‌هه‌له له فه‌رمووده‌که‌ی یه‌زدان گه‌یشتی و په‌یامه‌که‌ی بۆ محمه‌د داگرتبیت. له کاتی‌کدا ده‌بوو بۆ عه‌لیی ئامۆزای داگریت.

پۆتیکیان یه‌کیک له کوره‌کانی پرسپاریکی لی کرد، وری کرد:

– ئایا خوا له‌گه‌ل جوهریلدا به‌کوردی ده‌ئاخاوت؟

به‌ نه‌خیر وه‌لامی دایه‌وه. لی ئه‌و خووشی ده‌یویست بزانیته به‌ چ زمانیک پیکه‌وه قسه‌یان ده‌کرد. په‌نای بۆ سه‌ید برد، ئه‌ویش ئه‌و پرسپاره له‌عه‌نتیه سه‌ری پی له‌قاند و خووشی لی قوتار کرد و گوتی: پرسپاری وا تووشی کفر و له‌ ئاین ده‌رچوون و ده‌ستوهردان له‌ کاری په‌روه‌رگارت ده‌کات. ئه‌ویش پی پراگه‌یاندن له‌مه‌ودوا خویمان له‌م جوهر پرسپاره به‌دوور بگرن. هه‌ینی له‌ گێرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌کان ده‌بووه‌وه، تاویک پشوی دها و ده‌ستی ده‌کرد به‌قسه‌ی خووشی له‌سه‌ری، که به‌ په‌نهانی ده‌مایه‌وه و بابایی ره‌سه‌ن ده‌یپاراست و پتوه‌ی به‌ند ده‌بوو، ئه‌گه‌ر سه‌ریشی له‌ ریگه‌یدا دا‌بنا‌یا: – کورم ئیمه‌ ئه‌هلی هه‌قین، له‌پینا و وتنی راستی سل له‌ هیچ ناکه‌ینه‌وه.

پاشان ده‌ستی ده‌کرد به‌گێرانه‌وه‌ی چیرۆکی ئاده‌م، که یه‌زدان له‌ قور دروستی کرد و پوچی خسته‌به‌ر:

– وه‌لی ده‌زانن کێ له‌سه‌ر عه‌رش به‌به‌ژنی به‌رزیه‌وه له‌ خوای ده‌روانی، چه‌ند سه‌رقاله به‌دروستکردنی ئاده‌مه‌وه؟

من‌داله‌کانیش قسه‌که‌یان ده‌بری و ولامیان ده‌داوه: ئیمام عه‌لی سلای خوای لی بیت.

شیخ بابا به‌شایی به‌خو‌بوونه‌وه سه‌ری ده‌له‌قاند و قه‌ناعه‌تی ده‌هینا من‌داله‌کان له‌ راستی گه‌یشتوونه. هه‌رچی ژوره‌که‌ی ئه‌وسه‌ری لای راست بوو، له‌ دوو نه‌ومی تاریک پیک هاتبوو، په‌یژه‌یه‌کی دار له‌وپه‌ری سه‌وشه‌که‌دا ده‌چوو سه‌ر نه‌ومی سه‌روه، ئه‌و نه‌ده‌وانه‌ ته‌نیا له‌ لایه‌ن شیخ باباوه به‌کار ده‌برا، ده‌می سه‌رده‌که‌وته بان، نه‌رده‌وانه‌که‌ی راده‌کیشایه سه‌ر، دوا دابه‌زینیش رای ده‌کیشا و به‌قفلیکی ئاسنین به‌ئه‌لقه‌ی دیواره‌که‌وه‌ی ده‌به‌ست، تا که‌س نه‌توانیت به‌کاری به‌ینیت. له‌وسه‌ری نه‌ومی سه‌روه سه‌راره‌که‌یه‌کی نه‌ینی هه‌بوو کۆمه‌لیک ده‌ستنووسی تیدا

بوو، له‌گه‌ل سنووقیکی له‌ دار گویز دروستکراو، دوو کیلی ئاسنینی هه‌بوو، تژی بوو له‌ گه‌نجینه‌ی هۆز که له‌ باووباپیرانه‌وه بۆیان ما‌بوونه‌وه. هه‌رچی ئه‌و فه‌رمانانه‌بوون باوکی له‌ والیی به‌غدا، یاخود له‌ والیی مووسل وهری گرتبوون، له‌ ناو لووله‌ی کانزایی پاراستبوونی، ئینجاش له‌ ناو قاسه‌ پاریزرابوون. وا دیاره کاتی خووشی والیی به‌غدا به‌ئه‌نقه‌ست کاتی زه‌ویی پی داوون له‌ نیوان ولایه‌تی به‌غدا و مووسل، هه‌ر یه‌که و له‌ شوینیک بووه، تا له‌ مه‌ترسییان که‌م بکاته‌وه. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی شیخ بابا ده‌یزانی زه‌وییه‌کانی دۆلی کفرانی پیده‌شت به‌ره‌لابوون، له‌ پیش قایمقام له‌ سه‌نجه‌ق، به‌ر له‌ تۆمارکردنی به‌ناوی شیخۆ به‌گه‌وه، سووربوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌شیکه له‌ موکی خویمان. عانی قایمقام داوای لی کرد با ئه‌مه به‌فه‌رمانیک به‌سه‌لینیی، چوو قایمقام و ده‌سته و دایه‌ره‌ی بۆ داوه‌تیک گه‌وره له‌ مالی خووشی داوه‌تکردن، به‌لکو بتوانیت قایلین بکات. قایمقام هه‌زی لی بوو زه‌وییه‌کان به‌ناوی شیخ باباوه تۆمار بکات، که‌چی یوزباشی له‌ولاره‌ی بی‌ری خسته‌وه، فه‌رمانی توندوتیژ له‌ والیی مووسله‌وه ده‌رچوو به‌نیشانه‌کردنی زه‌ویی باباییه‌کان. مه‌به‌ستی شیخ باباش روون و ئاشکرا بوو، ئه‌ویش کۆنترۆلکردنی ریگه‌ی نیوان که‌رکووک و به‌غدا بوو، قایمقام ترسی لی نیشته، به‌ئه‌ده‌به‌وه به‌ شیخ بابای گوت:

– شیخ بابا به‌ریشته ره‌وايه ملام بخه‌مه ژیر به‌زه‌ویی شیري میرغه‌زه‌بی والیه‌وه؟ تۆ له‌ ئه‌هلی هه‌قی، ویزدانت ئه‌مه قه‌بوول ده‌کات؟

شیخ بابا بۆ خو پۆزگارکردن له‌و به‌گیره‌ینانه‌وه‌ی تیی که‌وتبوو، گوتی:

– من له‌ بوونی فه‌رمانه‌که دنیام، وه‌لی ناتوانم بیدۆزمه‌وه، به‌هه‌رحال، ئه‌گه‌ر له‌ دوو پۆزی دادی نه‌مدۆزییه‌وه، ئه‌وا ده‌توانی زه‌وییه‌کان به‌ناوی هۆزی دۆلی کفرانه‌وه تۆمار بکه‌یت. ئه‌مه‌ی گوت و باوه‌ری وابوو هه‌ر به‌خووشی ده‌بیته‌ مو‌لکداری راسته‌قینه‌ی ئه‌و زه‌وییه‌کانه، دوا ئه‌وه‌ی ئه‌و کلۆلانه‌ی به‌ کفرانییه‌کانیان ناوه‌دبردن و داس و که‌وانه‌ی مانگیان لیک جودا نه‌ده‌کرده‌وه، باش بتوقینیت.

هه‌رچی به‌شه‌که‌ی تره ده‌که‌وتنه‌ چه‌پی دیوه‌خانه‌وه. پیک هاتوو له‌ بینایه‌کی دوو نه‌ومی گه‌وره‌ی سه‌ره‌خۆ، هه‌ر نه‌ومه و هۆلیکی گه‌وره‌ی پشسوازیی تیدا بووه، به‌قه‌نه‌فه‌ی فه‌ره‌نسی رازابوووه، زیاد له‌ په‌نجا میوانی ده‌گرت، له‌گه‌ل دوو بانیه‌، که

به‌دهمه‌که‌یان شووشه بوون.

هر نهۆم‌یکیش ده‌ژووری هه‌مه‌جۆری تیدایه. جگه له‌وه‌ی باغچه‌ی تایبته به‌م به‌شه و ناوه‌راستی باغچه‌که‌ش ئه‌ستیلکێکی خری هه‌بوو. شیخ بابا ئه‌م کۆشکه‌ی له‌باوکییه‌وه بۆ مابوووه، باوکی له‌گه‌ڵ والیه‌کانی به‌غدا ئه‌وانه‌ی سالتیک دوو ساڵ ده‌سه‌لاتیان له‌یه‌ک وه‌رده‌گرت، سه‌روساخت و تیکه‌لی هه‌بوو و فه‌رمانی زه‌وییه جیا‌جیا‌کانی له‌ والی محهمه‌د ره‌ووف پاشا خۆی وه‌رده‌گرت و ناویه‌ناو له‌ خانووه‌که‌ی کاری ده‌کرد، تا‌کو سالی ۱۸۹۹ له‌ سه‌رده‌می والی عه‌تاه‌ئه‌للا پاشادا له‌ خزمه‌ت دوورخرايه‌وه، ته‌واوی کرد. له‌به‌رئه‌وه‌ی ماله‌که‌ی له‌ رێگه‌ی گشتیی به‌غداوه‌ نزیك بوو، بۆیه زۆریه‌ی ئه‌و والیانه‌ی لای ده‌دا و ماوه‌یه‌ک ده‌مانه‌وه، ئیدی له‌ کاتی دامه‌زراندنیاندا یا له‌ کاتی خزمه‌ت ته‌واوکردنیاندا بیت، چونکه ئه‌وان له‌ هه‌ردوو حاله‌ته‌که‌دا له‌ چوون و هاتنه‌وه‌دا بۆ بابل‌عالی له‌ ئه‌سته‌مبۆل، هه‌مان رێگه‌ ده‌گرنه به‌ر. له‌ پاش مردنی، دۆخه‌که‌ به‌ته‌واوی گۆرا، پێوه‌ندی راسته‌وخۆ به‌ والیه‌کانه‌وه نه‌ما، بۆیه پێوه‌ندی کوره‌که‌ی به‌ موته‌سه‌ریف له‌ که‌رکووک و قائیمقام له‌ سه‌نجه‌قه‌وه بوو. ئه‌مانه‌ و داروده‌سته‌که‌ی کاتی لایانده‌دایه‌ لای، له‌و به‌شه‌ی به‌قایه‌ و گه‌چ له‌سه‌ر شیوه‌ی ئه‌نده‌لوسی بنیات نرابوو، پێشوازیی لێ ده‌کردن. به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌و دوو به‌شه‌ی تر، که‌ له‌ بنیاتنانیاندا قور و خشت به‌کار هێنرابوون. هه‌رچی دیواره‌کانی ناوه‌وه‌ی بوون سواخ درابوون. وه‌ستا حوسین‌عه‌لی که‌رکووکلی ده‌ستی چه‌پی له‌سه‌ر لای چه‌پی نه‌خشه‌که‌ دانا و گوتی:

– یا شیخ، ته‌واوکردنی ئه‌م خانووه‌ چه‌ند سالتیکی پێ ده‌وێت. کوێخا زۆرابیش ده‌یه‌وه‌ی به‌ر له‌ باران بارین له‌ خانووه‌که‌ی و گونده‌که‌ش بیته‌وه، واتا سی مانگمان به‌ده‌سته‌وه‌ هه‌ن. به‌م حاله‌بێ ئاتاجی گۆچانه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر مووساین سلّوی خوی لێ بیت.

کوێخا زۆراب دوا‌ی ئه‌وه‌ی هاتنه‌دی بیروکه‌که‌ی به‌ئه‌سته‌م زانی، به‌شو‌خیه‌وه گوتی:

– ئه‌م هه‌ویره ئاوی زۆر ده‌کیشیت شیخ بابا، ئه‌وی به‌ مندالی فی‌ری که‌وچک به‌کاره‌ینان نه‌بێ، به‌گه‌وره‌یی بۆ لووتی ده‌بات. کوخته‌کانمان وه‌کو په‌رسێلکه

به‌ده‌ستی خۆمان دروست ده‌که‌ین، ده‌ته‌وێ لاسایی خه‌لکی شار بکه‌ینه‌وه، ئیمه‌ تا نووکه پێیه‌کمان له‌ ره‌شماله‌ و ئه‌وی تریشمان له‌ کوخته؟

شیخ بابا به‌ شپه‌زه‌یییه‌وه گوتی:

– کوێخا زۆراب گیان، ئیستا زه‌مان گۆراوه، ئیوه ئیتر له‌مه‌ودا له‌ حوکمه‌ته‌وه میوانتان دین، وه‌کو قائیمقام و موته‌سه‌ریف و چه‌ندین فه‌رمانبه‌ر و یاوه‌ریان له‌گه‌ل‌دایه، ده‌ته‌وێ له‌ کوخت دایان نیشینی؟ شتی وا چۆن ده‌بیت؟

کوێخا زۆراب سه‌یریکێ شیخۆی کرد و گوتی: ئه‌وه‌ی پێوه‌ندی به‌ میوانانه‌وه بیت له‌ ده‌وله‌ته‌وه دین نیشی تویه. بربار لای تویه چی ده‌که‌یت.

شیخۆ گوتی، ئیمه‌ کاتی فه‌رمانمان وه‌رگرت، قائیمقام به‌خۆی فه‌رمانی پێ داین خانوویلتیک چی بکه‌ین شایان به‌سه‌رۆک هۆزه‌کان بیت، لێ دروستکردنی کۆشکێکی وا به‌م توانا دیاریکراوه‌ی ئیمه‌وه، کاریکێ هیند سانا نییه.

وه‌ستا حوسین‌عه‌لی که‌رکووکلی خۆی تی هه‌لقورتاند و کاره‌که‌ی یه‌کلا کرده‌وه، گوتی:

– وا باشتره‌ له‌گه‌ڵ شیخۆ به‌گدا بچم، له‌وه‌ی له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌ ده‌توانین به‌وردی له‌ باره‌ی ورده‌کارییه‌کانی خانووه‌که‌وه قسه‌ بکه‌ین.

چه‌ک کرپنه‌که‌ی ئه‌م دوا‌یییه‌یان له‌بنی هینابوون، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی لی‌ره ئالتوونه‌کانی پشتاوپشت بۆیان مابوووه‌ خه‌رجیانکردن، هاتنه‌ سه‌ر ئه‌و گه‌نم و جۆ یه‌ده‌گه‌ی هه‌لیان گرتبوو، جگه‌ له‌و دانه‌ویله‌یه‌ش که‌ بۆ تووکردنیان دانا‌بوو، هیچیان به‌ده‌سته‌وه نه‌ما‌بوو. ئه‌مه‌ش به‌شی سالی داها‌توویان بوو. خو ئه‌گه‌ر پێشبینیه‌که‌ی برا‌حه‌ق ده‌رباره‌ی زۆر باران بارین نه‌یه‌ته‌دی، ئه‌وا حالیان زۆر شر ده‌بیت.

شیخۆ و که‌ریم کۆشکه‌که‌یان چی هیشته‌ و به‌و ناز و نیعمه‌ته‌ی بابا شیخ تیدا ده‌ژیت، سه‌راسیمه‌ بوون. دوا‌ی ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی زۆر له‌ نیوان شیخۆ و حوسین‌عه‌لی به‌ننادا کران، شیخۆ بۆی ده‌رکه‌وت ئه‌م کابرایه‌ی له‌ شاره‌وه هاتووه‌ ته‌له‌سمی نه‌خشه‌که‌ ده‌خویندته‌وه و شی ده‌کاته‌وه، چون به‌ناو ژوره‌کانندا بگه‌رپینێ و بتسوورپینێ و درێژی و پانی و بری ئه‌و قایه‌ و گه‌چ و کاته‌ی پێویستی به‌وردی ده‌تاتی. ده‌بێ زۆرێک له‌ باره‌ی ئه‌و شتانه‌وه بزانیته‌ت، که‌ به‌لای ئه‌مه‌وه په‌نه‌مان،

نه‌خوازه‌لا ئەو پێوه‌ندی به‌توانای شیخ بابا و سه‌رچاوه‌ی ئەو سامانه‌ چک نه‌هاتووه‌ی پشتیان پێ به‌ستووه‌، هه‌بیت، هه‌روه‌ها چۆنیتی به‌ده‌سته‌هێنانی قایه‌ و گه‌چ... هتد، له‌و پرسیاره‌ زۆرانه‌ی ده‌یانوروژاند، گرنگترین شتی‌ک که‌ می‌شکی جه‌نجال‌ کردبوو، دۆزینه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌یه‌کی هه‌میشه‌یی پارهبوو، یه‌که‌مین جار بوو له‌ ژیانیدا دل‌ه‌راوکی‌ پێ بکات، به‌تایبه‌ت له‌و کاته‌ی باوکی له‌ دوا مامه‌له‌ی چه‌ک کرینیدا پێی گوت: ئەمه‌ دوا لیره‌یه‌ شکی ده‌به‌م.

شیخۆ دوا‌ی ئەوه‌ی به‌چاوی خۆی ئەو ناز و نیعمه‌ته‌ی بینی، که‌ شیخ بابا تێیدا ده‌ژیت، له‌ ناخه‌وه‌ هه‌ستی کرد بووه‌ مروّقی‌کی تر، ئەو ئیتر ئەو که‌سه‌ نییه‌ جگه‌ له‌ جه‌وه‌ل‌ قاجر و مازووخ هه‌یچ نه‌زانیت، که‌ رۆژانه‌ خۆر له‌ نیوانیانه‌وه‌ هه‌لدیت، پاشان ئیوارێ له‌ودیدو که‌ل هه‌نجیره‌وه‌ ئاوا ده‌بیت، یاخود له‌م به‌روه‌ بجێته‌ ئەوبه‌ری زییه‌که‌. ئیستا شتگه‌لی نوێ به‌به‌رچاویدا وه‌کو خه‌ون دین و ده‌چن، ولایه‌تی مووسل، موته‌سه‌ریفیه‌تی که‌رکووک، ولایه‌تی به‌غدا، ئەه‌ی ئەو ئامیزه‌ سحریه‌ی فوو به‌که‌ره‌نایه‌کی گه‌وره‌ی گۆرانی تورکیدا ده‌کات، ناوه‌که‌ی بیر چووه‌وه‌.

شیخ بابا سه‌رۆک هۆزه‌ و ئەمیش سه‌رۆک هۆزه‌ و له‌و به‌ر قرچه‌ی گه‌رمایه‌دا تا ئەژنۆی نوومی قوریه‌. کۆمه‌لێک پرسیار که‌ له‌ می‌شکیدا گینگلیان ده‌دا و هه‌راسانیان کربوو، ئاراسته‌ی وه‌ستا حوسین عه‌لی که‌رکووکی کردن. خه‌ونی به‌وه‌وه‌ ده‌بینی چۆن مه‌ردانی بۆخۆی کیش کرد، ئەمیش ئاوا بیته‌ پالی. ئەگه‌ر مه‌ردان بوێر و ئازایه‌ تا راده‌ی هه‌له‌شه‌یی و گه‌وجی‌تی، ئەوا ئەم هه‌ند زیره‌که‌ تا راده‌ی ژیری و دانایی. باووباپیرانی شیخ بابا له‌ باووباپیری ئەم باشتر نه‌بوونه‌. هه‌روه‌ها هۆزه‌که‌ی له‌ هۆزی ئەم چاکتر نییه‌، ئەه‌ی چۆن توانییان ئەم کۆشک و ته‌لازه‌ بنیات بنین؟ هه‌ر ده‌لێی پارچه‌یه‌که‌ له‌ به‌هه‌شت. یه‌که‌مین شت بۆ نیشاندانی دۆستایه‌تی به‌رامبه‌ر به‌ وه‌ستا حوسین نواندی، فه‌رمانی دا کاوریک له‌به‌ر پێی سه‌ر برن. ئەمه‌ زۆر سه‌رنجی وه‌ستا حوسینی راکیشا و به‌ سه‌رسوورمانه‌وه‌ گوتی: به‌ چیم تێ ده‌گه‌ی شیخۆ به‌گه‌؟ من ته‌نیا خزمه‌تکارێکم لای شیخ بابا.

شیخۆ به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی لیوانلیو له‌ بروا به‌خۆبوون و هۆگریه‌وه‌ گوتی:

- وه‌ستا حوسین، ئیمه‌ لیره‌ جیاوازی له‌ نیوان خزمه‌تکار و سه‌رۆکدا ناکه‌ین، تۆ

لای من وه‌ستای، خوا ئاوه‌زێکی نایابی پێ به‌خشییویت، پێویسته‌ به‌چاویکی تایبه‌تت تماشا بکه‌م، من ده‌مه‌هه‌وێ له‌ تۆوه‌ شت فێر بم.

وه‌ستا حوسین ته‌مه‌نی نزیکه‌ی شه‌ست ساڵ ده‌بوو. نیوه‌ی ته‌مه‌نی له‌گه‌ل شیخ بابادا به‌سه‌ر بردبوو. به‌خۆی له‌ دوا قۆناغی چۆ بوونی کۆشکه‌که‌یدا به‌شدار بوو. له‌ ته‌ره‌فی دایکیه‌وه‌ خۆی به‌خزمی باباییه‌کان ده‌زانی، که‌چی له‌ که‌سیان له‌م قسانه‌ی نه‌ژنه‌فتبوو، هه‌رگیز خه‌ونی به‌وه‌وه‌ نه‌دیتبوو کاور له‌ به‌ر پێی به‌عه‌رددا بده‌ن، ئەوه‌تانێ ئەم خه‌لکه‌ خاکی و ساکاره‌ مافی خۆی ده‌ده‌ن و تواناکانی به‌رز راده‌گرن. هه‌ستی به‌دلنیایی و بروا به‌خۆبوونیکی ره‌ها کرد، که‌ پێشتر شتی وای به‌خۆوه‌ نه‌دیتبوو. هه‌ر یه‌ک له‌ میرزا و هاپۆ و سه‌ید به‌ وبقار و شکۆه‌ گویستی قسه‌کانی بوون، چون سه‌رۆک هۆزی باباییه‌کان بیت. له‌و کاته‌ی هه‌ردووکیان به‌ناو قوریه‌ گیراوه‌کان و کوخته‌ نیوه‌ ته‌واو بووه‌کاندا ره‌ت ده‌بوون و هه‌مووانیش وه‌کو شانیه‌ی هه‌نگ له‌ کاردا بوون.

شیخۆ گوتی: ئەگه‌ر راستت ده‌وێ وه‌ستا حوسین، من ده‌مه‌وێ کۆشکیک بنیات بنیم له‌وه‌ی شیخ بابا باشتر بیت، وه‌لێ پیم نالێی ئەو پارهی به‌ له‌ کوێ بێنم؟ تۆ له‌گه‌لیان ژیاوی و له‌ باره‌یانه‌وه‌ زۆر ده‌زانیت، پیم نالێی بۆ ته‌واوکردنی ئەم سه‌لته‌نه‌ته‌، ئەم هه‌موو پارهیان له‌ کوێ هێنا؟

وه‌ستا حوسین دایناوو پرسیاوی له‌و بابته‌ی ئاراسته‌ بکریت، له‌ باوکیشیه‌وه‌ زۆری له‌ باره‌ی میژووی باباکانه‌وه‌ بیستبوو. زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و له‌ چاوانی شیخۆی روانی، گوتی:

- ئەو پارهی به‌ته‌وێ له‌ ژیر ده‌ستدایه‌ شیخۆ به‌گه‌، پاره‌ و سامانت له‌ شیخ بابا زیاتره‌، وه‌لێ نایانینیت. ئیوه‌ نووکه‌ له‌ دۆلی کفرانی شاخاوی نین، به‌لکو له‌ دۆلی کفرانی پێده‌شتن. ئیوه‌ له‌سه‌ر زه‌وییه‌کن له‌ ئەزه‌له‌وه‌ درێژه‌ی دۆلی کفرانه‌، لێ ئیوه‌ پیتان نه‌ده‌زانی، سه‌ره‌رای ئەوه‌ی وه‌کو له‌وه‌رگه‌ بۆ مه‌ر و مالا‌ته‌کانتان به‌کارتان ده‌هێنا. ئەوا ئیستا به‌فه‌رمی بووه‌ موکتان. ده‌بێ ئیوه‌ش دوا‌ی به‌ده‌سته‌هێنانی فه‌رمان شیوه‌ ژیاوی خۆتان بگۆرن. وا ده‌زانی ئەگه‌ر به‌خۆت ئیش بکه‌یت ماله‌که‌ت زووتر ته‌واو ده‌بیت؟ کارکردن شووره‌یی نییه‌، لێ ناشرینه‌ بۆ هۆزیک له‌ سه‌رۆکه‌که‌ی

بگه پری، تا چۆکی له قوردا بچه قینیت. ئەگەر موته سه ریف و قایمقام له ناکاو بدنه سه رتا و سه ردا نت بکه ن چیت پی دەلین؟ ده گونجیت موته سه ریف و قایمقام له ماله کانی خویاندا قورکاری بکه ن؟ تۆ له چاو رۆله کانی هۆزه که ته وه موته سه ریفیت، چۆن میلله ت و پۆلیس و جه ندرمه و فه رمانبه ران دلسۆزیی بۆ موته سه ریف ده نوین، ده بی رۆله کانی هۆزه که تیش دلسۆزیی ره هات پيشکه ش بکه ن. تۆ فه رمانره وای تاق و ته نیایانیت. باوکی شیخ بابا فلسیکی له گیرفانی خۆی خه رچ نه کرد، جووتیاره کان له گزنگه وه تا خۆرئاوا ئیشیان ده کرد، ته نانته ئه و خوارده نی له لای ده بانخوارد، بی ئە وهی هه سته پی بکه ن لیانی ده چرییه وه. بۆ قایه و گه چه که ش له خۆی ئاسانتر نییه، ئیوه شاخی قسلیتان هه ند زۆره به شی دنیا ده کات. ده جووتیارم بده ری، به ماوهی سی رۆژان باشترین کووره ی گه چت بۆ دروست ده که م. هه ر چی بارووته بۆ ته قانده وهی تاشه به رده کان، ئەوا ده توانی به فه رمی له مه لبه ندی موته سه ریفیه، یاخود له سه نه ق به ده سته به ینیت. خه لووزی به ردین و کبریتیش ئەوا له کفریه وه ده بانه ینین.

شیخۆ تا چه ند رۆژیک له ژیر هیدمه ی ئە وه دا بوو لای شیخ بابا بینی و له وه ستا حوسین که رکووکلییه وهی بیست. بیری له وه هه موو شتانه ده کرده وه، که به یه که جار چوونه میشکه ئاسووده و به تاله که یه وه، له وه غه مانه ی ئیستا خه ویان له چاوی تۆراندووه، بۆ یه که مین جار له ژیانیدا دوا ی ئە وهی چه ندین جار ئەمدیو و ئەودیو ده کات له خه و بیدار ده بیته وه، یاخود خه ویک ی چر چر ده نوینیت، له خه ونیدا شتیلک ده بینیت پيشتر نه بیینی بوون. خه ونی به کۆشکی گه وره وه بینی که چه ندین ده روزه ی هه بوو، له ژوو روو دالانه زۆر و ئەو بانیزانه ی ده یانروانییه سه ر ئەو باغچه جوانانه ی پرپوون له گۆل و گۆلزاری هه مه ره نگ، بز ده بوو.

پاشان خۆی بیینییه وه سواری پشتی ئەسپکی سپی تیزره بووه، له دۆلی کفرانی شاخاوییه وه بۆ دۆلی کفرانی پیده شت ده چی. بۆ یه که مین جار خه ونی به ئافره تیکی شوخ و شه نگه وه بینی به گیانی نیوه رووته وه هاته ژوو ره که یه وه، که به فه رشی ئیرانی و مۆزلین رازینرا بووه وه.

- شیخۆ به گ. وه ستا حوسین که رکووکلی به زمانیکی وا ده یگوت که پر بوو له

سووربوون و قه ناعه ت: تۆ که سیک ی بۆ سه رکردایه تی خولقاویت و شایان به خۆته. بنیاده م له وانی دیت جیا ده کاته وه، ته نانته ئەگه ر جلی شریشت له به ردا بیت. بروا بکه من که یه که مین جار به سه ر پشتی ئەسپه ئالووالا که ته وه بینیت، وامزانی میریکی له میره کان.

دوا ی قسه له سه ر کردنیکی زۆر له ئیوانیاندا، چاره یه کی دیان دۆزییه وه، ئەویش خانوویه که به په له دروست بکه ن پینج ژووری تیدا بیت له گه ل ته ویله و عه ماری دانه ویله، پيش باران بارین لیی ببنه وه، به و مه رجه ی سه ره تای به هار ده ست به پرۆژه گه وره که یان بکه ن، چونکه په له کردن له شه ی تانه وه یه و سه بریش له یه زدانه وه، وه ک چۆن حوسین که رکووکلی گوتی: پاشان باوکی شیخ باباش کاتی خۆی، که کۆشکه که یان دروست کرد، به هه مان شیوه ی ده ست پی کرد.

شیخۆ ویستی که ریمی برای به بیرۆکه ی کۆشکه که قایل بکا و پیکه وه تیایدا بژین، وه لی ئەو ئەمه ی ره ت کرده وه، که بتوانی له که شوه وه وایه کی ئاوادا بژین. له ناوخۆیاندا ریکه وتن ئەو له دۆلی کفرانی شاخاویدا بژی و به رده وام سه ریان لی بدات. هه رچی بنیاتنانی کۆشکه که شه وه کوو بیرۆکه ئەو به پێویستی ده زانیت. خۆ باباییه کان له وان باشتر نین. کاتی رای خۆی به مه ردان گوت زۆری پی خۆش بوو و گوتی، ئەو خه ونی به شتی واوه ده بینی و به هه موو توانایه کییه وه یارمه تی ده دات. به لئینیشی پی دا کووره که بۆ سووته نی چه ندی پێویست به خه لووز هه بیت، ئەوا ئەو له کفریه وه بۆی ده گوازیته وه.

میرزا سوور بوو له سه ر ئە وهی ده بی تاقمه که ی خانووه کانیان تۆزیک دوور له ناوجه رگه ی گونده که ی زۆر به وه دروست بکه ن، به شیوه یه ک وا دیار بیت ئاوا ییه کی سه ره خۆیه. که س چه ند و چوونی له گه لدا نه کرد، ئەوه نده نه بی به گالته پیکردنه وه پی گوت: ئاخه ر یه کی که له که رایه تییه کانت، ئەگینا چۆن پیاو مالی دوور له سه رچاوه ی ئاو دروست ده کات؟ ئەی تاوانی ئافره ت چییه له و دووره وه ئاو بکیشنه وه؟

میرزا به زمانیکی نه ینی ئامیزه وه گوتی: تۆ بیر له شتیک ده که یته وه و، منیش له شتیک تر.

سەردانەکانی کوئخا زۆراب بۆ لای بابا بەردەوام بوو، تەنانەت سەیدیش جاریکیان گوتی:

- دواى دوژمندارى شیرینییه.

چۆکی شیخ بابا بەتەواوی چاک بوو، ئەمەش وای لە شیخ بابا و سەید براحەق کرد دان بەوەدا بنین، کە بەراستی هەکیمه.

هەموو جاریک لە نیوان خۆیاندا باسی ئەو ژن و ژنخوایەتیان دەکرد، کە هەر دەبێ ببێ، چونکە کوئخا زۆراب و ئەوان لە لایەکیەوه مژوولی دروستکردنی خانوو بوون، لە لایەکی دیشەوه بەکیالانی زەوییه تازەکانەوه خەریک بوون، وایان بەباش زانی ئەو مەسەلەییەیان بۆ دەرفەتییکی دی هەلگرن.

پۆژی بەرپێکردنی پۆستەم بوو، پۆژیک بوو پێشتر هۆزی دۆلی کفران ئەمەى بەخۆیەوه نەبینیبوو. بۆ یەکەمین جارە لە مێژووی هۆزدا مێردمنداڵیک هیشتا شانزەسالەى رەت نەکردبوو، بۆ تەواوکردنی خۆیندن و دابران لە خێزانی و هۆزەکەى، تا ماوەیەکی دیارنەکراو، کە رەنگە بگاتە چوار سال یاخود زیاتر، کى دەزانى؟ لە گوند دەربچیت. کوئخا زۆراب بێرۆکەکەى زۆر بەدل نەبوو، لى لە ژیر کاریگەری سنجان و شیخۆدا، کە وایان دەبینى بوونی خۆیندەواریک لە هۆزەکەیاندا کاریکی زۆر پێویستە، رەزامەندی دەربیری، بەمەرجیک دواى تەواوکردنی خۆیندەکەى لە گوندەکەى زۆراب بێتە مەلا. هەرچی کەریم و ژنەکەى بوون کاری پۆستەم و هەرچی پێوهندی بەوهوه هەبوو، داووایانە دەستی زۆراب و شیخۆوه، لەبەرئەوهى لە منداڵییەوه لای ئەوان بوو. هەرچەندە رەمەزان و میرزا قەناعەتیان بەخۆیندن و فێربوون نەبوو، ئینجاش لەگەڵ بێرۆکەکەدا بوون، چونکە هۆزەکەیان پێویستی بەپیاویکی لە چەشنی یوزباشی و قابیقام بوو. کى دەزانى، رەنگە خێریک بەناوچەوانییەوه بیت و بگاتە پایەیهکی بلند لە دەولەت.

لە ئان و ساتی بەرپێکردنیدا کوئخا زۆراب بۆ یەکەمین جار لە ژیاانیدا دوو دلۆپ فرمیسکی رشت. وای هەست دەکرد ئەو دوو دلۆپە دوو سال لە تەمەنى دەمژن. سنجانیش گریا، هەرودها رەمەزان و میرزا و عەباس و قادریش لە پرمەى گریانیا دا، لى هەر کەسە و بە کپی بە شیوازیک. هەرچی دایکی بوو هەستی بەجۆره شانازییهک کرد و فرمیسکی نەهات، کەچی دواى دوو رۆژان هەستی بەبۆشایییهکی گەوره کرد و لە هارپژنى گریانى دا.

شیخۆ و کەریم و مەردان بۆ سەنجەقیان رەوان کرد، دواى ئەوهى شەویان لای جیهانگیر پۆژ کردەوه، رەمزیش وێرایان بەرەو کەرکووک کەوتە رى، سەیریان پێهات کاتى بینیاى زۆر بەئاسایى و بى قره و بره و گریان جیهانگیر و ژنەکەى رەمزیان بەرپى کرد.

جیهانگیر گوتی پئیوست به شیخۆ و کهریم ناکات له گه‌لیاندا برۆن، ته‌نیا مه‌ردانیان به‌سه. لی ئەوان پئیان له‌سه‌ر ئەوه داگرت مه‌به‌ستیانه شوینه‌که‌ی بزنان و ئەو جیگه‌یه ببینن، که لئی ده‌ژۆ و تیایدا ده‌خوینی و پئیوستییه‌کانی چین، هه‌روه‌ها کوپخا زۆراب پئی گوتوون تا دوا شوین له‌گه‌لیاندا بن. سه‌ره‌رای دانیاییکردنه‌وه‌یان له‌لایه‌ن مه‌ردانه‌وه، که ماوه‌ی نیوان سه‌نجه‌ق و که‌رکووک که‌مه، که‌چی شیخۆ و که‌ریم وایانده‌زانی گه‌لێک دووره و له‌وسه‌ری دنیا‌یه. گه‌لێک سه‌یریان پيدا هات، کاتی بینییان ماوه‌ی نیوان ئەم دوو شاره که‌متره له‌ دووری نیوان دۆلی کفران و سه‌نجه‌ق. جگه له‌وه‌ی رێگه‌که‌ی ئاسانتر و خوشت‌ریشه. به‌پێچه‌وانه‌ی ئەو رێگه سه‌خته‌ی ده‌تباته‌وه بۆ دۆلی کفران. سه‌ره‌رای ئەو قه‌ره‌با‌لغییه هه‌میشه‌یییه، چه‌ندین کاروان و عه‌ره‌بانه، که ئەسه‌پ رای ده‌کیشان هه‌را و زه‌نایان له‌و رێگه‌یه‌دا به‌رپا ده‌کرد، ئەمه‌ش له‌ سوڤنگه‌ی ئەو زه‌نگولانه‌ی به‌ ملی هیس‌تر و گویدرێژه‌که‌انه‌وه کرابوون، که‌شوه‌ه‌وا‌یه‌کی ئاسووده‌یان دروست کردبوو. ماوه ناماوه‌یه‌ک که‌پرۆکه‌یه‌کیان ده‌هاته ری، پئیان ده‌گوت «سه‌بیل»، بریتی بوو له‌ کوپه‌یه‌کی پر له‌ ئاوی سارد ریبواران تینویتیان لئ ده‌شکاند. لاپه‌سه‌نی و سه‌راسیمه‌یی شیخۆ و که‌ریم که‌متر نه‌بوون له‌ هه‌مان ئەو هه‌ستانه‌ی رۆسته‌میان داگرتبوو، گه‌لی پرسیار له‌ مێشکیاندا گینگلیان ده‌دا، به‌ کپی و واقورمانه‌وه چاودیری شته‌کانیان ده‌کردن، لی شتیک شانازی به‌خۆوه‌کردن و خۆ ده‌رخستن وه‌ک که‌سه‌یکی ساده و ساکار، ناچاری بیده‌نگی ده‌کردن. چونکه به‌تیه‌ریبوونی کات شته‌کان خۆیان ده‌رده‌که‌وتن. له‌ کاتی وه‌رگرتنی فه‌رمانه‌که‌وه، زۆریان بینی و له‌گه‌لیا ژیان و گه‌لێک شت به‌سه‌ریاندا تیه‌ره‌ین، ته‌نانه‌ت له‌ خه‌ونیشدا نه‌یانبینیبوو، دنیا به‌هه‌موو سه‌یر و سه‌مه‌ره‌کانییه‌وه، گه‌لی گه‌وره‌تره له‌ دۆلی کفران، زتی ئاوه‌سپیش ته‌نیا روبار نییه، ئا ئەوه‌تانی به‌چاوی خۆیان شاخیلێک ده‌بینن گه‌لێک له‌ جه‌وه‌ل قاجر و مازووخ سه‌رکه‌شترن. هه‌رچه‌نده گه‌لێک دوورن، لی دونه به‌ به‌فر داپۆشراوه‌کانیان واده‌نوینن، جه‌وه‌ل قاجر و مازووخ له‌چاویانه‌وه دوو گردۆلکه‌ی بچووکن.

کاتی گه‌یشتنه که‌رکووک به‌قه‌لا و گوومه‌ت و مناره و بازار و جووله‌ی پر له‌ هه‌را و زه‌نایه‌وه، وایان هاته به‌رچاوه‌ سه‌نجه‌ق له‌چاوه‌ مه‌وه‌ گونده، عانی مه‌ردان نیشانه‌ی

سه‌رسوورمان و واقورمانی به‌روخساری شیخۆ و که‌ریم و رۆسته‌مه‌وه بینی، چون سه‌ریان به‌راست و چه‌پدا ده‌سووری، پئی راگه‌یاندن شاری مووسل له‌مه‌ش گه‌وره‌تر و له‌ ناوه‌راسته‌وه روباریکی گه‌وره‌ی تیزه‌رو، که ترس ده‌خاته ده‌له‌وه، ده‌یکات به‌دووله‌ته‌وه. مه‌ردان سه‌ره‌رای ئەوه‌ی چه‌ندین جار هاوه‌لی رێگه‌ی رهمزی بووه، ده‌می گه‌یشتنه ناو شار، داوای له‌ رهمزی کرد ئەو چاوه‌ ساغیان بیت. چونکه کۆلان و رێگه و ماله لیکچوووه‌کان شته‌کانیان لئ تیکه‌ل ده‌کرد و سه‌ری لئ ده‌شتیوا، که‌ریم دوا به‌دوای مه‌ردان گوتی: من ده‌توانم چاوه‌ بچووینم و هه‌موو کونج و که‌له‌به‌ریکی دۆلی کفران بدۆزمه‌وه. هه‌رچی ئەم کۆلانه‌ن هه‌زار جاری تریش پئیاندا تیه‌ره‌ بيم سه‌ریان لئ ده‌رناکه‌م.

رهمزی به‌و هیمنییه‌ی که‌ پئی ده‌ناسرایه‌وه بۆی روونکردنه‌وه، چون بگه‌نه ئەو شوینه‌ی مه‌به‌ستیانه، مرۆفیش هه‌رگیز له‌م شاره‌دا ون نابیت، گوتی:

– نابۆ دوو شتتان له‌ بیر بچیت، وه‌ک چون خاله مه‌ردان هه‌میشه له‌ بیران ده‌کات، یه‌که‌م: ئەه‌وقاف جاده‌سی^(٤)، دووه‌م: ئەه‌وقاف جامعی^(٥). یه‌که‌میان تاقه شه‌قامی سه‌ره‌کییه، که شاره‌که ده‌برێ و ده‌گاته‌وه سه‌ر هه‌موو رێگه‌کان. هه‌رچی دووه‌میان گه‌وره‌ترین مزگه‌وتی شاره و ده‌که‌وێته سه‌ر ئەم شه‌قامه. هه‌ر مندالێک ئەم دوو شته ده‌زانیت. مزگه‌وته‌که‌ش جیگه‌ی خویندن و گوزه‌رانمانه.

مه‌ردان به‌ناپه‌زاییه‌وه گوتی: جاری پێشوو مه‌لا رهمزی حه‌ياته‌که‌م له‌ شوینیکی تره‌وه هاوردمانته شاره‌وه، پێشتریش له‌ شوینیکی دییه‌وه هاتین، نازانم ئیستا له‌ کوپین؟ هه‌ر جاره و به‌به‌هانه‌ی سه‌ردانی هاوه‌لیکت رێگه‌که‌ت ده‌گۆری، ئیتر چون ده‌ته‌وی ئەم هه‌موو رێگه‌یه‌ی شه‌یتانیش تییاندا ون ده‌بی، فیر بيم؟

شیخۆ به‌پێکه‌نینه‌وه گوتی: ئیتر له‌مه‌ودوا له‌م رێگه‌یه‌وه دین، شاره‌زای بووی؟ مه‌ردان به‌ دوولیه‌وه گوتی: ئەگه‌ر له‌ هه‌مان رێگه‌وه بگه‌رێینه‌وه، هه‌لبه‌ت له‌ بیرم ناچیت.

(٤) ئەه‌وقاف جاده‌سی: به‌ تورکییه. واتا: جاده‌ی ئەه‌وقاف. (وه‌رگێر)

(٥) ئەه‌وقاف جامعی: مزگه‌وتی ئەه‌وقاف. (وه‌رگێر)

رهمزی به شوخییهوه گوتی: جاری پیشوویش هه مان قسه ت کرد.

دهمه و عهسر گه یشتنه مزگه وته که. دواى ئه وهى چاویان به ژووردها گیترا، که رهمزی تیا نیشته جییه و کلیلی ئه ژووره یشتیان له رهمزی سهند، که بۆ رۆسته می گرتبوو، شتومه که کانیا تیا دانا و بۆ ناخواردن چوون. مهردان دواى ئه وهى رهمزی دهگه یاند، شهوئ له خانه دا دهماپه وه، که نزیك پرده بهردینه که یه و که وتۆته ژیر قه لآوه له وهی ئاوی خاسه وه. رۆژی دوا ییش له گه ل یه که م کاروانی بچوو کدا که دهچوو بۆ سه نهجق، دهگه رایه وه. هه موو ئه مانه ی ده کرد نه ک له بهر مه ترسیی ریگه، به لکو بتوانی له ریگه کانی شار دهرباز بیت. هه رکه کاروانه که دهگه یشته دهره وهی شار، جلّه وهی ئه سپه تیژ په وه که ی خا و ده کرده وه و په له هه ورکی ته پوتۆزی له دواى خو یه وه جی ده هیشت. بریاری دا شهوئ له هه مان خا ندا به سه ر بهرن و له وه که باباخانه یی ته نیشتی شییه وه نانه که یان بخۆن.

دواى ئه وهی ئه وقاف جاده سییان بری و گه یشتنه پرده بهردینه که، ئه سپه کان له شوین خو یان چه قین، ته نیا ئه سپه که ی مهردان نه بیت، ئه ویش به دهوری خویدا ماخۆلانی بوو و نه ده په رییه وه، مهردان چه نده هه ولّی دا سوودی نه بوو، هه ندیک له ریباره کان ویستان و چاویان تی برین. یایییه که دوو ئه سپ رایان ده کیشا، وه ستابوو، چاوه روانی گالیسکه وانه که بوون ریگه یان بدن تا به رنه وه. پاشان کابرایه ک هات و عه ره بانه یه کی قورسی پال دنا. پرده که یان گرت و بی ئه وهی پی بزائن قه ره بالگیان دروست کرد. کابرایه کی پیر فیستیکی به لاری له سه ر کریوو، داره که ی دهستی راوه شان و به سه ریاندا هاواری کرد، بی ئه وهی لپی بگه ن. شیخۆ وایزانی کار به دهستیکی گه وره یه، یاخود به رپرسی پرده که یه، لای له رهمزی کرده وه و گوتی:

- رهمزی پیم نالی ئه م ئه فه ندییه تورکه چی دهوئت؟

رهمزی له وه ره وه سه رقالی ئه سپه به له سه که ی بوو، گوپی له قسه که ی کابرا نه بوو، دواى ئه وهی ناچار بوو له ئه سپه که ی دابه زیت، به ئه ده به وه به تورکی له کابرای پرسى داخۆ چی دهوئت، کابرا به تووره یییه وه گوتی:

- اشبو کورد بیشکر نه سویله بیاده اولسونلر.

رهمزی بهر له وهی قسه کانی وه رگیتیت، پیاده بوو بوون و جلّه وهی ئه سپه کانیا ن به ده سه ته وه بوون. هه ینی له پرده که په رینه وه ئه یکیان پیدا هاته وه. دواى ئه وهی ئه سپه کان و جروجامشتیان به خاوه نی خانه که سپارد، مهردان بۆ که باب خواردنی هه لپیچان، بۆنی گوشتی برژاو ئیشتیای ده کردنه وه و ریخۆ له خالییه کانیا نی هینابوو هه له که سه ما. پیشتر مهردان باسی که بابی بۆ کرد بوون، که له دنیا دا هاوتای نییه. ئه وه تانی که باب و پیوازی پاککرا و ته ره له به رده میانه. لیکوا یان هات، مهردان بۆی روون ده کردنه وه چۆن پاروو بکه ن و تورشی و پیوازی پاککراوی تی بکه ن.

دواى ئه وهی بابۆ له یه کی کرد و له سه ریکییه وه به رقه پی دا، کاتی ئه وان ویستیان لاسایی بکه نه وه، رهمزی هه ر بۆ تووره کردنی مهردان خه نییه وه، له وده می پارچه یه کی له نانه که کرده وه و نه ختیک که بابی نایه ناو، گوتی: خاله مهردان که باب ته نیا به و شیویه ناخوریت. ئه وی له که باباخانه دانیشیت ئاوی ناخوات.

مهردان ولامی نه داوه، چونکه ئه وکاتیک سه رقالی ناخواردن بیت هیچ نابیستی و قسه ه ناکات. داواى هی تریان کرد. چه ند پیاله یه ک چایان خوارد وه و جگه ره یان به بایادا و چاویان بری بووه هاموشۆکه ران، که بادینی و ده شته کی و ئه فه ندییا ن تیدا بوون. که ریم ویستی له هۆی بوونی ئه م هه موو خه لکه له ناو شاردا بپرسی، که چی رۆسته م پیشی کهوت و گوتی:

- رهمزی چیه ده لئی ئه مرۆ خه لکی شار جه ژنیانه؟

- نه خیر. هه میشه ئاوا قه ره بالغه. زۆر به ی خه لکی له گونده کانه وه بۆ کرین و فرۆشتن دین.

شیخۆ دواى ئه وهی ئه فه ندییه که ی بیر هاته وه، گوتی:

- رهمزی پیت نه گوتم ئه و پیره ئه فه ندییه تورکه چی گوت؟ وا بزائم جوینی پی داین.

رهمزی پیکه نی و گوتی: وتی به م کورده که رانه بلّی با به پا برۆن.

که ریم به پی ناخۆش بوونه وه گوتی:

– ئەو كاپرا پيره بۆ بە كەرى ناو بردىن؟ خراپەمان بۆى بوو؟

– ھەندىك توركان ھەن خراپ بين بۆيان، يان نا، ئەوا ناوى كەريان بەسەر كورددا بېرپوھ.

مەردان ويستی جەوھكە خۆش بكات، گوتى:

– لەبەرئەوھىيە كورد كەريان ھەيھ.

كەرىم بەشىلگىرىيەوھ پرسى: بە عارەبىش وا دەلئىن؟

رەمىزى ولامى داوھ: نەخىر. بە عارەب دەلئىن پىس عەرەب.

شىخۆ پىكەنى، سەرى لەقاند و گوتى: كەواتە عارەب پىسن و ئىمەش كەر؟ ئەى توركا؟ جوئىنى تايپەت بە ئەوان نىيە؟

مەردان بە خۆ ھەلكىشەنەوھ گوتى: چۆن نىيە؟ تەنانەت منىش دەيزانم... كوردەكانى دانىشتووى سەنجەق و لىرەش لە كەركوك پىيان دەلئىن: توركمانى بى ئىمان.

كەرىم لەسەرى پۆيى: كەر، پىس باشتىن لە بنيادەمى پاكى بى دىن.

شىخۆ بەزەردەخەوھ ئاورى لە پۆستەم داىوھ و پىي گوت:

– ئەگەر دەتەوئى لە شاردا بەردەوامى بەخوئىندنەكەت بەدەيت، دەبى ئەم قسانەت لا ئاسايى بن.

رەمىزى بەتوندىيەوھ گوتى: مامە، لە مەكتەب رى بەم جۆرە قسانە نادىت. سزاي فەلاقەدانە.

قسەكەى دوايى روون نەبوو بۆيان، شىخۆ وايزانى مەردان لە ئەنجامى تىكەلبوونىدا لەگەل رەمىزى ماناكەى دەزانىت، سەيرى پى ھات بينى بەگىژىيەكەوھ دەروانىت، گوتى:

– ئەرى رەمىزى پىمان نالىيت ئەم سزايە چىيە؟ دەبى بزانىن لەوئى چى چاوپرپى كورەكەمان دەكات.

– سزايەكى توندە، بەلام تا چەند جارىك قوتابىيەكە لەسەر رەوشتى خراپى ئاگادار نەكرىتەوھ فەلاقە ناكرىت. دواى ئەوھى پىلاوھەكانى پى فرى دەدەن، پىيە

پەتییەكانى سەرىچىكار دەبەستەنەوھ و لەسەر گازى پشتى پالدهخەن و لاقى ھەلدەبىرن، بەشوراق لە بن پىيەكانى دەدرىت.

شىخۆ گوتى: ئەمە لە خەساندى بارگىرن خراپترە.

مەردان بە قىز لىكردنىكەوھ سەيرى رەمىزى كرد و گوتى:

– لەوھ ناچىت تۆ سزاي وا درابىت.

– نەخىر، ئەلەمدولىلا، برواش ناكەم سزاي وا بدرىم.

– ھەلبەت بەچاوى خۆتت بينوھ.

– موسىيەتەكە لەوھدايە بە بەرچاوقوتابىيەكانەوھ دەيكەن.

– جا ئەو بەستەزمانە ناترپى؟

– ھەزار تر بەعانەيەك، ھەندىك جار شتى وا روو دەدات، تر لە چاويەوھ نىعمەتە. تىشكى كزى رۆژەپرتەقالىيەكە نىمچە پايزىكى بەشتەكان دەبەخشى، خانووھ كوئە دارپوخواوھەكان، تەختە و سەكو دارىنە دارزاوھ رىزكراوھەكانى سەر شوستەكە، مىگەلە مەرى و ولاخەكان كە بۆ فرۆشتن بوون، ئەو جەلە شىرانەى زۆرىيە خەلك لەبەريان دەكرد، دەرۆزەكەران بە ناتەواوى و جوولە بەگومانەكانىيان، پىسى و شووشەى بەتال لىرە و لەوئى، ئاوپرۆى وشكى خاسەسوو، كە ژىرەكەى بووھتە كەندرى جۆگەى چلپا، ھەروھەدا دەيەك بۆ سەگە بەرەلاكان، كووچە و كوئانە تەنگەكان. ھەموو شتەكان بەلايانەوھ تازە و نامۆ بوون. ئەوى بەلايانەوھ ماىەى سەرسورمان بوو ئەوھبوو كەس دىقەتى نەدەدان، بەپىچەوانەى گوندەوھ. لەسەر ئەمە مەردان گوتى:

– خەلك لىرە بەخۆيان و كاروبارىانەوھ سەرقالئ، ھەر كەسە و دەپەوئى دوو عانەى چنگ بكەوئىت، ئەگەر مرؤف مقەپەتى خۆى نەبىت ئەوا قۆلى دەبىرن.

ئىدى دەستى بە گىرپانەوھى يادەوھرىيەكانى خۆى كرد، ئەوكاتى ياوھرى جىھانگىرى شارەزا لە بواری بازىرگانى و نرخدا بوو، لە مامەلەكردندا موويەك دانابەزى، پاشان رپى بازىرگانىكى نىشاندان خورىي بەنرخى باش دەكرى، بەو مەرجهى خورىيەكە خاوين بىت، پىاوئىكى لە خواترس بوو، كەشىدەيەكى سىپى

به‌خشی پرتقالی چنراوی له‌سهردا بوو، کاتیک له‌خانه‌که چوونه ژورره‌که‌ی له شوین خۆی هه‌ستا و به‌خیرهاتنی کردن، دانه‌نیشته تا له‌سهر ته‌خته فه‌رشکراوه‌که دانشتن. بئ‌ئوه‌ی پرسیان پئ‌بکات، گازی شاگرده‌که‌ی کرد بچیت هه‌وت نه‌فه‌ر که‌بابیان له‌گه‌ل پیاز و سه‌وزه‌ی زۆر بۆ بینیت. هه‌رچهند وتیان پئ‌ش نه‌ختیک نانمان خواردوو و پیمان ناخورتیت، کابرا مکور بوو له‌سهر رای خۆی و دانیای کردنه‌وه، که ئه‌ویش نانی خواردوو، به‌لام که‌باب هه‌میشه ده‌خورئ و پیاو لئی تیر نابیت، پاشان ده‌ستی کرد به‌ ستایشکردنی ئه‌و که‌بابه‌ی خاوه‌ن که‌بابخانه‌که ده‌بکات، ده‌بئ‌ پیاو به‌ر له‌وه‌ی شتیک بکریت ئیتر هه‌ر چیه‌که بیت، له‌ فرۆشیاره‌که دانیای بئ‌ به‌ر له‌وه‌ی له‌و شته دانیای بئ‌ که لئی ده‌کریت. له‌م رۆژگاردا خه‌لک بئ‌ ئه‌وه‌ی له‌ خوا بترسن له‌ هه‌موو شتیک فی‌ل ده‌که‌ن، ئه‌و قازانجه‌یش له‌ هه‌رامه‌وه دیت جگه له‌ به‌ده‌ختی و مالۆیرانی هیچی تری لئ‌ نابیته‌وه. پیاو وا باشتره‌ چهند قرووشیک زیان بکات نه‌که قرووشیک هه‌رام قازانج بکات.

جامخانه‌یه‌که ئه‌و شوینه‌ی له‌ ژورره‌کانی تری خانه‌که جیا ده‌کرده‌وه، که پر بوو له‌ خوری و تا بنمیچه‌که هه‌ل‌درا بووه‌وه. که‌ریم پستی دابوو جامخانه‌که‌وه و په‌نجه‌ی به‌جامه‌که‌دا ده‌هینا و له‌وه‌موو خوریه‌ ورد بوو بووه‌وه و به‌شه‌وقه‌وه سه‌رنجی دابوو ئه‌و شیوه‌ زمانه ئاشناپه‌ی کابرا قسه‌ی پئ‌ ده‌کرد. ئیدی زانی کابرا خه‌لکی سلیمانیه‌. له‌ باره‌یانه‌وه بیستبووی که مملانی ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل بازرگانه‌کانی به‌غدا و مووسلیشدا ده‌که‌ن. خوریه‌که‌یانی بیر که‌وته‌وه چۆن لبادی لئ‌ دروست ده‌که‌ن، یاخود به‌نرخیکی هه‌رزان به‌ کریاره‌ که‌رۆکه‌کانی ده‌فرۆشن. گوتی: مامه‌ وا بزانه‌م تۆ ته‌نیا خه‌ریکی بازرگانی خوریه‌ی؟

کابرا که‌ چاوه‌رپئ‌ قسه‌کردنی به‌کیکیانی بوو، به‌که‌یفخۆشییه‌وه ولامی داوه‌:

– به‌لئ‌، من ته‌نیا بازرگانی به‌ خوریه‌وه ده‌که‌م.

شیخۆ ده‌ستی بۆ لای جامخانه‌که‌وه درێژ کرد و گوتی:

– باشه‌ کئ‌ ئه‌م خه‌رمانه‌ خوریه‌ ده‌کریت؟

کابرا به‌هۆگرییه‌که‌وه پیکه‌نی، ددانه‌ زیره‌کانی له‌ ژیر سمی‌له‌ سپیه‌ پره‌که‌یه‌وه به‌ده‌رکه‌وتن، گوتی:

– خوری وه‌کو ئالتوونه‌، بۆ هه‌موو مرۆفیک پئ‌ویسته‌، به‌بئ‌ خوری مرۆف رووتوقووته‌، من خوریه‌کانم ته‌نیا به‌و کارگانه‌ ده‌فرۆشم، که له‌ مووسل و به‌غا قوماش به‌ره‌م دین.

شیخۆ و که‌ریم سه‌یری به‌کدییان کرد و به‌ته‌وسه‌وه بزه‌یه‌کیان بۆ کرد، شیخۆ ئاوری له‌ کابرا دایه‌وه و گوتی: راستیه‌که‌ی مامه‌ حاجی، ئیمه‌ کویرین و پئ‌ویستمان به‌ چاوساگیکی وه‌که تۆیه‌. خوریه‌کانی ئیمه‌ به‌ده‌ستی ئه‌و کریاره‌ که‌رۆکه‌کانه‌وه به‌هه‌در ده‌پوات.

– به‌ته‌نیا ئیوه‌ نین به‌ده‌ست ئه‌م گرفته‌وه ده‌نالین. ئیوه‌ هه‌مووتان له‌ شار ده‌ترسین، که به‌راستی بۆ ئه‌وانه‌ی که‌س نانسین، ترسینه‌ره‌. ئیوه‌ ئه‌له‌مه‌مدولیللا ئیتر ریگه‌که‌تان زانی، دوا‌ی ناخواردن منیش به‌هه‌ندی‌که‌سه‌ستان ده‌ناسینم، ده‌توانن پشیمان پئ‌ به‌ستن، چونکه‌ فی‌لکردن نازانن. ده‌توانن پیللاو له‌و پیللاو فرۆشه‌ تورکه‌مانه‌ی ته‌نیشتمه‌وه بکرن. قوماشیش له‌و قوماشفرۆشه‌ جووله‌که‌یه‌ی فرت و فی‌ل نازانیت، بکرن. هه‌رچی نازووقه‌ و خواردمه‌نییه‌ ده‌توانن له‌و عاره‌به‌ حه‌ویجه‌یییه‌ی سه‌هنن، چونکه‌ نرخه‌کانی باشن و جووری باشی فاسولیا و پاقله‌ و له‌تکه‌ نوک و قه‌یسی هه‌ن.

قسه‌کانی قسه‌ی دییان لئ‌ بوونه‌وه، کابرا جه‌ختی له‌سهر مامه‌له‌ی بازرگانی ده‌کرده‌وه، دوو جار ناوی جیهانگیری برد، لئ‌ به‌شیوه‌ی رق لئ‌ بوونه‌وه، هه‌رچنده‌ بۆی نه‌شاردراپه‌وه. خویندنی رۆسته‌می زۆر به‌دل بوو، به‌شتیکی گرنکی دانا، داوای له‌و و په‌مزی کرد هه‌میشه سه‌ردانی بکه‌ن و هه‌ر شتیکیان تووش بوو، په‌نای بۆ به‌هن، پاشان گله‌یی له‌ په‌مزی کرد که سه‌ردانی ناکات. په‌مزی پاساوی هینایه‌وه به‌وه‌ی کاتیان که‌مه‌ و خویندنیان زۆره‌، به‌لئ‌نی دایئ‌ ئیدی له‌مه‌ودوا سه‌ری لئ‌ بدات.

به‌ناو شاره‌که‌دا که‌وته‌ن پیاسه‌کردن، دیقه‌تی دوکان و کوگا و خه‌لکیان ده‌دا، هه‌ندی پئ‌داویستییان کری، رۆسته‌م حه‌په‌سابوو، بئ‌ده‌نگی دای گرتبوو، هه‌موو شته‌کانی به‌لاوه‌ سه‌یر بوون، ده‌تگوت خه‌ونیکه‌ و ده‌ترسیت له‌ ده‌ستی بدات، برۆای نه‌ده‌کرد به‌ته‌نئ‌ لیره‌ له‌گه‌ل په‌مزیدا بمئ‌نئ‌ته‌وه و نه‌گه‌رئ‌ته‌وه دۆلی کفران. هه‌سته‌کانی بوو بوونه‌ دوو به‌شه‌وه، به‌شیکی له‌ دۆلی کفران بوو، بئ‌ده‌نگی په‌ها و

گهرموگوری مال و قادر و عهباسی ئامۆزای و دهرچوونی رۆژانه بۆ سههر رۆخی ئاوهسپی و راوه ماسی و پیشبهرکیکی کولژدم و سواریی ئهسپ و چوونه ئهم دئی و ئهو دئی و خوشهویستی باوه زۆراب و سنجان و گالتهکانی مامه رهمهزان، که کهس راستی و گالتهی لیک جودا نهدهکردهوه، ههمو ئهمانه وایان نیشان دهدا رووداویکه تیپهریوه و ناگه ریتهوه. خهیاالی ئهوهی کرد، که چهنده ماوهی زهمهنی له نیوان دۆلی کفران و ئهم شاره پر له ههراوزه نایه دا ههیه، دهلیی ههزار ساله. برگهه ههزار سال چهنده جوانه کاتی زۆرابی باپیری ماوه نا ماوهیه که دهیگوت:

- باپیرانمان بهر له ههزار سال لیره دا ژیاون، ئهم زهوییه ههزار ساله موکی ئیمهیه، زیی ئاوهسپی ههزار ساله بیرهدا لیژ دهیتهوه، نوح پیغه مبهر سلایوی خوی لی بیت ههزار سال لیره ژیا. ههرجی بهشی دوومه، لیره له شارهی بهر له چهند سهعاتیک بووه حهقیقه تیکی بهرچاو، ههچهنده پیشتر رهمزی بۆی باس کردبوو، دهربارهی شهقامهکانی، کۆلانهکانی، بازار و چایخانه و مزگهوتنهکانی، به لای ئهوهوه بوونیان نهبوو. لای ئهو دنیا له دۆلی کفرانهوه دهست پی دهکات و لهویش کۆتایی پی دیت. دۆلی کفران ناوه راستی دنیا، رۆژ لهو پوه هه لیدی و ههر لهویش هوه ئاوا دهیت، ئیدی وای لیهات هه ریه که له ناوهندی سهنجهق و گوندی زۆراب دورترین شوینی دنیا بوون، ئهو دنیا یه کهوتۆته سههر زیی ئاوهسپی، لای رۆژه لاتی جهوه ل قاجر و مازوخه و لای رۆژئاواشی که له ههنجیرهیه، ئیستا ئهو جیهانه نه بۆ یه کجاری نه ما، جگه له په له یه کی بچووک لهم جیهانه گورهیهی ئهوسه ری نییه، هیچی تر نه بوو.

لیره لهم شاره پر له بازار و کۆلان و زبلدانهش رۆژ ئاوا دهیت و تاریکی دای دهگریت، وهک سهنجهق چراش دادهگیرسیت، لی لیره زۆرتن و رووناکتریشن.

سههره پای ئهو ههمو چراهیهی بهدیوارهوه هه لواسرابوون نهخوزه لا له گۆره پانه که، ئینجاش ئهو تاریکییهی شاری داگرتووه لهوی دۆلی کفران زیاتره. ئهو دیو و درنجانیهی له کۆلانه چۆله هۆلانه دهرده که ون زۆرت تر ترسناکترن له وانی دۆلی کفران. بۆیه خه لکی ههر هیندهی دنیا تاریک ده بی و شهو دادیت، له شهقامهکاندا نامین و خویان دهپهستنه مالهکانیانهوه. شان بهشانیان دهر پویی و گوپی له قسهکانیان

دهگرت و له ههمو شت له گه لایاندا بوو، دهتگوت له خهوندایه. چهند جاریک لییان پرسی پیوستی به هیچ نییه؟ ئاگای لییان نهبوو، بیر لای قادر و عهباس و ئهسپه کهی و تفهنگه کهی بوو. فرمیسک بهچاوی قادردا هاته خوار پی و پی گوت: - ناهیلیم کهس سواری پشتی ئهسپه کهت بیت، تا دیتهوه.

ههرجی عهباس بوو قسه کهی پی تهواو نهکرا، دای له پرمه ی گریان و بهتوندی باوهشی لیدا. شیخۆ دای بهسههر شانی و گوتی: رۆسته م، له کوپی؟

بههۆش هاتهوه، خۆی له دووکانی بهرگدروویهک بینیهوه، به لئی، بهقاتیکی نوپی کهواچاکهت ههیه، دواي ئهوهی بهرگدوره که قهدهری گرت، پی وت دواي حهفتهیه که بیت وهری بگریتهوه.

کاتی خۆر ئاوا بوو گه رانهوه خانه که، له نزیک پرده بهردینه که، رهمزی و رۆسته م خواحافیزیان لیکردن، بهو هیوا یه سبهی سهریکی بازار بدن، تا نرخهکان بزائن و ههندیک پیوستی تر بکرن. له خان لهسههر چوارپایه دارهکانیان پالکهوتن و باسی ئهو شتانهیان کرد، که له ناو شار دیبوویان. شیخۆ چهند جاریک چوونه دلهوهی کهسایهتی حاجی ئه مینی بازرگانی باس کرد. بریاری دا پیوهندی له گه لدا توندوتۆل بکا و بهردهوام سههر له کهرکووک بدن. مهردانیس لهوه دوا چۆن دهستپیک پیوهندی نیوان حاجی ئه مین و جیهانگیر خوش بوو، لی تهماحی جیهانگیر و چاوچۆکیه کهی، وایان له حاجی ئه مین کرد بریاری پی نه مینیت. کهریم وایده بینی بی عهقلیه پیاو خۆی به بازار پی سهنجهق بهستیتهوه، ئهو نهیده زانی هینده دوره، له سهنجهق له جیهانگیر زیاتر نییه، به کهیفی دلی خۆی نرخ داده نیت. ههرجی ئیروکانییه دهتوانیت کوتاله کهت به دهیان بازرگان نیشان بهدیت، پاشان بهو نرخه ی خۆت دهتهوی بیفرۆشیت.

مهردان له کاتی که یفخۆش بوو به سههر کهوتنی له دروستکردنی پیوهندی له نیوان شیخۆ و حاجی ئه میندا، گوتی:

- سهیرتان پیدا نهیهت، نووکه جیهانگیر گهنم به نرخ ی زۆر گران نه بیت نافرۆشیت، ئه مهش له سۆنگه ی دواکهوتنی بارانه که وهیه، کهچی لیره نرخهکان ئاساین، سههره پای ئهوهی بهرهو سههریش هه لدهکشین. شیخۆ له سههری رۆپی: باوکم

لهسه ره حهقه کاتى پى لهسه چا وچنۆكى جيهانگير دادهگریت.

قهيرىک بیدهنگ بوون، ههنگینى هه ره يه که يان بيرى له شتيلۆک دهکرده وه پيشتر بهلايدا نه چوو بوو. کهريم گوتى: شارىکى جوان و پر له ژاوه ژاوه، ههز دهکه م ماوه نامه وه يه که سهرى لى بدهم، تاييدا بژيم، لى نه وه شتیکه نازانم چۆنه؟ مهردان گوتى: من نه گهر خانوو و گوزهرانم دابین بيت، ده توانم لى بژيم، بهمه رجىک بهيناو بهين سهر له گوند بدهم.

شىخۆ گوتى: ئيمه ناتوانين له م که شوه وه خنکينه ردها بژين، لى به پيوستى دهزانم شوين پييه کمان ليره ها هبى و له سهردانه کانى داها تووماندا په نای بو بهرين.

مهردان چون شتىکى دۆزيبه توه، له شوينه کهى خۆى هه لبه زيبه وه و گوتى:

- شىخۆ بهگ تو ده توانى هزر بخوينيته وه، هه ميشه نه مه م به جيهانگير دهگوت، کاکه ئيمه پيوستمان به خانىکى بچوو که هه مانبيت، ليره مولک هه رزانه، ده توانين مالۆک به هه وشه يه که گه وره وه به نرخى ته نيا چوار تفهنگان بکريت.

کهريم به پيکه نينه وه سهرى له قاند و به سووک ته ماشا کردنيکه وه گوتى:

- باشه بو سهر و ده بۆکه ناکرين؟ نه گهر ئيمه بهم خه يال پلا وه بگه رپينه وه دۆلى کفران، نه وا کوپخا زۆراب به يه کجارى رپى سه فه رکردنمان لى دهگریت.

شىخۆ گوتى: باوکم ده ناسم، نه و دژى نه م خه يال پلا وانه يه، له گه ل نه وه شدا پيوستمان به وه يه جى پيمان له م شاره سه يره دا هه بيت.

ژووره که يان له خانه که بریتى بوو له گوومه زىکى بى په نجه ره، سى قهره ويلاهى ته ختهى تيدا بوون به زۆر په سترابوونه ژووره وه و به ته نيشت سى ديواره که وه بوون، چراهه که گه رچه که به ديواره که وه هه لواسرابوو، رووناكى دهکرده وه. سه ره راي جه ختکرده وهى خاوه ن ئۆتيله که، که هه موو خانه که پاسه وان ئيشكى دهگرن، که چى نه وان برياريان دا به نۆره ئيشک بگرن، کى ده زانى؟ دوور نييه خودان خانه که خۆى دز بيت و ده بى لى ئاگادار بن؟

يه که مين رۆژ و حه فته کان به لای رۆسته مه وه قورس بوون، بهر له گزنگى خۆر له

خه وه هه ستان، ده ستنويژ و پينچ جار نويز له رۆژيکدا، خۆشتن به ئاوى سارد، به نۆره پشکدارى له پاککردنه وهى ژوور و هه وشه که، به رده وام خويندن، فيربوونى زمانى تورکى و عه ره بى، وانه ي زۆر و هه مه رهنگ. هه رچه نده هه ندى زحمه تى ده هاتنه رى، که س بۆله ي ليوه نه هات، ره مزى ئامۆژگارى کرد بهرگه بگريت، چونکه له سه ره تا وه ناخۆشى دینه رپى، نه وى تواناي خويندنى نه بى هه لديت و وازى لى دينيت، نه م مه يدانه بو که سانى خاو و ته مه ل ده ست نادات. قوتابيه کان ده کرانه دوو به شه وه، به شىکيان پييان ده گوتن فه قى، نه مانه ماوه ي ساليک يا دوو سال سه ره تا کانى ئاين و فيقه و قورئانيان ده خویند. پاشان وه کو مه لا، يا خود پيشنويزى مزگه وت داده مزران. هه رچى به شى دووه م بوو، پييان ده گوتن قوتابيه يانى ئاماده کردن، نه مانيش به راييه کانى هه ردوو زمانى عه ره بى و تورکى و ئاين و ماتماتیک و زانسته کانى ژيان و ته ندروستى گشتيان ده خویند.

دواى ماوه يه که ديارنه کراو، ره نگه ساليک، يا خود دوو سال بخايه نيت، به پيى تواناي قوتابى، تاقیکردنه وه يه که گشتى ده کرين و دوارۆژيان ديار ده کریت، نه وى بروا نامه ي ئاماده بوون به ده ست به نيت، نه وا قوتابيه که به پيى توانا و گزنگى پى دان، ده توانى له په يمانگه بخوينيت، وه کو خانه ي مامۆستايانى سه ره تايى و قوتابخانه ي جهنگى و قوتابخانه ي پۆليس، يا خود قوتابخانه ي پزىشكى، زۆربه ي نه م په يمانگانه يش له مووسل بوون.

رۆژيکيان ره مزى له پشووى وانه ي سييه مدا به هه له داوان بو لای رۆسته م هات، رۆسته م له کونجى گۆره پانه گه وره که خۆى دابوو بهر خۆره که، سه يرى به و شله ژانه ي ره مزيدا هات، چونکه هه رگيز به و شپوه يه نه ييينبوو، خورمايه که داى و هيمانانه پيى گوت:

- نه مه دوا قله خورمايه، بيخۆ و پيم بلای بو وا تیک چوويته؟

- من به هۆى تووه شله ژاوم، گۆبه نت نه ناوته وه؟

رۆسته م به حه په سانه وه گوتى: گۆبه ند؟ نه خيىر... بو؟

- به رپوه بهر تووى ده ویت، چاوديرى گشتييش ليت ده گه ريت!

- له من؟ هه لبه ته تیکه لکردنيک هه يه.

رۆسته‌م به وه‌ستانیکى نیمچه سه‌ربازییه‌وه وه‌ستابوو و به‌زمانیکى تونده‌وه ولامى دایه‌وه:

- رۆسته‌م که‌ریم زۆراب.
- مه‌زه‌ه‌بت؟
- موسلمانى شافعى.
- نه‌ته‌وه‌ت؟
- کورد.
- هۆزت؟
- دۆلى کفران.
- ناوى ئەو رووباره چیه دۆلى کفران ده‌بریت؟
- رووبارى ئاوه‌سپى.
- ئەمه ناوه بازارپیه‌که‌یه‌تى، ده‌مه‌ه‌وئى ئەو ناوه فه‌رمیه‌م پى بلاییت، که له‌سه‌ر نه‌خشه‌دا هه‌یه.
- ئاق صو.
- به‌رپوه‌به‌ر قه‌ریک بیده‌نگ بوو، به‌ناو ژوره‌که‌دا که‌وته هاتوچۆ، بى ئەوه‌ی ته‌ماشای بکات پى گوت: لای مه‌لات خویندوووه رۆسته‌م؟
- به‌لى.
- ماوه‌ی چه‌نیک؟
- دوو سالان.
- فیرى نووسینى کردیت؟
- نه‌خیر ئەفه‌ندم، چونکه ئەو خۆى نووسین نازانیت.
- به‌پى پرسیاره‌که‌م وه‌لام بده‌روه رۆسته‌م. من لیم نه‌پرسیت داخۆ نووسین ده‌زانیت یان نا.
- به‌لى ئەفه‌ندم.
- بۆ فیرى نووسینى نه‌کردیت؟
- چونکه ئەو خۆى نووسین نازانیت.

هه‌رچه‌ند رۆسته‌م دلنای ده‌کرده‌وه، هه‌چ سه‌رپه‌چیه‌کی سیسته‌مى قوتابخانه‌ی نه‌کرده‌وه، ئینجایش خه‌رمانه‌ی ترسیک دای گرتبوو. له‌و کاته‌دا چاودیرى گشتى له‌گه‌ل سى قوتابیدا هاتن، چاودیره‌که به‌فیزیکه‌وه پى گوت: تۆ رۆسته‌م که‌ریم زۆرابیت؟

- به‌لى.

- وا ده‌زانى به‌خۆ شارده‌وه‌ت له‌م کونجه‌ له‌ ده‌ستى به‌رپوه‌به‌ر قوتار ده‌بیت؟ ده‌ی فه‌رموو بۆ ژوروى به‌رپوه‌به‌ر.

رۆسته‌م به‌خۆ ئاماده‌کرده‌وه گوتى: من له‌ گۆره‌پانى قوتابخانه‌ ده‌نه‌چوومه، پىوست به‌خۆ شارده‌وه‌ ناکات.

یه‌کێک له‌ قوتابیه‌کان گوتى: سى مانگه قوتابخانه‌که‌مان فه‌لاقه‌ی به‌خۆوه نه‌بینوه.

چاودیره‌که به‌توندی به‌رپه‌رچى دایه‌وه: نامه‌وئى گویم له‌ قسه‌ی قۆر بپت.

رۆسته‌م ئەمه‌ یه‌که‌م جارى بوو بچیته ژوروى به‌رپوه‌به‌روه، خه‌رمانه‌ی ترسه‌که په‌ویبۆوه، کاتیکیش رووبه‌رووی به‌رپوه‌به‌ر بووه‌وه به‌یه‌کجاری نه‌ما. چونکه سه‌رنجه‌کانى شه‌رانى نه‌بوون، له‌ چاوترووکانىدا توانى چاو به‌ناو ژوره‌که‌دا بگيریت، میزیکى جوانى له‌ ته‌خته‌ دروستکراو، مه‌ره‌که‌بدان، پینووس و ده‌فته‌رى له‌سه‌ر دانرابوون، دۆلابیک له‌ گۆشه‌یه‌که‌وه هه‌ندى کتیبى تیدا بوو، تۆپیکى خى، که نه‌خشه‌ی گۆی زه‌ویى له‌سه‌ر نه‌خشینرابوو به‌سه‌ر دۆلابه‌که‌وه بوو، چه‌ند کورسیه‌کی له‌ دار خه‌یزه‌ران دروستکراو، دارى سزادان، په‌رده، وینه‌ی سولتان عه‌بدولحه‌مید، وینه‌ی کۆمه‌لیک شاعیر و فه‌یله‌سووف تورکى و بیانى، نه‌خشه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ولاتى عوسمانى، سه‌به‌ته‌ی زبل، هه‌روه‌ها رۆژمیریک به‌دیواره‌که‌وه هه‌لواسرابوو، به‌خه‌تیکى درشت له‌سه‌رى نووسرابوو ۱۳۲۶ ک و ۱۹۰۸ ز.

به‌رپوه‌به‌ر زه‌لامیکى چوارشانه‌ی تیکسمراوبوو، قاتیکى له‌به‌ربوو و فیستیکى به‌سه‌روهه نابوو. خۆى دابوو قه‌د میزه‌که‌یا، ده‌ستى چه‌پى له‌ لیواری داناوو، به‌زمانیکى دۆستانه‌وه، که رۆسته‌م چاوه‌روانى نه‌بوو، گوتى:

- ناوت؟

ديارنەمانى چەند قوتابى و مامۆستايەك بوون، دەيانگوت ئەوانە سەر بەگرووپچىن بەنەينى بە نىوى (ئىتحاد و تەرەقى) يەوۋە كار دەكەن. ھەرۋەھا ناوى سائىبى ھاۋەلىشى كەۋتە بەرگۈى، كە لە سەرەتاي خويىندەنەوۋە ديار نەبوو.

كاتى رۆستەمى بىنى بەرووى خۆشەوۋە بەرپۆبەرى جى ھىلا، ئاھىكى بەبەردا ھاتەوۋە، راي كرد بۇ لاي و پرسىارى نارەنە دواى لە لايەن بەرپۆبەرەوۋە لى كرد. رۆستەم بەدلخۆشى و خەننەوۋە گوتى:

– شتىك كە ھەرگىز بەمىشكەدا ناھات رەمى، بزائە دواى ھوت مانگ شايانى خويىندم لە مووسل.

رەمى بەسەرسامىيەوۋە ولامى داوۋە: قەت شتى وا نابى رۆستەم، دەترسم لە بەرپۆبەر نەگەيشتەيت.

– نارەمى، باشتر لە تىگەيشتم لە ھاپۆى كەللەبارگىر لى كەيشتم، گرفتەكە لەوۋدایە مەزبەتەيەك پەيدا بەكەين لە موختارى سەنجەقەوۋە واژو كرابىت و تىايدا باوكم رەزامەندى خۆى بۇ خويىندم لە مووسل دەربرىت.

– ئەمە ئەوۋە دەگەيەنەت تۇ سالىكى تەواوى خويىندت كورت كرىدبىتەوۋە، رۆستەم.

رۆستەم ئاگاي لە قسەكانى رەمى نەبوو، بەلكو بىرى لاي چۆنئىتى تەواوكردنى مەزبەتەكە و رازى كردنى باپىرەى زۆراب، ياخود شىخۆى مامى بوو واژۆى لەسەر بەكەن. موچوپكى ترس بەگىانيدا ھات، ئەوكاتى ناخى پىي دەگوت لەسەر خويىندەنەكەت لە مووسل قايل نابن. بەحەپەساوييەوۋە گوتى: رەمى دەترسم كەسوكارم ناوى مووسل بىيستن گرفتەم بۇ بنىنەوۋە.

– ئەمە گرفتىك نىيە. بەلام دەزانى ھەردووكمان پىكەوۋە بۇ ئەوئ دەچىن؟

رۆستەم پىشتر رەمى بەو كەيفخۆشى و كراوييە نەبىنىبوو، بەناو گۆرەپانى قوتابخانەكەدا دەتگوت مندالە راي دەكرد. ھەندەى نەبرد چەند قوتابىيەك، كە لە پەنجەكانى دەست تىپەريان نەدەكرد لە گۆشەيەكدا خىبوونەوۋە، شايىيان دەكرد و گۆرانىيان دەگوت. رۆستەم زانى ئەمانىش ھەك ئەو ناويان بۇ خويىندن لە قوتابخانە بالاکان دەرچوۋە.

ئەوۋە لە دوا پىنجشەمى مانگى رىبەنداندا بوو، ھەر ھىندەى چوارەمىن وانە تەواو بوو، رۆستەم و رەمى رايان كرده ژوورەكەيان و چەمەدانەكانيان فرى داىە كونجىكەوۋە و بى ئەوۋە پارووو نانىك بخۆن، كە ئەو رۆژە خوارەنەكەيان نىسكىنە بوو لەگەل نانىكدا. كاتى بەرپرسى ئاشبەزخانەكە لى پرسىن داخۇ بۇ نانى شىوان دەگەرىنەوۋە، گوتيان چاۋەرىيان نەكات.

بەرەو بازار كەوتنەرى. رۆستەم ئاۋاتى دەخواست دوو بالى بويا و لە شەققەى بالى بدابايا بۇ دۆلى كفران، تا ئەو ھەوالە خۆشە يەكە بەكە سوكار و ئەندامانى ھۆزەكەى بگەيەنەت، تا بەچاۋى خۆى ئاسەۋارى ئەو خۆشىيە بەروخسارىانەوۋە بىنەت. داخۇ دەبى مامى رەمەزان چى بلىت؟ ئەدى باباى؟ ئەى باوكى چ دەلىت؟ مامى شىخۇ، مامە مىرزا، داپىرە سىنجان؟ بىگومان ئەو لە ھەموويان زياتر پىي خۆش دەبىت. ئەى قادر و عەباس چى دەلەن؟ ھەرچى مەردانە پى خۆشبوونەكەى دوو قاتە، ئەمجار دەكارىت تا مووسل لەگەلىدا برۋات، ئىدى دواى ئەوۋە دەتوانىت تا چەند حەفتەيەك، بەلكو چەند مانگىك لە بارەى سىماكانى ئەم شارە ئەفسانەيىيەوۋە، كە وىنەيەكى بچووكە لە ئەستەمبۇل، قسان بكات. ھەلبەت ھاپۆش قسەى خۆى دەكات، لى ئەو دوا كەسە بتوانىت لە مىشكى خۆيدا وىنەيەكى روون دروست بكات، كە ئەو لە كەركووك چى دەكات. ھەرچى خزم و ئامۆزكانىن ئەوانى گواستىانەوۋە دۆلى كفران، لە پىشيانەوۋە حەمەغەرىبە كىل، پر دەداتە دەف و شىرەكەى، تا بەتەنى ئەلقەى زىكر بەھۆيەكەوۋە بى ياخود بى ھۆ، دروست دەكات. بىگومان ئەو ھەر نازانى كەركووك ياخود مووسل چىن. رىك كەۋتن تا خۆرئاۋا لە شاردا بىننەوۋە و سەردانى جاجى ئەمىن بەكەن، رۆستەم بەردەوام پىي لەسەر سەردانى كردنى برادەرەكەى رەمى دادەگرت. سائىب، ئەو كورەى ھىشتا نەيناسىوۋە، رەمىيە بەھەمان شىوۋە تامەزرۆى بىنى بوو، ئەو پروپاگەندانەى بەم دوايىيە بلو بوونەوۋە، دەرپارەى ئەوانەى بە ئىتىحادچىيەكان ناويان دەبرىن و دەيانەوئ سولتان بخەن، رىي لى دەگرتن. بۆيە ھەمىشە لە بەرامبەر رۆستەمدا پاساۋى دەھىنايەوۋە، ئەم سەردانانە جىي مەترسىن و دوور نىيە ئاكامەكەى خراب بىت. رەمى كە پرسىارى ئەوۋە لە ھەندى قوتابى لە بارەى دەوام نەكردنى

سائیبه وه کرد، هه‌ندیکیان دهیانگوت له خیزانیکی زهنگینه و پئویستی به خویندن نییه. هه‌ندیکیشیان به ته‌وسه وه دهیانگوت ئه‌و که‌سیکی له‌خۆباییه و دان به خویندنی ئیره‌دا نانیت، به‌لکو دهیه‌وئیت خویندنه‌که‌ی له‌ئسته‌مبۆل ته‌واو بکات. قوتابییه‌ک که زۆر له سائیبه‌وه نزیک بوو به‌خه‌مناکییه‌وه گوتی عه‌قلی ته‌واو نییه، یه‌کیکی دییش گوتی ئه‌ویش وه‌ک براکه‌ی خرایه به‌ندیخانه‌وه. رۆسته‌م له‌م قسانه‌ی ده‌بیستن و به‌چاوی پرسیاره‌وه له‌رووخساری حه‌په‌ساوی رهمزی ده‌روانی، لاپره‌سه‌نییه‌که‌شی به‌رامبه‌ر به‌م که‌سه زیاتر ده‌بوو، که به‌ر له‌وه‌ی ناوی شار بیستیت ناوی ئه‌وی ژنه‌فتبوو، سائیب لای ئه‌و بووه په‌نهانیکی ئالۆز، وروژینه‌ر و سه‌رنجراکتیش، گه‌یشتن به‌و جیگه‌یه‌ی مه‌ترسی بوو. نانی نیوه‌رۆیان له‌و که‌بابخانه‌یه خوارد، که دوا جار له‌گه‌ل شێخۆ و که‌ریم و مه‌ردان لێی دانیشتن. خاوه‌نی که‌بابخانه‌که پرسیارێ خویندنه‌وه‌که‌ی و که‌سوکار و کشتوکالی لیکردن، ولامیان داوه که هه‌موو شتیک باشه، ته‌نیا ئه‌وه نه‌بێ که باران نه‌بارین دیارده‌یه‌کی ترسناکه. کابراش له‌سه‌ر قسه‌که رۆیشت و گوتی، خه‌ریکه‌ نرخی دانه‌وێله به‌رز ده‌بێته‌وه. کابرا نه‌یده‌وویست پارهیان لێ وه‌رگیریت، به‌هه‌نجته‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌مجاریان میوانن لای، لێ رۆسته‌م به‌هیچ شێوه‌یه‌ک قه‌بوولی نه‌کرد و گوتی، به‌بۆنه‌ی هه‌لبژاردنییه‌وه بۆ خویندن له‌ مووسل، براده‌ره‌که‌ی داوه‌ت کردووه. له‌ کۆتاییدا ریکه‌وتن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی چایه‌که له‌سه‌ر حیسابی ئه‌و بێت. به‌ناو بازاردا پیاسه‌یان ده‌کرد و چاویان به‌ کۆگا و کوتالی هه‌مه‌جۆردا ده‌گیرا و نرخی‌کانیان له‌گه‌ل دووکانه‌کانی دیدا به‌راورد ده‌کرد. چوونه‌ دووکانی جلدوورینی ئه‌فه‌ندییه‌کانه‌وه. خاوه‌ن دووکان کابرایه‌کی ریکپۆش بوو، قاتیکی مه‌یله‌و ره‌شی له‌به‌ردا بوو، به‌سووکییه‌وه لێی دنوارین، چونکه‌ وایزانی به‌هه‌له‌ هاتوونه‌ته‌ دووکانه‌که‌یه‌وه. کاتیک رهمزی پێی گوت پئویستییمان به‌ دوو قاته، کابرا به‌زمانی خۆ به‌زلزانییه‌وه گوتی: وه‌کو ده‌بینن ئیمه‌ ته‌نیا قاتی ئه‌وروپی ده‌دوورین نه‌ک قاتی مه‌لایانه و باشبوزوغ.

رهمزی به‌ زمانیک بره‌وه‌خۆبوون و نه‌رمی تیدا بوو، گوتی:

– به‌لێ بینیمان، بۆیه هاتینه دووکانه‌که‌تانه‌وه.

کابرا به‌ سه‌رسامییه‌وه پرسى: قات بۆ خۆتانه؟

– بێگومان بۆ خۆمانه.

– ئه‌توانم بیرسم بۆ ده‌خوازن جلی ئه‌فه‌ندی له‌به‌ر بکه‌ن؟

رهمزی هه‌ستی به‌ سه‌خه‌لتی کرد، بێ ویستی خۆی ئاوپێکی له‌ رۆسته‌م دایه‌وه و گوتی:

– ئیمه قوتابی قوتابخانه‌ی ئاماده‌یین، هه‌لبژێردراوین له‌ مووسل بخوینن، بۆیه ده‌مانه‌وئ به‌دیمه‌نی قوتابی قوتابخانه‌ی باله‌وه ده‌ریکه‌وین.

سیمای کابرا گۆرا و به‌روویه‌کی خۆش و به‌ریزه‌وه گوتی:

– یاخوا به‌خیربین، فه‌رموون جارێ دانیشن.

– زۆر سوپاس. ده‌مانه‌وئ ته‌نیا نرخی‌کان بزانی، هه‌روه‌ها دوورینی قاتیکی چه‌ندی پێ ده‌چیت؟

– من ئه‌توانم ئه‌و قاته‌تان بۆ بدوورم، که خۆتان ئه‌تانه‌وئیت. به‌لام ناتوانن له قوتابخانه‌ له‌به‌ری بکه‌ن، چونکه‌ ئه‌و قاتانه‌ی له‌وئ له‌به‌ری ئه‌که‌ن، فه‌رمییه و ره‌نگی دیار کراوه و قوتابخانه به‌خۆی به‌سه‌رتاندا دابه‌شی ده‌کات.

به‌سه‌رسوورمانه‌وه له‌ یه‌کیان روانی، رهمزی سه‌ری له‌قاند و گوتی:

– ببوره بێزارمان کردی، سوپاس بۆ ئه‌و زانیاریانه، راستییه‌که‌ی ئه‌مه‌مان نه‌ده‌زانی.

رۆسته‌م چاوی به‌وینه له‌ چوارچێوه‌گیراوه‌کانی قه‌د دیواره‌که‌دا گیرا، وینه‌ی چهند زه‌لامیکی ریکپۆش بوون، قاتیان له‌به‌ردا بوو و له‌ دۆخی جیا‌جیادا وه‌ستابوون، خۆی هاته به‌رچاو یه‌کیک له‌م قاتانه‌ی له‌به‌ردایه و فیستیکی به‌لاری له‌ سه‌ر ناوه، به‌ئاواییه‌کانی دۆلی کفراندا ده‌سوورایه‌وه، یاخود له‌ دیوه‌خانه‌که‌ی باپیره زۆرابی دانیشتبوو، له‌ میشکی خۆیدا ئه‌و نیشانه‌ سه‌یرانه‌ی ده‌هاتنه‌ به‌رچاو، که به‌رووی داپیره سنجان و رهمه‌زان و میرزاوه ده‌بینران... ئه‌مجاریان به‌ مه‌لا رۆسته‌می گان ناکه‌ن، به‌لکو به‌ رۆسته‌مه فه‌ندی. له‌ خه‌یاڵپالاکردنه‌که‌ی به‌ئاگا هاته‌وه، ده‌می رهمزی خودا‌حافیزی له‌ کابرا کرد و ئه‌ویش دای به‌سه‌ر شانیدا. کاتیک له‌ ده‌ره‌وه‌ی دووکانه‌که‌ بوون، به‌خۆیان پیکه‌نین چۆن له‌ خۆیان‌وه چوونه‌ ژووره‌وه. بازار جمه‌ی

دهات له خه لک و ولاخ و فریشقه و ههرا و زهناپهک بوو ئهوسهري ديار نه بوو. هاواری فروشیارهکان تیکه ل به دهنگی گه مه که رانی دۆمینه و تاو ل له چایخانه کانی ئه مبه ر و ئه و به ر جاده که ده بوون. رۆسته م پيشنیا زی کرد له چایخانه یه ک دانیشن، چایه ک بخۆنه وه و پشوو یه ک بدن. هیشتا نه چوو بوونه هیچ چایخانه یه که وه، چونکه قسه زۆر بوو له سه ر ئه وان ه ی هاتو چۆی چایخانه ده که ن. ته نیا هه ندیک چایخانه نه بیت، هه ندیک له فه رمان به ران و به سال اچووان هاموشو یان ده کرد و ناوبانگیکی باشیان په یدا کرد بوو. ره مزی به خه یالیدا نه ده هات رۆژیک خۆی له چایخانه دا ببینیت ه وه، عانی رۆسته م وای گوت، قسه که ی به دل بوو بی ئه وه ی ترسه که ی بره ویت ه وه.

ره مزی گوتی: دانیشن له چایخانه بو ئیمه قه دهغه نییه. مامۆستا کانمان ئه مه به خوویه کی خراب داده نین، له چوونه شوینی وادا هه میسه ئاگادارمان ده که نه وه.

رۆسته م له و رۆژدا له میتشکی خۆیدا بریاری دوو شتی دابوون، که هه ر چۆنیک بیت ره مزی قایل بکات، یه که م سه ر رانی سائیب بکه ن و دوو هه میش، له چایخانه دا دانیشن و له نزیکه وه چیژ له بیستن و ته ماشا کردنی گرامافۆن وه رگرن. به توور هه بییه وه گوتی:

– ره مزی تو هه ندیک جار وه ک مندا ل ره فتار ده که یت، ئیمه بووینه ته پیاو، ده مه وئ له چایخانه یه کی ماقوول دانیشن و چایه ک بخۆینه وه. هه روه ها هه زم لیه له نزیکه وه ئامیری گرامافۆن ببینم.

له قه ره بالغیه که دا ده ستیان به پیا سه کردن کرده وه، جار نا جار یک له به رده م چایخانه کانی سه ر شوسته که ده وه ستان و دیقه ته ئه وان ی ناو چایخانه که یان ده دا، چۆن سه ر قالی نی رگه له کیشان و تاو ل و دۆمینه و چا خوار دنه وه بوون. رۆسته م له به رامبه ر جامخانه ی چایخانه یه ک ویتا و گوتی:

– بو ئه م چایخانه یه چی ده لئی؟

ره مزی پیکه نی و گوتی: خوا نه کا بچینه ئه م چایخانه یه وه. ئه وان ی هاموشو ی ده که ن هه شیشه خۆر و هه تیوباز هکانن. یه ل لا، ده چین بو گازینو ی شار هوانی. سائیب هه میسه له گه ل ها وه له کانی له وئ داده نیشیت.

به ر له وه ی بگه نه ئه وینده ر، قه ره جیک لیتیان پاراپیه وه تاو یک بووه ستن و ته ماشای یاری و جوو له ی مه میونه که ی بکه ن. مه میونه که لاسایی نویتز که رانی ده کرده وه، کاتی کر نووشی بو سوجه برد، تریکی به ر دا، ته ماشا که ران له تریقه ی پیکه نینان دا، مه میونه که بازیک ی دا و به جوو له یه ک دوور له ویستی خۆی به شه ر مه زارییه وه هات چاوی له خه لکه که کرد. کاتی قه ره جیه که ویستی بیگه رینیت ه وه سه ر نمایش کردنه که ی، نه گریستیک لیتی نزیک بووه وه و جرتیکی توندی به ده موچاویا دا، مه میونه که وروژا، تفیکی کرده ده موچاوی و چووک ی بو ده رکرد. ئه مه ش پیکه نینی خه لکه که ی زیاتر کرد و به ده ستبلاوییه وه پارهیان به سه ریدا باراند.

ئاوینه و وینه ی سو لخانه میزه ر گه وره له سه ره کان، به دیواره ته خته ییه کانی چایخانه که وه هه لو اسرا بوون، له سه ر ته خته که ی نزیک گرامافۆنه که، که رۆسته م بو یه که م جار له نزیکه وه بینی، دانیشن. شاگرده که لیتی پرسین داخو چای یا خود قاوه یا شه ربه تی میوژ ده خۆنه وه؟ داوای شه ربه تی میوژیان کرد. رۆسته م له هه موو ژیانیدا دوو جار ان ئه م شه ربه ته ی خوار دبووه وه، ئه مه ش له و ده رچوونه خیرایانه ی به ناو شاردا ده یان کرد.

کاتی دوو هه مین جار پا قلاوه یان له گه ل شه ربه ت خوار دبوو، ئه وا ناوی ئه م شیرینییه به تاهه لای رۆسته م له گه ل شه ربه تدا ده هات. به بی ئاگایی پرس ی داخو پا قلاوه یان هه یه؟

شاگرده که به قه شه رییه وه گوتی: ئه مه چایخانه یه، پا قلاوه خانه نییه.

رۆسته م پاش ئه وه ی شاگرده که رۆیی، ویستی به سه ر ته ر یق بوونه وه که یدا زال بیت، گوتی:

– بینیت؟ ئه گه ر له گه ل سائیبی ها وه لندا له م چایخانه یه دا بنیشتمایا، به ده ست ئه م چایچییه وه تووشی سووکایه تی نه ده هاتین.

ره مزی به که مه تر خه مییه وه گوتی: ئیتر له مه ودوا به رده وام ئه م شتانه ت تووش دین، مادام له دو ل کفران نیت. گرنگ ئه وه یه ئه م شتانه به هه ند وه رنه گریت، ئه گینا ده بی شار جی به ئلیت.

– ده مه وئ له چایچییه که بپرسم داخو ده کری گرامافۆنه که ئیش پی بکات؟

- دهرستيم جاريكي تريش رهزيل بكرتينهوه، روستهم.

- كهواته بو ليتره داين ناوه؟ وا لتي دهپرسم، تهر بوو له باران دهرستيت؟

كاتي شاگردهكه دوو پهرداخ شهرهتي بو هينان، روستهم گوتي:

- هري برا دهكري هم گرامافونه بخهپته گهري؟

شاگردهكه بهلوترهوانيبهوه گوتي: دپاره زهوقتان تهواوه، يا پاقلاره يا موسيqa. .
گرامافونهكه تهنيا خاوهن چاپخانهكه بهخوي له ئيواراندا پتي دهكات، نهگه
شهيداي گورانين هوا شهو وهرن.

روستهم سهيريكي رهمزيي كرد و بزهيهكي كرد، شهرهتهكه هي هلقوراندا و گوتي:

- لهسهزمان نووسراوه نهجار بي پاقلاره شهرهت بخوينهوه و دوو جار
بشورتينهوه، با بزاني كهنگي بو ستيهم جار رهزيل دهكريين.

رهمزي ويستي پارهكه بدات، روستهم دهستي گرت و گوتي:

- پيم گوتي نهمرؤ لهسهر حيسابي من دهلهوهريت، پويست بهپيداگري ناكات.

هيني جاريكي دي روستهم بابته سهردانكه هي سائيبي نوئ کردهوه، نهوكاتي
بو لاي حاجي نهين بهرپوهبوون، رهمزي بهعادهتي خوي ترسا. سهيري له سروشتي
نهو ترسه متبووهي ناخي رهمزي هات، له دللهوه بييري له چارهنووسي نهو
پيونهنديهيان دهكردهوه، قسهكاني باپيرهي له باره چهمكي برادهرييهوه بير
هاتنهوه، كه برادر نهو كهسهيه له تنگاندا لهگهلتا بووهستيت و برادهريي دهبي
بهقوربانيدانهوه بهستريتهوه، نهمه چ قوربانيبهكه رهمزي دهيدات، كه هيچ لهو
برادهري هميشه ناوي لهسهر زماني بوو، ناپرسيتهوه؟ مهسهلهكه لاي روستهم
بووه مهسهلهي رهوشت و هلويتست، خو نهگه پويست بكات رهمزي گوتي لي نيبه
پشت لهويش بكات، بو نا، كوري جيهانگير نيبه؟ كه چهندين جار باپيره ديگوت
جگه له بهرزهوونديي خوهرستانهتي خوي بهولاوه هيچ رهوشتيكي نيبه. ناگهان
زهوقي تيكچوو و ههستي به دلتهنگي كرد و ههموو نهمانه بهروويهوه دياربوون، ئيدي
گوتي پي نادا رهمزي چي دهليت.

رهمزي دهمودهست ههستي بهو گورانه له ناكاهوي سيماي روستهم كرد، دواي

قهيريكي له بيدهنگي پرسى داخو بييري مالهوه دهكات؟ روستهم به شلهژانهوه گوتي:

- رهمزي، بهراستي پيم بلي، سائيب برادهري راستهقينهت بوو، ياخود وهكو

هاوپولتيك كاريگهري بهسهرتهوه ههبوو؟

- بيگومان، برادهري راستهقينهت بوو.

- نهگه وايه نهوا وهكو سادهترين بنهماكاني رهوشتبهري دهبي پرسياي بكه.

- بهخوت بينيت ههوالييم له ههمووان پرسى، من گويم لي نيبه له مالهوه سهري لي
بدهم، بهلام دهرسم كهسوكاري پتيان ناخوش بيت.

روستهم بهزمانيكي يهكلاكلارهوه گوتي:

- بزانه رهمزي، يهك شتت پي دهلييم. من چارهنووسي برادهريمان دهبهستمهوه
بههلويتست بهرامبهر به سائيب.

رهمزي بي نهوهي له مهبهستي روستهم بگات، به واق ورمانهوه گوتي:

- چيته روستهم؟ پيونهندي سائيب به برادهري من و تووه چيبه؟

روستهم به توورهبهيهوه گوتي: نهگه تو پشت لهو برادره خوشهويستت بكهيت،
گويت لي نيبه پشت لهمنيش بكهيت:

- روستهم تو وابير دهكهپتهوه وهك نهوهي له ديوهخاني كوچا زورابي باپيرت
دانيشتي و مام رهمزان و مام ميرزاش بهدورتهوه بن، ئيمه ليتره تا نووكه لهم
شاره پر له پهنهاندا غهريهين، نهگه فريمان بدهنه بهنديخانهوه چي بكهين؟ بهر
لهوهي ههوالهكه بگاته كهسوكارمان نهوا پيستان دهبنه دباغخانه.

- ههموو نهمانه بههانهي بي سهروبهرن رهمزي، نهي نهوكاتي هاتوچوت دهكردن
بو نهيانگرتيت؟

رهمزي به چاوقايمييهكهوه گوتي: باشه. نهمرؤ دهروين. دواي نهوهي سهريكي له
حاجي نهين دهدين. چيبه بي با بي. من له تو دهرسام بوئه ناروشتيم.

روستهم ناهيكي پيدا هاتهوه و رووخوشييهكه ي بو گهراوه و ههستي بهسهرگهرمى
و سهركهوتن كرد. له كاتيكا نامازهي بهفروشياريكي گهروك كرد، گوتي: ئيستا
كاتي پاقلاره خواردنه.

په مزی به به دییه که وه سه ری له قاند:

- نا روسته م. پاقلوه دوايي. ئيمه هر هينده ي سلاو له حاجي ئەمين بکهين، شاگرده که ي دنيريت که بامان بو بينيت. جا باشه بو گه ده ي خو مان له به رام بهر ئەم خوار دنه خو شه بي به ش بکهين؟
- باشه، با دوايي بيت.

دواي ئەوه ي ژمه که بابي کي باشيان خوار د و چاين به سه ردا کرد و له گه ل حاجي ئەمين قسه و باسيان کرد، خوا حافيزيان لي کرد به و نياز ه ي هيني دا هاتو تر سه ري لي بده نه وه، چونکه برياري دا به بونه ي هه ليزار دن ي روسته م بو خو يندن له مووسل نيوه رۆکه ي له ماله وه دا وه تيان بکات.

به ئاقاري پرده که دا رويشتن، تا بپه رينه وه ئەوه به ره وه و له گه ره کي ساري که هيه سه ردان ي سائي ب له ماله که ي خو يدا بکه ن. روسته م جگه له وه ي زوري دل به ديتني راسته وخوي مالي ناو شاردا ده که وت، ئەم سه ردانه شي پي پر له په نهان و شتي نوي بوو.

۲۰

سه ره راي پيشبيني به که ي برا حه ق به دوا که وتني باران، ترس و بي ئوميد ييه کي گه وه نه ک ته نيا له گونده که ي زوراب، به لکو به سه ر هه موو ناوچه که دا ته شه نه يان کرد، ده رو يشه کاني ته کيه ي به رزنجه له حه لقه ي حال و زيک ردا شه و و رۆژ له خودا ده پارانه وه، که درگاي ئاسمانيان بو بکاته وه و زه وييه تينو وه کاني به باران ئاور شين بکات. کۆمه لي دوعا خو ينان ته پل و ده فيان لي دها و له هه موو گونده کان درگاي مالانيان ده کوتي. له نا وه ند ي سه نه جق زياد له کۆمه لي ک پي که ات. له گوندي زوراب هه ري که له که ريم و برا که ي ميرزا و مه ردان حه لقه ي زيک ريان پي که هينا. ساباتي کيان دروست کرد و کرديان به ته کيه يه کي ها که زايي، له خوا ده پارانه وه ري به باران بدات بباريت. کاتي که س به ئاگايانه وه نه هات، مه ردان برياري دا خو ي بکات به بو که به بارانه. جلي له بهر کرد و به هيسي بن مه نه جال ده موچاويان ره ش کرد، پاشان ئارديان پي دا پزان د، چه ند زه نگي کيش که له ملي مه ره کانيان کرد بو نه وه به جله کانييه وه به ستيان. به ده ستي کي ئەسکوييه کي گه وه ي ته خته ي هه لگرت و به ده سته که ي دييشي ده فيک. له ته کيه که وه به گوراني گوتن ده رچوون و مه ردان يش به هه لقو ند هه لقو ند ه وه سه ماي ده کرد:

هه ياران و مه ياران

يا خوا دا کاته باران

بو فه قير و هه ژاران

هه نده ي نه برد چي کور و کال و مندالي ئاوايييه که بوو به ل خو ش ييه وه ده يانوته وه. ئافره تان يش قاپوقا چاغي پر له ئاويان ئاماده ده کرد، تا به سه رياندا بي ر ژين. ئەوه مي به ته نيش ت چادره که ي سه يدا تي په رين، ده ستي بو ئاسمان به رز کرده وه و هاواري کرد: الله اکبر، الله اکبر. شه مسه ي ژن يشي به بيسم يلا کرد نه وه ده رچوو و ئاوي به سه ردا کردن، کاتي کيش به به رده م ره شماله که ي ميرزادا تي په رين، کو ي خا زوراب و ره مه زان تا وي ک به دي مه ني مه ردان پي که نين. که ريم و حه مه غه ري بيش ئەملا و

ئەملايان گرتىبوو، ئافرىقە تەكەن ئاويان بەسەردا دەكردن و زياتر دەيانويست بەسەر مەردانىدا بىكەن، كە شىلپەي ئاوي دەھات. فاتمە ئەمەي بە ھەل زانى و مەنجهلە ئاۋەكەي بەسەر كەرىمدا كرد و بە دەنگى بلىند گوتى:

– لەو چاۋە جوانانەت بارانم دەۋىت.

كەژاۋەكە بەرەبەرە زۆر بوو و كورگەلى ئاۋايى زۆرابى بە ھەر سى بەشەكەيەۋە گرتەخۆ، ياخود گەرەكەكانى بەپىي ناۋە تازەكانيان، كە لە مانگەكانى ئىشكردى زۆردا بلاۋ بوۋەۋە: گەرەكى بنعيز و گەرەكى شىخۆ بەگ و گەرەكى مىرزا.

بىرپارىيان دا لە پارانەۋە و جوولانەۋەي رۆژانەي بە كۆمەل نەۋەستىن، تا يەكەم پىشكى باران دەبارىت. رۆژانە تىروپىشكىيان دەكرد و ھەر رۆژەي زەلامىك رۆلى بووكە بەبارانەي دەبىنى. رۆژىكىيان كويخا زۆراب پىشنىيازى كرد با رۆلەكە بەدەنە كورە مندالەكان، چونكە فرىشتەي ھەر باشتر و زووتر داۋاي ئەو مندالە پاك و بىگەردانە ۋەلام دەداتەۋە، ۋەك لە داۋاي گەرەكان، كە بە گوناح لەۋتېنراۋن.

لە كۆلانەكانى سەنجهق زىاد لە كۆمەلىك دەرچوون، يەكلى لە كەژاۋەكان بە توركمانى دەيانوتەۋە:

الله بر ياغيش ايله

دام دۋارى ياش ايله

عميم ئوغلى كيجنده

قوندراسن ياش ايله(۷)

پارانەۋەي بە گۆرانىيەۋەي تىكەل بە خەم و خۆشى و نائومىدى و دلخۆشى، بەرەۋ ناخى ئاسمان بەرز دەبوۋەۋە، دەگەيشتە پەلەھەرە كىرەكەۋتوۋەكانى ئىرە و ئەۋى، لەبرى كۆ و چىر بىنەۋە، بلاۋەيان لى دەكرد و پرژ و بلاۋ دەبوۋەۋە و نەدەمان. سەرما و سۆلە لەپىر بەدەرەكەۋت، زۆرىيە ئەۋانەي رۆلى بووكە بەبارانەيان بىنىبوۋ نەخۆش كەۋتن. خەلكى بىزاربوون لە بەشداربوون لەۋ بە كۆمەل سۈورانەۋەيەي بوۋە

(۷) (خودايە باراننى بىبارىنە، سەربان و دىۋارەكان تەرى بىكە، كاتىك كورە مامم تى دەپىرى، پىلاۋەكانى تەرى بىكە.) (ۋەرگىر).

رېۋاردنىكى رۆژانەي مندالان. سەرەپاي نوپىزى باران لە مزگەۋتەكاندا، ئاسمان لەسەر قىرچۆكى لە باران بارىندا مكوپ بوو. قىسەۋياسى سەرەكى لە كۆر و كۆبوۋنەۋەكاندا باران نەبارىن و ئاكامەكانى بوون. لەگەل سەرما و سۆلە و كىشانەۋەي خەلك بۆ ناۋ مالەكانيان، كە بەدەۋرى ئاگردانەكانيانەۋە رامابوون، سەرھاتى گرانى و برسىيەتى كە دەماۋدەم لە باۋوباپىرانەۋە بۆيان مابوۋەۋە، بوۋبوۋە سەرئۆپى باسەكانى شەۋانى زىستان. تەنانەت لە دۆلى كفرانى شاخاۋىيشدا، كە بەردەۋام بەرپىكى بارانى لى دەبارى، تا قە دلۆپىك چىيە نەبارى.

كويخا زۆراب و شىخۆ بەشىۋەيەك ھەراسان بوۋبوون، پىشتر شتى وايان نەبىنىبوو. ھەرچەندە جىھانگىر بەخۆي سەردانىكردن و ئەرخانىكردن، كە دەتوانى تا دوو سالان لە داۋاي يەك گەنم و جۆيان بداتى، كەچى ئەۋان بەۋپەپى خەم و پەژارەۋە بىريان لە دۋارۆزى ھۆزەكەيان دەكردەۋە و پىلانى ئەۋەيان دادەرىشت ئەگەر باران نەبارىت چى بىكەن؟ قاتوقپى بى بەزەيى روى تىكردن.

لە بەرامبەر ئاگردانەكەي ژىر ساباتى دىۋەخانەكەدا، كە لەگەل مالە گەرەكەدا بىيات نرابوو، ئەۋ مالە كرابوو بە دوو بەشى سەرەككىيەۋە، ھەر بەشە و دوو ژوورى تىدابوون، كە دەيانروانىيە سەر ھەشەكە، بەشىكىيان ھى كويخا زۆراب و ئەۋى دىشيان ھى شىخۆيە. ۋەستا حوسىن سەرپەرىشتىي كرد و كرديە بچووكراۋەي لەندەروونى كۆشكەكەي شىخ بابا.

داۋاي ئەۋەي لە بانگرتنى خانوو و كوختەكان بوۋنەۋە، سى گەرەك تەۋاۋبوون و سەرماش زىادى كرد، بوۋنە خاۋەنى سى دىۋەخان، دىۋەخانى كويخا زۆراب و دىۋەخانى مىرزا و دىۋەخانى ھاپۆ، لى سەرەككىيەكەيان دىۋەخانەكەي كويخا زۆراب بوو و زۆرتىن خەلكى گوندى لەخۆ دەگرت، بەردەۋام چاي و قاۋەي تىدا پىشكەش دەكران. دىۋەخانەكە لە كويخا زۆراب و شىخۆ و پەمەزان پىك دەھات، كەپرۆكەيەكىيان بۆ كرىدوو و كرىدوويان بە دوو بەشەۋە، مەردانىش لە قوللەي چاۋدىرىيەكەي بان دەروازەكە نىشتەجى بوو.

كەرىم چونكە گەرۆك بوو و لە نىۋان شاخ و دەشتەكەدا دەھات و دەچوو، ھەرەكە دەگەيشتە گوند دەچوۋە مالى باۋكى و ئەسپەكەشى لەۋى جى دەھىشت، داۋاي

- بۆنى بارانم كرد، ههروهها چاودپىرى جوولەى بام كرد، باى باكووره. دعتوانم گرهوتان لهگه‌لدا بكم، وا ئىستا خهريكه باران له دۆلى كفرانى شاخاوى دهبارىت.

په‌مه‌زان وه‌ستابوو، سىبه‌رى پلىته‌ى چراكه‌ى به‌ديواره‌كه‌ى تهنىشته‌وه هه‌لواسرابوو، ده‌كه‌وته سه‌ر دهموچاوى، كه سه‌رسوورمانى پىوه ديار بوو. هه‌رچى زۆراب و شىخۆ بوون بى ويستى خۆيان له جىيه‌كه‌يان هه‌لبه‌زىنه‌وه، روويان له ده‌ره‌وى ديوه‌خان كرد، په‌مه‌زان و مه‌ردانىش به‌ دوويدا. دواى ئه‌وه‌ى كوئىخا زۆراب قه‌يرى وه‌ستا، هه‌واى شىدارى باكوورى پر به‌ سىيه‌كانى هه‌لمژى، راي كرده لاي قالدرمى قولله‌كه‌ و به‌ په‌له سه‌ركه‌وت، ئه‌و سىانه‌ى دىيش به‌دوايه‌وه، له‌ويوه به‌ چوارده‌ورا ده‌يانروانى.

زه‌رده‌په‌ره ئه‌رخه‌وانىيه كزه‌كه له ئاسۆى رۆژئاواوه له به‌رامبه‌ر سوپاى تاريكىدا به‌زى، هه‌رچى ئاسۆى ژوووروو بوو ره‌ش هه‌لگه‌رابوو و له تاريكىيه‌كه‌ى ئه‌نگوسته‌چاودا نوقوم بووبوو. بايه‌كى شىدارى هه‌ستپىكراوى لىوه ده‌هات. زۆراب ده‌ستى به‌ رووى بايه‌كه‌دا كرده‌وه چون شتىك بپىوئى، به‌ ده‌نگىكى پر له بىروابه‌خۆبوونه‌وتى:

- راستت كرد مه‌ردان، وا باران له دۆلى كفران ده‌بارىت، حه‌تمه‌ن ئه‌مشه‌و ده‌مانگاتى.

به‌ تامه‌وه خواردنه‌كه‌يان ده‌خوارد، بى‌ياريان دا تا نه‌بارىت ته‌قه به‌ ئاسماندا نه‌كه‌ن، ده‌بى زۆر ئاگادار بن، تاكو ببنه يه‌كه‌م كه‌س و له ناكاورا به‌ يه‌كه‌م گولله هه‌وال به‌ گونده‌كه‌ بدن. له دواى هىلكه و رۆن و نانى گه‌رم و ته‌ره‌پىاز، چاى هيند به‌ تام ده‌بىت هىچى ناگاتى. پشتىنه‌كانيان لى شل كرده‌وه و هه‌لاژان، تا له‌سه‌ر شتىك ده‌ست به‌ قسان بكه‌ن، دوور بىت له برسيتى و مالىويرانىيه‌كان. په‌مه‌زان به‌ زمانىكى بى ئومىدانه‌وه گوتى:

- من هه‌ولده‌دم قه‌ناعه‌ت به‌ قسه‌كانتان بىنم، وه‌لى ئه‌گه‌ر باران به‌چاوى خۆم نه‌بىنم... به‌ر له‌وه‌ى قسه‌كه‌ى ته‌واو بكات زرمه‌يه‌ك بىده‌نگى گونده‌كه‌ى شه‌ق كرد، مه‌ردان له دواى ئه‌وه گوتى: ئه‌م فىشه‌كه له يه‌كتيره‌كه‌ى حه‌مه‌غه‌رىبه‌وه بوو.

به‌ره‌و قاپىيه‌كه‌ مليان نا، باران به‌خوڤ ده‌بارى. ته‌قه‌كانيان تىكه‌ل به‌ وىزه‌ى ئه‌و

گوللانه ده‌بوون، كه له هه‌موو لاوه ده‌هاتن. ته‌ماشاي بارانه‌كه‌يان ده‌كرد، هينده‌ى نه‌برد جوگه‌له‌ى پىك هيننا و چالى دروست كرد، لىزمه بارانه‌كانيان ده‌كرد به‌ بلقى گه‌وره و هينده‌ى نابرد له شوينى خۆيان ده‌ته‌قين، ياخود چالئىكان ده‌دۆزىيه‌وه به‌ر له‌وه‌ى بته‌قن تىايدا ده‌مانه‌وه، كوئىخا زۆراب به‌ په‌سندبوونه‌وه گوتى: كلاله‌سه‌ره‌يه.

په‌مه‌زانىش به‌ كه‌يفخۆشيه‌وه گوتى: په‌له‌يه.

شىخۆش گوتى: به‌ توانجه‌كانمان غه‌درمان له براه‌ق كرد.

په‌مه‌زان له كاتىكدا واق ورمان به‌ روويه‌وه ديار بوو، سه‌رى له‌قاند و گوتى:

- به‌لى، سه‌لماندى سىحربازه و له غه‌يب ده‌زانىت.

به‌ر له‌وه‌ى له ديوه‌خان هه‌ر كه‌س له شوينى خۆى دابنىشيت، گوئيان له ده‌نگى سه‌يد بوو تاريكىيه ئه‌نگوسته‌چاوه‌كه‌ى ده‌بىرى: الله اكبر، الله اكبر، خير و برکه.

پاشان له پىشياندا وه‌كو تارمايى به‌ده‌ركه‌وت، جه‌والئىكى دابوو به‌ سه‌ريا و جه‌واله‌كه‌ تا قاچه‌كانى هاتبوو، مه‌جلىسه‌كه‌ به‌ هاتنى هه‌ر يه‌ك له مېرزا و حه‌مه‌غه‌رىب و هاپۆ و ئه‌وانى له‌گه‌لىاندابوون ته‌واو بوو، سه‌ر و جه‌والئىكان به‌سه‌رياندا دابوو، ده‌تگوت تارمايىن و له دنيايه‌كى تره‌وه هاتوون. ده‌مى په‌له‌هه‌وره ئاوسه‌كان له ئاسۆگه‌ى باكووره‌وه له بان جه‌وه‌ل قاجر و مازووخ كۆ بوونه‌وه، رۆژه‌كه به‌ره‌و ئاوابوون مى دهنه. كه‌رىم له ديوه‌خانه‌كه‌ى باوكى له بانشاخ له‌گه‌ل هه‌ر يه‌ك له قادر و عه‌باس دانىشتبوو، كه تا نووكه خه‌ميان بۆ سه‌فه‌رى رۆسته‌م بۆ خويندن له شار ده‌خوارد. كه‌رىم دانىاي كرده‌وه، كه رۆژئىك به‌سه‌ردان ده‌يانبات بۆ لاي، له‌م شه‌وه‌ى مؤژده‌ى باران بارىنى پىيه، ده‌بى بۆ گوندى زۆراب بچىت، زۆريان لى كرد هىچ نه‌بى به‌ئىلت بۆ سه‌ردانى باپيره زۆراب برۆن، رازى نه‌بوو، به‌و به‌هانه‌يه‌ى كه به‌رپرسيارىتتبه‌ى زۆريان به‌رامبه‌ر به‌ مال و هۆز له‌سه‌ره و با بزنان مندا‌ل نين و گه‌وره‌بوونه، باشتري‌ن نمونه‌ش ئه‌وه‌يه له شوانكاره‌ى لىيان خۆشبوونه و كارئىكان پى سپاردوون به‌ پىاو نه‌بى ناكريت. ئه‌رخاينىشيكردنه‌وه له شه‌ويك زياتر له‌وى نامىنئيه‌وه و سه‌بى ئىوارى ئه‌م كاته له‌گه‌لىاند ده‌بىت.

هه‌نده له نىوان هه‌ردوو كفرانه‌كه‌دا هاموشۆى ده‌كرد، ئه‌سپه‌كه‌ى به‌له‌دى رىگاكه بووبوو، به‌ غه‌ريزه ده‌بزانى، بى ئه‌وه‌ى خاوه‌نه‌كه‌ى چركه‌ى له‌گه‌لدا بكات.

ساقو لباده کلاوداره‌که‌ی و شه‌رواله خوریه‌که‌ی له‌به‌رکردن و خوئی هه‌ل‌دایه سه‌ر پشتی ئه‌سه‌په‌که‌ی و وه‌کو تیر له‌گه‌ل ره‌شه‌باکه پیش‌برکیی ده‌کرد، ده‌تگوت ده‌خوازیت به‌مه‌توئی رۆژانی دریزی پشوو بکاته‌وه، که په‌کی جووله‌کردنی خستبوو. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌و په‌له‌ه‌وران‌ه‌ی له‌باکووره‌وه ده‌هاتن خیراتریبون. له‌نزیك ئاواپییه‌که‌ی زۆراب، به‌ماوه‌یه‌کی که‌م به‌ر له‌وه‌ی بیگاتی باران هه‌لی کرد. جل‌ه‌وی ئه‌سه‌په‌که‌ی شل کرد و له‌سه‌رخۆ که‌وته نه‌رمه‌غان، به‌بوئی باران که ده‌ورو به‌ره‌که‌ی گرتبووه بووژایه‌وه، که‌ریم وازی ئامیزگرتنی فاتمه‌ دای گرتبوو. که ده‌نگی ته‌قه‌کانی ژنه‌فت، به‌حه‌سه‌رته‌وه ئه‌هیکه‌ی هه‌ل‌کیشا و زانی باران ته‌ری کردوه.

هه‌رکه‌ گه‌یشته ئاواپی، سوورپکی به‌ده‌وریدا خوارد و رووی ئه‌سه‌په‌که‌ی به‌ره‌و مائی هاپۆ وه‌رچه‌رخاند. ئه‌سه‌په‌که‌ی له‌پشتیری که‌راندا به‌سته‌وه، له‌بان دیواره‌نزمه‌که‌وه بازی دا. سه‌گه‌که‌ جارێک وه‌ری، که ناسییه‌وه له‌خوئی هاتنه‌که‌ی بوئی که‌وته کلکه له‌قی، وا رێک که‌وتبوون جارێک به‌ئاسپایی به‌دیواره‌که‌دا بکیشیت، له‌و شوینه‌ی فاتمه‌ له‌ودیو دیواره‌که‌وه‌یه. له‌تاریکی دیوه‌خانه‌که‌ تیگه‌یشته‌ زه‌لامه‌کان بو دیوه‌خانه‌که‌ی باوکی چوونه، ترسا فاتمه‌ش رۆیشته‌بو بۆ لای سنجان و رهنج به‌خه‌سار بی، بیری له‌شیوازیک کرده‌وه به‌مسوگه‌ری بگاته‌ لای. لی‌تروسکاییه‌کی له‌درزی ده‌رگاداره‌که‌وه‌ بینی. له‌ده‌رگاکه‌ نزیك بووه‌وه و به‌هیاوشی و به‌هیوری له‌کونی ده‌رگاکه‌وه‌ بینی وا به‌ته‌نی دانیشتوو و جله‌کانی پینه‌ده‌کات. له‌ده‌رگای دا و چرپاندی: فاتمه‌.

له‌جیی خوئی وه‌کو پشیله‌ ده‌موده‌ست راپه‌ری. به‌ر له‌وه‌ی ده‌رگاکه‌ بکاته‌وه، ئه‌م فه‌ره‌نجییه‌که‌ی له‌به‌ری دا‌کهند و فری دایه‌ لایه‌که‌وه، باوه‌شیان له‌یه‌ک دا. له‌وکاتی به‌لچکی جه‌مه‌دانیه‌که‌ی ده‌موچاوی ته‌ری ده‌سری، گوئی: ترسام له‌مال نه‌تبینمه‌وه.

– پیش پای تو به‌نه‌ختیک ویرای باران بارینه‌که‌ بو دیوه‌خانه‌که‌ی باوکت چوون. هه‌لبه‌ت تا دره‌نگانیک له‌وپی به‌سه‌ر ده‌بن، یاخود شه‌وی له‌وی ده‌مپننه‌وه.

له‌وده‌مه‌ی ملی ماچ ده‌کرد و هه‌ل‌اوی گه‌رمی هه‌ناسه‌ی ئاگری تی به‌رده‌دا، گوئی:

– فاتمه‌، پت‌لووه‌کانم خه‌ویان لی تاراوه، خه‌ریکه‌ بو‌ت شیت ده‌بم.

– ئه‌ی من؟ چه‌ند جارێک خه‌ریک بوو ئاگر له‌مال به‌رده‌م، من شه‌و و رۆژ جگه‌ له‌وینه‌ی تو له‌به‌رچاوم هیچ نابینم. با ئاگره‌که‌ نوئی بکه‌مه‌وه نه‌کو نه‌خووش بکه‌ویت، نان و چایشت بۆ ئاماده‌ ده‌کم، دواي ئه‌وه‌ چیت ده‌وی له‌گه‌لما بیکه‌.

بو ئه‌و کونجه‌ی به‌رامبه‌ر ئاگردانه‌که‌، که لباده‌که‌ی لی راخرا‌بوو به‌کیشی کرد و گوئی:

– نا، یه‌که‌مین جار تو ده‌توانی چیته‌ وی له‌گه‌لما بیکه‌ی، پاشان شته‌کانی دی ئاماده‌ بکه‌.

له‌ژیر رووناکیی ئه‌و چرا نزیکه‌ی به‌دیواره‌که‌وه هه‌لواسرا‌بوو، چاوه‌کانی به‌حه‌زیک شیتانه‌وه ده‌بریسکانه‌وه و به‌شه‌وق و ئالووده‌یییه‌وه له‌چاوه‌کانی ئه‌وی بریبوون. به‌ئاسپایی په‌نجه‌کانی به‌ده‌موچاویدا هی‌نان، له‌جاران جوانتر و قه‌شه‌نگتر ده‌هاته به‌رچا، پاشان مه‌مه‌که‌کانی به‌ره‌لاکردن، که له‌جاران پتر و قیتتر بوون، تاوئیکی ماچ ده‌کرد و تاوئیکی دییش ده‌موچاوی له‌نیوانیاندا ده‌شاردنه‌وه، تا له‌بان سکی جیگیر بوو، ئه‌ویش هه‌ستی به‌گریکی به‌تینی ناوگه‌لی کرد، له‌سه‌ر پشت لی‌که‌وت و له‌ناوقه‌ده‌وه به‌توندی به‌خوویه‌وی گرت، هه‌رچی ئه‌و بوو لینگی به‌رز کرده‌وه و خستییه‌ سه‌ر شانی، هه‌ستی پی کرد خه‌ریکه‌ له‌ژیریدا ده‌سووتیت، چون یه‌که‌م جاری بیت له‌گه‌ل پی‌اودا بنوئیت. کاتیک ئاگری ناو ده‌ماره‌کانی کوژاندوه، له‌شوین خوئی کپ بووه‌وه و به‌توندی ده‌سته‌کانی گووشی. بروی ره‌ش و چاوه‌کانی ماچکردن، ده‌می لئوی له‌سه‌ر لئوه‌ تونده‌کانی هه‌لگرتن، پی گوئی:

– فاتمه‌، ده‌لی له‌جاران جوانتر بووئیت، چیه‌ نا‌کا زگت هه‌بی؟

زه‌رده‌خه‌نه‌ی خوئی رووی گرتبووه، به‌ده‌نگیکی گه‌رم گوئی:

– به‌لی، ده‌ترسیت؟ ئه‌مه‌ گرفتی منه‌ و هه‌رگیز دل‌گران مه‌به‌.

هه‌ستی کرد ئه‌و مو‌لکیتی، شتیکی سه‌یر دای گرت، باوه‌شی لی دا و گوئی:

– فاتمه‌ گیان پیوئستم بیته‌، ناتوانم بی تو بژیم، ده‌بی شتیکی بکه‌م.

له‌شوینی خوئی هه‌ستا و به‌دلی شکاوه‌وه گوئی: هی‌نده‌ به‌سه‌ ده‌تبینم و جار نا

جاریک پیک ده‌گه‌ین، مادام ئه‌م بارگیره‌ له‌ژیاندا یه‌ تو هیچت پی نا‌کریت.

- لهو ماوهیډا هیچ له‌گه‌لټا خه‌وت؟

دوای ئه‌وه‌ی هه‌ندیک درکی له‌گۆشه‌که‌ی تر هینا، که دیواریکی بۆ کرابوو، گوتی:

- له‌هموو ژیانیدا یه‌ک جارم له‌گه‌لټا خه‌وتوو، ئه‌ویش به‌ زۆر و له‌ شه‌وه‌ی بووکیندا بوو، به‌ر له‌ سالتیک... یه‌که‌مین پیاو له‌ ژیاندا تۆی.

ئهم قسه‌یه هه‌ژاندی و تیکی دا، گوتی:

- ده‌زانیت فاته‌هه‌ ئیسته‌ له‌ به‌رامبه‌ر به‌لایه‌کی گه‌وره‌ داین؟

ئهو له‌ به‌رامبه‌ر کوانووکه‌دا بوو، که بریتی بوو له‌ چالیک له‌ ناوه‌راستی هۆده‌که‌دا و به‌ چهند به‌ردیک دهوره‌ درابوو، دوای ئه‌وه‌ی فاته‌هه‌ندیک درکی فریدایه‌ ناوییه‌وه، خه‌ریک بوو بلیسه‌ی ئاگره‌که‌ به‌رزتر ده‌بووه‌وه و رووناکی و گه‌رمیی به‌ناویدا په‌خش ده‌کرده‌وه.

زه‌ویی دهوروبه‌ر ئاگردانه‌که‌ به‌ هه‌سیر و گلیم و لباد راخرابوو. ئۆده‌که‌ له‌ دوو به‌ش پیک هاتبوو، به‌شیکی ده‌که‌وته‌ لای راسته‌وه، ئه‌میش له‌ سێ گۆشه‌ی جیا جیا به‌ هۆی دیواری نزم نزمه‌وه، که فاته‌هه‌ به‌ خۆی دروستی کردبوو، لیک جودا ده‌کرانه‌وه. زه‌خیره‌ی وه‌کو ساوه‌ر و که‌شک و ترخینه‌ و دار و درک و قشپیل و ته‌پاله‌یان تیدا دانرابوون. هه‌روه‌ها که‌ندوویه‌کی پر له‌ ئارد بالازه‌لامیک نزمتر بوو له‌ گۆشه‌یه‌که‌وه‌ دانرابوو. ئاردی تێ کرابوو. کاتیک بیانویسته‌با ئاردی لێ ده‌ره‌هین، کونیکي هینده‌ی له‌پی ده‌ستیک تیدا بوو، له‌ویوه‌ ده‌ریان ده‌هینا، لای چه‌پی که‌ندووکه‌ سندووکی لاکیشه‌یی له‌ قور دروستکراوی سه‌ر دانه‌پۆشراو، کرابوو به‌ هیزه‌رۆن.

فاته‌هه‌ به‌گورجی له‌ نیوان ئهم دوو به‌شه‌دا ده‌هات و ده‌چوو، ئه‌ویش به‌ سه‌رنجه‌ خه‌ماوییه‌کانی ته‌ماشای جووله‌ شوخ و شه‌نگه‌که‌ی ده‌کرد. قاپه‌که‌ی له‌ به‌رده‌می دانا و به‌بزه‌یه‌کی فریوده‌رانه‌وه‌ گوتی: مه‌به‌ستت له‌ به‌لای گه‌وره‌ چیه‌؟ پیم نه‌گوتی ئه‌مه‌ کیشه‌ی خۆمه‌؟

به‌توندی به‌رپه‌رچی داوه: نه‌خیر، ته‌نیا کیشه‌ی تۆ نییه‌، گرفتی هه‌ردووکه‌مانه‌، من ناتوانم ده‌سته‌وستان به‌رامبه‌ر به‌م بارگیره‌ لیت بگه‌ریم، له‌وانه‌یه‌ که‌رایه‌تییه‌ک بکا و تۆ ببیته‌ قوربانی.

- ئهو زۆر له‌وه‌ ترسنۆکتره‌ که‌رایه‌تییه‌ی وا بکات، پاشان ئهو ناتوانی له‌ به‌رامبه‌ر خه‌لکی حاشای لێ بکات، که باوکی کۆرپه‌که‌ نییه‌، چونکه‌ ئهو هه‌میشه‌ وا خۆی نیشان ده‌دات پیاوی ناو پیاوانه‌ و هه‌رامه‌یه‌کی زلی پێوه‌یه‌ ژنه‌ گه‌نجه‌که‌ی پێ تیر ده‌کات. هه‌لبه‌ت ئهو دلێ به‌و مندا له‌ زۆر خۆش ده‌بیت و ده‌یکاته‌ ئامرازیک بۆ پیاوه‌تی و فشه‌فشکردن.

که‌ریم چوو له‌ ناو بیه‌رکردنه‌وه‌یه‌کی قووله‌وه‌، زنجیره‌یه‌ک بیه‌رکه‌ به‌خیرایی به‌ میتشکیدا تپه‌رپین. مه‌ترسییه‌ک به‌توندی له‌ ده‌رگای دلێ دا و ئاگاداری کرده‌وه، له‌ به‌رامبه‌ر ساتیکی سه‌خه‌ت و یه‌کلاکه‌ره‌وه‌دایه‌، دوور نییه‌ بۆ یه‌کجاری فاته‌هه‌ له‌ ده‌ست بدات، هیتشتاش به‌به‌ریه‌وه‌ ماوه‌ به‌خۆیدا بکات.

فاته‌هه‌ له‌ خورما و رۆنه‌که‌ بووه‌وه‌ و کتلییه‌ ره‌شه‌که‌ی له‌سه‌ر ئاگر نا، به‌ته‌نیشتییه‌وه‌ دانیشته‌، ده‌ستی خسته‌ سه‌ر قاچی و گوتی:

- ده‌ی نان بخۆ و بیه‌ر له‌ شتی مه‌که‌ره‌وه‌، که شایانی بیه‌رکردنه‌وه‌ نه‌بیت. له‌ من مه‌ترسه‌، ده‌توانم به‌رگری له‌ خۆم بکه‌م، ته‌نانه‌ت فیتری تفه‌نگ ته‌قاندیش بوومه‌، ده‌ی ده‌ست پێ بکه‌ و دلّم بریندار مه‌که‌.

- فاته‌هه‌ گیان ئه‌وی بیه‌ر لێ ده‌که‌مه‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ ریگه‌یه‌ک بدۆزمه‌وه‌ به‌ شه‌رعی و دوور له‌ ئابرووچوون و بێ عه‌قلی بتخوایم. پیم گوتی من ئیتر ناتوانم بێ تۆ بژیم، به‌راستی پێویستم پێته‌.

باوشی لێ دا و سه‌ری خسته‌ سه‌ر شانی، بێ ئه‌وه‌ی هه‌ست به‌ فرمیسکی چاوانی بکات، دلۆپ دلۆپ ده‌وه‌رین، به‌کزییه‌وه‌ گوتی: هیتشتا خه‌ونم به‌شتی واوه‌ نه‌بینوه‌. خه‌ونیکه‌ هه‌رگیز نایه‌ته‌دی، که‌رمیی کویخا زۆرابی سه‌ره‌ک هۆزی دۆلی کفران ژنه‌ ته‌لاقدراوه‌که‌ی هاپۆ بخوازیته‌؟

بیه‌ده‌نگی دای گرتن. له‌ ده‌ری باران به‌خوور ده‌باری، ده‌یدا به‌سه‌ربانه‌که‌دا و ئاوازیکی خه‌ماویی تیکه‌ل به‌ هاژه‌ی ره‌شه‌باکه‌ی جار جار به‌توندی ده‌هات ده‌رده‌کرد و دیوار و سه‌ربانه‌که‌ی به‌لێزمه‌ی به‌گۆژمی بارانه‌که‌ ئاوپرژین ده‌کرد، که‌ریم له‌ خه‌یاڵکردنه‌که‌ی به‌رده‌وام بوو، له‌ ناکاوا چون چاره‌سه‌ری دۆزبیتته‌وه‌، به‌هۆش خۆی هاته‌وه‌، ده‌ستی به‌ ماچکردنی کرد، پاشان به‌تامه‌وه‌ نانه‌که‌ی خوارد.

دوای ماوهیهکی کهم له چا خواردنهوه و کیشانی دوو جگهره، باوشیان لهیهکه دایهوه، لی ئەمجاریان له جاری یهکهم توندتر و گهرم و گورتر بوو، نهخوازه لا ئەمجاریان پرۆسهکه لای ئەم زۆری درێژه کیشا.

که‌ریم به سروشتی خووی دهیزانی کهنگی له دیوه‌خانی بلاوهی لی ده‌که‌ن. لی ئەمشه‌و دۆخه‌که جیا‌یه، دوور نییه به‌دریژایی شه‌و خه‌ریکی چا خواردنه‌وه، جگه‌ره‌کیشان بن، تا د‌ل‌نیا بن چه‌ندی‌ک شه‌سته بارانه‌که ده‌باری و به‌رده‌وام ده‌بیت، بۆ ئەوهی بینه شایه‌دحالی هیزی یه‌که‌مین باران، چونکه بۆ به‌روبووم یه‌کلاکه‌ره‌وه‌یه. ئیدی یان سالی پیت و فه‌ر ده‌بیت، یانیش سالی بی‌ ئاوی. له‌م شه‌ودا چاره‌نووسی نرخی گه‌نم و جوک‌ه‌ی جیهانگیر، که زیاد له دوو مانگه له فرۆشتن وه‌ستاوه، دیار ده‌کریت. ئەو به‌یه‌که‌مین که‌س داده‌نریت، به‌رژه‌وه‌ندی راسته‌وخووی له هه‌موو ده‌قه‌ره‌که‌دا له‌گه‌ل بی‌ بارانیدا هه‌یه. به‌جووته ده‌رگا‌که‌یان کرده‌وه و سه‌یری ئەو بارانه‌یان کرد، که سالانی‌که به‌و شیوه‌یه نه‌یان‌بینیوه. فاته‌مه گوتی:

– بیرته چۆن قازانه ئاوه‌که‌م به‌سه‌رتدا کرد؟

– وا ده‌زانی شتی وام له بیر ده‌چیت؟ ئیستاش هه‌ست به به‌رکه‌وتنی ئاوه‌که به‌گیانمدا ده‌که‌م، چۆن له د‌لی دام و ئاگره‌که‌ی دانه‌مرکاندمه‌وه.

ئهی ئیستا؟... هه‌ر دانه‌مرکایه‌وه؟

ده‌ستی گرت و بۆ سه‌رد‌لی به‌رز کرده‌وه، که به توندی لی‌ی د‌دا، گوتی:

– ئیستا هه‌ستی پی‌ ده‌که‌یت وه‌کو گری ئاگر‌دانه‌که‌ت کلپه‌ بدات؟

ئویش به ئاسپایی ده‌ستی را‌ک‌یشا و له‌سه‌ر مه‌مکی چه‌پی دانا و به‌ده‌وریدا ده‌هینا و گوتی:

– له د‌لی من بیرسه... بووه‌ته خو‌له‌میش.

باوه‌شیان له‌یه‌که‌دا، پریشکه بارانه هه‌لاتووه‌کان ده‌موچاوه گه‌شاوه‌کانیانی ته‌ر کرد، له کاتی‌که‌دا که جیی ده‌هیشت پی‌ی گوت:

– فاته‌مه گیان من ده‌بی شتی‌ک بکه‌م، قه‌ناعه‌تی ته‌واوم هیناوه ناتوانم بی‌ تو بژیم، تۆش ئەو نه‌پینیه به‌ که‌س مه‌لی.

هه‌ستی به‌خووی کرد په‌رئاسا سووک بووه، خو‌شییه‌که‌ی سنووری نه‌بوو، خو‌یشی نه‌یزانی چۆن گه‌یشته دیوه‌خانه‌که‌ی باوکی. ئەسه‌په‌که‌ی له ته‌ویله گه‌وره‌که‌دا به‌سته‌وه، که لای راسته‌وه‌ی ئەو ده‌رگایه‌ی له دوای رۆیشتنی میوانه‌کان کلۆم ده‌دا، دروست کرابوو. به‌ر له‌وه‌ی روو له دیوه‌خان بکات، بۆ لای سنجان چوو، به‌گه‌رمی باوشی بۆ کرده‌وه، پاشان هه‌ریه‌که له ژنه‌که‌ی شیخۆ و ژنه‌که‌ی میرزا و ژنه‌که‌ی رهمه‌زان باوه‌شیان لی‌ دا، شه‌مه‌سه‌ش چاوه‌ری‌ی نۆزه‌ی خووی ده‌کرد هه‌له‌ه‌لی لی‌ دا، له باوشی گرت و روخساری رامووسی، پاشان گوتی:

– های وینک یا حبیبی یا کرومی؟

ده‌ستی ماچ کرد و گوتی: واللله یاخاله‌ أنا طول عمری ماینسی أنت والسید، کل الوکت أنا یم فکرج.

سنجان سه‌رسامیی خووی به قسه‌کانی که‌ریم ده‌ربری و گوتی: وه‌ل‌لاهی ئیمه‌مانان قه‌ت فی‌ری ئەم زمانه نابین، که‌چی که‌ریم به‌ حه‌فته‌یه‌که‌ فی‌ر بوو.

به‌خیره‌هاته‌نه‌که‌ی ماوه‌یه‌کی خایاند، ده‌بوو یه‌که یه‌که باوشی لی‌ بد‌هن و پرسیا‌ری ته‌ندروستی و ئەحوالی و سه‌راخی مندا‌له‌کانی و ژنه‌که‌ی بپرسن، هه‌روه‌ها پرسیا‌ری ئەوه‌ی داخوا لای ئەوانیش باران باریوه؟ داخوا زۆر بووه؟ سه‌ره‌له‌نووی ئەو پرسیا‌ره‌ی لی‌ ده‌کرایه‌وه، وه‌لی ئەمجاریان پرسیا‌ری مه‌ر و مالات و گاوه‌گوتال و له‌وه‌ریان لی‌ پرسی. هه‌مان پرسیا‌ر له هه‌ندی‌کیانه‌وه دووباره ده‌بووه‌وه، نه‌خوازه له باوکی و رهمه‌زان و میرزاوه بۆ سه‌یه‌مین جار و چواره‌م جار لی‌ی ده‌کرایه‌وه، ئەوه‌شی بۆ زیاد ده‌کرا داخۆ خ‌زمان ئەوانه‌ی بۆ ئەوی گواسته‌یانه‌وه چۆن و ده‌بی راهات‌بن. یاخود تاسه‌ی گونده‌که‌ی ئەودیو جه‌وه‌ل مازوو‌خ نین؟

که‌ریمیش به‌ سه‌ینگی فراوان و بی‌ وه‌ر سه‌بوون به‌دریژی و‌لامی هه‌ریه‌که‌ له پرسیا‌ره‌کانی دانه‌وه و هه‌ندی‌ک جاریش زانیاری له باره‌ی هه‌ندی‌ک شته‌وه ده‌دانی، که به‌ می‌شکیاندا نه‌هاتووه پرسیا‌ری له باره‌وه بکه‌ن. دوای قه‌یریک لی‌بوونه‌وه له ئەحوال پرسین یه‌کی‌کیان سه‌ره‌له‌نووی به‌خیره‌هاتنی ده‌کاته‌وه و پ‌ژنه‌یه‌که پرسیا‌ری ئاراسته‌ ده‌کات، که پیشتر زیاد له جاریک لی‌ی کرابوون، ئەویش سه‌ره‌له‌نووی و به‌ شی‌وازیکی دی و‌لامی ده‌دایه‌وه، به‌شی‌وه‌یه‌که دووباره‌بوونه‌وه و بی‌زاری پی‌وه دیار

نه بېت. سه ره راى نه وهى دهنكى باران بارينه كه يان له سه ربان و ديواره كان ده بېست، جار جار يه كېكيان سه رى دهرده كرد و سه يرېكى ئاسمانى ده كرد، چون بيه وېت بارانه كه بگريت ده ستى پان ده كرده وه، له دهره وهى ديوه خانه وه بانگى ده كرد:

– قه و ميل تا نووكه كالوله سه ريه، خير و به ره كه ته.

ئيدى گفتوگو له سه ر چو نيتى و چه نديتتى به رويوومى مه زنده كراو ده كرا. كه ريم بو به تهنيا قسه كردن له گه ل مه رداندا و دانانى چاره سه رى يه كجارى بو كيشه ي پيوهندييه كه ي له گه ل فاته مه دا ده تگوت له سه ر ئاگره. عانيك بينى بارانه كه له سه ر هه مان كو تينه وه و هيز به رده وام بو و وه ستانى پيوه ديار نه بوو، ديوه خانيش تازه گه رم ده بى، چرپاندى به گو يى مه رداندا تاكو ديوه خان جى بى لى و بچى بو قولله كه ي. مه ردان له سه ره تاوه تيبينى نه وهى كرد بوو كه ريم به ده ست شتيكه وه ده نالينى و هه ول ددات بيچه پينى. هه ينى له ژوره بچووكه كه دانيشتن، مه ردان پى گوت: – نه مجا ده بى به راستى قسه م بو بكه يت، دياره تو به ده ست گرفتېكه وه ده نالينيت، قسه بكه، من نامادم سه رم له ريتدا دابنيم.

كه ريم قومى له جگه ره كه ي دها و به شله ژان و ده مارگيرييه وه دنكه كانى ته سبېحه كه ي ده ژماردن، له كاتيكدا به زور ويستى بزه يه ك بخاته سه ر روخساره مه ييوه كه ي، گوتى:

– مه ردان، نه مجا هيچت لى ناشارمه وه، من پيوستم به راى يه كلاكه ره وهى تو هه يه.

ته نيا كه سيك، كه ريم داخى دلى خو ي بو هه لريژيت، مه ردان بوو، كه به په رو شيه وه گو يى بو سه رچلپيه سو زداره كانى راده دي را. چونكه زياد له مانگيك ليتان دوور كه وته وه، بو يه مه ردان زانى نه مشه و قسه و باسيان گه رم ده بېت. واى به ميتشكدا هات و له وه ترسا له گه ل دل به ره كه يدا، كه هه ميشه وه سفى جوانييه كه ي ده كرد خانه بگير كرا بېت. هه موو خه مى مه ردان نه وه بوو نه ژنه ببينيت، كه كه ريم به په ربى به هه شتى ده چو واند. هه موو جارېك له گي رانه وهى سه رچلپيه كه ي ده بو وه وه، مه ردان ناماده بوونى خو ي بو رفاندنى نه و نافرته دهرده برى، پاشان بردنى بو دولى كفرانى شاخاوى، يا خود بو هه ر شو ينيكى دى و هينانى مه لا و دوو شا يه د و

ماره برينى به شيويه كه ي شه رعى، تاكو ئاگرى خو شه ويستى له دل به رينداره كه ي دامر كيته وه. هه موو جار يش ولا مى كه ريم نه وه بوو ناكري نه م ژنه بر فېن درى، به لكو مه حالي شه. به مه مه ردان دهرى ده بوو و لى ده پارايه وه ته نيا ناوى، يا خود شو ينه كه ي پى بلى، نه وكات ده بينى نه گه ر له حه وت ته به قه ي ئاسمانيش بېت، چو نى ده رفينيت. كه ريم بزه يه كه ي ده كرد، به مه نه وى زياتر شينگير ده كرد و جه ختى له سه ر نه وه ده كرده وه رفاندنى نه م نافرته نه سه ته مه.

نه مشه و مه ردان ده زانيت نه م په ريه كيه. لاپره سه نييه كه ي په له ي لى ده كرد و ده ترسا كه ريم له دوا ساتدا له وتنى ناو و شو ينى ژيوان ببېته وه. كه ريم گوتى:

– چاوه كه م مه ردان، مه سه له رفاندن نييه، خو زگه وا بوايا، مه سه له كه نه وه يه ني مه داريكمان به ده سه ته وه يه هه ر دوو سه رى گوو. ده بېت بو گر تنى داره كه بير له ريگه يه كه بكه ينه وه، تاكو ده ستان پيس نه بېت. نه و په ريه ي با سم بو كردى، فاته مه ي ژنى هاپويه...

مه ردان قسه كه ي پرى و گه مژانه ده مى به ش كرده وه:

– فاته؟ باوكه رو، به راستى په ريه.

– هه وكه ليم بگه ري با قسه كانم ته واو بكه م و باش گو ي بگره. به ته واوى قه ناعه تم هيناوه، من بى نه و نافرته ناتوانم بزيم، نه گينا نه مجار به راستى شيت ده بم، نه وكات سه يد و نه ژدادى سه يد يش ناتوانن چارم بكن. جا نه م كه ره چو ن له م قوره ده رينين؟ نه مه مه سه له ي شه ره فه كه م نييه.

مه ردان به هيمنى قومى كه ي له جگه ره كه ي دا، هيشتا ئاسه وارى سه رساميه كه ي نه په وي بو وه، كه خه ريك بوو ده گه رايه وه دو خى رووخو شيه سه روشتييه كه ي خو ي. دواى قه يرېك له بده نكي، مه ردان به دوو چاوى تيژيه وه، كه كه ريم پيشتر ناواى نه بينييون، لى روانى، به شيلگيرييه وه پرسى:

– تو قه ناعه تى ته واوت هه يه، كه نه مه هه زىكي سه رشيتانه نييه؟

– نا مه ردان. من به راستى پيوستيم پيه تى و له راى خو م په شيمان نامه وه، لى ده مه وېت گرفته كه به ريگه يه كه ئاشتيانه چاره سه ر بكه ين.

به زمانیک بروابه خو بوون و سووک ته ماشاگردنی به رامبه ره که ی پیوه دیار بوو، گوتی:

– پروات وایه ئەمه گرفتییکی هیند گوره بیت؟

– تۆ چۆنی ده بینیت؟

زهرده خه نه یه کی مندالانه دهموچاوه خروپرکه کی گرتوه و گوتی:

– له وه ئاسانتر نییه. دتهوی ئه مشه و ناوی خوای لی بینین؟

که ریم وایزانی مه بهستی رفاندنه که یه، گوتی:

– ئەگەر مه بهستت رفاندنه که یه، ئەوا پیویستم پی نییه روحه که م، ئەمه چاری کیشه که ناکات.

– قسه که م بۆ وا لیک دده دیته وه حه یاته که م که ریم؟ چه ندیک که م بم هۆقه یه که عه قل له که لله مده هیه.

– ئەسته غفیروللا مەردان، ئەگەر له زیره کیت دلتیا نه بم نهینیی وات لا نادرکینم، که واته رای خوتم پی بلی.

– به خوتم ده زانیت ئەو ژن و ژنخواییه ی له نیوان هاپۆ و باوکی فاته مده رووی دا، ئەوه ژن به ژنه و ماره برین نییه به پاره، باوکی فاته مده هر له سه ره تاوه نهیده ویست ئەمه بکات، وه لی به هۆی فشار خستنه سه ر و به پاره هه لئه تاندن به ناچاری رازی بوو. ئیمه ده توانین بچین بۆ لای و به راشکاوی شته که ی بۆ باس بکه یین و به ته ماح بیت، یاخود به هه ره شه کردن، کیشه یه که له گه ل ژنه که یدا بدۆزیته وه و ته لاقی بدات، ئەوکات هاپۆش به پیی یاسای ژن به ژن ناچار ده بیت په نا بۆ ته لاقدان ببات.

که ریم که یه یه کی پیدا هاته وه و ئه یه کی هه لکیشا. به ئەرخاینیه وه مژیکه ی له جگه ره که ی دا و گوتی:

– که واته له خوړا پرسم پی نه کردی چاوه که م مەردان، وه لی گرفتییکی دیکه ش هه یه ده بی پیتی بلیم... فاته مده سکی پره.

مهردان نهیتوانی ئەو واق ورماییه ی به پرویه وه بوو بشاریته وه. ویستی هیور بیته وه گوتی: ئەمه ئەنجامیکی سروشتی گه مە ی خو شه ویستییه، وه لی له هه موو

حاله ته کاندایه بی پرس به باوکت، یاخود شیخۆ به گ بکه یین، وا بزانه م باشترین ریگه ش په نابردنه بهر سنجانه، چونکه ئەو به ئاسانی ده توانیت قه ناعه تیان پی بینیت. پاشان له هه موو حاله ته کاندایه وان هیچ خواستیکی تۆ رت ناکه نه وه.

که ریم به دلسافی و پاکیتی مندالیکه وه گوتی:

– ماوه یه که بیرم له وه کردۆته وه به سنجان بلیم، چونکه فاته مده ی خو ش ده ویت، وا بزانه م به پیوه ندیه که ی نیوانیشمان ده زانیت.

باران چۆن دهستی پی کرد ئاوا بهردهوام بوو، له بهرامبه ر بایه که شدا جار جار به خوړ دای ده کرد و وه کو کونده ی سه ر به ره و خوار ده باری، جاروباریش به توندیه وه له بهر هیرش سولتانی با خو ی بۆ نه ده گیرا و شلپوهۆر خو ی به بورجه که دا دده و به قه دیا ده هاته خواری، تا به سه ر رووی زه میندا وه کو مار ده کشا. که ریم حه زیکه شی تانه گرتی بچی سه ری له فاته مده بدات، له شوینه که ی خو ی راستبۆوه ویستی بزانی مهردان چی ده لیت، گوتی:

– پروات وایه ئەمشه و دانیشته که یان درێژه بکیشیت؟

– له نیو خو یاندا بریاریان داوه هه لئه ستن، تا بارانه که ده وهستیته وه.

– به رای تۆ له بریاره که یان پاشگه ز نابنه وه؟

– ئەوان له بارگین چه مووشتن، هه لبه ت ئەمشه و تا به یانی داده نیشن.

– ئەدی بارانه که هه روا ده باریت؟

– مادامه کی ره شه بایه، په له هه وره کان نابریته وه، ده زانه م به م پرسیارانه ت چیت ده ویت!

هه لبه ت ده توانیت جاریکی دییش سه ر له ده نکه که ت بده یته وه. منیش له ته ویله که دا پاسه وانی ده که م، لی ده بی زۆرت پی نه چیت، چونکه به لێنمان پی دان دوانه که وین.

کاتیک له ده روزه که ئاودیوبوون. که ریم گوتی:

– وا باشتر نییه دیوی ده ره وه ی ده روزه که بۆ دلتیایی دابخه یین؟

– پیویست ناکات دلتیابه ئیمشه و لامان ده میننه وه.

سیلاوه که به هیز قوره که ی راده مالی و زه وییه ره قه نه که ی له هه ندیک شوین

به‌دهرکه‌وت، سه‌ره‌پرای ئه‌وه‌ی تاریکیه‌کی ئه‌نگوسته‌چاو بوو و چاو نه‌یده‌بینی. ئینجاش به سروشتی خوینان ریگه‌که‌یان دۆزییه‌وه. هه‌ینیی گه‌یشتنه لای مائی هاپۆ، تاکو فاته‌مه‌ده‌رگاکه‌ی نه‌کرده‌وه، مه‌ردان له به‌رده‌م ده‌رگای ته‌ویله‌که‌ چاوه‌روانیی کرد، پاشان چووه ژووره‌وه.

بۆنی ته‌ویله‌که‌ی به لووتدا هات، که تیکه‌ل بوو به بۆنی بارانه‌که، که شه‌که‌ش گه‌رم و ته‌ر بوو. ماکه‌ره‌که به هۆگرییه‌وه پاشووی به گیانیدا خشاندا، هه‌ستی هه‌زیکیی خه‌فه‌که‌راو له ناخیدا ده‌هات و ده‌چوو. شه‌رواله‌که‌ی داکنده‌ و دای به‌سه‌ر شانی ماکه‌ره‌که‌دا، پاشان له تاریکیه‌که‌ ده‌ستی به‌بان پشتیدا هینا و کاتیک ختووکه‌ی لیواره‌کانی زتی دا، کلکی هه‌لبیری، هه‌ستی کرد هه‌رامه‌که‌ی چادری لئ هه‌لداوه و توند بووه، زانی که تانوکه‌ هیزی تیدا ماوه. نه‌یزانی که‌نگی بوو دوا جار پیاوه‌تییی خوئی سه‌لماندا. ده‌میی خسته‌ییه‌ ناو گه‌رمییه‌که‌وه، چاوی نووقاندا. دیمه‌نی خوشه‌ویسته‌که‌ی به‌رووتی هاته به‌رچاو. به‌توندی و به‌خیرایی هه‌ناسه‌ی هه‌لده‌کیشا و ته‌رکی ماکه‌ره‌که‌ی ده‌گوشی، وایده‌زانی ناوقه‌دی خوشه‌ویسته‌که‌یه‌تی، که هه‌رگیز به ئه‌ویندارییه‌که‌ی نه‌زانی.

له ده‌ریشه‌وه بارانه‌که به‌هه‌تر و به‌خوهرتر ده‌باری.

سائیب له‌و کاتی ره‌مزیی بینیبوو مائی جی نه‌هه‌یشتبوو، دایکیشی له‌و کاته‌وه‌ی پیاوه‌که‌ی به‌دل و هه‌ستان مرده‌بوو، هه‌قی به‌سه‌ره‌وه نه‌بوو. ته‌نیا ئه‌وه‌نده نه‌بی جلی ره‌شی له‌به‌ر کرد و له ماله‌وه ده‌رنه‌ده‌چوو، بی ئه‌وه‌ی یه‌کیک له‌و هه‌موو خزمانه‌یان له شار و له دئی سه‌ردانیان بکه‌ن. ئه‌وان له‌و رۆژه‌وه‌ی فه‌وزیی کوره‌ گه‌وره‌یان ده‌ستگیر کرا، پیه‌ه‌ندیان له‌گه‌لیاندا بری، له ترسی ئه‌وه‌ی نه‌کو چاره‌نووسیان به‌ده‌ردی چاره‌نووسی ئه‌و بچیت، که تا نووکه بی سه‌روشوپنه.

ته‌نیا دلدانه‌وه‌ی له ماله‌وه‌دا عومه‌ر بوو، برا لاله‌که‌ی. باوکی سائیب ئه‌فسه‌ریکی پابه‌به‌ری سوپای عوسمانی بوو، بۆ زۆر شوین گواسترایه‌وه و له چه‌ندین شه‌ردا پشکار بوو، هه‌ره‌وه‌ها له سه‌رکوته‌کردنی بزوتنه‌وه‌ی قوتابییانیشدا له ئه‌سته‌نبوول دژ به سولتان عه‌بدولحه‌مید به‌شدار بوو. هه‌ینیی گه‌یشته په‌نجا سالی، خانه‌نشین کرا. سه‌ره‌پرای مولک و مائی له شار، پارچه زه‌وییه‌کیشی هه‌بوو، که سه‌عاته‌رییه‌ک له ده‌ره‌وه‌ی شار دوور بوو. کۆمه‌لیک خه‌زانی نه‌داری تورکمانی تیدا نه‌یشته‌جی بووبوون، که خه‌ریکی کشتوکال بوون، به‌رامبه‌ر به ده‌یه‌کی به‌روبوومه‌که‌ی.

به‌ر له ته‌واوبوونی ماله‌ هاوینییه‌که‌ی، ده‌یویست دوا رۆژه‌کانی ژبانی له‌گه‌ل ژنه‌که‌ی و دوو کوره‌که‌ی و لاله‌دا به‌سه‌ر به‌ریت. کوره‌که‌ی به تۆمه‌تیک، که هه‌رگیز قه‌ناعه‌تی پی نه‌بوو، گیرا. ئه‌ویش ده‌ست تیکه‌لکردنی فه‌وزیی کوری بوو له‌گه‌ل ئیتیحادییه‌کاندا، ئه‌وانه‌ی به‌خوئی زیاد له جاریک له سه‌رکوته‌کردنی جوولانه‌وه‌که‌یاندا به‌شدار بووه. ئیدی وه‌کو شیت به‌ فه‌رمانگه‌ حکوممییه‌کاندا ده‌سووراپه‌وه، زیاد له جاریک بۆ موسل چوو و پرپاری دا ته‌نانه‌ت بۆ ئه‌سته‌نبوولیش بچیت. وه‌لی پیمان گوت رۆیشتنه‌که‌ی بی سوود ده‌بیت و ده‌توانیت به‌زه‌یی پیددا هاتنه‌وه و لیخۆشبوونیک بۆ سولتان خوئی بنووسیت، ئه‌مه‌شی کرد بی ئه‌وه‌ی هه‌چ وه‌لامیک وهرگرتنه‌وه.

له هه‌موو جاریکیشدا هه‌وله‌کانی به‌بادا ده‌چوون، بی ئه‌وه‌ی تروسکه‌ی

پروناکییهک له باره‌ی چاره‌نووسی فه‌وزییه‌وه به‌دهست بهینیت، ئیدی به‌تیکشکاوی ده‌گه‌رایه‌وه مال و تا راده‌ی سه‌رخووشی عاره‌قی ده‌خواردوه و نه‌عله‌تی بۆ سولتان ده‌نارد و په‌شیمانی له‌هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی بۆ ئه‌م ده‌وله‌ته قه‌حپه‌یه کردوونی ده‌ده‌بری. به‌رده‌وام ده‌یگوت: له‌هه‌ر قه‌حپه‌خانه‌یه‌کی دنیا‌دا چاره‌که سه‌ده‌یه‌ک گه‌وادیم بگردایا، زۆر شه‌ریفتر بوو له‌ خزمه‌تکردنی ئه‌م مندالباز و غیره‌تسزانه ..

ئه‌وی غه‌می زیاتر ده‌دای، ئه‌و خزمانه‌ی بوون، که ئه‌و به‌خومی ناو ده‌بردن. جارێکیان که گله‌یییه‌که‌ی به‌چاویاندا دا، یه‌کیکیان گوتی:

– ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌م هه‌موو میدال و نیشانه‌ی له‌ ئه‌نجامی دلسۆزی و قوربانیدانی له‌ خزمه‌تی سولتاندا به‌دهستی هێناوه، نه‌توانی ته‌نیا هه‌واڵیک له‌سه‌ر چاره‌نووسی کوره‌که‌ی به‌دهست بهینیت، ئه‌دی ده‌بی چاره‌نووسی ئیمه‌ چی بیت ئه‌گه‌ر گومانمان لێ بکه‌ن؟

وهختی ئه‌م قسه‌یه‌ی پێ گه‌یییه‌وه، سه‌ری په‌زامه‌ندی له‌قاند و له‌ وه‌زعه‌که تیگه‌یشت، وه‌لی له‌ ترسانه‌که‌یان خووش نه‌بوو. له‌و رۆژه‌دا زۆری خواردوه، بوتلیکی ته‌واوی عه‌ره‌ق که ۷۰٪ی ئه‌له‌کهووله، بێ ئاو خواردییه‌وه و میدال و نیشانه‌کانی، که به‌ خووشه‌ویستترین شتی خوێ داده‌نان، کوژ کردنه‌وه و دوا‌ی ئه‌وه‌ی دوا سه‌رنجی تیگرتن، هه‌مووی له‌ ئاوده‌سته‌که له‌سه‌ر یه‌ک دانان و به‌ سائیبی گوت میزبان به‌سه‌ردا بکات. پاشان بێ ئه‌وه‌ی غه‌میان لێ بخوات، به‌ نووکی پیلاره‌که‌ی خستنیه کونی ئاوده‌سته‌که‌وه، هه‌روه‌ها دوا‌ی له‌ سائیب کرد واز له‌ قوتابخانه‌ بهینیی و له‌ دوا‌رۆژدا له‌ هیچ ده‌زگایه‌کی حکوومیدا کار نه‌کات. هه‌ر له‌و رۆژه‌دا، له‌ دوا‌ حه‌فته‌ی مانگی گه‌لاویژدا دلی له‌ ئیدان که‌وت. رۆژیکی تابلێی گه‌رم بوو، هه‌لگرنتی ته‌رمه‌که بۆ رۆژیکی تر ده‌بووه هۆی بۆگه‌نیی. که‌س له‌ خزمان و هاوه‌لانی ئاماده‌ی ناشتنه‌که‌ی نه‌بوون، له‌ دووه‌مین رۆژی پرسه‌که‌یدا هه‌ندیک له‌ هاوه‌له سه‌ربازه‌کانی ئاماده‌بوون، ده‌ستیان کرد به‌ جگه‌ره‌کیشان و قاوه‌ی تال خواردنه‌وه و گێرانه‌وه‌ی کاره‌ باشه‌کان و ئازایه‌تی خوالی‌خووشبوو له‌و شه‌رانه‌ی بۆ به‌رگری له‌ شه‌ره‌فی ده‌وله‌تی عوسمانی گێرای.

سائیب تا چه‌ند حه‌فته‌یه‌ک بره‌وا‌ی نه‌ده‌کرد باوکی بۆ یه‌کجاری جیی هیشته‌ین،

بره‌وا‌ی وا بوو ده‌بی رۆژیکی بێته‌وه لایان. هه‌رچه‌نده دایکی له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا بوو له‌ خویندنه‌که‌ی به‌رده‌وام بیت، وه‌لی بره‌وا‌ی دا له‌سه‌ر وه‌سیه‌ته‌که‌ی باوکی بره‌وات. سه‌ره‌را‌ی ئه‌وه‌ی به‌رپه‌وه‌ری قوتابخانه‌که‌ی به‌ خوێ زیاد له‌ جارێک هات، ئینجاش نه‌یتوانی قه‌ناعه‌تی گه‌رانه‌وه‌ی پێ بهینیت، به‌ ئه‌ده‌به‌وه دوا‌ی لیبوردنی له‌ به‌رپه‌وه‌ره‌که‌ی کرد و پێی گوت، که دایکی بۆ به‌رپه‌وه‌ردنی کاری کشتوکالی پێویستی پێیه‌تی و تا فه‌وزی بره‌وا‌ی به‌ر نه‌بیت، نا توانیت بگه‌رپه‌ته‌وه سه‌ر خویندنه‌که‌ی.

دوا‌ی سێ حه‌فته له‌ مردنی باوکی، به‌دایکی راگه‌یاند بره‌وا‌ی ئه‌وه‌ی داوه تۆله‌ی بره‌که‌ی و باوکی بسینیته‌وه، که بوونه قوربانیی ده‌ستی ئه‌م ده‌وله‌ته سه‌ته‌مکاره، بۆیه نابی که‌س له‌ خه‌له‌وه‌ته‌که‌ی له‌ ژیر زه‌مینه‌که بیزاری بکات، تاکو پرۆژه کوژنه‌که‌ی له‌ گه‌یشتن به‌ گه‌وره‌ی جنۆکان، که چی بوێ و بخوازیت له‌ چاوترووکانیکدا بۆی دینیته دی، به‌ئه‌نجام بگه‌یه‌نیت. پارانه‌وه و ئامۆژگارییه‌کانی لاله بۆ گه‌رانه‌وه‌ی بۆ قوتابخانه‌ی و وازه‌ینان له‌ بیرکردنه‌وه له‌و پرۆپوچانه‌ی سوودیکیان نییه، بێ ئه‌نجام بوو. سائیب ریشیکی درێژی دانابوو، که‌م ده‌دوا و به‌ هیمنی و بره‌وا‌به‌خۆبوونه‌وه وه‌لامی ده‌داوه، دلنیا بوو له‌ سه‌رکه‌وتنی به‌سه‌ر هیزی شه‌ردا، که دنیای داگرتووه و ئه‌و نه‌که هه‌ر دادپه‌روه‌ری ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، به‌لکو چاره‌سه‌ری عومه‌ری خالیشی ده‌کات و ده‌یهینیته‌ زمان. ده‌بی ئه‌و رۆژه هه‌ر بیت، که ده‌نگی ببیستی. کتیبخانه‌که‌ی ماله‌وه چه‌ندین جوړ کتیب و به‌رگه کتیب و ده‌ستنووسی تۆز له‌سه‌ر نیشته‌وی زه‌مانه‌ی له‌ خو‌گرتبوو. چه‌ندین رۆژ و هه‌فته به‌ناویاندا ده‌گه‌را و تۆزی له‌سه‌ر ده‌سپینه‌وه و به‌پێی بابته و تاییه‌تمه‌ندی ریکی ده‌خستن. له‌وه‌تی باپیری مردبوو پشتگوێ خرابوو. باوکی ده‌گه‌من نه‌بیت کتیبی نه‌ده‌خوینده‌وه، ئینجاش هه‌میشه شانازی به‌وه‌وه ده‌کرد، که باوکی زانایه‌کی مه‌زن بوو و شاره‌زایی له‌ هه‌موو بواره‌کانی زانسته‌دا هه‌بوو. چونکه باشته‌ین زانایانی شار له‌سه‌ر ده‌ستی ئه‌و پێگه‌ییبوون.

هه‌ندی سنووقی دار هه‌بوون له‌وه‌تی باپیری مردبوو که‌س نه‌یکردبوونه‌وه، جگه له‌ ژماره‌یه‌کی زۆری دۆلابی پر له‌ کتیب، له‌و ژووره گه‌وره‌یه‌دا بوو، که به‌ ژووری

باپیرهیان ناو دهربرد. له‌وه‌تی باپیری مردبوو ئەو ژووره وه‌کو خۆی مابووه‌وه و که‌س نه‌ده‌چوو ژووری. تاقه که‌سیک جار‌جار خۆی پیدا بکردایا باوکی بوو. ئیستا دواى سى حه‌فته له‌ مردنى، سائیب کليلة‌که‌ى هه‌لگرت و ئەو دەرگایه‌ى له‌ نه‌زله‌وه داخرابوو، واز کرد. بیری هاته‌وه دوا جار له‌گه‌ل باپیریدا به‌ر له‌ مردنى به‌ ماوه‌یه‌کى که‌م چوووه ژووری، ئەوکات ته‌مه‌نى حه‌وت ساڵ زینت نه‌بوو. تا هه‌وکه‌ش دوا رسته له‌ مێشکیدا ده‌زنگیته‌وه:

- کورم ئەگه‌ر باش فی‌ری خویندنه و نووسین بوویت، ئەوا ئەم هه‌موو کتیبانه بخوینه‌روه. باوکت هیچ ناخوینیته‌وه، ئەمه‌ش نا ئومیدی کردم.

ئەو کتیبانه‌ى له‌ دۆلابه‌که‌دا بوون له‌ باره‌ى مێژوو و جوگرافیا و زانسته‌کانى ژيان و کۆزمۆگرافیا و ئەده‌به‌وه بوون، هه‌رچى ئەو کتیبانه‌ى دهرباره‌ى گه‌ردوون و ئەستیره‌ناسى و روحانیات و سحر بوون، باپیره له‌ سنووقى کلۆمکراو له‌ ژیر زه‌مینه‌که‌دا پاراستبوونى. دواى هه‌ول و ماندوبوونى زۆر، توانى ده‌ست‌نووسىکى بى به‌رگ بدۆزیته‌وه، له‌ گو‌شه‌ دارزاوه‌کانیدا دیار بوو زۆر به‌کار هینرابوو. کاغه‌زىکى تیدا دانرابوو به‌ ده‌ست له‌سه‌رى نووسرابوو «خه‌ته‌که‌ زه‌مانىک ده‌مىنى و خاوه‌نى خه‌ته‌که‌ش له‌ ژیر گلدایه: خوینه‌رى خو‌شه‌ویست، ئەگه‌ر ویستت ئەم ده‌ست‌نووسه به‌نرخه بخوینیته‌وه و ئەوى تیدایه پیره‌وى بکه‌یت، ده‌بى بوپیری شيرت هه‌بیت...». هه‌موو کتیب و ده‌ست‌نووسه‌کانى دیکه‌ى خستنه‌ لاوه و به‌ خیرایى، چون بیه‌ویت به‌یه‌کجا ناواخنى ئەو ده‌ست‌نووسه گه‌وره‌یه وه‌ربگریت، چاوى به‌لاپه‌ره‌کانیدا خشانده‌. دەرگای یه‌که‌مى بیره‌وه‌یه‌کى بناغه‌یى له‌سه‌ر ناوه‌رۆکه‌که‌ى پى ده‌دايت، که له‌ حه‌وت قوناغ پیک هاتبوو. ئەوى بیه‌ویت له‌ جیهانى ماده‌وه بچیته جیهانى پوحه‌وه، ده‌بى تیان په‌رینیت. ئەگه‌ر مرؤف بیه‌ویت هه‌ر حه‌وت قوناغه‌که به‌ سه‌رکه‌وتووبى بپریت، ده‌توانیت بگانه لای گه‌وره‌ى جنۆکان. دواى چاوپیکه‌وتن چى خزمه‌ت و توانای هه‌یه ده‌یخاته خزمه‌تییه‌وه و ئەوکات ته‌نیا له‌ سه‌ریه‌تى فه‌رمان بدا و له‌سه‌ر گه‌وره‌ى جنۆکانیشه داواکانیان به‌جى بینیت. به‌مه‌رجیک ره‌وا بن و غه‌در لیکردنیا تیدا نه‌بیت. له‌ پیناوى به‌جیگه‌یاندنى کاره‌که، پیاو پى‌ویستی به‌ شوینىکى هیمن و بى ژاوه‌ژاوه‌بیت، تا بچیته خه‌لوه‌ته‌وه. ته‌نیا مؤمىکى تیدا پى ده‌کا و

بخوړی تیدا ده‌سووتینى. ئەوه‌یشى به‌م کاره هه‌لده‌ستیت ده‌بیت پوژانه بادهمىک، یاخود گوپزىک بخوات، زیاتر نا، تاكو جه‌سته‌ى به‌پىسایى گلاو نه‌بیت. پرۆسه‌ى خه‌لوه‌ته‌که‌ش چل رۆژ ده‌خایه‌نیت، ده‌بى ئەو که‌سه هه‌ر ده‌قیک هه‌زار و یه‌ک جار بلتیه‌وه. ده‌قه‌کانیش له‌ هیماى نارۆشن پیکهاتوونه و ناو و پایه‌ى جنۆکه‌کانى له‌ خۆ گرتوون. حه‌وت قوناغه‌که‌ش له‌ دوايه‌مین حه‌فته‌وه ده‌ست پى ده‌کات، واتا له‌ سى و سییه‌مین رۆژه‌وه. ئەوکات ده‌بى به‌ درى‌ژایى شه‌و که‌سه‌که جادووى دیارکراو بخوینیته‌وه و نابیت به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک سه‌رى له‌سه‌ر ده‌قه‌کان هه‌لبیریت و ئاور له‌و شتانه‌ بده‌ته‌وه، که له‌ ده‌وره‌یه‌رى پروو ده‌ده‌ن. نه‌شه‌یلى ترس زه‌فه‌رى پى ببات، هه‌روه‌ها ده‌بى له‌ هه‌موو ئەو شتانه‌ى شه‌هوه‌تى ده‌وروژین خۆى بپاريزیت، ئەگینا هه‌موو ئیشه‌که‌ى به‌خۆرا ده‌روا و به‌ تال ده‌بیته‌وه، دووریش نییه تووشى شیتى ببت. له‌ شه‌وى یه‌که‌مدا ده‌نگى تۆقینه‌ر ده‌بیستیت، له‌ دووه‌مدا له‌ قاقای پیکه‌نین ده‌چیت، پاشان به‌ر‌دبارانکردنى به‌دوادا دیت. له‌ سییه‌میندا ده‌ست و پى بروای تیده‌گرن. له‌ چواره‌مدا نازه‌لى درنده‌ى شیوه ئەفسانه‌یى شالاولى بو دین. له‌ پینجه‌مدا ئافه‌رتى پروتى به‌ ده‌وردا دین و هه‌ولده‌ده‌ن فریوى بدن.

ئیدی به‌م شیوه‌یه به‌رده‌وام ده‌بیت، تاكو له‌ شه‌وى حه‌وته‌مدا ئەگه‌ر ئەو که‌سه هه‌موو خاله‌کانى به‌ ته‌واوى جیه‌جى کردبیت، گه‌وره‌ى جنۆکان دیت و کرنۆش بو ئەو که‌سه ده‌با و ده‌لیت:

- سه‌رم له‌ ریته گه‌وره‌م، فه‌رمان بده چ که‌شتیه‌ک ده‌لایى نوقىمى بکه‌م؟ ... چ سولتانیکت ده‌وى بوئى په‌لکش بکه‌م؟ ... دل‌ت بو چ کچه میریک لى ده‌دات؟

سائیب به‌زده‌خه‌نه و به‌ ده‌نگىکى بیستراوه‌وه دواى ئەوه‌ى ده‌ست‌نووسه‌که‌ى فریدایه لاوه، گوئى:

- له‌ دووشت زیاترم ناویت، سولتان تا بیده‌مه عه‌رزا و به‌له‌قه‌وه بچمه بان سه‌رى. هه‌روه‌ها کیزىکى جوان، له‌و جوانتر له‌سه‌ر زه‌ویدا نه‌بیت، تا ببیته هاوبه‌شى ژینم.

پاش ئەوه‌ى هه‌موو شته پى‌ویسته‌کانى ئاماده کرد، داواى له‌ داىکى و له‌ لاله کرد له‌ خه‌لوه‌ته‌که‌ى له‌ ژیرزه‌مینه‌که‌، که‌س وه‌رسى نه‌کات. چونکه له‌سه‌ر وه‌سیه‌تى باپیری، ده‌یه‌ویت هه‌موو کتیبه‌کانى بخوینیته‌وه. هه‌رچى شه‌وان بوو به‌ دزییه‌وه بى

ئەوھى پى بزانن دەچووه ژىرزەمىنەكەوھ و لەبەر رووناكى مؤمىك و لەگەل بۆنى بوخوردادەق و جادووھەكانى دەخویندەوھ. ئەوى زياتر سەرنجى پاكىشاو تووشى سەرسوورمانى كرد، روودانى شتگەلى بوون كە لە دەستنووسەكدا نەھاتوونەوھ لەگەلئىدا نايەنەوھ. دواى حەفتەيەك، ژىر زەمىنەكە لەگەل ئەو راپروو بەشە تاريكانەى تىيدان، بوونە گۆرەپانىكى رووناك، تيشك لە ھەموو كونج و كە لەبەرەكانىيەوھ دەدرەشاوھ، گەورەى جنۆكان لە ناوھندى پەلە رووناكىيەكەوھ دەرچوو، بەبالا دريژ و شىوھ سەيرەكەيەوھ لەبەر دەمىدا نووشتايەوھ، بەدەنگىكى قوول دەتگوت لە بىرىكى واز لى ھىنراوھە دىت، گوتى:

– سەرم لە ريتدايە گەورەم، ئەو قوناغانەى لەسەرت بوون، برىتن. چىت لە دلدايە داوا بكە، من نۆكەرى گوپرايەلتم.

ئاوا بە خىرايى؟ بى ئەوھى چل رۆژەكە تىپەرەيت؟ زمانى بەھانايا نەدەگەيشت، كەچى بىرى لەو ئافەرەتە رووتانە دەرکەرەوھ، كە دەيانەويست بە لەنجەولاريان فرىوى بدەن. گەورەى جنۆكان دواى ئەوھى ھزرى خویندەوھ سەرى پراوھشان و گوتى:

– كەواتە گەورەم قەيرىك چاوت بنوقىنە و پاشان بىكەوھ، جوانترىن خەلقەندەى خوا لە ئافەرەت دەبىنى، گەورەم بۆ خۆت كەيفيان لەگەلدا بكە.

چاوى نووقاند، بۆنى بخۆر گىژى كردبوو، ھەنگىنى چاوى ھەلھىنا، بىنى كۆمەلەك ئافەرەتى رووت بە جوولەى سحرىي خەوالووهوھ دەورىان داوھ، لەگەل پەلە دووكەلە سەماكەرەكانى بخۆرەكە، كە لە رووناكى كونج و كە لەبەرەكانەوھ دەھاتن، شەپۆليان دەدا. لە جىي خۆى رەق بوو، چاوى بە نىو مەمكۆلان و دارستانى قزى دريژى تا سەر شاندا ساوى. پاشان چاوى بە دووى گەورەى جنۆكاندا دەگىرا، وەلى چەندىك چاوى گىردا، جگە لە چاوى خەوالوو و مەمك و شان زياتر ھىچ بەدى نەدەكران. چاوى نووقاند و ھەستى بە گوناح كرد، بىرى لە گەورەى ئەوانگەلدا دەرکەرەوھ، بەر لەوھى داواى ئامادەكردنى سولتانى زۆردارى لى بكات، خۆى گوم كرد. نەيزانى چەندىك لە دۆخى سىرپوونى بەتام و ئاويته بە سۆزىكى سەيرى خالى لە شەھوھەندا، كە جارن ھەراسانى كردبوو، تىپەرى.

لە چاوترووكانىكدا ھەموو شتەكان لەچاوى ونبوون. جارىكى دى تاريكى

ژىرزەمىنەكەى گرتەوھ. تروسكەى كزى مؤمەكە بى ھوودە دەيويست كە لەبەرە تاريكەكان رووناك بكاتەوھ. بەردەوام بەشىوھەيەكى ناھەموار ئەو دۆخە دووبارە دەبووھ، تا ئەو رادەيەى لە ژىرزەمىنەكەدا شەو و رۆژى لى تىك دەچوو.

رۆژىكيان باپىرى ھاتە بەرچاوى، بەشكۆ و پيشە چەرمووھەكەى و مېزەرەكەيەوھ، كراسىكى سىپى لەبەردا و دەستنووسىكى بەدەستەوھ بوو، پىي گوت: ئەوان وا دەزانن ئەم مردووھ، نەخىر. بەلكو زىندووھ و دەژىت، رۆژىك دىت لەگەل فەوزىدا دەگەرپنەوھ مال، فەوزى تا نووكە لە تاريكستاندا دەژىت، تا ئەستىرەى لە تاريكى دەرئەچىت، ناتوانى ئەو شوپنە جىھىلەيت. سائىب ويستى قسە لەگەل باپىرىدا بكا و پرسىارلىكى لى بكات كە لە مېشكىدا گىنگليان دەخوارد. لى باپىرى وەكو تارمايى لەگەل خۆبزرکردنىدا گوتى:

– جارىكى دى دەگەرپنەوھ لات سائىب، ھەرچى ئىستايە دەبى برۆم. لە ھەمان رۆژدا فەوزىيى براى ھاتە بەرچاوى، تا بلىي شەكەت و ئاسەوارى ئەشكەنجەدانى پىوھ ديار بوو، سائىب ويستى خۆى ھەلدا و لە ئامىزى بگرىت، كەچى فەوزى دەستە لاواز و لەرزۆكەكانى ھەلبىرپىن تا بەرى لى بگرى، گوتى: نا براكەم لىم نىك نەبىتەوھ. ھاتم پىت بلىم من لە ژياندام و دەگەرپنەوھ لاتان، بەلام دەبى ئەم شوپنە جىھىلەيت، برۆ بۆ لاي دايە پىويستى پىتە.

مؤمە گەرەكەى دوويستان دريژ بوو كوژاندەوھ، ئەو رۆژە بۆ يەكەمىن جار بەر لەوھى ژىرزەمىنەكە جىھىلەيت، ئاورى لە بخوردانەكە دايەوھ، تا ئەوكاتە دووكەلى لى بەرز دەبووھوھ، قەيرىك لە سكلەكان پاما، بەئاسپايى دەستى بۆ جامە ئاوكە برد و بەھىواشى كردى بەسەر پشكۆكاندا، چزەيەكى لىوھەت و دووكەلەكى تىكەل بەخۆلەمىشى لى ھەستا و خامۆش بوو. لە ژىرزەمىنەكە ھاتەدەرەوھ. كاتى نىوهرۆ بوو، دايكى لە بانىژەكەوھ روانىيە سەر باغچەكە و سائىب بەدى كرد، سەيرى ھات لەم كاتەدا سارداوھكە جىھىلەيت. بەر لەوھى بۆ لاي بچىت، ئەو خۆى ھات.

لاوازي و بى ھىزى بەشىوھەيەكى بەرچاوى پىيەوھ ديار بوو، دايكى بەپىرە لىبراوييەوھ پىي گوت:

– تۆ ئەگەر وا بمىنى، ئەوا من زوو يا درەنگ بە باوكت دەگەم، پىت خۆشە سائىب

به زمانیک پیشتر نهیبیستبوو، زمانیک گهشبینی و بروابهخویوونی تیدا بوو، دهموچاوه زردهه‌لگه‌پراوه‌که‌ی و چاوه بریقه‌داره دره‌وشاوه‌که‌ی داگرت و به‌ته‌واوی گۆرا، گوتی:

- دایه، برپارم دا ئیتر نه‌گه‌پیمه‌وه سارداوه‌که، دلنیا به.

باوشی لی دا و بریوای به گوتی خوی نه‌کرد، گوتی:

- به‌راستیه سائیب؟ ئیتر من به‌رگه‌ی ئەم وه‌زه ناگرم.

- پیم گوتی ئیتر ناگه‌پیمه‌وه سارداوه‌که. ده‌بیینی.

دایکی له‌و رۆژه‌وه‌ی سائیب دۆخه سروشتیه‌که‌ی خوی له‌ ده‌ست دابوو، به‌رده‌وام هاتوچۆی مه‌لا سادقی ده‌کرد، که ناوی وه‌کو لیزانیک ئەودیوی شته‌کان ببینی و له‌ ریگه‌ی ناو له‌پ و ئیسقان و له‌وه، دوا‌پۆژ بخوینیته‌وه، ناوی ده‌رک‌دبوو. هه‌روه‌ها بۆ ئەوینداره کلۆل و لیقه‌وماوه‌کان و ئەو ئافره‌ته ناشرینانه دووعای ده‌نووسی، که له‌سه‌ر قسه‌ی ئەو ده‌رۆیشتن و نوشته‌کانیان هه‌لده‌گرت، له‌ چا و پیاوه‌کانیشه‌وه ده‌بوونه جوانترین ئافره‌ت. ئەویش قسووری له‌گه‌ل مه‌لادا نه‌ده‌کرد، دیاریی بۆ ده‌برد و چهند قات له‌ خه‌لک زیاتری ده‌دای، له‌و رۆژه‌وه‌ی فه‌وزی کورپان برده‌وه، پیتی لی نابری، به‌ر له‌ دوو رۆژ جووتیارانی گونده‌که‌یان سه‌ردانیان کرد و له‌گه‌ل ده‌ستیاندا به‌رخیک و هیزه‌به‌که رۆن و هه‌ندیک ساوهر و قه‌ره‌خه‌رمانیان بۆ هینا، دوا‌ی ئەوه‌ی نانی نیوه‌رۆیان لای خوارد و رۆیشتن. به‌رخه‌که‌ی بۆ مه‌لا سادق برد و داوا‌ی لی کرد ئەمجاریان به‌وردی و به‌پاشکاوی ده‌رباره‌ی هه‌ردوو کوره‌که‌ی فه‌وزی و سائیب قسانی بۆ بکات. مه‌لا سادق له‌ خه‌ونیشدا دیاریی وای نه‌دیتبوو، ئەوی له‌وانی تری ده‌ست ده‌که‌ویت، له‌سه‌له‌که سابوونیک، مریشکه ره‌شه‌یه‌که، عه‌له‌شیشیک، مشتیک کشمیش، هۆقه‌یه‌که میوژ، یا خورمای تیپه‌ر نه‌ده‌کرد. به‌ده‌گمه‌ن چهند قرووشیک یا مه‌جیدییه‌که ده‌چوونه گیرفانییه‌وه، له‌ کاتی‌کدا دایکی سائیب به‌لینی پی دابوو نه‌زه‌که‌ی لیره‌یه‌کی ره‌شادییه، ئەگه‌ریکو فه‌وزی گه‌رایه‌وه و سائیبیش له‌و شیتیه‌ی رزگاری ببیت. مه‌لا سادق داوا‌ی له‌ ژهنه‌که‌ی کرد ده‌رگا‌که کلۆم بکات و له‌ که‌سی نه‌کاته‌وه، چونکه ده‌یه‌ویت ئەمرۆ چ توانا و زانیارییه‌کی هه‌ن بۆ دۆزینه‌وه‌ی

ژماره‌ی پیته‌کانی ناوی دایکه و کوره‌کانی به‌ جیا‌جیا کۆکردنه‌وه و دابه‌شی ژماره ۱۲ ی کردن، به‌وه گه‌یشته که‌لووی هه‌ردوو کوره‌که‌ی، ئیدی که‌وته به‌راوردکردنی هه‌ردوو که‌لووه‌که له‌گه‌ل ئەستیره‌ی به‌ختیان له‌ ئاسماندا. ئینجا که‌وته دابه‌شکردنی پارچه سوقان و به‌رد به‌سه‌ر ته‌خته‌یه‌کدا، که لمی به‌سه‌ردا هه‌لخرا‌بوو. لاپه‌ره‌ی کتیبه قه‌باره گه‌ره‌که‌ی که له‌ زۆریی به‌کاره‌یناندا کۆن بوو‌بوو، هه‌لدا‌یه‌وه.. دایکی سائیب به‌ دووچاوی پر له‌ شله‌ژانه‌وه چاودیریی رۆخساری ده‌کرد و ترپه‌ی دل‌ی به‌پیتی ئەوه‌ی له‌ سیمای مه‌لاوه ده‌بیینی، به‌رز و نزم ده‌بووه.

له‌ کۆتاییدا نیشانه‌ی گه‌شبینی به‌ رۆخساری مه‌لاوه، که ئاوه‌ل کۆمه‌لیک چالی بچووی پیوه جیه‌یشتبوو، شه‌وقی ده‌داوه. ئەویش به‌مه گه‌شایه‌وه.

- ئەستیره‌ی فه‌وزی و سائیب تا نووکه له‌ تاریکیدان، به‌لام به‌خیرایی به‌ره‌و رپووناک‌ی ده‌جمین. فه‌وزی له‌ شوینیکی ته‌نگ و تاریکه، به‌لام ته‌ندروستی باشه و له‌م زووانه‌دا به‌ سه‌ربلندی و به‌ ریزه‌وه ده‌گه‌رپته‌وه ناو که‌سوکاره‌که‌ی، ئەو سو‌لتانه‌شی تووشی ئەم خراپیه‌ی کرد، غه‌زه‌بی خوا ده‌یگریته‌وه و لای ده‌دات، تا‌کو سو‌لتانیکی تر بخاته شوینی. زۆر له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی نامینیته‌وه. خوا ئەم به‌رخه‌ی نارد، تا‌کو سائیب له‌ شه‌ریکی گه‌وره بپاریزیت، وه‌کو ئەو به‌رخه‌ی بۆ ئیبراهیم خه‌لیلی نارد، تا ئیسحاقی کورپی پی رزگار بکات. ئەو ده‌رگایه‌ی شه‌پتان دای خست به‌م زووانه بۆ دوو میوان ده‌کریته‌وه، سائیب زۆری دل‌ پی خۆش ده‌بیت. یه‌کیک له‌م دوو میوانانه ده‌بیته هۆی شفای سائیب و له‌ وپینه‌کردنه‌که‌ی، که له‌ سو‌نگه‌ی بزربوونی فه‌وزی برایه‌وه تووشی بوو، قوتاری ده‌کات... خوا ده‌زانیت...

کات ده‌مه‌و ئیواره بوو، تیشکی لاوازی خۆری کۆتایی رپبه‌ندان، با‌غچه چۆله‌که‌ی گرتبووه، له‌وه‌تی باوکه مرده‌بوو پشتگو‌ی خرابوو. نیشانه‌ی که‌یفخۆشی و دلشادی سیمای دایکه‌ی داگرتبوو، دایکی قاپیکی شو‌ربای برنج به‌ مریشکه‌وه‌ی تیکرد و گوتی:

- گه‌ده‌ت وشک بووه کورم، ئەم شو‌ربایه نه‌رمی ده‌کاته‌وه. ده‌بی هیواش هیواش گه‌ده‌ت به‌خواردن رابه‌ینیت.

لاله له خوښیياندا جپي به خوځي نه ده گرت. گونای ماچ کرد و دهستی رادوه شاند و دهموچاو و ههموو شوینکی جهستهی دهجوولاند. لپی تیگه یشتن ده لیت:

– سائیب تو که سیکی ژیری. نهوی ژیر بیت ده بی تووشی ئاریشه و به لا بیت و به لیکتی به تو و بروایه کی به تینه وه به رنگاری بیته وه. تو ده بی له جپی باوکت بیت بومان، باوکتان خوا لپی خوش بیت له دست دا، نهوی نایتر ناگه ریته وه، به لام فهوزی برات بهم زوانه ده گه ریته وه لامان. بویه ده بی بگه ریته وه سهر خویندنه که ت، به لکو وه کو باپیرت بی به زانا.

سائیب بی گویدان به قسه کانی لاله، به بیده نگی نانی ده خوارد. ههرچی دایکی بو دواوی لی کرد بیده ننگ بیت، تا کو سائیب بی جار سبون بتوانیت نانه کی بخوات. لاله زانی ناتوانی دم خوځی بگریت، به ناماژه تپی گه یاندن دهروات له دهری پیاسه یه که بکات.

کاتی سائیب چوه سهر قاپی دووهم، دهستی له سهر سکی دانا و گوتی: تیر بووم.

پاش قهیریک دواوی نهوهی له چاوه شه که ته کانی دایکی نوځی، گوتی:

– دایه، نهوی مه لا سادق فهرمووی دووباره ی بکه وه.

دایکی نهوی مه لا سادق پیی گوتبوو، وه که خوځی گپراهه وه.

سائیب سهری له قاند و سهیریکي بوشاییه که ی کرد و گوتی:

– من به خوځم فهوزیم بیبی، گوتی بهم زوانه دیمه وه.

دایکی له سهر نه م قسانه راهاتبوو، که بووبوه خوویه کی ناو خیزانه که بیان، باوکه و باپیره ش له م وړینانه بیان هه بوو، که جار جار زور و کهم دهیانی گرت، باپیره ش له سارداوه که بزر ده بوو و چند هفته یه که خاوپه رستی ده کرد، پاشان له خووه دهرده چوو و له حاله تیکي تهنروسستی زور خراپدا بوو. ههرچی باوکه بوو، دوو هاوه لی هه بوون نیواران له ژووه که ی باپیره لپی دهمانه وه و سهر قالی روح بانگ کردن بوون. له نیواره ی رژی دووهدا مهیان ده خوارده وه و قسه بیان له سهر سهره نجامی دانیشته که ی دوپنی ده کرد. دایکه دانیشته کانی روح بانگ کردن زور پی باشتر بوو له سوځیتتی و خاوپه رستی له سارداوه که دا. ههرچی فهوزی بوو کوځی نه م شتانه ی

به پروپوچ و درو و دهله سه داده نا. نهوی دایکی ده هری ده کرد هندی که جار په نابردنی بوو بکفر کردن. بروای وا بوو هوی ده ستگیر کردنه که ی و بزربوونی ده گه ریته وه بک توپه یی یه زدان لپی. ده بوو دایکی بهرگه ی هه موو نه م شتانه ی بگرتبا و ده ستیش نه خاته کاریانه وه. نا نهوه تانی شادترین بوونه وه ی سهر پروی زهوییه، دواوی نهوه ی سائیب له خوځی وه ژیر زه مینه که ی جپه یشتن و بریاری دا جاریکي دی پای تی نه نیت، ئیدی دواوی نهوه به لایه وه گرنگ نییه قسه کانی ماقوول بن، یاخود وړینه.

جاریکیان باپیری نه یگوت له عهرشه که ی له بان هوت ته به قه ی ناسمانه وه خوا ی بینوه؟ کاتی فهوزی له باره ی شپوه ی خاوه پرسپاری لی کرد، گوتی: تو په لیکه له تیشکی بلایسه دار؟ که واته ئیدی سهر و سهره یی له کویدایه نه گهر کوره که ی پیداکری بکات برا که ی بینوه؟ کی دهر زانی رهنکه به راستی بینیتتی...

نهوده می له چای لینان بووه وه، دهرگای دارینه گوره که ی مال کرایه وه و لاله خوځی به ژور پیدا کرد و خهریک بوو له خوښیياندا وه هله که سه ما ده که وت، به دهنگی کی ناروشن گازی ساییبی کرد، سائیب کاتی رهمزی له گه ل هاوه له که پیدا بیبی واقعی وړما. دایکه دواوی نهوه ی شه پوی خوښییه کی سهر دای گرتبوو، گوتی:

– مه لا سادق راستی فهرموو، نهوه تا نهوه دهرگایه ی شهیتان دای خستبوو، خرایه سهر پشت. دواوی نهوه ی دایکی به خیره اتنی نهوه دوو میوانه ی کرد، که سائیب به توندی باوشی لیدان، وه کو حه پاسا بیت لیانی دهروانی، بیبی له و قسه یه ی مه لا سادق ده کرده وه، که گوتی: یه کی له م دوو میوانانه ده بیته هوی شفای سائیب و له وړینه کانی قوتاری ده کات.

سهردانه که ی رهمزی و روسته م نه که ههر بک سائیب، به لکو بک دایه و لاله ش رووداویکی گرنگ بوو، چونکه پیوه ندییه کانی ناو خیزانی گه رانده وه دوخه سروشتییه که ی جارانی و کردنه وه ی په نجره داخراوه که ی ماله به پروی جیهانی دهره ودا. له ماوه ی چاخوار دنه وه که یاندا له و بانیزه یه ی که ده پروانییه سهر باغچه که، قسه یه کی زور کرا، سائیب نهوه سهر که وتنه ی روسته می له قوتابخانه دا زور پی خوش بوو، بریاری دا خویشی بگه ریته وه، به لام له دواوی به ربوونی فهوزی

برای. گوتی خویشی پالپوراوه بۆ خویندن له ناوهندی ولایهتی موسسل و دهیهوئیت یاسا بخوینت.

رۆسته به وریاییهوه گوئی رادیرابوو، تا داویان نهکردایا زاری ههئنهدهئینا. ههینی رهمزی به سهرسامبوونهوه باسی سهردانهکهی بۆ لای که سوکاری رۆسته له دۆلی کفران بۆ کرد، سائیب گوتی زۆری ههز به گشتی وا ههیه. رۆسته له دۆلی کفراندا بۆ کرد، سائیب گوتی زۆری ههز به گهشتی وا ههیه. رۆسته بیرۆکهکهی بهدل بوو، پێشنیازی کرد له پشوو به هاردا، که نزیك بووتهوهوه، له گهلیا بێن. دایکه تیبینی ئهوهی کرد سائیب به شیوهیهکی زۆر ئاسایی دهوئیت و له کاتی قسهکردنیدا قسه ههئنا بزرکینت، ههروهها سیمای دهموچاو و جوولهی چاوهکانی زۆر سروشتین.

کاتیک چوونه ژوورهکهی سائیبهوه، قسهی له سههر کۆتاییهاتی سولتانی ستهمکار بۆ دهکردن، ههروهها له بارهی ئهوه ههوله ناکامانهی باوکی له پێناوی فهوزیدا دای و تا نووکه شتیک له بارهی چاره نووسییهوه نازانن. ههه له بهرتهوهش بوو بابی له پر سهری نایهوه، پاشان به تیروته سهلی باسی چوونه خهلهوتی خوئی بۆ کردن، جهختیشی له سههر ئهوه کردهوه، که دهبی له ههندیک شویندا ههلهی کردبیت، چونکه سههرنجامی کارهکهی پێچهوانهی ئهوی له کتیبه کهدا هاتوووه رووی دا، له بری ئهوهی گهروهی جنۆکان دواي چل رۆژ ئامادهبیت، دواي ههفتهیهک هات و خزمهتهکانی خوئی پێشکesh کرد، ئهوی مایهی سههرسورمان بوو هیچ یهکیک له داواکانی جیبهجی نهکرد. ئهویش لهو ژیانه قورس و برسیهتی و ماندووئی له تاریکی سارداوکهدا بێزار بوو. ئیدی ئاماده نهبوو جاریکی دی ئهه کاره ئههجام بدات و نهیدهویست بچیتهوه ناوی.

رۆسته به لاپره سهنیهکی سهیرهوه گوئی له سائیب دهگرت. سههرنجهکانی و ههندیک له سیماکانی دهموچاوی له باوکی دهکرد، ئهوکاتی ئهوانگهله دهستیان لی وهشاندبوو. ته نیا جیاوازی له نیاواندا ئهوه بوو، باوکی بیدهنگ بوو و فرهی لیوه ناها، که چی سائیب له قسهکردن ناوهستت. رۆسته پێشتر له شار نهچوو بووه هیچ مالیکهوه، ئهوه له کاتیکدا گوئی بۆ قسهکانی سائیب رادهدیرا و وینای جیهانه

تایبهتهکهی له سارداوکهدا دهکرد، چاوشی له ههموو شتیکی ماله که دهبری، که پێچهوانهی ئهوه وینهیهوه بوو که له مێشکیدا دای نابوو، پێوه رهکهشی مائی جیهانگیر بوو. جیاوازی زۆر بوو له نیاوان ئهه ماله و مائی جیهانگیردا. یه کهمین شتیک سههرنجی راکتیشا شهقامه خاوتنه بهردرپژکراوهکه بوو، سههرپای ئهوه زبلا نهی له بهر دهرگاکان بوون، ئینجاش زۆر پاکتر بوون لهو کۆلانا نهی له پیسی و چلکاودا نوقوم بووبوون. دهرگا گهوره کهی له ناوه راستهوه مشتته ئاسنینه کهی دهتگوت مشتته دهسته پێوه بوو، له ههردوولاوه دووسه کۆی دانیشتنی لی بوو، لهو سههریشهوه که وانیک دهستهکانی وا شوپبوونه تهوه و باوشی لی داوه، بوونی شتی په نهان له ویدیو دهرگا کلۆمکراوه کهوه به مێشکی مرۆفدا دیت. کاتیکیش دهرگا واز دهبیت، هۆل و وهتاغیک له لاوه پێشوازی لئ دهکن و بهحه وشه ی ماله بهخشت هه لچنراوه کهت دهگهیه نن. باغچه بهرینه کهش په رزینیکی دارین له گۆره پانه کهی جیا ده کردهوه و بانیزهیهکی له شووشه دروستکراو دهپروانییه سهری، که درپژهی ئۆدهیهکی گهوره ی به که لویه لی رۆژئاوا رازینراو بوو. هه رچهنده هۆده که ژمارهیهکی زۆری کورسی و قه نه فهی تیدابوون، که چی ئینجاش دایکی سائیب له سههر زهوییه مافوور رپژکراوه که داده نیشته. په نجه ره بچوو که کهی دهپروانییه سههر گۆره پانه که، ئهوه رارهوه ی رووناک ده کردهوه، که دهگهیشه ته ژووره کهی سائیب، که به ئالی وهتاغه کهی باپیره وه بوو، ئهه دوو ژوورهش له هه موویان بهر زتر بوون و لهو دیوه وه دهیانروانییه سههر هۆله کهی به سههر گۆره پانه بچوو که کهوه بوو. ئهه میش دوو ژووری دی لی ده بووه وه، به مه ژووره کان ده بوونه شهش ژوور، ژیریشیان ژیرزه مینیکی نووتهک بوو، چه ندين دا لانی لی ده بووه.

له ناوه راستی باغچه کهدا شو ره بییه کی بلیند لق و پۆپی به هه موو لایه کهدا بلاو بووبوو وه. ئهوه ژووره کهی سائیبه، ژووریکه له خوئی زیاتر کهس سهری پیدا ناکات، به ئاره زووی دلی خوئی چی دهوئیت دهیکات، کهس حهقی به سهره وه نییه. ده خوینتی و دهنوو سی و خویندنه وهی خوئی دهکات، بی ئهوه ی که سیک جارسی بکات، له پێشوازی میوانهکانی خویدا یه. داخۆ ئهگه ر ویستی له بانشاغ ژووریکه تایبه تی هه بیت، ئهوا باوکی، یاخود زۆرابی باپیری، یا ره مه زان چی پی ده لئین؟

ژوریک به تهنی بۆ خۆت؟ هه‌لبه‌ت هه‌موو جۆره لاقرتیه‌کی پێ ده‌که‌ن، نه‌خاسمه له پهمه‌زانی مامیه‌وه. ژوریک بۆ تۆ و ژوریکیش بۆ قادر و ژوریکیش بۆ عه‌باس. پۆسته‌م ئه‌م‌رۆ داوای ژورمان لێ ده‌که‌یت، دوور نییه سه‌به‌ی داوامان لێ بکه‌یت ئاوده‌ست و گه‌رم‌اویشت بۆ دروست بکه‌ین. چوزانم له‌وانه‌یه داوای چایخانه‌شمان لێ بکه‌یت... بێ خواستی خۆی زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک رۆخساری داپۆشی، ئه‌وکاتی سیمای مامه و ئامۆزاکانی بیرهاتنه‌وه، که بیگومان ئیستا به‌ته‌واوی به‌هۆی دواکه‌وتنی بارانه‌وه‌بیت. سائیب له بیرپۆیییه‌که‌ی پۆسته‌م ئاگادار بووه‌وه، به‌بزه‌یه‌کی دۆستانه‌وه‌گوتی: پۆسته‌م، له کوێی پۆسته‌م؟

پهمزی گوتی: وا بزانه‌م بیر له خۆینده‌که‌ی له مووسل و چۆنیه‌تی قایلکردنی باپیره‌زۆرابی ده‌کاته‌وه.

سائیب به‌سه‌رسوورمانه‌وه پرسى: بپروا ده‌که‌یت هه‌لی به‌نرخى وا په‌ت بکاته‌وه؟ پۆسته‌م به‌بزه‌یه‌که‌وه و لآمی داوه: کاکه سائیب، ئه‌وان بۆیه رازی بوون له که‌رکووک بخوینم، تاکو وه‌کو مه‌لایه‌ک بگه‌ریمه‌وه، نه‌ک ئه‌فه‌ندییه‌کی فیتست له سه‌ر. سائیب وه‌کو پیشه‌ی هه‌میشه‌ییی خۆی، مشتیکى دایه بان مێزه‌که‌دا و به‌پێکه‌نینه‌وه گوتی:

– له‌سه‌ر ئه‌مه دلته‌نگی پۆسته‌م؟ پهمزی قه‌ناعه‌ت به باوکی دینیت وه‌ک مشوور خۆریکت مۆریک له‌سه‌ر مه‌زه‌ته‌که‌ بدات.

– ئه‌دی خه‌رجی؟

پهمزی به قه‌ناعه‌ته‌وه گوتی: ئه‌مه گرفتیک نییه پۆسته‌م، ئه‌و خه‌رجیه‌ی له بابمی وهرده‌گرم به‌نیوه‌یی دابه‌شی ده‌که‌ین.

سائیبیش گوتی: منیش یارمه‌تیت ده‌دم، تۆ ده‌بیت خۆینده‌که‌ت ته‌واو بکه‌یت، تۆ تا‌قه‌که‌سی ده‌خوینی و له نه‌زانیی هۆزیکى گه‌وره‌ ده‌رده‌چیت.

پۆسته‌م به‌زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی خۆیه‌وه گوتی:

– من سوپاستان ده‌که‌م بۆ بایه‌خدا‌نتان به‌خۆینده‌که‌م، راسته‌گرفتی سه‌ره‌کی پاره‌ نییه، وه‌لێ ده‌بێ باپیرم زۆراب له‌سه‌ر خۆینده‌که‌م قایل ببیت. ناتوانم به‌ئاسانی

ده‌سته‌برداری دابونه‌ریتی هۆزه‌که‌مان بيم. کیشه‌ نییه، که‌سێک هه‌یه قایلی بکات. سائیب به‌جۆشه‌وه گوتی: گرنگ ئه‌وه‌یه به‌هه‌ر نرخیک بیت له خۆینده‌که‌ت دانه‌بریت... راسته ئیمه‌ یه‌کسه‌ر ناتوانین له هه‌موو شته‌کان هه‌لگه‌رپینه‌وه، به‌لام هه‌ندیک جار خۆ ده‌بێ به‌روویاندا بووه‌ستینه‌وه و که‌سوکارمان له‌سه‌ریان رابینن. دایکی سائیب و لآله به‌هاتنی ئه‌و دوو میوانه‌ گه‌لیک دآخوشبوون، ئه‌مه‌ش له کاتیکدا بوو سائیب زۆری پێویست به‌وه‌ بوو له دهرد و خه‌می که‌م بکه‌نه‌وه و له‌و ته‌نیاپیه‌ی ده‌ربینن، که هه‌لبه‌ت بووته ئه‌گه‌ری جوولانه‌وه‌کانی.

شامی بۆ ئاماده‌کردن و زۆری لیکردن شه‌و لایان بمیننه‌وه، سائیبیش پشتگیری قسه‌که‌ی کرد و دلنای کرده‌وه دهرگای هه‌وشه‌یان لێ ده‌گرێ و ناهیلیت برۆن. پهمزی دوودل بوو، که‌چی پۆسته‌م بیرۆکه‌که‌ی په‌سند کرد به‌مه‌رجیک سائیب له به‌رامبه‌ر دایکیدا به‌لین بدات ئه‌ویش سه‌ردانی دۆلی کفران ده‌کات. دایکی سائیب به‌گله‌ییکردنه‌وه رووی قسه‌ی له پۆسته‌م کرد و گوتی:

– رهمزی وه‌کو کورپی خۆمانه، چه‌ندین جار لێی پاراوینه‌ته‌وه لامان بمینیته‌وه، به‌لام هه‌موو جاریک ده‌ست به‌روومانه‌وه ده‌نیت و وه‌کو کچ شه‌رم ده‌کات.

سائیب بریاری دا ئه‌مشه‌ویان له‌گه‌لدا به‌خۆشی به‌سه‌ر بیات و تا نیوه‌ی شه‌و بمیننه‌وه، چونکه‌ داوی ئه‌وه‌ی به‌دیقه‌ته‌وه چۆنیه‌تی به‌رپه‌وه‌بردنی پۆسه‌که‌ی خۆیندوو، نووکه له روح ئاماده‌کردن شاره‌زایه.

پۆسته‌م به‌لاپه‌سه‌نی و بایه‌خه‌وه چاودیری جوولانه‌وه‌کانی سائیبی ده‌کرد، کاتیک ده‌یویست که شه‌که بۆ روح بانگکردن بگونجینیت، له مێشکی خۆیدا وینای روودانی گه‌لی شتی ده‌کرد.

سائیب په‌رده‌ی سه‌رمیزه‌ خه‌که‌ی لادا، بازنه‌یه‌ک له پیتی ئه‌بجهدی که به‌خه‌تیکى جوان نووسرابوون، به‌ده‌رکه‌وت، ده‌وری هه‌ردوو وشه‌ی «نا» و «به‌لێ» بیان دابوو.

دوو مۆمی پیکرد و له مۆمدانه‌ زیوینه‌که‌ی دانان، داوی ئه‌وه‌ی چراکه‌ی کوژانده‌وه، یه‌کیک له مۆمه‌کان و پیاڵه‌ چایه به‌تاله‌که‌ی هه‌لگرت و چووه ژووره‌که‌ی ئه‌ودیدو. بێده‌نگی بالی به‌سه‌ر ژووره‌ که‌م رووناکییه‌ سامناکه‌که‌دا کیشابوو، پۆسته‌م ئاویری

له رهمزی دایه‌وه، وای هاته به‌رچا و تارماییه‌کی بئی سیمایه. به‌ده‌نگی‌کی نه‌بیستر اووه چون نه‌یه‌وئیت روحه‌کان جارس بکات، گوتی: روحه‌کان به‌چاوی خۆمان ده‌بینین؟

رهمزی به‌واق و رماوییه‌وه سهری له‌قاند و گوتی: نازانم.

– ده‌توانین ههر روحیکمان بوئیت بانگی بکه‌ین؟

– نازانم.

– پیشتر له‌م کارانه‌دا هیچ به‌شداریت له‌گه‌لیدا نه‌کردوووه؟

– نه‌خیر.

سائیب هاته‌ژوورئ و به‌زمانیکی پر له‌که‌یفخۆشییه‌وه گوتی:

– بیرتان له‌بانگکردنی روحی که‌سیکی نزیکتان کرده‌وه؟

رۆسته‌م له‌خۆوه گوتی: من ده‌مه‌وئ له‌گه‌ل ناله‌گورگه‌ی باپیره‌گه‌وره‌مدا بدوئیم.

رهمزی ویستی شتیک بلئیت، وه‌لئ سائیب پیشی که‌وت و پیاله‌چایه‌کی دایه‌ده‌ستی رۆسته‌مه‌وه:

– ئەم پیاله‌یه بگره و له‌ژووره‌که‌ی ته‌نیشته‌وه ئەم ده‌قه به‌زمانی عه‌ره‌بی بخوئنه‌ره‌وه:

«بسم الله الرحمن الرحيم، یا روح جدی الأکبر ناله‌گورگه، أرجو من کل الأولیاء الصالحین أن یفسحوا لی المجال بمکالمتک».

– گوئیم له‌ده‌نگی ده‌بئیت؟

– نه‌خیر، دوا‌یی دئیته ئیره و ده‌ست پئی ده‌که‌ین.

– وه‌لئ ناله‌گورگه‌ی باپیرم زمانی عاره‌بی نازانئیت.

– هه‌موو روحه‌کان له‌ناسمان به‌زمانی عه‌ره‌بی قسه‌ده‌که‌ن، چونکه له‌وینده‌ر، زمانی فه‌رمییه.

رۆسته‌م به‌ره‌و ژووره‌که‌ی ئه‌ودیه‌و رۆیشته، بیرى له‌سه‌ید ده‌کرده‌وه ئه‌وکاتی بابی چاره‌ده‌کرد، به‌زمانی عاره‌بی پرته‌پرتی بوو. عانئ گه‌رایه‌وه سائیب به‌ده‌م هه‌لگرتنی پیاله‌که و نزیک‌کردنه‌وه‌ی ده‌مه‌که‌ی له‌ئاگری مؤمه‌که‌وه گوتی:

– ئیستا به‌روحي خوالیخۆشبوو ناله‌گورگه‌ی باپیرت ده‌ست پئی ده‌که‌ین.

پیاله‌که‌ی سه‌راوقلپ دانا، پاشان لئ گه‌را سه‌ری قامکی دۆشاومژه‌ی به‌ر بنی پیاله‌که بکه‌وئیت و داوا‌ی له‌رۆسته‌م کرد وه‌ک ئه‌و بکات. ئه‌ویش سه‌ری په‌نجه‌ی له‌سه‌ر بنی پیاله‌که توند کرد. سائیب گوتی: رۆسته‌م ئاوا نابئ، ده‌بئ به‌نه‌رمی لئواری پیاله‌که بگریت، تا‌کو بو‌ار به‌جوولانی پیاله‌که به‌ده‌یت. چونکه له‌خۆیه‌وه به‌ناو پیته‌کاندا ده‌سوورئته‌وه، ئیدی دوا‌ی کو‌کردنه‌وه‌ی پیته‌کان وه‌لامه‌که‌مان ده‌ست ده‌که‌وئیت.

هه‌ردووکیان، خۆی و رهمزی تا ئه‌و ساته‌ش وایانده‌زانی رپووه‌که ده‌بینن، یاخود هه‌ر به‌لای که‌مه‌وه ده‌نگی ده‌بیستن، بۆیه جو‌ره بئ ئومئیدییه‌ک دای گرتن، لئ جوولئ له‌خۆوه‌ی پیاله‌که و سوورانه‌وه له‌ناکاو‌ی به‌ناو پیته‌کاندا، برپوایانی به‌کاره‌که پته‌و کرده‌وه.

سائیب خۆی به‌بان می‌زه‌که‌دا چه‌ماندبو‌وه، به‌برپو‌ا به‌خۆبو‌ونه‌وه گوتی:

– ئیستا بپرسه رۆسته‌م.

– چی بپرسم؟

– چی لئ ده‌پرسی بپرسه، ده‌رباره‌ی شوئینی، داخۆ له‌به‌هه‌شته یاخود له‌دۆزه‌خ؟ رۆسته‌م وای هه‌ست کرد بۆ شوئینه‌ن‌زانراوه‌کانی گه‌ردوونی ده‌بات، به‌ده‌نگی‌کی شیلگیرانه‌وه گوتی:

– باپیره ناله‌گورگه، من رۆسته‌مم، یه‌کئیکم له‌نه‌وه‌کانت، واتم له‌باره‌ی خۆته‌وه قسه‌م بۆ بکه‌یت، له‌و دنیا به‌خته‌وه‌ری، یاخود به‌ده‌ست مه‌ینه‌تییه‌وه ده‌نالئینیت؟

پیاله‌که به‌ئاراسته‌ی چوار پیت جوولآ «ج ب ع ی»، کاتیک پیاله‌که وه‌ستا، سائیب په‌نجه‌ی کیشایه‌وه و گوتی: با بزانین ئەم پیتانه چیمان پئی ده‌لئین!

رهمزی گوتی: پیته‌کان ده‌لئین جبعی، وشه‌یه‌که هیچ مانای نییه، وا بزانی ده‌بئ دووباره‌ی بکه‌نه‌وه.

سائیب به‌زمانی شاره‌زاوه گوتی: نا رهمزی، شیمان‌ه‌ی خوئینده‌وه‌ی ئەم پیتانه زۆرن، ئەوی تو خوئینده‌وه شیمان‌ه‌ی یه‌که‌مه. شیمان‌ه‌ی دووم له‌چه‌په‌وه بۆ راسته و

کاتیک نۆرهی رهمزی هات، دهیوت ئیلان و بیلان له گه‌ل روحی ئیمام خدری وه‌لی قسان ده‌که‌م. پرسپاری هاتنی رۆژی هه‌شری لێ کرد. وه‌لامه‌که‌ی: «تر» بوو. سائیب و رۆسته‌م خه‌نینه‌وه. پاشان سائیب گوتی:

– وه‌لامی پرسپاری وا ته‌نیا لای خودایه‌ی رهمزی، پرسپاریکی به‌جی بکه.

– باشه. پرسپاریک ده‌که‌م به‌لای باوکه‌وه‌ گرنگه. ئە‌ی روحی خوالیخۆشبوو باپیره‌ئه‌حمه‌د، تکایه‌ چاره‌نووسی به‌روبوومی له‌ سالی داها تووم پێ بلی.

پیاڵه‌که‌ نه‌جوولا، بێ هووده‌ قه‌یرێ چاوه‌روانیان کرد، رۆسته‌م گوتی:

– وا بزانه‌م روحی باپیرت نووستوووه‌ رهمزی.

– خوالیخۆشبوو له‌ ژيانیدا زۆر ده‌نووست.

سائیب گوتی: روچه‌کان نازانه‌مانای خه‌و چیه‌یه. وا بزانه‌م رهمزی تو به‌توندی په‌نجته‌ ناوه‌ته‌ سه‌ر پیاڵه‌که‌.

رهمزی قامکی کیشایه‌وه، پاشان به‌ئاسپایی نایه‌ سه‌ر پیاڵه‌که‌، ده‌ستی به‌ جووله‌ کرد، رۆسته‌م گوتی:

– سوچه‌نه‌لا، روحی باپیرت له‌ خه‌وه‌که‌ی بیدار بووه‌وه.

پیاڵه‌که‌ به‌سه‌ر پیته‌کانی «أ ب ج د» تپه‌ر بوو، دوا‌ی ئە‌وه‌ی ئە‌نگوستیان کیشایه‌وه، سائیب به‌ سه‌رسامیه‌وه‌ سه‌ری له‌قاند و گوتی:

– روحی خوالیخۆشبووی باپیرت له‌ به‌رامبه‌ر مه‌ته‌ئیکدا دایناوین.

– هه‌موو قسه‌کانی له‌ ژياندا بریتیبوون له‌ مه‌ته‌ل.

– پرسپاریکی دی لێ بکه‌ و قوتارمان بکه‌ له‌م باپیره‌ ئالۆزه‌ت.

– باپیره‌ ئیستا له‌و دنیا ئاسووده‌یت؟

پیاڵه‌که‌ چوووه‌ سه‌ر هه‌ردوو پیتی «ب ا».

سائیب به‌ناپه‌زاییه‌وه‌ گوتی:

– مه‌ته‌ئیکدی دی رهمزی، رزگارمان ناکه‌یت له‌ باپیرت؟ وا بزانه‌م شوخیمان له‌گه‌لدا ده‌کات.

رۆسته‌م به‌شایی به‌خۆبوونه‌وه‌ گوتی: به‌کوردی به‌ با وه‌لامی دایه‌وه‌. واته‌ به‌لێ.

سائیب مشتیکدی دا به‌ بان میزه‌که‌دا، تروسکه‌ی مؤمه‌که‌ له‌گه‌لیدا له‌ریه‌وه‌، گوتی:

– ئیستا تیگه‌یشتیم باپیری خوالیخۆشبووت مه‌به‌ستی له‌ پیته‌کانی چی بوو؟ ویستی پیمان بلێت ئە‌و له‌ ئە‌بجهدیی زمانی عه‌ره‌بی نازانیت.

به‌ر له‌وه‌ی رووخی باپیری بانگ بکات و پرسپاری ئاراسته‌ بکات، رۆسته‌م له‌ شوینه‌که‌ی خۆی هه‌ستا، گوتی پێویستی به‌ چوونه‌ سه‌رئاوه‌. سائیب ره‌وانی کرد و داوا‌ی لێ کرد ئاره‌زووی خۆیه‌تی ج کونجیک هه‌لبژێریت. تاریکیه‌کی ئە‌نگوسته‌چاو بوو، ئاسمان هه‌ور بوو، رۆسته‌م قه‌یریک وه‌ستا، به‌قوولی هه‌وا سارده‌ شیداره‌که‌ی هه‌له‌مه‌ژی، چون بیه‌وی شتی بگریت ده‌ستی له‌ بۆشاییه‌که‌دا گر ده‌دا.

سائیب به‌ سه‌رسامیه‌وه‌ گوتی:

– سه‌رمات ده‌بی، ناته‌وی میز بکه‌یت؟

رۆسته‌م به‌که‌یفخۆشیه‌کی سه‌یره‌وه‌ گوتی:

– بروانه‌ سائیب، هه‌ست به‌ شی‌ی هه‌واکه‌ ناکه‌یت؟ ئە‌مشه‌و ده‌باریت؟

سائیب به‌ که‌م زانینیکه‌وه‌ گوتی: ئینجا چیه‌؟

ده‌نگی رۆسته‌م له‌ تاریکیه‌که‌وه‌ هات و تیکه‌ل به‌خشه‌ی لقه‌ دارتوووه‌ له‌رزیه‌که‌ی به‌ر ره‌شه‌باکه‌ بوو، گوتی: هه‌موو دنیا چاوه‌روانی بارانه‌ سائیب، که‌چی تۆش ده‌لێی ئینجا چیه‌؟ ئاوا له‌ مالی میلیه‌ت ده‌پرسیت؟

رهمزیش ژوره‌که‌ی جیه‌یشت و به‌ته‌نیششت سائیبه‌وه‌ وه‌ستا و له‌ ئاسمانی ده‌روانی، گوێی له‌ قسه‌کانی رۆسته‌م بوو، گوتی:

– سائیب، باران لای جووتیار له‌ که‌وتنی سوڵتانی سته‌مکار گرنگتره‌، ئە‌وان له‌ دنیای خۆیاندا له‌ باران زیاتر ناسن، چونکه‌ نه‌باریت، ئە‌وا برسیه‌تی هه‌ره‌شه‌یان لێ ده‌کات.

سائیب چون خۆی بدوینیت، گوتی: ئیمه‌ی شاری چه‌ند کورتبینین، بۆ نمونه‌ من هه‌ز ده‌که‌م هیچ باران نه‌باریت، چونکه‌ کۆلان و شه‌قامه‌کان ده‌بنه‌ زه‌لکاو و قور و ناتوانیت پێیاندا برۆیت.

رۆسته‌م دوا‌ی ئە‌وه‌ی ده‌ستی به‌ ئاوه‌یاند، له‌ ته‌نیشتیانه‌وه‌ وه‌ستا، که‌ سه‌یری

ئاسمانە ئەنگوستەچاوهكەى كرد، گوتى: وا بزائم ئىستا له دۆلى كفران بههردوو بهشهكهيهوه، شاخاوى و پىدهشت، باران شهست دهبارىت و گهيشتۆته ناوهندى سهنجهق.

سائىب گوتى: چۆن دهزانىت؟

– بۆنى دهكهم و بهدهستم ههستى پى دهكهم.

– ئەى تۆ رهمزى، ههمان ههستت ههيه؟

– تا رادهيهك. بهلام نهك وهك رۆسته.

– بهپراستى سهيره، من ههر دهبى رۆژىك بيم سهر له گوندهكهتان بدهم، بهباوهرى تۆ ئەمشه و باران دهبارىت؟

رۆسته م بهبروايهكى رههاوه گوتى: من تهواو دلنيام ئىستا وا دهبارىت و خهلكى گونديش ئەمشه و له ديوهخانهكهى باپيرم رۆژ دهكه نهوه، خوشترين جهژنه خهلكى ئاههنگى بۆ بگيرن، سائىب.

– ئەگهر وايه با ئيمهش ئاههنگ بگيرين و بمينينهوه تا باران دهبارىت. بهلام ئەگهر ئەمشه و باران نهبارىت چى دهكهيت رۆسته م؟

– ئەوكات سبهى تۆ و رهمزى له گرانتيرين كهباخانهى شار داوهت دهكهم.

به ره لهوهى سائىب له جهنگ و ململانويهكانى دژ به سولتانى زۆردار لهسهر خوانى خرى روح بانگکردن، ببتهوه. كه دانيشتنه روهيهكانى باووباپيرانى بينى. گفه و هاژهى بايهكه له دهرهوه لهگهڵ ئاوازى ليزمهى بارانهكهى دهيدا به ديوار و سهربانهكاندا، بهشيوهيهك بهرز دهبووه ههر دهنگوت ئاوپرژينه و ئاسمانى پيدا تهقيوتهوه. رۆسته م بى ويستى خۆى له شوينهكهى راپهرى و بهرهو دهرگاكه راي كرد. ئەو چاله بچووكانهى دلۆپهكان دروستيان كردبوون و ئاويان تيدا كۆ دهبووهوه، ههركه ليزمه بارانهكهيان بهر دهكوت، يهك بهيهك دهبوونه بلقى سهر ئاو. رۆسته م بيري چوو ئەو ههموو ماويه به توركى لهگهڵ سائىب قسانى دهكرد، بهكوردى هاوارى كرد:

– رهمزى، رهمزى، كلالهسه رهيە، كلالهسه رهيە...

كاتىك كهريم باسى پيوهنديى خۆى لهگهڵ فاتهما كرد، بهلاى سنجانوه شتىكى چاوهرواننهكراو نهبوو، چونكه به سروشتى خۆى له رۆژى ژنهپاناهكهى رهمهزان و ميرزاوه ههستى بهم پيوهندييه كردبوو، وهلى فاتهما سكى لى پر بيت، ئەمهى بهخهياڵدا نهدههات. به خديى خۆى له دۆخى چاوهرواننهكراوى وادا بىدهنگ دهبوو، له روخسارى راما، له برۆ رهشه بهيهكداهااتوووهكانى، چاوه بريسهكارهكانى، ريشه تهنكهكهى، كه هيشتانهكىنى گهنگه مووى تيدا دهبينران، جوولهى شپرزهى دهستهكانى و ههر سهرنجىك له دهموچاوى و ههر جوولهيهك له جوولهكانى، بابى دهخستهوه بىر، خۆى هاته بهرچاوه تهمنى پازده سالانه، لهگهڵ بابى دانيشتوووه، كه ئەوكات له تهمنى كهريمدا بوو، دهنگوت ئەوه و له گهشتىكى دوور گهراوتهوه، ياخود كفنهكهى ههلاجريوه و گۆرى جي هيشتوووه، تا له كهسايهتتى كهريمدا سهردانيان بكات. ئەو كهريمهى خودا دايهوه، ئەگهر پهرجووى سهيده عارهبهكه نهبوايه بۆ چاكردنهوهى، ئەوا دهجووه خانهى مردووان، ياخود خانهى شيتانهوه. عانى كهريم لهسهر قسهكهى پى دادهگرت و دهىگوت:

– ميمى من ئەم ژنهم ههر دهويت، ئەگينا ئەمجار بهپراستى شيت دهيم و ئەژدادى سهيديش ناتوانن چاكم بكه نهوه.

وهك مندالتيكى كۆريهى هاته بهرچاوه، ئەوهى باش دهزانى ههميشه كهريم بهلاى ههمووانهوه مندالتيكى بچووك بوو، ئا ئەوهتا پاش ئەوهى چهند رۆژىك به شيتيهكهى ئازارى دان، روويه رووى گرفتىكى نوپى ئالۆزيان دهكاتوه، دوور نيه درزىك بخاته نيو هۆزهكه يانهوه، كه لهگهڵ بنعيزيهكاندا يهكيان گرتبوو. پاشان ئەمه پرسى ناموسه، مهگهر ههر خوا بزاني سهرهنامهكهى به كوچ دهگات. لهگهڵ ئەوهشدا كهريم ئەو مافهشى ههيه ئەو ژنهى بهدلتي ههلى بژيرىت.

ئەو لهو رۆژهى به حەزى باوكى ژنى هينا، تا نووكهش له مالهكهى خويدا وهكو ميوان دهجووليتتهوه، به ئەسپهكهى ئەم دى و ئەو دى دهكات و ئوقره ناگرىت.

ئەوھتائى ئىستاش دواى ئەوھى لە داوى كچە جنۆكەكە رزگارى بوو، دەكەوئىتە داوى جنۆكەيەكى راستەقىنەو، دوور نىيە دەستى لى بوھشئىت، جنۆكەيەك ئاۋەز و دلى بردوو و بە گورىسك شەتەكى داۋە ناكرىت لى رزگار بىت، دەبى ھەموو شتەكان لە پىناو كەرىمدا ئەھون بن. ئەگەر ھەردوو كىيان يەكتريان بوئت، دەبى ھاپۆ لە رىگەيان لا بىرىت، ھەلى بەشىۋەيەك بۇنى ئابرووچوونى لى نەيەت، ھەروەك پەندە كوردىيەكە دەلئت: قوز گايىن بە چەپلەپىزان ناپت.

بۇيە دەبى پلانئىكى توندوتۆل دابنئىن، تا ئىشەكە بە ئاسايى بەرپوھ بچىت. رۆژھەلاتبوو، ئاسمانە شىنەكە سامال بوو، دەنگوت بەدرىژايى شەوى رابردوو دلۆپىك باران نەبارىوھ. سەرھراى ئەو درەنگ مانەوھىەى دوتئىيان. ئىنجاش ھەمووان بەر لە گزنگ ھەستابوون، دواى فراوین.

زۆراب و شىخۆ و رەمەزان بەرھو كىلگەكان رۆيشتن، تا بزائن چەند باران بارىوھ. كاتى كەرىم دلنيا بوو مال چۆلە، سىنجانى راکىشايە كونجىكەوھ، تا بابەتەكەى بۆ باس بكات.

ھەرچى مەردان بوو لە قوللەكەيدا مانى گرتبوو و دانابەزى، تا فراوینيان لەگەلدا بكات. چاۋەرپى ئاماژەى كەرىم بوو. سىنجان پاش ئەوھى لە مەشكە ژەنن ھەستا، بە چرپەوھ گوتى:

– كەرىم تۆ دلنئاي مندالەكەى لە تۆيە؟

– بىگومان مېمى.

– چى بكەين ئەگەر دواى ھاتنە دنيايەوھ دەرکەوت لە ھاپۆيە؟

كەرىم بە يەكلايىكردنەوھوھ گوتى:

– فېشەكىك دەنئىم بەسەرىوھ و مندالەكەشى سەر دەبرم.

– خوا نەكا كورم تاوانى وا بكەيت.

سىنجان قەيرى بىدەنگ بوو و سەيرى بۆشايىيەكەى كرد، ھەينى گوتى:

– نامەوى بارى باوكت بەم مەسەلەيەوھ قورس بكەم و خۆشى باران بارىنەكەى لى تىك بدەم، ھەلى بەخراپى نازانم لەگەل مەرداندا برۆى بۆ لاي باوك فاتمە و بۆن

دەمى بكەن، تا بزائن چى دەلئت. با بچم ناننان بۆ ئامادە بكەم.

كەرىم لە شوپن خۆى ھەلبەزىيەوھ و بە ھەموو دەنگى شىراندى: مەردان.... مەردان.

مەردان لە قوللەكە ھاتەدەر، بى ئەوھى دەموچاۋى بەخەوھوھ بىت. سىنجان وایدەزانى تا نووكە نووستووھ. ھەندىك سەرتوئىزى لەگەل چەند كولپرەى گەرمدا ھورد، كە ژنەكەى شىخۆ كوردبوونى، خستىيە بەردەمىيان. ھەرچى ئەو چوار ھىلكەيەى پىش تۆزىك لە قشپلى ئاگردانەكەى نابوون، داواى لىكردن بەخۆيان دەرى بىنن و سەير بكەن بزائن برژاۋە يان نا. دواى ئەوھى مەردان بە ئاۋى ناو مەسىنە گلئىنەكە دەستى شت و شەپىك ئاۋى بە دەموچاۋىدا دا، لە دىوھخانەكە بە تەنىشت كەرىمەوھ دانىشت و بە لچكى جەمەدانىيەكەى دەموچاۋى سىرپىيەوھ. چاۋىكى نووقاند و سەيرى رووى گەشى كەرىمى كرد، بە جوۋلەى سەرى بى ئەوھى ورتە لە دەمىيەوھ بىتە دەر، پرسىياري ئەنجامى قسەكانى لەگەل سىنجاندا لى كرد، كەرىمىش بە ئاماژەى دەستى ولامى داۋە، ھەموو شتىك تەواوھ.

بە ئىشتىياۋە نانىان دەخوارد، پاش ئەوھى مەردان دلنيا بوو سىنجان لە دىوھخانەكەوھ دوورە، گوتى:

– دواى سەرگرتنى ئىشەكەمان، دەچىن بۆ شار بۆ لاي مەلا رۆستەم، ئەمجار دەبىت بە يەكجار سى نەفەر كەباب بخۆم.

كەرىم لە ۋەختى چاى تىكردندا گوتى: خەون بە كەبابەوھ مەبىنە، ئەمپۆ لە دىوھخانەى بابى دولبەرەكەم پلاۋساۋەر دەخۆين. باش بخۆ رىگەمان دوورە.

مەردان بە زمانى شارەزا لە ھەموو شتىك، گوتى: نا عەزىزەكەم، زانىارىيەكانت ناتەواون، دەتوانم لە قوللەكەوھ گوندەكەيانت پى نىشان بدەم.

كوپخا زۆراب لە كىلگەكە بە چەقۆكەى نرىك بە دوو بستى ھەلفەنى، ژىرى تەپرى مابوو، لە كاتى ھەلساندا گوتى: ئەلحەمدوللىلا، پەلەى وام نەدىوھ، تا نەورۆز بەش دەكات. رەمەزان گوتى: ئەگەر كىسەلە لى نەدات، ئەوا بەروبوومەكەمان ناياب دەبىت.

سەعاتە رپىيەك لە ئاۋايى دوور كەوتبوونەوھ، قەراغى كىلگەكە جووت نەكرابوو،

رهق، ریگهیهکی ئاسانی له نیتوان کیلگه پراکشاههکانی ژیر تیشکی خۆری مانگی رێبهنداندا، دروست کردبوو. بایه سارده شیدارهکه رپی لهو گهرمییه دهگرت، که رۆژهکه پهخشی دهکرد. کاتی بهرهو گوندهکه دهرویشتن، له دوورهوه کهریم و مهردانیان بینی بهبان پشت ئهسپهکانیانهوه بهرهوژوور به ئاقاری زیی رۆخانهدا دهرویشتن. کوپخا زۆراب گوتی:

– کهریم مهردان بۆ کوپ بهکیش دهکات؟

رهمهزان بی ئهوهی گوپیان بداتی، گوتی:

– چۆن نهشعهی باران بارین ئیمهه هاوردا، ئهوانیش بۆ چی زهویی خوا ههیه بهکیش دهکات، ههلبهت ئهوانیش وهک ئیمه دهیانهوئیت رادهی باران بارین له شوینتیکی دی بزانت.

له ریکردن بهردهوام بوون، هیشتانهکینی نهشهه باران بارینهکه بهری نهدابوون. پیوهندیی فهتاح به هاپۆی خهزوریهوه باش نهبوو، چونکه ئهو ژن بهژنه گرفتگی زۆری لهگهڵ خزم و کهسوکارهکهی بۆ دروست کرد. تهناهت لهسه ئهوهی له دهروهه هۆز ژنی هیناوه قسهیان لهگهڵدا نهدهکرد. کچهکهی هاپۆ خۆی له میردهکهی نارازی بوو، کاتیک له زهماوهندی میمکی و کچی پووری باوکی بۆ رهمهزان و میرزا سهردانی مالی باوکی کرد، ویستی نهگهڕیتهوه، گلهیی و گازندهی بهرامبهر به رهفتاری دلرهقانهی میردهکهی و کهسوکارهکهی نواند، تهناهت فاتهش پشتگیری لێ کرد، پاشان رای کیشایه گۆشهیهکهوه و داخی دلی خۆی بۆ ههلهشت و جهختی لهسه ئهوه کردهوه، که ههگریز بهم شیوهیه ژیان ناچیتته سهه، ئهوان له تهمهندا پیویستیان به دوو پیاوی راستهقینهیه تیریان بکهن و ئالۆشییهکهیان دابمرکینهوه، نهک دوو پیاوی قۆتر به درێژایی شهو کۆخه کۆخیانه و شهقهی تریان سهعاته ریتیهک دهروا و دیوارهکانی مالهوهیان به تف و بهلغم سواخ داون. ههیهیهی ژنی فهتاح، که به ههیهیان نیو دهبرد، سهیری هات فاته له ژیرهوه پیوهندی نییه، وایدهزانی فاته له ترسی ئابرووچوون لپی دهشاریتتهوه، بویه باسی پیوهندیی خۆشهویستی خۆی به شوانهکهیانهوه بۆ کرد، که شهوانه له ناندینهکه دهچیتته لای، تاکو ئهویش باسی ئهوی خۆی بۆ بکات، ههینی دنیای بوو که شتی وای

نییه، هانی دا وهکو ئهو بکات، ئهگینا تیکدهشکی و چپژی ژیانی راستهقینه له دهست دهوات. فاته بریوی به قسهکانی ههیه نهدههات. بریوی وابوو دهیهوئیت تووشی بکا و ئابرووی بهریت، وهلی کاتیک ناوی دۆستهکهی خۆی پێ گوت و بهدووردریژی باسی سهرجیپی و هونهر نواندنی شوانهه له کاتی کردندا بۆ کرد، فاته ورووژا و کهوته ههسرهت ههلهکیشان و له خهیاالی خۆیدا لاوی نهناسراوی خهونهکانی وینا دهکرد. بهسهرسامیهوه پرساری کرد ئهو لاوه چۆن بهچنگ بینیت و دهستپیشکهری قسهکردنی لهگهڵدا بکات و پپی بلت؟ به کورتیهکهی وهکو خۆی گوتی: «لهم لایهناوه کۆلهوار بوو». ههیه به ساده و ساکارییهکهی پیکهنی. ههردووکیان بهدیار مهجهلیکی گهورهوه دانیشتبوون، خویان به ئاگرهکهیهوه خهریک کردبوو و چاویان له جحیلانی گوند بریبوو، که به بۆنهی زهماوهندی رهمهزان و میرزاوه سهمایان دهکرد و ههلهپهڕین. کهریم به تهنی وهستابوو و پشتی دابوو له لۆدهکایهکهوه. ههیه پرساری ئهو لاوه قۆزهی لێ کرد، که بهتهه لێ له دوورهوه وهستابوو. فاته سهرهاتهکهی بۆ گهراپهوه؛ ئهوه کوری بچووک و گولهجهرگهی کوپخا زۆرابه و بۆ لای سهید هاتوون، تا جنۆکه له سههه دههینیت...

ههیه بهزمانیک بهزهیی تیدا بوو، گوتی:

– فاته تۆ بهراستی لهم ئیشانهدا مندالی، دهبی بهر له ههموو شتیکی ئهوه بزانیته، تۆ جوانیت و ههه چ پیاویکت بویت دهتوانیت به ئاسانی بهدهستی بهینیت. تۆ پیاوان نانسیت، وهکو سهگ وان، بۆ ههموو ئافرهتیک لیکاو بهزاریاندا دیت، نهخوازه لا بۆ جوانیکی وهک تۆ. دۆخی ئهو گهجه قۆزهی لهوئ وهستاوه پیویست به بیرکردنهوه ناکات، بی ئهوهی بهخۆی بزانیته عاشقه، چاوت له چاوی بیره و زهردهخهیهکی بۆ بکه، ههموو پیاوهکانی دی پشتگوئ بخره، ههلهسه خیرا برۆ بۆ لای، پش ئهوهی کیژیکی دی بچیتته لایهوه.

قسهکانی ههیه وهک خهیاالی دههاتنه بهر چاوی. ئهو بویری تیداوو و زۆریش چوووهووه دایهوه، وهلی دهترسیته تهریقکی بکاتهوه، دوور نییه کابراهیکی کهلهله رهق بیت، لهو جوهری نامووسی خیزانیان بهلاوه گرنگه و نایهوی تووشی سهههئیشه بی و ئابرووچوون و ئاریشهی بهدواوه بیت. کهوته پاساو هینانهوه، ههههش گوپی له هۆی

ترسانه‌کە‌ی گرتبوو. حەبە بە‌هێمنی و بە‌ده‌نگیک برۆ‌بە‌خۆ‌بوون و بە‌زە‌یی تێدا بوو
گوتی:

– دە‌تە‌وێ گەرە‌و بکە‌ین؟ بچم بۆ لای وە‌ک بە‌رخ دە‌ستی راکێشتم و بیبە‌م بۆ
پە‌رێزە‌کە‌ و لە‌گە‌ڵیا رابووێرم و بێ‌مە‌وه؟ چی دە‌ڵێی ترسنۆک.

فاتمە‌ بزە‌یە‌کی کرد و بیروکە‌کە‌ی بە‌دڵ بوو و حە‌زی لێ بوو لە‌گە‌ڵ کە‌ریمدا
رابووێرت. هێ‌زیکێ ناو‌ه‌کی سە‌یر هانی جووڵە‌ و یاخیبوونی دە‌دا، بە‌ نازوونوزە‌وه
گوتی: ئە‌ی ئە‌گەر نە‌ی‌هێشت؟

حە‌بە‌ بە‌ پێ‌دا‌گر‌ت‌ن‌ه‌وه گوتی:

– برۆا بکە‌، ئە‌گەر ئێ‌ستا تۆ نە‌رۆیت، ئە‌وا خۆم دە‌رۆم.

لە‌ شوێن خۆی هە‌ستا و گوتی: چی دە‌ڵێی؟

بە‌ده‌نگیکێ گە‌رمی پر لە‌ حە‌زە‌رە‌وه گوتی: وا دە‌رۆم.

حە‌بە‌ لە‌گە‌ڵ گە‌یان‌دنی بۆ چادەرە‌کە‌، گوتی: لێ‌فە‌یە‌کی تە‌نک لە‌گە‌ڵ خۆتدا بە‌رە‌،
نە‌ترسی، ئە‌گەر نە‌ی‌هێشت ئە‌وا پلانیکی تری بۆ دا‌دە‌نیین.

تا بە‌دە‌وری لۆ‌دە‌کە‌دا سوو‌ر‌پ‌ایە‌وه حە‌بە‌ هەر چاوی لێ بوو. هە‌ینی بێ‌نیانی لە‌
تاریکیە‌کە‌دا لە‌ چاوی و ن‌بوون. ئا‌ه‌یکێ بە‌بە‌ردا هاتە‌وه، قە‌یریک چاوی لێک نان و بێ
ویستی خۆی دە‌ستی بۆ ناو‌گە‌ڵی برد، هە‌ستی چێ‌ژیکێ سە‌یر بە‌گیانیدا دە‌کشا،
دە‌تگوت شە‌یتانیی بوو، وە‌لێ قیژە‌ و هاواری مندالە‌کانی دە‌وروبە‌ری بە‌ئا‌گایان
هێ‌نایە‌وه.

کاتێ کە‌ریم و مە‌ردان گە‌یشتنە‌ گوندە‌کە‌ی فە‌تاح، رۆژە‌کە‌ نە‌گە‌یشتبوو ناو
جەرگە‌ی ئاسمان، لافاوی زێی رۆخانه‌ بە‌خۆ‌رایی شە‌پۆ‌له‌ بۆرە‌ کالە‌کانی بە‌توندی
دە‌دان بە‌لا‌پا‌لی هە‌ل‌دێ‌رە‌کە‌ی گوندە‌کە‌ی بە‌سەرە‌وه قوت بوو‌پۆ‌وه، چون بیە‌وێت لە‌ بن‌دا
هە‌لێ بکێ‌شیت و دەر‌خواری شە‌پۆ‌له‌ پر لە‌ لیتە‌ و قە‌دی درە‌خت و ئاوما‌لکی بدات.
مە‌ردان ئاماژە‌ی بۆ ما‌لێکی ئە‌وسە‌ری ئاوا‌ییە‌کە‌ کرد، بە‌کۆ‌مه‌لێک شو‌رە‌بی و گورزی
قامیشە‌زە‌رده‌ دە‌وره‌ درابوو، گوتی: دل‌بەرە‌کت ئا لە‌م ما‌ل‌دا پێ‌گە‌ییوه.

کە‌ریم بە‌هە‌ناسە‌ هە‌ل‌کێ‌شانە‌وه گوتی:

– مە‌ردان، لێم گە‌رێ با تۆ‌زیک لێ‌ره‌ بوو‌ه‌ستین، لە‌م شوێنە‌ی فاتمە‌ رۆوناکیی بینی،
توخوا جوانترین شوێنی دنیا نییە؟

مە‌ردان لە‌ کاتێکدا لە‌ هاژە‌ی شە‌پۆ‌له‌کانی زێ‌یە‌کە‌ رابوو، گوتی:

– بێ‌گومان، جوانترین شوێنی دنیا بە‌زێ‌رم.

کە‌ریم چون شتێکی بێ‌ر کە‌وت‌بێتە‌وه، ملی ئە‌سپە‌کە‌ی سوو‌ر‌اند و گوتی:

– مە‌ردان ئێ‌مه‌ لە‌سەر هێ‌چ رێک نە‌کە‌وتین، چێ‌یان پێ‌ بلێ‌ین؟

– هێ‌چیان پێ‌ نا‌لێ‌ین... وا رێک نە‌کە‌وتین؟ دە‌تە‌وێ چێ‌یان پێ‌ بلێ‌ین؟ ئە‌م سە‌ردانە‌
تە‌نیا بۆ یە‌ک‌تر‌ناسین و بۆن دە‌م کردنە‌، دە‌چووین بۆ تە‌کیە‌ی بە‌رزنجی، من پێ‌شنیازم
کرد سە‌رێک لە‌ فە‌تاحی خزیمان بە‌هین و لە‌ ئە‌حوالی بێ‌رسین... ئە‌مه‌ هە‌موو
شته‌کە‌یه‌، یاخود پێ‌شنیازی دیکە‌ت هە‌یه‌؟

– چۆنی بە‌باش دە‌زانیت وا بکە‌، شتە‌کان بۆ تۆ لێ دە‌گە‌رێم.

زانی ئە‌م سە‌ردانە‌ سە‌رە‌رپێ و هە‌ل‌کە‌وت نییە وە‌کو مە‌ردان وێ‌نای دە‌کرد، هە‌روه‌ها
بە‌سروشتی خۆ‌ر‌سکی خۆی زانی کە‌ریم دل‌بە‌ند و شە‌یدای فاتمە‌ بوو، کارە‌کە‌ش لە
چێ‌ژ و رابواری دە‌رچوو، بە‌ نە‌گ‌ریسی ناوی فاتمە‌ی دە‌هێ‌نا و لە‌ ئە‌حوالی دە‌پرسی،
پرسیاری ئە‌وه‌شی دە‌کرد داخۆ ئاسوودە‌یه‌؟ چاوی لە‌ کاریگە‌ری قسە‌کانی بوو بە
رۆخسار و چاوه‌ سە‌رگە‌ردانە‌کانی‌یه‌وه. تە‌نیا خۆیان لە‌ ما‌ل‌ بوون. ئە‌و تە‌ندووری
دا‌دە‌خست و ئە‌میش پالی دابوو سە‌رینێکە‌وه و جگە‌ری بە‌با دە‌دا.

بە‌خۆ‌ش‌ییە‌وه بە‌ره‌و پیری مە‌ردان هاتن، کاتیک مە‌ردان جە‌هوی ئە‌سپە‌کە‌ی
را‌دە‌کێ‌شا، سە‌گە‌کە‌ی پاس دە‌کرد و نە‌یدە‌هێشت بێ‌تە‌ پێ‌شە‌وه، برۆایان نە‌دە‌کرد.
هە‌ینی مە‌ردان پێ‌ی گوتن میوانە‌کە‌یان کە‌ریم ئا‌غای کوری کوێ‌خا زۆ‌رابی سە‌رۆک
هۆزی دۆ‌لی کفرانە‌ لە‌ بە‌ر دەرکە‌یان وە‌ستاوه. لە‌ خۆیانە‌وه شە‌ژان. ئە‌و رای کرد بۆ
قاپی و ئە‌میش بۆ ژووری، شالە‌ چل‌کنە‌ کۆ‌نە‌کە‌ی دا‌کە‌ند و شالێکی سپیی خاوینی
لە‌بەر کرد و چوو دێ‌وه‌خانه‌کە‌وه. بە‌رە‌ی ر‌اخست و بالیفی دانان. شتە‌کان بە‌لای
کە‌ریمە‌وه وە‌کو خە‌ون دە‌هاتنە‌ پێ‌ش چاو، ر‌وو‌خۆ‌شی و باشیی فە‌تاح ئا‌وێتە‌ بە‌کە‌یفی
گە‌شاوه. لە‌مپە‌ره‌کانی نێ‌وانیان تیک دە‌شکێ‌ن و رۆ‌حی باوکایە‌تی، کە‌ ئاسوودە‌یی لێ
دە‌بێتە‌وه، پێ‌ دە‌بە‌خ‌شیت.

به پیتی ئەو پلانەیی لەسەری رێک کهوتبوون، مەردان دەستی بە قسان کرد و گوتی ئەوان بەرپۆه بوون بۆ سەردانی شیخ، راستییەکی تەنیا ویستیان بە دەم رێگەوه سلاو لە خزمەتەکانیان بکەن و لە ئەحوالی بپرسن، پاشان بکەونهێن.

فەتاح بەبێ ئومێدییه کهوه چاوی لە حەبەیی ژنی کرد و گوتی:

– چی دەلێی حەبە؟ ئەمە ئەو خزمانەتن، که مێشکی سەرت بردبووم پێیان، هاتوون جگەرەیهک بپێچنەوه بیکێشن و بپۆن!

حەبە بە لەنجەولارهوه گوتی: بەخوا ئەسپەکانیان لە شوپنێکی باش دەشارمەوه، ئیدی ئەگەر توانای رێکردنێان بە پێ هەیه، ئەوا ئیستا با بپۆن.

مەردان بە نەگریسییهوه گوتی:

– راستییەکی کهریم ئاغا پەلەیی نییه، وهلی من خۆم دەمەوی بەپەله سەرێک لە شیخ بدهم.

فەتاح لە شوپنی خۆی هەستا و گوتی:

– مەردان، بریار لای تۆ نییه. میوانێکی وهکو کهریم ئاغا ئەگەر هاته مالم و گهوهی کردم، ئەوا ناتوانیت بەم ئاسانییه لێی دەر بچیت. نووکه لەز بەرخێک ددهم بەعەرزا و دوایی قسهی خۆمان دهکەین.

کهریم سهیریکی مەردانی کرد و جوولەیهکی کرد، مەردان تیگەیششت نەهێلێت بپروا بەرخ سەر بریت. مەردانییش لە شوپن خۆیهوه ئاماژەیی بۆ کرد بێدەنگ بێ و خۆی لەو شتانه هەلنەقورتینیت. یهکسهه هەلساوه گوتی:

– مادامهکی سووری لهسهه سهه برینیی بهرخهکه، ئەوا من رای خۆم دهگۆرم، وهلی مام فەتاح دهبێ بێم یارمهتیت بدهم.

فەتاح بەلخۆشییهوه گوتی:

– قسهی وام بهدلە مەردان.

بەر لهوهی دیوهخان جێبهێلن. گوتی:

– حەبە تۆ لای ئاغای ئامۆزات بمێنەرەوه، واز لە تەنورهکه بهینه، ئیستا بانگی خوارزا کهم دهکهه بیت یارمهتیت بدات.

پاش ئەوهی فەتاح بهرخهکهی سهه بریی، له بهر رۆژهکه بهسههوه خواری بهدیوارهکهوهی هەلواسی. بهلیزانی شهقی کرد و بێ ئەوهی ئاور له هاوهلهکهی بداتهوه، گوتی:

– مەردان، تۆ نازانی چهندم دل به هاتنهکهی کهریم ئاغا خۆشه، وهلی چهندیک تێدهفکرم دهبینم ئەم سەردانهتان بێ مەلامەت نییه. هاتنی کهریم ئاغا لهگەل تۆدا لهخۆرا نییه.

مەردان ئاهێکی بهبهردا هاتهوه، بینی کاتهکه لهباره بۆ ئەوهی سههری بابتهکه بکاتهوه، باشترین چارهسهه ریش ئەوهیه لهخۆوه بێ و پلانی بۆ دانه رێژرایت. مەردان له کاتی یارمهتیدانی بۆ دامالینی پیستهی شوپهوه بووی ورگی بهرخه سههراوهکه، گوتی:

– مام فەتاح، ئیمه دوو دۆستی له مێژینهی یهکترین، چهندین جار من و جیهانگیر کاتیک پیکهوه کارمان دهکرد سههه مان لێ داویت، هه میشه لهگەل یهکدا راستگۆ بووینه و فیل و درۆمان لهگەل یهکتردا نهکردوه. راسته یان نا؟

– ئەمە راسته و خوا خۆشی ئاگاداره.

– تۆ ئیستاکی پرسسیاریکی ژیرانهت لێ کردم، ولامی راستیشت له من دهویت، دهتهوی بهراشکاو قسهت لهگەلدا بکهه، یاخود دهتهوی پێچ و پهناي بۆ بینمهوه؟

– دهمهوی به راستگۆیی پیاوان پیم بلێت، مەردان. ئیتر پێچ و پهناي بۆچییه؟

– وا بزانه هیشتان کاتی نههاتوه، دهترسم ولامهکهی بریندارت بکات.

فەتاح له پیسته دامالین وهستا و به واق و پرمانهوه سههیری مەردانی کرد و گوتی:

– له قسهکانت حالێ نابه مەردان، ئیوه دوو میوانی عەزیزی من، داوای سههه بکهه، ببهه. فاک و فیکی ناویت.

مەردان جگەرەیهکی سیغاری داگیرساند و وێی دا، گوتی:

– باشه مام فەتاح ئەگەر ئەمە رای تۆ بیت، ئەوا من باسیت بۆ دهکهه، وهلی تکایهکم لیت ههیه، ئەویش ئەوهیه ئەمە له بهینی خۆماندا بیت، ئیتر ئەگەر به «نا» بیت یا به «ئا».

- ئەگەر لە توانامدا بێت نالێم نا. داوای پیاویکی وەکو کەریم ئاغاى كورى كوێخا زۆرابى سەرۆك هۆزى دۆلى كفران، رەت ناکرێتەوه.

مەردان دەستی درێژ کرد و دەسته خویناوییهکەى فەتاحى گرت و ماچى کرد. فەتاح بەشانازى بەخۆکردنەوه بەناسپایى دەستی کیشایەوه و گوتى:

- واز بێنە مەردان، من قسەى خۆم کرد و تەواو.

- مام فەتاح، ئەم قسەى پێت دەلێم تەنانەت كوێخا زۆرابى پێى نازانیت، سنجانى خێزانى ئێمەى بۆ لات نارد، ئەگەر تۆ رازى بێت ئەوا هەموو شتەکان پێک دێن.

فەتاح وەك یەكێك سەبرى لى برابیت، گوتى:

- مەردان دەتەوێ لەسەر شتێك رازى بێم، نازانم چىیه؟ چى لە دلتایە بىلێ.

- مەسەلەیهكە رەنگە بەلاى تۆوه نەختێك قورس بێت، چارهەشى تەنیا لای تۆ نییه، لى مادام گەشتینە ئێره، دەبى بەراشكاوى پیت بلێم، مام فەتاح کەریم ئاغا داوای دەستی فاتمەى كچت دەكات.

فەتاح چاوه‌روانى هەموو شتێك بوو، وهلى یەكێك بى و داخوای كچه بەشووهكەى بكات، بەمیشكىدا نەهانووه، چون بروسكه لى دابیت دەستی لە كارەكەى كیشایەوه، بە واق ورماییهوه لە مەردانى روانى. داوای تاوێك لە بێدەنگى بەخۆیدا هاتەوه، بەدەنگى كهوتوو هاتەگفتوگۆ، داوای بەره بەره دەنگى نیرتر بوو، گوتى:

- مەردان، دۆخى من و حەبەى ژنم وەك دۆخى باوك و كچ وایه، ناتوانم تەنانەت پەنجەم بەرى بكهویت. زیاد لە جارێك بۆ ماله باوانیم ناردەوه، وهلى چى بكەم ئەگەر هاپۆ لە كەرى شەپتان نەپتە خوارى، فەرموو بیهەنەوه لەگەڵ خۆتان و قایلێ بكەن، من شانازى دەكەم كەسێكى وەكو كەریم ئاغاى كورى كوێخا زۆراب زاوام بێت.

حەبە چاگردنەكەى دوا دەخست و پرسىارى زۆرى لە بارەى خزموخوێشەوه دەکرد، نەخوازه فاتمە، ئەوهیشى دا بەبەر گوێیدا، كە ئەویش وەك ئەم بەدبەختە، دەستپێكى ئەم هەلەپەش لە هاپۆى باوكییهوه بووه، بۆیه دەبیت راست بكریتەوه، داواشى لى کرد بەباوكى بلێت بێت بىباتەوه، ئەگینا بەتەنى بەخۆى دیتەوه و چى

دەبیت با بېت، دلنایشى كردهوه كە سووره لەسەر تەلاقدان، تەنانەت فەتاح خۆیشى لارى نییه ئەگەر باوكى رازى بێت.

كەریم بەباپەخەوه گوێى دابوو هەر قسەیهك لە زارى حەبەوه دەردەهات، نەیدەزانى بەپێچەوانەى باوكه چاره‌ره‌شه‌كه‌یه‌وه، هیندە وریا و سەرنجراکێشه. هەر لە میانەى قسەکانیشییهوه زانى ئەو هۆى هاتنەكەیان پى دەزانیت، هەلبەت فاتمە باسى پێوه‌ندییه‌كه‌یانى كردهوه، چونكە ئافەرەت شى‌وازی تايه‌تى لێكگەيشتن و نەپنى گۆرینەوه‌یان هەیه، ئەگینا چۆن گرتەكەى خۆك وەك لەمێژ بى یەكتر بناسن بۆ باس دەكات؟ كەریم بەشەرمەوه سەرى لەقاند و گوتى:

- خوا كەریمه خوشكى، خوا هەمیشە لەگەڵ زۆلم لێكراواندایه.

داوای لەتوپەتکردنى گۆشته‌كه، فەتاح بانگى كچهى خوارزای کرد، كە خەرىكى تەنووهره‌كه بوو، سى و جگەرەكەى پى دا و داوای لى کرد لە تەنووهره‌كه بۆ میوانەکانى ببرزینیت، هەرچى حەبە بوو، داوای چا لێنان چوو قاپ و قازان بۆ چیشت لێنان ئاماده بكات.

هەر سى زەلامەكان تەنیا خۆیان لە دیوه‌خان مانەوه، بێدەنگییه‌كى قوولێ پر لە پەنهان و سەخڵەتى و سەرسورمان داى گرتبوون. فەتاح كە خۆى بەپیاڵەكانەوه خەرىك كردهوو، دوو هەستى دژبەیه‌ك داى گرتبوون. هەستى خۆشێى بەخزمایه‌تى پیاویكى بەرێز و بەناوبانگ و پایەدار، هەروها هەستى جیه‌پشتنى یەكجاریى ژنەكەى. وهلى هەستى دووه‌مى لەگەڵ غەمى قوولدا جووت نەبوو. ئەوى پێى دەلێن خێزانەكەى، جگە لە ئەسپێكى بەلەسەى لە یەكەمین پۆژەوه دەستەمۆ و جەلەونەكراو زیاتر هیچى دى نییه. لەو پۆژەوه بوووتە ئەسپێكى رازاوه‌ى جوانى خۆبەدەسته‌وه نەداو، ئیدی بۆچى لای خۆى بیهێلێتەوه؟

پاش ئەوهى لە چای تیکردن بوووه، بەخۆنازینیكه‌وه سەرى هەلبێرى و لە چاوه قوولەکانى كەریمی روانى و گوتى:

- راستییه‌كه‌ى من ئەم‌رۆ زۆر بەختە‌وه‌رم، هانتان بۆ لام خیر و بەره‌كه‌ته، سەرتان بەرز كرده‌وه و گەورەتان كردم. هەموو شتێ قسەت و نسیبه. ئەوى خوا نووسیبیتى دەبى ببى. كەریم داوای ئەوهى لە ئامازەکانى مەردان تیگە‌پشت كارەكان

باش بهر پتوه دهر وون، گوتی:

- راسته مام فه تاح، هه موو شتی قسمهت و نسیبه، ئیمهش هه موومان له لایهن خواوه ئاراسته ده کریین.

پاش ئه وهی سی و جگه ریان به نانی گهرمی ته ندووره وه خوارد و چایان به سهردا کرد، فه تاح داوای لیکردن هه لایژین و پشتینی لی بکه نه وه و ئه مرۆ بیر له سه فه ر نه که نه وه. ئینجا چون بییه ویت داوای لیبووردن له هه له یه که بکات، که کراوه، دریزهی پی دا:

- له سهره تاوه من دژی ئه م ژن به ژنه بووم، که به سهرمدا سه پینرا، ماموستا چه ند جاریک ئاگاداری کردمه وه ژنه پینانی وا رهوا نییه و سته میکه دژ به ئافره تان، وه لی شهیتان ئیراده ی خو ی به سهرماندا هه ر سه پاند.

مهردان گوتی: قسمهت و نسیبه مام فه تاح.

سنجان به دریزایی رۆژ له فکررا چوو بوو، وهک شیت له خو یه وه رهفتاری ده کرد، ته نیا دوو تارمایی ده بینی، نه یانده هیشته شته کانی دی ببینیت، ئه ویش که ریم و فاته مه بوون، ده ترسا ئه مجار ئه و پیاوه به یه کجار تیک بچیت. زۆر ایش که له خو شی باران بارین شوینی به خو ی نه ده گرت، ئه و خه یال بردنه وهی لی به دی کرد بوو، چونکه دوور له خدی خو ی پیا له یه کی شکاند و شیره که له دهستی رژاو پی نایه بان ته شته هه ویره که وه و به رده وام شهیتانی به نه حلهت ده کرد.

کاتیک له دیوه خان له گه ل زۆراب و ره مه زاندا دانیشته بوو، تا چایان له گه لدا بخواته وه، داوای لیبوونه وه یان له نانخوردن، زۆراب گوتی:

- وا بزانه م باران تاسه ی بینینتی بو بانشاخ هه ستان دووه سنجان، ئه مرۆ بیده نگی و له فکر راجووینه، چیه خه ونی خراپت بینیه؟

سنجان له می شکی خویدا چه ندین نه خشه ی بو قایلکردنی زۆراب له باره ی ژنه پینانه که ی که ریمه وه دا نا بوو، داوای تی فکری نیکی قوول گه یشته ئه و قه ناعه ته ی ده بی راسته وخو مه سه له که ی له گه لدا باس بکات، چونکه چاره سه ری گرفتی ئالۆزی وا بی زانین و به سه ره ره شتی ئه و نه بیته سه رناگریت. ئه گه ر هه ست بکات شته کان له پشت ئه وه وه ده کریین، ئه وا سه ره نجامه که ی باش نابیت. ته نانهت ئه گه ر کیشه که ی

به هه موو ورده کاریه که نه وه پی نه لیت، وه کو مه سه له ی زگی ر بوونی فاته مه له که ریم، ئه وا خراپ نییه به شیوازی قایلکردن مه سه له ی پیو یستی هینانی فاته مه له لایهن که ریمه وه بخاته به رچاو، ئه وهش بلیت، که فاته مه خو شی رازییه.

له سه ره تادا بریاری دا داوای گه رانه وه ی که ریم و مه ردان لای فه تاح، ئینجا قسه ی له گه لدا بکات، وه لی دل خه به ریدا هه ر ئیستا پی بلیت و هه ر دواکه و تنیکیش ده بیته هوی دو راندنی مه سه له که، ئه وه تا ده رفهت له باره، نه خوازه ئه و پی شی که وت و هوی دا لغه لیدانه که ی لی پرسی، دوور نییه ره مه زان که شه که بو گفتو گو ی بی هه لچوون خو ش بکات.

وا ی به باش زانی به شیوه یه که باسی بکات، له هه سته وه ره ترین ژنی بدات، و لامی داوه:

- نه خیر زۆراب، خه ونی خراپم نه بینیه، من زۆر دل پیتان ده کریته وه، ئه گه ر لیره بم یاخود له بانشاخ، وه لی بیر له کاریکی زۆر ئالۆز ده که مه وه، دل لایه تی و ده ترسم.

زۆراب و ره مه زان به سه رسامیه وه که وتنه سه رنج گو رینه وه، ره مه زان گوتی:

- سنجان تو نیگه ران و ترساو دیاریت، ئینجا ش لیمانی ده شارپته وه؟

زۆر ایش گوتی: ده ترسی له وه ی خه مه کانتمان بو باس بکه یته؟

- به لی، ده ترسم. چونکه ئیوه ی پیاو له هه ندیک شت ناگه ن، بو یه دوو دل له باسکردنی. ده ترسم هه رایه که بنینه وه و له بری چاره کردنی، قوره که خه ستر بکه نه وه.

شیوه ی دانیشته که یان گو ری و به شپرزیه ییه وه سه بری یه کدی یان کرد، زۆراب به ترس لی نیشته وه گوتی: سنجان، چی بووه؟ قسه بکه.

- دل لای که ریمه، ئیوه هه مووتان وا ده زانن چاک بووه ته وه و هیچی نه ماوه، وه لی دوور نییه نه خو شییه که ی بو بگه رپته وه.

ره مه زان گوتی: یا ستار، یا ئه للا، هه ر ئه مه مان نه قوستان بوو.

زۆراب گوتی: سنجان تو هه سته به شتی که کردووه؟ دوینی شه و له دیوه خان وه زعی زۆر سه روشتی بوو. چی وا ی لی کردی ئه مه بلیتی؟

- من ته‌واو پروام به‌وه هه‌يه، كه ده‌لٔيم، به‌راشكاویش پٔتانی ده‌لٔيم، با ئەم رۆژه گه‌واهی قسه‌كانم بٔت، ئەگه‌ر ٔكو ئەمجار خووه‌كه‌ی بگه‌ر ٔتته‌وه بۆی، ئەوا نه سه‌یدی عاره‌ب و نه شیخی به‌رزنجه و نه خدری زینده چاری ناکهن، ئەمجار بۆ یه‌كجاری كه‌ریم له ده‌ست ده‌ده‌ین.

زۆراب له كاتٔكدا ترس و سه‌رسامی دایگرت، گوتی:

- سنجان، من نٔتر به‌رگه‌ ناگرم، خه‌ریكه د‌لم له ترساندا ده‌ته‌قٔت، پٔم ب‌لٔی چی بووه و چیمان پٔی ده‌كرٔت بۆی بكه‌ین؟

به‌ده‌نگٔك نار‌ه‌زایی تٔیدا بوو گوتی:

- چاره لای نٔوه‌ی پٔیاوانه، به‌پراس‌تٔیش پٔتان ده‌لٔيم ئەگه‌ر كه‌ریم شتٔیكى لٔی بٔت، ئەوا من خۆم ده‌سووتٔيم.

ر‌مه‌زان ؤستی ئەو كه‌شه ن‌الۆزه نه‌هٔلٔی، به‌هٔمٔنٔیه‌وه گوتی:

- ئامۆزا سنجان، نٔيمه بان‌شاخمان جٔه‌هٔشت و هاتٔنه ئەم چۆله‌وانٔیه، تاكو له سه‌یده عاره‌به‌كه‌ی نه‌وه‌ی پٔغه‌مبه‌روهه نزیك بٔن، ئەمه‌ش له‌پٔناو چاوی كه‌ریم، نٔیدی له‌وه زیاتر ده‌ته‌ؤی چی بكه‌ین؟ ئەگه‌ر له تواناماندا بٔت شتٔیكى بۆ بكه‌ین، ئەوا بٔی دوود‌لٔی سلٔی لٔی ناكه‌ینه‌وه.

زۆراب گوتی:

- ر‌حمه‌ت له دایك و باوكت ئامۆزا ر‌مه‌زان، ده‌مؤست ئەمه ب‌لٔيم. ئەگه‌ر چاره‌ی به‌ده‌ست من بٔت. خوا ده‌ستم بٔرٔته‌وه ئەگه‌ر بۆی جٔبه‌جٔی نه‌كه‌م.

سنجان گوتی: خوا نه‌كات ده‌ستت به‌بٔرٔن بچٔی ئامۆزا، لٔی ئەگه‌ر نٔوه‌ی پٔیاوان ر‌ازی بٔن و كه‌مٔك هه‌ولٔی بۆ بده‌ن، ئەوا كه‌ریم ده‌بٔته به‌خته‌وه‌ترٔین كه‌سی سه‌ر پرووی زه‌وی و بۆ یه‌كجاریش خووه‌كه‌ی نامٔنٔت.

زۆراب گوتی: نٔيمه‌ی پٔیاوان هه‌موو هه‌ول‌مان ده‌خه‌ینه گه‌ر سنجان، نٔیستا پٔیمان ب‌لٔی چت ده‌ؤت؟

- كه‌ریم ژنی ده‌ؤت، ئەگه‌ر به‌ده‌ستی نه‌هٔنٔت ئەوا حالٔی خراب ده‌بٔت.

ر‌مه‌زان دواى ئەوه‌ی ترسه‌كه‌ی ر‌ه‌ؤیه‌وه، گوتی:

- هه‌ر له‌به‌ر ئەمه‌ بوو ئەوه‌نده شٔر و ر‌ٔؤیت بۆ هٔن‌انٔیه‌وه؟

زۆراب له كاتٔكدا ئاهٔیكى پٔیدا هاته‌وه، گوتی:

- سه‌به‌نٔی ئەگه‌ر له‌وه‌په‌ری دنٔیادا بٔت بووكی بۆ ده‌گوازٔنه‌وه.

- گرتته‌كه ئەوه نٔیه هه‌ر ئافره‌تٔك بٔی و به‌س، ئەو ئافره‌تٔیكى دیار‌كراوی ده‌ؤت، ده‌ترسم به‌ده‌سته‌نٔانی مه‌حالٔ بٔت.

ر‌مه‌زان به‌پروا به‌خۆبوونه‌وه گوتی:

- ئەگه‌ر زۆرابی ئامۆزام پای ب‌داته زه‌وییا هٔچ شتٔك له به‌رامبه‌ری مه‌حالٔ نابٔت.

سنجان له ناخی خۆیدا هه‌ستی به‌سه‌ركه‌وتن به‌سه‌ر ده‌ولٔه‌تى پٔیاواندا كرد، لٔی بٔنی هٔشتا مه‌سه‌له‌كه یه‌كلا نه‌بووه‌ته‌وه و ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ش خالٔی سه‌ره‌تایه بۆ خول‌فاندنی كۆمه‌لٔك گرت و ن‌الۆزی، ئەگه‌ر ٔكو كه‌ریم بٔؤست‌یا كچٔك بخوازٔت ئاسان بوو، به‌لا‌كه له‌وه‌دایه ده‌یه‌ؤت ژنٔك بخوازٔت، سه‌ره‌رای ئەو ژبان‌ه ناهه‌مواره‌ی ده‌یگوزه‌رٔنٔت، هٔشتانه‌كٔنٔی لای مٔرده‌كه‌یه‌تى. ئەمه له لایه‌ك، له لایه‌كى دٔیه‌وه پٔیاوه‌كه‌ی، كه هاپۆیه پٔوه‌ندٔی خٔزانی و كۆمه‌ل‌یه‌تى پته‌وی له‌گه‌لٔ خٔزانه‌كه‌ی كؤخا زۆرابدا هه‌یه. نٔنجاش كه‌ریم پٔوه‌ندٔی له‌گه‌لٔ ژنه‌كه‌ی ئەمدا هه‌یه. ئەم پٔوه‌ندٔیه‌ش بووه هۆی نه‌گبه‌تٔیه‌ك، ئەویش ئەوه‌یه فاته‌مه سكى له كه‌ریم پٔره. ئابرووچوونٔكه سنجان له‌و جۆره‌ی نه‌بٔنٔبوو. ئەگه‌ر بٔرۆكه‌كه سه‌ر‌بگرتٔی و زۆراب ر‌ازی بٔت، به‌كۆمه‌لٔك قۆناغی ن‌الۆزدا تٔده‌به‌رٔت، ده‌بٔی هاپۆ و فه‌تاح له‌سه‌ر ته‌لاق‌دان ر‌ازی بٔن، باشه ئەگه‌ر ته‌لاق‌یش درا، خۆ ده‌بٔی باوكی فاته‌مه له‌سه‌ر شوو‌كردنی كچه‌كه‌ی به كه‌ریم قایل بٔت. هه‌روه‌ها به‌ر له خوازٔنٔكردنی فاته‌مه ده‌بٔی پٔرسٔك به هاپۆش هه‌ر بكرٔت، له هه‌موو حال‌ته‌كاندا ده‌بٔی قه‌ناعه‌تى ته‌واو به‌وه بٔنٔت، كه هۆی شوو‌كردنی فاته‌مه به كه‌ریم ئەوه‌یه، كه سنجان به‌د‌لٔٔتی و داواى كردووه و پٔؤستی به ئافره‌تٔكه له م‌ال‌ه‌وه یارمه‌تى ب‌دات، نه‌كو هاپۆ گومان بكا و به‌پٔوه‌ندٔی نٔوان ژنه ته‌لاق‌دراوه‌كه‌ی و كه‌ریم بزانه‌ت، چونكه ده‌بٔته هۆی د‌ل‌شكان و درز ده‌خاته نٔوان ئەو دوو خٔزانه‌وه، نه‌خواز‌ه‌لا له وه‌ختٔیكى ئاسته‌نگدا پٔوه‌ندٔیه‌كى توندوتۆل له نٔوانیاندا دروست بووه.

زۆراب دواى ئەوه‌ی هه‌ستی كرد هٔچ گۆرانٔك به‌روخساری سنجانه‌وه به‌دی

ناكریت، گوتی:

- بۆ له فكر راجوویته سنجان، قهناعهتت به قسه كانی رهمه زانی ئامۆزات نییه؟

سنجان هاتهوه خۆی و به زهرده خه نهیه كه وه گوتی:

- با، قهناعهتم پێیهتی.

- كهواته قسان بکه، پیمان بلی ئهم شانسیاره کتیه میشکی که ریمی کورمی تیک داوه؟

- فاته، ژنه که ی هاپۆ.

زۆراب به واق و پیمانوه چون قسه له گه ل ئاپۆرایه کدا بکات، گوتی:

- توخوا خه لکینه، ئهمه کاره سات نییه؟

رهمه زان دوا ی قهیریک له بیدهنگی، گوتی:

- کاره ساتی له وهش گه وره تر هه یه کوپخا زۆاب، ئه ویش ئه وه یه خوانه خواسته که ریم له ده ست بده ین.

زۆراب به توور هیه یه وه ئاوری له سنجان دایه وه و گوتی:

- ده ترسم شتیک هه بیت له به ینا نا!!

سنجان به جووله یه کی نمایشکارانه وه گوتی: ئه سته غفیره لالا زۆراب، ئهم قسه یه چییه ده یکه یه ت؟

کوپخا زۆراب به توور هیه یه وه گوتی:

- باشه چون ده ته ویت ده ست بۆ نامووسی خه لکی دریز بکه ین سنجان، ده بی بچین بۆ لای هاپۆ و پیتی بیژین هاتووینه داوای ده ستی ژنه که ت بۆ کوره که مان بکه ین؟ شتی وا ته نانه ت له شه ریه ته ی کافرانی شدا نییه!!

سنجان هه ستی کرد ئه و خاله مه ترسییه ی پێشبینی ده کرد وا له پێشی قوتبۆوه، بۆیه ده بیت زۆر ئاگادار بیت و هه موو چه کیک بۆ برینی ئهم خاله به کار به ی نیت، وه کو راکیشانی رهمه زان بۆ پشتگیریکردن له بیروکه که ی، سه یریکی کرد و گوتی:

- رهمه زانی ئامۆزان قسه یه کی جوانی کرد، ده بی چاره نووسی که ریم له پێش هه موو شتیکه وه دابنن، ویزدانت قه بوول ده کات که ریم ریش به ردا ته وه و به سه ری

رووته وه دی به دی بگه ری و مندال گالته ی پی بکه ن؟ ئه وکات رۆسته م چی ده لیت که باوکی به و شیوه یه ببینیت؟ به هه زار ئه له مه مد و قولو وه لالا له چنگی شیتی رزگارمان نه کرد؟ هه ر له پیناوی چاوی که ریم نه بوو مامه میر زمان به خۆی و رهمه زانییه وه بۆ ئهم چۆله وانیه به که یش نه کرد؟ حاشا ئه گه ر من و تو و رهمه زان و مامه میرزا له پیناوی فه رماندا هاتبینه ئیره، به خۆت نه تگوت لیره به ته نیشته سه یده عاره به که ی نه وه ی پیغه مبه ره وه ده مینیته وه؟

له پرمه ی گریانی دا و به زحمه ت قسه ی پی ده کرا:

- به و خودایه، هه ر شتیک به سه ر که ریمدا بیت، من خۆم ده سووتینم.

زۆراب به ئازاره وه گوتی:

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم، وا دیاره هه موو ئهم شتانه له ناوچه وانمان نووسرایوون.

رهمه زان به هیمنیه که ی خۆیه وه، سیمای بیرکردنه وه ی قوول و گه شبینی پتیه دیار بوو گوتی: پروانه کوپخا زۆراب، ئامۆزا، هه موو شتیک له پینا و که ریمدا ئه هوه ن ده بیته وه، ئیستا قسه ی زیاد سوودی نییه، ده بی بیر له وه بکه ینه وه چون ئهم گرفته چاره سه ر بکه ین، ئهم هاپۆ ترکه نه که له بارگیره عانه یه ک ناهینتی، ئهم منداله ی چون مندالیک پاسارییه کی گرتبیت، ئاوا به ند کردوه. به خوا زوو بی یا دره نگ ئه مه ی پی ده لێن ژنه یان هه لده وه شیته وه، مام فه تاح به خۆیشی نارازییه، خو خۆت گویت لی بوو هاپۆ ده یگوت که که ی نایه ویت لای پیاوه که ی بمینیته وه. پروا ده که ی ئهم دۆخه به رده وام بیت؟

باری ده روونی کوپخا زۆراب گۆرا، کاتیک گویتی له قسه کانی سنجان و رهمه زان ده گرت، چه ندین وینه ی به خه یالدا هاتن، ئه وشه وه ی بیر هاته وه، که خه ونی به جنۆکه که وه بینی و له گه لیدا رای بوارد، ئینجا بۆ به یانی تووشی لالی و ده ست لی وه شان هات، پاشان پێشنیازی پیره قه ره که بۆ ژنه یانی، دوا یی سیمای کرژبووه وه ی که ریمی، دوا ی ئه وه ی ئه وانگه ل ده ستیان لی وه شاندا هاته به رچاو، قومیکی له دار جگه ره که ی دا و گوتی:

- بیگومان به رژه وه ندی که ریم لای من له سه رووی هه موو شتیکه وه یه، وه لی

نامه‌ویت گرفت دروست ببیت و بیته هوی دلشکان و دابرا نی هاپو. خوینمان له‌گه‌ل
ئه‌ماندا تیگه‌ل بووه و له‌گه‌لیاندا بووینه‌ته یه‌ک مال.

شه‌وی بارانه‌که له دیوه‌خانه‌که‌ی کوپخا زو‌راب دره‌نگ هه‌ستان، هه‌رچه‌نده
بریاریان دابوو تا بارانه‌که لپی نه‌کاته‌وه دیوه‌خان جی نه‌هیلن، وه‌لی نه‌یانتوانی
له‌سه‌ر قسه‌ی خوین بمیننه‌وه، چونکه بارانه‌که له توانای ئه‌وان به‌هیزتر بوو، بویه
خوین دایه ده‌ستی خه‌وه‌نووتکه‌وه، پاشان قه‌ناعه‌تیا ن هینا، که باران ئه‌رکی خوئی
به‌جی گه‌یاندوووه و زیاد له پیویست به‌ناخی زه‌ویدا روچووته‌خوار، به‌پیچه‌وانه‌ی
ئه‌وانی دیبه‌وه، هاپو بیدار بوو و تاقتی تیدا مابوو.

وا دیار بوو ئه‌و خورما به‌کونجیبه‌ی به‌بوئه‌ی باران بارینه‌وه دابه‌شیا ن کرد وزه‌ی
پی به‌خشی و زه‌وقی هه‌ستان، بریاری دا ئه‌مجار به‌خوشی بیت یا به‌ناخوشی
ژنه‌که‌ی بداته عه‌رز او سواری بیت. لی گرفته‌که له‌وه‌دا بوو، ئه‌و نه‌عه‌لییه‌ به‌روژه‌وه
چه‌ندین جار کونده ئاو له زینه‌که‌وه ده‌گوارزیه‌وه و به‌دریژی پی روژ بارگیرئاسا کار
ده‌کات، گه‌لیک له‌و به‌تواناتره، جاریکیان هه‌ولی دا به‌زور ده‌رپیکه‌ی له پی داکه‌نیت،
که‌چی له ئه‌نجامدا ده‌ستی بادا و به‌که‌وگیره دارینه‌که‌شی ده‌یدا به‌سه‌ریا،
هه‌ر شه‌شی لی کرد جاریکی دی لپی نریک بیته‌وه ده‌یکوژیت.

کلله دارینه‌که‌ی خسته کونه چوارگوشه‌که‌ی ده‌رگا‌که‌وه، له‌سه‌رخو و بی چرپه
کردیبه‌وه. هه‌ریه‌که‌یان به‌ته‌نی له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌ دوور له‌یه‌که‌ ده‌نووستن، کوانوو‌ه‌که‌ له
نیوانیاندا بوو. یه‌که‌مین شه‌وی لی ده‌رچیت، که وه‌کو موته‌که‌یه‌ک تیپه‌ری و لپی
نابیته‌وه، ئه‌گینا له یه‌ک نویندا پیکه‌وه نه‌نووستوونه. شه‌ویک بوو خوین تیگه‌ل به
کیم و خه‌وزران و موته‌که‌ بووبوو، ئه‌وه یه‌که‌مین و دوا جار بوو زه‌فه‌ری پی برد و
لاقه‌ی کرد، ئیدی له دووه‌مین روژه‌وه بریاری دا به‌ته‌نی بنوی و نه‌هیلنیت توخنی
بکه‌ویت.

له سه‌ره‌تاوه چه‌کی ئه‌و نینۆکه تیژه‌کانی بوون، مه‌گه‌ر هه‌ر هاپو بزانیته‌ چه‌ند
به‌ئیش بوون، پاشان به‌تیپه‌ربوونی کات چه‌که‌کیشی به‌ره‌وپیش چوون، تا‌کو
ئه‌سکوئ قورسه له دار به‌روو دروستکراوه‌که‌ی دوزیبه‌وه، ئیدی ئه‌وه باشترین چه‌ک
بوو هاپو سللی لی بکاته‌وه. جاریکیان هاپو ده‌ستی لی دایه خه‌نجر و هه‌ره‌شه‌ی لی

کرد، هه‌ر هینده‌ی زانی له ناکاو شتیگ به‌ر ده‌ستی که‌وت و هه‌فته‌یه‌کی له‌کار
خست، هه‌ر جاریکیش لپی بدایا له‌گه‌لیدا ده‌یگوت: پیره‌که‌متیار.

له تاریکیبه‌که‌دا به‌له‌په‌کوئی و به‌هه‌نگاوی گه‌وره‌وه خوئی گه‌یاند هه‌ر چه‌که‌ی،
هه‌ناسه یه‌ک به‌دوای یه‌ک و قووله‌کانی ماره‌کانی حه‌زیا ن به‌ئاگا هینانه‌وه، ئه‌و له
خه‌ویکی قوولدا بوو، ئه‌وه به‌میشکیدا هات له خه‌ودا په‌لاماری بدا و سواری بیت، له
تاریکیبه‌که‌دا ده‌ستی بو پزووی ده‌رپیکه‌ی برد، رای کیشا گریکه‌ی کرده‌وه و فرپی
دایه لاه، پاشان به‌ئاسپایی دزه‌ی کرده نوینه‌که‌یه‌وه. فاته‌مه هه‌ر به‌هه‌مان جله‌کانی
روژیبه‌وه ده‌نووست و ده‌رپیکه‌ی درپیژی له پی ده‌کرد. به‌ته‌نیشتیبه‌وه راکشا و
خه‌یالی قاچ و ران و سکی ده‌کرد. به‌ئاسپایی ده‌ستی بو ژیر لیفه‌که‌ی برد، له هه‌موو
ساتیکدا چاوه‌روانی لیدانیکی له ناکاوی ده‌کرد، له‌سه‌ر پشت راکشابوو، بیری
کرده‌وه، ئه‌گه‌ر ئه‌م ده‌رپی نه‌عه‌لییه‌ به‌نه‌خوینداره نه‌بوایا، که مه‌گه‌ر هه‌ر خوا
بزانیته‌ گریکه‌ی له کوئی، کاره‌که ئاسان ده‌بوو، نه‌خوازه‌لا له‌سه‌ر پشتیش لپی
که‌وتوو، قاچه‌کانی لیک دوور کردوونه‌ته‌وه، ده‌کرا خوئی ئاماده بکا و لیفه‌که‌ لا بدا و
له چاوترووکانیکدا چه‌که‌که‌ی له زنی بچه‌قینیت، ئه‌وکات ده‌توانیت ده‌ست له
ناوقه‌دی گیر بکات و به‌ری نه‌دات، تا‌کو ئاگری شه‌هوه‌تی له‌ناودا به‌تال ده‌کاته‌وه.
ئیدی دوا ی ئه‌وه چی ده‌بیت با ببیت. وه‌لی چون شتی وا ده‌کریت، له کاتیکدا ئه‌م
ده‌رپی نه‌فهرت لی کراوه بووه‌ته له‌مه‌ریک له نیوانیاندا؟

ده‌ستی راستی به‌نه‌رمی به‌بان سکه لووسه‌که‌یدا به‌ره‌و خواره‌وه بو ناوه‌راستی
خشاندا، هه‌ینی گه‌یشه‌ته‌ ده‌رپی توند شه‌ته‌که دراوه‌که‌ی، وه‌ستا، به‌قامکه‌کانی له‌گه‌ل
به‌نه‌که‌دا روئی، به‌لکو گریکه‌ی بدوزیه‌ته‌وه. نه‌رمی هه‌ناسه‌ی تیگه‌ل به‌هاژه‌ی بایه‌که
و لیزمه‌ی بارانه‌که‌ ده‌بوو، که به‌دیوار و سه‌ریانه‌که‌یدا ده‌کیشا. قامکه‌کانی گه‌یشه‌ته
ئه‌وسه‌ری ناوقه‌دی لای چه‌پی، بی ئه‌وه‌ی گریکه‌ بدوزیه‌ته‌وه. به‌ئاسپایی چوو سه‌ر
لای راستی، له‌وسه‌ره‌وه قامکی به‌ری که‌وت، له گوشه‌ی نیوان که‌مه‌ر و جیگه
ره‌قه‌که‌بوو. له خویشی دوزینه‌وه‌ی گریکه‌ دل‌کوئی پی که‌وت، که‌چی به‌بزربوونی
دلته‌نگ بوو، ویستی به‌نه‌که راکیشیت، که‌چی له‌م کاته‌دا پرخه‌یه‌کی کورتی کرد و
هه‌لگه‌رایه‌وه سه‌ر لای راستی، ئیدی گریکه راست که‌وته ژیریبه‌وه، هه‌ر هینده‌ی

لهسه لاته نیشته جیگیر بوو، وهکو پیشوو بهر پیکوپیک کی کهوته هه ناسه دان. ناخی بۆ ئەو ههله هه لکیشته، که له دهستی دا، بیرى له پیکهیهکی دی کردهوه.

هه وکه وا له بهردهمیته، خۆی گرمۆله کردبوو، ئەژنۆکانی نووشتاندبوونه وه و گهیشتبووونه مه مکه کانی.

به بانیدا تیپه ری و چوو هه ویدیوییه وه، ناوله پی به داوا ویدا، که لیفه کهی به سه ره وه نه بوو، هینا. گهرم بوو، ههستی کرد چووکی وا هه نساوه، چه ندین مانگه وا نه بیینیوه، بیرى له وه کردهوه به قه له مبره کهی به نه خوینه کهی به بری و ده ریپکه شی بد پینى، له کاتیکدا به وریاییه وه سه ری په نجه ی به داوا وه ساف و لووسه که ویدا ده هینا، سه ری په نجه ی بهر کونیک کهوت، که له ناوه راستی داوا ویدا بوو، نا هیکى به بهردا هاته وه، هه ولئى دا کونه که گه وه بکاته وه، چه ندیکیش سه ری په نجه ی بهر گوشته نه ره کهی ده کهوت، زیاتر گری ده گرت و وریایی که متر ده بووه وه، به شیوه یه که بى ئەوهی ناگای له خو بیت کونه کهی هه لجرى و له سه ره چۆک وه سنا، ویستی چووکی بکاته ئەو شه قه ی تا زبى دریزه ی هه بوو، خۆی له بیر کرد و وای زانی له ئیشه که ویدا سه ره که وتنی به ده ست هینا. به هه ردوو دهستی فاته می گرت و خواره وه ی رووه و نیشان، که له پیکانی هه له ی کرد، پالنا، هه ینى ویستی دووباره ی بکاته وه، فاته م چون پشیله ی بریندار له شوین خۆی راپه ری، بى ناگا به هه ردوو دهستی پالی پیوه نا، بهر له وه ی به ناوی خۆیه وه گازی بکات، گوپی له زمه ی سه ری هاپۆ بوو دای به زه وییه که دا، له تاریکیه که دا به نالینه وه گوته:

– فاته م، سه رت شکاندم، بووا نازارم ده دهیت؟

ددانی جیر کردهوه و به توو رییه وه گوته:

– به حه قى ئەمشه وه، ئەگه ر جار پیکى دی په نجه ت بهرم بکه ویت، ده ستت ده برم، هه ی پیره که متیار.

دهنگى هاپۆ له تاریکیه که وه ده هات ده لالایه وه:

– فاته م، حه یاته که م، ده ست و قاچت راده مووسم، به یله به س قلیک بکه م، ته نیا ئەمجار.

فاته م به ز راسته پی هه سنا و ده رگا کهی کردهوه، راست به رامبه ری میزی کرد،

خوششه ی میزه که ی تیکه ل به دهنگى بارانه که ی سه ربانی ده کوتایه وه، بوو. هاپۆ زیاتر خرۆشا، له وده مه ی گری به نه خوینه که ی توندتر ده کرده وه گوته:

– هه زار جارم پی گوته تامی ناکهیت، ئیتر بۆ واز نا هینیت؟

له کاتیکدا ده سی به چووکه دامرکا وه که یه وه گرتبوو، به لالانه وه وه گوته:

– فاته م، ته نیا جار پیک، چیت ده وپی ده تده می، لیره یه کی ره شادیم له باو که وه بۆ ماوه ته وه ده تده می. ته نیا یه که جار زیاتر نا، ده ستت ماچ ده که م.

خۆی په ستایه جییه که یه وه و گوته:

– لیره که بۆ خۆت هه لگره، بۆ دوا جار ناگادارت ده که مه وه، ئەسکو پیکه وا به ته نیشتمه وه یه، ئەمجار په نجه ت بهرم بکه ویت ده ست له خۆت بشۆره، هه ی بى شه رم.

– فاته تو ژنى شه رعى منى، له و دنیا له خوا ناترسیت؟

– لیم گه ری بابنوم، هیلاکم.

هاپۆ دواى ئەوهی خۆیدا یه ده سته وه، وایزانی ئیره یی ده جوو لینی، گوته:

– قه بوول ده کهیت ئیستا بچم له گه ل ما که ره که دا رابو پرم؟

ئەویش به دهنگى هیلاک و گوپی پی نه داوه، گوته:

– برۆ، حه ز ده کهیت له گه ل سه گدا رابو پره، گرنگ ئەوه یه به لای مندا نه یهیت.

– شوخیت له گه لدا ناکه م فاته م، به راستی ده یکه م.

بارانه که ی بهر سه ربانه که ده کهوت که ریمی بیر ده خسته وه، ناوله پی به سه رسکیدا ده هینا، چون هه ست به پاشما وه کانی بکات، بۆ ئەوه ی شتیکی له جه سته ویدا هه لگریت، بهر له چوونی بۆ ناو جی خۆی نه شوشته، کاتیک دوا قسه کانی بیر هاته نه وه، حه سه رته ی هه لکیشا:

– ده بی شتیکی بکه م.

پیوه ی دیار بوو شتیکی هه ر ده کات، هیز و سوور بوونی زیاتر بوو، گوته:

– هاپۆ چیت له ده ست دیت بیکه، گرنگ ئەوه یه توخنى من نه که ویت.

ویستی بۆ ته ویله ی گویدر پژه کان بچیت، زۆر شه که ت بوو، کیشانی سه ری

بەزەوییه‌که‌دا ژانەسەرێکی لای چەپییه‌وه دروست کرد. هەرچی چووکی بوو سەرەرای گەرمیی دەستی بوو پارچە پەرۆیک، بەر لەوهی ئەو خۆی بداتە دەست خەوه‌وه، پرخی ئەم تاریکییه‌که‌ی دەبری.

کەریم و مەردان دواى نانى نیوهرۆ لای فەتاح یەكسەر گەڕانەوه گوندی زۆراب. چونکە داواى لیبووردنیان کرد، کە لەبەر زۆری ئیشیان ناتوانن بمیننەوه. فەتاح تکای لە مەردان کرد سلاوی بە هاپۆ بگه‌یه‌نێ و پێی بلێت حەبەى کچی بۆ دوا جار بۆ دینیتەوه و فاتمەش لەگەڵ خۆیدا دەباتەوه. بۆیە با خۆی بۆ تەلاق تەیار و ئامادە بکات و هیچ گرفتیک نەنیتەوه. هەر وه‌ها پیشی باشتەر جیابوونەوه‌که بە‌ناشتییانە و برایانە بیت.

هەردووکیان لە خۆشیاندا بە‌ئەسپەکانیان پیشبرکێیان دەکرد. لە رێی روه ئاسکێکیان بەدی کرد، رینگەیان لێ برین و لەودو گردیکەوه خۆیان مات دا. مەردان توانی ئاسکێک بپێکێ و لەسەری بدات. کە گەڕانەوه نانی شیوانی گشت خیزانەکیان دا بین کردبوو. بەر لەوهی رۆژەکه لەودو ئاسۆگەکه‌وه ئاوا بیت، پەله‌ه‌وره‌کان بە‌خێرایى بەری ئاسمانیان گرت، سەرلەنوێ بارانەکه‌ داى کردوه. کوێخا زۆراب بە مەردانی راگەیان بە‌دواى هەریه‌ک لە میرزا و سەید و هاپۆدا بچیت، بێن نانی شیوان لای ئەو بخۆن. دواى ئەوهی مەردان بۆ لای میرزا و سەید چوو، لای دایە لای هاپۆ، تا پێی راگەیه‌نیت. مەردان هەستی کرد رەوشی ماله‌وه سروشتی نییه، هاپۆ لە دۆخیکى دەروونی زۆر خراپدا بوو، دەتگوت گۆراوه و چوووتە ناوتەمەنەوه، هەینى پێی راگەیان لای کوێخا زۆراب داوه‌تى گۆشتی ئاسکە، مگیزی کرایه‌وه. جگەرەیه‌کی دایى، فاتمە لە بەرامبەر ئاگردانەکه‌دا کړ و هیمن دانیشتبوو جله‌کانی پینە دەکردن، مەردان پێی باش بوو ئەوی مام فەتاح پێی گوتوه‌ پێی راگەیه‌نیت باشتەر، چونکە رەنگە باره‌ خراپە دەروونییه‌که‌ی ببیتە هۆی قایلبوون بە تەلاقدانى. رووی لە فاتمە کرد و پێی گوت:

– ئەم‌رۆ چووم بۆ راو، گەیشتمە دێیه‌که‌تان و سەرێکم لە باوکت دا.

فاتمە گەشاپه‌وه و سیما خەمۆکیه‌که‌ی گۆرا و گوتی:

– توخوا سەرت لە باوکم دا؟ چاکت کرد، دەنگوباسی چیه‌؟ چی گوت؟ حەبە

چۆنە، چیه‌ گوت؟

مەردان سەیرێکی هاپۆی کرد، بینی بێ خولقتر بوو، ویستی وه‌ک یه‌کێک بیه‌وێت لە بازنەى خەمۆکیه‌که‌ی دەربچیت، یاخود وا نیشان بدات گرنگیان پێ دەدات، پرسى:

– وه‌زیان چۆنە؟ داخۆ ئاسوودەن؟

– ئەوان باشن. زۆر سلاوتان لێ دەکەن و لە ئەحوالتان دەپرسن، حەبەش سلاوی لێ دەکردی و گوتی؛ دەستی باوکم ماچ دەکەم و داواى کرد بچی بیه‌یتەوه، چونکە ئیتر بەرگە ناگریت. مام فەتاح گوتی بە‌خۆی دەیه‌ینیتەوه و فاتمەش دەباتەوه. تکاشی دەکرد با تەلاقدانەکه‌ بە ئاشی و برایانە و بێ سەرئێشه‌ بیت.

فاتمە لە کاتیکدا گەشبینی هەموو گیانی داگرت، گوتی: منیش ئەمەم دەوێت، بە‌هیوام بگەرێمەوه مالى باوکم.

– دەمت داخە، قسە بۆ تۆ نەهاتوه.

هاپۆ وای گوتی، پاشان ئاورى لە مەردان دایه‌وه و بە‌رده‌وام بوو:

– با بێ و کچه‌که‌ی بباتەوه، وه‌لێ دەبێ تەنگەکه‌م بۆ بگەرێنیتەوه، ئەگینا تەلاقى نادەم.

هەرچەندە مام فەتاح ناوی تەنگە لا نەهینابوو، مەردان زانی ئەمە لە‌بان مارەهییە‌که‌یه‌وه‌یه‌تى. بۆ ئەوهی بە‌هانەى بېریت، گوتی:

– بێگومان مام هاپۆ تەنگە‌که‌ت بۆ دەگەرێنیتەوه، وه‌کو پیم گوتی، ئەو دایه‌وێت هەموو شتە‌کان بە‌ناشتییانە و بێ قەرەقەر تەواو بن.

بێدەنگی دای گرتن. لە دەری بارانیکى بە‌خوێر دەباری، وه‌کو دۆینى شەو سەربانی دەکوئیه‌وه و دەیدا بە‌دیوارەکاندا، بە‌مه‌ دلێ هەموویانى خۆش دەکرد، وه‌لێ ئەو نەشئەیه‌ى فاتمە گرتبووی هاوتای نەبوو.

مەردان دۆخی بێدەنگیه‌که‌ی بری و گوتی:

– مام هاپۆ، با ئیمە برۆین، ئەوان لە دیوه‌خانه‌که‌ی کوێخا زۆراب چاوه‌روانمانن.

سەنجان لە بۆنەى وادا هەمیشە بە‌دووی فاتمەیدا دەنارد، کەچی بۆ

دوو مانگ زیاتر به سهر دامه زرانندی قایمقامی نویدا تیپه ریپوو، بی ئه وهی کۆبوونه وه به که به ئه نجومه نی کارگێری سه نه جق بکات. هه رچه نه ده جیهانگیر و پیامواقسوولانی دیکه ی شار پێیان له سهر ئه وه داگرت داوه تیک له سهر شه ره فی دامه زرانده که ی بکه ن، که چی ئه وه به هه موو شیوه یه که ره تی کرده وه، به به هانه ی ئه وه ی ئه م داوه ت و بانگه یشتنه له گه ل سیاسه تی نوپی ئه ودا ناگونجین. له لایه ن فه رمانبه ره کانه وه چه ندین لیکدانه وه بۆ «سیاسه تی نوپی» کران، که نادپاری و ترس و چاوه روانیی له خۆ گرتبوو. ئه وی زیاتر خه لکه که ی ترساند، دامه زرانندی قومه ندانی نوپی بوو له بری یوزباشی، که به وه ناسرابوو هه ولی زۆر بۆ سه ربازگیری ده دات.

ئه وه شی له شار و له نیوان هۆزه کاندایه ی تیپرامان بوو، هاتنی سه ربازی نوپی جه ندرمه بوون، ده یانگوت به تازه ترین چه کی وه کو تفه نگ و ره شاش و تۆپ ته یار کران. هه روه ها ده یانگوت ئه وه سه ربازانه هه میشه یاهه ری قومه ندان بوون، که ناسرابوون به ئازایی و هیرشه تۆله ستینه کانیان دژ به وه هۆزانه ی باجیان نه ده دا و کوره کانیان بۆ سوپا نه ده ناردن. ئه ی باشه قایمقام و یوزباشیی پێشوو بۆ کوئی گواسترا نه وه؟ ئه مه نه یینییه که بوو که س هه لی نه هیئا.

جیهانگیر که وته گومانه وه، بۆ یه که مین جار هه سستی به ترس و دلله راوکۆ به رامبه ر به چاره نووسی خۆی و موک و مالی کرد. ئه وی زیاتر هه راسانی کردبوو، ئه و دۆخی ترسه ی فه رمانبه ره کان بوو، که یه کسه ر پێوه ندییان له گه ل خه لکه که دا بری. ته نیا که سه یک قایمقام تیکه لی ده بوو و ریزی لی ده گرت ئه فسهر یکی خانه نشینی ده وله مهندی خودان مه زرا و خانوو په ره ی تورکمان بوو، خاوه نی ئه و خانه بوو که جیهانگیر به کرۆ لی گرتبوو.

چونکه ژنی چواره می کوردبوو، دللی به جیهانگیر ده کرایه وه، ئه میش به ره له وه ی به هۆی ئازاری که ده یه وه واز له خوار دهنه وه به یینیته، هاو رپیه تی کۆری مه ی و خوار دهنه وه ده کرد، موراد چاوشیشیان له گه لدا بوو. کاتی که هه وله کانی جیهانگیر

دوو رسته نه وه ی له به دگومانی ئه مجاریان به دوویدا نه نارد، فاتمه به زرنگی خۆی درکی به وه کرد، بانگ نه کردن و هاتنی مه ردان بۆ لایان دوا ی ئه وه ی چۆته لای باوکی و وتنی ئه وه ی باوکی بۆ ها پۆی نار دبوو، ئه مانه هه مووی ریکه وت نین، هه لبه ت هه ندی شت له په نهان روو ده دن، ئه و به ورده کار ییه کانیان نازانیت، هه سه ره تی هه لکیشا و روخساری که ریمی هاته به رچاو، دوا قسه کانی له می شکیدا ده زرنگانه وه:

- ده بیته شتی که هه ر بکه م.

بیری کرده وه، ئه وه ی وه ک ئه ون ئه گه ر بریار له سهر شتی که بده ن، هه ر به راستی ده یکه ن. ئه هیکی پێدا هاته وه و وای هه سه تکرد به سه ر پشتی په له هه ور یکی به هارییه وه یه.

مه ردان به ده م ریکه وه گو تی:

- ئه ری مام ها پۆ، توخوا تۆ و ئه م کچه ساویلکه منداله یان گوتوه؟ بینیره وه بۆ مالی باوکی و با سه رت په حه ت بیته.

- خۆزگه هه ر ساویلکه بوایا، شتی تۆکه و مه کربازیشه، وه کو ده له سه گی که سی که تری ده که م، وه لی تا باوکی تفه نگه که م بۆ نه گه ر پێنیته وه ده ستی لی به رنامه م.

بۆ پېۋەندىكىردن بە موراد چاوش، ياخود بە بەرپۆتەبەرى گەياندن يا بە ھەر فەرمانبەرئىكى دىيەۋە بەخۇرا رۆيى، واى بەباش زانى سەردانى عاسم بەگى ھاۋەلى دېرىنى بكات. ئەم بىرۆكەيەى ۋەكو سروسىك بۆى ھاتبىت خستىيە ھەلەكەسەما. بۆ ئەۋەى سەردانەكەى دروستكراۋ نەيەتە بەرچاۋ برپارى دا كرىتپەندەكە (عقد الإيجار) لەگەل خۇيدا ببا و پارەكەش بدات، كورە گەرەكەى نارد تا ھاتنەكەى پى رابگەيەنيت، داخۇ كاتى ھەيە بۆ پيشوازيكردن. عاسم بەگ زۆرى بەدل بوو و گوتى بۆ نانى شىۋان لە مالى چاۋەرۋانى دەكات. پيشى باشە بەتەننى بيت، چونكە قسەى خۆى لەگەلدا ھەيە. جىھانگىر ھەستى شەشەمى، كە بەدەگمەن ھەلەى دەگرد، پىي گوت ئەم قسە تاييەتەنە ماىەى دلخۇشى نين. وا ديارە ئەو كاترئىمىرى شوومىيەى كە لە سەرەتاي دەۋلەمەندبوونىدا چاۋەرۋانى بوو، ھات. بۆيە دەبى بەخۇيدا بگا و ژيرانە بجوولتەۋە و ئاگادارى ھەر وشەيەك بيت لە زارى عاسم بەگەۋە دەردەچىت، كە بەيەكى لە كۆنترىن ئەندامانى ئەنجومەنى كارگىرى دادەنرئىت. سەرەراى كەمدوويىيەكەى، ئەگەر قسەى بكردايا، ھەموۋان گوپىيىستى دەبوون و كەس نەيدەتوانى قسەى پى بېرئىت. كاتىكىش لە ھەر دانىشتنىكدا ئامادە دەبوو، ھەموو لەبەرى ھەلدەستان بەقايمقامىشەۋە. ئەۋىش بەخاكەرايىيەۋە دەيگوت: – ئەستەغفىروللا، دانىشن.

ھەرچەندە لە دانىشتنەكاندا لە ژيانى تاييەتى خۆى نەدەدوا، كەچى ھەموۋان دەيانزانى لە چەندىن شەردا بەشدار بوو و بەرزترىن مىدالىشى پى دراۋە، ئەۋەشىان لە بارەۋە دەگوت مامەلەى لەگەل دىل و ناموسلمانەكاندا مرۇفانە بوو و ھەموو جۆرە دەستدرىژىكردن و تالان و برۆيەكى رەت كىردوۋەتەۋە. بوونىشى لە ئەنجومەنى كارگىرى سەنجهفدا ھۆكارئىكى كىرنگ بوو بۆ زەبر و زەنگ نەنۋاندن بەرامبەر بەھۆزەكان، ياخود ھەلمەتى تەمىكردن دژيان.

سەرەراى ئەۋەى بەردەوام دەيخواردەۋە، پۇژانە مەنجهلئىك نىسكىتە، ياخود فاسۇليا، يا ھەرىسەى بۆ مزگەوتىش دەنارد. ھەژارەكان سوپاسى خوا و ئىنجا عاسم بەگيان دەگرد و لە خۋاى دەپارانەۋە ھىندەى تىرى بداتى و لە وىنەى زۆر بكات.

جىھانگىر واى بەباش زانى باشتىرىن ديارى لەگەل دەستىدا بىببات بوتلئىك شەرابى كۆنى چەند سالەيە. ماۋەيەكى كەم نىيە لاي خۆى ھەلى گرتبوو. لەسەر ئاگر چاۋەرۋانى خۆر ئاۋابوونى دەگرد و زۆر شتى بەمىشكدات ھاتن. كاتى خۆى برپارى دابوو سەردانى كوئىخا زۆراب بكا و لە خۇشىياندا بەشدار بى و چىژ لە بەھا، ۋەرگرئىت. دەيانگوت دەفەرەكە بوۋژاۋتەۋە و بەرۋوبوم تا رادەى تەقىنەۋە زىادى كىردوۋە. ئەۋەتا بەھارەكەى تىپەرى و گەلئىك رۋوداۋىش لە دۆلى كىران رۋويان دا، بى ئەۋەى كاتى ھەبىت لەگەلئاندا رابوئىرئىت. شىخۇ كچە گەرەكەى شىخ باباى خواست، كورە گەرەكەى شىخ باباش خوشكى شىخۇى خواست. دە رۇژ زەماۋەندىان گىرا، مىرزا و تاقمەكەى ھاۋەشىيان نەگرد، مىرزا ويستى ھۆزەكەيان جى بەلئى و بۆ شوئىنئىكى دى بىروات. ۋەلى دواى ئەۋەى كچىكىان پىشكەش بەحەمە غەرىبى براى كىرد، ئىدى ژىوان بووۋە.

ھاپۇ و مام فەتاح ژن بەژنەكەيان ھەلۋەشاندەۋە، كچى ھەرىەكىان گەرايەۋە مائە باۋانى. كوئىخا زۆراب زوو بىۋەژئىكى لە خىزمانى خۆى بۆ دۆزىيەۋە، مەردان لە دوا سەردانەكەيدا بۆ لاي جىھانگىر گوتى؛ ھاپۇ دواى ژنەپانەكەى زۆر گۇراۋە، بوۋەتە مرۇفئىكى مېھرەبان و خۇش مەحشەر. سىنجان پىي دابوو بەزەۋىدا كە دەبى كەرىم فاتمەى كچى مام فەتاح بخوازئىت.

حەسرەتى بۆ ئەۋە ھەلئىكشا كە ھىندە كاتى نىيە بەشدارىيى ئەۋ رۋوداۋانە بكات، بۆ يەكەمىن جار لە ژيانىدا ھەستى كىرد، خانەكە و ئەۋ شتەنەى تىيدان بوۋنەتە بار بەسەرىيەۋە. ھەموو جارئىك برپارى يەكجارى سەفەر كىردنى دەدا، كۆمەلئىك جووتىار بەبەرۋوبوم و بارەۋە دەھاتن، پىيانەۋە سەرقال دەبوو و سەفەرەكەى تا كاتئىكى نادىيار دوا دەخست. دوا جارىش دەبوو رەمىزى كورى و سائىبى برادەرىشى لئىل خۇيدا ببات، كە بەتايبەت لە كەركوۋكەۋە ھاتبوو تا سەردانى رۆستەم لە دۆلى كىراندا بكات. ۋەلى گەيشتنى كاروانئىكى باركراۋ لە دانەۋىلە بۆ فرۇشتن، نەيھىشت بىرۆكەكەيان سەر بگرئىت. رەمىزى و سائىب بەتەننى رۇيشتن، تا نوۋكەش وا لەۋىن. واى مەزىندە كىرد رەمىزى كورى بەيەكجارى نايەۋى ھاۋكارى بكات. ئەۋ دواى توندوتۇلبوونى پىۋەندىيى لەگەل رۆستەم و سائىبدا ناخوازئى تەنانەت ۋازەى خانىشى

به‌رگوي بکه‌ويت، بي نه‌وهی له هه‌یه‌که‌ی بگات هه‌ستی به‌ته‌نیا‌یییه‌کی کوشنده و بی ئومیدییه‌که کرد مایه‌پوچی و نا‌ئومیدی له ناخدا چاند. هه‌موو هیوای له ژياندا نه‌وه بوو ره‌مزی به‌خته‌هر بکات و خو‌شیی بخاته دل‌یییه‌وه و ئاماده‌ی بکات تا ئیشه‌کانی خان وه‌ر‌بگريت.

که‌چی نه‌وه‌تا نایه‌وي هه‌چ شتيک له باره‌ی خان و پاره‌وه بزانیته... زیاد له شه‌ش مانگ به‌سه‌ر قایمقامی پيشوو و یوزباشیدا تپه‌ریوه. ئیدی له‌و رۆژه‌وه، به‌تایبه‌ت دوا‌ی گه‌يشتنی قایمقامی نو‌ی و قوماندانی هاوه‌لی، هه‌ست به‌دوره‌په‌ریزی و ته‌نیا‌ی ده‌کات، هه‌چ فه‌رمانبه‌ریک نه‌ک سه‌ری لی ناده‌ن، به‌لکو په‌رسیاریشی ناکه‌ن. نه‌وان نه‌و کات له‌وین مه‌گه‌ر داوه‌تیا‌ن بکات، نه‌گینا به‌لای نه‌وانه‌وه بوونی نییه، درکی به‌وه کرد گرنگیه‌که‌ی له‌وه‌وه نییه به‌جیه‌هانگیری بانگ ده‌که‌ن، به‌لکو له‌به‌ر نه‌وه‌یه هاوه‌لی نزیکي قایمقام و یوزباشییه. ته‌نیا که‌سیک له‌و هاوه‌له‌ دیرینه‌وه‌ی که به‌رده‌وام تا گه‌يشتنی قایمقامی نو‌ی سه‌ری لی دده‌ا، موراد چاوش بوو، که‌چی نه‌میش وه‌ک جیوه‌ی لی ها‌توو و نابینریت. ده‌بی نه‌م‌رۆ هه‌موو شته‌کان لای عاسم به‌گ روون بکرینه‌وه، نه‌میش نه‌گه‌ر شتی لی نه‌شاریته‌وه و نه‌وه‌ی له‌ دل‌یا‌یه‌تی پی‌ی بلیت.

گه‌رمای کو‌تایی مانگی جو‌زه‌ردان سیمای به‌هاری نه‌ه‌شت. له‌په‌ر دای به‌سه‌ر خه‌لکیدا، ده‌یانگوت نه‌م به‌هاره جوانه‌ی نه‌م سال ناوچه‌که به‌خو‌وه‌ی بینی هاوینیکی گه‌رمی به‌دواوه دیت، دووریش نییه شتی چاوه‌روانه‌که‌راوی خراب به‌دووی خویدا بپنیت. بویه ده‌بی دانه‌ویل‌که‌هیا‌ن له شوینیکی باش بشارنه‌وه، چونکه لای خه‌لکی وا باوه هه‌ر شتيک له سنووری خو‌ی تپه‌راند، ده‌بیته هه‌ی به‌دیومی و شوومی، نه‌گه‌ر باره‌که‌له‌شیر به‌ر له گه‌وره‌بوونی قوقاندی نه‌وه ده‌بی سه‌ر بپه‌ردیت، خو‌ مندالی زیره‌کیش زۆر نا‌زیت و ته‌مه‌ن کورته. وا به‌هاریش رابورد بی نه‌وه‌ی خو‌شی له جوانییه دلگیره‌که‌ی وه‌رگريت. خزمه‌کانت جوانترین رۆژانی خو‌یان ژیا‌ن و که‌یفیا‌ن کرد، بی نه‌وه‌ی له‌گه‌ل‌یا‌ندا به‌شداري بکه‌یت و رۆژانی رابردوو به‌سه‌ر بکه‌يته‌وه. خه‌می نه‌وان له‌وي ته‌نیا باران بارینه و خواش له شیوه‌ی لافاوی به‌هیز خیر و فه‌ریکی وای بو ناردن پيشتر بارانی وایان به‌خو‌یا‌نه‌وه نه‌دیتبوو. نه‌وان له‌وي له

خیزانیکی گه‌وره‌دا پیکه‌وه ده‌ژین و گیانیا‌ن به‌بان یه‌کتره‌وه ده‌رده‌چیت و که‌سیان هه‌ست به‌وه‌رسی و بیزاری ناکات. نه‌گینا بو ره‌مزی کورته چون خو‌ی له‌ويدا ببینته‌وه، به‌که‌یفخو‌شییه‌وه بو لایان راده‌کات؟ نه‌ی خو‌ت؟ نه‌وه‌تانی پاره و سامانت له سه‌روشت به‌ده‌ره و خه‌ریکه له ژیر بالیدا ده‌نالینیت و له جو‌وله‌ت ده‌خات. نه‌یه‌شت بچی سه‌ردانی ته‌کیه‌ی شیخی به‌رزنجه بکه‌یت، که یه‌کیک بوویت له ده‌رویشه دل‌سۆزه‌کانی، په‌نگری لی کردی بچی سه‌ردانی هاوه‌له‌ دیرینه‌که‌ت کو‌یخا زۆراب بکه‌یت، له کاتیکدا نه‌و ته‌نیا که‌سه به‌ر‌ابردوو‌وه‌ت به‌سه‌ستیه‌وه. هه‌روه‌ها نه‌یه‌شت بو‌ه‌ج بچیت، ته‌نانه‌ت په‌ی بیرکرده‌وه‌ی سه‌روشتییشی لی گرتی و له خه‌ونه‌کانیشتدا به‌دواته‌وه بوو. گرفتلی له نیوان خو‌ت و نزیکترین که‌ستدا بو‌ خو‌لقاندی، بو‌یا‌ن خراب بوویت، هه‌ستیانت بریندار کرد و نه‌وانیش بو‌ یه‌کجاری لیت دا‌بران و قسه‌یا‌ن له‌گه‌ل‌دا نه‌کردیت. به‌م کاره‌ت ته‌نانه‌ت هه‌ستی ره‌مزی کورپشت زامدار کرد. پاره و سامانه‌که‌ت جگه له رق و ئیره‌یی خه‌لکی هه‌چی پی نه‌دا‌یت، چ سو‌دیکی هه‌یه نه‌گه‌ر به‌راستی پیوستیت پی نییه؟ باشه نه‌وه نییه خه‌لکی بی نه‌و سامانه زۆره‌ش ژیا‌نیکی ئاسایی ده‌ژین؟ نه‌وه‌تا له‌م شارۆچکه‌یه‌دا سه‌ره‌رای نه‌و هه‌موو ساله، ئینجاش خو‌ت به‌غه‌ریب ده‌زانیت. نه‌وه‌تانی له دیوه‌خانه‌که‌ت تاق و ته‌نیا هه‌ر خو‌تی. باشه ده‌بی کو‌یخا زۆراب و ره‌مه‌زان و میرزا و ها‌پۆش واین؟ قه‌ت وا نین.

هه‌زاران په‌گ و داو پیکیا‌نه‌وه ده‌به‌ستیت. قه‌تی ناتوانیت له په‌وه‌که‌ی جیا بیته‌وه و به‌ته‌نی بژیت. هه‌روه‌ها میرووله و کولله‌ش. کئ له پۆل و کۆمه‌له‌که‌ی جیا بیته‌وه له نه‌جامدا تی ده‌چیت. نه‌ی تو‌ چینه جیه‌هانگیر، ده‌ته‌ویت له ده‌ره‌وه‌ی په‌وه‌که‌ت بژیت، تو‌یه‌که ره‌ویکت له پاش خو‌ت جئ نه‌ه‌شتوو‌ه؟

جیه‌هانگیر هه‌رگیز دل‌ه‌راو‌کینی چاوه‌روانی و چاودیری هه‌نده‌ی نه‌م‌رۆ هه‌راسانیا‌ن نه‌کردبوو. کات نایه‌ویت بجو‌ولیت، کورپه‌که‌ی نه‌و شپه‌زه‌یییه‌ی به‌پوخسارییه‌وه به‌دی کرد، چونکه ماوه‌یه‌که قسان که‌م ده‌کات و جگه‌ره‌ش زۆر ده‌کیشی و خو‌اردنی که‌م بووه‌ته‌وه، ته‌نانه‌ت که‌مه‌تریش سه‌ر له خان دده‌ا. رۆژیکیا‌ن نه‌یویست نه‌و گه‌نم و جویه‌ی جووتیارانی قادرکه‌رم هه‌نابوویان لیا‌ن بکريت. لی پیداکرتنیا‌ن له‌سه‌ر

ئەوئە پئوئستىيان بەپارەيە، ژىوانى كەردەوہ. كورپەكەي لە كاتى چاى تىكردندا
ويستى دەرگاى قسانى لەگەلدا بخاتە سەرپشت، گوتى:

- بابە، جگەرە زۆر دەكىشيت، بەھۆى ئەمەشەوہ بەشەوان هيند دەكۆكى ناھيائيت
بنوويت، ناتوانيت واز لە جگەرەكىشان بەھينيت؟

- نا كورم ناتوانم وازى لى بىنم، چونكە تەنيا شتە دلم دەداتەوہ.

- باوہ تۆ بىر لە شتىك دەكەيتەوہ دەبى لە بىريان بكەيت، سوودى چيە سەردانى
قايمقام بكەيت، ياخود ئەو بيت بۆ لات؟ ئايا ناتوانين بەبى ئەوان بژين؟

دواى ئەوئە پشتى دابووہ سەرينەكەوہ، لە شوين خۆى ھەستا و بەدەستى
ئامازەى كرد و گوتى:

- ئەمەيە ماوہيەكە بىرى لى دەكەمەوہ، كورم. واديارە من زياد لە پئويست پيم لى
درىژ كردبوو، رەمەزان و شىخۆ بەگ راستيان كرد، كاتىك گوتيان دەسلات بوو
بەپرد بەسەريدا مەپەرئوہ. قايمقام و قومەندان ئاوا پشتيان لى كردووين دەبى
شتىكيان لە دژمان لىنايت. كابرەيەكى وەك من ناتوانيت بەئارەزووى دلى خۆى
بكات. من دەمەويت بەبى ئەمانە بژيم، بەلام نابيت، چونكە بەئاسانى وازمان لى
ناھين.

- باشە لەسەرمان نووسراوہ ھەتا ھەتا لەم شارۆچكەيەدا بژين؟ بىرى خزمان و
ھۆزەكەت ناكەيت؟ با ئيرە جىھيلين و بگەرئينەوہ زىدى خۆمان.

- با جارئى بزائين سەردانەكەى ئەمروم بۆ لای عاسم بەگ چى لى دەبیتەوہ؟

عاسم بەگ كراسىكى درىژى سپىي لەبەردا بوو و فيستيشى لەسەر نابوو،
بەروويەكى خۆشەوہ لە مالىكەي خۆيدا پيشوازي لى كرد، ھەوشەي مالىكەي
بەخشى سوور داپوشرا بوو، ئاورپشين كرابوو. لە بەرامبەر باغچەكەدا لبادىكى
ئەستوور لە ژيريشەوہ ھەسيريك كە لە عەردەكەي جيا دەكردەوہ، راخرابوو.
سينيەكى گەورە لەسەر زەويەكە دانرا بوو، دوو پەرداخى خالى و چەندين جۆر
مەزەى وەك زەيتوون و پاقلە و نۆكى كولاو و ماست بەسەر و گۆشتى برژاو و لە
ناوہ راستيشەوہ شووشەيەك عەرەق دانرابوو.

دواى ھەوالپرسين، جىھانگير بوتلىكى پى دا و گوتى:

- ھيوادارم ئەم خواردنەوہيە بەگەن بكەيت، عاسم بەگ. ئەمە ھى چەندين سالە،
بەتايبەت لە ئەلقووشەوہ بۆيان ھيناوم.

عاسم لە كاتىكدا بوتلەكەى ئەمدىو و ئەودىو دەكرد، گوتى:

- لە رەنگى خوينە مام جىھانگير، دەرمانىك چى نەخۆشى ھەيە ناھيائيت، زۆر
سوپاس.

ھەينى ويستى عەرەقى بۆ تيبكات، جىھانگير دەستى درىژ كرد و نەيھيتشت:

- گەدەم عاسم بەگ، دەتەقيت ئەگەر عەرەق بخۆمەوہ.

- ئاوى زيادت بۆ تيدەكەم مام جىھانگير، يەكجار وا نيبە، تا ئىستا عەرەق كەسى
نەكوشتووہ، لە جگەرەكىشان باشترە.

بەبۆنەى ئەوئە دواى ماوہيەكى زۆر يەكتريان بينيەوہ، پىكيان ھەل دا. عاسم
بەگ سەرزەنشتى كرد، كە كەوتووہتە دواى پارە كۆكردنەوہ و برادەرەكانى لە بىر
كردووہ. ئەمەش ئامازەيەك بوو بۆ چوونە ناو بابەتەوہ، جىھانگير گوتى:

- راستە عاسم بەگ، من خۆم ھەستم بەمە كردووہ، ئىستا دواى ئەوئە چىم
ويست بەدەستم ھينا، دەبينم زولم لە خۆم و زۆرىك لە برادەران و خزمانم كردووہ،
لە پىناوى ھىچيش. رەفتارى رەمزي كورم ھزر و بۆچوونەكانى گۆرى. ئەو
پارەيەى لە پىناو كۆكردنەوہى خۆم بۆ كوشتبوو ھەر گوتشى پى نادات. يەكەمىن
جاريشە لە ژيانى خۆى و خۆمدا بەرپوومدا دەوہستيتەوہ و لە خان يارمەتيم نادات.
دەبزانە عاسم بەگ لە چ رۆژگار ئىكداين!

عاسم بەگ لەو كاتەى پارچە گۆشتىكى برژاوى دەجاوى، گوتى:

- مام جىھانگير، پەندىكى جوانى كورديتان ھەيە دەلئيت «قسە ھەزارە يەكى
بەكارە». تۆ ناتوانى لەسەر ئەم رەفتارانە سەرزەنشتى رەمزي كورپ بكەيت، ئەو
شتەكان بەچاوى خۆى دەبينت نەك بەچاوى تۆ. من ئەگەر بەقسەى باوكم بكردايا،
نەمدەتوانى خويندن تەواو بكەم و بيمە ئەفسەر. ھەروەھا نەشمەتوانى ئافرەتتىكى
كورد بخوازم، رۆژگار دەمانجوولئيت نەك ئيمە بيجوولئين. بەلام ئىستا

گۆرانکاری تازە ھەن مام جیھانگیر، زۆرزانتەر و تالترن لەو پەفتارانەى پەمزیی کورپت، کە من زۆر بەراستیان دەزانم. چەند رۆژیکە دەمەوی بێبێنم ھەندى شتت پى بلیم، کە لەویەری مەترسیدان.

ئەم رێستەییەى دوایی، دەنگوت کەستەکیکە و دلی جیھانگیری پیکا. بى ویستی خوی دەستی بۆ پیکەکەى برد، عاسم بەگ درێژەى پى دا:

– بخۆرەو مام جیھانگیر بخۆرەو. دنیا هیچ نییە. گرنگ ئەوێە مرۆف شەرافەتمەندانە بزی و ئیشی بەنامەرد نەکەوێت. ئیمە گەرە بووینە، دووری نیوان ئیمە و مردن زۆر نییە، بەلام وا دیارە بەر لەوێ سەر بنیینهو شتی سەیروسەمەرە دەبینن. من ئەمەق باسی ھەندیک شتت بۆ دەکەم، بەلام توخوا با لە نیوماندا دەرئەچیت... لە ئەرزەرۆم و سامسۆن و تیلیس و دیارەبەر پشوی و جوولانەوێ چەکرداری دژ بەباڵعالی بەرپۆیە. جووتیار و دەرەبەگەکان لە ھەموو لاوہ رازی نین باج و سەرانی بەدەولت بەدن. دەلین گوایا دەسەلات یەکەى سەربازی بۆ تەمیکردنی ھۆزەکان ناردوو. کەچی لە بری ئەوێ سەرکوتیان بکەن داویانەتە پالیان، ھەرەھا وتی وتی ھەییە ژمارەییەکی زۆر لە ھۆزە کوردەکان ھەلگەراوئەتەو، دەولەتیش دەترسیت ئەم یاخیبوونانە بگەنە ناوچەکەمان، وا دیارە قایمقامی پیشوو و یوزباشی دراوئەتە دادگە، بەتۆمەتی نەرمی نواندن لەگەل ھۆزەکاندا و ناچارنەکردنیان بۆ ناردنی رۆلەکانیان بۆ سوپا. دەرکەوت لە رۆژی دامەزراندنیانەو تاقە کەسیکیان بۆ سوپا پەوانە نەکردوو. بۆیە دەولەت بریاریکی دەرکردوو، تورکی چاوقایم و ئەوانی رقیان لە کورد و عەرەبە دا بەمەزینیت.

عاسم بەگ لە جیھانگیر نزیک بوووە و بەگوێدا چرپاند:

– پلانیک دارپێژراوہ بۆ دەستبەسەرگرتنی ھەموو مولک و مالەکەت و خانەکەش بکریت بەقشڵە، بەبیانوی ئەوێ یارمەتی ھۆزە کوردەکان دەدەیت و ناھیلایت باج و سەرانی بەدن. ھەرەھا پیلانیکى ناپاکانەى دییش بەرپۆیە مەگەر تەنیا قووندەریکی وەکو قایمقامی نوێ و قومەندان پیتی ھەستن. ئەویش ئەوێە بانگی ھەموو ھۆزەکان بۆ کۆبوونەو لەگەل قایمقامدا بکەن، تیایدا قومەندان دەماریان بگری و چوکلەچزی و ریسوایان بکات، تاکو توورە بین و ھەلە بکەن و بەھانە بەدەنە

دەستیانەوہ بۆ گرتنیان. لە ھەمان کاتدا یەکەى سەربازی بۆ تالان و برۆی سامانی ھۆزەکان پەوانە بکرین. داویان لى کردم لەم پڕۆژەییەیاندا یارمەتیان بەدەم، بەلام من بەیەکجاری پەتم کردووہ و ئاگادارم کردنەوہ زولم لە خەلک نەکەن.

بۆیە مام جیھانگیر، عەزیزم، چیت ھەییە زوو دەری بکە و خوتیش بگوازوہ بۆ شوینیکی ئەمین لەو گوندانە.

جیھانگیر بەبى ئاگا گوتی: ئەى پەمزیی کورم، خویندەنەکەى چۆن؟

– پەمزیی کورپت لەو شتانەوہ دوورە، ئەو لە کەرکوک دەخوینیت نەک لە سەنجەق. دەولەت بووئەتە خان جغان^(۸).

مام جیھانگیر. ھەر شار و فەرمانگەیک بەئارەزووی خوی فەرمانرەوایی دەکات. یاخیبوون لە ناو سوپادا دەستی پى کردووہ، خەلکیش بەئاشکرا جمان بەسولتان عەبدولحەمید دەدەن، ئیمە لێرە نووستووین و ئاگامان لە ھیچ نییە. ئیستا ئاشووب فەرمانرەوایی دەکات. ئەوێ خوی نەپارێزیت دەبیتە تری بن گۆم. ھەوکە ھەر فەرمانبەر و بەرپرسیک بەفرسەتی دادەنیت بۆ دەولەمەندبوون. گروویک بەناوی ئیتیحادچیەکانەو پەیدا بوونە بەئاشکرا ھەرەشە لە سولتان دەکەن. شتەکان وا تیکەل و پیکەل بوونە سەگ ساحیبی خوی نانسیتەوہ.

جیھانگیر بەخەمبارییەوہ گوتی:

– ئەو کاتە ھات کە من پیشبینیم دەکرد، دەمزانی ئەم نەعمەتە تا سەر نییە، من مەمنوونی تۆم عاسم بەگ، لە دلەوہ سوپاست دەکەم، ئەم پیاوہتیەتەم لە بیر ناچیت، من دەبى بەخۆما بگەم و بەمال و مندالەوہ ئەم شارۆچکەییە جى بەیلم.

– ئەمە باشتەرین چارەسەرە مام جیھانگیر، ئەم دوو زەلامە تا بلێی ئەخلاقسز، تۆ نایانناسیت، من باشیان دەناسم. بەیەک وشە ھەردووکیان قووندەرن. وادیارە لەم رۆژانەدا دەولەت پىویستی بەنامەردی وەک ئەمانەییە. تۆ ھول بەدە بەشپۆیەییەکی ناراستەوخۆ بەو ئاغا کوردانەى دەیانناسیت بیزیت ئاگایان لە خویان بیت و با قسەیان یەک بیت.

(۸) خان جغان: خانیکی گەرە بوو لە بەغدا، بەناوی جغانەوہ، کە کابرایەکی بەرگەز تورک بوو، سەرپەرشتی خانەکەى کردووہ، ناو نراوہ. (وەرگیر)

قهیریک بیدنگ بوون، لهو نیوه دا ژنه که ی به چنه قاپیکه وه وه ژور کهوت، به خیرهاتنی جیهانگیری کرد و ئەم لپی پرسی داخۆ فیتری تورکمانی بووه؟ ئەویش ولامی داوه، که ههردووکیان به شیوهیهکی هاوته ریب فیتری ههردوو زمانه که دهن. ئەم فیتری کوردی دهکات و ئەویش فیتری تورکمانی. ههرجی گولّه باخی کچیانه ئەوا به ههردوو زمانه که دهویت.

عاسم بهگ گوتی:

– مام جیهانگیر، باشتترین شوین بو فیتریبوونی زمان ناو جیگهیه. وا نییه دایکی گولّه باخ؟

دهستیان کرده پیکه نین، کهچی ئەو به شهرمیکه وه ئەمهی گوت و رویش:

– نیوهی پیاو چنه گه وره بن، ئاو هزتان له ئاو هزی مندال نزیکت دهیته وه.

عاسم بهگ به دوایدا به پیکه نینه وه گوتی:

– خۆزگه هه موو شته کانمان مندال ده بوونه وه.

جیهانگیر به حه سرهت هه لکیشانه وه گوتی:

– نه گنجی و نه مندالی ناگه رینه وه عاسم بهگ، هیچ شتیک نامینیت.

خواردنه وه که کاری خۆی له عاسم کردبوو، به لاره لاره وه دهستی بو په رداخه که ی برد و گوتی:

– که واته با پیکه ئەم ساته جوانه ی پیکه وه کۆی کردوینه ته وه هه لدهین، مام جیهانگیر. من نیوهی کوردم خۆش دهویت. گوئی مه ده ری. ئەگه هه موو شته کان نه مین بایه خی پاره و سامان چیه؟ ئیستاش دلّت لای پاره و سامانه کهت ماوه؟

جیهانگیریش خه ریک بوو سه رخۆش ده بوو، ههستی کرد گه ده ی به خواردنه وه که ده بوو ژیتته وه، به زمانیکی پر له قه ناعهت و راستیه وه گوتی:

– بهو خوايه قه سه م عاسم بهگ، ئەم ساته ی وا له گه لّتدام به لای منه وه هه موو مالی دنیا دینیت. من له م شه وه وه ژیا نیکی نو ی ده ست پۆ ده که م. ده بی نی... به راست ئەم شه و موراد چاوش و گه ره بیته فه ندیمان نه قوستانن. به لام نه مزانی بو موراد چاوش پشتی لّی کردم؟ به م دوا دوا یییه ویستم پیوه ندیی پیوه بکه م، سوودی نه بوو.

– مام جیهانگیر، تو نازانی له پشته وه چی رووده ات، فه رمانی توندوتیژ بو فه رمان به ره کان نه خوازه لا پۆلیس و جه ندرمه ده رچووه، که تیکه لّ به خه لک نه بن. کابرا خۆشی دهوین، ئەویش له مه تر سیدایه. لپی بگه ری و وازی لّ بیته. هه رچی گه ره بیته فه ندییه، و ابزانم یا بو شوینیکی دیکه ی ده گوازه وه، یانیش خانه نشینی ده کن.

– وا دیاره دنیا قَلب بووه ته وه و به خۆمان نازانین.

– زۆلم و زۆرداری له سنوور به ده ره، سو لّتان عه بدولحه مید ته نیا خه می کیریتی، ئەم ریوشوینه شی ده یگر نه بهر ته مه نی فه رمانه وایی دریزتر ناکات. به لکو به پیچه وانه وه، له کۆتاییه هه تمییه که ی نزیکی ده کاته وه. زوو یا درهنگ ئیتیحادچیه کان ده یخن.

جیهانگیر به بوو ژانه وه وه جه مه دانیه که ی دا که ند و به که یفخۆشییه وه گوتی:

– عاسم بهگ ئەم ریۆ دم له سیاسهت ده کوتیت، قسه کانتم زۆر به دلن.

فیسته که ی دا که ند و پاشانه کینی زهیتوونیکی هه لگرت و گوتی:

– دیواریش گوئی هه یه مام جیهانگیر، تو حه زی قسه کردنم لا ده بزوینیت، به لام ده ترسم زیاد قسه کردنم سه رم به فه تارهت بدات.

دهستی چه پی به سنگیدا کوتا و گوتی:

– ترست له من نه بیت عاسم بهگ، ئەم سینگه پره له نهینی.

عاسم بهگ به سروشتی خۆی حه زی نه ده کرد باس له سیاسهت بکات، یا خود خۆی تیهه لّقورتینیت. ئەویش وه کو هه ره فه سه ریکی دیکه ی سو پای عوسمانی، له وانه ی مه شقیان کرد و وانه یان له سه ره دهستی سه ربازه برووسییه کاندای خویند، حه زی له دیسپلین و گوپرایه لپی سه ربازی و پیوه ندبوونه به بیلا یه نی ته وا وه وه، به رامبه ر به مملانی سیاسییه کان له هه ره رهنگیک بیت. که چی ئینجاش وه کو ها وه له نزیکه کانی، ئەوانه ی له ژیر کاریگه ری کنایه ناو و شارن هۆرستدا بوون، وای ده بی نی نا کریت سه ربازی به شه ره ف بیته نامیریکی قورمیشکراو و حکومه ته کان به پی ویستی خۆیان بیانجو و لّین. نه خوازه کاره که پیوه ندیی به پرژانی هیزه

چه کداره کانه وه بۆ ناو شهقامه کان هه بێت، بهمه بهستی سه رکوتکردنی جوولانه وه میلییه کان. بهرای ئه و و رای تا قمه کهشی، ئه مه کاری سوپا نییه، ته نیا ئه رکی سوپا ئه وه یه پارێزگاری له سنووری ده ولت بکات و دژ به هیرشی دوژمنان به رگری لێ بکات. له هه موو دۆخه کاندای سوپا بێته سه گی پاسه وانی حکومهت، ته نانهت ئه گه ر میلیه تیش لێی رازی نه بوون.

ئه وهتا وا سو لتان عه بدوله مید و حکومه ته سته مکاره که ی ده یانه ویت سوپا بکه نه ئامرازیک بۆ داپلۆسینی جوولانه وه میلییه کان له هه ر شوینیک بن. هه ر به راستییش وابوو، دژ به جه ماوه ری ناو ئه سته نبوول خۆی خستییه گه ر، ئه مه ش نا کریت به ئاسانی به سه ریدا تیپه ریت. به ر له خانه نشینکردنی به پینچ سال هه ندی شتی له یه کێ له ئیتحادچییه کانه وه بیست و چه ند بلاوکراوه یه کیانی به یی په رۆشی خوینده وه، که چی به ر له چه ند رۆژیک، له کاتی سه ردانی بۆ لای براده ریکی له که رکووک، له وانیه ی له ده زگای هه والگری ئۆردووی شار کار ده که ن، ده رباره ی گۆرانکارییه کانی ئه م دواییه زۆری لێ بیست، براده ره که ی به یه ک وشه پی گوتبوو، کو تایی سو لتان نزیك بووه ته وه و پروو خانی حه تمییه، مه سه له که ته نیا کاته... ده بی ئه فسه ره به شه ره فه کان ده رباره ی ده ست خستنه ناو کاروباری سوپا وه درپۆنگ و دۆش دانه مین و رۆلی بینه ر نه گێرن. هه روه ها پی گوت ئه فسه ر و فه رمانبه ره به شه ره فه کان یا خانه نشین ده کرین، یانیش بۆ شوینه دووره ده سته کان ده گوازی نه وه و سه رباز و فه رمانبه ری به دره وشت له شوینیان داده نرین، ناوی قایمقام و قوماندانی نوێ هینان، که لایان له سه نجه ق دامه زراون. ئه وه شی گوت، که په روه ندی هه ردووکیانی لایه و ئه گه ره ییش بروا ناکات، ئه وا ده توانیت به خۆی سه یریان بکات. له په روه ندی هه رییه کیاندا راپۆرتی پزیشکی تیدایه و گه واهی ئه وه ده دن، که هه ردووکیان قوونده رن و له منداییه وه ئه م به دره وشتییه یان له گه لدا یه. عاسم به سووکایه تی پیکردنه وه سه ری له قاند و به رده وام بوو:

- کو تایییه کی شه ره فه مندانه یه بۆ ده ولته ی بالای عوسمانی، نا... نا... نا... نابی بیدهنگی لێ بکریت.

ویستی شتیکی له و بابته به جیهانگیر بلیت، به لام سه لیه کی دیسپلینی سه ربازی

رپی نه دا، ته نیا گوتی: من باوه ری ره هام پیتته مام جیهانگیر، دلنیا شم ئه م نه هامه تییه ده بریت، نا به لکو هه موومان ده یری... خوا که ریمه.

جیهانگیری له دوایه وه وتییه وه: خوا که ریمه... خوا که ریمه.

جیهانگیر به ر له وه ی دیوه خان جی به یلیت، دوو سی فنجان قاوه ی تالی هه لقوراند، دوای ئه وه ی ئه م هه واله ناخۆشانه ی بیست، بریاری دا ده بی ئه مشه و تیی بقووچینیت.

چرای قه د دیواره که رووناکییه کی کزی ده نارد، ده یویست له مپه ری تاریکییه که بپریت، هه ر له ژیر تیشکی چا که م رووناکییه که دا به توندی و بیدهنگی یه کتریان له ئامیز گرت، له ولاره دهنگی ژنه که ی عاسم به گ هات:

- خوات له گه ل مامه جیهانگیر.

به ته نیشته جوگه که ی هاوشان رتگه که دا رۆشیت. ئه و ده وره یه ره تاریک بوو، له ملا و له ولاره رووناکیی چا که زه کانی شاره وانی به رچا و ده که وتن. ئه سته یره دره وشاوه کانی ئاسمان خۆشییه کی مندالانه ی وایان پی ده به خشی، ده یرده شوینیکی دوور، که دلای بۆی لێ ده دا. به خانه که دا تیپه ری، به سه رنجی غه ریبه یه ک یه که مین جاری بیت بیره دا تیپه ریت، چاوی بریبه ده روازه داخراوه که، پای هه لگرت چون نه یه ویت خۆشییه که ی به و ده روازه قورسه وه لیل بکات، که ده لئی ده روازه ی قه لایه که تازه له به ندیخانه که ی ده رچوویت. به ر له وه ی به لای راستا لابات چاوی به ده روازه ی بازاری قه یسه ریبه بان گیراوه که که وت، که دوو چرای هه لواسراو به ملا و به ولایدا رووناکیان ده کرده وه. ئه و ده روازه یه ی دووکانی جووه کانی له دزان ده پاراست، گه لیک توندوتۆل و مه حکه متر بوو له ده روازه که ی ئه و. له قاقای پیکه نینی دا و له دلای خۆیدا گوتی:

- چی تۆی بۆ ئیره هینا هه ی ده ماغسه ز؟

زۆر غایه له به میتشکیدا هاتن، بۆ یه که م جار له ژیانیدا هه سته کرد کاریکی گرنگی له به رده مدایه، پیوه ندیی به به رژه وه ندیی تاییه تییه وه نییه، به هه ر نرخیک بیت ده بیت به جیی بگیه نیت، بۆیه ده بی له م ساته وه بۆی بجوولیت. ئه گینا هه ر دواکه وتنیک کاره ساتی گه وره ی لێ ده بیته وه.

کاتی هاته وه مال، بینی کورپه که ی وا له هه وشه به رام بهر دیوه خانه که به تهنیا چای ده خواته وه. که بینی زانی لای عاسم به گی هاوه لی خوار دوویه تیه وه. له بهر باوکی هه ستا، چاوه ری بوو قسه یه ک بکات، جیهانگیر به ناماژیه که به دهسته له رزیوه که ی گوتی:

– دانیسه کورم، دانیسه.

پاش قه بیریک له بیده نگییه کی کورت، چایه کی هه لقوراند، دوا ی ئه وه ی مژیک ی قوولی له جگه ره که ی دا، به رده وام بوو: له بیرمه کاتیک یه که مین جار بهر له بیست سال هاتینه ئه م شاره، شه و بوو گه یشتین، ئیستاش، وابزانم هر به شه و جیی ده هیلین.

– ئه گهر خوا ئه مه ی له چاره نووسیین، ئه وا ناتوانین بیگورین.

– ئه م قسه یه زور راسته کورم، ئیراده ی خوا وایه بو یه کجاری ئه م شاره جی بهیلین، به تایبه تییش له م شه ودا.

کورپه که ی چون پیشینی ئه م وه لامه ی کردیت، گوتی:

– ئه و شوینه ت هه لباردوه که لئی نیشته جی ده بین؟

– باشترین شوینیک لئی بمینینه وه دۆلی کفرانه، خو مان ده دینه پال سیبه ری کوخا زوراب، چونکه لای ئه و ئاسووده بی و هه وانه وه ده بینینه وه.

– باوه به رای تو ده توانین ئه م شه و هه رچی که لوبه ل و دانه ویله مان هه ن بیانگوزینه وه؟

جیهانگیر به سووربوونه وه گوتی:

– ئه وی پیمان بکریت ده یگوزینه وه، ئه ویشی پیمان نه کرا وازی لی دینین، گرنه ئه وه یه بهر له خو ره لاتن ئیره جی بهیلین.

گواستنه وه ی له نا کاوی جیهانگیر بو دۆلی کفران و مانه وه ی له گوندی بانشاخ و بارکردنی خه لکی له گوندی نوی زورابه وه بو ئه و، که به خیراییه کی که موینه رویان دا، هه موو ئه مانه سه رنجی ئه و هوزانه یان جوولاند، که وریا کردنه وه کانی شیخویان به هه ند وهرنه گرتبوو، وه لی کاتیک ئه رخاین بوون گوندیان له خه لکه که ی چۆل کردوه و دانه ویله کانیان له شوینیک ی باش ته قه ت کردوه و میرزا و هاپۆ و

تاقمه که ی لی درچیت که س له وئ نه ماوه ته وه، زانیان شته که راسته.

ته نیا هۆزیک قایمکاری بو بهرگریکردن کردیت و دانه ویله که یان شار دیتته وه، هۆزی باباییه کان بوو، که کوخا زوراب به خو ی ئاگاداری کردبوونه وه. ته نیا گرفتیک له دوا ی سه ره نو ی جیگیربوون له گوندی بانشاخ بیریان لی ده کرده وه، فریا که وتنی سامانه که ی جیهانگیر بوو له ناو خانه که دا، سه ره رای ئه وه ی جیهانگیر چه ند جاریک دوویاتی کرده وه، که مال و سامان گرنه نییه و وازی لی بین، ئینجاش کاروانیکیان به رابه ری شیخو به گ و مهردانیش له گه لیدا له هیستر و کومه لیک چه کدار ئاماده کرد. کاتیک کورپه که ی جیهانگیر ویستی له گه لیان بکه ویته ری، باوکی نه یه یشت و پی گوت، ئه و نایه وئ هیج به شیک ی له و پاره و سامانه هه بی و هر ناشیه ویته بیبینیت. له نیوه ی شه ودا له لای باکووره وه دزه یان کرده سه نجه قه وه، بو لای خانه که. مهردان داوای له شیخو کرد هه ندیک له دهره وه ی شار لای کاروانه که بووه ستیت، تا ئه و یه کیک له گه ل خویدا ببات و سهیری ئه و ریگه یه بکه ن، که به ره و شار ده چیت. ئه و دهوروبه ره ی پر له چرا بوو، مهردان ئاورپیک ی له هاوه له که ی دایه وه و به چرپه وه پی گوت:

– ئه م شاروچکه یه کوچه و کولانیک ی تیدا نییه کاتی خو ی دزیم له مالیک ی نه کردیت، ئه و کات ئه م چرا نه عله تیانه نه بوون، ئه مانه دوژمنی دزانن.

له سه ره یه که م چرا وه ستا، دوا ی ئه وه ی چوارمشقی دانیشت داوای له هاوه له که ی کرد بچیته سه رشانی. به م شیوه یه هه موو چراکانیان کوکرده وه و کوژاندنیانه وه. ئه و ناوه یه کپارچه بوو به تاریکی. کلله که ی له تاریکیه که دا دهرکرد و قفله گه وره که ی پی کرده وه، کاتیک ویستی بالیک ی دهره وه که بکاته وه، هه سستی به له مپه ریک کرد به ری گرتوه، نووکی په نجه ی به ناویا گر دا، په نجه ی بهر ته لیک ی مؤرکراو که وت، به توندی رایکیشا و دهرگا که کرایه وه. دوریی نیوانیان له گه ل کاروانه که دا دوو سه د هه نگاوی تینا په راند. کاتیک هیستره کان یه که له دوا ی یه ک چوونه خانه که وه، دوو سه سه س به دیار که وتن، یه کیان به لادا ده هات، به کوردیه کی تیکشکاو گوتی:

– ئیوه کین، چی ده که ن لیره؟

مەردان لەگەڵ ھاوھەلەكەيدا دەرگاكهيان گرتبوو، بەھيمنى و بەزمانىكى توركمانى تىكشكاووه گوتى:

- ئيمە جووتيارين، ئەمەش بارەكانمانە وەك دەبييني، ھاتووين لە شار بيفرۆشين.
- بەلام قاپيەكە مۆرى سوورى لى دراو، كى بۆى كردنەو؟
- كورە برا قاپيەكە خۆى كرابوو، دەلىى شەش بيش قسە دەكەيت، چيە سەرخۆشيت؟
كابراى سەرخۆش ئاورپىكى لە ھاوکارەكەى دايەو، دەستى خستە سەرشانى و گوتى:

- مووسا دەتوانيت ئەمەم پى بليت چۆن روويدا؟

مووسا بەدەنگىكى دريژكراوھى چپر چپرەو گوتى:

- من لەو كاتەو بىر لە چراكان دەكەمەو، بەر لە سەعاتىك بىرەدا ھاتين چراكان پى بووبوون.

مەردان بەگوپى ھاوھەلەكەيدا چرپاند، كە بچيت بۆ لای شىخۆ بەگ و پىي رابگەيەنيت با بەبى چرپە كارى خۆيان بكەن و ئەويش خەرىكى ئەم دوو حەسەسە سەرخۆشانە دەبیت.

حەسەسەكەى بەلادا دەھات، گوتى: ئيمە دەبى بچين بۆ پۆليسخانە و پىيان رابگەيەنن.

ئەوى ديكەش گوتى: ئى دەبى دووان لەم جووتيارانەش لەگەل خۆماندا ببەين، تاكو شايدەى بدەن كە دەرگاكه كرابوو.

مەردان پرسى: عەريفى ئيشكگرى ئەمشەو كىيە؟

حەسەسى بەلاداھاتوو ولامى داو:

- لە موراد چاوش زياتر ھەيە؟... ئەو تەنيا كەسە بۆ ئاسايشى شار ھەميشە بىدارە.

- ناترسن بەپشتينە چەرميە پانەكەى ئاگر لە بان پشتتان ھەلبسینيت؟

ھەردووكيان پىكەو بەدەنگى سەرخۆشانەو، گوتيان:

- ئاگر لە بان پشتمان ھەلبسینيت؟ بۆ لەبەرچى؟

حەسەسە سەرخۆشەكە گوتى: خۆ كەرى قازيمان نەگاوه تا ئاگر لە بان پشتمان ھەلبسینيت؟

مەردان بەتوورەبيەكى دروستكراوھو گوتى:

- ئيوە سەرخۆشن، دەبى لە كاتى دەوامدا سەرخۆش بن؟

حەسەسەكەى دى گوتى: كورە ھەى جووتيارى گەمژە، دەتەوى لىپرسينەوھمان لەگەلدا بكەيت؟ موراد چاوش خۆى گشت شەويك لەگەل قوومەندانى تازەدا سەرخۆش دەبیت.

- ئيمە پيش ئەوھى بچين بۆ لای موراد چاوش و قوومەندان، دەبى بزائين كى قاپيەكەى كردووتەو و چراكانى بردوو، وابزانم وھى پىرداود لە نزرگەكەى راپەريو و چراكانى بردوون، چونكە ھەراسانى دەكەن.

بەتەنیشت خانەكەو نزرگەيەك ھەبوو، خەلكى ھاتوچۆى لايان دەكرد و شەوانى ھەينى مۆميان دادەگىرساند، جاران بەر لە ھەلئاسينى چراكان بەديوارەو، نزرگەكەى جى دەھيشت و شەوانە بەناو كۆلانەكانى شاردادەسووراپەو، زياد لە جارىك بەجلە سپيەكەيەو بىنراو، كە وەكو بلوور لە تاريكيە ئەنگوستەچاوەكەدا دەبريسكاپەو، وەكو تارمايى تىپەر دەبوو.

لە سەرھەتاي سەردەمى ھەلئاسينى چراكاندا، سەرھەراى پاسەوانى، ئىنجاش زۆربەيان ون دەبوون. جارتيكان يەكتىك دوو چراى لە نزرگەكەى پىرداودا دۆزيبەو. كاتى خۆى زياد لە كەسىك بەچاوى خۆيان پىرداوديان بينيو، وەكو پەرى بالندە لە زەوى بەرز بووتەو و دەستى بۆ چراكان بردوو، ھەركە لە شوپنەكەى ھەلى دەقەنيت، ترووسكەكەى دەكوژيتەو. ئىدى لەگەل خۆيدا بۆ نزرگەكەى دەبيات، وا ديارە ئەو شەو بىرى چوو دوو چراى بردووتە لای خۆى. كەچى شارەوانى لە بەرامبەر دەستبەسەرگرتنى چراكان لە لايەن پىرداودەو خۆراگرىبون، بۆيە سوور بوو لەسەر چرا دانان لە سەنجەق بەھەر نرختىك بىت. ياسا ياسايە، دەبى ھەموو شارۆچكەكان شەوان رووناك بن، ئەگىنا دەبنە پاوھىكى بەريژەوى دزىل.

لەو كاتەوھى بەزىمى چرا بەديوار ھەلئاسينەو داكەوتوو، تارمايى پىرداود لە

کۆلانهکاندا نابینریت. ئیدی خه‌لکی بۆیان ده‌رکه‌وت ڕووناکی هه‌راسانی ده‌کات، خۆ ئه‌گه‌ر جار جارێش ده‌رکه‌وت ئه‌وا له شوێنێکی زۆر تاریک، یاخود له ناو که‌لاوه دوور له چا‌رکانه‌وه ده‌رده‌که‌وت.

حه‌سه‌سه‌که‌ی به‌لایا ده‌هات گوتی: ئه‌ی جووتیاری داماو، پیرداود بۆ یه‌کجاری جیی هیشتین، بۆیه گه‌نده‌لی هه‌موو سه‌نجه‌قی گرتووه‌ته‌وه.

مه‌ردان له کاتیکدا له قاقای پیکه‌نینی دا، به‌گالته‌پیکردنه‌وه گوتی:

– کلۆل ئه‌و که‌سه‌یه که ناتوانیت تارمایی پیرداود ببینیت، من و هاوه‌له‌که‌م به‌چاوی خۆمان بینیمان چرای کۆ ده‌کرده‌وه و بۆ مه‌زارگه‌که‌ی ده‌بردن.

– تۆ به‌چاوی خۆت بینیت؟ تۆ؟

– به‌لی به‌چاوی خۆم بینیم، با ڕوین بۆ مه‌زارگه‌که‌ به‌لکو دیتمان.

کابرای سه‌رخۆش به‌زنه‌ده‌قچوونه‌وه گوتی:

– ئیمه به‌شه‌و نایه‌ینه مه‌زارگه‌وه... تۆ خۆت ده‌توانیت؟

– من به‌خۆم ده‌چمه زووره‌وه، به‌لام قه‌یرێ بووه‌ستن با گازی هاوه‌له‌که‌م بکه‌م.

مه‌ردان له تاریکی هه‌وشه‌ی خانه‌که‌دا ونبوو، شیخۆ له‌وده‌مه‌ی دوا باری له‌سه‌ر پشتی هیستره‌که شه‌ته‌ک ده‌دا، گوتی:

– چاک له شتومه‌ک بارکردن رزگارت بوو، ئیستا ئه‌و دوو براده‌ره سه‌رخۆشانه‌ت چی لی بکه‌ین؟ ده‌بی له‌گه‌ل خۆماندا بیانبه‌ین، ئه‌گینا تووشی چورتمیکمان ده‌که‌ن.

– بیرم له‌مه کردووه‌ته‌وه، وه‌لی پێویستم به‌کراسیکی سپی و گوریسیکه، هه‌روه‌ها یه‌کیک له‌گه‌لما بێته ناو مه‌زارگه‌ی پیرداوده‌وه.

شیخۆ گوتی: کراسه‌که‌ی من سپییه، ئه‌گه‌ر ویستت ده‌رپیکه‌شمت ده‌ده‌می، پیم بلی چیت له ژیر سه‌ردایه؟

– شیخۆ به‌گ پیم باشتره به‌خۆمان به‌کاره‌که هه‌ستین، تاکو به‌نه‌ینی بمینیته‌وه. تۆ چرایه‌ک ده‌به‌یت و له مه‌زارگه‌که داده‌نیشیت، ئه‌و کاتی ده‌مه‌ویت بێمه زووری، تۆ

به‌چرایه‌که‌وه ده‌رده‌چیت و داوا له هه‌رسیکمان ده‌که‌یت تا ده‌روه‌ی سه‌نجه‌ق دووت بکه‌وین.

شیخۆ به‌گالته‌پیکردنه‌وه گوتی:

– تۆ چیت له‌م گه‌مه‌یه داوه؟

– زۆر پێویسته، ده‌بینی، ئه‌مه له هه‌موو شوین پێ هه‌لگرتنیک و ڕاوانانیکمان رزگار ده‌کات.

شیخۆ به‌ئاسپایی بی ئه‌وه‌ی که‌سیک هه‌ستی پێ بکات خۆی به‌مه‌زارگه‌که‌دا کرد. هه‌ینی هه‌رسیکیان گه‌یشتنه به‌رده‌رکه، مه‌ردان گوتی:

– ئیوه ده‌چنه زووری، یاخود من بچم؟

ئه‌وی به‌لادا ده‌هات گوتی: وا ریکه‌وتین تۆ بچیته زووری، بۆ دوولیت؟

مه‌ردان له به‌رده‌رکه‌که وه‌ستا و گوتی:

– بسم الله الرحمن الرحيم، ئه‌ی ڕووحی پیرداودی پیاوچاک، ئه‌م دوو هه‌سه‌سه‌هه‌ ڕوا به‌بوونت ناکه‌ن لی‌ره، توخوا بۆیان به‌سه‌لمینه که تۆ لی‌ره‌یت.

تارماییه سپییه که به‌چرایه‌که‌وه ده‌رکه‌وت و گوتی:

– ئه‌ی کافر و مونافق و سه‌رخۆشینه، بکه‌ونه دوام ده‌ی، ئه‌گینا ڕووحتان هه‌لده‌کیشم.

شیخۆ چراکه‌ی کۆژانده‌وه، له کاتیکدا هه‌ردووکیان زمانیان به‌سترا‌بوون و له جووله‌که‌وتبوون، به‌خۆی و مه‌ردانه‌وه ده‌ستیان به‌ستنه‌وه و به‌دوای کاروانه‌که‌دا

به‌کیشیان کردن... دوا‌ی ماوه‌یه‌ک له ریکردن، سه‌رخۆشییه‌که به‌ریدان، ئیدی هه‌نگاوی سروشتیان دهن، کاتیک مه‌ردان هه‌ستی پێ کردن، به‌لالانه‌وه‌وه گوتی:

– باشه گه‌وره‌م پیرداود تاوانی من چیه، بۆ لیم ناگه‌رپیت ڕۆم؟

– کاتیک زیی ڕۆخانه‌مان ڕی، ریکه‌تان ده‌ده‌م ڕوون، له‌وێ خۆم ون ده‌که‌م و ناگه‌ریمه‌وه بۆ سه‌نجه‌ق، چونکه پر بووه له گومرا و خوانه‌ناس... به‌خه‌لکی سه‌نجه‌ق

بلین پیرداود دلی لیتان شکاوه و ئیدی له کووچه و کۆلانه‌کانتان به‌ده‌رناکه‌وێ و ده‌ست بۆ چا نه‌فره‌ت لیکراوه‌کانتان نابات.

کوێخا زۆراب شانازی ده‌کرد و که‌یفخۆش بوو به‌وه‌ی جیهانگیر سه‌نجه‌قی جیه‌یشتووه و په‌نای بۆ ئه‌و بردووه. بینی هاوه‌له‌که‌ی که ڕۆزگار نزیکه‌ی سی ساڵ

لیکی دوور خستنه‌وه، هر وهکو خویه‌تی، جگه له هه‌ندیك شوینه‌واری چوونه ناو ساله‌وه نه‌بی، هیچ نه‌گۆراوه. هه‌رچی جیهانگیر بوو، هه‌موو شته‌كان به‌لای ژبانه نوییه‌که‌یه‌وه، ده‌گوت له‌و ساته‌وه ده‌ست پێ ده‌كات، که پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ کوێخا زۆرابدا بری. چون ئه‌و ماوه درێژه له‌ نیوانیاندا هه‌ر نه‌بوویت. کاتیک شیخۆ پێی گوت:

– مامه جیهانگیر، ئه‌وه‌تا هه‌موو موک و ماله‌که‌تمان پێ ناته‌واوی هینا.

به‌شله‌ژاوییه‌وه ولامی داوه، ئه‌و پیتشتریش گوتوویه‌تی پێوه‌ندی به‌و موک و ماله‌وه نییه:

– چی لێ ده‌که‌ن بکه‌ن، له‌ نیوان خۆتاندا دابه‌شی بکه‌ن، یاخود بیبه‌ن بۆ شیخی به‌رزنجه.

رێککه‌وتن وه‌کو دیارییه‌ک له‌ جیهانگیره‌وه، بۆ ته‌کیه‌ی شیخی بیه‌ن.

هه‌والی ده‌رکه‌وتنه‌وه‌ی پیرداودی پیاو‌خاس و بردنی دوو هه‌سه‌سه‌که و چراکان، له‌ رۆژی دوایدا وه‌کو ناگر له‌ پووش به‌رده‌یت، ئاوا زوو بلاو بووه‌وه.

خه‌لکه‌که ئاپۆرایان به‌ستبوو تا دوو هه‌سه‌سه‌که‌ی پیرداود ده‌ستی پیرۆزی به‌ریان که‌وتبوو، ببین، یاخود ده‌ستیان پێدا به‌ین. هه‌رچی جله‌کانیان بوون، ئه‌وا چرو و پ‌بووون، تا‌کو هه‌ر خیزانه و کوته‌ په‌رۆیه‌کی بۆ متفه‌رک ده‌ست بکه‌ویت. واش بلاو بووه‌وه، که ئه‌و دووانه‌ش ده‌بنه‌ دوو پیاو‌چاک، چونکه پیرداود له‌خۆرا هه‌لی نه‌بژاردوون، تا په‌یامه‌که‌ی به‌خه‌لک بگه‌یه‌نن. هه‌ر په‌کیک له‌ خه‌لکی سه‌نجه‌ق به‌م ر‌ووداوه سه‌رسوور هینهره‌ دۆش دامابوو، چونکه ئه‌مه به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه، که گه‌نده‌لی به‌ته‌واوی شارۆچکه‌که‌ی گرتووه‌ته‌وه، زۆریش ده‌یانگوت ئه‌م نیشانا‌نه پێوه‌ندیان به‌قایمقامی نوێ و قوومه‌ندانه‌وه هه‌ن، که ناوبانگیان زرابوو.

ئه‌و دوو که‌سه‌ی بر‌وایان به‌م گه‌مه‌یه نه‌بوو، موراد چاوش و عاسم به‌گ بوون. به‌ر له‌ لێکۆلینه‌وه و به‌دواداچوون له‌گه‌ڵ ئه‌و دووانه‌دا، موراد چاوش به‌هه‌له‌داوان چووه‌ لای عاسم به‌گ و لێی پرسی، داخۆ بر‌وای به‌و گه‌مه‌یه هه‌یه؟

عاسم به‌گ به‌خۆشییه‌وه ولامی داوه: چاوش گیان، ئه‌م دنیا‌یه پره‌ له‌ مه‌ته‌ل و نه‌ینێ. ئه‌گه‌ر ئیشمان به‌ده‌ست قووندر و خوێرییه‌وه بی‌ت، پیت سه‌یر نه‌بی‌ت سه‌بی

جه‌جالی‌ش هه‌لبسی‌ت.

موراد چاوش ویستی دانی‌ا بی‌ت داخۆ عاسم به‌گ به‌راستی بر‌وای به‌م گه‌مه‌یه هه‌یه، که هه‌لبه‌ت جیهانگیر و مه‌ردانی هاوه‌لی له‌ پشته‌وه‌یه‌تی، ئه‌گینا چیرۆکی بردنی چراکان له‌ لایه‌ن پیرداودی پیاو‌خاسه‌وه شتیکی تازه‌ نییه، به‌لکو کۆنه و جگه له‌ نه‌وه‌ی پێشوو که‌س ناوی ناهینیت.

له‌ قۆناغه‌که‌ی عاسم به‌گ دانیشتبوون. ئه‌م فنجانی‌ک قاوه‌ی تالی، که سه‌به‌هینان پاش قاوه‌لتی ده‌خواردوه‌وه، دا به‌موراد چاوش و گوتی:

– موراد چاوش تۆ زۆر پێ له‌سه‌ر شته‌كان داده‌گری‌ت، ده‌ته‌وی هاوکاری ئه‌م دوو هه‌یچوپیچه گه‌نده‌لانه بکه‌یت؟

– ئه‌سته‌غفیرول‌للا له‌ شتی وا عاسم به‌گ، ئه‌مانه‌ دین و ده‌رۆن، ئیمه‌ی خه‌لکی ره‌سه‌نی سه‌نجه‌ق ده‌مینینه‌وه، وا ده‌زانیت من له‌ پیناوه‌مانه‌دا پێوه‌ندی خۆم له‌گه‌ڵ خه‌لکی شاره‌که‌م و هۆزه‌کاندا تیک ده‌ده‌م؟ شتی وا محاله‌... محاله‌.

– که‌واته هینده‌ی به‌دوادا مه‌چۆ و بر‌وا به‌قسه‌ی هه‌ردوو هه‌سه‌سه‌ سه‌رخۆشه‌کان بی‌نه.

موراد چاوش سه‌ری له‌قاند و به‌خه‌نینه‌وه‌وه گوتی:

– ده‌زانیت قایمقام و قوومه‌ندان له‌و ر‌ووداوه‌ زراویان چووه‌؟

– هه‌ول بده زیاتر بیانتۆقینیت، له‌ باره‌ی دێو و درنج و قایشبال‌ده‌روه‌ قسه‌یان بۆ بکه، که چۆن له‌ ر‌ابردوودا به‌ناو کووچه و کۆلانه‌کانی سه‌نجه‌قدا ده‌هاتن و ده‌چوون و که‌یفیان ده‌کرد.

رینوینێ نوێ له‌ والییه‌وه ده‌رچوو، جه‌خت ده‌کاته‌وه سه‌ر په‌له‌کردن له‌ به‌ده‌سته‌هینانی باج و سه‌رانه له‌ هۆزه‌کان و به‌ستنیان به‌و ر‌اکردووانه‌ی له‌ خزمه‌تی سه‌ربازی هه‌لاتوون و ناویان تۆمار نه‌کراوه و تازه‌ ناویان هاتووه‌ته‌وه، به‌ده‌ستی پۆلایینیش له‌وانه‌ بدریت، که له‌ جیبه‌جیکردنیدا که‌مه‌ترخه‌می ده‌که‌ن.

له‌ زووره‌که‌ی قایمقام به‌ئاماده‌بوونی جه‌نابی قوومه‌ندان و ئه‌فسه‌ری سه‌ربازگری و به‌پێوه‌به‌ری دارایی و قۆلجیی به‌رخۆر و قۆلجیی گومرگ و فه‌رمانده‌ی نوێی

سه‌ربازگه‌که و موراد چاوش، کۆبۆونه‌وه‌یه‌کی درێژخایه‌نیان به‌ست. ده‌بوو دواى کۆبۆونه‌وه‌که، له‌و رۆژهدا هه‌ریه‌ک له‌ قایمقام و قوومه‌ندان له‌گه‌ڵ سه‌رۆکی هه‌ر حه‌وت هۆزه‌که، که بریتیبوون له‌ حه‌وت هۆزی کورد و هۆزیکی عه‌ره‌ب و هۆزیکی تورکمان، دابنیشن. که‌چی نه‌هاتنی پێنج هۆزی کورد و هاتنی ته‌نیا دوو هۆزی چکۆله، پلانه‌که‌ی قایمقام و قوومه‌ندانیا هه‌لۆه‌شاندوه. ئه‌وى زیاتر رقی لا دروستکردن و ترساندن، ئاماده‌ نه‌بوونی هه‌ردوو سه‌رۆک هۆزه‌ عه‌ره‌ب و تورکمانه‌که‌ بوون. له‌ کاتێکدا قایمقام و قوومه‌ندان ده‌یانویست له‌ پیاوه‌کردنی زۆریک له‌ پیلانه‌کانیا دابنیشن پێ ببه‌ستن.

موراد چاوش ده‌یزانی ناحه‌زیی له‌ نێوان ئه‌و دوو هۆزه‌ و هۆزه‌ کورده‌کانی دیدا هه‌یه، بۆیه‌ هه‌ولێ دا زوو به‌رپێیان بکات و پالێان پێوه‌ بنێت، تاکو قایمقام سوودیان لێ نه‌بینێت. که‌چی ئه‌وان سووربوون له‌سه‌ر دینتی قایمقام، یاخود قوومه‌ندان. موراد چاوش چه‌ندیک ویستی له‌مپه‌ر له‌به‌ر دیداره‌که‌یا دابنیت، قوومه‌ندانی ئاگادار کرده‌وه، که‌ ئه‌م دوو هۆزه‌ بایه‌خیا نیه‌ و سه‌رۆکه‌کانیا بۆ کۆی بێت خزمه‌تکاری ده‌که‌ن و پشت به‌ستن به‌مانه‌ له‌ ئه‌نجامدا له‌گه‌ڵ پێنج هۆزه‌ سه‌ره‌کیه‌کاندا گرفت و ئاریشه‌ی لێ ده‌بێته‌وه.

هه‌ولێ‌کانی موراد چاوش بێ سوود بوون و سه‌ریان نه‌گرت، چونکه‌ پێیان داده‌گرت، که‌ هه‌ر ده‌بێ له‌گه‌ڵ به‌رپرسیکدا قسه‌ بکه‌ن، له‌به‌رئه‌وه‌ی زانیاریی گرنگیان پێیه‌ و تابه‌ته‌ به‌ئهم‌ن و ئاسایشی ده‌وله‌ته‌وه. رێکه‌وتن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی قوومه‌ندان پێشوازییان لێ بکات و گوێیان لێ بگریت. زه‌ویی ئه‌م دوو هۆزه‌ ده‌شتایی بوو و سه‌خت نه‌بوو. بۆیه‌ سنووری ده‌سه‌لاتی ئه‌و دوو سه‌رۆک هۆزه‌ چیا سه‌رکه‌شه‌کانی نه‌ده‌گرتوه. ئه‌وه‌ بوو کاتی خۆی سه‌رۆک هۆزه‌ ره‌سه‌نه‌کان فه‌رمانه‌که‌یان ره‌ت کرده‌وه و تا نووکه‌ش ئه‌م دووانه‌ نه‌ له‌ لایه‌ن هۆزه‌کانیا نه‌وه، نه‌ش له‌ لایه‌ن پێنج هۆزه‌که‌ی تره‌وه‌ دانیان پێدانه‌نراون. ئه‌م دووانه‌ش که‌ به‌بێ ره‌زامه‌ندی سه‌رۆکه‌ ره‌سه‌کانیا فه‌رمانه‌که‌یان وه‌رگرتوه‌ و ئیستا خۆیان به‌سه‌رۆکی فه‌رمی هۆزه‌کانیا دانه‌ن، که‌چی له‌ راستیدا ته‌نیا فه‌رمانه‌هواپی دوو گوندیان به‌ده‌سته‌وه‌یه. کاتێکیش سه‌رۆک هۆزه‌کان له‌ کۆشکه‌که‌ی سه‌رۆکی هۆزی

باباییه‌کان کۆبۆونه‌وه، هه‌ردوو سه‌رۆکی ره‌سه‌نی ئه‌م دوو هۆزه‌شیا له‌گه‌ڵدا بوون، بۆیه‌ زوو ئه‌مان هاناپان بۆ سه‌نجه‌ق برد و بریاریا دا خۆیا له‌ خزمه‌تی دۆخه‌ تازه‌که‌دا دابنیت. قوومه‌ندان به‌سروشتی خۆی ده‌یزانی که‌سانی له‌م بابه‌ته‌ ئاماده‌ن به‌هه‌ر نرخێک بێت خۆیا بۆ هاوکاری له‌گه‌ڵ ده‌سه‌لاتدا به‌کوشته‌ بدن، هه‌رگیز له‌ ناو هۆزه‌کانیا دایه‌ی دلخۆشی و پشت پێ به‌ستن نین و ناتوانن شته‌کان به‌به‌رژه‌وه‌ندی حکومه‌ت چاره‌سه‌ر بکه‌ن، دووریش نیه‌ زیاپان له‌ سوودیان زۆتر بێت، بۆیه‌ به‌هه‌ندی وه‌رنه‌گرتن و هێنده‌ش ریزی به‌رامبه‌ر نه‌واندن. وه‌لێ له‌سه‌ر هاوکاریکردن و ناووسکردنی ئه‌ندامانی هۆزه‌که‌یان وه‌کو ئه‌ندامی چه‌کدار له‌ یه‌که‌ی چه‌ته‌ی نیمچه‌ نيزامی، قایل بوو.

له‌ میانه‌ی ئه‌و وتووێژه‌ کورته‌ی له‌ نێوانیا دایه‌ ئه‌نجام درا، قوومه‌ندان به‌و کۆبۆونه‌وه‌یه‌ی زانی، که‌ له‌ کۆشکی سه‌رۆک هۆزی باباییه‌کاندا به‌سترا، وه‌لێ بێ ئه‌وه‌ی هێچ له‌ باره‌ی ورده‌کاریه‌کانی کۆبۆونه‌وه‌که‌ بزانیته‌، ئه‌مه‌ش بووه‌ هۆی توورهبوونی، ناریدی به‌شوین موراد چاوشدا و پرسیا لێ کرد داخوا ئاگای لێیه‌ چی له‌ به‌ینی هۆزه‌کاندا رووده‌ات؟ قوومه‌ندان شله‌ ژابوو و ترسیشی لێ نیشتبوو، چونکه‌ ئه‌و زانیاریانه‌ی به‌ر له‌ ماوه‌یه‌کی که‌م پێی گه‌یشتبوو، ئه‌وه‌ی ده‌سه‌لماند، که‌ ناکۆکی و ناتهبایی له‌ نێوان هۆزه‌کاندا هه‌یه‌ و دوور نیه‌ له‌ هه‌ر سه‌عاتێکدا لێک بدن. که‌چی هه‌واله‌ تازه‌که‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌ ده‌سه‌لمانیته‌، داخو کامیا راست بێت؟ موراد چاوش کاتی عاره‌قه‌ی هه‌نیه‌ی ده‌سریه‌وه، گوته‌:

– ئه‌م هۆزانه‌ زۆر سه‌یرن جه‌نابی قوومه‌ندان، هه‌ر ده‌ستیوه‌ر دانیک له‌ لایه‌ن ده‌وله‌ته‌وه‌ ده‌بێته‌ هۆی یه‌گرتنیا و ناکۆکیه‌کانیا له‌ بیر ده‌که‌ن، به‌لام هه‌رکه‌ ده‌وله‌ت پشتگوێیان ده‌خا و له‌ بیریا ده‌کات، له‌ ناو خۆیا دایه‌که‌ونه‌ سه‌ر و گوێلاکی یه‌کتی، بۆیه‌ باشترین چاره‌ ئه‌وه‌یه‌ پشتگوێ بخرین.

– به‌لام فه‌رمان فه‌رمانه‌ موراد چاوش، وا ده‌زانیته‌ ده‌وله‌ت له‌خۆرا قایمقامی پێشوو و یوزباشی گواسته‌وه‌؟ من و قایمقامی نوێ به‌تایه‌ت لێره‌ دامه‌زرا، تاكو فه‌رمانه‌کانی ده‌وله‌ت سه‌باره‌ت به‌هۆزه‌کان و ناچارکردنیا به‌ملکه‌چکردن و گوێراه‌لی بۆ بریاره‌کان و پابه‌ندبوونیا پێوه‌یان، پیاوه‌ بکه‌ین. هه‌ر هۆزیک له‌م

دهقهره دا چون حكومته تي ناوهندي بووني نه بيت، حكومه تيكه بو خوي. ئيمه دهبي بههر نرخيك بيت بانگي هر هوت سهروك هوزه كه بكهين و دانيشتنيكيان له گه لدا بكهين.

- جهنابي قومهنان، هه موويان يهك يهك پتيان راگه يه نراوه و روي دياركراومان بو دانان، كه چي ده بينيت ناماده نه بوون، و ابزانم سه رله نوئي پي وتنه وه يان هيچ سووديكي نيه، نه خواز له نه گهر هه والي دانيشتنه كه يان له كو شي شيخ بابا راست بيت.

- نه ي چار؟

- من واي ده بينم سياسته تي نهرمي و قايل كردن به كار بهينين.

قومهنان له شويني خوي له وديو ميژه كه يه وه هه ستا، كيشاي به سه ر ميژه كه دا و به تووره بييه وه گو تي:

- من هوزي ليكي درنده ترم له م جرجانه ته مي كر دوون، فيريان ده كه م نيزام و ده ولت چين.

هر هوت سهروك هوزه كان له نيو خوياندا ري كه وتن پيوهندي به رده واميان له گه ل يه كدا هه بيت و هيچ سهروكيك بي گه رانه وه بو نه و نه جوومه نه ي به ناو هوزه كانه وه پتيان هينا، له خويانه وه بريار وهر نه گرن.

شيخ بابا پيشنيازي كرد كوixa زوراب بكر يته سهروكي نه جوومه نه كه. چونكه له هه موويان به ته مه نتره، ئيدي به كو مه ل دهنگي بو درا. پاش گفتوگو و راويژ كردني زور و پيوهندي نهيني له گه ل عاسم بهگ و موراد چاوش، نه جوومه ن برياري دا پيكاداني راسته وخو له گه ل هيزه كانی جهنرمه دا نه كن، نه و هيزانه ي خه ريكبوون به سه ر ناوچه ي هوزه كاندا دابهش ده بوون، فه رمانبه ره كانی باج و قو لچي و نه فسه ري سه رباز گرييان له گه لدا بوون. قومهنان مالي كوixa زورابي له گوندي به نعي ز کرده باره گاي سه ركر دايه تي كردنه كه ي، ديه كه كه چو ل كرابوو و كه سي تيدا نه بوو، بويه به بي قره دا گير كرا. كاتيک داواي كرد له گه ل پياوماقوولاني ناوايي كو بيته وه، سه يد جهواد و ميرزا و ها پو هاتن. له قسه كانی گه يشتن، ده يه وي ت روظانه بو خوي و يه كه سه رباز بييه كه ي به لاي كه مه وه كاوريك بدر يته عه رزا و روظانه سي

ژم خوار دنيان بو ناماده بكهين. موراد چاوشيش له و دانيشتنه دا ناماده بوو، سه يد به قه شمه ري پيكر دنه وه گو تي:

- شني هي بويه، انغلاب؟

قومهنان له قسه كانی سه يد تينه گه يشت، سه يري موراد چاوشی كرد، به جو له يه كي سه ري پرسيا ري كرد، موراد چاوش ولامی داوه:

- جهنابي قومماندان، نانتيك چيه له مالياندا نيه، نه وان واده زانن ئيمه خوار دنيان بو دابين ده كهين.

- ئيمه ته كيه مان نيه تاكو خوار دنيان به يني، نه ي كوا خه رمانه كانيان؟

قومهنان به شي وه توري كيه كه ده دا، ته نانته موراد چاوشيش به زه حمه ت تيده گه يشت، وه لي هر چو نيك بوو كر ديه كوردي. ميرزا به شله ژانه وه ولامی داوه:

- پي بلي خه رمانه كان فرين بو نه وي، بو شاخه كانی دو لي كفران، ده با خوي و سه ربازه كانی بچن بو نه وي.

موراد چاوش قومهنانی قايل كرد، كه قسه كردن له گه ل نه مانه دا ته نيا كات به فيرودانه، هه روه ها دانه وي له كه شيان گواسترا وه ته وه بو ناو شاخه كان. فه رمانی دا به وردی گونده كه و ده ورو به ري بپشكنن، جهنرمه كان به ناو كو لانه كانی گوندا بلاو بوونه وه، به ورياييه وه ده چوونه ناو ماله كانه وه، چه كه كانيان وا به رز كرد بو وه ده تگوت له دوخي جهنگدان. هه موو كونج و كه له به ري ماله كانيان به وردی و ناگادارييه وه پشكنی، جگه له پشيله و سه گي به ره لا ري كه وتي هيچيان نه كرد. له يه كه كانی ديه وه، كه به سه ر هوزه كانی تر دا دابهش بو بوون، وا زانباري گه يشت، كه گونده كانی دي كه ش چو ل كراون و دانه وي له كه شيان شار دو وه ته وه و جهنرمه كان زور ناتاجی نانن.

قومهنان پيوهندي به قايمقامه وه له سه نه ق و به سه ركر دايه تيه وه له كه ركوكو كرد و دوا پيشهاته كانی پي را گه يانندن:

* دانه وي له و نازه له كان شار دراونه ته وه و دانيشتوواني گوند له شاخ و دو له كان خويان شار دو وه ته وه، زور به دواياندا گه راي ن بيه ووده بوو.

* له سۆنگەى گەرمای زۆر و كەمى ئازووقەو وەرەى جەندرمەكان تا بلىنى خراپە.

* كۆمەلىك ھۆزى چەكدار بەدەر و پىشەكانى تەكەى بەرزنجەيشەو وە لە دۆلى كفران كۆبوونەتەو، بۇ داگىر كردنى پىويست بەتۆپى قورس و تەقەمەنى زۆر دەكات.

* ھەردو ھۆزە عەرەب و توركمانەكە لەسەر زەوى ھۆزى بابايى كۆبوونەتەو و بەدريژايى كەنارى رۆژئاواى زىي رۆخانە، خەرىكى خۆ قايمكردن بۆ بەرگرى.

* ئەو دوو سەرۆكە كوردەى لەگەل حكومەتدا ھاوکارن، لە شاخ لەگەل ھۆزەكەياندا تووشى پىكدادان ھاتن، سەرەنجام تاقمەكەى بەچەكەكانيانەو پىوھندييان بەھەردو سەرۆكە رەسەنەكەوە كرد. جگە لە چەند كەسىك، كە لە پەنجەكانى ھەردو دەست تىناپەرن، كەسيان لەگەلدا نەمايەو.

* يەكە سەربازىيەكان پىويستىيەكى زۆريان بەتفاق و ئازووقەيە، بۆمان بنيرن، لە دۆخىكى زۆر خراپداين...

وختى نيوەرۆ بوو، گەرماكە ھەراسانى كردبوون، ئا لەو كاتەدا قوومەندان بەئامادەبوونى موراڊ چاوش لە ديوھخانەكەى كوچا زۆراب، كە چوار دەورى بەپاسەوان گىرا بوو، راپۆرتە كورتهكەى بۆ عەرىفى تەلەگراف خویندەو. ئەو قوللەيەى مەردان تىيدا نىشتەجى بوو، سى جەندرمە بەشەستىرەكانيانەو كەردبوويانە بارەگای خويان. قوومەندان چاى دەخواردو و جگەرەى زۆر دەكىشا، ئاورىكى لە موراڊ چاوش داىو و گوتى:

– پىشبينى ھەموو شتىكم دەكرد، بەلام ئەوەى كە خواردن بىتە گرفتى راستەقىنە لە بەرامبەر يەكەكانمدا، ھەرگىز بەخەيالمدا نەدەھات، دواكەوتنى فەرمان لە بارەگای سەر كەردايەتییەو بەم ئەنجامەى گەياندين.

موراڊ چاوش گوتى:

– بەلام جەنابى قوومەندان، باشە دەولەت ئەم ژمارە زۆرە لە جەندرمەى نىزامى دەنيرت، ئەى بىر لە خواردينان ناكاتەو؟

– گوتيان ئەمسال بەروبووم لە عەقل بەدەرە. پاشان ئىمە پشتمان بەو برە زۆرەى لە خانەكەى داواكراو جىھانگىردا ھەبوو، بەستبوو.

– دەبى دەولەت چارەسەرىكى گونجاو بدۆزىتەو، ئەگىنا ئەگەر ئازووقەى يەدەگ

تەواو بىت، ئەوا تووشى كارەسات دىين، پاشان ئىمە ناتوانين پشت بەخەلكى سەنجەق بىستين، چونكە ئەوان خويان پشتيان بەجىھانگىرى بازگان بەستبوو.

قوومەندان بەزمانى يەكىك كە حكومەت باش بناسىت، گوتى:

– دەولەت قەلە گەنمىك چىيە بۆمان نانيرت، ئىمە چ بەنەرمى بىت يا بە ھىز، دەبى خواردنى خۆمان لە جووتيارەكانەو دابىن بكەين، دۆخى ئىستاش لە بەرامبەر دوو رىگەدا سەرپشكمان دەكات، يان ھىرشىكى توند و بەرفراوان بكەين، يانئىش يەكەكانمان بۆ بارەگا بنەرەتییەكانيان بگەرىننەو.

– بەلام جەنابى قوومەندان، بروا دەكەيت بەراگەياندى شەر بەسەر ھەوت ھۆزدا، بتوانين مەرامەكانمان بەدى بىين؟

– پىويست ناكات جەنگ بەسەر ھەمووياندا رابگەيەين، ھەول دەدەين فشار بخەينە سەر تەنيا ھۆزىك. ئەگەر توانيمان بەشىوہيەكى باش تەمبىي بكەين، ئەو كات ھۆزەكانى دى دىنە ژىر بار و خۆ بەدەستەو دەدن. گرنگ ئەوہيە فەرمانمان پى بدريت.

– ئەم مەسەلەيە لە دەستى ئىمەدا نىيە جەنابى قوومەندان، ئىمە ھەر جوولەيەك بكەين، ئەوا ھەر ھەوت ھۆزەكە شەر رادەگەيەنن. ئەوان دووبەرەكى نىوانى خويان لە بىر كەردو و ئەنجوومەنيان پىكھىناو.

قوومەندان بەسووك تەماشاكردنىكەو گوتى:

– بۆچوونەكانت بەرامبەر ھىزى ئەمانە ناتەواون موراڊ چاوش. پەند لە ژمارەدا نىيە. ھەموو ئەو چەكانەى ھەيانن سەعاتىك بەردەوام نابن، ئىمە بەتازەترين چەكى كوشندەو ھەر رويان دەبىنەو، فىريان دەكەين نىزام و گوپرايەلى چىيە.

موراڊ چاوش وىستى بلى من لەگەل ئەم جۆرە چارەسەرانەدا نىم، وەلى قەيرىك بىدەنگ بوو، پاشان گوتى:

– وابزانم كارەكە بەم ئاسانىيە نىيە جەنابى قوومەندان، ئەوانئىش چەكى باشيان ھەيە، ھەر وەھا لە ئەنجامى مەملانىي نىوان خوياندا، فىرى ھونەرى جەنگ بوونە،

باشه تۆ پيشبيني ئهوت دهکرد ديهكانيان چۆل بكن و دانهويلهيان بهم شيويه بشارنهوه؟

قوومندان بيري له شتيك دهكردهوه و چاوي برپيووه بوشاييهكه، گوتي:

– رهگهزي كتوپر و لهناكاو له جهنگدا زۆر گرنگه، و ابزانم زانياري تهواومان لهسهر ههوت هۆزهكه نيه، ئهري بهراست، ئهمانه خويان ههوت هۆزن ياخود تهنيا نازناوه؟

نیشانهي دلكرانهوه بهرووي موراد چاوشهوه ديار بوو، بهكارهگهري قسهكههي بهسهر قوومنداندا ئاهيكي پيدا هاتهوه. گوتي:

– له راستيدا ئهمانه زياد له ههوت هۆزن، جهنابي قوومندان، بۆ نموونه دهرويشهكاني تهكيهي بهرزنجه، كه ژمارهيان دهگاته سهدان كهس، ههروهها گوندهكاني دهرووبهري هۆزي دۆلي كفران، سهرحهميان لهگهله ههوت هۆزهكهدا دامان نهناون. ههمان شتيش بۆ ههموو هۆزهكاني دي. هه هۆزه تيره و بهره باب و پاشكۆي زۆري لي دهبيتتهوه، كه ليره و لهوي دابهش بوونه. هه هيندهي ههست بهشهر بكن، بهههلهداوان دهگهنه فرياي هۆزه دايكهكه، بۆيه گرفتي تووشبوون بهشهر لهگهله ئه هۆزهكاندا كارساتي گهوهري لي دهكهويتهوه.

قوومندان چون لهگهله خويدا بدويت، گوتي:

– مهلعوونانه دابهش بوونهته سهردوو بهري ستراتيزييهوه، چون له قوتابخانهي سهربياري هونهري شهركردنيان خوينديت، ئاوا سووديان له لهمپهر و كووسپه سروشتييهكان وهرگرتوه!!

– جهنابي قوومندان ئهگهر باباييهكه له كاتي شهردا چۆكي له زهوي گير بكات، ئهوا ههنگاو پيك بهرهو دوا ناكشيتتهوه و گوللهشي بهخوڤايي ناروات و له گۆشت گير دهبيت، تا هيزي له بهر دهبريت بهرگري دهكات، ئيدي ئهگهر بهئهسپ هيرشي بكرتته سهرد، ياخود توپباران بكرت، ئهههت له پيگهي ئهزموونهوه پي دهليم. ههرحي زهلامهكاني هۆزي دۆلي كفران ئهوه گورگيكن بۆ خويان.

كاتيك دهچيته ناو دهقهره سهختهكهيانهوه ههست بههيج بوونهوهريك ناكهيت، هه هيندهي دهگهيته شوينيكي دياركراو، دهبينت له ههموو لايهكهوه دهوره دراويت،

ئيدي يان دهبي خوت بهدينه دهستهوه، يانيش بکشيتتهوه و وازيان لي بينت.

كهواته جهنابي قوومندان خهتاكه له قايمقامي پيشوو و يوزباشييهوه نهبوو، كه گواستراوهوه و لپرسينهوهيان لهگهلهدا كرا. خهتاكه له هۆزانهوهيه، كه بهئاساني دهستان بهسهردا ناگيرت. تهنيا چارهش بۆ ئهوه كاته مامهلهكردن بوو بهشيويهكي ئاشتيانه و قهناعت پيكرديان، ئهويش دابهشكردني فهرمانهكان بوو بهسهرياندا بهمهبهستي راكيشان و له دهولت نزيك كردنهويان. ئهمانه وهكو ئهسپي هار و بهلهسهن بهسهر و پشووي دريژ رام و دهستهمو دهكرين.

قوومندان له ناخوه ههستي بهترس و توقين كرد، چونكه زانياري تهواوي لهسهر ژمارهي چهكدار و جۆري چهك و سروشتي ئهوه زهوييهي شهري لهسهر دهكرت نهبوو. ههروهها لهسهر ئهوه پيشهاتانهي لهناكاو له كاتي هيرشبردندا روو دهدهن، ئينجاش داخۆ سهربازهكاني چهنده بروايان پتهوه و ئامادهييان بۆ شهريك، كه لهميژه نهيانكردوه، ههيه؟ ئهوي زياتر شلهژاندي و تووشي دلراوكيي كرد، ولامي بارهگاي سهركردايهتي بوو، كه عهريفي تهلهگرافهكه له بهردهمي دانا و بهوردي لهگهله موراد چاوشدا تهماشايان دهکرد و سهرنجيان دابووي:

«بۆ قوومندان سهنجهق و دهرووبهري- برووسكهكهتان: بهنعيز /بهپهله... بکشينهوه بۆ ناوهندي سهنجهق و شتهكان ئالۆن مهكهن/ئيوه له ونبووني خهلكهكه و دانهويلهيان بهرپرسيارن. گرفتي ئازووقه لهگهله پياوماقوولاني سهنجهق و هۆزهكاندا چارهسهر بكن/چاوهريي وهلامتانين...»

فهرماندهي بارهگاي سهركردايهتي

قوومندان دواي ئهوهي بۆ بيستهم جار برووسكهكهي خويندهوه، گوتي:

– موراد چاوش رات چيه؟

ئويش بهزماني سهركوتويهكه كه برواي بهخوي بيت، ولامي داوه:

– من پيشبيني ئهوه وهلامه له بارهگاي سهركردايهتي دهکرد، بهراستي ههكيماهيه.

قوومندان بهسهرسامييهوه گوتي:

- وابدانم گۆرانکاری و کیشه بیلتیک له ناو باره گای سه رکردایه تیدا ههن، ئەوان کاتیک بۆ ئیره ناریدیانین، زمانیان ئەم زمانه نه بوو... جهختیان له سه ر ته میگردنی هۆزه کان و ناچار کردنیان بۆ ملکه چی و گوپرایه لێ و باجدانی دوو قات و زۆر شتی دی ده کردوه. که چی ئیستا من به لپرسراوی بزر بوونی خه لکه که و دانه ویله که بیان، داده نین. توخوا ئەمه رهوشته؟

- ئەمه بوو پیم له سه ر داده گرت جهنابی قومهندان، ئیمه وهکو به رپرس چهنده پله مان به رز بیت هه ر ده بی ئاگامان له خۆمان بیت، ئەگینا زۆر له سه رمان ده که ویت؟ بزانه چی رووی دهدا ئەگه ر له گه ل هۆزه کاندا ده سته ویه خه ببووینایه ته وه؟

- ده بی دهموده ست بۆ ناوه ندی سه نه جق بکشینیه وه، به لām ئەم پیاوماقوولانه ی شار کین؟ من ته نیا پیاوماقوولیک ده ناسم ئەویش عاسم به گه .

- جهنابی قومهندان ئەگه ریکو پشت به عاسم به گ ببه ستیت، ئەوا زۆر گرفتت بۆ یه کلا ده کاته وه. ئەم ده قه ره زۆر هه سته وه ره، جگه له هیمنی و به عاقلی جوولانه وه هیچی دی سوودی نییه. ته نانه ت سالی پار وهک ئەم رۆژه، هه موو خویان بزر کردبوو و جگه له چه ند پیره میگردیکی به ته مه ن که ست نه ده بین، ئیدی به پشتیوانی ده ولت و به و فه رمانانه توانیمان له تاریکی ده ریان بهینین و له ده وله تیان نزیک بخرینه وه. جهنابی قومهندان ئیمه پئویستمان به سه بری زۆر هه یه له گه لیاندا.

قومهندان بۆ کۆکردنه وه ی هیزه که ی رپوشوینی پئویستی گرت به ر و فه رمانی به و یه که سه ربازییانه دا که به سه ر ناوچه کاندا دابه ش بوو بوون، یه کسه ر بۆ ناوه ندی سه نه جق بگه رپینه وه. داواشی له عه ریفی ته له گراف کرد، باره گای سه رکردایه تی ئاگادار بکاته وه، که رپوشوینی ده سته جی گیراوه ته به ر و فه رمانه کان به ته واوی پیاده کراون. هه را و هوریا که وه ته ناو ریزه کانی سوپای جه ندرمه وه، ئەوانی ده ترسان پیکدادانی چه کداری له گه ل هۆزه کاندا روو بدات. ئەمانه به خیرایی و به وپه ری خۆشییه وه تفاقه کانیان پپچایه وه. له و کاتی قومهندان سه رقالی فه رمان ده رکردن بۆ یاریده ده ره کانی بوو، موراد چاوش خۆی به ره شما له که ی میرزادا کرد، رۆژه که به ره و ئاوابوون ده خزا، هاپۆ و سهید و میرزا و حه مه غه رب نانی شتیوانیان ده خوارد، هه رکه بینیان، ده ستیان له خواردن کیشایه وه و به واقورمانه وه سه بریان

ده کرد، سهید گوتی:

- یا الله، یا ستار...

هه رچی ئەو بوو بزیه که دهموچاوی گرته وه. به ده سستی ئاماژه ی کرد له خواردن به ره وهام بن. به ته نیشتیانه وه دانیشت و قوولی لی هه لمالی و له خواردنه که نیشته، گوتی:

- له سه رخۆ بخۆن، مژده ی خۆشم پینیه بۆتان.

کاتیک میرزا بینی زۆری برسییه، داوا ی له حه مه غه رب کرد له گه نیکی دی تیگوشی بینیت. تا له خواردنه که ی نه بووه وه زاری هه لئه هیئا. ههینی ده سستی به چاوخواردنه وه و جگه ره کیشان کرد، به ده نگی نزمه وه گوتی:

- بروسکه یه که له که رکوکه وه گه یشت، ده بی ئیمه هه ر ئیستا به ره و ناوه ندی سه نه جق بکشینیه وه، قومهندانی له سه ر ئەو ره قاره ناشیرینانه ی لپرسینه وه ی توندی له گه لدا ده کریت. هه ر ئیستا ئەمه به کوپخا زۆراب و شیخ بابا رابگه یهن، به لām به هیمنی و بی گه ره لاوژه.

میرزا له وده می به شله ژانه وه بن هه نگلی ده خوراند، گوتی:

- به رای تو موراد چاوش، ده توانن بگه رپینه وه ماله کانیان؟

موراد چاوش به زمانیکی تیژه وه گوتی:

- ئەه ی چۆن میرزا ئاغا، ئەمه گوندی خویانه، ده بی دهموده ست بگه رپینه وه.

سهیدیش گوتی: ده ترسم ئەمه ته له یه کی نوێ بیت موراد چاوش.

- نا، سهید. به خۆم بروسکه که م بین.

- له بروسکه که دا هاتوو به کوپخا زۆراب بگه رپینه وه ئاواپییه که ی؟

موراد چاوش به دوورودرێژی بۆی روون کردنه وه، حکومه ت له که رکووک ئاگای لی نییه، که کوپخا زۆراب و تاقمه که ی گوندیان جیهیشتوو.

سهید به شانازی به خۆکردن و شکۆه، چون له گه ل خۆیدا بدویت، گوتی:

- عه فارم کوپخا زۆراب، عه فارم بۆ تو، کوپخا زۆراب ته نانه ت له ویلاپه تیش ناسراوه.

هاپۆ خورته و بۆلهیهکی کرد:

- نهعلتی خوا له ستهمکار، بهو خوايه ژيان بى کویخا زۆراب هه رامه.

- وهللاهی وایه... خوا بتپاریزیت کویخا زۆراب.

بهه له وهی تاریک دابیت، دوا جهندرمه گوندی جیهیتشت، هه ریهک له هاپۆ و سهید و میرزا و همه غه ریب و ژنهکانیان له بهرامبهه رهشمالهکه وهستابوون و ديقهتی ئه وه دهسته و تاقمه جهندرمانهیان ده دان، که پتی ناوهندی سهنجهقیان گرتبووه بهه. بر وایان به چاوی خویان نه ده کرد، به خووشی و شادی و چاوی پر له پرسیاره وه له یه کترین ده نوړی.

هه وایی کشانه وهی هیزین جهندرمه ی نیزامی بۆ ناوهندی سهنجهق چون درابیتته دهه باوه ئاوا بلاو بووه وه، هه مووان وایان دانا ئه وه تیکشکانیکی گه وره و ملکه چی بوو بۆ هیزهکانی ده ولته له بهه رابهه ویستی هۆزهکاندا، هه ندیک به سالآچوو نه بیت، حیکمهت و عاقلییان له وه له لویستهی ده سه لاتداراندا بینییه وه. ئه وه هه والانهی به خیرایی و به په نهانی بلاو بوونه وه، وایان له قایمقام و قوومه ندان کرد رۆژانی مانگی پووشپه ر جگه له وهی به سستی ده رۆیشته ئینجاش له چاوه پروانی و ترسدا بیه نه سهه. هه روه ها له زۆریک له وه واته وات و قسانه ی له چاخانه کان و ئه نجوومه نهکانی سهنجه قدا ده کران، بیده نگییان ده کرد. به دزییه وه جوین به سولتان عه بدولحه مید نه ده درا، به لکو به ئاشکرا و به به رچاو و گویتی خه لکه وه جمانیان ره وانیهی ده کرد، ئه وه ریبوارانهی له که ره کووکه وه ده هاتن ده یانگوت پشپوی شاره که ی گرتوو ته وه و هه ندیک توند ره و هیرشیان کردوو ته سهه چاخانه کان و وینه ی سولتانیان دراندوو و له ناو جادهکاندا ناویانه ته ژیر پیوه، هوتافیان دژی گوتوو و داوای پروخانیان کردوو. پۆلیسیش ته نیا رۆلی ته ماشاکه ریان ده بینی و هه قیان نه بوو. یه کیک له ریبواره کان ته لاقی خوارد چون به چاوی خۆی بینویه تی به ئاشکرا جوین به سولتان ده دن و قسه له سهه ژنهکانی و باس له میبازییهکانی و جهه ور و سته می ده کهن، هه روه ها چون که سانی بى تاوان له ناو ده بات. بیهووده قوومه ندان ده یویست شتیک له ورده کارییهکان و راستیی ئه وه واته واتانه وه بزانیته، که له پرسیار کردنهکانیییه وه له ریگه ی عه ریفی ته له گرافه وه ده یناردن. هه موو جاریک هه مان ولامی ده گه یشتی:

- دهست له کاری خه لکی وه رمه ده ن و گوئی به واته وات مه ده ن، هیه چ کاریکی سه ره رۆییانه مه کهن. ته نانهت زمانی بروسکه کان، که له باره گای سه ره کردایه تییه وه ده هاتن گۆرا بوو، مه به ست له «کاری سه ره رۆیی» چییه؟ قوومه ندان ده یگوت له وه ته ی له سوپادام برگه ی وا بى مانام نه بیستوو. ته نیا که سیک که ماناکه ی بۆ

رۆيشتن هه‌بوو، سائيب پيشنيزى کرد له رۆيشتن به‌رده‌وام بن، تاكو ده‌گه‌نه سه‌رچاوه‌كه‌ى، كه‌چى رۆسته‌م نه‌يه‌يشت، چونكه سنوورى هۆزه‌كه‌يان له‌وسه‌رى ده‌ربه‌نده‌كه كو‌تايى ده‌هات و چه‌ند رۆژيكيش ده‌بات. كاتيک رۆژه‌كه به‌ره‌و ئاوابوون كشا، خۆيان كو‌ كرده‌وه، به‌ر له‌وه‌ى سوارى پشتى ئه‌سپه‌كانيان بن، قادر چون بيه‌وى گو‌ئى له شتيك بگري‌ت ده‌ستى راستى هه‌لبه‌رى و ملي دريژ كرده‌وه، گو‌تى:

– مقه‌يه‌ت بن، ئه‌سپ و كه‌ري‌ل هاتنه ده‌ربه‌نده‌كه‌وه.

له شوي‌نى خۆياندا مه‌يين، به‌گو‌تايان چاوديري شتيكيان ده‌کرد. دواى قه‌يريک له بئده‌نگى، ده‌نگه ده‌نگ به‌رز بووه‌وه و تيکه‌ل به‌به‌رکه‌وتنى سمى ئه‌سپ و گو‌يدريژه‌كان به‌پلووکه به‌رده‌كاندا، ده‌بوو. سه‌ره‌راى ئه‌وه‌ى ئه‌وان هيج شوي‌نه‌واركيان نه‌ده‌بينى، كه‌چى ده‌نگى پياو و ژن و مندال به‌روونى به‌ر گو‌تايان ده‌که‌وتن، وه‌لى به‌زمانىكى ناديار، هه‌ريه‌كه‌يان خۆى ئاماده کرد و هه‌ولى دا بۆ شوي‌نه بى ترسه‌كان بۆ ئه‌وديو تاشه به‌رده‌كانى ده‌م زيبه‌که بکشيته‌وه، چون خۆيان بۆ جه‌نگ ئاماده بکه‌ن.

هه‌رچى رۆسته‌م بوو، به‌گالته‌پيکرده‌وه ته‌ماشاي ده‌کردن، به‌خه‌نينه‌وه گو‌تى:

– پيوست به‌م هه‌موو خۆ ئاماده‌کردنه ناکات، ئه‌وانه قه‌ره‌جه‌كانن، ده‌ى با بکه‌وينه خۆمان، ئه‌گينا پرسيار و داواکردنه‌كانيان بي‌زارمان ده‌که‌ن.

سائيب به‌سه‌رسوورمانه‌وه گو‌تى:

– قه‌ره‌ج؟ رۆسته‌م ده‌بى قسه‌يان له‌گه‌لدا بکه‌ين، من له ژياندا قه‌ره‌جم نه‌بينوه.

رۆسته‌م له‌و کاتى خۆى هه‌لدايه سه‌ر پشتى ئه‌سپه‌كه‌ى، گو‌تى:

– مه‌ترسى سائيب، ئه‌وان ره‌شماله‌كانيان له‌سه‌ر زيبه‌که راست له به‌رامبه‌ر بانشاخ هه‌لده‌دن، شه‌و له‌گه‌ل باوکمدا ده‌چين بۆ ئاهه‌نگى شه‌وانه‌يان.

قادر له‌و ده‌مه‌ى جه‌مه‌دانىيه‌كه‌ى لار ده‌کرده‌وه، گو‌تى:

– کاکه سايب، ژنه قه‌ره‌ج زۆر جوانن.

به‌چاره‌ويکانيان چون بيانه‌ويت تۆله‌ى دا‌هيزراني ژير سي‌به‌رى تاريكى رۆژيکى ته‌واوى خۆرنه‌وه‌زان بکه‌ن، به‌خيراى ده‌رپه‌رين. پيش ئه‌وه‌ى خۆره‌که‌كه له‌وديو که‌ل هه‌نجيره‌وه ئاوا بي‌ت، گه‌يشتنه گوندى بانشاخ. مه‌جليسه‌که وه‌کو هه‌موو کات کو‌تيا

زۆراب و په‌مه‌زان و جيه‌هانگير و شي‌خۆ و كه‌ريم و مه‌لاى له خۆ گرتبوو. رۆسته‌م هاتنى قه‌ره‌جه‌كانى پى راگه‌ياندن، چاويشى له سيماي باوكى بوو، چونكه ئه‌و هه‌ميشه به‌شداريى ئاهه‌نگه‌كانيانى ده‌کرد. سه‌يرى پيدا هات كاتيک هيج خۆشيه‌كى به‌روويه‌وه نه‌بينى، کو‌تيا زۆراب به‌شۆخيه‌وه گو‌تى:

– ئه‌وان بوونه شه‌ريکه‌به‌شمان و هاتوون به‌شى خۆيان به‌ن.

په‌مه‌زان سه‌يريکى كه‌ريمى کرد و گو‌تى: كه‌ريم ئه‌وانه پي‌رى تۆن، ده‌بى به‌خزمه‌ت هه‌لسيت.

كه‌ريم گو‌تى: هى تر هه‌ن له برى من خزمه‌تيان بکه‌ن، ناتوانم فاتمه به‌ته‌نى جى به‌يتم، چونكه هه‌ر كاتيک بزيت ده‌زيت.

رۆسته‌م و ده‌سته‌كه‌ى شوي‌نى خۆيان له ديوه‌خانه‌كه‌دا گرتبوو، جيه‌هانگير رووى قسه‌ى له رۆسته‌م کرد و گو‌تى: ئه‌مه ئيشى تۆيه رۆسته‌مه فه‌ندى، ئه‌و ده‌مى ده‌واره‌كانيان هه‌لدا و ده‌ست به‌ئاهه‌نگى شه‌وانه‌يان ده‌که‌ن، ده‌سته‌که‌ت به‌ه و بچن بۆ لايان، به‌لام ئاگادار بن نه‌که‌ونه داوى ئه‌وينى كيژه قه‌ره‌جانه‌وه، ئيمه رازى بووين له مووسل بخوين، به‌لام قايل نابين كيژه قه‌ره‌جان بخوازن، وا نيه‌يه کو‌تيا زۆراب؟

زۆراب خه‌نويه‌وه و گو‌تى: هه‌موو شت ته‌واون، ته‌نيا ئه‌مه‌مان ما‌بوو.

شي‌خۆ به‌خۆشه‌ويستيه‌وه چاوى له سائيب کرد و گو‌تى:

– وابزانم جه‌ماعه‌ت دواى گه‌شته دوورودريژه‌كه‌يان برسياه‌نه، وا چاکه ده‌ست به‌خواردنى نانى شي‌وان بکه‌ين.

مه‌ردان و حه‌مه غه‌ريب، كه زياد له حه‌فته‌يه‌که ميوانى کردوون، له‌و ژووره بچووکه‌ى بۆ چاوديري دواى گه‌رانه‌وه‌يان، له سه‌ريانى ماله‌كه‌ى کو‌تيا زۆرابيان دروست کرد، دانيشتبوون. جگه‌ره‌يان به‌با داده‌دا و چاوديريى هه‌ر چوار لايان ده‌کرد. حه‌مه غه‌ريب تيبينى سى پنتى ره‌شى له نزیک ئه‌و شوي‌نه‌ى خۆره‌كه‌ى لى ئاوا بوو، کرد به‌ره‌و ئاوايى ده‌هاتن. مه‌ردان له سه‌ريانه‌که‌وه سه‌رى شۆر کرده‌وه و، گازی کرد:

– شي‌خۆ به‌گ، سى ئه‌سپسوار به‌ره‌و لامان دین، وه‌لى ناتوانين بيانناسينه‌وه.

قهیریك بیدهنگی هه مووانی داگرت، سه رنجه كانیان دهگۆرییه وه و به چاو پرسیاریان له یهكدی دهكرد، پاشان خیرا جیه كانیان جیه هیشته و پروویان له سه ربانه كه كرد، هه ریه كه و به ریگه ی تایبه تی خوی دهیویست نه و سی خاله ره شه ی ورده ورده نزیک ده بوونه وه، بناسیت. ئیدی هه ركه سه و ره ملی لی ددها و ناسنامه ی نه و سی كه سه نادیاره ی شی ده كرده وه. سائیب ته نیا كه س بوو بیه ووده چاوی به ئاسۆگه كه دا دهگپرا، وه لی كاتیک خه ریکبوون له دیارکردنی ناسنامه ی نه وانه ی به ریپوه بوون یه كرا ده بوون، ئینجا توانی خاله كان ببینیت، ئاوری له رۆسته م دایه وه و گوتی:

– رۆسته م ئیوه غهیب دهخویننه وه، نه م چاوه تیژانه تان له کوئی بوو؟

رۆسته م به پیکه نینه وه گوتی:

– ژیان ئاویه سائیب، تو رووح بانگ دهكیت و ئیمهش غهیب دهبینن.

هیشتهانه کینی به ته وای له سه ر یه ك را ریک نه كه وتبوون، تا كه ریم به خوشییه وه هاواری كرد:

– به خوا ناسییانم، بروام پی ناکه ن، من خۆم بروا ناکه م، نه وانن، خوئیانن.

په مه زان به زمانه گالته جارپیه كه ی خویه وه گوتی:

– كوره ده بلی كین، نه گینا جوئییان پی ده دم و ته نیکیش له عنه ت بو نه ژادایان په وانه ده كه م.

کوئخا زۆراب له و کاتی خه ریکی سوتکه جگه ره كه ی بوو، گوتی:

– له ناردن ته نیک جوین په له مه كه، په مه زان. چونکه له گۆری نه ژادمان دهگیرسیته وه. هیشته به ره كه تی نه و گۆیره كه یه ی له سه ر پشینیازی رۆسته م و سائیب بو رووحی ناله گورگه مان کرده قوربانی، نه گه یشتوو.

شپخۆ چاوی له نیوان باوکی و په مه زاندا گر دا و به سه رسامیه وه گوتی:

– منیش ناسییانمه وه. ته ماشا بکه ن، یوزباشی به جلی کوردیه وه و موراد چاوش و مامه میرزاشن.

په مه زان بی نه وه ی باوه ر به قسه كه ی بکات، به گوئی پی نه دانه وه گوتی:

– شتی تر بلی شپخۆ بهگ، ئیمه ده بی به خۆمان دلنیا بین کوئخا زۆراب. نه گینا ناگهینه هیچ.

زۆراب به واقورماوییه وه سه ری له قاند و چون له گه ل خۆیدا بدویت، گوتی:

– باشه نه م هه موو ماویه یوزباشی له کوئی بوو؟ حه تمه ن ئیستا قسه و هه والی زۆریان پییه.

پیشهنگی قه رهجه كانیش خه ریکبوون له لای باکووره وه به درده كه وتن، له سه رتا پای دۆله كه دا به زهنگولی ملی و لاخه كانیانه وه كرده بوویانه رۆژی خوئیان، دوا ی نه وه ی کوئخا زۆراب و په مه زان و شپخۆ له یه ك کاتدا چاویان له کاروانی قه رهجان و نه و سیانه ی خه ریکبوون نزیک ده بوونه وه بریبوو، گوتی:

– زه مانیک بوو چه ندین حه فته، كوره چه ندین مانگ چاوه روان بووین تاكو ریپواریك بقۆزینه وه و بو کات به سه ربردن قۆشمه و گالته ی له گه لدا بکه ین، كه چی هه وکه له سای سه ری فه رمانه بو ره وه، خۆمان بووینه ته بابته ی نوکته بازی بو نه وانی تر. بیننه به رچاوی خۆتان، میرزا یاوه ری یوزباشی و موراد چاوشه.

جیهانگیر هاته ناوانه وه و به سینه و الابوونه وه، گوتی:

– دۆلی کفران نابیتته بابته ی نوکته و قسه له سه ر کردن کوئخا زۆراب. نه م جووله یه ی له ده ورپه رت ده بیینی نه وه خیر و به ره كه ته. كوره كه ی ده رویش سه عید، كه به بی جلی سه ربازییه وه بو لامان دیت، ده بی هه والی خۆشی له گه ل خۆیدا هینابیت، بوونی میرزاش له گه لیاندا نه وه نیشانه ی خۆشییه.

شپخۆ گوتی: و ابرانم وه ستانمان لیره پیویست ناکات، ده بی خواردن بو نه م میوانانه ی له دوو لاهه بو لامان دین، ئاماده بکه ین.

په مه زان به شوخییه وه رووی قسه ی له شپخۆ کرد و گوتی:

– به لی، نه مشه و پیویستمان به خواردنی زۆره، هه لبه ت یوزباشی کوری ده رویش سه عید به وردی باسی دوورین و عه ره بانه کانی ده کات، كه به سه ر ئاسنه ریوه ده رۆن. مخابن نه مجاریان قۆلچی هاوه لی له گه لدا نییه، تاكو باسی نه و کهشتیانه مان بو بکات، كه چه ندین گوند له خو ده گرن.

کوئچا زۆراب گوتی: خۆزگه قسه‌کان هەر ئەم شته جوانانه‌یان له خۆ بگرتایا، بێزار بووین له هه‌والی یاخیبوونه‌کان و کاره‌کانی سولتان و باج و سه‌رانه و ئەوی فه‌رمان به‌ئیمه‌ی کرد.

په‌مه‌زانی‌ش هه‌لیدای: و‌باز نام باشترین چاره‌سه‌ر بۆ گه‌رانه‌وه بۆ ژیا‌نی پ‌ا‌بر‌دوومان و خۆ قوتارکردن له‌م هه‌موو گرفته، گه‌راندنه‌وه‌ی فه‌رمانه‌که‌یه بۆ یوزباشی، تا‌کو ئەویش بی‌گه‌رینیته‌وه بۆ با‌بل‌عالی.

شیخۆ بی‌نی وه‌ستانه‌که‌ی هه‌چ سوودی نییه، که‌ریم و مه‌ردانی له‌گه‌ل خۆدا برد و به‌پرتاو دابه‌زین. هه‌رچی جیهانگیر بوو نه‌یده‌توانی جیا‌وازی له‌ نیوان راستی و گالته‌ی قسه‌کانی نیوان کوئچا زۆراب و په‌مه‌زاندای بکات، چونکه زۆر جار بی‌ئوه‌ی هه‌ست بکات که‌ت‌نیان بۆ ده‌نایه‌وه. هه‌رچه‌نده خه‌ریکبوو له شیوه‌ی گالته‌کردنه‌که‌یان بۆ چاره‌سه‌ری شته‌کان، ده‌گه‌ششت. که‌چی بی‌نی شی‌لگیرن له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی گه‌راندنه‌وه‌ی فه‌رمان بۆ یوزباشی، که‌ ئەوه پ‌ی‌وه‌ندی نه‌بوو به‌مه‌سه‌له‌ی به‌خشین و گه‌راندنه‌وه‌ی فه‌رمانه‌کان، بۆیه گوتی:

– کوئچا زۆراب ئەوا سالیکی خشت به‌سه‌ر وه‌رگرتنی فه‌رمانه‌که‌دا تیده‌په‌ریت، له‌و ماوه‌یه‌دا گون‌دیکتان دروست کرد و زه‌ویلیکی زۆرتان چاند، ئیدی چۆن بیر له‌ گه‌رانه‌وه‌ی فه‌رمان ده‌که‌نه‌وه؟ شتی وا مه‌حاله.

کوئچا زۆراب و‌لامی داوه: بۆچی مه‌حاله؟ ئەوی بنیاده‌م وه‌ریده‌گریت، ده‌توانیت بی‌شیگه‌رینیته‌وه، کوته‌کاغه‌زیکه و ئاو بی‌نه و ده‌ست بشۆ، با بیده‌ینه‌وه و پ‌زگارمان بێت.

په‌مه‌زان گوتی: خاله جیهانگیر، تۆ خۆت وازت له‌ مال و خانه‌که‌ت نه‌هینا تا له‌ کیشه‌ی سه‌نجه‌ق پ‌زگار بێت؟ ئیمه‌ش ده‌مانه‌وی وه‌کو تۆ بکه‌ین، باشه بۆ ناب‌ی ده‌ست له‌ فه‌رمان بکیشینه‌وه، تا‌کو له‌ گرفته‌کانی قایمقام و قوومه‌ندان پ‌زگارمان بێت، که‌ ده‌یان‌ه‌و‌یت بمانکیشنه‌ جه‌نگیکی بی‌کو‌تاییه‌وه؟

کوئچا زۆراب له‌سه‌رخۆ بۆ لای نه‌رده‌وانه‌که‌ پ‌الی نان و گوتی:

– شه‌ویکی دوورودرێژمان بۆ قسه‌کردن له‌ پ‌یشه، ئیستا ده‌بی به‌پیش‌وازی میوانه‌کانه‌وه بچین.

هاتنی کاروانی قه‌ره‌جان و یوزباشی و هه‌ردوو هاوه‌له‌که‌ی بۆ دۆلی کفران به‌لای سائیبه‌وه شتیکی نوێ بوو، ئەوه نزیکه‌ی دوو مانگه‌ لێره، پ‌ۆسته‌م زۆری له‌ باره‌ی هۆزه‌که‌یانه‌وه بۆ باس کردوه، ئیدی له‌ باره‌ی جیهانه‌ دیاره‌که‌وه بێت، یاخود جیهانه‌ نادیاره‌ پ‌ر له‌ دیو و درنج و جنۆکه‌ فه‌ی. له‌ پ‌ۆزانه‌ ده‌رچوونه‌کانیاندا به‌سه‌ر پ‌شتی ئەسه‌په‌وه یاخود به‌پ‌ی، شاره‌زای هه‌موو بسته‌ ریه‌ک و زه‌وی و شیو و چیا‌ی ئەم هۆزه‌ بوو، به‌هه‌موو کووچه و کۆلان و به‌سه‌ر زب‌ل‌خانه‌کانیدا ده‌سوورپ‌ایه‌وه، که‌ هالۆی نا‌ژه‌ل و قشلی سووتاو و نان‌یان ل‌ی هه‌لده‌ستا. زۆر جار بی‌رکردنه‌وه‌کانی بۆ شتیکیان ده‌برد، هه‌رگیز پ‌یشتر بی‌ری بۆ نه‌چووبوو، ئەویش ئەوه‌یه، که‌ به‌شیک له‌م هۆزه، پ‌ۆسته‌م و په‌مزی و قادر و عه‌باس برای راسته‌قینه‌ی ئەون، که‌ پ‌ۆزگار به‌هه‌ر هۆیه‌که‌وه بێت ل‌یکی جیا کردونه‌ته‌وه، سنجان، ئەو ژنه‌ دل و ده‌روون باشه‌ی له‌ ئامی‌زی ده‌گرێ و وه‌کو ئەو چواره‌که‌ی دی ماچی ده‌کات، دایکی راسته‌قینه‌یه‌تی، هه‌رچی دایکی پ‌ۆسته‌م بوو، یاخود فاته‌می باوه‌ژنی و ژنه‌که‌ی شیخۆ و ئەوانی دییش، ئەوان خوشکین، یاخود پ‌ووری راسته‌قینه‌ین. ئەوه‌ی باش ده‌زانی ئەم هه‌ست و سۆزانه‌ تا ئەوه‌په‌ری راستی، راستن. هه‌ینی کوئچا زۆراب، یاخود په‌مه‌زان یا هه‌ر که‌سیکی دی له‌مانه‌ به‌چاوه‌ بریقه‌داره‌کانیان‌ه‌وه ل‌ی ده‌روانن، هه‌ست به‌ئاسووده‌یی ده‌کات و ده‌گاته ئەو قه‌ناعه‌ته‌ی ئەو بۆ ئەوه‌ هاتووته‌ دنیاوه، تا‌کو له‌م که‌شوه‌ها هه‌من و ئارامه‌دا بژیت، نه‌ک له‌ که‌شوه‌ه‌وای ساردای خنکینه‌ر، که‌ خه‌ریک بوو تووشی شیتی بکات. سه‌ره‌رای ئەوه‌ی پ‌ۆسته‌م و په‌مزی ده‌رباره‌ی یوزباشی و هاتنه‌که‌ی به‌ر له‌ سالیکی بۆ دۆلی کفران بۆی دووان، هه‌روه‌ها له‌ باره‌ی چیرۆکی فه‌رمانه‌وه، که‌چی ئەو هه‌سته‌ی به‌وه ده‌کرد چون شتیکی نامۆ دا‌وای ئاگاداریی زیاتری ل‌ی بکات، که‌ ده‌یه‌وی دزه‌ بکاته‌ ناو جه‌سته‌ی هۆزه‌وه، تا ئەو پ‌اده‌یه‌ی هه‌ستی به‌ئیره‌یی کرد. کات‌ی هه‌ستی به‌خۆشی و ئاسووده‌یی به‌بۆنه‌ی هاتنی یوزباشیه‌وه به‌رووی هه‌ندیکه‌وه کرد، ئەو کاتی هه‌مووان له‌ سه‌ریانه‌که‌ دابه‌زین، دا‌وای له‌ پ‌ۆسته‌م و په‌مزی کرد له‌گه‌ل‌یدا هه‌ندیک له‌ بان خانی ب‌م‌یننه‌وه، چوونه‌ قولله‌ی چاود‌پ‌ریه‌که‌وه، جارێک ده‌یروانییه‌ قه‌ره‌جه‌کان و جارێکیش یوزباشی و هه‌ردوو ها‌وریکه‌ی، که‌ له‌ گوند نزیک بووبوونه‌وه. سائیب گوتی:

- ئەم يوزباشىيە سەراسىمەيى كىردوم، گۆپىنى جەلە سەربازىيەكانى بەجلى مىللى مایەي گومانە.

پەمزی بەقەناعەتەو گوتى:

- نا سائىب، باوكم زۆرى پروا بەيوزباشىيە، پاشان باوكى ھاوھلئىكى كۆنى باوكم و كوئىخا زۆرابە، بەھەرھال درۆمان لەگەلدا ناكات.

- بەلام يەكئىكە لە دەسلەت پەمزی، ئەو نوپنەرى سولتانی ستەمكارە. ھەلبەت پلانەكانى سەنجەقيان گۆپىو. بىنيان ناتوانن بەراگەياندننى جەنگ بەسەر ھۆزەكاندا بەئامانجى خويان بگەن. پەنايان برده بەر كەسانى نزيك لە ئىوھو، تاكو ئەوى دەيانەوئ بەدەستى بپن.

پەمزی گوتى: پروا ناكەم يوزباشى كارى وا بۆ دەولەت بكات، چونكە دژى وەستان و بەدەست تىكەلكردن لەگەل ھۆزەكاندا تاوانباريان كرد. پاشان كاتىك ئەو بەبى جلى سەربازىيەو بۆ لامان دپت، ماناى ئەوھىە بۆ سەردانى تايبەتتى خۆى ھاتوو، نەك وھكو نوپنەرى حكومەت.

سائىب پرسى: باشە ئەم ھەموو ماوھىە لە كوئى بوو؟

پەمزی ولامى داوھ: جارىكيان باوكم گوتى، رەنگە فرىيان دابىتە زىندانەوھ.

رۆستەم گوتى: پاش نەختىك لەگەل ھەردوو ھاوھلەكەي دەگات، يەكسەر ھەموو شتى لە باروھ دەزانن، ئەوھشى لئوھ دەزانن، داخو ئەو قسانەي لەملا و لەولا دەكرين پروپاگەندەيە، ياخود راستە.

ميرزا زۆر بەخۆوھ دەنازى كە لەگەل يوزباشى و موراڊ چاوشە، گوتىشى ئەگەر پەلە پەلى يوزباشى و تاسەي دىتنى كوئىخا زۆراب نەبويا، ئەوا رەشمالەكەي لەگەل خۆدا دەھتئا. رەمەزان پىتى گوت شوپنى رەشمالەكە ئەوئىيە، گوندى زۆراب، پاشان دەبوو ھاپۆي لەگەل خۆدا بەھتئايا، تاكو مەجلىسەكەيان تەواو دەبوو. ميرزا ولامى داوھ كە يوزباشى ناردى، تا بچىت بۆ لاي شىخ بابا و ئەو ھەوالە خۆشانەي پى رابگەيەئىت. ھەمووان تىببىنى ئەوھيان كرد، كە يوزباشى زۆر گۆرا بوو، لاواز و رەنگ زەرد، تەنانەت تواناى لە ئاميزكرتنى ھەمووانى نەبوو، موراڊ چاوش و شىخو دەستيان گرت و لە شوپنەكەيان دانا. كاتىك ھەستى بەو بىدەنگىيە كرد

دېوھخانەكەي تەنپوھتەوھ و ھەمووان چاوى پر لە سەرسوورمان و نىگەرانى و ھەستى پىشھاتىكى خراپيان تى برىيوو. زەردەخەنەيەكى پان بەدەموچاوھ زەرد ھەلگەراوھكەيەوھ روا، بەدەنگىكى روون و ديارەوھ گوتى:

- ئەم چركە ساتە ئاواتى تەمەنم بوو مامە زۆراب، كە لئره لە بانشاخ ھەواى دۆلى كفران ھەلمژم و پىتان بگەم. ئىستا بەلاموھ گرنگ نىيە ئەگەر لە شوپنى خۆمدا گيانم دەرچىت.

كوئىخا زۆراب پاش ئەوھى لە قسەكانى يوزباشى ئەرخاين بوو، كە پياوى حكومەت نىيە، گوتى:

- مردن بۆ دوژمنەكانت بى كورم، مادام بەساغى گەشىتتىيە دۆلى كفران، ئەوا خوا تەندروستى و تەمەنى دىژت پى دەبەخشىت.

قەيرىك بىدەنگى ھەمووانى داگرت، رۆژەكە ئاوا بوو، تارىكى لاي ئاسۆي رۆژئاواى گرتبووھو. كوئىخا زۆراب بەردەوام بوو:

- وا ديارە ئەم فەرمانەي بەر لە سالىك وەرمانگرت، نەك ھەر بەتەنى بەلای بۆ ئىمە ھىنا جەنابى يوزباشى، بەلكو سەرىشەي بۆ تۆش دروست كرد. باشە ناتوانن ئەم كاغەزە نەعلەتتىيە بۆ بابلعالى بگەپننەوھ و لە شەرى سولتان رزگارمان بىت؟

يوزباشى و موراڊ چاوش و جىھانگىر و مەردان سەرنجەكانيان گۆپىيەوھ، ھەرچى رۆستەم و پەمزی و سائىب بوون شلەژابوون، چاويان لە دەمى يوزباشى بوو، بەمەراقى ئەوھى بزائن چى دەلئىت. يوزباشى دواى ئەوھى لە دانىشتنەكەي راستبووھو، گوتى:

- مامە شىخ، ئەم سەردانەم بۆ لاتان جياوازه لەگەل سەردانەكەي يەكەمم، ئەمە سەردانىكى تايبەتە، تەنانەت سەردانەكەي چاوشىش پئوھندى بەدەولەتەوھ نىيە، ئەو ئىستا پشووئ وەرگرتووھ، ھەرچى منم، بەر لە دوو رۆژ لە زىندان دەرچومە، رەنگە ھەر نەگەرئىمەوھ سەر كارەكەم، وا ديارە ئىوھ لئره نازانن چى پروو دەدات، دنيا بەسەر يەكدا روخواوھ.

ميرزا ويستى قسە بكات، رەمەزان سىخوئەيەكى لى دا. كوئىخا زۆراب گوتى:

- تۆ لیره له نیوان رۆلهکانی هۆزهکتهی، دهتوانی ههتا ههتا لهگهلماندا بمینیتتهوه و ئیمه چۆن دهژین تۆش ئاوا، هیوادارم له بهر ئیمه نهچوویتته بهندیخانهوه. هه رچی دنیا به ئه گهر سه رنخوون بووی و به سه ر به کدا روخاییت، راستیه که ی هیچمان نه بیستووه، ئه وه نه بی که ئاژاوه و یاخیبوون بلاو بووه ته وه، خو ئه گهر ده ولت به نار دنی نموونه ییلی وه که قوومه ندانه وه سه رقال بیت، ئه وا سهیر نییه خه لکی له هه موو شوینیک یاخیبوون رابگه یه نن.

یوزباشی گوتی:

- مامه شیخ گرفته که گرفتگی قوومه ندان نییه، ئه م کابرایه ته نیا ئامرازیکه، مادام ئه م ئامرازه بناغه که ی خراپ بیت و ئاماده بیت بو جیبه جیکردنی هه ر شتیک ده ولت لپی بخوازیت، ئه وا ئه م نمونانه هه لده بژیرن بو ئه نجامدانی کاریکی دیارکراو بو کاتیکی دیارکراو. به لام خوا له گه ل دادپهروه ری دایه و دژ به زۆرداریه، ئیوه ئیستا درک به گرنگی ئه م یاخیبوونانه ی که گه یشتوونه ته ناو کۆشکی سولتان ناکه ن. له م رۆژانه دا هه موو دنیا باس له وه ده که ن، که چی له ئه سته نبوول پروو ده دات!!

جیهانگیریش گوتی: ئه گهر یاخیبوونه کان گه یشتبته مالی سولتان خو ی، ئه وا فاتیه ی بو بخوینه.

- بیگومان فاتیه یان بو خویندووه مامه جیهانگیر، هه موو شتیکیش ته واو بووه، خو ی دا به ده سته وه و به دنیای راگه یاند، بو زانینتان ده ولت وازی له باج هیتا. رهمه زان گوتی:

- هه ر به راستی وازیان له باج هیتا، یاخود وه کو جارن پیمان پیده که نن؟

- ئیتیحادچییه کان مامه رهمه زان سولتانیا ن لابر د، هه ندی ئه فسهری به شه ره فی وه کو ئه حمه د نیازی و ئه نوهر به گ و هه ندیک دییش. ئیوه به راستی باری باجتان له کۆله وه بوو.

نیشانه ی خو شی و دلکرانه وه به پرووی رۆسته م و سائیب و رهمزیه وه دیار بوو، له نیوان خو یاندا گفتوگویان بوو، ناو خو یان ریکه وتن رهمزی ئه و پرسیاره بکات، که هه ژانده بوونی، ئه ویش گوتی: کاتیک له که رکوک بووین له هه ندیک قوتابییه وه

بیستمان، که هه ندیک له خزم و براکانیا ن به تۆمه تی ئه ندامبوون له گه ل ئیتیحادچییه کان خرا نه به ندیخانه وه، باشه ئه وان هه ش به ر دراون؟

- هه موویان به ردان، به ندیخانه کان که سیا ن تیدا نه مان.

رۆسته م بی ویستی خو ی گوتی: ژماره یان زۆر بوون؟

- له که رکوک و ده ور به ری ئیمه هه وت که س بووین. له ژووریکه بچووک تاریک به ندیا ن کردبووین و به یه کجا هه والمان نه ده گه یشته که سوکارمان. ته نیا دووان له ئیتیحادچییه کان بوون، ئیدی ئه وان ی دی به منیشه وه، پشتر ئه م ناوه مان هه ر نه بیستبوو.

سائیب به شه رم و شله ژانه وه گوتی:

- که سیکتان له گه لدا بوو ناوی فه وزی بیت؟

یوزباشی ده مو ده ست و لامی داوه:

- بیگومان که سیکتان له گه لدا بوو به ناوی فه وزیه وه، ئه و ئیتیحادچییه کی تۆخ و بویر بوو، ئه و نه بووایا بی ئومیدی له زیندان ده یکوشتین.

رۆسته م وه ستا و لوله ی تفه نگه که ی کرده ئاسمان و گوتی:

- ئه وه برای سائیبی هاوه لمانه، خوالیخو شبووی باوکی له گه ران به دوویدا گیانی له ده ست دا.

ته قه ی به ئاسماندا کرد، رهمزییش به داویدا و ئینجاش ئه وان ی دی، ده نگ ی ده یان ته قه ده هاتن، له دۆله که وه زایه له ی ده داوه.

قه ره جه کان له ده وار هه لدان له لیواری روویاره که بوونه وه. ده نگ ی دوو ته قه هات، و لامی قه ره جه کان بوو بو ئه و پیشوازیه گه رمه ی دۆلی کفران بو ی کردن، رهمه زان به سووکییه که وه سه ری له قاند و پرووی قسه ی له کوپخا زۆراب کرد و گوتی:

- که ره که مه مره به هار هات.

هه رچی سائیب بوو، خو ی نه گرت، گریانیکه بیده نگ ناخی هه ژاند، وای له هه مووان کرد له بیده نگیه کی قوولدا بن. یوزباشی یه که مین که س بوو گو می بیده نگیه که ی شله قاند و گوتی:

بهرزه و هوبوی ناگره که، به شله ژانه وه قوونکه جگره که ی فریدا و به ره و مه جلیسه که رویش و دهیمنگاند:

– لعنة الله على الشيطان الرجيم.

شیخو ویستی به ته نی له گه ل کهریم و مهرداندا دانیشت، تا کو باسی هندی شت بکن، لی خه ریکبونی کهریم به ژنه که یه وه، که له هه رکاتی کدا مندا له که ی بی دهبی، نهیتوانی ناماده بیت. ههردوکیان له قولله ی چاودیریکردنه که دانیشتن. نهوشته ی شیخوی تیکد ابو، سهردانه که ی یووزباشی بو، سهره رای قه ناعه تی ته وای به وه ی ناگری یووزباشی سهرشوریان بکات و موراد چاوشیش پشتیان تی بکات، گومانیک کینگلی هدا و جوړه وریاییه کی به رامبه ر نه و دوو که سه ی گومانی له بی خه تایییان نه ده کرد، هه بو. په ندیکی تاییه ت به هوز که یان هه بو، ده لیت:

«نه وه ی جلی حکومت له بهر بکا و نان و نمه کیان بکات ناگری جیگه ی بروا بیت، چون مه حاله گورگ بگریته سه گی پاسه وان.»

ئه غه مانه ی بو مهردان رشت، مهردان دلنیای کرده وه، نه ویش به ده ست هه مان گرفت ه وه ده نالینی، هه رچهنده بروای ته وای به وه هه یه نه م دوو پیاوه پشتیان به زه ویدا نادن. مهردان بو یه که مین جار دانی پیدا نا، کاتی خوی چه که کانی له موراد چاوش کریوه و گونی گرتووه، بو یه نه سه ته مه جیگه ی مه ترسی بیت، نه ووی بترسیت موراد چاوش خویته تی. گه یشتیینه نه و راستییه ی یووزباشیش بیتاوانه، لی وه ستانی له گه ل نه واندا که سولتانیان خست، دوور نییه ببیته نه گه ری نه ووی پوستیکی گه وره ی له ده ولت بدنی، نه مه ش وای لی ده کات هه موو شته کان بنیته ژیر پیوه، بو یه برپاریاندا وریابن، نه ک هه ر به رامبه ر به یووزباشی، به لکو به رامبه ر موراد چاوشیش. وا ریکه که وتن نه هیلن گه نه کان به چه که وه به دیار بکه ون، هه روه ها زانیاری له باره ی ژماره ی لاهه کان و بری دانه ویله و ژماره ی ناژله کان، به هیچ که سیک و هه ر هوی که وه بیت، نه دن. مهردان وای بینی نه مشه و شه ویکی ده گمه نه له ژیانی دولی کفران: کهریم له سه ر ناگر چاوه ری کورپه که یه تی و ناهیل لی له خوی زیاتر که س پاسه وانی ساواکه یان بکات، که ناواته خوازه کور بیت.

روسته م و ساییب و په رمزی زور دلخوشن به و هه والانه ی یووزباشی، نه خوازه لا

نه ووی پیوه ندیی به له به ندیخانه ده رچوونی براکه ی ساییبه وه هه یه، کو یخا زوراب و په مه زان و جیهانگیر و میرزا گه لیک که یفخوشن، چونکه هه والی له باج رزگار بوونیان بیست، گه یشتنی قه ره جه کان له کاتیکدا هوز که یان پیویستیان به ژیانه وه ی نا هه نگ و خو شیی هه یه، له هه موو حاله ته کاندا نه وان به ختی باش و تالی چاک له گه ل خویاندا دینن، بوونی یووزباشی و موراد چاوش لایان وه کو دوو میوان، نه ک وه کو دوو به رپرسی فه رمی، یه کجار وازه ی نانی جیهانگیر له و په فتاره کونانی و گه رانه وه ی بو نامیزی هوز، سه رکه وتنی بی وینه ی روسته م له خویندنه که ی و به رده وام بوونی له شاری مووسل، که ده بیته نامانجی سهردانه کانی مهردان له داهاتوودا، دیاره که بابی مووسل تامیکی تاییه تی هه یه، کی ده زانیت رهنگه له وی شاره زای چه ندین جوړی نوی خواردن بیت.

کیشه ی دزینی چراکان و ده رکه وتنی پیرداودی پیاوچاک له کووچه و کولانه کانی سه نجه قدا، نه یینییه ک بو، جگه له مهردان و شیخو و نه و که سه ی شه وه که یاوه ری مهردان بو، که س پی نه ده زانی، نه ویشیان به ته لاق سویند دا نه و رازه لای که س نه درکینیت، بو یه برپاریاندا مهردان کاریک بکات هه مووان وروکاس بکات و ابیت ته نانه ت یووزباشی و موراد چاوشیش بروا به چیروکه که به یین و هه رگومانیک لای هه ر که سیک له سه نجه ق له سه ر پیرداودی پیاوخاس و چراکانییه وه دروست بوویت، بره ویته وه. به ر له وه ی نانی شیوان بخون، کو یخا زوراب دا وای له شیخو کرد بچیت بانگهیشتی شیخی قه ره جان بکات بو نان خواردن له گه لیاندا. نه مانه که سالی دوو جار به سه ر زه وی هوزی دولی کفراندا ره تده بن، له تیپه ربوونیاندا جگه له خیر و خو شیی هیچی دی ناهینن، خو نه گه ر کو یخا زوراب هه رچییه کی له بیر بچیت، نه ووی بیر ناچیت که دایکه جادووگه ره که ی شیخی قه ره جان چاکه ی له چاوی هه یه و له شیتبوونه که ی رزگاری کرد و پیشنیازی ژنه ی نانی بو کرد و خه ونه که ی وا لیکدایه وه، به راستی هاته دی، به خوی ناوی له روسته م ناو نه وه تانی فاته مه ش هه ر له م شه وهدا چاوه پروانی هاتنه دنیای کورپه که یه تی، داخو نه م هه موو شتانه پیوه ندییان به هاتنی قه ره جه کانه وه نییه؟ ده للی قوزه که متیار و ددانی گورگ و سپیدار و نه وشتانه ن، که هیزی نوشته و جادوویان هه یه. نه و کاتی شیخو هه لسا بچیت بو بانگکردنی میوانه قه ره جه که، کو یخا زوراب له شوین خوی هه ستا و رووی له فاته کرد، که به ده ست

ژانهوه دهتلايهوه. سنجان و ژناني دى خهريكي بوون. كهريميش پييهكي لاي نهوان و پييهكي ديكه لاي ديوهخان بوو، دلهر او كه لاي پي كه وتبوو شله ژا بوو و ترس و نيگه راني دايرتبوو، ههنگيني باوكي بهم شيويهه بيني، به پي رابواردنهوه گوتي:

- كوره كه م شهرم له خووت ناكهيت؟ له كه يهوه تو وهك ژن ترساويت؟ برؤ له ديوهخانه كه له گه ل پياوه كاندا دانيشه.

كهريم به زمانكي كلوانهوه گوتي:

- باوه من له جنو كه كه دهرسم، رهنگه نه مجارهيان مه ترسي زوربيت.

زوراب به پروا به خو بوونهوه گوتي:

- كورم جنو كه فه لى له قهره بالغي و ژاوه ژاودا ناماده نابيت، نهو تهفانه لى بهر له نهختيك به ناسماندا كردمان، هه موو رووچه كانى له دولي كفران وه درنان، چ باشه كان بيت يا خراپه كاره كان، يه لا برؤ له گه ل زه لامه كان دانيشه.

سنجان گوتي: كهريم يا هه زه لامتيكي دى دهبي له نزيكمان بيت، فاته نه م نيواره به چهند جاريك بينيوه تي و به ناوي خو يه وه گازی كردوه، نهو سل له نيمه لى نافرهت ناكه تهوه.

- باشه با كهريم لاتان بمينيتهوه.

زوراب دواي نهوه لى له باره لى ژانه كه لى فاته وه نه رخاين بوو، كه كاره كان به باشي به رپوه دهچن، نه مه لى گوت و رويي. كاتيک دستيان به ناماده كردنى خوارده كه كرد، مهردان به گوپي شيخويدا چرپاند: من نيستا نامادم، وه لي دهرسم يه كيكيان تفنگه كه لى تاقي بكاته وه و پيرداود بيكي و بيكوژيت.

شيخو خه نييه وه و گوتي: ده شي هه له شهي و روويدات، وه لي مه ترسه، من تا له خه ريكبوونيان به خوارده وه دلنيانه بم، ناماژت بو ناكه م، نهوان به وه دسته چه ورانه يان ناتوانن تفهنگه كانيان به كاربينن.

بهر له وه لى ميرزا دست بو خوارده به ريت، ناوپيكي له كوينا زوراب دايه وه و گوتي:

- ناي له و زيانه، خوژگه نه م بو نه يه مان له ژير ره شماله كه دا ده كرد.

- له ژير ره شماله كه دا ميرزا ناههنگيك ده گي رين شتي و نه كر ابيت، په له مه كه، هه موو شتيك به سه بر ده بيت.

واديار بوو برسيتي له په لوپوي خستبوون، هه ر هينده لى دستيان به خوارده كرد، بيدهنكي دايرتن، شيخو به عاده تي خو ي به پيوه وه ستابوو، جارنا جاريك قاپي برنج ياخود مه ره كه يا ناني گه رمى بو ده هينان.

كاتيك دلنيابوو جانه وه رى له شيان دامركايه وه و تهواو مريبوون، به ناسپايي كشايه تاريكيه كه وه و دهستي بو به رده كه لى گيرفاني برد، كه له گه ل مهرداندا ريكيه وتبوون له قولله لى چاوديرييه كه لى بگريت، كه چي بهر له وه لى تبي بگريت دهنگي چهند تهقه يه كه هيمني شه وه كه يان شه كرد، كهريم به غار بو لايان هات، هيشتا تهقه لى به ناسماندا ده كرد و هاواري ده كرد:

- كور، كور، كور، فاته به سه لامه تي كورى بوو.

له و ساته دا تارمايييه كي سپي چهند چرايه كي به دهسته وه و به نه سپه كه يه وه له خيراييدا خهريك بوو بالي دهگرت، شيخو به دهنگي به رز هاواري كرد: الله اكبر، الله اكبر، نهوه پيرداودى پياوخاسه.

كهريم له شويني خو ي ره قبوو، خهريك بوو تفهنگه كه لى له دست به ره وه بيت، هه مووان له خو يانه وه له شويني خو يان راپه رين و بيسميلايان كرد و به چاوه شله ژاوه كانيانه وه له و تارمايييه و هكو شه بهنگ تپه رى و له تاريكيه كه دا ونبوو، ده يانروانى، سه ره راي پيدا گري شيخو و كوينا زوراب كه بگه رينه وه خوارده كه يان تهواو بگه ن، له شوين خو يان تاسابوون و به چهنده ها شيوه نهو ديارده يه يان ليكده دايه وه، كه مه لا به خيري راسته قينه لى دانا. هه رچي موراد چاوش بوو، گوتي: ديارده لى سوورانه وه لى تارمايي پيرداودى پياوخاس به كووچه و كو لانه كانى سه نه چه قدا و بردنى چراكان شتيكي سروشتييه، به لام گه يشتنى به دولي كفران مايه لى سه رسوورمانه.

نيدي روسته م و ره مزى و قادر و عه باس له به رامبه ر سايبدا خو يان هه لده كيشا، ناخرييه كه لى به چاوى خو يان تارمايي راسته قينه يان بيني، كه واته نيتر نهو ته نيا كه س نييه تارمايي بيني و له سارداوى ماله كه ياندا پي گه يشتيت.

بهر له وه لى زه لامه كان بگه رينه وه شويني خو يان، مهردان له قولله كه يه وه هاواري كرد:

- وەرن سەپىرى ئەو پووناكىيانە بىكەن، كە لە ھەموو شوپنەكاندا بىرقە دەدەنەو،
الله أكبر، الله أكبر.

ھەمووان بەپىرتاۋ بەرھو سەربان رۆيشتن، گەشانەو ھەكەت كاتىك ھىلىكى درىژيان لە
پووناكىي بىسكەدار لە ئاسۆگەكەدا بىنى. مەردان واى نىشاندا واقى ورمائو،
گوتى:

- بەچاۋى خۆم بىنىم ئەم پووناكىيانەى لە دواى خۆپەو جىدەھىشت، وەكو نوور
دەدەھوشاۋ، پاشان وەك بلىسەھەك بەتىژى بەئەسپەكەى بەرھو ئاسمان بەرز
بووھو.

ھەمووان سەراسىمە بوون، ھەريەكە و بەپىگەى تايبەتى خۆى لىتى دەدوا، لى گش
لەسەر ئەو ھاۋدەنگ بوون، كە نىشانەھەكى دەگمەنە و ھىماى خىر و فەپە،
يووزباشى واى بىنى ئەمە موژدەى خىرە و لەگەل دەسلەلاتى نویدا، كە سولتانى
ستەمكارى لاپردوۋ، ھاتوۋ. كەچى مەلا پىچەوانەى ئەمەى تىدا بىنىپەو، شىخى
قەرھەكانىش زانى چۆن ئەم دياردەھە بقۆزىتەو، تاكو پىۋەندىپە ئاسايىپەكەى
بەدۆلى كفرانەو توندوتۆلتەر بىكاتەو، دواى ئەوھى خەونە دىرپنەكەى لە شەوى لە
دايكبوونى رۆستەمدا بىرى كوچا زۆراب خستەو، گوتى:

- رووحى پىرداۋدى پىئاوخاس لەبەر ھۆپەك بەدەرکەوت، ئەویش پىرۆزكردى ئەو
ساۋايەپە، وا ديارە دەبىتە پىئاوخاسىك لەو پىئاوخاسەنە، دەبى ناۋى بنرىت پىرداۋد.

يووزباشى گوتى: كى دەزانىت؟ پەنگە ئەم كۆرپە تازە بوو بۆ خويندن بگاتە
ئەستەنبوول، دواى ئەوھى رۆستەمى براى دەگاتە مووسل.

پەمەزان گوتى: ئەمسال شايانى گەلىك ناو، ئەو بۆنانەى سالانى پىشتر
بەدەگمەن دەھاتن، ئەمسال بەپەكجار رژاۋنەتە سەرمان.

مىرزا گوتى: بەراستى سەردەم گۆراۋ، لە پىشدا بۆنەپەكمان نەدەدۆزىپەو تا
سالەكەى بەناۋەو بىنىن، ھەرچى ئىستايە، پىئاو لە ھەلبىژاردنى ناو سەرى
سووردەمىنىت، من واى دەبىنم ناۋى بىنىن سالى خىر و فەپ.

پەمەزان بەگالتەو گوتى: من پىشنىاز دەكەم ناۋى بىنىن سالى زەماۋەندى مىرزا
و پەمەزان.

يووزباشى گوتى: وازانم سالى ئىتىحادچىپەكان باشتىن ناو.

ھەمە غەرىب گوتى: بۆ ناۋى نەنىن سالى قومەندان؟

شىخۆ گوتى: پىم باشە ناۋى بىنىن سالى ھاۋپەيمانىي ھەوت ھۆزەكە.

پىشنىازەكان بەدواى يەكدا ھاتن:

- سالى كۆچى جىھانگىر بۆ دۆلى كفران.

- سالى پىرداۋد.

- سالى شكستى قومەندان و يەكەكانى جەندرمە لە بەرانبەر ھەوت ھۆزەكەدا.

- سالى خويندنى رۆستەم.

- سالى يووزباشى بى جلكى سەربازى.

- سالى بىناتنانى گوندى زۆراب.

- سالى سەردانەكەى سائىب بۆ دۆلى كفران.

- سالى بارانە زۆرەكە.

- سالى راۋە ماسىپەكە.

- سالى ئاشتەوايى و ژن و ژنخوۋى لە نىوان ھەردو ھۆزى دۆلى كفران و

بابايىپەكاندا.

- سالى چا.....

كوچا زۆراب زۆر كەيفخۆش و گەشاۋە بوو، ھەستى دەكرد خەرىكە دەفرىت،

ئۆقرەى بەخۆى نەدەگرت، ھەستا و بەدخۆشىپەو گوتى:

- دەبى ئىستاكى برۆم و سەرىك لە پىرداۋدى نەوھى تازەم بدەم. ئەنگۆش بۆ

خۆتان شايى بىكەن و گۆرانى بچىن، دەبى ئەمشەو تا بەيانى بەبۆنەى رووداۋەكانى

ئەمسالەو، كە درىژترىن سالە لە ژيانى ھۆزى دۆلى كفراندا، ئاھەنگ بگىرىن.

ماركلىپىرگ - لاپىزگ

۱۹۸۷/۱۰/۷ - ۱۹۸۹/۵/۲

فەرھەنگۆك

ئ

ئاپۇرا: قەرەبالغى.
 ئامال: مەيلەو، وەك، نىزىك.
 ئاوقەدبوون: بەرامبەر وەستان، رووبەر رووبوونەو، دەرپۆست ھاتن.
 ئاۋەز: ئەقل، عەقل.
 ئۆردو: سوپا، لەشكر، قوشەن.
 ئەرخاين: دلىيا، بىياك، بى خەم، خاترجەم.
 ئەزبەر: لەبەر، وەكو شىعر لەبەر كىردن.
 ئەستەم: زەھمەت، دژوار.
 ئەستىلك: ئەستىل، ئەستىر، ئەستىرك، ھەستىل، ئاوكۆ، گۆل، گۆم، سەراو، ئاقرىل.
 ئەندەروون: ھەرەمسەرا، خانووى تايپەتى ژنانى مال.
 ئەوانگەل: بەجنۆكە دەگوتىت.
 ئەھلى ھەق: گروى ھەقناس، كۆمەلى خواناس و مافىپەرور، بەناوى رىبازەكەى سولتان ئىسحاقى كورى شىخ عىسىپى بەرنىجىيەو ە ناو نراو.

ب

بابا: نازناوى تىرە و پلەيەكى ناو رىبازى سولتان ئىسحاقى بەرنىجىيە. باپىرە گەرە، باو ە كەرە.
 بابۇلە: لەفە، نانى بەپىخۆرەو لوولدارا.
 بارەكەلەشىر: بەچكە كەلەشىر.
 باشبوزوغ: سەر رووت، ئەو ئەفەندىيانەى ھىچ لەسەر نائىن.
 بالۆەشان: جىموجۆلى دەرويشان لە كۆرى زىكر و وىردىكردنا.
 بايەقووش: كوندەپەپو، كوندەپەپو، پەپو- بوم.
 بترەژم: ئافەرىن.
 بوولىل: تارىكايى دواى خۇرئاوا، پىش تارىك داھاتن.
 بەرىژەو: بەپىت، بەپىشت، بەپىز، لووزەو، خاكىك بەرھەمى باش بدات.
 بەلەز: بەلەز، بەپەلە، خىرا، بەتالووكە.
 بەلەنگاز: كۆل، بەدبەخت، داماو.

پ

پشتكۆل: دەرگا قايمىكردن.
 پىتك: خال، نوقتە.
 پىل: شەپۆل.
 پەرچوو: موجدىزە، موجدىزە.
 پەرەند: دۆسى، فايل.
 پەنگر: سىكل، ئەسىكل، پەنگر، پۆل، پەرەنگ، پشكۆ، پۆلوو.

ت

تابان: درەخشىان، بەدرەوشىن، ھەلاتووى مانگ.
 تالغ: بەخت، تالغ.
 تايە: شەغەرە و مەلۇى جۆى دووراو، كرشە، كىشە.
 تووكەھەرەمە: گەنگەموو.
 تىرىژ: تىرىژ، تىشىكى رۆژ لە دەلاقە و درزى دىوارەو ىتە ژورى.
 تەبار: تەبارە، تۆبىزايى، بارستايى (بۆكا).
 تەرك: پاشەوھى چارەوئ، سەر سمتى
 تەقەتكردن: ھەلگرتن، شاردنەو - خزن.
 تەيار: ئامادە، ساز، حازر.

ج

جايز: شىاو، بوارى روودان.
 جمان: جوين، دژوئىن، دژمان.
 جۆبار: جۆگەى ئاوى زل.
 جەوال: گونى، گونى، فەردە.
 جەوول: شاخ، چيا، جىل.
 جىز: خەرمانى سوور، خەرمانى ئامادەكراو، كۆى خەرمان، كۆما.

چ

چاپەز: قۆرى، چاپەست.
 چارەوئ: چاروئ، ولاخى سوارى و بارى (ئەسپ و ھىستر).
 چرى: لقەدارى ھەرە بارىك، بانى خانووى پى دادەپۆش.
 چورتم: گرفت، كىشە، ئارىشە.

چووک: ئەندامی نێرینەیی پیاو.

چەپەک: دوور.

چەکچەکیلە: شەمشەمەکوێرە.

چەمەدان: جانتا، سندوقۆکەیی لە چەرم، یان تەنەکە بۆ جەلک تێنان.

ح

حوکمەت: حکوومەت، میری، دەوڵەت.

حەسحەس: پاسەوان، ئیشتکەر، دارۆغە - دوریە.

خ

خاکە سەر: خەکسار، بەلەنگاز، هەژار، بێچارە، نەدار، نەبوو.

خە: خەج، خوو، رەوشت، ئاکار، عادەت.

خودان: خاوەن، خاوەند.

خەلەند: زەویەکی لێژی رووتی بەردەلانی بەرز لە گویی ئاودا.

د

دانسقە: دەگمەن، کەم وێنە، نایاب.

دەبۆ: سەربازگە، قشڵە.

دەرۆست: دەرەقەت، لەحەق.

دەلیقە: هەل، فرسەت.

دیویدار: روون، بێ گەرد، دیویدەر، شتیک ئەودیوی دیار بێت - شفاف.

دیمەرۆک: دیمەکار، دیم.

پ

پامووسین: ماچکردن.

پەتاندن: هەلاتن لە ترسان، دەرکردن.

پەتەردن: هەلەنگوتن، سەرەنگرێ، ساتمەکردن.

پەخت: فیشەکردن، فیشک لە، ئەو قایشەیی گوللەیی پێو دەکرێت.

پیقنە: جیقنە.

ز

زایەلە: دەنگدانەو، سەدا.

زەبرەبەند: قوزەلقورت، دەرد.

س

سارداو: ژێرزەمین، سەرداو - سرداب.

سپە: سەگ.

ستەم: نەشیاو، هەر نایێ، چەوسانەو و زۆرداری - مستحیل.

سوێ: غەم، خەم و خەفەت.

سەحکردنەو: تەماشاکردن، پشکنین، بینین.

سەکۆ: بەرزایی، لە قورێ چێکراو بۆ دانیشتن و خەوتن دروست دەکرێت.

ش

شلوێ: شیلوو، لێل.

شلوێ نەکردن: خۆ تیک نەدان.

شوپاق: شووتەپاک، شووڵی تەپ، لقەداری پاککراو، زیاتر بۆ لێدان بەکار دەهێنرێت.

شوخی: گالته.

شووفار: شووفار، زمانشێ، نیوان تیکدەر، زوانگر، سیخوڕ - جاسوس.

شەبەنگ: تارمایی، تاپۆ.

شەحنە: دارۆغە، ئەوی شەقل لێ دەدات، شەعە.

شەقل: شەخل، مۆر، مۆرک، مۆری دارین بۆ نیشانەکردنی خەرمان.

خ. غ

خەشتەبا: حاشتەبا، هیچ شت.

غەوارە: غەریبە، غەریب، کەسی نامۆ، بێگانە.

ف

فایتوون: عەرەبانەیی سواری، ولاخ رای دەکیشیت.

فراوین: نانی نیوهرۆ.

فەرمان: بریار.

فیتست: فیتس، کۆمسۆر، کلاوی سوور، کلاویکی سووری خێ - طربوش.

ق

قەلاوڕەشکە: قەلەرەشکە، قەلەرەش.

قاوالتی: نانی بەیانی.

قایشبالدەر: وشەپەکی تورکییە، دێو و درنج.

قرووش: پارەى سەردەمى عوسمانىيە.

قىسل: نەھەك، كلس، بەردىكى سىپىيە و بۆ بەردىڭزىڭردن و سىپىڭردنى خانوو بەكار دىت، گلەسىپى.

قۆلچى: قۆلچى، دارۆغە، دارغە، پاسەوانى شار، شەھنە.

قەتارە: رىز.

ك

كوانگ: كوانوو، دىوارىكى بچووكە ئاگرى لە پالدا دەكرىتەو، تا بەرى بايەكە بگرىت.

كولازىم: دووېشك، دەمارەكۆل.

كولكرىن: خۆشتىن، بۆ ئافرەت بەكار دەبرىت.

كۆتەل: سەروسەكوت، پەيكەر- تمثال.

كەفر: بەردى گەورە.

كەلامخوان: مەلاى مەزەبى ئەھلى حەق.

كەند: كەندەلان، لىتوارى قۆلكەى زۆر فراوان.

كەوشەن: سنوور، تخووب، سەرحەد، سەراورد، مەرز.

گ

گفت: بەلئىن، بپيار، وەعد.

گوربە: نىرەپشيلە، كتكەنىر.

گولەجەرگە: خۆشەويست، نازپەرورەدە، لە ھەمووان خۆشەويستتر.

گومەز: گومبەز، گوومەت- قوببە.

گەلاوئىز: كىشەگەنمى دووراو. ئەستىرەيەكى گەشە لە نىوہى ھاویندا دەبىرنىت. مانگى

پىنچەمى سال.

گەورى: گەور، پشئىر، تەويلە، تەولە- أسطبل.

ل

لاپرەسەن: خۆھەلقورتىنەر، خۆتىھەلقوتىن، لاپرە، لاپرەسەنگ- فضولى.

لەز: پەلە.

لەنواو: لە پىشەوہ.

لى: وەلى، بەلام، ولى.

م

مجرۆ: ئىفلىج، لە پەلوپۆكەوتوو، پەككەوتە، سەقەت، نوقستان، فەلەج.

مگىز: حەزى زۆر، ئارەزوو، وان.

مووش: مشك.

مۆزلىن: جۆرە چنراوئىكى (قوماشئىكى) لۆكەى تەنكى نەرمە.

مەلاسدان: خۆشاردەنەو، خۆماتدان، خۆحەشاردان.

مىللەت: خەلك، قەرەبالغى.

مىنا: وەك، چون.

ن

نارەنار: گۆرانى وتن لە بن لىوانەوہ.

نانى ھەورامى: ئەو نانەيە لەسەر ساج دەبرىت.

نوا: پىشەوہ.

نەزەر: بەخشىن، تەرخانكرىن، ئاھ، عەھدكرىن.

و

ويقار: شكۆمەندى، شكۆدارى، ھىمنى، مەنگى.

وہزەن: ئىش، كار، كاسبى.

ھ

ھانى: ھىنانى، ھاوردى.

ھۆمەن: كەستەك.

ھەراوزەنا: زەلەزەل، ھىورزە.

ھەلاژان: پاكشان.

ھەنيە: ئەنيە، ناوچەوان، تەوئىل.

ھىزە: دەفرى پۆن و پەنىر لە پىستە. بۆ ئاگاداركرىنەوہش بەكار دىت (ھىزە وريا بن).

ھىدمە: شۆك و تاسان - صدمە.

ى

يايلى: عەرەبانە.

يۆق: يۆخ، وشەيەكى توركىيە، بە مانا نىيە.
